ANNALES ECCLESIASTICI CAESARIS BARONIJ S.R.E. CARD. A...

Lodovico Aureli, Giovanni Battista Coccini

Digitized by Google

BIBLIOTECA NAZIONALE VITTORIO EMANUELE
9
2 G
33

Ex Bibliotheca
majori Coll. Rom.
Societ. Jesu

9-9 c. 33

Digitized by Google

K
226

Digitized by Google

Digitized by Google

EPITOMES ANNAL. ECCLES. CÆS. BARON. S·R·E· CARD.

PARS ALTERA

Complectens ſex poſteriores libros.

Romæ Sumptibus Pompilij Totti. 1635
Superiorum permiſſu. & Priuilegio.

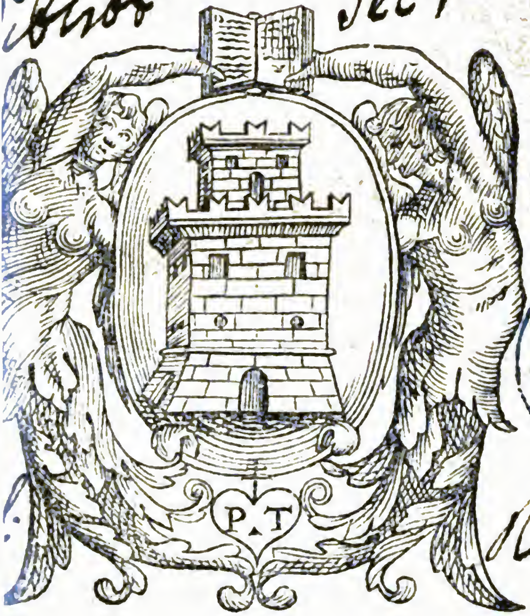
Auctor humillimi obſequij ergo
dono dedit.

Digitized by Google

Digitized by Google

ARS ALTERA
COMPLECTENS
X POSTERIORES
LIBROS.

Bibliot. Secr.

Rom. Soc. Jesu

ROMAE,

ypis Petri Antonij Facciotti.

M. DC. XXXV.

eriorum Permiſſu, & Priuilegio.

Sumptibus Pompilij Totti.

Digitized by Google

Digitized by Google

MINENT.MO, AC REVER.MO
PRINCIPI
NTONIO
BARBERINO
S.R.E. CARD.

udouicus Aurelius. F.

ALTERAM hanc Hiſtoriæ ſacræ partem (Emin.me Princeps) quia ſub Tua naſcitur poteſtate, iniurioſum videri poſſet alteri mancipare. Prodit in lucem Munificentia Tua fęliciter tetricante; itaquè aucta ſtatim viri-, infantiam veluti pertæſa, laudes s antè ipſam Hiſtoriam loqui ge-; & quam, benè auſpicatum ſub or-n, nacta eſt opem, eandem quoque plorandam ſibi eſſe ducit ad diutur-atem. quidni autem ſperare fas ſit? iſtet nimirum liuor, aut vires certè s amittet. acuat is dentem ad mor-, vbi ex Barberinarum Apum Mel-

liſicio fauos prægustauerit? aut fel offiſciat, vbi mellis ſuppetit copia? Nec reijci abs Te illa debet vt ignobilis; cum enim ex Tuo beneficio natales habeat, eximiæ planè nobilitatis eſt; eo quoque nomine oculis Tuis digna, quòd præclara veterum Heroum facta contineat, quorum Tu ſimillima moliri oblectaris; Sed & Magnitudinem animi Tui vnius œui noſtri anguſtiæ non capiunt; veteres igitur etiam ætates dare Tibi in conſpectum debui, quin potiùs ipſæ ſeſe vltrò dederunt, vt quandò Te Actore frui non potuerunt, Te ſaltem gaudeant Spectatore. Quòd ſi præſentia, & futura ſæcula inſignium Patrui, ac Tuorum operum fama iam comples, non ſupererant niſi præterita tempora, quæ mente verſares; quod quidem periucundè facies, illuſtria quippè relegens beneficentiæ veteris monumenta, facili negocio agnoſces quodcumque Magnanimitatis Tuæ facinus non vulgaris Hiſtoriæ argumentum eſſe, cui vt ego ſtylum aliqua ex parte dignum pararem, par fuit, vt ampliſſima hac temporum, locorumq́. pænè omnium ſcriptione proluderem. Vale.

Summa

Summa Priuilegij.

SAnctiſsimi Domini Noſtri Vrbani PP. VIII. Priuilegio cautum eſt, ne cui liceat Compendium huiuſmodi Latino ſermone conſcriptum, neque in Italicum translatum, per vniuerſam Ditionem Eccleſiaſticam mediatè, ſeu immediatè ſubiectam, ad decennium, iniuſſu Pompilij Totti, imprimere, aut alibi impreſſum, vendere, ſub pœnis, de quibus in eo. prout conſtat per eius Breue, ſub Anulo Piſcatoris expeditum. Die 16. Iulij 1635.

Imprimatur,

Si videbitur Reuerendiſs. P. Mag. Sacri Palatij Apoſtolici.

A. Torniellus Viceſgerens.

Imprimatur.

Fr. Nicolaus Riccardius Sacri Palatij Apoſtolici Magiſter, Ord. Præd.

Hallucinationes Impreſſoris.			*Caſtiga:.*
pag. 11.	ver. 31.	repente	repetente
12	11	animaduertet	animaduerteret
21	22	in marg. adde	Chri. Ann. 531.
70	7	obſidentur	obſidetur
81	6	fuerunt	ferunt
82	18	damnanem	damnationem
87	8	Veronæ	Veronam
102	5	expoſtulauit	cum ea expoſtulauit
121	3	potibus	potitus
155	13	Paulo	paulò
249	27	martyrum	martyrium
261	20	faſſere	faceſſere
266	vlt.	ingreſſiſſe	ingeſſiſſe
275	15	his	Is
278	3	ſpectares	ſpectare
285	28	patrem	partem
310	17	contum	conditum
329	10	inuente	incunte
330	17	adiebat	aiebat
344	12	petius	petitus
356	30	feranat	ferant
379	11	Pontifico	Pontificio
	31	potius	potitus
413	16	fidens	fretus
429	2	electione	electioni
430	27	Victrici	Vitrici
455	9	admouit	admonuit
501	3	inter	iter
527	9	Claſſus	Claſſis
529	vlt.	ipſæ	Ipſe

Errata alia leuicula tute Lector ſtudioſè corriges.

AN-

ANNALES ECCLESIASTICI CAESARIS BARONII S. R. E. CARD.

A LVDOVICO AVRELIO Peruſino

In totidem libellos breuiſſimè redacti in quot magna volumina opus ab Authore digeſtum eſt.

LIBER VII.

Reſpondens Septimo Authoris Tomo.

Chri. Ann. 518.

SEPTIMVM Annalium volumen inchoantes ſæculi annum proſequimur XVIII.

Anaſtaſio igitur vij. Idus Iulij vita functo, Iuſtinus Vir apprimè pius, ac religioſus, qui Prętorianis præerat militibus, ab his primò, tum à cæteris Imperator acclamatur. hic, ex armentario, miles, ob inſignem tum bellandi peritiam, tum probitatem, per omnes *Iuſtin. Imp.*

Digitized by Google

militiæ gradus ad ſupremum euectus, palam fecit in nullo hominum genere virtutem non poſſe honorari. cæterum inuitum illum, delatum Imperium ſuſcepiſſe, ipſius ad Romanum Pontificem, illius rurſum ad ipſum, quæ extant, literæ oſtendunt.

Inuitus Imperiũ ſumit.

Paucis ab inito à Iuſtino Principatu elapſis diebus, Ioanne Conſtantinopolitano Epiſcopo indicente, Synodus Epiſcoporum XL. Regia ipſa in Vrbe cogitur; cuius decreto, extorres, fidei cauſa, ſacrorum Antiſtites, ac Miniſtri reuocantur, aliaque permulta, *hìc recenſita*; ſanciuntur.

Synodus Byzãtij.

Ioannis exemplum ſequuti Metropolitani reliqui ferè vniuerſi, Conuentus, quiſque ſuos, habuere, Hieroſolymitani tamen, ac Tyrij dumtaxat memoria ad nos peruenit.

Cõcil. to. 2.

Synodus Hieroſol. ac Tyri.

Epiſcoporũ iudicium ſequutus eſt Iuſtinus Aug. qui hoc eodẽ anno edictum de reſtituendis his, qui fidei cauſa exulabant, hęreticisq. pellendis promulgauit. nec ita multò poſt aliud addidit, quo Catholicæ Eccleſiæ perduelles, militia, publicisq. muneribus, ac priuilegijs exemit. ad hæc tum Auguſtus ipſe, tum Ioannes Antiſtes, ac Iuſtinianus Comes, poſtea Cæſar, literas, *quæ hìc recitantur* ad Hormiſdam, à Grato inſigni Viro deferendas dedere. at vero Hormiſda, coacta Romæ Synodo, tum Prædeceſſorum literis,

Iuſtini edicta.

Hormiſd. ep. 23. & ſeq.

Synodus Romæ.

ris, ac decretis euolutis, ita demùm Orientales ad cõmunionem recipiendos ſtatuit, ſi Acacij, ac reliquorum Schiſmaticorum Antiſtitum nomina damnarentur.

Chri. Ann. 519.

Nouo appetente anno Conſulatum init Iuſtinus ipſe Aug. Collega Eutharico. hic Theodorici Italiæ Regis Gener cum eſſet, honoris cauſa adoptatus quoque à Iuſtino eſt.

His demùm Conſulibus Orientalis Eccleſia communione catholica Romanæ iungitur. *id per Hormiſdæ Legatos Byzantium profectos, quo pacto peractum ſit, fuſiùs hìc Author recenſet, ipſo Legatorum commonitorio, datisq; vltrò, citroq; literis recitatis, quæ ex eo petenda ſunt.*

Per idem tempus Vitalianus, quem nuper arma in Anaſtaſium ſumpſiſſe, ab eoq. exauctoratum diximus, priuatæ condicionis impatiẽs, rerumq. nouandarum occaſionem ex diſſidio captans, quemadmodum antea aduerſus Hęreticum Principem Catholicorum ſumere ſe patrocinium ſimulauit, ita nunc viciſſim, Catholico Principe imperante, Eutichianis ſtudere cæpit, maximos haud dubiè motus, niſi obuiam itum eſſet, qua erat authoritate, excitaturus. at, recognita, Iuſtinus dolo agẽtẽ, dolo petere ſatius ratus, hominem, quaſi Præfecturam collaturus, ex receſſu accerſit, tum nihil tale per- *Vitaliani artes.*

 time-

timeſcentem, occidi iubet, quamquam eius cædes in ſequentem annum, quo Conſulatum ipſemet geſſit, dilata eſt.

Hoc eodem tempore Seuerus Antiochenus Pſeudoepiſcopus, ac Iulianus Alicarnaſſeus, Epiſcoporum iudicio, Auguſti ſententia damnati, fuga elapſi, Alexandriam acceſſerũt, ac nouorum inibi diſſidiorum authores excitierunt; quippè interrogatus Seuerus, eſſetne Chriſti corpus corruptibile, eſſe affirmauit, Iulianus contrà negauit. Seueri ſententiam ſequutus eſt ipſius Vrbis Alexandrinæ Pſeudoepiſcopus Timotheus; Temiſtius contrà ipſius Diaconus aduerſam tutari instituit; hoc pacto dirum Schiſma conflatum eſt, nouaq. Sectarum nomina inuecta, illis *Corrupticolis*, his *Phantaſiaſtis*, aut *Temiſtianis* appellatis. *Liberat. c. 19. Leont. de ſect. act. 5.* *Noua Secta.*

Ruſtico apud Occidentem, Vitaliano apud Orientem Coſſ. renunciatis, vitæ finem ſortitur Ioannes Byzantij Antiſtes triennio non amplius Pontificatu functus, cui ſublegitur Epiphanius, ad quem Hormiſdæ extat epiſtola, qua illum paternè increpat, quod, à ſua ſtatim electione, ex priſtino, vt ait, inſtituto, & ſacrorum Canonum obſeruantia, debitum Apoſtolicæ Sedi obſequium præſtare neglexiſſet. Antequam Orientalis Eccleſiæ cum Romana tantoperè expetita pax coaleſceret, Epiſcopi quidã ſuper non nul- Chri. Ann. 520. *Io. Epiſco. Byzantij obitus. Epiph. ſuccedit.* *ep. 68.*

nullis de fide ſubortis quęſtionibus Iuſtinum ipſum Aug. interpellant; is eas Romano Pontifici cognoſcendas, ad eum reijcit. Epiſcopi tum alij Pontificem ipſum conſulendum rati, eodem argumento ad illum ſcribunt, quibus ille omnibus, pro re nata, luculenter reſpondit.

Ad hæc Epiphanius Hormiſdę literis, vt diximus, excitatus, officij memor, Legatos, ex more, ad eum mittit, additis literis, quibus catholicæ fidei profeſſio continetur. inſuper coacta ex vicinioribus Epiſcopis Byzãtij Synodo, nouam inſtituit legationẽ additis muneribus; ea fuere aureus Calix gemmis conſpicuus, eiuſdemq. materiæ Patena. Calix item argenteus, tum vela Serica. huiuſmodi autem munera non hac tantum legatione ex Oriente, verum etiam aliunde ad eum miſſa teſtatur Anaſtaſius. ad Synodi porrò legationẽ ſuam quoque Auguſtus addidit. Firmandæ ſanè Orientalium Eccleſiarum paci illud tantum ſupererat, vt Epiſcoporum memoria, qui non tam Acatij, Dioſcori, ac aliorum, qui à fide deſciuerant, impietati, quam famæ ſtuduiſſent (quales fuere Euphemius, ac Macedonius, & ſi qui alij ex Acacij ſucceſſoribus) nequaquã aboleretur. mira erat hac de re Orientalium Antiſtitum, ac Populorum contentio, & pertinacia, vt non ſine ſchiſ-

Synodus B[yzantij.] *Munera a[d] Hormiſd[am.]* *In Hormiſ.*

mate Sedis Apoſtolicæ ſententia locum habere poſſe videretur; quo factum eſt, vt tam enixe Auguſtus, ac cæteri apud Hormiſdã egerint pro illorum nominibus retinendis, qui alioquin catholici, ac Confeſſores egregij, impiorum tantum, contra Rom. Sedis præſcriptum, communione polluti videbantur. porrò laudabilior ne fuerit Hormiſdæ, hac in re, conſtantia, an Iuſtini obſequium, atque obtemperandi ſtudium, haud facilè eſt omnino decernere.

Sequentis anni Conſulatum ineunt Iuſtinianus Comes, ac Valerius. ille ſub ipſum ſupremi magiſtratus initium theatralia edidit munera longè celeberrima. ineunte mox Vere, Legati orientales, cum, quæ tranſigenda per ipſos Romæ erant, tranſacta iam eſſent, Conſtantinopolim reuertuntur, redditasq. ab Hormiſda, *quæ hìc habentur* ad Iuſtinum, atque Epiphanium literas ſecum deferunt, ex quibus mira illius conſtantia eluceſcit, nihil Principum gratiæ, nihil ſummorum Antiſtitum precibus tribuentis, vbi Dei res ageretur, & labefactandæ fidei periculũ ſubeſſet. quæ poſt hæc operoſiſſimus Pontifex toto deinceps biennio, quo ſuperfuit, tanto miniſterio digna præſtiterit, extincta epiſtolarum eius veluti face (nam non niſi hactenus ſcriptæ extant) obſcura penitus

Chri. Ann. 521.

re-

remanſere. Hoc eodem anno ab Iuſtino Aug. datus eſt Alexandrinis Ciuibus catholicus Antiſtes Aſterius, impio nihilominus Timotheo haud quaquam amoto.

Aſterius Alex. Epiſc.

Sub idem tempus Brigida Virgo apud Hiberniam moritur, ex Scotia orta. hos glacialis ora illibati pudoris flores hoc tempore educabat.

Chri. Ann. 522.

Boet. laua[...]

Tertio iam faſces Boetius reſumit, Collega Symmacho Viro æquè claro, ad quem ipſius Boetij inſcriptus extat de Trinitate liber; vt fœcundiſſimum hominis ingenium exoſculeris, non philoſophicis tantũ ſtudijs, ſed Theologicis etiam excultum, præter rerum vſum, ac politicam inſtitutionem.

Euag. l. 4. c. 15. Proco. de bel. Vand. l. 1. Iſidor. Chron.

Traſ[...] mun[...] obitu[...] Hila[...]ricu[...] ſucce[...]dit. Eius [...]cinu[...]

His Conſulibus moritur Traſamundus Vandalorum apud Africam Rex Principatus anno 28. Hilderico Hunerici filio hærede inſtituto, adiuratoq., ne, poſtquam Rex eſſet, catholicis hominibus Templa, aut adempta priuilegia reſtitueret. at is, ne ſacramẽti, quo fuerat obſtrictus, religionem violaret, pio inuento (nam ab Anteceſſoris ſæuitia alienus erat) antequam Regno inauguraretur, catholicos Epiſcopos reuocauit, ac liberum eis Religionis vſum reſtituit. hæc illum Matris ſuaſu, quæ Valentiniani Aug. filia fuit, præſtitiſſe ferunt.

Sur. in Vit. 1. Ian.

S. F[...] gẽti[...]

Inter reduces in Africam Epiſcopos Fulgentius fuit Vir doctrina, ac ſan-

ſanctimonia præſtantiſſimus, *de quo plura iterum hìc Author.*

Iam verò poſt reſtitutam, vt diximus, apud Orientem primò, tum apud Africam diu veluti exulem catholicam fidem, vt pio ſub Auguſto, Sanctiſſimoq. Pontifice Chriſtiana, vbique res efflorſceret, Lazorum, qui olim Colchi, Rex Zatus Byzantium ad Iuſtinum profectus, chriſtiana ſuſcipit ſacra cum Gente vniuerſa. *Paul. Diac. l. 15. Zon. et Cedr.* *Zatus Rex.*

Homeritæ. Per idem quoque tempus Homeritæ, quos iam tum Conſtantino Principe Chriſtianos effectos diximus, ſub Rege barbaro, atq; à Chriſti fide alieno dira paſſi, illuſtria pro eadem fide certamina obiere. *rem fuſe Author ex Actis tradit, quem require.*

Chri. Ann. 523. Maximus ſequentis anni Romæ Conſul abſque Collega, ſumptuoſa, & ipſe edidit munera, quę tamen ſordida poſtea reddidit dum conſueta certantibus premia, ac munerarijs ſoluere detrectauit, qua de re elegans apud Caſsiodorum extat Theodorici Regis Epiſtola. *l. 5. ep. 42.*

Hormiſdæ obitus. Huius Conſulatui Hormiſdæ obitus adſcribitur, poſtquam annos ſediſſet omnino ix. cui, diebus non amplius ſeptem elapſis, ſucceſſor datur Ioannes.

Io. ſuccedit. *SS. Placid. & Maur.* Quo item Conſule Tertullus, atque Eutychius Romani Senatores, filios, ille Placidum puerum, hic Maurum paulò gradiorem S. Benedicto apud *Greg. Dial. l. 2. c. 3. 4.*

Sub-

Leo Oſt. Sublacum degenti monaſtica imbuendos diſciplina obtulerunt. *Manichæi.*

Detectos paſtorali vigilantia Manichæos Vrbe exegerat Hormiſda. hos impunè vagos Iuſtinus quoque Aug. lege lata, profligauit; tum audita Homeritarum edita à Tyranno ſtrage, Elesbaam Æthiopũ Regem Chriſtianum, per Alexandrinum Antiſtitem ad vltionẽ excitauit. is terreſtribus æquè, ac maritimis inſtructus copijs, inſigni victoria potitus eſt, Tyranno capto, ac interfecto. de Homeritis porrò, ac Æthiopibus, deque Elesbaam ſucceſſore pietatis illius hærede haud degenere, Procopium conſule de his fuſius, ſub Iuſtiniano Principe, differentem.

l. 12. C. de hær. & Man.

de bell. Perſic. l. 1.

Moritur hoc eodem anno Euphemia Aug. religioſa in primis fœmina, ac de catholica religione optimè merita. haud ita multo poſt Iuſtinus Theodoram duxit, quam & Auguſtæ titulis inſigniuit. *Theodora Aug.*

Reſtitutis, vt diximus, Africanis Epiſcopis, ad Eccleſiaſticam quoque diſciplinam reſtituendam plures hoc anno eadem in Prouincia Synodi habentur, ex quibus trium omnino in Fulgentij rebus geſtis mentio habetur.

Sur. 1. Ian.

Chri. Ann. 524.

Conſulatum Iuſtino Aug. cum Collega Opilione, repente, noua ab eodem Auguſto Sanctio prodijt, qua, tum hæreticis alijs, tum vero Arrianis (quibus hactenus ob initum cum *Iuſtini zelus.*

Paul. Diac. l. 15.

Theodorico fœdus pepercerat) templa, ac publicæ coitiones adempta ſunt. id ægerrimè Theodoricus tulit, qui nō vulgaribus in Catholicos promeritis ſuorum Arrianorum ſecuritatem redemiſſe videbatur. itaque & ſponte ſua, & ſuorum ex Oriente precibus motus, illorum patrocinium ita ſuſcepit, vt, cum ſe literis vltro citroq. ad Iuſtinum hoc anno datis haud quaquam proficere animaduertet, alijs primæ notæ Senatoribus adiunctis, ipſum Romanum Pontificem ad ſuſcipiendum legationis, ad Iuſtinum, munus impulerit. verum hæc ad ſequentem annum ſpectant.

Theodorici indignatio

Conſulibus Probino, atque Philoxeno, exceptus Ioannes à Byzātij Populo eſt ad xij. vſque paſſuum millia cum cereis, & Crucibus proſequente: porrò Auguſtus ipſe, vt Anaſtaſij, vtamur verbis, *humiliauit ſe in terram pronus, & Beatiſſimum Ioannem Papam adorauit*, qui ipſo in ingreſſu, ad portam auream, cæco ipſius opem implorāti viſum reſtituit; quod Diuus Gregorius in primis tradit, qui & illud addit, equū ex itinere ab eo inſeſſum, ſeſſorem alium poſtea non tuliſſe. *Cæterum Ioannem haud quaquam Arrianorum cauſa patrocinatum apud Iuſtinum fuiſſe, contra aliorum ſententiam Author hìc docet; qui & illud contendit, Legationem ad Iuſtinum*

non

Io. Papa Byzātij. — Chri. Ann. 525.

Eius miracula. — *Dial. l. 3. c. 2.*

Legationis cauſa.

non tam Religionis, quam Regni cauſa fuiſſe inſtitutam, quod is præcipuos Vrbis Senatores initæ conſpirationis, occultiq; cum Iuſtino fœderis ſupectos haberet, idq; ex ſequutis poſtea illorum proſcriptionibus, cædibusq; ſatis, ſuperq; poſſe ſe oſtendere arbitratur.

Marcellin. chron. Nicephor. l. 7 c. 4. Euag. l. 4. c. 7 P. Dia. l. 15.

Antiochiæ clade.

Vrbs interim Antiochena, quod ſæpè alias, vehementiori terræmotu, atque incendio indè excitato, deformata eſt . . quod Theodoſio, ac Zoſimo Cœnobiarchis celeberrimis præmonſtratum ferunt. ex tantæ Vrbis infortunio Auguſtus mirè commotus, dies indè complures ſolitarius egit: tum non modica pecuniæ vi, collapſæ inſtaurationem Vrbis iuuit.

Zoſimi plures.

Mariæ duæ pœnitentes.

inf. ad an. 535.

Cœnobiũ pœnitentiũ mulierũ.

Hoc eodem tẽpore duos alios prę-tereà Zoſimos vitę ſanctitate inſignes fuiſſe conſtat; duas item fœminas laudatiſſimas eodem Mariæ nomine appellatas, ambas ex meretricio vitæ genere ad meliorem frugem traductas, quarum altera Ægyptia, altera Tarſenſis fuit. harum exemplo mulieres huiuſmodi complures turpiſſimum vitæ genus deſeruiſſe, argumento eſſe poteſt Cœnobium pœnitentibus hiſce mulieribus haud ita multo poſt à Iuſtiniano extructum, de quo ſuo loco ſermo erit. at de Zoſimo eorum altero, de quibus meminimus, quiq. Ægyptiacam, quam diximus, Mariam inſtituit, illud præter alia memoratu dignũ

Col-

Mirũ de Zoſimo. traditur, cum Cæſaream iter faceret, aſellum, quem onuſtum ducebat, leo obuius abripuit, vorauitque, tum Zoſimus leonem per Chriſtum adiurauit, vt, quando aſellum occidiſſet, aſelli vicem ipſe ſubiret; mira res, naturæ veluti oblitum animal, ſarcinam haud ægrè ſubit, deduciq. ſe ad vſque Cæſareæ portas ſinit.

Depoſitos à Superioris anni Conſulibus faſces Olibrius aſſumit ſine Collega, ſub cuius Conſulatu Ioannes Pontifex, cumque eo Theodorus, ac Importunus Theodorici ad Iuſtinum Legati (nam Agapetus Legationis ſocius ex itinere Teſſalonicæ iam deceſſerat) Romam regreſſi, Tyranni iuſſu carceri mancipantur. Ioannes porrò haud diu ſuperſtes fuit, ipſius carceris ſitu, ac pedore extinctus. huic Fœlix ſublegitur, Tyranno ipſo ſuffragante; vt fatale, ſi fas dicere, videri poſſit, duos eiuſdem nominis Romanos Antiſtites Viros probatiſſimos à duobus Arrianis Principibus Conſtantio, ac Theodorico fuiſſe electos. neque hìc ſtetit Tyranni ſæuitia, quippè Boëtium, eiuſque Socerum Symmachum Conſulares Viros, ac ſapientiæ laude cõſpicuos, vt obſcuriores alij, magno numero, ſileantur, exilio primùm, dein morte mulctauit. verum enim verò nec fera fuit Numinis vltio, nec obſcura. cænanti impio Regi ingentis

Chri. Ann. 526.

Fœlix Papa.

Proco. de bell. Got. l. 1.

Boetij, ac Symmaci cædes.

caput

caput piſcis à miniſtris appoſitũ cum fuiſſet, id Symmaci ab ſe nuper occiſi caput ipſi viſum eſt, toruis oculis, exertisq. dentibus, cum ſæuitiæ exprobratione, exitium minitantis. ea ſpecies tantum ei terroris incuſſit, vt exindè mirè iactatus, corporis animiq. cruciatu maximo extinctus ſit, centeſimo à Ioannis obitu die, Regni anno XXXIV. de conditis ab eo legibus, deque ornandæ Vrbis ſtudio (quamquam Raueunæ plurimùm moratus eſt) Caſſiodori epiſtolas Lector conſule. *Theodoric obitus.*

Theodorici morte, cum maſcula careret prole, Italię Regnum ad Amalaſuntham filiam delatũ eſt, fœminam egregiè literis excultam, quæ tamen illud pro Athalarico ſuo ipſius filio tum octenni adminiſtrandum ſuſcepit, in cuius vērba ſubditi Regno Populi iurauere. *Amalaſuntha eius filia. Athalaricus.*

Grego. Tur. hiſtor. Frãc. l. 3. c. 6. et de glor. mart. c. 75. Theodomirus interim Francorum Rex bello victum Sigiſmundum Burgũdionũ Regem, captumq. cum Vxore, ac filijs trucidauit, ac puteo merſit, quem, virtute anteà ſpectatum, miracula quoque poſtea edita beatorum Ciuium numero addiderunt. *S. Sigismund. Burg. Rex.*

Sophr. Prat. Spir. c. 36. Hoc eodē anno Ephræm Comes, qui euerſæ, vt diximus, Antiochiæ reparandæ miſſus cum imperio fuerat, ipſius Vrbis Epiſcopus conſecratur, de quo illud traditur ſcitu dignum; cum *Ephr. Antiochen.*

cum ad Stylitem quemdam à Seueriana illum hæreſi curaturus, acceſſiſſet, *Eius miraculum.* ita inter ipſos conueniſſe, vt, accenſa pyra, flammæ ſeſe ambo inijcerent indè fidei veritatem exploraturi; Stylitem porrò Epiſcopi conſtantia animaduerſa, deſcendere è Columna renuiſſe; tum Ephræm ſtolam, qua erat indutus, in ignem iactaſſe, quæ flamma haudquaquam abſumpta, catholicam firmauit fidem, quam Stylites, maximo Prouinciæ, quam ſeduxerat, bono, amplexus eſt.

Mauortio Coſ. abſque Collega, Iu- Chri. Ann. 527. *Iuſtinianus Imp.* ſtinus morbo, ac ſenio confectus, Iuſtinianum ſororis filium, rogatis Senatorum ſententijs, Auguſtum appellauit, *Iuſtini obitus.* Kal. Aprilis, quatuor inde menſes ipſe ſuperſtes.

Ferunt Iuſtinianum, Imperium ſtatim adeptum, bona, quæ priuatus poſſediſſet, Eccleſijs donaſſe. pacem dein Athalarico eam per Legatos petenti, dedit; ita tamen, vt Arrianos apud Orienrem publicorũ ademptione munerum, bonorum proſcriptione, ſupplicijs deniq. exagitare haudquaquam deſtiterit.

Sed & Hildericũ Vandalorum apud Africam Regem iteratis Legationibus pacem ab Iuſtiniano petijſſe Procopius tradit; *de bel. Vand. l. 1.* nam Frãcorum legatio poſtea contigit. *Iuſtiniani pietas.* Cæterum apprimè tum quidem pius Imperator Reipub. regimen

men ab ipſo Religionis cultu auſpica-
tus, ſanctiſſimam ea de re edidit ſan-
ctionem, tum diurnis, nocturniſq pre-
cibus, ac ieiunijs ſupra priuati homi-
nis, ne dum Principis, morem, ac con-
li ditionem, ſacrarum cultu Reliquia-
1. rum, Templorumq. molitione, Deum
promereri ſtudens, magna cōcipit ani-
mo, Rom. Imperium in priſtinam re-
ſtitui à ſe poſſe dignitatem haudqua-
quam deſperans. igitur à bello Perſico *Bellū*
initium facturus, Legatos ad Cabo- *Perſi-*
dem, qui Genti imperitabat, mittit, ea *cum.*
ſibi reddi poſtulans, quæ iniuria adem-
pta fuerant; his verò negatis, Beliſa-
rio Duce, exercitum ſcribit, cui Pro- *Proco-*
de bel. copium ipſum, qui hæc prodidit, à cō- *pius.*
Perſic. ſilijs addidit. confectum eſt bellū qua-
l. 1. drienio, ter interim commiſſo præ-
P. Dia. lio, ter hoſtibus profligatis. vſus eſt Iu-
l. 16. ſtinianus hoc bello auxiliaribus Heru-
Euag. lorum copijs, quorū Rex Gether hoc
l. 4. *c.* ipſo anno Conſtantinopoli baptizatus
9. traditur, reliqua deinceps Gente ad
Nicep. Chriſti fidem exemplo regis, Auguſti
l. 17. *c.* opera, traducta; quod & de Hunnis,
13. eodem fere tempore, vſu venit, Gor-
da eorum Rege Chriſtiana ſacra ſu-
ſcipiente. *Iulia-*

In huuc annum incidit Iulianæ Ani- *na A-*
de bi ciæ obitus ipſi Auguſto affinitate iun- *nicia.*
Vand ctæ, *de cuius laudibus, vide quæ hic* *Atha-*
l. 1. *Author cumulat.* Romæ interim, cum *larici*
Rom. Cleius ad profana tribunalia, ſi- *reſcri-*
ne *ptum.*

Digitized by Google

ne delectu, traheretur, Fœlice Pontifice expoſtulante, pro illius immunitate ſanctio, quæ apud Caſſiodorum extat, ab Athalarico promulgata eſt. *l. 8. c. 24.*

Dioniſius exiguus. A Mauortij Cõſulatu Dioniſius cognomẽto Exiguus, Paſchalem cyclum exorditus, ad integrum ferè ſæculum perduxit, à Chriſti ortu annos enumerans, cum antea non per Conſules modo, ac Olimpiades, ſed à Diocletiani Imperio numerari mos eſſet. de Viri porrò doctrina, ac ſanctimonia Caſſiodorus coëuus Author clariſsimum peribet teſtimonium. *de diu. lect. c. 23.*

Francorum victoria. Per idem tempus Theodoricus, ac Clotarius Francorum Reges inſignem de Ermenefrido Turingorum Rege victoriam retulere. in preda fuit Radegundis deuicti Regis ex fratre neptis, quam poſtea Clotarius Vxorem duxit. *Radegũdis.* hæc eſt illa Radegundis vitæ Sanctitate inſignis Mulier, non ſemel in poſterum commendanda.

Caſſio. l. 9. ep. 7. Ortæ interim Athalaricum inter, atque Hildericum Vandalum inimicitiæ, quod hic Amalafridam regiæ Gothorum ſtirpis Traſamundi olim coniugem occidiſſet, Regni demum amiſſionem Hilderico peperere, quæ tamen non ante biennium contigit, non tam aperto bello, quam Gilimere, Regia Vandalorum ſobole, incitato, occultisq. ei præſidijs ſubminiſtratis. *Gilim. Vand. Rex.*

Chri. Ann. 528. Sequitur Chriſti annus duodetrigeſimus,

ſimus, ac quingenteſimus Iuſtiniani tãtum Conſulatu inſcriptus, quo multæ ab eo latæ leges reperiuntur, quæ ad politicum regimen ſpectant, tum quæ ad Eccleſiaſticum; vt hoc ipſo nomine à multis quaſi ſacræ authoritatis inuaſor damnetur, à multis viciſſim laudetur, quod ſacris vim Canonibus addere hac ratione ſtuduerit, inq. his legibus edendis non tam Conditorem, quam Exequutorem egerit. illud verò mirum, doctos eum Viros, Legum in primis Peritos, tantopere coluiſſe, cum ipſe illiteratus adeò eſſet, vt ne Alphabetum quidem didiciſſe Suidas tradat, quam quam id per hyperbolem dictum quidam putant.

Iuſtiniani leges

Eius inſcitia.

in Iuſtin.

Hoc eodem altero Iuſtiniani Conſulatu, Antiochia terræ iterum motu concutitur vehementius, & ex conſternatorum Ciuium decreto, Auguſto annuente, Theopolis in poſterum appellatur. verum quod, cum nomine, mores quoque mutare haudquaquam ſtuduerit, non ita multo poſt (vt ſuo loco referemus) à Perſarum Rege Coſroe inceditur, ac diripitur, atque alijs ſubindè cladibus ſubijcitur.

Euag. l. 4. c. 6.
Nicep. l. 17. c. 3.

Antiochia clades

Chri. Ann. 529.

Baſilio Conſulatũ ineunte ipſis Ian. Kal. Fulgentius Vir ſanctiſsimus moritur poſt immenſos Chriſti cauſa exantlatos labores, & egregios conſcriptos commentarios, quos magna ſanè ex parte perijſſe iure dolemus.

S. Fulgentij obitus.

Sur. 1. Ian.
Iſid. de ſcript. Eccl.

Hoc

S. Benedict. Caſſinũ petit. Hoc eodem Conſule Benedictus, ex ſeceſſu Sublacenſi, Caſsinum petens, Monaſticam diſciplinam propagare inſtituit apud Occidentem, quæ iam apud Orientem, ſenio veluti confecta, fatiſcebat. quo tempore Abſagi Caucaſi Incolæ Chriſtianis receptis ſacris, barbaros, atqne adeo ferinos cum perfidia mores poſuere. eam apud Gẽtem, cum pueros magno numero, vt ex ijs quæſtum facerent, euirare mos eſſet, edita à Iuſtiniano ſanctione, id ne in poſterum (neque eis tantum, ſed Romanis quoque, ac Barbaris reliquis) liceret, ſancitum eſt, quanto autem id vitæ periculo tum peragerezur, ex eadem ſanctione conſtat, apud quam legitur tres non amplius, ex nonaginta, infœlici deſtinatione abſciſſis, ægrè ſeruatos. *Euag. l. 4. c. 21. Nicep. l. 17. c. 13. Nuell. 142.* *Eunuchi fieri vetãtur.*

Per eadem ferè tempora & Tzani interioris Armeniæ Populi Chriſtianã fidem amplexi ſunt, de quorum pariter immanitate Procopium conſule. *de ædific. Iuſtin.*

Iuſtiniani Codex. Hoc item anno Decemuirali opera, ac ſtudio compactum Legum Codicem, à ſuo nomine appellatum, Iuſtinianus euulgauit. præ cæteris autem in opus inſudauit Tribonianus Ethnicus homo, qui condẽdis legibus, mox abrogandis, quæſtum facere conſueuerat, quique, quod multi tradunt, Iuſtiniano perſuaſit, ipsũ haudquaquam moriturum. *Tribonianus* *Proco. de bel. Perſ. l. 1.*

Quo

Sed & Ioannem Patricium, primum ex Decemuirali Collegio ad id muneris adſcitum, improbis fuiſſe moribus, ac planè illiteratum, licet ingenio pollentem, tradunt.

Fœlicis PP. obitus. Bonif. II. ſuccedit.

Lampadio, atque Oreſte Conſulatum gerentibus Fœlix Pontifex diem obijt extremum, cui ſublegitur Bonifacius non ſine Schiſmate à Cleri parte conflato, à qua Dioſcorus eligitur; eo tamen haud diu ſuperſtite, optata Eccleſiæ pax redditur.

Bellũ Vãdalicum.

Hæc inter (quod antea innuimus) Hildericus à Gilimere conſanguineo, regno exutus, carceri mancipatur, ex quo bellum à Iuſtiniano (confecto iam Perſico) eodem Beliſario Duce, in Africam translatum eſt.

Quo tēpore Francorum Rex Theodoricus Gothorum in Gallijs Ditiones infeſtas habuit.

Synodus Romæ. Bonif. ſucceſſorem nominat.

Vacuus ordinarijs Conſulibus annus ſubit, quo Bonifacius, coacta Romæ Synodo, ſucceſſorem ſibi deſtinauit Vigilium; hoc, & ſi iuſta de cauſa factum uideri potuit, quod hac ratione Pontificis electio Gothis Regibus extorqueri poſſe uideretur, cūctis nihilominus improbatum ſuo ipſe decreto abrogare coactus eſt.

Moritur.

Exacto mox Pontificatus anno extinctus, viſus eſt omnibus iuſtas temerè tentati facinoris pœnas exſoluiſſe. hunc Michaeli Archangelo erectum

ſupra

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

Digitized by Google

ſupra Hadriani mole Templum dicaſſe tradunt.

Io. Papa. Eo ſublato, Ioannes cognomento Mercurius Pontificatum adipiſcitur.

Amalaricus. Interim Amalaricus Viſigothorum in Hiſpania Rex, qui apud Galliã quoque imperitabat, cum Clotildẽ Vxorem catholicam mulierem, Arrianus ipſe, male apud ſe haberet, Childeberti Francorum Regis eius fratris in ſe arma conciuit, à quo Regno, ac vita exutus eſt. *Proco. de bel. Goth. l. 1. Iſidor. chron. Grego. Tur. l. 3. c. 10*

Teudes. Synodus Toleti. Amalarico Teudes ſubrogatur & ipſe Arrianus, quo Regnum adeunte Concilium Toletanum II. celebratur.

Seditio Byzantij. Dum hæc apud Occidentem peraguntur, dira Byzantij ſeditio aduerſus Iuſtinianũ excitata eſt, Hypatio Pompeio, ac Probo Anaſtaſij conſanguineis arma capientibus. eo in tumultu, qui ad quintam vſque diem protractus eſt, cæſa dicuntur Ciuium triginta ferè millia; Authoribus tamen ſeditionis, dum Regiam inuadunt, trucidatis, ſeditio ipſa deferbuit. coactus nihilominus Auguſtus eſt acclamãti Populo morem gerere, ac Ioannem, & Tribonianum, exoſos vulgò homines, magiſtratu deponere. quanquam ambo poſtea, pacatis rebus, reſtituti sũt. *Proco. de bel. Perſ. l. 1. Marcellin. chron.*

Saba obitus. Moritur hoc eodem anno inſignis ille Saba, *de quo multa Author non hic tantum, ſed ad annum quoque ſuperiorem habet apud eum legenda.* ſunt qui *Sur. 5. Decẽb.*

qui tradant hoc eodem tempore Antonij Magni corpus in Eremo inuentum Alexandriam translatum, licet alij ad aliud hæc tempus referant. *S. Antonij translatio.*

Chri. Ann. 532.

Chri. Ann. 533.

Proco. l. 2.

Sextum ſui Principatus annũ Conſulibus item vacuum in Vandalici belli apparatu Iuſtinianus exigit, claſſem probè inſtructam ſequenti in Africam tranſmiſſurus; quo demum aduentante, tertium init Conſulatum geritq. fœliciſſimè; quippè excenſione ā copijs facta, quà vi, quà Prouincialium deditione, vix toto vertẽte anno Prouincia vniuerſa maxima cum ſua, ac Beliſarij Ducis gloria potitus eſt, Gilimere ipſo in poteſtatem accepto, atque in triumphum ducto, quod tamen non niſi ſequenti anno contigit. *Vãdalicum bellũ.* *Beliſarij victoria.*

Cæterum religioſus Imperator grauiſſimi belli curis diſtẽtus, pietatis curam non abiecit; miſſa etenim hoc ipſo anno, ac ſi in ſummo eſſet ocio, honorifica ad Rom. Pontificem Legatione, fidei ſuæ, hoc eſt Catholicæ, profeſſionem obtulit, tum multa ad fidei dogmata pertinentia definiri expetijt, *qua hìc fuſè Author recenſet.* *Iuſtiniani religio*

Chri. Ann. 534.

Caſſio. 9. ep. l. 11. c. 2.

Superiore anno ea, qua diximus, fœlicitate exacto, Iuſtinianus, nouo ſubeunte, quartum init, Paulino Collega; Conſulatum, quo Aurelius Caſſiodorus Prætorij Præfecturam, deferente Athalarico, adipiſcitur, cuius initio, qua erat Vir pietate, literis ad Ioan- *Caſſiodorus. Eius pietas.*

Digitized by Google

Ioannem Pontificem datis, eius ſe precibus, pro tanti adminiſtratione muneris, enixè commendatnm voluit. Populo quoque ſolemne, ea de cauſa indici ieiunium exoptauit. eius itaque prudentia, ac pietate factum eſt, vt Italia vniuerſa diræ, quæ tum vigebat, famis incommoda minus ſenſerit.

Porrò cum ſuperiore anno Iuſtinianus Legationem, quam diximus, Romam miſiſſet, hoc demũ literas à Ioanne viciſſim retulit, in quibus oblata ab Auguſto fidei profeſſio probatur, hæreſes, quæ ei aduerſabantur, refelluntur. vtriuſq. literis, cum clarius, quam Nouatores vellēt, Romanæ Sedis Primatus adſtruatur, eas, ex more, veluti ſuppoſititias reijciunt; *quorum inſcitiæ iunctam temeritatem, egregiè hìc Author refellit.*

Rom. Sedis Primatus.

Ad hunc annum ſpectat deuicta ex Africa Beliſarij triumphus, quem ex Procopio pete. præclara ex victoria Iuſtinianus priuatim, ac publicè gratias Deo ſibi agendas cenſuit, quod, edita in id quoque ſanctione, teſtatum voluit. tum Eccleſiaſticum æquè, ac politicum Prouinciæ ſtatum reſtituendum curauit: Templa inibi, ſumptu maximo, erexit, leges ſaluberrimas condidit: paterna, atque auita patrimonia, ex Vandalorum inuaſione amiſſa, Afris vindicauit: Mauros denique barbaros eiuſdem Prouinciæ Po-

Beliſarij triũphus. *Proco l. 2.* *l. 1. C de off Præf. Afr.* *Iuſtiniani Zelus.*

ſup-

pulos ex Gentilibus reddidit Chriſtianos.

Proco. de bel. Goth. l. 1. Interim Athalaricus, corruptis moribus Adoleſcens, moritur, nonum Regni annum cum attigiſſet. huic, Amalaſuntha adnitente, ſublegitur Theodatus Theodorici ex ſorore nepos, qui vixdum liberas Regni habenas nactus, beneficij immemor, diro illam carceri mancipauit; tum Legatos de pace ad Iuſtinianum mittit, additis non Senatus modo, licet inuiti, ſed ipſius quoque Amalaſunthæ literis, quaſi ex voluntario eas ſeceſſu dantis. ſed non diu fraus latuit, aut ſcelus impunitum fuit, quod ex rebus deinceps geſtis patebit. *Athalarici obitus. Theodatus ſuccedit.*

Chri. Ann. 535. Igitur Iuſtinianus iure ſe Theodato pacem negare poſſe ratus, iuſtamque belli cauſam ex Amalaſunthæ carcere, ac maturato exitu, Romaniq. Populi, ac Senatus indignatione abundè ſibi ſuppetere animaduertens, inuadendæ in primis Siciliæ Claſſem inſtruit eodem Beliſario Duce, quem & Conſulem dixit. tum per Illyrici Præfectum Dalmatiam fœliciter aggreſſus, Salonem expugnat, Franchis per Legatos in belli ſocietatem adſcitis. ex more interim rerum ſacrarũ curam, vt cum maximè, ſuſcipiens, ſaluberrimas ex *Nouel. 3. & ſeq.* Sacrorum Canonum præſcripto, leges edidit.

Dum hæc à Iuſtiniano peraguntur,

B Ioan-

Io. Papa obitus. Ioannes Pontifex Romæ, Epiphanius Byzantij è viuis excedunt. Agapetus illi, huic Antimus ſubrogantur. cæterum Antimus Eutychianam hæreſim *Agapetus.* occultè fouens, Theodoram Aug. ex eadem diſciplina fœminam propitiam nactus, Eccleſiæ pacem peſſundedit, Auguſto in fraudem perducto, vt ſuo loco dicturi ſumus.

Per idem tempus, vindicata ex Vandalorum iugo in priſtinam libertatem Africana Eccleſia, prouinciale ibidem *Synodus Africana.* Concilium celebratur, ab eoq. honorifica ad Ioannem adhuc ſuperſtitem Legatio inſtituitur. cæterum Legati eum defunctum cum reperiſſent Synodales Agapeto literas reddidere.

Hoc eodē anno Seuerus, qui Chalcedonēſis Synodi impugnator, Iuſtino imperante ab Antiochena Sede pulſus fuerat, Conſtantinopolim cum veniſſet, in Antimi ſeſe amicitiam inſinuauit. erat eadem tum in Vrbe Theodoſius ab Alexandrina & ipſe Eccleſia, Populi factione, pulſus. Porrò ab his, *Leont. de ſect. act. 5.* *Hæreſis multiplex.* qui Acephalorum hæreſim tuebantur, mirum dictu, quam multorum capitum monſtra hoc ipſo tempore, rerum nouandarum ſtudio, prodierint. quippè *Damaſce. de hær.* ex eorum Aſſeclis quidam Euangelij dicto in diſquiſitionem vocato, cum *Nicephor. l. 18. c. 52.* Chriſtus Dominus extremi diem Iudicij ne filium quidem hominis ſcire teſtatur, planè Chriſtum ignoraſſe pertinacius

nacius affirmarunt. ex hoc *Agnoitæ*, hoc eſt, *ignorantes* appellati ſunt. rurſum *incorruptibilium* ſecta, (quæ & Gaianitarum dicta eſt) tradit Chriſtum non naturæ lege, cui ſubditus haudquaquam eſſet, ſed volentem exuriſſe, ſitiſſe, & humana reliqna perpeſſum fuiſſe. ex ijſdem Acephalis ortum duxere *Theodoſiani*, qui &, à propagatoribus, *Iacobitæ*, *Themiſtiani*, *Barſianitæ*, *Semidalitæ*, *Angelitæ*, *Thetraditæ*; quorum nomina, non tantum dogmata piget recenſere. horum non nullos ſcriptis inſectatus eſt Ioannes Grammaticus, cognomento Philoponus; qui tamen Philoſophus melior, quam Theologus, aliorũ errores dum redarguit, errore ipſe turpiter labitur, Tritheites idcirco appellatus, quod tres Deos admittere videatur. carnis quoque futuram Anaſtaſim ſubtilioribus inuoluens argumentis.

Ioan. Grammaticus, ſeu Philoponus.

Suid. in Philop.

Nicep. l. 18. c. 47.

Exacto non dum anno Sicilia Beliſarius potitus, poſtremo Conſulatus die Siracuſas ouans init exceptusque cum plauſu aureorum nummum vim magnam circumfuſæ effudit multitudini.

Sicilia recepta.

Proco. l. 1.

Poſtremo hoc anno Iuſtinianus aduerſus Lænones reſcripſit, tum ex illorum veluti tyrãnide redemptis mulierculis, ne ad meliorem frngem redire cupientes victum mendicare cogerentur, ampliſſimum, pro Vrbis amplitu-

Proco. de adi. Iuſt. orat. 1.

Pœnitẽtium mulierũ Monaſterium. plitudine Monaſterium, ſumptusq; neceſſarios regia munificentia attribuit, quod ſupra, cum de Maria Ægyptiaca, atque Tarſenſi ſermo fuit, indicauimus.

Qui ſequitur annus, nullis Conſulibus inſignitus, poſt Beliſarij Conſulatum inſcriptus legitur, quo Agapetus Rom. Pontifex difficillimæ Legationis onus ſubire à Theodato cogitur, & ſanè abſque viatico, cuius gratia Vir ſanctiſſimus ſacra vaſa, ex D. Petri Baſilica oppignerare neceſſe habuit, quæ poſtea, Caſſiodoro id agente, ſoluto precio, repignerata eandem in Baſilicam relata ſunt. Agapetum porrò ex itinere miracula edidiſſe, Gregorius, qui ſæculi res geſtas recenſens, teſtatum reliquit. Conſtantinopolim poſtquam peruenit, de pace vix agi cæptum, cum pacis ſpes omnis diſcuſſa eſt, ea potiſſimum de cauſa, quod proſperè à Gothis apud Dalmatiam pugnatum cum fuiſſet, ac Prouincia, magna ex parte, recepta, & Theodato & Iuſtiniano indignatio creuerit. qua propter Beliſario imperatum, vt ex Sicilia continentem Italiæ oram inuaderet is parata ſtatim claſſe Neapolim, Campaniæ Vrbem, delatus, aditum præbente aquæductu, eam, valido licet præſidio munitam, inopinato capit, ac diripit.

Chri. Ann. 536. — *Caſſio. l. 12. c. 20.* — *Dial. l. 3. c. 3.* — *Proco. l. 1. P. Dia. l. 18.*

Beliſarius. *Neapolim capit.*

Agapeti Zelus. Cæterum Agapetus, ne nihil agere

vide-

Nicep. l. 17. c. 19. Liber. c. 21. Anaſt. Zona. par. 3.

videretur, ad res Eccleſiaſticas animũ adiecit; in primis verò Antimum, licet Auguſti, ac Cõiugis gratia ſubnixum, ex multorum delationibus, ac libellis hæreticum compertum, quod duas in Chriſto naturas cõfiteri abnueret, nullo Epiſcoporũ Concilio coacto, Apoſtolica tantum authoritate fultus, gradu mouit, Mennam, qui maiori Xenodochio præpoſitus erat, conſecrauit. tantum fuit hac in re Agapeti animi robur, vt cum principio Auguſtum indignari, aduerſariq; ſibi cerneret, hiſce illum verbis compellare non ſit veritus; *putabam me ad Chriſtianiſſimum Principem Iuſtinianum veniſſe, nunc autem Diocletianum inueni.* *Eius libertas.*

At generoſus Pontifex in ipſo rerum gerendarum ardore, importuno ardore febris correptus, Byzantij moritur, Pontificatus anno vix dum exacto, inuictæ conſtantiæ à Deo præmium recepturus. funeratus eſt regia pompa, tum verò aliquot poſt menſes ſacrum corpus Romam translatum, in S. Petri Baſilica eſt conditum; quo die annua eius memoria ab Eccleſia recolitur. *Eius obitus.*

Cõcil. to. 2. Eo defuncto, Synodus Byzantij cogitur ex vicinioribus Epiſcopis, alijsque, qui tum regia in Vrbe morabantur, cuius Acta in Hieroſolymitana Synodo, hoc item anno celebrata, recitantur. *Synodus duplex.*

Vndecimus Iuſtiniani Principatus annus Conſulibus, & ipſe vacuus, belli Gothici ſecundus numeratur, quo, Neapolis amiſſione cõſternatus, Theodatus, dum fugam adornat à ſuis interficitur, à quibus mox Vitiges, ſtrenuus bello Dux, Rex appellatur. is Romæ cum eſſet, obſidionem veritus, Vrbis tutela Siluerio, qui Superiori anno ſublectus Agapeto fuerat, ac Senatui commendata, quatuor inſuper Gothorum millibus præſidio relictis, ea excedit, copiasq. quam maximas conſcribit. Beliſarius haud cunctatus Vrbis mœnibus exercitu admoto, ea, deditione Ciuium, ſtatim potitur; Gothis, aduerſa Porta, fuga elapſis, præter ipſorum Ducem Leuderem, qui capi, quam turpi fuga ſubduci cum maluiſſet, à Beliſario confeſtim vna cum receptæ Vrbis clauibus Byzantium ad Iuſtinianum miſſus eſt.

Chri. Ann. 537.

Proco. l. 1. P. Dia. l. 16. Caſſio. lib. 12. ep. 31.

Theodati cædes. Vitiges ſuccedit. Siluerius Papa.

Vrbe potitus Beliſarius, qua veteribus inſtaurandis mœnibus, qua nouis erigendis ſedulam impendit operam, dum Vitiges Rauennæ receptus, ſpẽ pacis haud quaquam abijciens, Legatos & ipſe ad Iuſtinianum mittit literis ad eum datis, quæ apud Caſſiodorum extant. Porrò nihil egiſſe ea Legatione Vitigem, ex his, quæ mox dicturi ſumus, conſtare poteſt.

Vrbis Mœnia inſtaurãtur.

lib. 10. ep. 32.

Nouo appetente anno Coſſ. Ioanne, ac Voluſiano, deſperata pace, Vitiges,

Chri. Ann. 538.

Proco. l. 1. tiges, contractisq. ex Italia, ac Gallia Gothorum millibus centum ferè, ac quinquaginta Vrbem obſidet, hac maximè ratione Hoſtium conatus moraturus. *Obſidetur.*

Obſidionis tempore, quæ ad annum perducta eſt, Beliſarius facinus edidit ſibi in primis, quòd poſtea euētus docuit, exitiale. Theodoræ Aug. vt diximus, in Antimū ſtudium ad nefaria eam cōſilia, pro illius reſtitutione, quotidie impellebant; rogato itaq. incaſſum Siluerio, vt morem ſibi, hac in rè, gereret, Vigilium eiuſdem Siluerij Diaconum nacta eſt digna, atq. indigna ſe facturum pollicentem, ſi Pontifex ipſe legeretur, hac ſpe erecta impia Mulier, literis ad Beliſarium datis, enixè eum rogat, vt, quacumq. demum ratione, Siluerio Pontificatu abrogato, Vigilium Pontificem creari curet. igitur Siluerius (confictis in eum criminibus, quaſi Gothis prodendæ Vrbis conſilia agitaſſet) Beliſario iubente, exauctoratur, Vigilius ſubrogatur. tum ille ſub cuſtodia Byzantium ad Auguſtam mittitur. cæterum ex itinere, Iuſtiniani iuſſu rem indignam auerſati, reuocatur: rurſum, eadem Auguſta, ac Vigilio adnitentibus, in Tyrrheni Maris Inſulam relegatur. verum enim verò Beliſarium poſteà admiſſum ſcelus agnouiſſe, & veniæ à Deo impetrandæ gratia Templum Romę condi- *Beliſarij facinus. Vigilius Diaconus. Siluerius deponitur. Relegatur. Beliſarij pœnitentia.*

 diſſe,

diſſe, ex veteri, quod adhunc ad radices Quirinalis ſupereſt, monumento edocemur.

Liber. c. 10. Hoc eodem tẽpore Pelagio Rom. Eccleſiæ Apocriſario Conſtantinopoli agente Monachis quibusdam, alijsq. compluribus id flagitantibus Origenis hæreſes iterum in diſquiſitionem vocatæ ſunt, deq. his iudicium acerrimum peractum eſt; quod ex longiori Epiſtola Iuſtiniani Aug. nomine edita, *ab Authore huc allata*, ſatis conſtat.

Origenes itẽrũ dãnatur.

Chri. Ann. 539. Apione Conſule abſq. Collega Silverius ità, vt erat, Maris fluctibus circumſeptus, atque arctiori ſub cuſtodia habitus, quatuor, quos ſecum habebat Epiſcoporum Conuentu inito, aduerſus Vigilium Rom. Sedis inuuſorem Anatematis ſententiam tulit, *quæ ab Auctore hic recitatur*

Cõcil. to. 2.

Clades ab Hũnis.

Proco. de bel. Perſ. l. 2. Per idem tempus, vlciſcente, haud dubiè, Deo illatam, quam diximus, Silverio vim, Hunni tranſmiſſo Iſtro, Byzantium vſq. progreſſi, cladem maximam intulerè, coactusq. eſt pacem pecuniæ ſponſione annuæ turpiter redimere qui tot victorijs, ac triumphis hactenus potitus fuerat, ad hæc Coſroes Perſarũ Rex, è re ſua eſſe ducens fœdus quod ſancitum fuerat, violare; Vitigem per Legatos ſollicitare inſtituit ad bellum fortiter proſequendum pacisq. condiciones omnes reijciendas. tum vero Italia diutino vexata

bello

Digitized by Google

bello famis, peſtisq. ſubire incommoda inſælix cogitur. *Italia arumna.*

Proco. de bel. Goth. l. 1. Hoc eodem anno Mediolanum, Inſubriæ Vrbs iam tum ampliſſima, quod Beliſarij præſidium militare expetijſſet, à Gothis obſeſſum, vi capitur, ac ſolo æquatur, Ciuium, accolarumq. omnis ætatis, omniſq. ſexus ad trecēta millia trucidatis. *Mediolani excidiū.*

Chri. Ann. 540. Sub Iuſtini, ac Paulini iuniorum Cōſultu annua Vrbs obſidione liberatur. quo tempore Siluerius, inedia, alijsq. ærumnis miſerè confectus, moritur, Martyris titulo ab Eccleſia inſignitus, miraculis quoq editis clarus, quorum & ipſe permotus fama Vigilius, ſiuè ex animo, ſiuè ad Populi ſtudium captandum, ac Cleri ſuffragium referendum, ſe ipſum Pontificatu male parto abdicauit, certa, vt creditum, ſepe fretus Beliſarij potentia illum iterum adipiſcendi, quod ſex demum poſt dies contigit, ac in poſterum legitimus Pontifex nec pænitendus, eſt habitus. ſanè qui antea, vt diximus, Antimum ſe reſtituturum Auguſtæ ſpoponderat, iam, gratia omni poſthabita, in ipſis, *quæ hic habentur*, ad Auguſtum literis, Antimū, ac ſocios eadem pice inquinatos, & Hæreticos declarauit, & Anathemate, ea de cauſa, perculit. *Siluerij obitus. vt martyr colitur.*

Ad hunc annum, qui Childeberti Francorum Regis XXVI. numeratur, tertia Synodus Aurelianenſis referenda

Synodus Aurelianenſis. Decretum de Iudæis

eſt, à qua inter cætera ſancitum eſt, ne, à die cænæ Domini, per totum deinceps quatriduũ, Chriſtianis ſeſe immiſcere, Iudęis liceret, aut Vrbem quoquo modo circumire.

Hoc eodem tempore Ciuile inter Francos Reges bellum antea exortum inopinatò compoſitũ eſt, Deo id Clotildis precibus tribuente. ciuili tamen compoſito, externum extitit. Theodobertus, præ cæteris, Iuſtiniani faſtum ſtomachatus *Francici* cognomẽ cum reliquis deuictarum à ſe Gentium nominibus vſurpantis, Italiam inuadit Picenum vſque populabundus delatus. cæterum vulgari ex lue exercitu magnopere imminuto, abſceſſit inglorius

Proco. l. 2. Agat. l. 1.

Vitiges Beliſario deditur.

At Beliſarius obſeſſum Rauennę Vitigem voluntaria, vna cum Vrbe, deditione in poteſtatem recipit. Mira nihilominus rerũ humanarum viciſſitudine in Africa aduerſus Mauros a Romanis Ducibus male pugnatum eſt. Coſroes Perſarum Rex, capta, incẽſaq. Antiochia, Syria quoque reliqua fœdè vaſtata, Iuſtinianum eò adegit, vt anuuum tributum paciſci, ſumma cũ ignominia cogeretur.

Chri. Ann. 541.

Conſules deficiunt.

Altero, ac quadrageſimo huius ſæculi anno Baſilius Iunior creatur Cõſul, poſt quem alium nullum in Romanis faſtis licet inuenire. quáquam, deinceps ſubinde per interualla ſaltẽ creatos conſtat. ſane Iuſtinianus mo-

rem.

Digitized by Google

Nouel. rem hunc vetuſtate ipſa venerandum,
105 *et* quoad licuit, antiquauit, indignum ra-
Auth. tus per Conſules potius, quam per
de Cōſ. Auguſtos, annos numerari, qua illum
Coll. 4. ex cauſa Populorum odium ſubijſſe
tit. 3. tradunt. rei inuidia ad Tribonianum *Triboniani liuor.*
quoque ſpectauit, qui, quod Ethnicus
eſſet, cum ad eum dignitatis gradum
aſcendere non valeret, eius abrogandæ Author Iuſtiniano fuiſſe dicitur.

Hoc eodem anno, qui belli Gothici ſextus numeratur, Beliſarius ob ingētem ſibi gloriam partam, ab æmulis inuidiam paſſus, ac in ſuſpicionem affectati Italiæ Regni apud Iuſtinianum adductus, Conſtantinopolim reuocatur. auxit inuidiam, ipſamq. adeò ſuſpicionē Populi apud Byzantium plauſus Beliſarium alterum iam captiuum Regem inducentem fauſtis acclamationibus attollentis, nec tamen vim aliquam tum quidem eſt paſſus, triumphi tantum pompa verius, quam gloria, negata. regia quoque Theodorici gaza cum Vitige à Belirario illata, ne oſtentata quidem eſt Populo, ſed priuatim tantum Senatoribus viſa, in *Beliſarij caſus.* *Byzantiū reuocatur.*
Nouel. ærarium inuecta eſt. Iuſtinianus interim rerū Sacrarum curam, vt cum maximè, ſuſcipiens, multas hoc anno hac de re edidit ſanctiones, *quæ ab Authore hic recenſentur.*
109.
115.
121.
123.

129. Eodem fere tempore Adadus Auxi- *Adadus Rex.*
131. mitarum Rex Damiano, apud Home-
137.

ritas Iudæis imperante, acie victo, capτoq. ex voto antea nuncupato, Chriſtiana ſuſcipit ſacra cum Gente vniuerſa. *P. Dia. l. 17. Cedrē.*

Placidi, ac Socios Martyrum. Hoc item anno Martyrium paſſi à Pyratis ſunt apud Siciliam Placidus, ac Socij III. Nonas Octobris, quo die Eccleſiaſticis tabulis ānua eorum memoria celebratur. *Martyro. 5. Octob.*

Falſa di his hiſtoria. *Hoc loco Author errores detegit non ferendos in illorum hiſtoria à Gordiano quodam conſcripta, quemadmodum in Epiſtolis quibuſdam ab eodem fortaſſe Gordiano cōcinnatis, quaſi à Iuſtiniano, ac Coniunge ad Placidum datis, quæ apud Leonem Oſtienſem in Appendice Chronici Caſſinenſis leguntur, vt mirum videatur quantum proximis indè ſæculis, ex temporum, atq. hiſtoriæ ignoratione, licere ſibi ineptiſſimi impoſtores apud imperitam multitudinem exiſtimauerint.*

Synodus Aruernēſis. Ad hunc pariter annum ſpectat Aruernenſis apud Galliam Concilij celebratio ex ſanctiſſimis Epiſcopis, *hic recenſitis*, ritè coacti.

Theobaldus Gotho. Rex. Araricus Totila. Nouo ſubeunte anno Gothi, ex Italia non dum exacti, Theobaldum, quem Vitigi paulo ante ſubrograuerant, interficiunt; Araricum pro eo Regem conſtituunt, quo pariter paucos poſt menſes interempto, Totilas Theobaldi nepos, malo Italiæ fato, Regnum capeſſit; qui ingenio pollēs, Chri. Ann. 542. *Proco. l. 2.*

hoc

Digitized by Google

hoc ipſo anno quinq. non amplius militum conſcriptis millibus; bis apud Æmiliam, atque Hetruriam collatis ſignis Romanos Duces lōgè ſuperauit. *eius Victoria.*

At Iuſtinianus redempta, vt diximus, à Perſis Pace, Antiochiam incendio ab hoſtibus deformatā, nouis munitam mœnibus, ædificijs quoq. magnifice extructis, illuſtrauit.

Quo tempore Clotharius, ac Childebertus Fratres Francorum Reges aduerſus Teudem Arrianum hominem, qui Gothis apud Hiſpaniam imperitabat exercitu comparato, ac Cæſarauguſtam vſque prouecti, inſigni de Hoſte victoria potiuntur eaque ex Vrbe Vincentij Martyris ſacras exuuias, obſeſſorum dono Ciuium, accipiunt ſecumq. in Galliam ouantes deferunt. *Franci Gothos vincunt.* *S. Vincētij reliquiæ.*

Ad hunc annum quidam referūt Benedicti Monachorum apud Occidentem Patriarchæ obitum; ſed erroris arguuntur ex Gregorij Dialogis, ex quibus eiuſdem cum Totila congreſſus habetur. *lib. 3.*

Chri. Ann. 543. Alterum Regni annum auſpicatus Totilas, Neapolim obſidet, cui cum Claſſis à Iuſtiniano ſubſidio veniret, vi tempeſtatis diſiecta eſt. tum naufragi ex ea milites pleriq. omnes in Gothorum, qui littora circumibant, poteſtatem veniunt. qua re cognita obſeſſi Ciues deditionem, haud cunctati, faciunt. *Totilas Neapolim.* *Ea potitur.*

Hinc

Hinc Romam cogitans Rex Barbarus, eam, litteris antea ad Senatum datis, tentare ſatius duxit. Senatum ne reſcribere quidem Ioannes Iuſtiniani Præfectus paſſus eſt. quamobrem indignatus Totilas, exercitum Vrbi admouet. Chri. Ann. 544.

Rom. accedit. Rerum interim certior à Ioanne factus Iuſtinianus; Italis quoq. ac in primis Vigilio, flagitantibus, Beliſarium, quem in Perſas miſerat, reuocare inde cogitur, atque iterum periclitanti Vrbi, atque Italiæ ſubſidio mittere.

Peſtis in Oriẽte. Tertio iam Coſroes in Romanos fines irruperat. eo bello, ac vulgari poſtmodum ſequuta lue, Orientis regiones ferè vniuerſæ ad extremam vaſtitatem redactæ perhibentur. *Proco. de bel. Perſic. l. 2. Euag. l. 4. c. 27.*

Beliſarius Romam accedit. Decimo belli Gothici anno Beliſarius Byzantium, ex Perſide, reuocatus, in Italiam indè nauigans, Romam peruenit. Quo tempore Totilas, Tibure, per proditionem, capto, ſummæ crudelitatis exemplum edidit, Ciuibus omnibus, cum Vrbis Præſule, trucidatis. Chri. Ann. 545. *Proco. de bel. Goth. l. 3.*

Eã deſerit. Cæterum Beliſarius, Vrbem haud quaquam ingreſſus, impar viribus, Æmiliam petit, ne obſidionis ſubire incommoda, Italiam reliquam deſerere cogeretur.

Per idem ferè tempus Perſæ Meſopotamiam populati, Edeſſam vi maxi- *Proco. de bel. Perſic. l. 2.*

ma

Euag. ma oppugnant, ſed non ſine diuino
l. 4. c. miraculo, re infecta, recedunt. itaq.
26. quod antea vulgatum erat, tum maximè eſt creditum, ex diuina imagine ad Abagarum olim à Chriſto Domino miſſa, maximaq. inibi cum religione aſſeruata, inexpugnabilem eam Vrbem perpetuò futuram.

Hoc anno conſtat (Iuſtiniano temere ſacris ſeſe rebus immiſcente) in celebratione Paſchæ, apud Orientem erratum, apud Occidentem vero ea de re acerrime diſuptatum. *Error in celebratione Paſcha.*

Chri. Tibure potitus Totilas, Spoletum
Ann. obſidet, nec ita multo poſt in dedi-
546. tionem accipit, ac Peruſiam pergit, quam ſeptem ipſos menſes fruſtra obſeſſam, dolo demum, Cripriano, cui Vrbis cuſtodia erat credita, interfecto, expugnat, Herculano Epiſcopo Martyrio affecto, de quo illlud mirum à *Totilæ Peruſia.* *S. Herculan. Martyr.*
Dial. l. Gregorio traditur; capite abſciſſo e
3. c. 13 mœnibus deiectum, humatumq; XL. demum poſt dies, cum profugi in Vrbem Ciues, Victoris lege, remearent, eorum in Antiſtitem pietate, quęſitum, atq. exhumatum, ſacrum corpus integrum ita repertum, ac ſi capite non fuiſſet truncatum, adeò, vt ne veſtigiũ quidem ſectionis vllum, detractique à vertice ad pedem cutis veluti lori, apparuerit. *Miriũ de eo.*

Paulo ante Vrbis obſidionem Pelagius Rom. Eccefiæ Appocriſarius Byzan-

zantio receſſit, Succeſſore Stephano accepto. illius abſceſſus occaſione Auguſtus facile ſibi ab impijs perſuaderi permiſit, vt tria Chalcedonenſis Concilij capitu'a abrogaret ratus, vt ſuaſores affirmabant, his expunctis, futurum, vt Acæphalorum turba in Catholicorum ſentētiam, ipſiusq. in reliquis, Concilij receptionem confluerent. id qua ratione peractum ſit (nam tubæ indè maximæ ęxortæ ſunt,) *ex Authore hac fusè referante Lector require.*

Iuſtiniani temeritas.

Totila Romã obſidet

Peruſia ſuperiori anno, poſt diutinam obſidionem, capta, confeſtim Rex Barbarus Romã contēderat. ergò iam fame Romani Ciues, ac milites vehementius vrgeri cœpti: inſuper profligatis à Barbaris qui Conſtantinopoli ſubſidio mittebantur Græcis Militibus nihil iam ſpei reliquum videbatur, vt nemo iam deditionem quibuſcunque demum conditionibus nō expeteret; cum Iſauri milites quidã, qui excubias agebant Totilæ Vrbem produnt. ita Roma quartùm iam à Gothis capta, direptaq. documento fuit Vrbium, ac Regnorum quam ſit fluxa fœlicitas.

Chri. Ann. 547. *Proco. l. 3.*

Eam capit.

Eius moderatio.

Barbari edicto Regis Ciuium ſaluti, mulierum pudori conſultum, tum verò legatos ex Romanis delectos Pelagium, quem diximus, ac Theodorum ad Iuſtinianum prò concilianda pace

mit-

mittit. cæterum illo rem ad Beliſarium deferente, Totilas exarſit adeò, vt Vrbem ſolo ęquarę obfirmato animo decreuerit, id cum reſciſſet Beliſarius, literis ad eum datis, *ſi quidem*, inquit, *bello tu Victor eris, rem tuam tute perdes: quod sũma eſt dementia. ſin victus abſcedes, ad Victoris clementiam promerendam nullus tibi locus reliquus erit.* his Totilas ſemel, atq. iterum perlectis, ab immani conſilio abductus eſt. *Beliſarij ad Totilã litera.*

Vigilius interĩ, qui ſuperiore ãno à Iuſtiniano accerſitus apud Siciliam hyemauerat, Byzantium peruenit. hìc ei magnoperè fuit laborandum, vt exortas inter Catholicos ipſos Epiſcopos contentiones cõponeret. quod verò Auguſto, ac Coniungi, tum in alijs, tum in Antimi reſtitutione morem gerere conſtanter abnuerit, haud mediocriter eos habuit infenſos, vt ipſi quoque Agapeti dictum fuerit vſurpandũ de Diocletiano pro Iuſtiniano reperto. denique eò ventum eſt, vt in impiam Auguſtam hæreticam ipſam, & Hereticorum patronam Anathematis ſententiam ferre non dubitauerit. *Vigilius Bizãtij.* *Eiusdẽ ſtãtia.* *Auguſtã excõmunicat.*

Chri. Ann. 548. Ea vſus ſeueritate Pontifex, non ipſorum modo Principum, ac Schiſmaticorum odiũ ſubijt, ſed ſuos quoque Clericos deſertores, ac transfugas expertus eſt. quamquam hi alias omnes transfugij cauſas pretexere, preuaricatorem illum dicere, ingenijq.

atq.

atq. adeò ambiguæ fidei accuſare.

At nõ diu ſuperſtes Theodora, hoc demum anno Iuſtiniani Principatus XXII. extinguitur.

Ad quem pariter annum referunt Florentij Monachi ex D. Benedicti inſtitutione ad Deum tranſitum, qui Fulginei obijt, atq. ibidem maiori in Templo piè conditus vna cum Fœliciano Epiſcopo ſeruatur adhuc, ac religiosè colitur.

S. Florentius Monachus.

Grego. l. 3. c. 15. Martyrol. 23. Maij. Lud. Iacobill. de SS. Fulgi.

Sequenti anno, qui belli Gothici XIV. numeratur, Beliſarius quinquennio ferè, nunquam loco perſtans, in Italia moratus, Vxoris precibus Byzantium ab Auguſto reuocatur, ac in poſterum ſuæ ipſe ſuperſtes famæ, nõ inglorius modo, ſed etiam infœlix vixit patrati pœnas ſceleris ita Numine expoſſente. nec lętæ magis Iuſtiniano res fuere. Italia quippè amiſſa, reliquum quoq. Occidentale Imperiũ facile amiſit, Barbaris vndique ingruẽtibus & perbellè accidit, vt, qui inane, *Francici*, nomen affectauit, Galliæ quod reliquũ Romanis erat, Franchis Regibus tradere coactus fuerit. His tamen haud quaquam permotus Imperator, collabentis Reip. cura poſthabita, totus erat in Eccleſiaſticis rebus, ac fidei dogmatibus perſcrutandis. itaq. & conſpiratione Ducum huiuſmodi eius ſtudia incuſantium, hoc ipſo tẽpore, interceptus penè eſt.

aduerſa Beliſarij fortuna.

Item Iuſtiniani.

Chri. Ann. 549.

Proco. l. 3.

Proco. ibid.

Subit

Chri. Subit annus ſæculi, L. quo Vigilius,
Ann. Byzantij adhuc agens, ſuos ipſe Cle-
550. ricos, qui dudum ſeceſſionem fece-
Vigil. rant, Anathemate perculit
ep. 5. Hoc eodem anno Synodus Mop- *Synod.*
Act. 5. ſueſtiæ Ciliciæ Vrbe celebratur, de *Mop-*
qua in quinta Oecumenica mentio *ſueſtiæ.*
habetur.

Ad hunc item annum Iordanus, ſeu, *Iorda-*
quem alij vocant, Iornandes Gotho- *nus hi-*
rum Epiſcopus ſuum de Regnorum, *ſtoricus.*
ac temporum ſucceſſione Commen-
tarium perduxit.

Chri. Sequenti autem anno Auguſtus aduer- *Iuſti-*
Ann. ſa multa ſimul, ac veluti conglobatim *niani*
551. ferre cogitur. Romana Claſſis, quæ *infor-*
Proco. Italiæ ſubſidio mittebatur miſerabili *tunia.*
l. 3. naufragio amiſſa eſt. Germanus inſi-
gnis copiarum Ductor inſperatò mo-
ritur; quo cum recuperandæ Italiæ
ſpes concidit. Barbari Romano exer-
citu apud Hadrianopolim profligato,
Thraciam impunè populantur. At
amens Imperator, quam in propulſan-
Vigil. dis hoſtibus vim rectius adhibuiſſet, in
ep. 7. ipſum Rom. Pontificem, vt de alijs *Rom.*
Liber. Catholicis Epiſcopis taceam, adhi- *Pontif.*
c. 24. bendam cenſuit. quippè aduerſantem *viim.*
ſibi acriter Vigilium, immiſſo ſatellitio, *infert.*
cuſtodiæ dari iuſſit. id cum ille perſen-
ſiſſet, propere in iunctũ ædibus Tem-
plum elabitur. vbi aliquandiu tutò de-
gere ipſi licuit. porrò ita animum non *Vigilij*
deſpondit, vt, eodem ex loco, Anathe- *auſus.*
matis,

Digitized by Google

matis, *qua hic habetur*, ſententiam in Theodorum Cæſareæ cappadociæ Epiſcopum turbarum Authorem, pronunciauerit: Mennam quoque Byzantij Præſulem, aliosq. inferioris notæ Antiſtites, quod Theodori communionem non vitaſſent, mitiori licet pæna, damnauerit.

Vigilij fuga. Sacrilegi tamen Principis vim adhuc metuens, Chalcedonem abſcedit, ac celeberrimam D. Euphemiæ Baſilicam incolit. verum enim verò qui ad effugium captatus eſt locus, atq. ad latebras delectus, metuendum ſtatim tribunal euaſit, vndè in ipſum quoque Auguſtum iudicio inſtituto, eius Acta reſciſſa ſunt. ita Pontifex dum fugit vincit; quippè Auguſtus religioſus alioquin Princeps à ſua ſe pietate vinci paſſus eſt. honorifica namq. ad profugum Antiſtitem Legatione inſtituta, regiam eum in Vrbem reuocat, iure etiam iurando per Legatos præſtito ipſius ſe in poſterum dicto audientem fore, ac promulgata de tribus capitulis edicta aboliturum. Porrò turbata in hunc modum Eccleſia, politicum quoque rerum ſtatum, atque adeò naturam ipſam hoc anno perturbatam conſtat; terremotu, ac portentoſo maris æſtu cuncta vbique deuaſtantibus, Ciuibus pariter, ac militibus ſeditiones miſcentibus, hoſtibus ſubinde clades inferentibus. Sanè ab Hunnis,

Chri. Ann. 552.

Byzãtium reuocatur.

Rerũ omniũ pertur batio.

Proco. lib. 3. de bel. Goth.

nis, ac Sclauinis incurſiones in Romanos fines repetitæ: Sardinia, ac Corſica à Gothis poſt Italiam occupatæ ſunt.

At verò poſt hæc, parta Eccleſiæ pace, non Auguſto tantum reſipiſcente; ſed Theodoro quoq. ac Menna (quod pro miraculo eſt habitum) Vigilio obſequium præſtantibus, ac ſupplici veniam libello expoſcentibus, externa quoq. in poſterum lætiora vndique fuere. Sicilia inſperato de Gothis nauali prælio victis recepta; tum Italia vniuerſa, quod Narſete Duce poſtea contigit. vſque adeo, vt ſperandum, ita deſperandum eſt nihil.

Proco. de ædi fic. l. 1. Nicep. l. 17. c. 26.

Reliquiarum tranſlatio.

Hoc eodem anno Mennas, poſt quã à Vigilio in communionem receptus eſt, Encenia maximo cum Vrbis plauſu celebrauit, ſacris Apoſtolorum Reliquijs paulo ante inuentis, atque exhumatis curru aureo circumuectis, honorificentius tum reconditis; quibus ille præſtitis, haud diu poſtea ſuperfuit, ſucceſſorem nactus Eutichiũ cuius diuinitus facta electio ad ſequẽtem annum ſpectat.

l. 4. c. 35.

Miraculum de Puero Hebreo.

Menna adhuc ſuperſtite ab Euagrio eius temporis ſcriptore miraculum editum Byzantij traditur plane memorandum. Hæbreus Puer Chriſtianis Pueris immixtus ſacram Hoſtiam perceperat; id cum Patri, qui vitriariam artem factitabat, narraſſet, ab eo, per ſum-

ſummã immanitatem, in accenſam, ad coquendum vitrum, fornacem conijcitur. Matri Puerum toto triduo quæritanti, ac inclamanti, e fornace ille reſpondit; ergò medijs in flammis ab attonita Matre viſus, extractusque repente eſt, rogatuſque ecquid tandiu igne in medio illæſus perſtitiſſet, à Muliere ſe, purpurea amicta veſte, non ſubmotis modò flammis, ſed cibo inſuper abundè præſtito, ſeruatum dixit. re Iuſtinianus ad ſe perlata, Matrem cũ filio Baptiſmum flagitantes, voti compotes fecit; Patrem Baptiſmum renuentem cruci ſuffigi iuſſit.

Sinodus Aurel. Hoc item anno Aurelianẽſis Synodus celebratur, à qua Canones ſanciti ſunt tres, ac viginti.

Per idem tempus Theodebertus Rex Francorum moritur, dum Italiam infeſto agmine inuadit, Theodebaldo filio non Regni modo, ſed paterni quoque inſtituti hærede relicto. *Greg. Tur. l. 1. c. 41*

Chri. Ann. 553.

Narſes interim Byzantio cum ſoluiſſet, Rauennam appulit; Hetrnriam indè terreſtribus cum copijs petit, vbi Totilæ obiuam factus collatis cum eo ſignis memorabili victoria potitur, Rege Barbaro, inuicto hactenus, vniuerſo cum exercitu cęſo, cum annos, ex D. Benedicti vaticinio, regnaſſet paulo amplius decem Totilæ ſucceſſor datus eſt Theias Gothorum fortiſſimus, verum haud ita multo poſt, dum repa- *Proc. l. 3.*

Narſetiis victoria. Totila cædes. Theias ſuccedit.

reparare vires ſatagit, & ipſe interimitur; quocum Regnum, ac nomen Gothorum in Italia deletum eſt, anno quam ortum habuerat fermè LX. *Moritur.*

Italia deìn facili negocio recepta. Vrbis claues ad Iuſtinianum miſſæ, tum demum eas dignum recipere, cum Petri claues in Vigilio agnouit. illud nequaquam eſt pætereundũ Narſetem, religioſum æquè, ac fortem Ducem, Deiparę Virgini tãtam victoriam acceptam retuliſſe, à qua & præmonitus antea traditur ac de belli exitu, atque ordine edoctus. *Narſetis religio.*

Dum hæc apud Occidentem peraguntur, apud Orientem quinta Synodus Oecumenica Byzãrij cælebratur. *de qua hìc fuſius relata, Authorem conſule.* *Quinta Synodus Oecumenica.*

Agat. 2. Conuentu porrò vix dum ſoluto, Vrbs ipſa Regia, alijs cum multis, terræmotu valido iuxta, ac diuturno concuſſa eſt, quo Abilæ Epiſcopus Alexander, qui Synodo pertinacius aduerſatus, recipere eam detrectauerat, abſortus eſt. *Terremotus. Miraculum*

Eodem tetremotu Alexãdriam quoque agitatam ferunt, quod pro miraculo eſt habitum, Ægypti ſolo huiuſmodi cõcuſſionibus minime obnoxio. *Aepyptus terræmotibus nõ obnoxia.*

Præſagia hæc fuiſſe quis exiſtimet ſequutæ poſtmodum à Synodo totius Eccleſiæ concuſſionis, de qua ſermo deinceps erit.

Obijt

Obijt hoc anno eximium illud fœminarum decus Crotildes Clodouei olim Coniux, cui O bis debet quicquid boni, ob ſuſceptam à Franchis Chriſtianam fidem, ſequutum eſt.

Crotildes.

Greg. Tur. l. 4. c. 1. & l. x. c. 31.

Altero à celebrata Byzantij Synodo ſubeunte anno Vigilius ab exilio reuocatus traditur, Narſete, ad Romani Cleri preces, id agente; relegatus porrò ſuperiori anno creditur, quod Synodo ſubſcribere abnuerit. niſi ſi quis forte diuturnam Byzantij moram exilium appellatum arbitretur conſtat ſanè ipſum principiò Synodi decreto de abrogatione trium capitulorum aduerſatum, hoc demum anno, vt ſchiſma penitus tolleret, atque Orientalem Eccleſiam catholicæ communioni adiungeret, abrogato, quod prò eiſdem Capitulis ediderat, Conſtituto, eandem Synodum authoritate Apoſtolica comprobaſſe, Oecumenicamque dixiſſe. *cæterum illius Acta ſincera haud unquam ad nos perueniſſe Author hic docet.*

Sigeb. Chr. Chri. Ann. 554. *Anaſt. in Vig.*

Hoc eodẽ anno Iuſtiniani copiæ apud Cholchos turpiter à Perſis victæ, ac profligatæ ſunt, qua de re fuſius ſcribit Agatias, qui & illud addit ſcitu dignum, per idem tempus Philoſophos non nullos Chriſtianorum mores ac religionem pertæſos, in Perſidem commigraſſe, verum deteriora ibidem omnia cum comperiſſent, in Græciam remigraſſe.

Agat. l. 2.

At

Chri. Ann. 555. At Vigilius Byzantio Romam nauigans, apud Siciliam cum exſcendiſſet, dolore calculi extinguitur, cum annos fere XVI. Pontificatum, ambigua fama, adminiſtraſſet. *Vigilij PP. mors.*

Huic Pelagius Archidiaconus ſublegitur; à Ioanne autem Peruſino Epiſcopo, ac Bono Ferentino, tum ab Oſtienſi Diacono Andrea, quod tertius haberi Epiſcopus nequiuerit, conſecratur. *Pelagius ſuccedit.*

Agat. l. 2. Greg. Tur. l. 3. c. 32 Greg. PP. Dial. l. 3. c. 8 Eodem fere tempore Francorum Regis Duces Italiam valido cum exercitu ingreſſi, Campaniam, Lucaniam, ac Brutios populati ſunt. indè tamen, preda onuſti cum recederent, vulgari correpti lue, mirum in modum imminuti, ac prelio cum Græcis, Narſete Duce, decernere coacti, ad internecionem ſunt cæſi, vt quinque non amplius, ex ſeptuaginta circiter virorum millibus, in Galliã remeauerint. *Franci Italiam inua. vincũtur à Narſete.*

At non perindè cum Perſis fœliciter pugnatum, à quorum tribus non amplius millibus Romanorum millia circiter quinquaginta turpiter fuſa, ac fugata ſunt, vlciſcente Numine, vt vulgatum eſt, Cholcorum Regis apprimè pij, ac Religioſi indignam necẽ iniquè admodum eidem à Romanis Ducibus illatam.

Dum Francorum Duces vexatæ, vt diximus, Italiæ pœnas darent, Theo-

Theodibaldi mors. dibaldus ipſe Francorum Rex, cuius auſpicijs bellum eſt geſtum, immatura adhuc ætate Adoleſcens, moritur; de cuius, Regno quod abſque Sobole deceſſiſſet, orta inter conſanguineos Reges Clotarium, ac Childebertum diſſentio eſt. exinde Vxor inceſtis nuptijs à Clotario ducta, mox, Sacerdotibus obſtrepentibus, dimiſſa eſt. *Grego. Tur. l. 4. c. 59*

Iudæorum turba. Hoc eodem anno Iuſtiniani Principatus XXIX. à Iudæis, ac Sammaritis apud Paleſtinam tumultuatum eſt; Cæſareæ in primis, qua in Vrbe tũ Chriſtianos alios, tum Præfectum ipſum interemerunt; proinde ab Adamantio Militiæ Magiſtro, Auguſti iuſſu, grauiter in eos eſt animaduerſum.

Quieſcebat iam à bello Italia, debellatis, qui auxilio Gothis venerant, Frãchis; cæterum Eccleſia ipſa, vt cum maximè, fluctuabat, Occidentis Epiſcopis fermè omnibus Pelagium auerſantibus, quod, Vigilium ſequutus, quintam Synodum comprobaſſet, per quam quartæ Chalcedonenſi, ob tria illa Capitula abrogata, derogatũ crederent. quamobrem duos tantum Epiſcopos ad ſui conſecrationem Pelagium nactum oſtendimus, quod numquam antea accidiſſet. is igitur eam ad ſciſſuram ſarciendam impigrè laborauit; quippè litteris benignè eos hoſtatus eſt ad Eccleſiæ. pacem; quod cum fruſtra apud Aquileienſem Epiſco- *Chri. Ann. 556.* *Eccleſ. perturbatio.* *Pelag. ep. 2. & ſeq.*

ſcopum, ac alios non nullos tentaſſet, Narſetis opem implorare coactus eſt. cæterum quæ nam ille, Pontificis ſuaſu, in Schiſmaticos Epiſcopos egerit, non ſatis exploratum eſt.

Agat. l. 2. Hoc eodem tempore Francorum res, Ciuili ex bello, in maximum diſcrimen adductæ ſunt, Clotario, ac Childeberto fratribus pro Theodibaldi partitione Regni, dimicantibus: tum Chramno, in Clotarium Patrem, arma capiente, inque ſcelerati societatem belli Childebertum Patruum euocante. *Ciuile inter Francos bellum.*

Agat. l. 3. Dum hæc apud Gallias geruntur Iuſtiniani copiæ, Iuſtino Duce, qui poſtea Auguſtus fuit, apud Cholchos inſperata de Perſis victoria potiūtur. cum enim Iuſtinus, delectis cum Equitibus, Templum, ſacrificij cauſa, petiturus, e Caſtris longius receſſiſſet; ex reditu, Hoſtibus obuiam inopinato factus, licet numero præſtarent, internecioni eos dedit, vt coſtaret nihil ad vincendum magis quam ipſam vincendi neceſſitatem valere. Perſarum tum Ducem ſuperbiſſimum, ob rem male geſtam, Coſroes excœcari iuſſit. æquiori Auguſtus ſententia Ioannem, ac, Ruſticū Romani exercitus Duces, ob necem Cholchorū Regi Chriſtiano Romaniq. Imperij ſocio perfidè illatam, extremo affecit ſupplicio. pugnatum hoc eodem tempore fœlici- *Perſæ à Romanis victi.* *Seueritatis exempla.* *Chri. Ann. 557.*

ter eſt aduerſus Miſianos, qui ad Perſas defecerant.

Terræmotus. Sed lætis ſtatim triſtia ſucceſſere, Vrbe ipſa Regia vehementiori terræmotu ita cōcuſſa, vt ædificia ferè vniuerſa, aut collapſa ſint, aut mirum in modum labefactata, ſtrage miſerabili mortalium edita. rem fuſius, præ cæteris, narrat Agatias cladem maximam ob oculos ponēs, quem tu conſule. *lib. 5.* Ea ex cōcuſſione celeberrimũ Sophię Templum à Iuſtiniano extructum, labefactatum & ipſum cum eſſet, ſumma cura, atque impenſa inſtauratum eſt; *Sophiæ Templum.* *Proco. ædific. Euag. l, 4. c. 30.* *qua occaſione illius ſtructuram admirabilem ex Euagrio, poſt Procopium Author hic refert. inſcriptionem quoque recitat, quam grandioribus in orbem literis Templũ habuit. hanc, quod Iuſtiniani pietatem maximè redoleat huc quoque afferendam duximus; eſt autem huiuſmodi:*

» Tua de tuis tibi offerimus ſerui tui,
» Chriſte, Iuſtinianus, & Theodora. ea
» tu propitius accipe fili Dei Verbum,
» qui noſtri cauſa carnem aſſumpſiſti, &
» Cruci affixus fuiſti, ac nos in tua fide
» conſerua, & quam nobis, comiſiſti
» Remp. eam ad tuam gloriam auge &
» tuere, intercedente Sancta Deipara
» Virgine Maria.

Chri. Ann. 558.

Byzãtij clades. Annus ſubit Byzantij Ciuibus ſuperiori adhuc funeſtior, quippè terræmotu non dum quieſcente, Hunnorũ *Agat. l. 5.* irrup-

irruptio ſequuta eſt; tum vulgaris lues gliſcens adeò, vt funeribus exhauſta Ciuitas, poſt innumeras euerſas ædes, vaſtatumque à Barbaris agrum priſtinum ſplendorem vndique amiſerit.

Nouel. 77. Agat. l. 5. Cedrē. Glic. His permotus cladibus Auguſtus, morum in Ciuibus emendationem, ſalutari edita lege, procurauit, qua blaſphemi, ac in ipſam peccantes naturam coërcentur. eam poſt legem promulgatam, cum non nulli, & Senatorij quidem ordinis, ac Sacerdotalis Viri, infandæ libidinis comperti fuiſsēt, virilitate exſecta, aut acutis calamis genitalium meatibus terebratis, exuti veſtibus in forum producti ſunt oſtentui Populo immiſsis iam cladibus diuinitus erudito. *Lex in blaſphemos, ac ſodomitas. Sodomitarū ſupplicia.*

Porrò cum Hunni, nullo obſiſtente, impune in Byzantij vſque ſuburbana irruiſſent, Beliſarius, ſenio licet iam confectus, tumultuario comſpripto exercitu, arma in eos ferrè cogitur. ab eo vtcumque propulſati Barbarì, auro poſtmodum exacti sūt; Iuſtiniano iam ætate graui Imperij curas in dies magis abijciente. *Beliſarius arma iterum capit. Iuſtiniani neglīgētia.*

Ad hunc annum ſpectat Caſſij Narnienſis Epiſcopi Viri ſanctiſſimi exitus Gregorij in primis teſtimonio clarus. *Dial. l. 4. c. 56* tum Ioannis cognomento Silentiarij, qui ad quartum, ac centeſimum ætatis annum perueniſſe traditur. *Io: ſilētiarius*

Pelagius quoq. Rom. Pontifex haud

Pelag. obitus. itàmulto poſt mortem obijt Pontificatus anno quinto non dum exacto. *Chri. Ann. 559.* huic Ioannes, Romæ illluſtri loco natus, ſuccedit huius nominis III. *Io. III ſuccedit.*

Synodus Pariſienſis. Hoc tèmpore ex ſanctiſſimis, qui tum ſupererant, Galliæ Epiſcopis Pariſienſis Synodus celebratur, à qua ſacrarum rerum inuaſores, qui mos bellis Ciuilibus inoleuerat, anathematis pœnæ addicti ſunt; inceſtæ quoque nuptiæ damnatæ. quas Populus, Regum exemplo, inire licentius iam occeperat. alia præterea ſancita, quæ ex Actis qui extant, petenda ſunt. *Conc. to. 2.*

Subit annus ſæculi LX. quo Iuſtinianus, difficili correptus morbo, penè extinctus eſt. *Chri. Ann. 560.* porrò cum iam mortuus à Populo crederetur, quaſi in interregno infanda vulgò ſcelera patrata sũt, ditiorum, à ſeditioſa plebe, domibus, atque Artificum direptis officinis, innoxio quoque ſanguine paſſim effuſo. *Cedrē.* *Seditio Byzãtij.* cæterum Auguſto, ex ſacrarum contactu Reliquiarum ſanitati priſtinæ reſtituto, Populi actutum motus reſedit. *Proco. de ædific. l. 1.*

Galleciæ vlterioris Hiſpaniæ Regioni multis iam ab annis Sueui Reges ijque Arriani imperitabant. hoc vero tēpore Theodomirus auitum Regnum obtinebat. *Theodomirus.* hic diuinitus edoctus, Catholicam fidem cum Gente vniuerſa amplexus eſt, D. Martini, quam implorauerat, ope, diuturniorem, ac veluti hæreditarium lepræ morbum, cum ipſa *Greg. Tur. de mirac. S. Mart. l. 1. c. 10.*

impie-

Digitized by Google

impietate exuens, cuius dein'opera Synodus Bracarenſis.
Cōcilium Bracarenſe eſt celebratum.

Chri. Ann. 561. Quintum, ac trigeſimum Principatus annum inierat Iuſtinianus, cum inſidijs, ex quorumdam conſpiratione, appetitus, vitæ periculum adijt. ea de cauſa in crimen vocatus Beliſarius, in ordinem redactus dicitur. ſunt qui tradant, non honoribus tantum, ac facultatibus, ſed oculis ipſis priuatum, in triuijs emendicare ſtipem coactum. alij rurſum non niſi dignitatibus tum exutum, ad eaſque ſtatim reſtitutum. apud Authores ſanè antiquiores, vt non eadem ſententia de pœna, ita de reſtitutione mirum ſilentium.

Beliſarij caſus.

Crinit. de hō. diſcipl. l. 15. Alciat Par. l. 4.c.14

Aim. l. 2.c.20 Quod ad res ſpectat Occidentales, hoc eodem anno, quem regni numerabat L. Childebertus Pragmaticam ſanctionē edidit de bonis à ſe D. Vincentij Baſilicæ donatis, quam regio ſumptu Pariſijs extruxerat. Eandem porrò apud Baſilicam ſequenti anno, quo vitæ diem clauſit extremum, tumulatus eſt. eo extincto, Regno potitur Clotarius germanus frater, demortui filiabus per vim eiectis. coluit hic in primis Maurum à D. Benedicto illuc miſſum monaſtici propagandi inſtituti gratia.

Childebertus.

Chri. Ann. 562.

S. Maurus.

Hoc loco Author ad Caſſiodorum diuertens, multa de illo, deque illius lucubrationibus tradit. hic eſt ille Aurelius Caſſiodorus, qui apud Go-

Caſſiodorus.

thorum Reges à Theodorico ad Vithi gem florentiſſimè vixit, magiſtratibus ſupremis functus, atque ampliſſimis auctus dignitatibus, quibus ad nauſeã exſaturatus, in optatum tranquillitatis portũ, hoc eſt extructũ à ſe Monaſterium, confugit, ibidemque ad extremã vſque ſenectutem vixit; hoc tempore, vt videtur, adhuc ſuperſtes.

Caſſiod diu. Inſt. c. 29.

Chri. Ann. 563.

Iuſtiniani lapſus. Iuſtinianus interim, qui dudũ de fidei dogmatibus ſanciendi leges ſibi munus arrogauerat, dum ad diſquiſitionem huiuſmodi promiſcuè omnes conſulendi finem nullum facit, in hæreſim demum labitur, quæ *Aphtardocitarum* dicebatur affirmantium Chriſti carnem ita eſſe corruptionis expertem, vt humanis affectionibus omnino careret, adeòque, dum inter mortales ante paſſionem fuit, non ſecus, ac poſt reſurrectionem comediſſe, bibiſſeque, ac reliquis mortalium neceſſitatibus obnoxium fuiſſe. ea & ſentire ſe edicto ſcripſit (quanquam, vt non nulli tradunt, nequaquam vulgauit). &, vt alij ſentirent, imperauit. cæterum cum ad id impellere ſeorſim Epiſcopos, ac ſacerdotes reliquos cæpiſſet, renuẽtes multos reperit, Anaſtaſiũ in primis Sinaitam, quem eximiæ sãctitatis Virum, haud ita pridẽ, ex Sinæ montis ſeceſſu, Epiſcopum ſibi Antiocheni Ciues elegerant. huius exemplum, atque authoritatem Epiſcopi alij complures ſequuti

Nic. l. 17 c. 29. Euag. l. 4. c. 38.

eius conatus.

Anaſtaſius ſinaita.

ſequuti ſunt . ergò Auguſtus ſuam id
contumeliā interpretatus,exarſit adeò
vt non obtemperantes omnes,ſine di-
ſcrimine deportari iuſſerit,quod tamē
Chri. ad ſequentem annū ſpectat,quo Chrā
Ann. ni Clotarij regis filij toties rebel-
564. lantis, toties ad veniam recepti, Tra-
Grego. gœdia ad cataſtrophen venit . collatis
Tur. quippè cum patre ſignis, victus, ac
l 4.*c.* profligatus, vna cum agreſti caſa, in
28. quam ſe vna cum Vxore,ac liberis re-
ceperat, cōbuſtus eſt. victoria potitus
Clotarius, ex itinere Medardum No-
uiomenſem Epiſcopum,ſanctitatis fa-
ma celebrem, agentem animam offen-
dit,quo mox defuncto, cū efferretur,
feretro Rex humeros ſuppoſuit . illud
porrò auditu mirum eadem ipſa die,
Marti- qua ſanctus hic Præſul naturæ debitū
*rol.*10. perſoluit, ſanctus quoque Gildardus *mirum*
Iun. Epiſc. Rotomagenſis ipſius germanus *de duo-*
frater moritur,cum eadem vterque die *bus*
& natus, & Epiſcopus creatus fuiſſet, *fratri-*
quod Audoënus eiuſdem Rotomagē- *bus.*
ſis Eccleſiæ Antiſtes his exametris te-
ſtatum reliquit.

Hi ſunt Gildardus, fratres gemini, atque Medardus:
Vna dies natos vtero, viditque ſacratos
Albis indutos, & ab iſta carne ſolutos.

catholica quoq. Eccleſia vna eademq.
die amborum ad Deum tranſitum ce-
lebrat VI. Idus Iunias.

Iuſtiniani obitus. Subit annus Iuſtiniani Principatus vndequadrageſimus, idemque poſtremus: moritur autem quemadmodum virtutum laude, ita vitiorum labe conſpicuus; quo factum, vt aduerſa admodũ de eo Scriptores tradere videãtur. Eius morte Imperium capeſſit Iuſtinus eius ex ſorore Nepos, cuius itẽ Coniux Sophia, Theodorę Aug. neptis fuit. porrò Iuſtiniani parentalia elegãti Corippus carmine deſcripſit *ab Authore hìc relatus.* Chri. Ann. 565. *Euag. l. 4. c. 40. Niceph. l. 17. c. 31. lib. 2.*

Hoc eodem anno moritur Clotarius cum annos regnaſſet amplius L. Regnum inter filios quadripartito diuiſum eſt; Chariberto Pariſijs, Chilperico Sueſsionis, Gunteranno Aurelianis, Sigeberto, qui omnium religioſiſſimus eſt habitus, Rhemis Regni ſedem ſtatuentibus. *Grego. Tur. l. 4. c. 21*

inguinaria lues. Per idem tempus orta apud Liguriam inguinaria lues, reliquam ſtatim corripuit Italiam, mox Regiones omnes boreales depaſta eſt. quo tempore Picti, qui Septentrionales Britãniæ Regiones incolebant, Columbano Inſtitutore Chriſtiana ſacra ſuſceperunt. *P. Dia. de geſt. Long. l. 1. c. 4 Bed. l. 3. c. 4.* *S. Colũbanus.*

Conſules iterum creati. Nouo appetente anno Iuſtinus Imper. intermiſſum diu Conſules creandi morem reuocauit, ſeq. ipſum Conſulem dixit, ac donatiuum, more maiorum, dedit. tum catholicæ profeſsionem fidei emiſit, vulgauitque, quam ex Euagrio pete. hæc ſtabiliendo Im- Chri. Ann. 566. *Corip. l. 2. l. 5. c. 4*

perio

Digitized by Google

perio nouus Auguſtus iecit fundamenta, ex quibus magna illi eſt parta fiducia ingruentes vndique Barbaros propulſandi. igitur hoc ipſo tempore Auarum Legatos, qui pactum à Iuſtiniano tributum exacturi venerant, inanes remiſit, minis quoque additis, ſi quid moliri in poſterum auſi fuiſſent.

in Bibliot. Photius ex Theophane meminit de Turcarum ad Iuſtinum Legatione, qua ex eo peterent, ne Auares hoſtes infeſtiſsimos in amicitiam reciperet; additq. Turcas fuiſſe Gentem ad Tanaim Eurum verſus, eoſdemq. olim Maſſagetas appellatos. porrò Turcas ad Meotidem degentes ne Plinij quidem tempore ignoti fuere. *Turcarum legatio.* *lib. 6. c. 7.*

Euag. l. 5. c. 1 At Iuſtinus, qui præclara multa pietatis inſtinctu, ac Religionis egit, ex Auaritia, atque Incontinentia, quarum infamia laborauit, multa perperam decreuit. incontinentis ſanè animi indicium hoc anno dedit abrogatis Iuſtiniani legibus aduerſus illicita coniugia promulgatis, imò contra ipſius Chriſti legem dirimi matrimonia poſſe, ex Coniugum conſenſu, voluit. extat ipſius Conſtitutio, ſed perperam inter Iuſtiniani Nouellas collocata. huic condendę quid obſiſteret Ioannes Regię Vrbis Patriarcha, qui precario eam Sedem teneret? vtrum autem Ioannes Roman. Pontifex eam latam curauerit abrogare, cum fermè rerum ab eo ge- *Iuſtini vitia. iniquæ eius leges.* *Nouel. 140.*

Digitized by Google

ſtarum monumenta interierint, ſtatuere nihil certi poſſumus. degenerem ſanè illum ab Anteceſſoribus non fuiſſe par eſt credere; quorum ſæpè vigor enituit in ipſis etiam Cæſaribus in fide, ac diſciplina continendis.

Hoc eodem anno, qui alter à Clotarij morte numeratur, Leontius Epiſcopus Burdegalenſis, Sanctonis Collegarum coacta Synodo, Emericum eius Vrbis Epiſcopum depoſuit, quod, contra Canonum decreta, non à Clero electus, à Metropolitano autem, ac prouincialibus Epiſcopis probatus, ſed Clotarij tantũ Regis decreto eam Eccleſiam regendam ſuſcepiſſet. re tum cognita Charibertus, quaſi paternæ iniuriæ vltor, & Emericum per vim reſtituit, & Epiſcopos, qui in illum ſubſcripſerant, pecunia mulctauit. cæterum Chariberti facinus inultum Deus eſſe nequaquam eſt paſſus, quod ſuo mox loco referemus. Hiberniæ interim Epiſcopi, falſo ad eos rumore perlato à Quinta Synodo peccatum fuiſſe in Sacroſanctum Chalcedonenſe Concilium, quaſi trium damnatione Capitulorum, Concilium ipſum damnaſſet; iunctis animis ab eadem Synodo, atque adeò à Romana, quæ illam probaſſet, Eccleſia, reſilierunt, eoque in Schiſmate ad Gregorij Magni tempora perſtiterunt.

Greg. Tur. l. 4. c. 26

Synodus Sãctonenſis.

Charibertus.

Greg. ep. 56. l. 2.

Per idem tempus Radegundis Clo-

tarij

Greg. Tur. l. 4. c. 4. Sur. 13. Aug. tarij olim Vxor, quæ in ſanctimonialium Monaſterio agebat, multiplici in Orientem legatione, Hieroſolymitanum Antiſtitem, ac Iuſtinum Aug. ſummo ſtudio Sanctorum Martyrum Reliquias, ac Sacroſanctæ Crucis Lignum conquirebat; voti dein' compos facta, triumphali veluti pompa excipiebat. porrò ſalutiferi virtute ligni, ac reliquæ Sacræ ſupellectilis à religioſa Regina comparatę miracula edita, noſſe ſi quis cupiat, Turonenſem Antiſtitem Gregorium ea recenſentem conſulat. *Radegũdis.*

Chri. Ann. 567. *Eugr. l. 5. c. 1* Secundùm iam Cōſul Iuſtinus Aug. Iuſtinum cognominem eumdemq. cognatum ſupremo militiæ Magiſterio, ac victorijs clarum, quod proximus Imperio videretur, per ſummam tyrānidem, ac ſcelus interemit; nec morte exſatiatus abſciſſum Ducis caput ad ſe delatum calcibus appetiuit. *Iuſtini tyrannis.*

Iuſtino Ætherium, atque Addæum adiecit primi nominis Senatores Iuſtiniano Principe ambos Aulæ potentes, quiq. Sanctum Epiſcopum Eutychium in exilium pellendi authores fuerant, quod falsi crimen, morti proximi diuinam vltionem agnouerunt. *Senatores cæſi.*

P. Diac. de geſt. Long. l. 1. c. 5 Sed iam Italia Barbarorum mox iugum iterum ſubitura, vt animum, ita ſtilum ad ſe conuertit.

Receptam à ſe Prouinciam cum Imperio regebat Narſes; verum cum publicis æquè, ac priuatis exactioni-

bus,

bus, non ipſe tantum, ſed eius quoque Adminiſtri, Italos infeſtos haberent, ęgrè id Romano in primis Senatu perferente, res ad Iuſtinum, ac Coniugem defertur; hi, ſtolida facilitate, tanti Viri merita obliti, ſiuè illius gloriæ inuidentes, Italiæ eum ſtatim adminiſtratione amouent, Longino Patritio eidem ſuffecto, qui primus Italiæ Exarchus numeratur. Igitur Narſes Auguſtæ in primis contumelia accenſus, quæ ipſũ, vt pote Eunuchum, per ludibrium, ad penſum Puellis diuidendum, in Gynecæum reuocabat, Longobardos, quorum opera, in pellendis Italia Gothis, vſus fuerat, in Italiam pertrahit, dato interim Auguſtæ reſponſo, telam ſe huiuſmodi texturum, quam nec ipſa, nec Vir eius facili negocio retexerent.

Narſes reuocatur.

Lõgobard. vocat.

Hæc quidem de Narſete, ac Longobardorum in Italiam aduentus cauſa, recẽtiorum aſſenſu probata à Paulo Diacono traduntur, cui Anaſtaſius videtur ſuffragari, dum de Romani Senatus in Narſetem querelis, ac Ioanne Papa pacis inter eos ſequeſtre Neapolim ea de cauſa profecto, meminit. cæterum non vſque quaque hæc eſſe explorata, ex Corippo Africano Grammatico, ac Poëta eius temporis ſcriptore affirmare iure poſſe videmur. is Narſetem dum Iuſtinus ſuperiore anno Cõſulatum inijt Con-

Vulgata de Narſete adhuc dubia.

In Ioan.

Corippus Gram. & Poeta.

lib. 3.

ſtan-

ſtātinopoli fuiſſe canit. porrò Longino ſucceſſorem ſtatim datū omnes conſentiunt. Romam illum hoc ipſo anno reuerſum, necquiſquam tradit, nec facilè quis ſibi perſuadeat. vtcumque ſe res habeat, Longobardi, quacumque demum ex cauſa, Italiam ſequenti anno vi maxima inuadentes, miſeranda clade affecerunt, eaque maiori ex parte, annis amplius CC potiti ſunt, vt dicturi deinceps ſumus. *Longobardi Italiã inuadunt.*

Iſid. Chr. Athanagildo interim Gothorum in Hiſpania Rege vita functo, Liuba ſufficitur, qui haud ità multo poſt Leuuigildum fratrem Collegam adſciuit. duæ erant defuncto Regi filiæ: harum natu maior Geleſuintha Chilperico; Brunichildis altera Sigeberto Francorum Regibus nuptui ſunt traditæ. harum prior infœlici vſa eſt coniugio à Viro Pellicum amore irretito, poſt thori iniurias, fraude ſublata: altera diu *inf. ad ann. 614.* fœlix, extrema demum ſenectute, vitæ exitum ſortita eſt longe infœliciſſimum, quod ſuo loco referemus. *Athanagildus. Liuba. Leuuigildus.*

Chri. Ann. 568. *P. Dia. l. 2. c. 6 Grego. Tur. l. 4. c. 35* Sequenti anno Longobardi è Pannonia, quam ex Scandauia egreſſi Inſula, antè annos amplius quadraginta, occupauerant, Alboino Rege eos ductante, Italiam inuadunt; Sarmatis quoq. Bulgaris, Gepidis, Sueuis, aliiſque tum barbaris nationibus ad predã vocatis. iunxerat ſibi antea Rex barbarus matrimonio Francorum Regum *Alboinus Long. Rex.*

ſoro-

Digitized by Google

ſororem, Clotoſindam, quo metuẽdus magis Italis reddebatur; ea tamẽ haud diu ſuperſtite, aliam duxit, haudquaquam bono omine, Roſimundam. ſunt qui tradant hoc ipſo tempore Narſetem obijſſe; *cæterum id veritati minime congruum, Author hic pluribus oſtendit.*

Roſimũda.

Hoc tempore Byzantij, ex aduerſa Augusti valetudine, atque ignauia ditiorũ in pauperes tyrãnis mirè excreuerat; horum itaque clamoribus Is veluti expergefactus, ſeueriſſimum Vrbi Præfectum dedit, cuius ſtatim opera potentiores coërciti, quæque inoleuerat tyrannis ſublata eſt. ſed & Sophia Aug. oppreſſorum querelis permota, facinus edidit ſanè memorandũ; accitis etenim qui ære alieno obſtricti erant, quorum numerum in Vrbe frequentiſsima immenſum fuiſſe par eſt credere, illud ære ſuo, per sũmam munificentiam, diſſoluit.

Cedrẽ.

Sophia Aug. municẽtia.

Iuſtino quartum Principatus ãnum agẽte, Tiberius Comes excubitorum, poſtea Auguſtus, Auares quietis neſcios, prelio victos, pacem ſuppliciter petere coëgit.

Chri. Ann. 569.

Corip. in prĩc.

Quo tempore Theodomirus Sueuorum in Hiſpania Rex Catholicus, Lucenſe apud Galleciam Concilium celebrandum curat: Alboinus Venetam Regionem, in quam primum incurrerat, rapidi torrentis ritu populatur.

Synodus Lucenſis.

P. Dia. l. 2. c. 10.

Poſt

Chri. Ann. 570. P. Dia. l. 2. c. 13.

Poſt hæc Inſubriam, atque Liguriam haud mitius habet; Ticino tamen non niſi poſt quadriennji fere obſidionem potitum, Paulus eiuſdem poſtea Eccleſiæ Diaconus tradit, quod vix credibile in tanto Barbarorum terrore videatur.

Synodus Turō. Lugd.

Grego. Tur. l. 5. c. 20

Hoc eodem anno, qui Chariberti Regis ſextus numeratur. Turonenſis Synodus habetur; à qua Canones duodetriginta ſanciti ſunt, quibus Eccleſiaſtica diſciplina nitori priſtino redderetur. Lugduni quoque coacti Epiſcopi ſunt, Gunteranno Rege id expetente, à quibus, eodem adnitente, Epiſcopi duo Sidonius, ac Sagittarius, flagitia ob non vulgaria depoſiti, cum ad Sedem Apoſtolicam prouocaſſent, Ioannis Pontificis, cui emendationem morum ſpoponderant, ſententia, reſtituti, Rege, ac Cōcilio haudquaquam improbātibus, Eccleſias, quiſque ſuam recipiunt. quamquam illos deteriores in dies euaſiſſe, atque adeo loricatos, galeatosque (quod pro monſtro eſt habitum) in acie ſletiſſe, dum de bello Longobardorum aduerſus Burgundiones agit, Gregorius Turonenſis teſtatur.

Sedis Apoſt. authoritas.

Epiſc. bellatores.

l. 4. c. 7

Per idem tempus Liuba extincto, Leuuigildus frater, atque Collega Regno ſolus potitur.

Theodomirus.

Theodomiri quoque morte, Ariamirus filius paternam, cum Regno, pie-

Ariamirus. pietatē hæreditario iure conſequitur.

Quartus à Longobardorum in Italiam aduentu agebatur annus, cum Alboinus, Ticino capto, Veronæ cum eſſet, hilarior in conuiuio factus, Roſimundæ Coniugi poculum ex Patris calua cum porrexiſſet, iuſtam Mulieris concitauit iram, ex qua mox ſibi exitiū accerſijt. rem illa cum Elmige Regis armigero, ac Collactaneo communicauerat. is Peredum Virum ſtrenuum, vt facinoris ſocium adſciſcat, Reginæ ſuadet. hunc igitur facinus exhorreſcentem, hoc demum pacto impotens Mulier in ſcelus adegit. Ancillæ ſe lectulo ſuppoſuit, qua cum Peredus ſtupri conſuetudinem habebat: acceſsit ille, ex more, nec niſi à cōcubitu fraudem intellexit, qua cognita, ſimul perſenſit, non niſi Regis nece, vitare ſe necem poſſe. itaque Mulieri morem gerere coactus, ab ea in Viri cubiculum deductus, illum ſemiſopitum obtruncat. eo ſublato, Regnum Clephus capeſſit: Roſimunda cum Elmige, ac regia gaza, Rauennam aufugit. hìc à Longino Exarcho adamata, venenum, eius ſuaſu, Elmigi propinat: is, poculo vix ſemihauſto, dolum perſenſit. igitur, nudato gladio, quod reliquum veneni erat infidæ fœminæ viciſſim porrigit, quæ pudore, metuque ſimul perculſa, illud ſumere nequaquam renuit, quo mox ambo extincti ſunt.

Alboini amentia. — *Roſimūdæ facinus.* — *Alboinus occaſus. Cleph. ſuccedit.* — *Roſimūda exitus.*

Chri. Ann. 571. *P. Dia. l. 2. c. 13.*

Ioan-

Chri. Ann. 572. Ioãnes interim Rom. Põtifex moritur, cum annos ſediſſet fere XIII. Vitæ quoque finem, ex bonorum omniũ voto, ac Euphronij Lugdunenſis Epiſcopi prædictione, ſortitus eſt impius Charibertus, cui Germanus Pariſienſis Antiſtes nuper, ob inceſtas nuptias, ſacris interdixerat. porrò apud Hiſpaniã, Ariamiro adnitente, Bracarenſis Synodus poſterior celebratur. *Io. PP. obitus.* *Anaſt. in Ioã.* *Greg. Tur. l. 4. c. 26* *Synodus Bracarenſis.*

Quod ad res ſpectat Orientis, Anaſtaſius Sinaita Epiſ. Antiochenus, quod Eccleſiæ theſauros in pauperes erogaret, idque ne Iuſtinus, qui illis inhiabat, inuaderet, feciſſe ſe licentius iactaret, eiuſdem Auguſti iuſſu, Synodo tamen ad id coacta, in exilium pellitur, Gregorio, laudabili alioquin Viro, ſubrogato.

Euag. l. 5. c. 4. Maioris interim Armeniæ Populi, qui, Chriſtiani cum eſsẽt, digna, atque indigna, Religionis cauſa, à Perſis, quibus ſuberant, perpetiebantur, ab ijſdem, ex compoſito, conſpiratione facta, ad Romanos deficiunt, miſſaque ad Iuſtinum Legatione, eius opem implorant. is in fidẽ receptos, inani ſpere pletos dimiſit. quippè tametſi expoſtulãti ea de re Perſarum Regi, vt Romanum, ac Chriſtianũ Principem decebat, reſpondit, belli tamen, non inferendi tantum, ſed etiam ſuſtinendi, curam neglexit. *Iuſtini ignauia.*

Anno fere integro à Ioannis obitu elapſo

Digitized by Google

Bene- elapſo, ſucceſſor illi datur Benedictus Chri.
dictus cognomento Bonoſus. quo tempore Ann.
Pap. Clephus, qui Alboino ſucceſſerat, cũ 573.
Cleph. ſexquianno nõ aplius regnaſſet, à ſer-
neca- uo interimitur. eo ſublato Lõgobardi.
tur. Rege, toto decennio, caruere, Duci-
Duces bus interim XXXVI. Regnum admini-
Regnũ ſtrantibus. hi captæ Italiæ loca inter
admi- ſe partiti, nullum rapiendi, ſæuiendiq.
niſtrãt modum tenuere. eorum ſanè graſſatio *Dial. l.*
Perſe- inter Eccleſiæ perſecutiones à Gre- *4. c. 26*
quutio gorio numeratur. quippè Ethnici par- *29. 35.*
Longo- tìm, partìm Arriani cũ eſſent, rẽ catho- *l. 4. c.*
bardi- licam mirum in modum perturbarunt. *21.*
ca impietatis porrò, & ſæuitiæ, ac ſcele-
rũ fermè omnium exempla ex eodem
Gregorio petenda ſunt.

Hoc pariter anno S. Gallus Aruer- *Grego.*
S. Gal- norum Epiſc. & ſuam ipſius mortem, *Tur. l.*
lus & futurã Populi cladem, ex renaſcen- *4. c. 5.*
Epiſc. te inguinaria lue prænunciauit.

Iuſtino annum Principatus nonum Chri.
Impe- ineũte, hinc Auares, indè Perſæ clade Ann.
rij cla- maxima Orientales Regiones affece- 574.
des. re, ipſo interim per ſummam ſocordiã *Euag.*
obdormiſcente. *l. 5. c. 9*

Hæc inter Euphronius Turonenſis
Iuſti- Epiſcopus, Vir eximius, diem obijt
ni ſo- extremum. cui Gregorius vitæ meritis
cordia haudquaquam impar ſubrogatur. hic
Grego. eſt Gregorius ille Turonenſis, qui &
Turõ. ſuæ Gentis, & ſanctorũ Virorum res
Epiſc. geſtas proſequutus, Eccleſiam ſimul,
ac Patriam mirifice illuſtrauit.

Huius

Digitized by Google

Chri. Ann. 575. *Grego. Tur. l. l. 6. c. 6* Huius ſub ingreſſum Longobardorum Duces aliquot Galliam inuadunt, Niceam primo, tum obuia quæque Oppida diripiunt, ac diruunt: Burgundiam præ cæteris Galliæ Regionibus infeſtam habent.

Euag. l. 5. c. 12. Iuſtinus porrò, conſilij inops in phreneſim incidit, per diucida tantum interualla ſanitatem ſubindè mentis recipiens. tum Sophia Coniux, vt corruēti omni ex parte Reip. conſuleret, ſuo ipſius nomine legatos ad Coſroē Perſarum Regem mittit. Viri infœlicitatem, viduitatem ſuam, literis ad eum datis, deplorat. his permotus Coſroes, ſimul memor graui olim ſe morbo implicitum Medicis, ac medicaminibus Iuſtiniani beneficio adiutum, inducias ad triennium conceſſit. *Iuſtinus in phreneſim incidit.*

Grego. Tur. de glor mart. l. 1. c. 6 Iuſtinus verò vtcunque reſipiſcens, poſt magicas incantationes fruſtra adhibitas, Chriſti Clauo, quo Cruci ſuffixus fuerat, quem Conſtantinus in equi frenum effixerat, capiti ſuppoſito, corporis, animique ſanitatem recepiſſe dicitur. *Crucis clauus Iuſtino medetur.*

Chri. Ann. 576. Ciuili inter Frācos bello, ex fraternis Regum diſſidijs, iterum conflato, Gunteranno expetente, Pariſijs Epiſcoporum Conuentus cogitur, vt, ſi fas, ſacri Antiſtites obortas componerent diſſenſiones. verum vbi ſemel armis agi res cepta eſt, Regum odio, ac militum gliſcēte licentia, coactis Epi- *Synodus Pariſiēſis.*

ſcopis

ſcopis litem dirimere integrum haudquaquam fuit.

Bened. Papæ mors. Pelag. II. ſuccedit. Benedictus interim Rom. Pontifex diem claudit extremum, exacto Pontificatus anno quarto; cui Pelagius alter ſubſtituitur, dum Vrbs ipſa à Barbaris obſidentur. Chri. Ann: 577. *Anaſt Bibl.*

Eodem fere tempore, gliſcente inter Francos Reges bello, inſperatò cõpoſita pax eſt, quæ D. Martini miraculo eſt tributa.

Tiber. colleg. Iuſtini Subindè Auguſtus imparem ſe regendo Imperio ſentiens, Tiberium, belli, paciſq. artibus clarum, Collegam aſſumit, eumque purpurea, ex more, induens clamide; *ne te*, inquit, *huius ſplendor perſtringat, quodque mihi contigit, in fraudem inducat: exemplo meo diſce quam ſit Regum condicio infœlix.* hæc, & alia non nulla, omnium cum admiratione, Senatu, ac Populo adſtante, præfatus, lacrimas vbertim omnibus exciuit. Chri. Ann. 578. *Euag. l. 5. c. 14.*

Ioanne poſtmodum, vita functo, quem Iuſtinus, pulſo Eutychio, Regiæ Vrbis Antiſtitem conſtituerat, Tiberij iuſſu, Eutychius ipſe reuocatur, Iuſtino haudquaquam abnuente. Chri. Ann. 579.

Coſroes à Tiberio victus. morit. Induciarum tempore elapſo, Coſroes nihil cunctatus, Romanos iterum fines inuadit. hunc Tiberius, valido cũ exercitu obuiam ei factus, ita debellauit, vt victorijs aſſuetum Barbarum mori ex mœrore cogeret, cum annos re- *Euag. l. 5. c. 14. Agat. l. 4.*

regnaſſet duodequinquaginta. eo extincto Hormiſda filius hæreditarium Regnum adeptus eſt.

Greg. Dial. l. 1. c. 27. Hoc item anno, graſſantibus in Italia Barbaris, LXXX. Martyrum coronis Eccleſia ornatur, qui ſacrilegis operari ſacris, aut imolatitias carnes deguſtare conſtanter abnuentes, mortalis vitæ diſpendium facere, quam immortalis, maluerunt. *Octuaginta Martyres.*

Greg. Tur. l. 4. c. 60 Inita inter Francos Reges concordia vix coaluerat, cum noui belli cauſæ ſubortæ ſunt, Chilperico, ac Gunteranno in Sigebertum conſpirantibus igitur cõmiſſo prælio, Theodebertus Chilperici filius vincitur, ac cæditur. cæterum Sigebertus lætari diu victoria nequijt, haud ita multò poſt impiæ Fredegundis dolo, ſicarijs immiſſis, iugulatus. eo extincto Childebertus filius Regnum adipiſcitur; quo tempore Germanus quoque Pariſienſis Epiſcopus Vir ſanctiſſimus, æternæ vitæ præmia, mortali amiſſa, conſequitur, cuius, quod extat, Epitaphium, à Chilperico Rege conſcriptum ferunt. *Greg. Tur. l. 5. c. 7. Aim. l. 3. c. 26.* *S. Germani mors.*

Eodem fere tempore Iudæi magno numero S. Auiti Aruernorum Epiſcopi ope, atque opera, Chriſti fidẽ amplexi, ſacro baptiſmate abluti ſunt. *Iudæi cõuerſi.*

Per idem tempus Merouęus eiuſdẽ Chilperici filius, arma in Patrem ſumens, ab eo vincitur captuſque in Monaſterium detruditur. ex quo tamẽ

fuga-

Digitized by Google

fugaelapſus, iterum Patri negocium faceſſit.

Octogeſimo ſæculi āno Antiochia, ipſo meridie, terræ iterum motu vehementi cōcutitur. erat ea in Vrbe Anatolius quidam ex infimo loco; ad præcipuos dignitatis gradus euectus, gratia in primis apud Gregorium Epiſcopum pollens. hunc infandis operātem ſacris cum alijs cōpluribus eius inſtituti ſectatoribus detectum, quaſi immiſſæ à Deo cladis Authorem Populus, ſeditione maxima excitata, ad ſupplicium petebat. neque hunc tantum ſocioſque, ſed Gregorium quoque ipſum, quocum intima iunctum amicitia conſtabat. tumultus vitandi cauſa, re ad Tiberium delata, Conſtātinopolim eius iuſſu Anatolius cum ſocijs abducitur. quæſtione igitur acerrimè habita, vt ſe noxios faſſi ſunt, ita Gregoriū, quod præcipuè quærebatur, ſcelerum participē nemo affirmauit. cum verò Eutychius, alijque cauſæ cognitores, exilio eos mulctare ſatis duxiſſent, & ex his aliquot iam naui impoſuiſſent, tantus ea quoque in Vrbe tumultus excitatus eſt ex religioſo quodā eius Populi zelo, vt, iniecto in nauim igne, cum ea noxij conflagrauerint. Anatolius verò ab eadem furente plebe in Amphiteatrū raptus, beſtijs obiectus, mox ſemilacer in crucem actus, ex eaque à lupis detractus, voratuſque eſt.

Chri. Ann. 580. *Euag l. 5. c. 27.*

Populi apud Byzātium furor.

Digitized by Google

eſt. porrò Eutychius ipſe ſanctiſſimus Epiſcopus, cæterique, qui noxios exilio damnandos cenſuerāt, quod mitiorem, quam par eſſet, in eos pœnam ſtatuiſſent, ad necem ipſi, quaſi culpæ affines, quæſiti, tumultuantis furorem Plebis vix euaſere. rem teſtatam Euagrius tradit ſui temporis hiſtoriam ſcribens.
l. 5. c. 27.

Greg. Tur. l. 5. c. 12. & 21. Concilium interim Pariſijs cogitur Chilperico Rege id agente, vt Prætextati Rotomagenſis Epiſcopi cauſa cognoſceretur. hunc Rex, quaſi Meroueo rebelli filio conſenſiſſet, deponi petebat. res acta eſt haudquaquā ſincerè, falſis in Epiſcopū teſtibus haud ægrè inuentis; Synodi quoque Patribus Regis gratiā, minus forti animo, captantibus. itaque Prætextatus ſacris veſtibus exutus, carceri mancipatus, tum exilio mulctatus eſt. Meroueus quoque animo æquè, ac viribus deſtitutus, Patris iram metuens, ſpontanea morte, Gaileni familiaris manu, occubuit. quæ quidē fusè à Gregorio referuntur, qui & de vino ad D. Martini Sepulcrum, hoc ipſo tempore, aucto, ſcribit, ex quo, alijsque id genus miraculis videtur accidiſſe, vt ſuper vino S. Martini nomen inuocari deinceps conſueuerit: qui mos poſteà longè, lateque propagatus, ad nos vſque peruenit. ſed quod tum pietas docuit, prauus poſtmodum vſus labefa- *Synodus Pariſiēſis.* *Mos inuocandi S. Martinū ſuper vino.*

D ctauit

Digitized by Google

ctauit, quodque olim ſymbolum charitatis fuit, incitamentum nunc videtur eſſe ebrietatis.

Sequenti annno data reperitur Decretalis Pelagij Epiſtola de translatione Epiſcoporum de ſede ad ſedem. proximo ex indè alio altera de accuſationibus eorum, ac Iudicijs. Chri. Ann. 581. *to. 2. Conc.*

Quo tempore Laurentius hoc nomine ſecundus Mediolanenſis Epiſcopus poſt Frótonẽ, creatur, ac ſtatim fidei profeſſionẽ ad Pelagiũ mittit, cui cum ſubſcripſiſſe ſe Gregorius (Vrbanus hoc tempore Præfectus) teſtetur; *occaſione hac ſumpta, multa de Gregorij genere, vitaque primordijs Author hic refert; ea in primis, quibus Ioannes Diaconus, quem ipſius Gregorij vitam poſt annos fere CCC. ſcripſiſſe conſtat, refellitur; quemadmodum & illos falli docet, qui eundem Pontificem monaſticham egiſſe vitam ex D. Benedicti diſciplina arbitrantur.* *Epiſt. 11. lib. 3.* *Grego. Magn. genus.*

Iuſtini mors. Accedit annus Iuſtini Aug. vitæ poſtremus, Imperij XVII. Is igitur morti proximus, Senatu adſtante, Tiberiũ (quod in eo pariter Diademate, ac Purpura ornando præſtitiſſe diximus) præclaris monitis affatus eſt. Chri. Ann. 582. *Euag. l. 5. c. 19.*

Eo vita functo, Tiberius, qui cum eodem quadriennium exegarat, Imperium ſolus, totidem ferè annis, adminiſtrat. ferunt, cum ille, ex more, ad Circi ſpectacula eſſet proditurus, *Cedrẽ. Greg. Tur. l. 5. c. 30* *Tiberij pietas.*

inſi-

P. Dia. l. 3. c. 6. inſidias ei fuiſſe inſtructas ab his, qui Iuſtiniano, Iuſtini ex Fratre Nepoti, ſtudebant. verum cum Tiberius antequam Circum adiret, Tēplum ingreſſus, maximum pietatis ſpecimen dediſſet, illos rubore ſuffuſos, & quodam probitatis ſenſu excitatos, facinus exhorruiſſe.

Sophia quoque Auguſta, quæ Tiberium vnice hactenus dilexerat, ex muliebri inconſtantia, eiuſdem Iuſtiſtiniani cauſa, inſidijs illum adorta, maturè detecta, theſauris, quos multos congeſſerat, ſpoliata, in ordinem redacta eſt, nouisq. ei famulis attributis, honeſta velùti ſub cuſtodia eſt habita. Iuſtinianus ipſe in gratiam antea receptus, ac filij loco à Tiberio habitus, militari præfectura, alijsq. dignitatum gradibus deiectus eſt.

Tiberij munificētia. At Auguſtus munificentia in pauperes inclytus; nouis ſubindè à Deo diuitijs eſt auctus. quippè poſt Sophiæ gazam erogatam, Narſetis quoq. pecuniæ vim maximam, monſtrante Sene indeptus dicitur. *Greg. Tur. l. 5. c. 19.* quamquàm hoc à latinis ſcriptoribus traditum, adſtipulatorem neminem ex Græcis habet. *P. Dia. l. 3. c. 5.* *Mirū de inuēt. ab eo pecunia.* illud quoq. traditur admirandū, cum marmoream tabulam cruce inſignem, e pauimento, vbi inambulabat (indignum ratus Crucē pedibus calcari) religionis cauſa, tolli iuſſiſſet, ingentem inibi vim auri defoſſam re-

perit; Deo veluti cum Auguſto largitate certante.

Synodus Cabilonẽſis. Quo tempore Cabilonenſis apud Galliã Synodus celebratur, à qua Salonius, ac Sagittarius, quos diximus, Epiſcopi in iudicium iterum vocati, multorum ſcelerum comperti, Epiſcopatu ſunt moti, atq. in cuſtodiam dati, ex qua poſtmodum fuga elapſi, deiecti vnde fuerant ſedes recipere nequicquam conáti ſunt. *Greg. l. 5. c. 27.*

Synodus Matiſconẽſis. Matiſconenſis exinde Synodus cogitur. extant ea in Synodo ſanciti Canones vndeuiginti.

Iuſtiniano, vt diximus militari Præfectura exuto, Mauritio ea fuerat demandata, cui & bellum Perſicum adminiſtrandum decretum eſt, quod quidem bellum feliciter eſt geſtum, Oppida complura, aut vi, aut deditione capta, ac preda ingens relata. Chri. Ann. 583. *Euag. l. 5. c. 19.*

S. Gregorius Byzãtiũ mittitur. Sub idem tempus Gregorius, qui poſtea Magni nomen eſt meritus, Diaconus à Pelagio conſecratus, Apoſtolicæ Sedis Apocriſarius Byzantium tranſmiſſus eſt. Is poſt Vrbanam Præfecturam, atque alia Reipubl. munera cum laude adminiſtrata, Monaſterio ſeſe abdiderat. indè igitur inuitus, ac renuens abſtractus, illud ne omnino deſereret, Monaſterium ipſum quodãmodo ſecum vehere decreuit, Monachis compluribus ex eodem contubernio ſecum adductis. *ep 43 l. 11.*

Con-

Digitized by Google

Greg. Tur. l. 5. c. 47 Concilium poſt hæc Brennaci cogitur in ipſius Gregorij Turonenſis cauſa. Is intentatæ in Fredegundem calumniæ accuſabatur. euulgaſſe illum aiebant falſum Reginæ crimen, ac Bertrandi Epiſcopi Burdegalenſis. Eo autem, iureiurando interpoſito, obiecta pernegante, teſtibus porrò ipſis palinodiam recantantibus, Gregorius nulli affinis culpæ pronunciatur. *Synod. Brennacenſis.*

Paucis admodum, à ſoluta Synodo, diebus elapſis, Chilperici, ac Fredegundis filij duo Clodobertus, ac Dagobertus vulgari, quæ tum graſſabatur, lue extincti ſunt. tum orbata filijs Mater, nouercali in Clodouæum Priuignum odio exardeſcens, carceri eum mancipari curat, in eoque poſtmodum occulto iugulari. in Reginæ dein gratiam vulgatum eſt, ſceleris illum conſcientia, mortem accerſiſſe. ex eadem porrò vulgari lue Auſtregildis quoque Gunteramni Regis Vxor occubuit, quam, in mortis ſolatium, Medicorum necem iuſsiſſe ferunt. *Auſtregildis Regina.*

Obijt hoc eodem tempore Martinus Gallicienſis Epiſcopus Maximum totius Hiſpaniæ decus. *Eius ſæuitia*

Greg. Tur. l. 5. cap. 37. At Leuuigildus Arrianus Rex diram in Catholicos perſequutionem inſtituit. Erat huic Coniux Goiſuintha Athanagildi olim Vxor æquè Arriana, ex alia verò Coniuge filij duo Hermenegildus, ac Recaredus. horum natu *Hermenegildus.*

Maior Sigeberti, Minor Chilperici Regum filias Vxores duxerant. porrò Sigeberti filia Iugunda, quæ Hermenegildo nupſerat, Brunichildem habebat Matrem, Maternam vero Auiam ipſam Goiſuintã. hæc igitur catholicã Neptẽ adorta, cũ eam nequicquã perfidia imbuere conata eſſet; crinibus arreptam, ac ſolo deiectã, calcibus appetijſſe tradunt. ad hęc Iugũda conſtantior facta, nequaquã ſatis ducẽs fidei ſe cauſa feciſſe, dũ Auię reſtitiſſet, Hermenegildũ Virum catholicis dogmatibus, Leandri quoq. Hiſpalenſis Epiſcopi opera, imbutũ, denique catholicum præſtitit. id cum Patri eſſet nunciatũ, amore, vt fit, in odiũ verſo, poſt alia incaſſum tentata, arma in filium (nam ſeorſim à Patre agebat) mouenda cenſuit. atrox itaque inter vtrumque excitatum eſt bellum, cæterum Hermenegildus, imparem ſe viribus ſentiens, Leandrum ipſum ad Tiberiũ legat in Orientem, ſuppetias ab ortodoxo Imperatore, catcholicæ fidei propugnandæ cauſa petiturum. ea legatione Leander in Gregorij ſeſe amicitiã Byzantij haud ægrè, ex morum ſimilitudine, inſinuauit, autorqne eidem Gregorio fuit, vt ſacrum librum Iob commentarijs illuſtraret, quod ipſius antea Monaci enixè petierant. porrò inceptum hoc tempore opus, quod extat, primo demum Pontificatus anno abſolutum,

Iugũda Vxor.

Virum Catholicum reddit

S. Leãder.

Greg. in præfatione mo ral. & l. 1. ep 41.

eidem

eidem Leandro Sanctus Pontifex nuncupauit.

Quod autem ad Leandri Legationem ſpectat, petitas eum ſuppetias à pio Auguſto, quamtumuis bello Perſico implicito, impetraſſe, Gregorius Turonenſis tradit, & multa diuinitus patrata miracula aliaque memoratu digna ex Hiſpaniæ rebus addit apud eum legenda.

de Glo. confeſ. c. 12. *& hiſt. l.* 5. *c.* 43.

Chri. Ann. 584.

Grego. Tur. l. 5. *c.* 38

Sequitur annus Hermenegildi martyrio mirificè illuſtratus. Is à Tiberij Duce græcæ fidei homine, quem Leuuigildus pecunia corruperat, impiè proditus, capeſſere fugã cogitur, tum verò obuiam ſeſe in Eccleſiam recipere. in ea dum eſſet, Patris miſſu ad eum Recaredus fratrer acceſſit, quo cum, iureiurando interpoſito, vitam pactus incolumem, eius ſe, ac Patris poteſtati commiſit, à quo Regijs exutus indumentis, diro ſtatim carceri addicitur. Paſchatis exindè Die adueniente, eiuſdem Patris iuſſu, Arriannus ad eum Epiſcopus acceſſit ſacrilegam ei communionem oblaturus. eam Hermenegildus percipere cum renuiſſet, impiaque Epiſcopi, ac Patris monita auerſatus cum fuiſſet; catholicam vero fidẽ conſtanter profeſſus, ſæuiſſimo iubente Patre, ipſo in carcere ſecuri percutitur. addit S. Pontifex Gregorius rei recens tum geſtæ locupletiſſimus teſtis, ad extin-

Dial. l. 3. *c.* 28

Hermenegildi Martyrium.

ĉti Regis corpus ſacras cælitus pſalmodias vulgò auditas, tum accenſas nocturno tempore lampades viſas. Martyris ſanè memoriam, merito cum Elogio Eccleſia hactenus recolit.

At verò impius Pater, ex filij nece in rabiem verſus, excitatum antea in Catholicos bellum acrius inſtaurat, Epiſcopis compluribus, Leandro in primis, exilio damnatis; horum verò Eccleſijs expoliatis.

Pax interim inter Francos Reges compoſita eſt per Igidium Rhemenſem Epiſcopũ, ac Collegas Legatos, quibus vltro, citroque cõmeantibus, ea demum lege Sancita eſt, vt poſt Chilperici obitũ in Regnum vniuerſum hæres ſuccederet Childebertus. *Grego. Tur. l. 6. c. 30*

Hoc item anno Pelagius Pontifex, pace iterum cum Longobardis pacta, iterum iuris iurandi per eos ſacramento violato, Honoratum Notarium Conſtantinopolim ad Tiberium legat, auxilium ab eo petiturum, dato eadem de re ad Gregorium quoque per literas mandato. *Pelag. ep. 5.*

Chri. Ann. 585.

Decennio à Clephi obitu elapſo, Longobardi Ducum regimen pertæſi, Antharit eius filium Regem conſtituunt. Is Flauij cognomen (quod alij quoque poſt eum vſurparunt) vt barbari aſperitatem nominis, Romani adiectione, quodammodo deliniret, aſſumpſit. *Antharit Longobar. Rex.* *P. Dia. l. 7. c. 8*

Quo

Grego. Tur. c. vlt. *Grego. Dial. l. 3. c. 31* *Iſidor. Chro.*

Quo tẽpore Leuuigildus diem obijt extremũ, cum anteactæ illum vitæ, ac propugnatæ arrianæ hæreſis pœnituiſſet. itaque & Recaredum filium, qui in Regnũ ſucceſſit Leandro Epiſcopo cõmendaſſe fuerunt. huius igitur inſtitutione Fratriſque meritis, vt par eſt credere, nouus Rex Catholicam amplexus fidem, totam ſecum Gentem Eccleſiæ adiecit. ita, maximo Dei beneficio, Arrianna hæreſis ab Authore apud Ægyptũ, atque Aſiam diſſeminata, á Gothis, Vandalis, Sueuis, Alanis, alijſq. barbaris nationibus per Africam, atque Europam longè lateque propagata, *ſicut torrens in Auſtro exſiccata eſt*.

Recaredus Hiſpa. Rex.

Arriana hæreſis deficit.

Grego. Tur. l. 7. c. 17

Chilpericus interim apud Galliam, dum Iudęorum, ad Chriſti fidem, conuerſionem acrius vrget, multarum cædium occaſionem præbuit.

Chri. Ann. 586. *Prat. Spir. c. 112.*

Qui ſequitur annus huius ſęculi ſextus, atque octogeſimus Eutychij Conſtantinopolitani Epiſcopi, ac Tiberij Aug. morte, tum Mauritij in Regnum aſſumptione inſignis habetur. martyrum quoque complurium coronis, qui extrema in Aegypto à Sarracenis, alijſque Barbaris occiſi ſunt.

Tiberij obitus.

Mauritius ſuccedit.

Grego. l. 4. ep. 38.

Mauritio ad Principatũ euecto, Pelagius Rom. Pont. nouũ ad eum Apochriſarium mittit Laurentiũ Rom. Eccleſiæ Archidiaconum: Gregorius eodem hactenus munere egregiè fun-

Gregorius Romã reuocatur.

ctum reuocatur. Is Romam rediturus, quod in Cęlij Montis Regione ad Cliuum Scauri Monaſteriũ, ac Templum D. Andreæ dicatum erexiſſet, eiuſdem Apoſtoli reliquias ab Auguſto dari ſibi expetijt. donatus itaque eſt Sacroſancto Apoſtoli Brachio, quod, eodem in Templo ab eo conditum, ibidem argentea in theca, hoc etiam tempore aſſeruatum colitur, ac populo ſtatis diebus viſendum proponitur. Euangeliſtæ quoque Lucę caput eiuſdem Augusti munificentia conſequutus eſt.

At Gregorius Romam reuerſus eo ocio haud ſegniter eſt vſus, quippè & Morales, quos diximus, commentarios perfecit, & in ſchiſmaticos Epiſcopos, qui trium Capitulorum damnanem improbabant, ſtilum acuit.

Nouo ſubeunte anno Conſulatum Mauritius init abſque Collega; cum Ioãnes Byzanij Antiſtes, qui Eutychio ſucceſſerat, Conciliũ eadem in Vrbe cogit. cogendi cauſam Gregorij Antiocheni cum Aſterio Orientis Præfecto contentiones, ortaſque inde Populi ſeditiones prætexuit: re autem ipſa dira illum ambitio coquebat Oecumenici nomen, quod & effecit, reportãdi. *quæ indè ortæ ſint turbæ, apud Auctorẽ hæc fuſius referentem require.* Iam verò Antiochenſes, qui Paſtorem ſuum fœdè traductum in iudicium vocari proteruè curauerant, vltorẽ mox

Synodus Byzantij.

Turbæ ob primatũ.

Chri. Ann. 587.

Euag. l.6 c.7 Grego. l.4. ep. 38.

Euag. l.6. c.8

Deum

Deum experti ſunt. quatuor etenim vix menſibus à Gregorij reditu, qui à Synodo fuerat abſolutus, elapſis, terræ iterum motu vehementi excitato; *Terræmotus.* magno numero perijſſe. perijt cũ cæteris Aſterius Præfectus Gregorij inſectator, cum Gregorius ipſe incolumis euaſerit; vt planè viſus ſit Deus ſontes iterum damnare, inſontem veluti digito demonſtrare.

Cedrẽ. ĩ Mauritio. Auares interim, qui, violata pace, Byzantium vſque excurrerant, à Mauritij milite, Duce Commentiolo, ad internecionẽ cæſi: ab eodem mox Duce Sclauini, qui Thraciam populationibus infeſtam habebant, pari clade effecti ſunt. poſt hæc addit Cedrenus Byzantij quoſdam inrer compotandum cũ probra in Virginem Dei Parentem effutijſſent, ab immundis Spiritibus ſtatim correptos.

Concil. to.2. Hoc eodem anno Synodus Lugdunenſis II. celebratur, cuius ſex non amplius canones extant. *Synod. Lugdunenſis.*

Grego. Tur. l. 6. c. 46 Quo tẽpore Chilpericus Rex, odio in Sacerdotes, alijſque Nerone dignis vitijs infamis, à ſicario, bis adacto in ventrem ferro, confoditur. addit ad res hoc anno geſtas Gregorius, Lupẽſium Abbatem ab Innocentio Comite, capite amputato, in Axonam fluuiũ proiectum, capite ipſo in culleum lapidibus oppletum inſuto, ne emergeret; corpus dein ab accolis ad ripam

Digitized by Google

detractum, cum, cuiuſnā viri eſſet, reſciri nequiret, Aquilam è fluminis imo extractum culleum in ripa reliquiſſe; quo diſſuto, repertoque abſciſſo capite, atque agnito, Comitis crimen detectum fuiſſe.

Deſponderat Sororem Philippico Auguſtus. hunc iam ſibi huiuſmodi affinitate iunctum, militiæ quoque, ac Orientis Præfectura decoratum voluit, priore, à quo Barbaros Superiore anno debellatos diximus, in ordinē redacto. tum Milites ſiuè illius amore, ſiuè huius odio, Philippici imperium detrectantes, ſeditionem maximā excitarunt, quæ tamen Gregorij Epiſcopi Antiocheni dexteritate, ac largitione, extincta eſt. itaque proficiſcente in Perſidem exercitu Gregorius Philippico ſemper adfuit inſigneſque ambo victorias reportarunt. Chri. Ann. 588. *Euag. l. 6. c. 10.*

Auctus hoc ipſo tempore eſt Filio Mauritius, quem Theodoſium appellauit. *Cedrē.*

Subindè Pelagij literis, ac Romanorum quæſtibus permotus, Legatos non modica cum pecuniæ vi ad Childebertum in Galliam mittit, illum ad bellum aduerſus Longobardos ſuſcipiendum ſollicitans. at Rex pecunia accepta, cum, ſegniter rem agens, iterata Legatione vrgeretur à Cæſare, Legatos, illiberaliter habitos, inanes dimiſit; pudore mox ex rei indignita- *Grego. Tur. l. 8. c. 30 & 38.* *Childeberti perfidia.*

te

te haud leuiter perfuſus, expeditionē in Italiam parat; quæ tamen diſcordia Ducum, in nihilum recidit.

Infœliciter quoque bellum ceſſit, quod Gunterānus, nullo iure, in Recaredum inſtituit, vt illum Narbonenſi ditione ſpoliaret. *Recaredus Frācos vincit.*

Conc. to.2. Grego. Tur.l. 7.c.21 Ad hæc Rex idem Synodum Matiſcone, ex omnibus ſuæ Ditionis Epiſcopis cogi curat, à qua canones XX. ſanciti ſunt, *ab Authore hic relati, omninò legendi.* *Synod. Matiſconenſis.*

At Recaredus, licet victor; pacem ipſe, iterata ad Francos legatione, expetijt, nec tamen impetrauit. porrò tantū Regem apprimè piū, paciſque, ac religionis cultorem eximium tutatus eſt Deus hoc maximè tempore, cum illum in maximum diſcrimen adductum, Nouercæ, atque Vdilæ Arriani Epiſcopi inſidijs, conſpiratione detecta, incolumen præſtitit. *Recaredi laus*

Grego. Tur.l. 8.c.33 Quod rurſum ad Francos ſpectat, præter infœlices bellorum exitus, Pariſienſis, hoc anno, Ciuitas, repentino incendio, quod tamen fatidica mulier triduo ante prædixerat, maxima ex parte abſumpta eſt. *Incendiū Pariſijs.*

Quo pariter anno Smaragdus Italiæ Exarchus, triennio euoluto, ſucceſſorem habuit Romanum Patricium.

Chri. Ann. 589. Valētina exinde Synodus apud Galliam, eodem Guteranno Authore, celebratur. quo item anno Prætextatus *Synod. Valentina.*

Ro-

S. Prætextat. martyr. Rothomagenſis Epiſcopus exilijs, aliiſque ærumnis, odio Fredegundis, fatigatus, eiuſdem opera, cum nihil Sacerdotalis roboris in eius redarguendis ſceleribus remitteret, in ipſo rei Sacræ miniſterio, immiſſo Satellitio, confoditur, interque Eccleſiæ deinceps Martyres recenſetur. ita, ex Ambroſij ſententia, *vtilius Principes odio Epiſcopos, quam amore, proſequuntur*. *Grego. Tur. l. 8. c. 31*

Hæc dum apud Galliam peraguntur, apud Hiſpaniam Recaredus, cum Regno iam toto arriana peſtis exacta videretur, generalem Toleti Synodum cogi curauit, cui Epiſcopi circiter LX. interfuere, Pelagio quoque Rom. Pontifice comprobante. extant ipſius Synodi Acta ab eaque editi Canones XXIII. fidei quoque ſincera profeſſio, ac Regis edictum, *quæ ab Authore hic referuntur*. *Concil. to. 2.* *Synod. Toletana.*

Recaredus in Francos. Synodo fœliciter peracta, Recaredus Legatos iterum de pace mittit ad Gunterannum. ſed cũ nihil huiuſmodi officio perfeciſſet, Narbonẽ ipſe progreſſus. hoſtile ſolum populabundus ingreſſus eſt. *Grego. Tur. l. 8. c. 38*

Quod ad res ſpectat Orientis, Philippicus inſignem de Perſis victoriam reportauit. ſunt qui tradant Chriſti ſecum Imaginem illam nõ manufactam detuliſſe, quam Chriſtus idem Abagaro olim Regi tranſmiſiſſe dicitur.

Dum ſic fœliciter cũcta Occidenti æquè

æquè, ac Orienti cedunt, anni extre- *Tiberis*
ma funeſta admodum Romanæ Vrbi *atque*
extitere; Tiberis in primis portentoſa *Atheſis*
illuuie, quæ ipſa alicubi Vrbis mœnia *illuuies*
tranſcendit, tum dira indè lue ſubſe-
quuta. eodem ſimul tempore tum flu-
mina vbique reliqua, tum Atheſis ex-
creuit adeò, vt Veronã; per quam ex-
currit, clade maxima affecerit, rem te-
Dial. l. ſtatam Gregorius Pontifex tantus Au-
3. c. 19 thor recenſet, fide alioquin carituram.
confugerant in D. Zenonis Templum *Ingens*
Ciues complures: ad illud tumens vn- *miracu*
da cum perueniſſet, ianuã haud qua- *lum.*
quam ingreſſa eſt, muri ſpeciem ante
illam referens. excreuit autem adeo
vt ad feneſtras vſque pertingeret. mi-
rum dictu; qui intra Eccleſiam erant
Ciues, aquam ad ianuam, quaſi ex fon-
te, hauriebant, quæ in Eccleſiam dif-
fluere, quaſi res ſacras apud eam reue-
rita, veluti formidabat; ità ob martytis
meritum adiumento potius fuit, quæ
maximo alioquin futura erat detri-
mento.

Chri. Ipſo dein Ianuario Sequentis anni *Peſtis*
Ann. ineunte, immiſſa diuinitus (vt ſigna do- *Romæ.*
590. cuerunt) vulgaris lues, maximum latè
Grego. Populis, Romanæ in primis Vrbi, vaſti-
Dial. l. tatem intulit. ipſo eius exordio eadem
4. c. 36 tactus Pelagius Pontifex extinctus eſt *Pelagij*
Grego. ſexto Idus Februarias duodecimo Põ- *PP. obi-*
Tur. l. tificatus anno vix dum exacto. *tus.*
10. c. 1 Ad hunc annum ſpectat quod Gre-

gorius

gorius de Iuſto Monacho ſcribit, ob abſconditam pecuniam, communi ſepultura priuato, ac à purgatorio demũ igne, triginta continenter diebus ſacris, eius cauſa peractis, exẽpto, quæque alia idem Gregorius, in ſuis præſertim Dialogis, hoc ipſo diræ peſtis tempore, accidiſſe memorat. *Dial. l. 4. c. 47 & 55.* *lib. 4. ca. 26. 36. & 37.*

mos ſalutãdi ſternutantes. Huiuſmodi occaſione peſtis, quod vulgo ea tacti ſternutando repente mortui cõciderent, falſo nonnulli exiſtimarunt morem illum inoleuiſſe ſalutem ſternutantibus dicendi. conſtat enim conſuetudinem huiuſmodi longè antiquiorem fuiſſe, de qua Ariſtoteles ipſe, Petronius Arbitrer, ac Plinius meminere. *In Eu. hõ. 38.* *Ariſt. in Probl.* *Petro.* *Plin. l. 28.*

Synod. Hiſpalenſis. Hoc pariter anno Hiſpalenſis in Hiſpania Synodus, Leandro eius Vrbis Epiſcopo præſidente, celebratur.

Porrò apud Galliam Gunteramnus Rex ipſo in Tẽplo à Sicario ferro appetitus, Dei ope, haudquaquam eſt læſus. diuini autem beneficij memor, Sicarium comprehenſum verberibus tantum affectum, dimiſit in columem, exemplo ad poſteros memorabili. *Greg. Tur. l. 9. c. 3.*

Radegundis obitus. Moritur hoc eodẽ anno Radegundes Sanctiſſima Regina, quæ dudum extructo à ſe Monaſterio clauſa, vitam tranſegerat omni ex parte commendendam. res ab ea præclare geſtas, præter Fortunatum Epiſcopum, ſcriptis tradidit Bãdominia ipſius Alumna

eiuſ-

eiuſdem Monaſterij Sanctimonialis.

Valēt. Ad hæc ipſa tempora referri poſſe *S. Ru-*
lib. 3. videtur Baioariorum, qui nunc Baua- *pertus*
Anna. ri dicuntur, ad Chriſti fidem cōuerſio, *Baua-*
Ruperto Vangionēſi Epiſcopo Euan- *ria A-*
gelium illis annunciante, cuius opera *poſto-*
ipſe Gentis Princeps Teudo ante alios *lus.*
Chriſto credidit, quem ſubiecti poſtmodum Populi ſequuti ſunt. Rupertus porrò Eccleſiæ Vangionenſi nuncio remiſſo, à qua Bercarij Comitis potentia pulſus fuerat, non ſine Dei monitu Salisburgenſem Eccleſiā primus inſtituit. apud Noricum quoque conterminam Regionem, Euangelium à S. Seuerino, vt alibi eſt traditum, diſſeminatum, Vir Apoſtolicus egregiè excoluit.

Hoc loco finem ſeptimus hic liber accipiat. quæ reliqua huius anni ſunt, in ſequentem reijcimus, qui opportunè ab ipſius Gregorij Magni ad Rom. Sedem aſſumptione, exordium ſumet.

Libri VII. finis.

Digitized by Google

ANNALES ECCLESIASTICI CAESARIS BARONII S. R. E. CARD.

A LVDOVICO AVRELIO Peruſino

In totidem libellos breuiſſimè redacti in quot magna volumina opus ab Authore digeſtum eſt.

LIBER VIII.

Reſpondens Octauo Authoris Tomo.

Chri. Ann. 590. PElagio, vt diximus, vita functo, omnium ſtatim oculi, ac vota in Gregorium vertuntur, quem non magis claritudo generis. ac rerum vſus, quam inſignis quædam morum probitas, ac ſanctimonia commendabant. Is igitur Rom. Cleri, ac Populi ſuffragijs ad ſummum Pontificatus apicē euectus, aſſenſu mox Cæſaris habito (qui mos à Gothis Regibus *Grego. Magn. Papa.*

bus per vim inuectus, à Iuſtiniano, ac Succeſſoribus mordicus retentus eſt) ſolemni ritu conſecratur, III. Nonas Septembris; cuius rei memoria Eccleſiaſticis tabulis ſeruata, ſingulari prærogatiua, quotannis recolitur. Ipſo autem Pontificatus exordio, publicis ſupplicationibus, quæ *Litaniæ* ſunt dictę, inſtitutis, graſſantis vim morbi depulit. ad hæc Schiſmaticos, Epiſcopos, de quibus meminimus, Eccleſiæ adiungere omni ope conatus eſt, quod & fœliciter perfecit.

Martyrol. Roman. *Grego. l. 11. c. 2. Reg.* *Grego. Tur. l. 10. c. 1.* *Litaniæ.*

Per idem tempus Galli, inito cum Mauritio fœdere, ad Lōgodardos Italia pellendos, ex condicto, in eam deſcendunt; cæterum Mauritij copijs plus æquo cunctantibus, prętер ingentes prædas, ac plus quam hoſtiles populationes, nihil memorabile ab his geſtum eſt, Longobardis munita intra oppida ſeſe continentibus.

Grego. Tur. l. 10. c. 3 *P. Dia. l. 4. c. 4*

Synod. Antiſiod.

Hoc eodem anno Antiſiodorenſe diœceſanum Concilium celebratur. ſanciti in eo ſunt Canones quinque, ac quadraginta, quorum complurium, & ſi vſus exoleuit, antiquitatis tamen indices remanſere; qualis ille, quo Mulieres Sacram Euchariſtiam manu ſumere prohibentur, cum hoc Viris eſſet permiſſum. de quo veteri more Sanctus quoque Auguſt. meminit, docetq. Viros lotas afferre manus, Mulieres verò nitida linteamina cōſueuiſſe.

Sumenda Euchariſtiæ mos. *Serm. 152. de temp.*

Quo

Quo tempore Occidentalis Eccleſia Gregorio, tanto Viro, illuſtratur, Orientalis etiam Sanctiſſimo Præſule mirum in modum decoratur. Is fuit Theodorus Siceota, qui ex Archimandrita, inuitus licet, Anaſtaſiopolis Galatiæ Vrbis Eccleſiam regere coactus eſt. *Theodorus Siceota.*

Quod ad politicum Orientis ſtatũ pertinet, aduerſus Auares malè pugnatum eſt. in Peras quoque, quà Ducum diſcordia, quà militum ſeditione, nihil gloria dignum eſt geſtum.

Chri. Ann. 591. *lib.* 1. *Ep.* 24 *lib.* 1. *Ep.* 32

Altero iam anno, ab inito Pontificatu, Gregorius Synodalem ad Orientis Patriarchas dedit Epiſtolã, qua catholicam ſincerè Fidem, ex more, profeſſus eſt. tum, quod didiciſſet Hortenſem Epiſcopum ab Exarcho Rauennæ detineri ad illius cauſæ cognitionem Synodum actutum cogi mãdauit. Monachos præterea, ac Clericos in officio continere, pluribus in id datis epiſtolis, curauit.

Subdi. contiñẽtia. *id. l.* 1. *c.* 42.

Apud Siciliam hoc tempore vſu receptum erat vt Subdiaconi Vxores ducerẽt, id iam Pelagius Gregorij Antẽceſſor vetauerat, imo, vt matrimonia huiuſmodi ſoluerentur præceperat. rem Gregorius ita demum definijt, vt, qui iugati iam eſſent, retinere Coniuges poſſent, ſed ad ſuperiorem ordinẽ, niſi illis dimiſſis, promoueri haud poſſent. Subdiaconus porrò nemo in po-

Digitized by Google

poſterum conſecraretur, qui continentiam Epiſcopo non antea ſponderet. *opportunè autẽ Author portentoſã hic, à Nouatoribus effictam, explodit fabulam, de vetito, mox permiſſo à Gregorio Sacerdotibus coniugio, quod innumera infantium proiectorum capita, à piſcatoribus in piſcina reperta didiciſſet.*

fabula de Sacerdotũ coniugio.

Rom. Eccle. Patrimonia

Habebat hoc tempore Rom. Eccleſia Locupletiſſima vbique terrarũ Patrimonia, extra Italiã quoque, atque adeo extra Europam. cum autem, cultorum inopia, pleraque eſſent deſtituta, omniſque redditus expertia, ex his, quæ apud Africam erant latifundia, Gennadij eius Prouinciæ Exarchi diligentia factum eſt, vt priſtinũ ad cultum reſtituerentur; qua de re ipſius Gregorij ad illum extat Epiſtola, qua *l. 1. ep. 71.* teſtatur, ex hac eum pietate, preclaras de hoſtibus Victorias reportaſſe, aliaque à Deo beneficia fuiſſe conſequutum. Hunc pariter aduerſus Donatiſtas (quando hac in re Catholici *ep. 73.* Epiſcopi ſegniores eſſent) excitauit. porrò quem ſuis Epiſtolis Orientem, atque Africam inuiſentẽ agnouimus, Galliam quoque, atque Hiſpaniam, eadem ratione, hoc tempore, luſtrantem, ex eius Epiſtolis agnoſcemus.

Greg. vigilãtia.

Obierat ſuperiore anno Antharit *P. Dia* Longobardorum Rex: nouus ab his *l. 3. c.* non niſi hoc demum anno Rex eligi- *vlt.*

tur

tur Agilulfus, quē Theodolinda extin- *Agilulfus.*
cti Regis Vxor ſecūdis ſibi nuptijs copulauit, atque ex Arriano, Catholicum reddidit, maximo totius Gentis bono, quæ Regis ſequuta exemplum, ſinceram, & ipſa, fidem amplexa eſt, ſiuè abiurata hæreſi, ſiue Idolorum cultu abdicato. ita, quod Franchis quoque, atque Hiſpanis, per Clodouei, atque Hermenegildi Coniuges vſu venerat, Eccleſia per fœminam, non inſolenter, ditata eſt.

Theoph. Quod ad res ſpectat Orientales, Ducum diſcordijs per Ariſtobolū demum compoſitis, Militum quoque Seditionibus ferme conſopitis, aduerſus *Victoria de Perſis.* Perſas egregiè pugnatum eſt, Martyropoli, Vrbe munitiſſima expugnata.

Chri. Ann. 592. Pontrficatus anno tertio Gregorius internis pariter, externiſque malis vexatus eſt, aduerſa ipſe valitudine conſueto magis tētatus, Vrbe autem, iuſta *Greg. Ep. 32 l. 2. & Ep. 31 l. 4.* *Lōgob. Vrbē obſidēt* fere obſidione à Longobardis vallata, quam Ciues tantum vtcumque tueri coacti ſunt, nullo externo munitam militè, cùm Mauritij eā copiæ, Peruſiā vt defenderent, deſeruiſſent; qua de re ipſe apud Auguſtū modeſtè ſimul, atque acriter expoſtulat.

At ſanctus Pontifex tot, tantiſque *Greg. vigilātia.* licet ærunnis confectus, tum, Legatis ex Africa exceptis, eius Prouinciæ rebus conſuluit, tum Hiberniæ Epiſcopos Catholicæ communioni adiunxit, alio-

Digitized by Google

aliorumque Epiſcoporum compluriū ad ſe delatas contentiones, apoſtolica diremit ſententia: denique vacantium Eccleſiarum, dum earum Antiſtites legerentur, curam impensè ſuſcepit.

Synod. Caſaraug. Reliq. igne probāda. Celebratum hoc anno eſt Concilium Cæſarauguſtanum ſecundum, à quo illud, inter alia, ſcitu dignum decretum eſt, vt ſanctorum reliquiæ, quę in Arrianorum Tēplis inuentæ eſſent, igne probarentur, ac tum demum legitimæ cenſerentur, cum ab incendio illæſæ perſiſterent.

Hormiſda Perſ. Rex. Coſroes. *Euag. l. 6. c. 15.* Per idem tempus Perſæ Hormiſdam Regem ſæuitia, atque auaritia inſignem, eaque ex cauſa omnibus exoſum interimunt, ac Coſroē filium ſubſtituunt; in quem mox Barames Dux exercitum mouet, ac fugam capeſſere cogit. is igitur conſilij inops, laxatis equo habenis, vt, quò ſors tuliſſet, deduceret, in Romanos fines deuehitur. *Mauritium adit.* legatione indè ad Mauritiū miſſa, benignè ab eo excipitur, ac in Regnum reſtituitur, quod tamen non niſi ſequenti anno geſtum eſt.

votum Chriſto vouet Chri. Ann. 593. Regno itaque redditus Coſroes, ex voto inter ærumnas Chriſto nuncupato, Cruces auro, ac gemmis elaboratas, aliaque donaria magni precij Gregorio Antiocheno mittit præclaris cum inſcriptionibus, quas apud Euagrium, *ex eoque apud Authorem hìc habes*, ea Gregorius ex ipſius deſtina- *l. 6. c. 20.*

tione

tione Regis, Mauritio annuente, Sergio Martyri dicata, celeberrimo eius in Templo collocauit. Ex his, & ſequuta mox Naamanis Sarracenorum Principis ad Chriſti fidem conuerſione, falſo vulgatum eſt Perſarum Regē Chriſtianum factū, quod Latinos Scriptores nonnullos in errorem induxit.

P. Dia. l. 4. c. 17. Legē ſuperiori anno Mauritius tulerat, qua cauebatur, ne qui publicis rationibus eſſent impliciti neue Milites, qui emeriti non eſſent, reciperentur in Monachos. eā Gregorius Pont. literis ad eum datis, ita demum corrigi, ac veluti recudi curauit, vt publicis rationibus obnoxij non niſi his ſoluti, monaſteria ingredi poſſent, Milites verò, non niſi per triennium priſtino in habitu inter Monachos verſati, monaſticum reciperent. *Mauritij lex.* *Greg. Zelus.* *ep. 61. & 62. l. 2. & ep. 11. l. 7.*

Elucubraſſe hoc anno Gregorium Dialogorum libellos, in idque Seceſſum optaſſe, idem ipſe teſtatum reliquit. cæterum nec diutina fuit receſſio, nec à pontificalibus muneribus omninò feriata; nam, & obiurgandus illi hoc tempore fuit Ioannes Rauennæ Epiſcopus, quod, præter Eccleſiaſticum morem, nec tempore, nec loco decenti, Pallio vteretur, & alij complures, pro re nata, corripiendi, quod ex eius hoc anno datis literis ſatis cōſtat; vt de Monaſticæ diſciplinæ reſtituendæ cura, deque Eccleſiarum bo- *Dialogos ſcribit.*

 nis

Digitized by Google

nis conſeruandis ſileamus.

Monialiũ ſeditio. Hoc eodem anno ſeditio maxima excitata eſt in Pictauienſi Sanctimonialium Monaſterio à Crodielde Cariberti, & Baſina Chilperici Regum filiabus, quæ, poſt Radegundis obitum, ſeueriorem pertæſæ diſciplinam Cœnobium egreſſæ, impunè diutius debacchatæ ſunt, rem æquè Politicam, atque Eccleſiaſticam perturbantes, atque omnia ſus, deque miſcentes; vt Gunteranni, ac Childeberti Regum authoritas, ac duplex Synodus ad eas compeſcendas vix ſatis fuerint. res fuſius à Gregorio Turonenſi rerum tunc geſtarum inſpectore percenſetur. *Grego. Tur. l. 9. c. 39*

At non tam harum improbitas ſcãdalo, quam Iagobertæ probitas exemplo fuit; quæ Cariberti olim Vxor hoc ipſo tempore ad Deum migrauit. *Grego. Tur. l. 9. c. 26*

Gaganus Auariũ Dux. Auares interim, qui Thraciam Gagano Duce (quem Gaianum alij appellant) populationibus infeſtam habebant, à Priſco trans Iſtrũ pulſi, quietum Reip. Statum apud Orientem reliquere. Quo tempore Colenduc, inclita apud Perſas Fœmina, Martyrium à Magis perpeſſa eſt. *Nicepb. lib. 18. c. 31. Euag. l. 6. c. 19.*

Hoc eodem anno, quod quidam ante biennium factum tradunt, Mauritius Theodoſium Filium, Auguſtum appellatum, Imperij Collegã aſſumit. *Nicepb. lib. 18. c. 25.*

Nouo excurrente anno paſtorali, Chri. Ann. 594.

ex

ex more, curæ, Gregorius incumbens, multa cum Epiſcopis tranſegit, vt ex eius pariter Epiſtolis edocemur. tum à Conſtantina Auguſta rogatus, vt ſacroſanctum Pauli Apoſtoli Caput, vel reliqui corporis partem aliquam inſigniorem Byzantiũ tranſmitteret, conſtanter abnuit, teſtatus ſacras huiuſmodi, etiam inferioris notæ, apud Vrbem reliquias, vix impunè aliquem, etiam honoris cauſa, hactenus contrectaſſe, ne dum abſtuliſſe, catenę porrò partẽ, quam idẽ Apoſtolus vinctus geſtaſſet, miſſurũ ſe haud grauatè pollicitus eſt.

Grego. l. 3. ep. 30.

Reliquiæ Vrbe non amouẽdæ.

Agitur hoc eodẽ anno Metis apud Galliam Synodus, à qua Aegidius Rhemẽſis Epiſcopus, maieſtatis cõpertus, in ordinẽ redigitur Baſina; ac Crodieldis, quas diximus, alia in Synodo à cõmunione pridem remotæ, Childeberto Rege irrogatam mulctam deprecante, reſtituuntur. Reſtituitur & Anaſtaſius Sinaita (Gregorio vita functo) Antiochenæ Eccleſiæ, à qua vndetrigeſimum ante annum pulſum memorauimus.

Synod. metẽſis.

Euag. l. 6. c. 23.

Anaſtaſius Sinaita.

Agilulfo Ticini Commorante, Romanus, Patricius Rauennæ Exarchus Romam contendit. inde cum recederet, Peruſiam, quæ haud ita pridem in Longobardorum venerat poteſtatem, Mauritione illorum Duce pollicitationibus illecto, recipit. Peruſiæ exemplũ ſequutæ Ameria, Tuder, aliǫque Vrbes

Chri. Ann. 595.

P. Dia. l. 4. c. 3.

Peruſia capta.

nonnullæ ad Romanos pariter defi-
Agi- ciunt. certior de his factus Agilulfus,
lulfi vi Peruſię in primis ammiſſioné, ſeu ſitus
ctoria. opportunitate, ſeu opũ copia, ac Ci-
uium, magni rebus ſuis momenti eſſe
animaduertens, infeſto ad eam agmine
ipſe contendit, obſeſſamque, haud ità
multò poſt, recipit, Mauritione Au-
thore defectionis interfecto. poſt hæc
Romanum agrum populatus, amiſſiſq.
paulò ante Vrbibus facili negocio ite-
Romã rum potitus, Ticinum reuertitur, Gre-
terret. gorio cum Romanis reliquis ita exter- *In præ*
rito, vt ab expoſitione, vt ipſe tradit, *fat. l. 2*
Prophetiæ Ezechielis, ac concionandi *in E-*
illum munere ceſſare coègerit. *Hìc* *zech.*
multa Author, ex eiuſdem Gregorij
dictis ad Populum Homilijs, de Miſe-
rando hoc tempore Vrbis, atque Italiæ
totius ſtatu recenſet. Gregorij porrò *ep. 33.*
vigilantia, atque cuſtodia, tum Eccle- *& 34.*
ſiæ reddituum profuſione factum, vt *l. 4. ep.*
Romani à circunſtantibus Barbaris tu- *23. l. 7*
ti eſſe poſſent, abundè ipſe teſtatum
reliquit, qui ſe precio ſalutem Vrbis
quotidiè redimere, etiam apud Augu-
ſtos, queritur. quamquam fuiſſe Vrbem
hactenus Barbaris inacceſſam, nó tam
humanæ cuſtodiæ, ac largitionibus,
quàm diuino Apoſtolrũ Principis pa-
trocinio, tribuendum putat.

Io. By- Ioannes interim Conſtantinopoli-
zantij tanus Antiſtes, quem diu iam Eccle-
Anti- ſiarum omnium Primatum adipiſcen-
di

di cura coquebat, hoc maximè anno *ſletes*
(*Oecumenici* vſurpatione nominis) id *Prima*
ſe per aliorum Patriarcharum, ipſo- *tũ am-*
rumque Auguſtorum conniuentiã ob- *bit.*
tinere voluiſſe viſus eſt. id Gregorius
haud quaquam contemnendum ratus,
ep. 38. literis illum priuatìm monitum princi- *Greg.*
& 39. pio voluit, tum per ſuũ Byzantij Apo- *zelus.*
*l.*4. criſarium. his cum ſe nihil proficere
*Ep.*32 animaduertiſſet, ad Mauritium ipſum,
34.*l.*4 ac Coniugem ſcribendum ea de re
exiſtimauit, quod ſummo cum verborum, ac ſententiarum pondere effecit ratus, ſi in his, vt cæteri, abdormiſceret, aut cõniueret, fidem haud dubiè ſe proditurum. Cæterum quod his alijſque in Epiſtolis Gregorius, vt ab *Oecumenici* vſurpatione nominis Ioannem abduceret, nec ſe, nec Anteceſſores Rom. Pontifices illud vnquã vſurpaſſe teſtetur (quod mirum in modum huius temporis Nouatoribus arridet) *pluribus Author demonſtrat Gregoriũ, ac cæteros, licet nomen abnuerint, rem tamen ipſam, hoc eſt totius Primatum Eccleſiæ perpetuò vſurpaſſe, ac retinuiſſe.*

Greg. Hoc eodẽ anno factum eſt, vt ſchiſ-
ep. 49. matici Iſtriæ Epiſcopi Romam veniẽ-
l. 4. di à Gregorio veniam petierint, ac
impetrauerint.

Subindè Maximus, qui Salonitanam Eccleſiam Simoniacè inuaſerat, Gregorio incõſulto, eãque ob cauſam ex-

 com-

Digitized by Google

communicatus ab eo fuerat, Auguſti opẽ aduerſus illum implorauit; à quo tyrãnicè malè parta illi dignitas aſſerta eſt. ea ſuper re Gregorius datis ad Auguſtã literis, grauiter expoſtulauit, diuinũ Iudiciũ conteſtatus. Itaque Maximus Rauennam demum pergere coactus eſt, coram eius Vrbis Epiſcopo Mariniano, qui Ioanni ſucceſſerat, à Gregorio cauſæ Cognitore electo, cauſam dicturus. *l. 4. ep. 54.*

Grego. ſollicitudo. Ad hæc Sanctus Pontifex Galliæ Epiſcopos, ipſumque Regem Childebertum, ac Brunichildẽ Matrem, quod eo in Regno in ſacros Canones vulgò peccari audiſſet, ad illorum cuſtodiam ſedulo hortatus eſt. *l. 5. ep. 53.*

Ad Leandrum quoque Hiſpalẽſem hoc eodem tempore ſcripſiſſe cõſtat, miſiſſeque ad eum non Moralium tantum Commentariorum libros eidem, vt diximus, inſcriptos, ſed & alium, quem Regulæ Paſtoralis appellat.

Greg. charitas. Porrò cum Anglorum ad Chriſti fidem conuerſionem maximè optaret, captiuos ea ex Gente apud Galliam Adoleſcẽtes coẽmẽdos ſtuduit, quos, non glebæ, ex more, addiceret, ſed in monaſterio alendos, ac inſtituendos curaret. *ep. 10. l. 5.*

Pſeudopropheta in Gal. Apud Gallias interim Biturricenſis quidam Pſeudopropheta præſtigijs populum ità dementauerat, vt innumera illum multitudo, quaſi cælo lapſum, *Greg. Tur. l. 10. c. 25.*

ſum, ſuppliciter adoraret, errantemque, ac vagum longè, lateque proſequeretur. cæterum cum imbelles ſectatores arma capere imperaſſet, cæſus ipſe eſt, ac tum demum præſtigiæ detectæ; Muliercula in primis, quam ſecum Impoſtor ductabat, eius turpitudinem, ac dolos demonſtrante.

Idē c. 29. Equidem huiuſmodi impoſturæ Architectus Diabolus Dei gloriam æmulatus videtur, quam hoc potiſſimum anno conſequutus eſt ex Sancto ſuo, qui, & matre Pelagia ſancta fœmina vſus adminiſtra, ad ſublime ſanctitatis culmen euectus eſt: fuit hic Aredius Lemouicenſis cuius res geſtas Gregorius Turonenſis breui cōpendio proſequutus eſt. *S. Aredius Lemouicēſis.*

Chri. Ann. 596. *Niceph. l. 18. c. 34.* At Ioannes Byzantij Antiſtes, quem, tanto ambitu Eccleſię Primatum quæſiſſe diximus, hoc demum anno Mauritij Principatus XI. vitæ finem inuenit. hunc quem admodum animi elatio dehoneſtauit, ita vitæ frugalitas, ac effuſa in pauperes munificentia commendarunt adeò, vt ligneo eius lectulo, ex pauperrima ſupellectili, poſt illius obitum, inuenta, Auguſtus ipſe, pietatis cauſa vſus fuerit. *Ioānis obitus, & laus*

Grego. ep. 4. & ſeqq l. 6. Ep. 13 Ioanni datus eſt Succeſſor Ciriacus, qui Epiſcopalem ſtatim Sedē adeptus, Legatos ad Gregorium cum rectæ fidei profeſſione miſit. *Ciriacus Byzantij Antiſtes.*

Hoc tempore Longobardi Italia-

Digitized by Google

Infœlix Italiæ ſtatus. maxima ex parte potiebantur, vt præter Vrbem, ac Rauennã, vix reliqua in ea eſſet Ciuitas, quæ Mauritio pareret. Eas Barbari populationibus ità infeſtas habebant, vt illis auertendis, & captiuis, magna copia, redimendis, ſacra ſubindè vaſa eſſent diſtrahenda; quod non ipſe tantum Gregorius, ſed & alij, eius permiſſu, Epiſcopi factitarunt. *& 34. l. 5.*

Grego. Angliæ cõuerſionẽ meditatur. Innumeris, S. Pontifex, his alijſque ex cauſis, confectus laboribus, ærumniſque, ità animum non deſpondit, vt, nouum quodammodo complexus Orbem, Angliæ ad Chriſti fidem traductionem aggredi decreuerit. Auguſtinum itaque ſui Pręfectum Monaſterij, alioſque nonnullos gloriæ, ac laboris ſocios eam in Inſulã deſtinat; Galliæ interim Epiſcopos, ac Reges ad ſuppetitas Operi ferẽdas etiam, atque etiam hortatus.

Moritur hoc eodem anno Childebertus Regni heredibus Theodorico, ac Theodoberto Filijs relictis, qui cũ Auia Brunichilde Regnum aliquandiu adminiſtrarunt.

Auguſtinus in Angliam Edilbertus Angl. Rex. Auguſtinus porrò, ac Socij, poſt quam, in Galliam delati, ibidẽ aliquandiu morati ſunt, in Ang'iam demũ perueniunt, atq. Edilbertũ Regẽ adeunt. excepti ab eo ſunt perbenignè, permiſſique Anglis Euangelium annunciare, cibarijs interim abũdè ſubmĩniſtratis. *Chri. Ann. 597. Grego. ep. 59. l. 9. Bed. l. 1. c. 25*

tis. huiuſmodi Regis benignitate naui Agricolæ benè vſi, ſacro Verbi ſemine fœliciter iacto, vberrimam inde meſſem retulere, quippè nondum anno reuoluto, Angli ad decem ferè millia baptizati ſunt. *Anglorũ cõuerſio.*

Eodē anno, qui Recaredi Hiſpaniæ Regis XII. numeratur, Synodus Toleti cogitur Epiſcoporum omnino XVI. *Synod. Toleti.*

Quo tēpore magnus ille Anachoreta Antiochus centenarius moritur, qui haud ita pridem Legatione ad Mauritium functus, comæ, ac barbæ prolixitate, ac candore, Byzantij Ciuibus ſpectaculo fuerat. *Antiochus Anachoreta.*

Chri. Ann. 598. Sequēti anno Priſcus Mauritij Dux Barbaros ad Iſtrum clade maxima affecit. *Priſci Victoria.*

Grego. ep. 9. l. 7. Sur. 2. April. Theodorus autem cognomento Siceota ex Monacho Epiſcopus, ex Epiſcopo iterum Monachus fit, vacationem, quam à Metropolitano nequiuerat, ab Auguſto conſequutus, à quo & Byzantium euocatus, miraculorum editione mire inclaruit. *Theodorus Siceota.*

Per idem tempus Oſcenſis, in Hiſpania, Synodus celebratur; ex qua duo non amplius, Canones ſuperſunt. *Synod. Oſcēſis*

Moritur hoc eodem anno (qui Regni fuit tertius, ac trigeſimus) Guntērannus Rex Gallorum religioſiſſimus, Regno ad Childeberti filios deuoluto.

Chri. Ann. 599. Pax interim cũ Longobardis, Gregorio in primis adnitente, diu cupita,

haud diu duratura, ad biennium componitur. *Grego. ep. 41. l. 7. & 37. l. 8*

Sinaita obitus. Quo tempore Anaſtaſius Sinaita Epiſcopus Antiochenus obijt, anno à recepta iterum Sede VI. inter Eccleſiaſticos Scriptores ob egregia literarum monumenta, atque inter Cęli Ciues, ob vitæ ſanctitatem, iure numeratus.

Succeſſor huic datus eſt eiuſdem nominis Anaſtaſius alter, qui rectæ ſtatim fidei profeſſionem, ex recepto dudum more, ad Gregorium miſit; quod ex redditis ab eo literis edocemur. *Ep. 48 l. 7. Ro. edit.*

Synod. Barcinonentis. Barcinone interim Synodus cogitur Gregorij, vt videtur, ſuaſu, qui Cyriacum Abbatem in Galliam, indeque in Hiſpaniam miſerat, Reges pariter, atq. Epiſcopos ad ſac. Canonum cuſtodiam hortaturum.

Poſtremus demum huius ſæçuli annus funeſtus admodū Italiæ voluitur; quippè Auares ſimul, ac Sclauini, Romano Imperio ferales Barbari, hoc tēpore Illyricū tranſgreſſi, Iſtriam, ac Forū Iulij peruadūt. cædibus omnia, ac rapinis miſcēt. Res tum accidit memoranda. Romilda Agilulfi Lōgobardorū Ducis Vxor, Viro ab eiſdem Barbaris interfecto Gagani (quem & Gaianum appellatum diximus) amore capta, eo effrenis Mulier, vt potiretur, infames nuptias Patriæ, ac Ciuium proditione eſt pacta. Vrbe tum potitus Barbarus, *Chri. Ann. 600. P. Dia. l. 4. c. 14.*

Romilda pœna.

Gagani facinus.

Mu-

Mulierē ita eſt deteſtatus, vt, palo per pudenda adacto, eam inſeri, tollique in ſublime iuſſerit, oſtētui Ciuibus, quos prodiderat, præfatus, huiuſmodi eam Coniuge dignam eſſe.

Filiarū Romildæ facinus. At quem Mater pudorem ità, vt diximus, peſſundedit, Filiæ, aſtu miro, illibatum ſeruarunt. vim quippè Hoſtium veritæ, crudas pullorum carnes ſub mamillis cōdunt, quæ inibi, ex calore, putreſcentes, fœdum odorem haud dubiè ederent. ergò Barbari, vt quiſque impudicas, in eas, inijcit manus, odore illo tetro grauiter perculſi, abſcedunt; fœminis quoque eius Vrbis reliquis, non ſine execratione, præteritis, inſitum id cunctis vitium arbitrati.

Niceph.l.18 c.28. Gaianus poſt hæc Pānoniam inuadit, Byzantium petiturus; à quo illum conſilio vt reuocaret Mauritius, Legatos de Pace ad eum miſit, quę tum facili negocio compoſita fuiſſet, ſi, quod Barbarus optabat, captiuos Mauritius, vno quemque nummo, redimere, per ſummam impietatem, ac dedecus, nō abnuiſſet. Auguſti etenim auaritiam deteſtatus, non pacis modo conditiones alias reiecit, ſed captiuos omnes, furore percitus, interemit. *Mauritij auaritia.* *Gaini ſæuitia.*

Chri. Ann. 601. *Grego.* Sexto poſt Chriſtum natum Sæculo reuoluto, ſeptimus inchoatur, quo tēpore Gregorius, conſueto magis, aduerſa vtebatur valetudine, cū tamen

haud ſecius paſtoralis curæ, ac vigilantiæ nihil remitteret. argumento eſt Synodus, quam, vt Monachorum in primis quieti in futurum quoque conſuleret, ex adiacentibus Vrbi Epiſcopis, ac Rom. Eccleſiæ Diaconis Cardinalibus coëgit. Galliæ quoque Reges, atque Epiſcopos, quod ſæpè antea, officij admonet, illud præcipuè inculcans, ne, quod prauo receptum vſu videbatur, in ſacrorum collatione munerũ, atque Ordinum, ſimoniacè precium perſolueretur; qua etiã ex cauſa ad Synodum ea de re cogendam hortatur.

Synod. Romæ. *ep. 27. & 38. l. 9.* *ep. 48. & ſeqq l. 9.*

Auguſtinus interim, qui Angliæ Apoſtolus iure appellatus eſt, cum iam Epiſcopus conſecratus apud Galliam fuiſſet, ex ſocijs duos Laurentium, ac Petrum remeare ad Gregorium iubet, ab eoque alios in opus Adminiſtros impetrare. his igitur S. Pontifex benignè exceptis, nouo veluti delectu habito, auxiliares Auguſtino copias tranſmittit in Angliam. horum præcipui, ac tanquam Primipilares Duces fuere Mellitus, Iuſtus, Paulinus, ac Ruffinianus, quos itidem commendatitijs ad Gallos Reges, atque Epiſcopos literis Gregorius munit. ſcripſit quoque ad Regem ipſum Anglorum Edilbertum, qui Chriſtianis iam ſacris fuerat initiatus. tum ad illius Coniugem Aldibergam, quæ ex Regia Gallorum ſtirpe,

Bed. l. 1. c. 27 *Suppetiæ in Angliam.* *Mellitus, ac Socij.* *Ep. 43 & ſeqq l. 9.*

ſtirpe, Chriſtianā, cum lacte, Fidem, ac mores hauſerat. porrò quod in ſuis ad Regem literis Gregorius illum ad diruenda Idolorū Templa hortatus fuerat, rè melius perpenſa, Mellitum, dum in itinere adhuc eſſet, literis ad eū datis admonuit, ſatius eſſe, in chriſtianū ea cultū, vſumq. verti, ac ſanctificari; proindè, vbi primum ad Auguſtinum perueniſſet, ei quoque, vt ex mutato in melius conſilio, id præſtaret; author eſſet.

Tēpla Idolorū ſanctificāda, nō diruēda.

Ep. 71 l. 9.

Hoc item anno Gregorius Synodū Romæ ex Rom. Præsbyteris, ac Diaconibus, tum ex Epiſcopis, qui in Vrbe eſſent, non aliam cogit ob cauſam, quam, vt Andreas quidam Græcus homo, qui apud S. Pauli Baſilicam inter Monachos degens, Impoſtor detectus eſſet, ex Synodi ſententia damnaretur. Probo autem Abbati de bonis, quæ, ante ſuſceptum Monaſticum habitum, habuiſſet, teſtandi licentia concederetur. tanti fuit Gregorio aut Monacho pœnam irrogare, aut teſtamenti factionem indulgere.

Synod. Romæ.

Alm. l. 3. c. 87.

Hoc eodem anno ciuile inter Francos Reges bellum conflatum eſt, Clotario Chilperici Filio, hærede autem Gunterāni Patrui, arma aduerſus Theodobertum, ac Theodoricum Childeberti patruelis filios inferēte, à quibus victoria demum ſtetit.

Ciuile Frācorū bellum.

Exacto induciarum tempore, bellum

Bellũ cũ Lõgobardis. Bellum iterum inter Longobardos, ac Romanos exardeſcit. Arnulfus, quem Ariulſum alij dicunt, Gentis Dux, qui Spoleti imperitabat, Romanos ad Camerinum vincit, nec ita multo poſt moritur. *Chri. Ann. 602. P. Dia. l. 4. c. 5*

Ex reuiuiſcẽtis Belli metu, aduerſaq. valetudine, curis, vt cũ maximè, confectus Gregorius, Tergeſtini Epiſcopi Schiſmatici, aliorumq. etiã ex Oriẽte Hæreticorũ, catholicæ cõmunioni, reſtitutione, curarũ pondere haud parũ releuatur. rurſum autem Clementij Bizacenæ, apud Africam, Prouinciæ Primatis, aliorumque Antiſtitum ad ſe delatis criminibus, deijcitur, quorum cognitionem, belli Claſſico ipſius auribus abſtrepente, alijs Epiſcopis delegauit. *ep. 54. l. x. & 40 l. xi* *Ep. 33 & 35. l. x.*

Quod ad Orientis rerum ſtatum ſpectat; Mauritij Milites, qui ad Iſtrũ excubabant, hyemare ibidem iuſſi, cum id ferrent ægerrimè, tumultu excitato, Phocam Centurionem audaciſſimum, ſublatum clypeis, Auguſtum appellant. *Phocas Imp.* Is Byzantium ſtatim delatus, Mauritiũ, cum Filijs tum quatuor, trucidat. *Mauritij ac Filiorũ cædes.* illum in ſuorum, quam inſpexit, carnificina, hanc vocẽ identidem vſurpaſſe tradunt; *Iuſtus es Domine, & rectum iudicium tuum.* non alius ſanè Auguſtus, aut maiorem cladem, aut fortius tulit. *Eius pietas.* ferunt Nutricẽ Filium natu minimum ſubtraxiſſe, proque eo ſuum Tyranno obtuliſſe; at

Mau-

Mauritiũ, re cognita, ſuum prodidiſſe. Imperauit annos paulo amplius XV. nulla re magis, quam forti, ac pio vitæ exitu memorandus.

Nice-ph. l. 18. c. 41. At Phocas Imperio ſtatim potitus, Leontiam Coniugẽ Auguſtam appellauit. catholicæ quoque fidei confeſſionem, Ciriaco Epiſcopo exigente, protulit. cæterũ haud quaquam Mauritij, ac Filiorum cæde exſatiatus, Petrum indè illius Fratrem, Gregoriũ ex Sorore Nepotem: Comentiolũ, ſtrenuum bello Ducem, interemit. Philippicum Sororis Virum, Sacerdotio initiatum, permiſit viuere. Theodoſiũ, qui, Auguſtus à Patre, vt diximus, appellatus, miſſus ad Coſroen fuerat, Nicææ interceptũ, capite & ipſum mulctauit; quod tamen non niſi ſequenti anno geſtum eſt. quamquam & diu creditum pro Theodoſio alium, ipſo nequaquam inuento, interfectum; ex quo crebriores ſubindè in Tirannum molitiones ortum habuere. illud verò haudquaquam eſt prætereundum, quo die Mauritij, ac filiorum Byzantij cædes patrata eſt; fuiſſe eam Alexandriæ à Dæmonibus, per æneas quaſdam ſtatuas, enunciatam. *Phoca Sauitia.*

Chri. Ann. 603. Rerum, quæ Byzantij patratæ fuerant, nuncio Romam perlato, receptiſque noui Auguſti, ac Coniugis ſimulacris, fauſta illis omnia, ex more, Romani Ciues precati ſunt; poſt quæ

Gre-

Gregorius, nouo Apocriſario Byzantium miſſo, Auguſto ipſi, ac Coniugi Imperium gratulatus eſt. At Phocas parto ſtatim firmando Imperio, Legatos de pace ad Coſroë mittit. Is Mauritij beneficio um memor, Tyrannum deteſtatus, & pacem renuit, & bellum, quod æquè funeſtum Rom. Imperio fuit, ac diuturnum, indixit. quo de ſæpius deinceps meminiſſe oportebit. *Ep. 38 & 46. l. 11.*

Theodoricus frã Rex. Hoc eodem anno Legatos Gregorius excepit à Theodorico Francorum Rege, ac illius Auia Brunichilde, priuilegia excitatis à ſe Templis, Monaſterijs, ac Xenodochijs expetentibus. Pacem quoque, conciliatore ipſo Pontifice, cum nouo Auguſto firmare cupientibus. *Aim. l. 4. c. 1 Grego. ep. 8. l. 11.*

Quardo Sęculi huius anno ineunte, Pax iterum cum Agilulfo Longobardorum Rege componitur. quo tempore Rex idẽ maſcula eſt auctus prole, quam Theodolinda Mater, pia mulier, in catholica fide baptizandũ, atque educandum curauit, qua dè re ad Gregorium perſcripſit, à quo non officioſum modo reſponſum, ſed munuſcula quoque grata, recens nato filiolo, editæque anteà filiæ crepundia, impetrauit. Chri. Ann. 604.

Diſpẽſationes ad matrimonia Conceſſerat Auguſtino Angliæ Epiſcopo Gregorius facultatem indulgendi, ſiue, vt loquimur, diſpenſandi nouis ibidem Chriſtianis matrimonia con-

contrahentibus, ſi quarto, aut, ſummũ, tertio, non tamen arctiori gradu ſanguine, aut affinitate iuncti eſſent. id vulgatum cum fuiſſet, quod hactenus intra ſeptimum gradum matrimonia contrahi nefas eſſet, Epiſcoporum ad Gregorium cõſultationes, ea ſuper re, delatæ ſunt, ad quas ipſe reſpõdit, nolle ſe ſancita à Patribus abrogare. porrò quæ Anglis ad fidem recens traductis indulta eſſent, trahenda in exemplum non eſſe.

Io: Diac. in vit. l. 4 c. 8. P. Dia. l. 8. c. 68. Iſidor. de Vir. Illuſ. c. 17. — *S. Gregorij obitus.* — *Fabula de Traiani anima.*

His diſtentus curis Gregorius, lethali correptus morbo, quarto Idus Martias alieniſſimo ſanè tẽpore extinguitur anno ab inito Pontificatu XIV. *Hoc loco Author, ante quam ad Gregorij ſucceſſorem accedat, quædam de illius lucubrationibus, & corporis habitu, atque oris recenſet. tum, quod pollicitus alibi fuerat, prolixiorem inſtituit diſputationem de vulgato, ac defenſo ab aliquibus commento, quo Traiani anima Gregorij precibus ab inferis dicitur reuocata. quam fabulam ita refellit, ut nullus deinceps dubitandi locus relictus videatur. elegantiſſimam diſquiſitionem compendio referre incongruum duximus. itaque eam Lector tute conſule.*

Anaſt. Bibl. — *Sabinianus PP.*

Quinque, eoque amplius elapſis mẽſibus à Gregorij obitu ipſis Kal. Sep. Sabinianus eligitur, qui olim Gregorij Apocriſarius apud Mauritium fuerat.

Obijt

Digitized by Google

Obijt ſub idem tempus, apud Angliam Auguſtinus, ſucceſſore ſibi antea Laurentio deſignato, cũ, haud ita pridem, Mellitus quoque, ac Ruſticus Epiſcopi fuiſſent conſecrati. *Bed. l. 2. c. 3.*

At Phocas, pactis cum Gaiano inducijs, vires in Orientem vertit; nec tantum Corſoen Rom. Imperij fines inuadentem, ſed Narſetem quoque, qui, Edeſſa potitus, rebellauerat, propulſare opus habuit, quod tum minus fœliciter præſtitit, qua ex cauſa Leontium Ducem, ob rem male geſtam, ignominia notatum, gradu mouit. *P. Dia. l. 17.*

Sterilitas maxima. Sequens annus, ex tranſactæ hyemis rigore inſueto, qui vites, ac ſegetes paſſim ambuſſit, ſterilitatem paſſus eſt maximam, ex qua annonæ caritas, ac dira fames orta eſt, quæ Orbem ferè vniuerſum mirum in modum afflictauit. Chri. Ann. 605.

Patriarcha Aquilẽſis & Gradẽſis. Seuero poſt hęc Aquileienſi Patriarcha vita functo, Schiſmate ea in regione adhuc vigente, duo exindè Patriarchæ extitere, Aquileienſis, ac Gradenſis. Erat Gradus exigua Inſula, ab Aquileienſi littore haud longè diſſita, in quam, Barbaris olim ingruentibus, eius Vrbis Antiſtes confugerat, trãſlatiſque illuc eius Eccleſiæ theſauris, ſedem ibidem, veluti in ſuburbana villa, collocauerat. Ea, vt olim Humni, ac Gothi, ita poſtmodum Longobardi

haud

haud quaquam potiri valuerũt. itaque hoc tempore Aquileia Barbarorũ ſub Ditione cum eſſet, Gradus Rauennæ Exarcho parebat. quo factum eſt, vt, Seueri obitu, Agilulfus, per Schiſmaticos Epiſcopos, Ioannem; Romanus Exarchus, Catholicis Epiſcopis ſuffragantibus, Candidianum eligerent. porrò Hic, quique illi deinceps ſubrogati ſunt, Gradenſes. Ille, ac Succeſſores, Aquileienſes, ſiuè etiam Foroiulienſes, quod eam Prouinciam non rarò incolerent, appellati ſunt. quæ neceſſariò fuerunt explicāda, nè rei ignoratione, quod multis contigit, Lector veluti in tenebris coecutiret.

Moritur inter hæc Sabinianus, Pontificatus ſexto nondum menſe exacto. *Sabiniani obitus*

Quod ad res ſpectat Orientales, Phoca, non tam de Perſarum armis, quam de Narſetis proditione ſollicitus; impunè illos debacchari ſinens, Hunc totis viribus adoritur. cæterum aperto illum Marte vincere cum nequiret, dolis aggreditur. itaque ſub ſacramenti, ſemel, atque iterum interpoſiti, religione, oblata homini venia, hac ſimulatione in poteſtatem receptum, per ſummam perfidiam viuum igni tradidit. *Phocæ perfidia.*

Chri. Ann. 605. Anno ferè integro à Sabiniani obitu exacto; Bonifacius, qui & ipſe Apocriſarij munere functus apud Phocam fuerat, Rom. Pontifex renunciantur. *Bonif. Rom. Pont.*

Ac-

Accidit hoc ipſo tempore, vt Conſtantina Mauritij Vxor, Filiæque eius tres, quæ hactenus Tyranni manus effugerant (Germano Patricio, qui Imperio inhiabat, id agente, quo Populi tumultus excitaretur) maximum in Templum confugerent. eas indè extrahere Tyrannus cum vellet, Ciriacus Patriarcha acerrimè reſtitit. quãquam verò ille vim metuens adhibere, ac proindè, ex more, dolos reſpiciens mulieres, vt libuit, in ſua habuit poteſtate, ſub iuriſiurãdi religione ſponte in monaſterium migrare adactas; ira haud ſecius in Ciriacum exarſit, quodque tũ valuit, Oecumenici vſurpatione nominis illi interdixit alium à Romano Pontifice, appellari hoc nomine in poſterum haud quaquam ſinens Hic plauſus excitant Nouatores, quaſi tum primum Romana Sedes Primatum adepta ſit, & Tyranno quidem nefario indulgente. *Hos pueriliter, exultantes, hoc loco, vt alibi, egregiè Author caſtigat; quos alij quoque ante illum, in primis autem Remundus Rufus Gallus Author in luculentiſſimo de Rom. Eccleſia Primatu aduerſus Molineum Commentario coarguerat.*

Rom. Pont. Primatus.

Ciriacus porrò ea ex Phocæ ſententia, animo mirum in modum deiectus, haud ita multo poſt, mœrore cõfectus, obijt, ſucceſſorem nactus Thomam

mam Diaconum, qui Magni Templi fuerat Sacellarius.

Anaſt. Subinde Bonifacius Synodo Epiſcoporum amplius LXX. apud Vaticanum coacta, decreto iterum ſanxit, ne, viuente adhuc Pontifice, de Succeſſore ageretur; quo nefariæ deinceps molitiones ſublatæ ſunt, Synodi huius, vt reliqua huius Pontificis acta perijſſe dolendum eſt. quamquam non multa in perbreui Pontificatu ſtatuiſſe par eſt credere; quippè, nouem nondum menſibus exactis, obijt; cui eiuſdem nominis Quartus decem ferè poſt menſes, ſubrogatur. *Synod. Roma.* Chri. Ann. 607. *Bonif. III. obitus. Bonif. IV. ſuccedit.*

Diuturniora, per hæc tempora, pontificia cur eſſent interregna, noſcere ſi quis cupiat, id ab Auguſtorum ex oriente conſenſu expectando accidiſſe ſciat.

At nouus Pontifex propenſiorem in ſe, ac Rom. Eccleſiam Auguſtum nactus (quod nemo Anteceſſorũ tentare eſt auſus) Pãtheon Agrippæ opus, quod adhuc miraculo eſt celeberrimum Romæ Delubrum Vindici Ioui, Diuiſque reliquis olim dicatũ, ſolemni ritu Deiparæ Virgini, ac Sanctis Martyribus conſecrauit. *Pãtheon Deiparæ conſecratũ.*

P. Dia. l. 17. Hæc inter Byzantij nouæ à Tyranno Tragœdiæ exhibentur. Theodoſium Mauritij Filium quem in Perſidē proficiſcentem Nicææ diximus interceptum, adhuc viuere mendax fama vul- *Nouæ Byzãtij tragædiæ.*

vulgauerat. Ea grauiter commotus Phocas, Iuuenis Matrem, ac Sorores, quas in Monaſterio tutò futuras, iureiurando fuerat pollicitus, extractas indè, eodem, quo Mauritium, loco miſere iugulauit, vt infœlices Fœminæ, ad cladis cumulum, demortuum Filium, ac Fratrem coactæ ſint agnoſcere parricidam. ad hæc nobiliores quoſque ſuſpectos habens, ex his complures morte mulctauit, innumeros diuturnioris pedore carceris extinxit. cōſtat ſanè horum condicionem miſertam Matronam nobilem hoc tempore ædes ſuas Conſtantiniano carceri amplificando, qui nullum hactenus incrementum acceperat, conceſſiſſe.

Phocæ Sæuitia.

Perſarũ Victoria.

Perſæ interim inferiorem, ac ſuperiorem Syriam nullo obſiſtente populati ſunt. Quo tempore Auguſtus aduerſa tentatus valetudine; ſanctum Virum Theodorum Siceotam accerſiri iuſſit, à quo, & morbo ſolutus, & à ſæuiendi libidine deterritus eſt.

Chri. Ann. 608. *Cedrē.*

Verum homo ſæuus ad ingenium ſtatim redijt; ſequenti quippè anno nobilium Virorum Carnificina inſtaurata eſt, ità, vt Criſpus Auguſti Gener, & ipſe in diſcrimen nuper adductus, in Soceri caput coniurare coactus ſit; cuius tamen molitiones non niſi poſt biennium in lucem prodiere.

Perſarũ Victoria.

At dum Phocas domeſticis intentus cædibus, Reip. curam negligit, Perſæ,

Digitized by Google

Perſæ, poſt Syriam ſuperiori anno impunè direptam, Chalcedonem vſque progreſſi, Armenia, Cappadocia, Galatia, ac Paphlagonia potiuntur.

Exindè, Thoma Byzantij Antiſtite vita functo, Sergius ſublegitur. Hic ex optimo, qui tum erat, peſſimus poſtea factus eſt, Author, & Dux Monotelitarum, de quo deinceps dicendum erit. *Sergius Auctor monotelitarũ.*

Moritur hoc eodem anno Eulogius Patriarcha Alexandrinus, ad quẽ permultæ Magni Gregorij extant Epiſtolæ, quo cum, ex morum ſimilitudine, arctiſſimo amicitię vinculo iunctus fuerat. huius præclara etiam fuiſſe literarum monumenta, quæ non extant, ex Photij in primis Bibliotheca edocemur. hunc Theodorus ſequitur biennio, non amplius, ſuperſtes.

Chri. Ann. 609. *Niceph. l. 8. c. 44.*

Iudæi Antiochiæ, qui magno ibidẽ erant numero, Anaſtaſio Patriarchæ infenſi redditi, illum, facto in ædes impetu, trucidant: cadauer, pudendis, per ſummam ignominiam exſectis, orique inſertis, in Forum trahunt: ad hæc Ciuium cõplures, aut extra domos iugulant, aut cùm domibus incẽdunt. Re ad Phocã delata, eius iuſſu Bonoſus Oriẽtis nuper Comes delectus, qui in Perſas cum copijs properabat, in ſeditioſos mittitur, à quo abundè pœnæ de noxijs ſumuntur. *Iudæorũ ſeditio.*

Nec lætiores interim Byzantij res erant, cum etenim Auguſtus circenſes ſpe- *Cædes Ciuiũ Byzãt.*

ſpectaret ludos conuicijs appetitus, promiſcuè ſontes pariter, atque inſontes abtruncari à militibus iubet. tum alios permultos, inſignes pleroſque Viros, qui eius in Hippodromo occidendi conſilium inierant, ſupplicijs afficit.

Hoc tempore Gallia Ciuili ardebat bello: Italia ſub Longobardorum gladio gemebat: Africa, Heraclio Authore, ac Duce, bellum aduerſus Phocam moliebatur. cæterum Annum à rerum Eccleſiaſticarum narratione vacuum cogimur præterire.

Synod. Romæ. Itē Toleti. Gūdemarus Hiſp. Rex. — Chri. Ann. 610. — *Bed. l. 2. c. 4*

At non perindè ſubſequentē, quo, Mellito ex Anglia Romam reduce, Synodus à Bonifacio de rebus Anglicis acta Romæ eſt. Toleti quoque coacti Hiſpaniæ Epiſcopi ſunt Gundemaro Rege id expetente.

Io: Eleemoſinarius — *Apud Sur. 23. Iã* — *Niceph. l. 18 c. 26.*

Hic Vuiterico ſucceſſerat, is autem alteri Liubæ, quem Recaredus præceſſerat. Eodem hoc anno Ioãnes cognomento Eleemoſinarius Alexandrinæ Eccleſiæ præfectus eſt. *de quo plura hìc Author ex Leontio, qui res ab eo preclarè geſtas ſcriptis mandauit.* Quod ad politicum rerum ſtatum pertinet memorabilis hic annus eſt Phocæ Tyranni cæde, Heraclij ad Imperiū euectione. Is claſſe ex Africa, vbi à

Heraclius Imp.

militibus Imperator fuerat appellatus, Byzantium delatus, Tyranno, nauali prelio, ſuperato (cum iam animos, qui illum

illum oderant, reſumpſiſſent) nullo obſiſtente, omnium cum plauſu rerũ potibus eſt. Photinus tum quidam, cuius Vxor ſtuprum paſſa à Tyranno fuerat, Regiam cum militibus ingreſſus, Solio illum detractum, ac purpura exutum, ad Heraclium ducit; qui eum intuitus *ſiccine*, inquit *Remp. adminiſtraſti?* at ille, ferociam vtcumque reretinens, nec priſtinæ omnino oblitus fortunæ; *tuum*, inquit, *erit eam rectius adminiſtrare*. tũ Heraclius iubet manus illi primò, tum pedes, mox humeros, dein' pudenda, caput demum amputari, reliquum milites cadauer in Foro exurunt. porrò Criſpus Tyranni Gener, qui Heraclium in adipiſcendo Imperio adiuuerat, Cappadociæ ab eo Præſes eſt factus. cæterũ cum occultæ in Auguſtum molitionis cõpertus eſſet, in ordinem redactus, atque in Clericum attonſus, ſolum vertere coactus eſt. *miſera Phocæ conditio.*

Theod Balſ. in Cã. 13. Baſil. ep. ad Amphil Chri. Ann. 611.

Illud de Phoca haudquaquam ſilendum eſt, optaſſe illum, quò milites audaciores redderet, lege per Sacerdotes ſtatui, vt qui in bello occubuiſſent, vti martyres colerentur. hos tamen conſtantiores reperit, quam vt impio Principi blandiri voluerint in re nefaria ſtatuenda. Perſæ interim victorijs aſſueti; Cæſarea ampliſſima Cappadociæ Vrbe potiuntur, predam indè ingentem, ac captiuorum numerum *Phocæ cupido*

F poe-

pœnè innumerum abducunt.

Quo tempore Eudocia Heraclij Vxor Filium peperit eiuſdem cũ Patre nominis, quem & Conſtantinum appellarunt. porrò ipſa, haud ita multo poſt, morbo deceſſit.

At res hoc anno apud Occidentem geſtæ obſcuræ omninò, ſcriptorum inopia, remanſerunt.

Rom. Imperij clades. Chri. Ann. 612. *Theoph. in Heracl.*

Vix dum Perſæ victorijs exſatiati, ac prædis, arma poſuerant, cum Sarraceni omnia flãma, ac ferro vaſtarunt; dum Hæraclius Epiphaniã filiam, præpoſtero in eam ſtudio, Auguſtam appellatam, à Sergio Patriarcha coronandam curabat. quod ipſum rectius cum filio recens nato mox præſtitit.

B: Colũbanus. *Ion. in vit. apud Bedam.*

Quo tempore Gallorũ Rex Theodoricus Tyrannũ per omnia referens, corradendæ in primis pecuniæ intentus erat. itaque B. Columbanum, qui tum clarus eo in Regno habebatur, ſeueriorem ſcelerum obtrectatorem, ac vindicem expertus, Regno pellit. at is tyrannidem, Regis morte, propediem deſituram, Clotarium Gallia latè potiturum, palam prædixit. cæterũ Columbani res præclarè geſtas noſſe ſiquis cupiat, Ionam eius vitæ ſcriptorem apud Bedam conſulat.

Chri. Ann. 613.

Annum à conſuetis excurſionibus Perſæ deſtiterant, cũ iterũ, priſtino ex more, Syriam inuadunt, Damaſcũ Regiam Vrbẽ capiunt, ac fœdè diripiũt.

At

At Heraclius quaſi nondum ſatis prouocatus, alia omnia, quam iuſtam interim vltionem meditatur. quippè hoc ipſo tempore nouo ſibi coniugio Martinam Neptem, inceſtis nuptijs, copulauit, Sergio illas Patriarcha chriſtiano ritu conſecrante, non modo, quod eius erat muneris, non obſiſtente. *Heraclij inceſtæ nuptiæ*

Hic idem annus eſt, quo Theodobertus Rex Gallorum à Theodorico Fratre victus, captuſq. Clericatu tum quidem initiari coactus, verum haud ita multò poſt, per ſummum nefas, interemptus eſt. ferunt B. Columbanum antequam poſtremùm cum Fratre confligeret, Theodobertum adiuiſſe, eique, vt Clericus fieret, ſuaſiſſe. id cum ille, quique cum eo erant, riſu excepiſſent, Sanctus Vir, quod ſponte nollet, inuitum facturum prædixit. *B. Colũbani prædictio.* *Ion. in vit.*

Bed. l. 2. c. 5. Hoc pariter anno, qui Regni fuit ſextus, ac quinquageſimus, Rex Anglorum Edilbertus moritur, Eadualdo Filio degeneri hærede relicto, qui ad Idololatriæ ſcelus, & Chriſtianorum vexationem illud addidit, vt Nouercæ nuptijs pollueretur. auxit Chriſtianæ rei ea in Inſula iacturam Sabareti quoque Orientalium Saxonum Regis obitus, qui, Chriſtianus cum eſſet, Filios tres antiquæ cultores ſuperſtitionis reliquit. itaque Mellitus, & Iuſtus in *Edilberti obitus.* *Sabaretus.*

Digitized by Google

Galliam ſecedere coacti ſunt.

Cæterum Edilberti filio, quem diximus, præter ſpem omnem Chriſti fidem amplectente, collapſa Anglicana Eccleſia, magno Dei beneficio, reſtituta eſt, cum iam Laurentius quoque fugam in Galliam meditaretur. itaque, & qui iam abierant, Mellito, ac Iuſto, poſt annum, reuerſis, Chriſtiana apud Angliam fides maiora in dies incrementa eſt conſequuta. Chri. Ann. 614.

Bonif. PP. obitus. Obijt hoc anno Bonifacius Pont. cui menſe ferè ſexto Deuſdedit ſublegitur.

Deuſdedit ſuccedit. Exindè Theodoricus, veneno ab Auia Brunichilde propinato, ſeu quod alij tradere videntur, fulmine ictus, interijt. eius Regnum Brunichilde tum quidem adnitente, Sigebertus Filius adeptus eſt; de quo illud traditur memorabile, cum Fridiburgæ Gunzonis Ducis Filiæ nuptias Regia eſſet pōpa celebraturus, illa, Templum ingreſſa, regali ibidem amictu depoſito, Sanctimonialis habitum ſumpſit Regem obteſtata, vt ſe voti compotem fieri permitteret: ille, pro inſita pietate, diuino eam Sponſo, haud grauatè, ceſſit. cæterum præclaræ indolis Adoleſcenti Theodorici Patris, Brunichildis Proauiæ ſcelera obfuerunt; haud etenim ità multò poſt à Clothario acie victus, captuſque, cum Fratribus alijs quatuor, ipſaque pariter Proauia interimi- *Aim. l. 3. c. 100. Sur. in vit. S. Gall. 16. Octobr.* *Fridiburga facinus.* *Aim. l. 4. c. 1.*

rimitur. hæc autem vt, non vulgarium criminum, pœnas lueret non vulgares, Victoris iuſſu, ſeditiosè etiam cunctis expoſcentibus, principio ignominiæ cauſa Camelo impoſita, ad Populi ludibrium circũducta. denique ab equis in diuerſa incitatis fœdè diſcerpta eſt: ſeu, quod alij tradunt, ferocientis equi caudæ crinibus ſubligata, calcibus ab eo ad laſſitudinem appetita, tum per Vrbem tandiu raptata eſt, dũ fatiſcentibus paulatim membris, ſoloque hærentibus, moleſto equus pondere leuatus eſt; Fœmina regnandi cupidiſſima, cuius opera, aut conſilio, præter alios innumeros, decem Reges fuiſſe extinctos fama erat. Ex Gallia Orientis luctus nos reuocat, vbi Rex Coſroes Syriam iterũ inuadens, poſt alias Prouinciæ Vrbes, Hieroſolymam expugnat: Chriſtianos captiuos magno numero (nonaginta amplius millia fuiſſe tradunt) Iudæis diuendit, à quibus non ſeruitutem ſeruire, ſed dira ſupplicia ſubire miſerabiliter coguntur. Zacharias Vrbis Præſul cum Templi gaza in Perſidem aductus, Crux ipſa ſacroſancta, veluti opimum ſpolium, ablata eſt.

Brunichildis exitus horrẽdus.

eius ſcelera

Hieroſolima capta.

Crux ablata

Leont. in vit. apud Sur.

Enituit hoc tempore Ioannis, quem diximus, Alexandrini Antiſtitis charitas, & effuſa in omnes munificentia; ſiuè in profugis Hieroſolyma, ac Paleſtina vniuerſa Ciuibus alendis, ſiuè in

in captiuis redimendis. defleuit huiuſmodi Hieroſolymitanum excidiū, veluti alter Hieremias Antiochus Monachus Paleſtinus, cuius opus ſunt centum vndetriginta, quæ extant, homiliæ.

Antiochus Monachus. *tom. 2. bibl. sā ctor.*

Satis conſtat barbarum Regem ità fuiſſe reueritū ſalutis noſtrę tropheum, vt nec auſus fuerint ab ipſa, qua claudebatur, theca ſignaculum amouere. illud porrò admirabilius; quemadmodum etenim, qui eadem pependit in Cruce, tum victor extitit, cum victus morte obita, viſus eſt, ità Crux ipſa, cum à Victore eſt capta, Victorē ipſum tum vicit, & Chriſtianum Populum ab aſſiduis demum cladibus liberauit.

Suid. in Heracl. Adoin Martyrol. 14. Sept. *Crucis virtus*

Hoc tempore Siſebutus, qui quartum iam annum in Hiſpania regnabat, Iudæorum ſexaginta millia, quà blandis monitis, ac ſuadelis, quà exilio, minisque aliis intētatis, ad Chriſti Fidem traduxit. eundem in Iudæos zelum Heraclium quoque poſtea habuiſſe conſtat, qui & edictis illos ad perfidiam deponendam vbique compulit, &, idem vt preſtaret, author Dagoberto Clotharij Filio Gallię Regi fuit. hoc idcirco ab Heraclio præſtitum quidam tradunt, quod in fato eſſe percepiſſet, fore, vt Romanum olim Imperium à *Circumciſis* eſſet occupandum. quod ſanè vaticinium, qualecum-

Siſeb. Hiſp. Rex. *Iſidor. Chrō.* *Vaticiniū de circūciſis.*

cumque in Sarracenis poſtmodùm, ac Turcis, & ipſis circumciſis, impletum vidimus. cæterum ſuadendam potius Infidelibus Religionem, quam imperandam, Patrum, ac ſacrorum Canonum authoritate, ipſoque vſu compertum habemus.

Chri. Ann. 615. Altero à captis Hieroſolymis anno, Coſroes Ægyptum inuadit Lybiam indè, Cartaginem vſque, populatur, ingentemque indè prædam, & captiuorum numerum abducit. ad Ægypti, ex Perſarum incurſione, cladē, eam quoque additam hoc tempore tradūnt; Nilus ex conſueto haudquaquā exundauit, ex quo mira annonæ caritas ſequuta eſt; quæ Ioannis Patriarchæ largitatem magis magiſque commendauit. *Nilus nō exūdat. ānonæ īdè caritas.* *Leont. in vit.*

Nec ſatis viſum eſt diuinæ in mortales vltioni, vt tot cladibus Oriens ſubiaceret. hoc quippè anno Occidentalis quoque, quod reliquum Imperij erat nutare cœpit, Ioanne Neapolitanæ Vrbis in Italia Præfecto rebellante, à quo Ioanni Exarcho illata mors eſt, tyrannidis rudimentum. ad hunc porrò debellandū miſſus ab Heraclio Eleuterius nouus Exarchus, poſt vltum, Tyranni morte, Anteceſſorem, in Tyrannum ipſe erupit, quod tamen non niſi poſt quadriennium factū eſt. *Anaſt. in Deuſd.* *Tyrāni in Italia.*

Infauſtus pariter hic annus Italiæ fuit ob vehementes, quibus concuſſa

eſt, terremotus, ſequutâque indè elephantiæ vulgarem luem. tum verò accidit, vt S. Pontifex Deuſdedit, dum huiuſmodi morbo laborantes inuiſit, ex his vnum, in quo Chriſtum agnouit, deoſculatus, diuino miraculo, morbo liberum ſtatim reddidit. *Martyrol. 8 Nou.* *Deuſd. Papa miraculum*

Clotharius interim totius feræ Galliæ Imperio potitus, ſanctiores quoſque Regni Viros, Epiſcopos in primis, impensè coluit, atque in conſilia adhibuit; de quo illud traditur ſcitu periucundum, cum campanæ ſono, quæ in D. Stephani tẽplo apud Senones erat, fuiſſet delectatus, Pariſios eã transferri iuſſiſſe; id cum ægrè ferret Sanctus Senonenſium Epiſcopus Lupus, Campanam priſtinum ſonorẽ amiſiſſe. quod cum Rex animaduertiſſet, eam, vndè ablata fuerat referri, imperaſſe. mira res: vbi primum ad Pontem Senonicum eſt ventum, priſtinus ei ſonus eſt redditus, qui à ſeptimo vſque milliario auditus in Vrbe eſt. ex quo conſtat campanæ in Templis vſum, quemadmodum non, vt hodiè, frequentiſſimũ, ita alicubi iam tum fuiſſe. *Sur. in vit. S. Lup. 1 Sept.* *Cãpanæ vſus.*

Hoc item anno mirificus ille Dei cultor Columbanus Regum ſceleſtorum terror, ac vindex, moritur IX. Kal. Decembris, quo die annua eius memoria ab Eccleſia recolitur. *Ion. in vit.* *S. Colũbani mors.*

Chri. Ann. 616.

Exindè moritur Rex Longobardorũ Agilulfus vbi annos regnaſſet XXV.

Ada-

P. Dia. l. 4 c. 5. de geſt. long. Adaluualdo filio ſub Theodolindę Matris tutela relicto.

At Perſæ Carthaginem ſuperiori anno fruſtra tentatam, iterum adorti, vi capiunt, captamque diripiunt Heraclio interim obdormiſcente, & filijs tantum prouehendis intento; nam & Maiorem natu hoc anno Conſulem; & Minorem, ex Martina genitum, Cæſarem appellat. *Carthago à perſis capta.*

Porrò quod Zacharia, vt diximus, in Perſidem abducto, Hieroſolyma Paſtore eſſet deſtituta; Modeſto Monaſterij cuiuſdam Præfecto ea adminiſtratio demandata eſt. Is non quæ ad animarum tantum curam ſpectare videbantur, ſtrenuè peregit, ſed, alter veluti Zerobabel, inſtaurandis quoque Vrbis Templis Perſarum irruptione incenſis, aut dirutis, operam impendit, vt mirum viſum ſit rem tantam à Monacho animo concipi, ne dum opere impleri potuiſſe.

Chri. Ann. 617. Poſt hæc tertio Pontificatus anno moritur Deuſdedit, ob vitæ ſanctitatem inter cæli Ciues Eccleſiæ conſenſu, adſcriptus, cuius rerum geſtarũ memoriam ſcriptorum inopia intercidiſſe, iurè dolemus. Huic poſt ſexquimenſem ſucceſſor datur Bonifacius hoc nomine quintus. *Deuſd. Papæ mors.* *Bonif. V.*

Quo tempore Eleuterius, quem diximus, Italiæ Exarchus, tyrannide arrepta Regioq. nomine aſſumpto, Ro- *Eleut. Tyrãnus.*

Digitized by Google

mam dum pergit, à militibus interficitur, caput Byzantium ad Heraclium mittitur.

Synod. Matiſcone. Cogitur hoc anno Matiſcone Synodus ad Euſtaſij cauſam diſceptandam, qui B. Columbano in Luxouienſis Monaſterij adminiſtratione ſubleƈtus fuerat, in quem, liuore quidam duƈti, multa ſeſe obieƈturos pollicebantur; quamquam, non tam Hominem, quam vitæ inſtitutum à Columbano traditum impugnabatur; vitio etenim illi dabant comæ, præter aliorum morem, præciſionem: Crucis ſigni crebriorem vſurpationem: orationum, ac Colleƈtarum, in Miſſis celebrandis, multiplicationem, & huiuſmodi alia, quæ, vt tum quidem non improbata, ita poſtea vſu ferè vbique inter Monachos recepta, Eccleſiæ aſſenſu probata ſunt, quicquid oblatrent noſtrates etiam Nouatores. *Ion. in Euſt. apud Bed.* *Calũniæ in Monachos.*

Exinde nouã Auguſtus ad Coſroẽ Legationem inſtituit, antiqua in ipſum collata beneficia in memoriam reuocans, cum, Regno profugus, Mauritij Benignitate, magnaque impenſa eſt reſtitutus, aliaque his perſimilia addens, quæ naturæ legibus parentem hominẽ mouere ad concordiã potuiſſent. cæterum apud elatũ victorijs Barbarum habere locum ratio nulla tum poterat. ferunt inter iniquas Pacis conditiones eam primam præſcripſiſſe, vt Heraclius, *P. Dia. l. 18.* *Coſrois arogãtia.*

clius, cunctique Rom. Imperio ſubditi mortales, Chriſti fidem deſererēt, Perſarum ſuſciperent Religionem; quo haud dubiè Rex impius diuinam in ſe iram conciuit, non tantum Heraclij animum, ob Legatos contemptui habitos, dimiſſoſque, ac ſacrilegam op-
Chri. tionem, excitauit.

Ann. Iam verò de Angliæ rerum ſtatu
618. certior Pontifex Bonifacius factus,
Bed. l. gratulatus per literas Iuſto, qui Roffē-
2. c.8. ſis erat Archiepiſcopus, Palliū, eidem plenitudinis ſignum poteſtatis tranſmiſit.

At Rex Auarum Gaianus, quo de ſæpius iam meminimus, Heraclio ſub Pacis nomine decepto, ipſa Vrbis Regiæ ſuburbana impunè eſt populatus.

Nouel. Edidit hoc ipſo tempore Auguſtus *Sāctio*
2. l. 2. ſanctionem Sergio Antiſtite exigente, *de Clericis.* ne quis, niſi in defuncti locum, Clericus fieret. hoc ideo ſancitum conſtat, quod, creſcente in dies illorum numero, ijs alendis Eccleſiæ redditus haud ſuppeterent.

Chri. Siſebuti Hiſp. Regis anno IX. Hi- *Synod.*
Ann. ſpalenſis Synodus, quæ & Spalēſis ap- *Hiſpalenſis.*
619. pellata eſt, celebratur, in qua Eccle-
Iſidor. ſiarum complurium controuerſiæ per
Chrō. Seſſiones ſingulas fuerunt compoſitæ. nec ità multò poſt Rex ipſe Siſebutus *Siſebuti obitus.* moritur, pietate, ac munificentia eximius, bello quoque ſtrenuus, cui Recaredus tenellus filius hæres extitit; *Recaredus*

quo pariter poſt ſex, non amplius, mē-
Suintilla. ſes ſublato, ſucceſſit Suintilla. Hic, pul- Chri. Ann.
ſis qui Rom. Imperij nomine aliquot
ea in prouincia adhuc Vrbes tenebāt, 620.
Hiſpania vniuerſa potitus eſt. ſed hæc *Cedr.*
ad ſequentem annum ſpectant, quo
Heraclius, inita cum Gaiano Pace, ad-
uerſus Coſroem exercitum conſcri-
bit, totuſq. in Perſica expeditione eſt,
pecunia ab Eccleſijs mutuo accepta,
ſacris inſuper earũ donarijs, vaſiſq. cō-
flatis; neque id Byzantij tantũ, ſed per
vniuerſas Rom. Imperij ditiones factũ,
Quæſtoribus ad hæc dimiſſis, conſtat. *apud*
venit itaque Alexādriam Nicetas Pa- *Surd.*
tricius V.C. pecuniæque vim non mo- *23. Iã.*
dicam ea ab Eccleſia recipit Ioanne
Antiſtite, vt non repugnante, ità, quod
pauperum eſſe diceret, nequaquam
ingens miraculũ. exibente. res tum accidit memorabi-
lis. allatæ ad Ioannem eo ipſo tempo-
re mellis amphoræ aliquot, in eius
ædes ſtatim inuectæ, pro melle au-
rum habere compertæ ſunt. quo,
Nicetas, cognito, non ablatam mo-
do pecuniam reddidit, ſed ex ſuo
inſuper auri libras CCC. elargitus eſt.
cæterum cum, ad Heraclium profe-
cturi ambo, apud Cyprum Inſulam
Io: Eleemoſinarij obitus. excendiſſent (ex qua Ioannes ortum
ducebat) is, ad cæleſtem hinc Regem
vocatus, occubuit. Chri.
Duodecimum Heraclius Principa- Ann.
tus agebat annum, cum in Perſas de- 621.
mum

Miſce. & Cedren. mum proficiſcitur. ſub diſceſſum Sergium Patriarcham alloquutus, *in Dei, ac Deipara, tuiſque manibus hanc Vrbem, ac Filiũ relinquo meum.* tum Chriſti ſacroſanctã Imaginem nõ manu factam, qua de ſæpius meminimus, præferens dextra, militibus, ſacramento interpoſito, pollicetur, filiorum in poſterum eos ſe loco habiturum. *Perſica expeditio*

Erat Perſarum Dux Saes inſtructis cum copijs non longè à Chalcedone. Is igitur ſpe pacis facta, Heraclium in colloquium inuitat, Legatoſque ad Coſroem vt mittat haud ægrè perſuadet. at Rex Barbarus Legatis receptis, eos in cuſtodiam tradit: Soem Ducem, quod Auguſtum alloquutus, illum non cepiſſet, ad ſeque vinctum non tranſmiſiſſet, detracta cute, ſupplicio immani afficit; tantus fuit hominis tumor, qui iam ſe non Chriſtianos tantum, ſed ipſum Chriſtianorum Deum viciſſe gloriabatur. *Coſrois perfidia, ac faſtus.*

Heraclius ſpe pacis omni abiecta, Cappadociam, atq. Armeniam petit: cumque illum Coſroes ibidem Hyematurum crederet, deflectit in Perſidem: hoſtiles copias, quæ ipſius veſtigia ſectabãtur, velitationibus vbique fundit, fugatque: tum, exercitu ad hyberna in Armeniam dimiſſo, Byzantiũ ipſe reuertitur. nec alia cum Perſis hoc anno ab eo geſta referuntur. *Heraclius proſperi pugnat.*

Tran-

S. Anaſtaſius mart. Transfugerat ad Romanos Anaſtaſius Perſa, hoc poſt Baptiſmum nomine appellatus, cum antea Magundat vocaretur. hic poſtea inſigni Edeſſæ martyrio eſt coronatus; hoc verò tempore, non Chriſti tantum fidem, ſed monaſticum quoque inſtitutum amplexus eſt. *Sur. 22. Iã.*

Iam verò hyeme tranſacta, Armeniam Auguſtus repetit; dein' Perſidem infeſto milite inuadit. At Coſroes ille non terræ tantum, vt ſibi videbatur, ſed Cæli quoque Victor, qui in Gazacote erat Vrbe, cum armatorum millibus non minus XL. Heraclio aduentante, fugam turpiſſimam capeſſit in Mediam. Vrbe itaque potitus Cæſar, in qua Cræſi theſauros fuiſſe memorant, hoſtem inſequutus, obuios quoſque cædit, aut latè diſijcit. ex his millia quinquaginta ãplius capit, quos tamẽ, clementia vſus ſingulari, liberos actutum dimittit. tum verò aſſequi ſe Hoſtem poſſe alieno anni tempore deſperans, in hyberna iterum exercitum abducit. Chri. Ann. 621.

Coſroes turpiter fugit.

Heraclius captiuos dimittit.

Interim Coſroes reſumptis vtcumque animis, ac viribus, copias trifariam diuidit, harum Ducibus, vt Romanos circũuallatos adoriantur, præcepit. horum duo, alio non expectato, ne cum eo certam, vt ſibi pollicebantur, victoriam communicarent, ac prædam, cum Romanis confligunt, ac Chri. Ann. 623.

tur-

turpiter vincuntur. præſtò ſtatim fuit exercitus pars reliqua: ab ea, cum alijs ex fuga retractis, prælium atrox inſtauratur, à quo Romani haud ſecius victores recedunt, hoſtibus ad internecionem cæſis. nec plura hoc anno ab his geſta narantur. *iterũ atq. iterũ vincit.*

Chri. Ann. 624. Subit annus Perſici belli quartus Romano militi ſuperioribus laborioſior, quo, Euphrate ſuperato, Sarum inde Fluuium tranſmiſit. hìc dum quietem capere ſe poſſe putat, adeſſe Hoſtem, ac pontem ſubire ſenſit. tum Heraclius, vt in re trepida, ſuos ad præliũ hortatus, primus ipſe ponti, ab hoſtibus iam inſeſſo, ſuccedit, quo loco ſingulari eum certamine excipit enormis proceritatis Miles Perſa: at verò Heraclius gygantæa hominis ſpecie ità non eſt territus, vt illum, non vno confectum vulnere, in amnem deturbauerit. qua re cecidere Hoſtibus animi, vixque ad fugam vires ſuperfuere. *Euph. trãſit.* *Cygãtẽ ſingulari certamine vincit.*

Mellitus interim Dorouernenſium apud Angliam Epiſcopus Vir apoſtolicus, mortalis vitæ iactura, immortalem recipit, ab Eccleſia quoque in ſanctorum numerum receptus. *Martyrol. 24 Maij.*

Chri. Ann. 625. At Coſroes alia ſe ratione bello ſuperiorẽ fore deſperans, illud in Romanum ſolũ transfert, Sclauinis, ac Bulgaris, alijſq. à Septemtrione, Barbaris, in Heraclium ſollicitatis, Gaiano in primis quocum Heraclius fœdus pepigerat *Theoph. & Cedrẽ.* *Gaiani perfidia.*

gerat, cui & filios, & Romani tutelam Imperij reliquerat. ergò Rex perfidus, collectis ex ſuis, ac Barbarorum natione reliqua exercitu formidando, Byzantium delatus, Vrbem terra, marique obſidet, dũ interim Sambaras Perſarũ Dux Chalcedonem ex aduerſa maris parte acriter oppugnat, vterque tamẽ in caſſum obnitens. quippe, vtraque claſſis ventorum impetu; terreſtres copiæ, inteſtinis diſcordijs, periere, Deipara, haud dubiè, cuius ſe, poſt Deum, tutelæ Byzantij Ciues crediderant, opem ferente, quam & ex Vrbe in ſua properantem caſtra obſidentes Barbari conſpexere, & Heraclij Coniugem rati, quæ ad Gaianum de Vrbis deditione accederet colloquutura debito Auguſtæ honore proſequuti ſunt. Perſæ quoque Chalcedonis obſidionem, in longius tractam, demum ſoluerunt.

Deipa. Byzãtiũ liberat.

Heraclius porrò eiſdem quibus Hoſtis, artibus vſus, excitos ab Caſpio Gazaros, qui nunc Turcæ ſunt, à tergo in Hoſtem immittit; ſed hæc ad ſequentem potius annum ſpectant.

Gazari hodiè Turca.

Bed. l. 2. c. 10

Hoc tempore Eduinus Borealium Anglorum Rex Edelburga Chriſtiana fœmina, Edilberti olim filia, Vxore ducta, Chriſtiana & ipſe poſtea ſuſcepit ſacra, Paulino, quem vna cum Mellito, ac Iuſto ſubſidio in Angliam miſſum à Gregorio diximus, inſtituente. Regios

Eduinus Angl. Rex.

gios Coniuges literis, *quæ hic recitantur*, ac muneribus proſequutus hoc anno eſt Bonifacius Pontifex, qui haud ita multo poſt viuere deſijt pontificatus anno VIII. rebus ipſius geſtis obliuione, æquè, ac Anteceſſoris, ſepultis. *Bonifacij PP. obitus.*

Chri. Ann. 626. Sex fere poſt menſes ſucceſſor Bonifacio datur Honorius, qui diuinum in Templis cultum mirificè auxit. *Honorius ſuccedit.*

Heraclius Turcarum, quos diximus, forti, fidaque vſus opera aduerſus Perſas, hyeme ingruente, ab eis deſeritur. quorum inſperato abſceſſu ità animũ non deſpondit, vt non longè poſitas hoſtiũ copias aggredi alieniſſimo anni tempore non dubitauerit. prælio itaq; audacter inito, paucis admodum ex ſuis amiſſis, inſigni victoria potitur; quam fœliciter ſtatim proſequutus, Coſroem longius aufugere, regias, quas incolebat, Villas, regia refertas ſupellectili, Romano militi cedere compellit. *Heraclius à Turcis deſeritur. iterũ vincit*

Per idem ferè tempus Anaſtaſius Perſa, quem, poſt receptam Chriſtianam fidem, Monachum quoque factũ diximus, ad Paleſtinæ Præſidem, quæ tum Perſis parebat, delatus, quæſtionibus acerbiſſimis ſubijcitur, quibus cum ſe inuictum præſtitiſſet, ad Coſroem ipſum glorioſius triumphaturus mittitur.

Hæc inter Clotarius Dagobertum *Dagobertus.*

Fi-

Filium Regni adminiſtrationi admouet ex Arnulfi Metenſis Præſulis educatione, optimis tum quidem moribus imbutum.

Adaluualdus. Quo tempore Adaluualdus Rex Longobardorum, quod emota eſſet mente, veneficio, vt traditur, faſcinatus, Regno deijcitur. *P. Dia. l. 4. c. 5*

Arioualdus Arioualdo eidem, Arriano homine, ſubrogato; quo factum, vt Honorius, incaſſum tamen, Exarchi ope implorata, Adaluualdum reſtituere conatus ſit.

S. Anaſtaſij martyriũ. Altero, quam captum Anaſtaſium diximus, vertente anno, ad Coſroëm fortis Atleta miſſus, initum pro Chriſto certamen conſummauit, inſignem martyrij palmam conſequutus. *Chri. Ann. 617.* *Sur. 22. Iã.*

At verò Coſroës, Seleuciæ cum eſſet, dificili correptus morbo, Mardeſæ Filij coronandi, conſilium init. id cum maior natu filius Syroes perſenſiſſet, inito, cum Heraclio, fœdere, Patrem capit, captum, omni cruciatuum, ac contumeliarum genere afficit: acubus demum confoſſum necat; ſceleſtum Regem ita Numine vlciſcente. potitus indè Regno, Mardeſam quoque, Fratreſque alios interimit. captiuos apud ſe Romanos ſoluit, in quibus Zachariam Hieroſolymitanum Patriarcham: ſacratiſſimum Crucis Lignum ità vt fuerat à Patre abductum, &, ne reſignata quidem theca, ſanctius cuſtoditum, reddit. Paleſtina, reliquaque Sy-

Theoph. & Cedrẽ. *Syroes Coſrois fil.* *Patrẽ necat.* *itẽ fratres.* *captiuos ſoluit.* *Crucẽ reddit*

Bed. l. 2. c. 24 Syria, ac cæteris Rom. Imperij ditionibus, æquo animo, cedit.

Cæterum non apud Orientem ſolum, ſed apud Occidentem quoque Crucis virtus mirificè inclaruit, Eduino Angliæ Rege ſacro fonte abluto, Chriſtiana fide longè, latèque, ea in Inſula, propagata.

Chri. Ann. 628. Heraclius, qui, Pace cũ Siroë compoſita, ex Perſide Byzantium ſe receperat; ſequentis anni Vere ineunte, Hieroſolimam proficiſcitur. inire Vrbem cum vellet pompa, atque habitu triumphali, ab occulta quadam vi inhibitum ferunt; tum ab Vrbis Antiſtite monitum, vt Chriſti potius humilitatem præſe ferret; nudis pedibus, obſoletaque indutum veſte, Crucem humeris in Caluarium Montem detuliſſe. exindè Iudæos, Vrbe pulſos, tertio ab ea milliari exulare iubet. *Heraclius Hieroſol.* *Crucẽ humeris geſtat.*

Poſt hæc Syriam petit, quam dum luſtrat, Indorum ſimul, ac Francorum Legationes audit. cæterum Edeſſæ dum moratur ocioſus, curioſis de Fide diſputationibus impenſius addictus, Sergio Patriarcha praua ipſum doctrina imbuente, Monotelita effectus eſt; quæ poſtmodum Hereſis Catholicam Eccleſiam mirum in modum perturbauit. *Iudæos Vrbe pellit.* *Monotelita euadit*

Perſarum interim Rex Syroës, altèro ab inito Principatu anno, à Sarbara Duce, ſeu, quod alij tradũt, Adeſer tru- *Perſarũ Regni viciſſitudines.*

Digitized by Google

trucidatur. neq. Is ſcelere diu gauiſus eſt, ſeptimũ intra mēſem & ipſe interēptus, Barraza ſuffecto, qui pari mēſiũ ſpatio regnauit, ſucceſſorē nactus Barahanem Coſrois filium, cui Hormiſda intra annum ſuccedit; quo à Sarracenis pulſo, Regnum ad Arabes eſt delatum. hoc pacto, formidandum paulò ante terrarum Orbi Regnum, citò collapſum eſt.

Sequenti anno Heraclius Imperij ſui Vicennalia celebrauit, cętera ocioſus; niſi quantum ocio deterius Fidei negocium, ac peſtiferæ illum diſputationes diſtinuere diſceptatorē namque Anaſtaſium Iacobitarum Præſulē nactus, Eutychianum hominem, dum ad Catholicam eum fidem perducere conatur, Monotelitarum ipſe hæreſi magis, magiſque implicatur. Chri. Ann. 629.

Mahometes. Trigeſimo ſæculi huius anno Mahometes, fatale portentum Chriſtianæ Religioni, moritur; qui monſtroſam Sectam ex diuerſis conflauit diſciplinis, illamque, principiò Vates, mox comparati exercitus Dux, armis in Arabiam intulit. Hunc ſequuti poſtmodũ Sarraceni, ac maioribus in dies incrementis aucti, eam, qua funditus deletum eſt, Orientali Imperio cladem intulere. Chri. Ann. 630. *Io: Da. de Hæres. in fin. Leon. Chalc. l. 3.*

Hoc eodē anno, Gregorio Patriarcha Alexandrino vita functo, Heraclio ſuffragante, Lazorum Antiſtes Cyrus

ſub-

ſublegitur, quo pariter propinante infœlix Auguſtus noui dogmatis venenum hauſerat.

At verò Honorius Rom. Pont. Fortunato Gradenſi Patriarcha, ob hæreſim, depoſito, Primogenium ſubſtituit.

Hoc eodem tempore in ſumma Eccleſiæ pace, apud Legionem Hiſpaniæ Vrbem, Vincentius Abbas, Arrianorum ibidem opera, martyrij palmam adeptus eſt. *S. Vincẽtius Abb. mart.*

Chri. Ann. 631. Dum Heraclius, Sergio in primis ſtimulante, recensortā Monotelitarum Hæreſim roborare omni ope nititur, vltore Deo, Arabes Rom. Imperium adoriuntur. *Clotharius.*

Eodem fere tempore Clotarius Regni anno quarto, ac quadrageſimo extremum obijt diem Dagoberto Filio ſuperſtite, quem Regni anteà participem fecerat.

Chri. Ann. 632. *Aim. l 4. c. 19. Sur. 6. Febr.* Cæterum Dagobertus amore prolis, Vxore ſterili per ſummam iniuriam eiecta, Virginem Deo ſacratam e Monaſterio raptam thori conſortem effecit, Epiſcopis nequicquam reclamantibus, in quibus Amandus quod acrius in Regis facinus inueheretur, exilio mulctatus eſt; qua Vir ſanctus occaſione benè vſus, Gentilibus, qui in Vaſconia adhuc erant, quique in Belgio, Chriſti fidem fœliciter annunciauit, ex quo maxima ad Chriſtianam Religionem acceſſio facta eſt. *Dagobertus* *S. Amãdus*

EO-

Digitized by Google

Arabũ Victoria. Eodem anno Arabes, Duce Eubumere Mahometis ſucceſſore, Paleſtinæ Præſide acie victo, Gazenſem latè Regionem populati ſunt.

Eo dein Duce morte ſublato, Haumarum ſubſtituunt. Is prælio cũ Theodoro Auguſti fratre inito, turpem eum in fugam vertit, qua re territus Auguſtus ipſe, qui Edeſſæ tum erat, trepidus Byzantium ſeſe recipit; Sacroſancto Crucis Ligno Hieroſolymis, ne in hoſtium iterum poteſtatem recideret, abducto. Chri. Ann. 633. *Bed. de loc. ſãct. c. 20*

Crux Byzãtiũ defertur.

Hoc demum anno, quæ priuatis hactenus diſputationibus enutrita eſt Monotelitarũ Hæreſis, veluti iam adulta, in publicum prodire cepit, à Cyro Epiſcopo Alexandrina in Synodo producta. *porrò quæ tunc acta, quæque indè ſequuta ſint, pluribus hìc Author recenſet, apud eum legenda.*

Eduinus Rex. Eodem fere tempore Eduinus Anglorum Rex religioſiſſimus, à Britonũ Regibus duobus, acie victus, vniuerſo cum exercitu cæſus eſt. Eius Regnum bifariam inter ſe partiti ſunt Conſanguinei ipſius duo Oſricus, ac Eanfridus, qui ſtatim Chriſtianam fidem, qua imbuti fuerãt, abiurarunt. ſed ſcelere haud diu lætati ſunt, à Britonum Rege Carduella ambo interempti. *Bed. l. 2. c. 20*

Siſenãdus Synod. Tolet. Hoc eodem anno Siſenandi Hiſpaniæ Regis tertio, frequentiſſima Toleti Synodus celebrata eſt. Chri. Ann. 634.

Hera-

Theo- Heraclio interim, vt ſæpè alias, obdor-
ph. miſcente, Sarraceni Syria, Phenicia,
Bed. l. atque Ægypto potiuntur.
3. c. 1. Poſt duorum, quos diximus, Angliæ
Regum necem, potitus Eduini Regno *Oſu-*
fuerat Oſuualdus æquè prius, ac Chri- *ualdus*
ſtianæ fidei ſtudioſus Princeps. Hic *Angl.*
Chriſto fides, viribus licet impar, Car- *Rex.*
duellam victorem toties Regem vicit,
& Chriſtianã deinceps Religionẽ mi-
rum in modũ, eam apud Inſulam, pro-
pagauit; cuius poſteà ſiuè exemplo,
ſiuè ſuaſu, Occidentalium quoque
Chri. Anglorum Rex Cynigilſus Chriſtianis
Ann. ſacris initiatus eſt.
635. Subindè Sarraceni, atque Arabes, *Sarra-*
Theo- Duce Haumaro, Syria, quæ reliqua *ceno*
ph. & erat, ſabacta, Romanoque exercitu *Victo-*
Cedrẽ. apud Cæſaream Paleſtinæ cæſo, Hie- *ria.*
roſolymam obſident, atque altero ver- *Hiero-*
tente anno capiunt. *ſol. ca-*
Chri. Quo tempore Synodus Toleti co- *piunt.*
Ann. gitur, quam appellant quintam, licet *Synod.*
636. aliarum omnium ratione habita, quas *Toleti*
recenſuimus, ſeptima potius dicenda
ſit. acta vero eſt Chintilano Regnum
auſpiciante.

Moritur hoc eodem anno Iſidorus, *S. Iſid.*
qui poſt Leandrum Fratrem, Hiſpalen-
ſem Eccleſiam annos propè XL. ad-
miniſtrauerat. *illius operum catalogũ*
apud Authorẽ hic require qui & To-
letanos, hoc loco, Epiſcopos non nullos,
ſuo quemque Elogio laudatos, recenſet.

Sar-

Antiochia capta. Sarracenorum exindè armis impunè omnia populantibus, Antiochia Orientis columen hoc anno, qui ſæculi eſt ſeptimus, ac trigeſimus, amittitur. quo inſuper anno Sanctorum complurium reliquias in Occidentem, Ignatij in primis Romam, tranſlatas memorant. Chri. Ann. 637.

Honorij PP. obitus. Subindè Honorius Pontifex moritur duodecimo Pontificatus anno exacto. Eius innumera penè ad diuinum cultum ſpectantia monumenta, ac regios planè ſumptus, Anaſtaſiius, *ex eoque hìc Author*, recenſet. Chri. Ann. 638. *Anaſt.*

Seuerinus ſuccedit. Huic ſucceſſor datur Seuerinus quo Pontificatum ineunte, Mauritius Militum in vrbe Præfectus, atque Iſaacius Exarchus ſacrum Eccleſiæ Lateranenſis theſaurum ab Honorio inibi conditum, ſacramque ſupellectilem ſacrilegi homines, manu militari, abripuerunt; obnitentes Clericos exilio mulctarunt.

Synod. Tolet. Celebratur hoc eodem anno Synodus Toleti, cui Epiſcopi aut per ſe, aut certè per Legatos LII. interfuere.

Arioualdi mors. Rotharis Lõg. Rex. Per idem tempus Arioualdo Longobardorum Rege vita functo, Rotharis itidem Arrianus ſubrogatur qua tempeſtate duo fermè vnaquaque in Regni Vrbe Epiſcopi erant catholicus vnus, Arriannus alter.

Sequitur annus à Chriſto nato ſexcenteſimus vndequadrageſimus, quo Chri. Ann. 639.

Hera-

Heraclius, ſiuè eius nomine Sergius
Patriarcha *Ecteſim*, hoc eſt *Expoſitio-
nem* (perfidiæ edictum) promulga-
uit, Romamque ad Seuerinum miſit.

Is, eo haudquaquam probato, aut *Seueri-*
recepto, deceſſit, Succeſſorem nactus *ni PP.*
Ioannem hoc nomine IV. Ad *Ecteſim obitus.*
porrò huiuſmodi confirmandam Ser- *Ioãnes*
gius Epiſcoporum Synodum Byzantij *IV.*
cogit; qua, ex animi ſententia, cele-
brata, abſolutaque, perfidiæ pœnas *Sergij*
daturus extinguitur, Pyrrhum æquè *obitus.*
impium ſortitus Succeſſorem.

Chri. At Ioannes Rom. Pont. Synodo & *Pyr-*
Ann. ipſe Romę celebrata, Heraclij *Ecteſim rhus*
640. damnare haud veritus, Author inſuper *ſucce-*
Africæ Epiſcopis fuit, idem vt confe- *dit.*
ſtim omnes præſtarent. hac re cognita *Synod.*
Heraclius, nouo edicto, Prioris ſe *Romæ.*
Autorem negat, à Sergio illud con-
ſcriptum, atque, ad vim illi tribuendã,
ipſius Auguſti nomine editũ affirmat;
rectius ſi tum catholicæ, ac ſinceræ
Fidei expoſitionem, ac profeſſionem
edidiſſet.

Obijt hoc eodem anno Cyrus Ale-
xandrinus alterum nouæ Hæreſis pro-
pugnaculum.

Hera-
Chri. Nec ita multo poſt Heraclius ipſe, *clij obi*
Ann. vbi annos alterum, ac triginta imperaſ *tus.*
641. ſet. poſt quem ambo intra annum Filij
Imperio functi ſunt Conſtantinus, quẽ
viuens Pater Auguſtum dixerat, quar-
tum poſt menſem veneno à Nouerca,

vt creditum, ſublatus. Heraclion Martinæ Filius exilio, vna cum Matre, authore Senatu, damnatus, & ipſe quidẽ naſo, illa verò lingua mulctati: quibus pulſis, Conſtans. Conſtantini Filius Auguſtus appellatur.

Cõſtãs Imp.

Obijt hoc eodẽ anno Ioãnes, Rom. Pont. cui ſucceſſor datus eſt Theodorus, quem Hieroſolymis ortũ tradunt.

Io. Papa obitus. Theodorus ſuccedit.

At Conſtans, quemadmodum auiti Imperij, ita & erroris hæres, propagare hæreſim omni ope ſtuduit. itaque cum Pyrrhus in ſuſpicionem initæ cũ Martina, ac Filio conſpirationis, voluntarium exilium ſubijſſet, Paulum itidem Monotelitam ſubſtituit; quod & in alijs Orientis Eccleſijs ſubindè præſtitit.

Chri. Ann. 642.

Hoc item anno Oſuualdus Sanctiſſimus Anglorum Rex, à Merciorum, eandem apud Inſulam, Rege acie victus, ac cæſus eſt; miraculis etiam poſt mortem clarus.

Bed. l. 3. c. 12

Interim Haumar Sarracenorũ Princeps Salomonis olim Templum remoliri cæpit. cum opus non conſiſteret, Iudæis ſuadentibus, Crucem, quæ è regione erat Templi ſummo in Olivueti Montis vertice deturbari iubet; ex quo opus cum ſuccederet, ea veluti licentia, Cruces paſſim reliquæ deiectæ à Iudæis, ac Sarracenis ſunt.

Cruces deiectæ.

Chri. Ann. 643. *Theoph. Gul. Tyr. l. 1. c. 2.*

Mauritius porrò, à quo Lateranenſi Epiſcopio vim illatam diximus, diuinam

nam ipſe vltionem accerſiſſe eſt viſus, cum, Tyrannide arrepta, ab Iſaacio Exarco capite plexus eſt.

Chri. Ann. 644. *Bed. l. 3. c. 14* Vigeſimum agebat in Epiſcopatu annum Paulinus, qui à Gregorio miſſus in Britaniam fuerat, cum æternæ vitæ præmia recepturus, mortalem exuit. eodemque tempore Sigebertus Chriſtianus ibidem Rex, Regijs pompis valere iuſſis, Monaſtichum vitæ genus amplexus eſt. nec tamen idcirco quieto viuere ei licuit, Merciorum Regis inſidijs interempto. *Sigebertus Rex Monachus.*

Aim. l. 4. c. 30. Rex itidem Gallorum Dagobertus Regni vbique Templa annuis ditauit redditibus, non donarijs tantum, ſacraque ornauit ſupellectile.

Chri. Ann. 645. Ad ſequentem annum ſpectat, qui ſæculi fuit quintus, ac quadrageſimus, Maximi Martyris cum Pyrrho Byzantij olim Præſule apud Africam diſputatio, *quam græcè, ac latinè exſcriptã, in finem octaui huius Voluminis Author reijcere ſatius duxit, ne ſua prolixitate rerum geſtarum ſeriem, importuno veluti obice intercideret.* poſt celebrem hanc diſputationẽ Pyrrhus Monotelitarum ille Anteſignanus, abiurata hæreſi, ſinceram tum quidem fidei doctrinam profeſſus eſt, ideoque à Rom. Pontifice Theodoro catholicæ communioni eſt reſtitutus. *S. Maximi diſputatio.*

At vero qui Cruces deijci, aut mandauit, aut permiſit Haumar, Sacrilegij *Haumar.*

pœnas actutum dedit, à Perſa interemptus; cui Hoamen ipſius cognatus ſubrogatus eſt.

Synod. ap. Africã. Africæ ad hæc Primates nouæ Hæreſi damnãdæ, Prouinciæ quiſque ſuæ Epiſcopos cogunt. Synodales dein' literas, non ad Rom. tantum Pontificem, ſed ad Conſtantem quoque Aug. ſcribunt. tum ad Paulum Patriarcham, *quarum omnium exemplum hic apud Authorem habes.* Sed & ipſe Theodorus Pontifex ſuos Conſtantinopolim Apocriſarios mittit, qui Paulum ab Hæreſi reuocare omni ope ſtudeant; quod cum fruſtra diu tentaſſent, Anatematis ſententia in eũ poſtea lata eſt. Chri. Ann. 646.

Synodus Toleti. Hoc eodem anno, qui fuit Chindaſuinti Hiſpaniæ Regis quintus, Concilium iterum Toleti cogitur.

Sequenti porrò, Conſtantis Aug. ſexto, Sarraceni Africam inuadunt: Gregorium inibi, ex Prætore Tyrannum, acie victum, in fugam vertunt: tributo indè impoſito, recedunt. Chri. Ann. 647. *Theoph. Annal.*

Dagoberti obitus. Mirũ de eius anima. Moritur hoc ipſo tempore Dagobertus de quo illud memoria dignum traditur, ſub ipſam mortis horam, eius animam ſancto cuidam Anachoretæ diuinitus oſtenſam à Dæmonibus raptatam, mox à ſanctis Cæli Ciuibus, quorum is Templa, aut extruxerat, aut ditauerat, à Dæmonum manibus vindicatam. hac de re apud vniuerſam Galliam teſtata meminit Ludouicus

Pius

Digitized by Google

Pius Imperator in Epiſtola, quam ad Ilduinum Abbatem dedit.

Chri. Ann. 648. *Theoph. annal. Anaſt. Theo.* Paulus ſubindè Patriarcha vniuerſam in ſe Occidentalem Eccleſiam concitatam ſentiens, Conſtanti Aug. author fuit, vt nouo propoſito edicto, quod *Typum* nuncupauit, recens ortæ controuerſiæ ſilentium indiceret. *Typus Conſtãtis edictum.* *Typus* tamen huiuſmodi Romam perlatus, quod ſub verborum inuolucris adhuc hæreſis veluti deliteſceret, ita à Theodoro probatus non eſt, vt vna illum cum Authore Paulo damnare non dubitauerit, Synodo ad id Epiſcoporum coacta. *Synod. Romæ.*

Pyrrhus verò extorris Catholicæ, vt diximus, Eccleſiæ redditus, ab Olympio Exarcho Rauennam euocatus, non Auguſti tantum gratiæ, ſed amiſſæ quoque Eccleſiæ recuperandæ ſpe facta, eſca veluti porrecta, hamo infœlix eſt captus. fidei iterum deſertor effectus. nec defuit ſceleri merces, quippè Byzantiũ profectus, cum Paulus interim deceſſiſſet, ſedem ipſe recipit, quam amiſerat. qua re cognita Theodorus, diro eum Anathemate perculit. Tradit Theophanes Anatemathis illum, ac depoſitionis ſententiam viuifico Chriſti ſanguine in atramentum infuſo ad Apoſtolorũ Aram, nouo exemplo, ſubſcripſiſſe. *Excõmunicatio Chriſti ſãguine ſubſcripta.*

At, ne quis, rebus ſacris apud Orientem ita peſſundatis, Imperij clade

 annus

Digitized by Google

annus vacuus elaberetur; Sarraceni Cyprum populati, Conſtantiam nobilem eius Inſulæ Vrbem expugnant, ac diruunt.

Theodori PP. obitus. *Martinus Tudertinus ſuccedit.* *Synod. Romæ.*

Exindè Theodorus octauo Pontificatus anno moritur; cui Martinus Tuderti, Vmbriæ Vrbe, natus ſublegitur, qui, ſub ipſum Pontificatus exordium, Synodum Romæ frequentiſſimâ centum amplius Epiſcoporum coëgit, cuius Acta integra permanſere, *quæ ab Authore hîc fuſius relata requiri à Lectore poterunt.* Chri. Ann. 649.

Martinus PP captus *Relegatur.*

At Conſtans rerum quæ, à Martino geſtæ Romæ fuerant certior, vt par erat, factus; Theodoro Exarcho mandat, illum vt vi, aut dolo comprehenſum, ad ſe tranſmittat, quod impigrè Theodorus præſtitit, Sanctiſſimo Antiſtite, manu militari, è Laterano, abſtracto, ac naui impoſito. Is igitur Byzantium delatus, poſt dirum carcerem, atque indignos cruciatus, Cherſonam, vna cum Maximo, Roma itidem abducto, relegatur. cæterum, ne Tyrannum agere videretur, occultas cum Sarracenis conſpirationes, aliaq. in illum crimina confingit. *rem geſtam, quæ ad ſequentes quoque annos ſpectat, ex ipſius Martini literis, ac Maximi Actis fusè hîc Author recenſet.* Chri. Ann. 650. *Theoph. Anaſtaſ.*

Romanus interim Clerus (Exarcho acrius vrgente) ne abeo Hæreticus quiſ- Chri. Ann. 651. *Anaſt.*

quiſpiã Petri ſedi admouentur, Martino adhuc viuenti Eugenium ſubrogat, qui tamen, eo ſuperſtite, non niſi vicaria Præfectura potitus eſt.

Chri. Ann. 653. *Anaſt.* Altero ab Eugenij electione anno, qui Martini quintus numeratur; Pyrrho Patriarchæ vita functo, Petrus, & ipſe Monotelita, ſubſtituitur, qui Synodicas, ex more, literas ad Eugenium dedit, ſed ambagibus ita inuolutas, vt Romanus Clerus, ac Populus fraudem odorati, admittere hominem ad communionem renuerint, ac ſuſpenſum animo Eugenium eandem in ſententiam perduxerint. *Pyrrhi obitus.*

Eodem anno, quo Receceſuinthus Hiſpaniæ Rex quintum inchoauit, Synodus Toleti cogitur Epiſcoporum amplius L. *Synod. Toleti.*

Bed. l. 3. c. 21 Hoc tempore mediterranei Angli cum Rege Penda, Senioris Pendæ Filio, Chriſti fidém amplexi ſunt. huius verò ex ſorore neptis Oſitha, quæ Orientalium Saxonum Regi nupſerat, ab eoque intacta in Monaſterium, vnde eam acceperat, remiſſa fuerat, ab ingrueatibus Danis, qui pyraticam exercebant, Martyrij palmam adepta eſt. *Penda Angl. Rex.*

Theoph. Quod ad res pertinet Orientales; Sarraceni Rhodum expugnant: Coloſſum terremotu antea diſiectũ comminuunt, ex cuius ærè Iudæo cuidam diuendito Cameli nongenti onerati *Coloſſus Rhodi.*

 dicun-

Digitized by Google

dicuntur. poſt hæc Armenia ab eiſdem Barbaris vaſtata eſt.

Martini PP. obitus. Cæterum Martinus, quem Cherſonem relegatum diximus, ſexto demum Pontificatus anno moritur, iure inter Martyres numeratus. Quo tempore Sarraceni Conſtantem Auguſtum nauali prælio victum, in fugam vertunt. Chri. Ann. 654. *Anaſt.*

Rotharis mors. *Rodoaldus ſuccedit.* Rotharis porrò Longobardorũ Rex XVII. Regni anno vita functus, Rodoaldo illud Filio, veluti per manus, tradit. *P. Dia. l. 3. c. 48.*

Adepti hoc anno ſunt martyrij palmam apud Belgium Leuinus Epiſcopus Gandenſis &, qui à Martino Pontifice miſſus illuc fuerat, Follianus Epiſcopus Foſſenſis vnà cum tribus Sacræ illius expeditionis ſocijs.

Eugenij PP. obitus. *Vitalianus ſuccedit.* At non diù ſuperſtes poſt Martini obitum Eugenius ſucceſſorem habuit Vitalianum. Chri. Ann. 655.

Chriſti porrò apud Angliam Fides; maioribus in dies incrementis propagatur; politico licet rerum ſtatu vehementer perturbato. *Bed. l. 3. c. 22*

Synod. Toleti. Eodem Reccesuintho ad huc regnante, alia Toleti Synodus celebratur.

Subinde Conſtans Monotelitarum, quam profitebatur, hæreſi ſtabiliendæ, Maximum apud Thraciam exulantem, pertrahere in illam cum optaret, Viros ad eum Sũmos incaſſum legat Theodoſium, Chri. Ann. 656.

doſium, ac Paulum. Hi blanditijs eum adorti, diſputatione inſtituta, tantum abfuit, vt voti compotem Auguſtum facerent, vt, Catholici ipſi effecti, ad rectam eum Fidem amplectendã hortati fuerint. Auguſto autem adhuc hæreſi patrocinante, Maximus ipſe Byzantium euocatur, ac Iudicio ſiſtitur. cæterũ Petrus Patriarcha dum Chriſti martyrem in Iudicium vocat, ad tremendum ipſe Dei tribunal, morte raptus, adducitur, Thoma, quem Orthodoxum fuiſſe quidam tradunt, eidem ſubſtituto.

Quo tempore Toleti iterum Synodus cogitur, ex laudabili eius Regni inſtituto. *Synod. Toleti.*

Chri. Ann. 657. *Theoph. & Max. Act.*

At Maximus, cumque eo Diſcipuli illius duo eiuſdem vterque nominis, Anaſtaſij, iterum producti, initæque cum Sarracenis aduerſus Remp. conſpirationis, aliorumque criminũ falsò, ac non niſi in ſpeciem, accuſati; denique, quod re ipſa ſuberat, an Auguſti *Typum* recipere, ac probare in animum induxiſſent, interpellati, negantes Deo id ſe propitio præſtare poſſe, verberibus ſæuiſſimè afficiuntur, Præcone præeunte, elataque voce præcinente; *qui Regijs ſanctionibus non parent, & in contumacia perſiſtunt, digni ſunt qui hæc patiantur*. poſtridie incaſſum iterum tentati, Maximus, atque ex Anaſtaſijs alter (cum altero, *S. Maximi certamen.*

quod Apocriſarius fuiſſet mitius actũ) abſciſſis radicitus linguis, atq vtriuſque dextris, exilio iterum damnantur, Apocriſario quoque Anaſtaſio exilij comite adiuncto, quamquam exilij locus, ad pœnam augendam, ſeorſim ſingulis decretus eſt. illud admirandum, execta vtrumque Martyrem lingua, haud ſecius loquutos, quod Actorum Author diſertè tradit.

Maximus æuo pariter, atque erumnis confectus, poſt triennium moritur, interque Eccleſiæ Doctores, ac Martyres numeratur. *Eius operum catalogum, ex Photij Bibliotheca, ac Vaticanis codicibus, apud Authorẽ hic habes.*

S. Ildefonſus. Hoc eodem anno, Eugenio ſanctiſſimo Toleti Epiſcopo vita functo, Ildefonſus, æque ſanctus, ſubrogatur.

S. Sigebertus Gall. Rex. Ad Deum quoque migraſſe conſtat Sigebertũ Galliæ Regem, ob res præclare geſtas, ſancteque actam vitam, inter Sanctos à veteribus relatus, & Kalendis Februarij coli conſuetus. de cuius miraculis Sigebertus Gemblacenſis libellum conſcripſit. *Molã. 1. Feb.*

Subindè Thoma Conſtantinopolitano Patriarcha vita functo, Ioannes ſubrogatur. Chri. Ann. 658.

Sarraceni tributarij Quo tempore Mahuuias Sarracenorum Princeps, ſuorum impulſus ſeditione, legatos de Pace ad Conſtantem mittit, Tributi nomine mille die- *Theoph.*

tim

tim nummos pollicitus; inſuper & equum, & Seruum.

Hic idem annus (quod ad res ſpe- *S. Theobald.*
Sur. 10. Sep. ctat Occidentales) Theobaldi Traiectenſis Epiſcopi martyrio illuſtratur.

Chri. Ann. 659. Theoph. At Conſtans ſcelerum veluti furijs agitatus, Theodoſium Fratrem, quem Diaconum fieri compullerat, cuius porrò miniſterio Chriſti ſanguinem hauſerat, nulla ex iuſta cauſa, interimit, ſacrilegium parricidio iungens. cæterum, Deo tantũ ſcelus vlciſcente, factum videtur, vt ſupplex Paulo ante Mahuuias, Haliæmulo interfecto, pacis tractatione diſiecta infenſior deinceps Rom. Imperio Hoſtis exiſteret.

P. Dia. l. 4. c. 49. Per idem tempus Rodoaldus Longobardorũ Rex Genti is hominis manu, cuius Vxorem violauerat, interficitur. huius Coniux, Viro adhuc ſuperſtite, adulterij inſimulata, Carellum Seruum nacta eſt qui, crimen vt dilueret, hominem, à quo illud fuerat ingeſtum, ad ſingulare certamen prouocatum, inſpectante Populo interemit, quo facto Reginam Dominam in Viri gratiam redintegrauit. conſuetudinem huiuſmodi deteſtandam componendi per Monomachiam iurgia tum primum à Barbaris in Italiam inuectam tradunt. *Singularis certaminis origo.*

Sublegitur Rodoaldo Aritpertus Gundibaldi olim Filius. *Artipertus.*

Sexcenteſimus, ac Sexageſimus Redemptoris annus ſubit, quo Maximus triennio, apud Alanos Barbaros, cum fuiſſet, beato demum exitu conquieuit. Chri. Ann. 660.

S. Maximi obitus.

Clodouæus Rex Frãc. Regnabat hoc tempore apud Francos Clodouæus Iunior, cuius impuris moribus, ac vitæ genere deteſtando factum videtur, vt tum Regni ſtatus dilabi cæperit, tum inclyta Merouingorũ propago degener deinceps magis in dies facta, demum conciderit. *Aim. l. 4. c. 47.*

Sequẽtis anni res geſtæ ſcriptorum inopia obſcuræ admodum remanſere, niſi quantum Europæ angulus Flandria S. Amandi Epiſcopi Traiectenſis præclara morte illuſtratur. Chri. Ann. 661. *Molã. 5. Feb.*

S. Amãdus

Synod. duplex Poſt hæc Clipiaci, qui Pariſienſis agri eſt Pagus, omnium propemodum Gallorum Gentis Epiſcoporum Synodus cogitur. Eodem ſub Rege Clodouæo (quanquam annus ignoratur) Cabilonenſis quoque Synodus acta reperitur. Chri. Ann. 661. *Aim. l. 4. c. 41.*

Cõſtãtis cõſiliũ. Subindè Conſtans Aug. per ſummã animi inconſtantiam Siracuſis apud Siciliam Imperij ſedem conſtituere cum decreuiſſet; Byzantio ſoluens, ad Vrbem, e naui, qua vehebatur, conuerſus, conſpuiſſe eam fertur. Chri. Ann. 663. *P. Dia. l. 5. c. 6.*

Cõſtãs Romæ. Antequam Siracuſis conſiſteret Romam delatus eſt. proceſſit illi obuiam cum Sacerdotum agmine Vitalianus Pontifex ad Sextum ab Vrbe lapidem. *Anaſt. in Vital.*

at

at ille, ac ſi prædæ cauſa ad Vrbem veniſſet; ea veluti per vim capta, ærea inde Signa, ac præclara omnis generis monumenta abſtulit, vt ne tegulis quidem parceret, quibus Pãtheon, Agrippæ Templum celeberrimum, operiebatur.

Chri. Ann. 664. Romæ haud diu moratus, in Siciliam nauigat. *Siciliã petit.*

Bed. l. 3. c. 25 Erant apud Anglos ex Scotia petiti Clerici, atque Epiſcopi. hi cætera Ortodoxi, contra vniuerſalis Eccleſiæ morem, Paſcha celebrare conſueuerant. hac de re difficilis admodum hoc ipſo tempore orta contentio eſt. *rem geſtam fusè Author recenſet, quem relinquimus conſulendum.*

Eodem ferè tempore Aigulfus Lirinenſis Monaſterij Abbas, quod Monaſticæ diſciplinæ aſſertor eſſet ſeuerior, à pſeudomonachis, vnà cum ad- *Sur. 3. Sept.* dictis ſibi ſocijs, interimitur. acerrimum patrati parricidij vindicem tum fuiſſe Clodouæum ferunt, qui haud ità multò poſt deceſſit, Clothario, Childerico, ac Theodorico Filijs ſuperſtitibus.

Molã. 5. Martij. Gertrudes quoque Pipini Ducis Filia defuncta eſt nobilitate, ac ſanctitate inſignis Virgo. *S. Gertrudes*

Chri. Ann. 665. *Bed. l. 3. c. 29* Defuncto apud Angliam ex vulgari, quæ tum graſſabatur, lue Deuſdedit Dorouernenſi Archiepiſcopo, Oſuui Rex Legatos ad Vitalianum mittit, *Oſuui Angl. Rex.*

tit, cumq. his Vuigardum Presbyterũ, quem nouum Archiepiſcopum conſecrari expetit. cæterum cum Vuigardus ante conſecrationem deceſſiſſet, eius loco Theodorus ſufficitur, atque in Angliam mittitur.

S. Eligius. Quo item anno S. Eligius Nouiomenſis Epiſcopus Flandriæ Apoſtolus Vir admirandus è vita exceſſit. cuius *Sigeb. Chro.* res geſtas Vir æquè clarus Audoenus *S. Audoenus* tribus exactè libris proſequutus eſt; apud quem de Vuandregiſili quoque, hoc eodem anno, ad Deum tranſitu, cui interfuit, mentio habetur.

Obierat Ioannes Byzantij Patriarcha quinquennio amplius ea potitus ſede, cui Conſtantinus Catholicæ Vir communionis ſucceſſerat. at hic annuo vix Pontificatu geſto, morte illum Theodoro ceſſit Monotelitæ omnium deterrimo. *Chri. Ann. 666.*

Synod. Emeritenſis. Hoc tempore Synodus Emeritenſis à Luſitaniæ Epiſcopis XII. celebratur; Receceſuinthi Regis anno XVIII.

Armeniæ Prefecturam pro Conſtante adminiſtrabat Saporius quidam. hic arma aduerſus Auguſtum capiens, Saracenorum auxilio fretus Hadrianopolim venit. cæterum cum iam Romanum Imperium ſpe improba deuoraſſet, in ipſa eius Vrbis Porta, ex equo, ferocius inſultante, deiectus, extinguitur *Chri. Ann. 666. Theoph.*

S. Ildefonſi obitus. Moritur hoc eodem anno S. Ildefonſus, Magnus ille Toletanus

Ar-

Archiepiſcopus, *cuius Elogium, ac, editorum ab eo operum, catalogum apud Authorem hic require.*

Chri. Ann. 668. *Theoph. Anaſt.* Triennio amplius Siracuſis fuerat Conſtans, cum in Balneo, ſiuè illius vapore, ſiuè, vt alij tradunt, vi ab Andrea quodam illata, necatur; Imperij anno XXVII. quo audito, qui cum Saporio rebellauerant, Metium, Armenum hominem, Auguſtum appellant. eodem tempore Conſtantinus Conſtantis Filius natu maximus Imperium capeſſit, Tyrannum deijcit, Tiberium, atque Heraclium Fratres Collegas adſciſcit, quamquam eos poſtea effectati Imperij ſuſpectos deijcit. Huic *Pogonato* nomē eſt inditum, hoc eſt *Barbato*, quod in Siciliam profecturus, Byzantio imberbis cum diſceſſiſſet, promiſſa indè barba reuerſus eſt. *Conſtātis obitus. Cōſtātinus fil. ſuccedit.*

Chri. Ann. 669. *P. Dia. l. 5. c. 13. Anaſt.* Ad hæc Vitalianus, vbi annos ſediſſet amplius XIV. diem obijt extremum. Eo adhuc ſuperſtite, Rauennatis Epiſcopi cum eo orta contentio eſt, cum Hic Exarchi fretus potentia, Romanæ Eccleſiæ ſubeſſe abnueret, quod mentis delirium ad ſucceſſorem quoque Reparatum pertinuit. *Vital. obitus.*

Vitaliano ſublegitur Adeodatus, quo Pontificatum auſpicante, Sarraceni Siciliam, ac Siracuſas in primis populati, Romanam indè predam abſtulere. *Adeodatus ſuccedit.*

Dum

Oſuui Angl. Rex. Dum Anglicana Eccleſia, nouis ex Vrbe Cultoribus à Vitaliano ſubmiſſis, mirum in modum effloreſcit, Oſuui Rex religioſiſſimus moritur, Ecfrido Filio hærede inſtituto. *Chri. Ann. 670. Bed. l. 4. c. 5.*

Ecfridus. Eodem ferè tempore Maxellendis Cameracenſis Virgo ab Arduino, qui vxorẽ eam fruſtra expetierat, amore, vt ſæpius, in odium verſo, necatur, cum caſtimoniæ, martyrij quoque palmam adepta. *Molã. 13. Nouẽbr. Sigeb. Chr.*

S. Proiectus. Proiectus quoque Aruernenſis Epiſcopus ob ſuæ ipſius tutelam Eccleſiæ innocuum ſanguinem profudit.

Subit annus à Chriſto nato ſexcenteſimus ſeptuageſimus primus rerum Eccleſiaſticarum omnino expers, quo Sarraceni Lyciam, atque Ciliciam, ex inſtituto, populati ſunt. *Chri. Ann. 671.*

Sarracenorũ auſus. At ſequenti, in Traciam, claſſe, delati, Regiam ipſam Vrbẽ terrore maximo afficiunt ſex ipſos menſes eiuſdẽ agrum inſidentes. hyeme porrò ingruente, Cyzicum recipiunt ſeſe, Byzantium interum, verè appetente, aggreſſuri; quod toto ſeptennio, veluti per vices incaſſum (Deipara haud dubiè propugnante) cum feciſſent, vi demum procellę abſorta claſſe, Barbarorum copiæ deletæ ſunt. *Chri. Ann. 672. Theoph. & Cedrẽ.*

Synod. Anglicana. Ad hunc annum ſpectat S. Audoeni Rothomagenſis Epiſcopi ad Apoſtolorum limina ſuſcepta peregrinatio & celebrata apud Angliã Synodus, cuius *Sur. 24. Auguſt. Bed. l. 4. c. 5.*

De-

Decreta ex Beda Author hoc loco refert. ex quo pariter Sebbi religioſiſſimi Regis obitum deſcribit.

Luc. Tudẽ. Chrõ. Obijt hoc eodem anno æquè pius, ac religioſus Rex Hiſpaniæ Receſuinthus, cui Bamba, pietate haud quaquam impar, ſuccedere inuitus cogitur. *Recceſuĩtus. Bãba Rex.*

Chri. Ann. 673. *P. Dia. l. 3. c. 33.* Qui ſequitur annus Grimoaldi Longobardorum Regis mortem adſcriptam habet, non alia ex cauſa memoratu dignam, niſi quod ante illam, Arriana abiurata hæreſi, fidem is catholicam amplexus eſt, Diuoque Ambroſio, acerrimo Arrianorum olim hoſti, Ticini Templum regio ſumptu extruxit. huic nouennis Filius Garibaldus ſucceſſor tum quidem eſt datus; cæterum Bertarido Aritperti filio ex Gallia, apud quam extorris agebat, profecto paternum Regnum repetente, exturbatus actutum eſt, menſe, à Patris obitu, tertio. *Grimoaldus Long. Rex. Garibaldus Bertaridus.*

Tudẽs Chron. Quo tempore Ildericus, qui Narbonenſem Galliam pro Bamba Rege adminiſtrabat, ab eo rebellans, tyrannidem inuaſit, hunc dum deijcere Bambas per Paulum Ducem cogitat, Paulum quoque infidum nactus, in ſe ipſum eidem arma ſubminiſtrat.

Chri. Ann. 674. Igitur aduerſus vtrumque exercitu comparato, inſigni de ambobus victoria potitus eſt, Angelis ipſis, vt ferunt, pro religioſo Rege dimicantibus

bus. Tyrannis itaque ſublatis, ac Reip.
Synod. ſtatu compoſito, Synodum Toleti co- Chri.
Tolet. git, ac poſt illam, è Luſitaniæ Epiſco- Ann.
& Bra pis, Bracarenſem. Sarracenos poſt hæc 675.
carẽſis Claſſe in Hiſpaniam delatos maritimo *Tudẽs*
prelio vincit, ducentis amplius eorum *Chrõ.*
nauibus aut incenſis, aut demerſis.

Adeo- Exinde Adeodatus octauum Pon- Chri.
dati. tificatus annum auſpicatus, moritur, Ann.
PP. cuius res geſtæ, ſilentio obrutæ, vna 676.
mors. cum ipſo videntur conſepultæ. *Anaſt.*

Huic ſublegitur Donus, quem alij *Sigeb.*
Donus Domnum, ſiuè Domnionem vocant. *Chr.*
ſucce-
dit.

Per idem tempus Sarraceni, qui re- *Theo-*
rum hactenus geſtarum fama, magniq. *ph.*
terrore nominis Orbem ferè vniuer-
Sarra- ſum impleuerant, pacem à Conſtanti-
ceni tri no Auguſto expoſcunt, tributi ad an-
buta- nos XXX. ſolutionem pacti.
rij.

Pace itaque, ſumma cum gloria, Chri.
compoſita, ac belli proindè ſolutus, Ann.
curis Auguſtus ad Eccleſiæ Pacẽ con- 677.
ciliandam animũ adiecit; quamquam,
Theodoro Regiæ Vrbis Patriarcha, ac
Machario Antiocheno aduerſantibus,
perficere id ſtatim non potuit.

Sequenti tamen anno ad Domnum Chri.
Rom. Pontificẽ prolixiores, hac de re, Ann.
literas dedit, quarum exemplum ante 678.
Sextæ Synodi Acta deſcriptum habes.
conſtat autem antequam Romam hu-
iuſmodi Auguſti literæ peruenirent,
Domni Domnum ex hac vita ſublatum, Suc-
PP. obi ceſſori proindè Agatoni redditas.
tus.

Porrò

Porrò cùm hoc ipſo tẽpore Bulgari Thraciam infeſtam haberent, pius Imperator, vt de Eccleſiæ pace agere, quod iam decreuerat, poſſet; pacem cum Barbaris, iniquis licet conditionibus, componit, annuum eiſdem tributum pollicitus, dedecore maiore, quàm damno.

Agato ſuccedit. Tributũ Bulgaris ſoluitur.

Moritur hoc tẽpore Mahuuias Sarracenorum Princeps, Gizidi Filio Regnum veluti per manus tradens.

de loc. ſanct. Quo tempore ſacroſanctum Chriſti Sudarium Beda inuentum teſtatur.

Chri. Ann. 679. P.Dia. l.6.c.4 Bed. l. 4.c.17 Pium Auguſti votũ vniuerſalis Concilij celebrandi, ex redditis Agatoni literis, vulgatum cũ fuiſſet, per omnes fermè Occidentales Prouincias Epiſcoporum Conuentus aguntur, hoc non in Italia modo, ſed in Gallia quoque, atque Anglia hoc anno preſtitũ.

Chri. Ann. 680. Anaſt. in Agat. & praãb. ſext. Synod. Poſt hæc idem ipſe Agato celebriorem Romæ Synodum cogit Epiſcoporum amplius centum non aliam ob cauſam, niſi ad firmãdum in ea Catholicum aduerſus Monotelitas Dogma, & Legationem ad Oecumenicã apud Orientem Synodum decernendam; quod, & ritè præſtitum in ea conſtat. nec à Synodo tantũ trium Epiſcoporum Legatio miſſa, ſed ab ipſo quoq. ſeorſim Agatone Theodorus, ac Georgius Presbyteri, Ioannes Diaconus, ac Conſtãtinus Subdiaconus legati ſunt. Agatonis porrò Epiſtola ad Auguſtum

Synod. Roma.

ipſum,

Digitized by Google

ipſum, ac Fratres, *ab Authore hìc recitatur; cui & alia à Synodo pariter ad eoſdem data ſubnectitur.*

Depoſuerat Auguſtus iam Theodorum Byzantij Antiſtitem, quod præfractè nimium hæreſim tueretur, conciliandæque paci aduerſaretur audacius; proque eo Georgium rectæ Fidei paciſque cultorem ſedere iuſſerat; huic negocium ab eo datum Epiſcopos quantocius euocandi, quod intra bimeſtre factum videtur. conueniſſe autem Conſtantinopolim conſtat Epiſcopos, aut Epiſcoporũ Legatos centum circiter, ac ſeptuaginta. reliqua ex Actis ipſis, quæ extant petenda reliquimus, quæ non adhunc tantum, ſed ad ſequentem quoque annum pertinent.

Sexta Synod. Oecumen.

Hac eodẽ anno ſeculi huius octuageſimo, poſt Solis, lunæque defectus, peſtis atrox inuaſit Italiam, Romam in primis, ac Ticinum funeribus exhauſit. Viſus à multis in Vrbe dicitur Diabolus eam circumagens, &, ad Angeli imperium, cuſpide domorum ferire ianuas. poſtera tum die mortuorum numerus cuſpidis æquare ictus comperiebatur. Verũ diuino, vt aiunt, monitu Sebaſtiano Martyri Ara in D. Petri Æde, quæ ad Vincula dicitur, confecrata, lues abſterſa eſt.

P. Dia. l. 6. c. 5

Peſtis in Italia.

Hoc tempore Bamba Rex, rerum geſtarum fama inclytus exemplo ad poſte-

Bamba Rex Monachus.

Tudẽ. Chron. Anaſt.

poſteros memorando Monaſticum indumentum, atque inſtitutum, ſumpſit, Succeſſorē Eruigiū, qui Aulæ tum potens erat, græcæ originis hominē nactus, quē ipſi antea Regi inſidiatū ferunt, eidemque venenum propinaſſe. *Eruigius Rex.*

Chri. Ann. 681. Vniuerſali apud Byzantium Synodo nondum ſoluta, Toletana cogitur Eruigij, vt videtur, poſtulatu, quo Regnum ipſi nuper adeptum, ab Epiſcopis firmaretur, quorum abſque ſuffragio regnare apud Hiſpaniam, lege iam lata, non liceret. redargutos hac in Synodo fuiſſe conſtat, qui plures vno die miſſas celebrantes, in ſingulis non cōmunicarent. ſed & illud cautum, ne Monaſticum habitum, atque inſtitutū fas eſſet deſerere, quod ad Regis ſecuritatem factum videtur, ne Bambæ adhuc ſuperſtiti repetendi Regni ſpes reliqua in futurum eſſet. *Synodus Toleti.* *Pluriū Miſſarum celebratio.*

Hoc eodem tēpore Bertaridus Rex Longobardorum Cunipertum Filium Regni adminiſtrationi admouet, regnatque cum Filio deinceps adhuc decennium. *Cunipertus Longo. Rex.*

Chri. Ann. 682. *Anaſt.* Agato ſubindè Pontifex mortem obit, cuius inter ſanctos memoria colitur IV. Idus Ianuarias. vacaſſe autem ſedem conſtat amplius ſexquiannum, licet tam diuturni interregni cauſa nequaquam tradatur. *Agatonis PP. obitus.*

Obijt eodem ferè tempore Georgius Conſtantinopolitanus Patriarcha, cuius

cuius morte integrũ verſipelli Theodoro fuit, qui Catholicam fidem ceu laruam ſuſceperat, ſedem, à qua deiectus, haud ita pridem, fuerat, recipere. fuiſſe autem ab eo corrupta Sextæ Synodi Acta antequam ederentur, nemo dubitat.

Synod. Rothomag. Iam quod ad Occidentalem Eccleſiam ſpectat, illud tantum ex veterum monumentis conſtat, fuiſſe hoc anno Rothomagenſem Synodum, Ansberto eius Vrbis Epiſcopo indicente, celebratam.

Leo II. Papa. Poſt longum, vt diximus ab Agatonis obitu interregnum, Leo hoc nomine II. Romanus Pont. renunciatur; Chri. Ann. 683. cuius electione ab Auguſto comprobata, Legatis Apoſtolicis Byzantij diutius detentis, Romam redire demum licuit, quos & ipſius Synodi ſecum detuliſſe Acta, à Theodoro deprauata, non, vt præſe tulit, caſtigata, conſtat; & ea quidem græcè ſcripta, quæ ab ipſo Leone latinè ſunt reddita. quod verò non Synodi tantum Acta, ſed ipſius quoque Leonis, quę extant, literę, impoſturæ ſuſpicione non careant, *detegere eam Author hic nititur, illis in diſquiſitionem vocatis.*

Synod. Toleti. Ciuilia in ea tractãtur. Hoc item anno, Eruigij Regis quarto, Synodus omniũ ferè totius Hiſpaniæ Epiſcoporum Toleti cogitur, in qua actũ de venia ijs indulgenda, qui Tyrannos ſectati fuiſſent, alijſq. nonnullis,

nullis,quę Regij potius eſſe iuris conſtat,quam Eccleſiaſtici; vt nihil magis Reges tum cupere viſi fuerint, quam vt Ciuilia quæque negocia ad Epiſcopale Forum referrent; quò magis noſtra deplores tēpora, quibus Vrbium, ac Prouinciarum Præſides nihil magis agunt, quam vt Eccleſiaſticum Tribunal labefactent, ac veluti ſolitarium reddant.

Tempo rũ deploratio.

Chri. Ann. 684. At non diu ſuperſtes Leo, intra annum cæli Ciuibus adſcribi eſt meritus. Huic ſublegitur Benedictus, cuius rogatu Conſtantinus Imp. Senatu quoque, ac Rom. Pop. flagitante, antiquam Pontificiorum, Comitiorum libertatem reſtituit, à Theodorico, vt diximus, ademptam. eiuſdem quoque Auguſti decreto firmatum eſt, vt ne in poſterum Romanæ Eccleſiæ ſubeſſe Rauennates Antiſtites detrectarent. ex eo quoque propenſior Conſtantini Aug. in Romanum Pontificem beneuolentia, ac veneratio conſtitit, cum Iuſtinianum, atq. Heraclium Filios eidem veluti ſub Adoptionem dedit, illorum ad eum capillo, ex eius temporis more, tranſmiſſo.

Martyrol. 28. Iun. Anaſt.

Leonis obitus. Benedictus II. ſuccedit. Comitiorum Pontif. libertas. Auguſti in Rom. Pont. veneratio.

P. Dia. lib. 6. c. 15.

Hoc eodem anno Synodus iterum Toleti cogitur, non alia, vt videtur, ex cauſa, quam vt tranſmiſſa ſuperiori anno à Leone ſextæ Synodi Acta comprobarentur.

Moſciti dignus. Synod. Toleti.

Mortuo interim Theodoro, qui Cō-

ſtan-

ſtantinopolitanam Sedem, Catholicæ fidei ſimulatione, iterum inuaſerat, Paulus eidem, ex Laico, ſubrogatur.

Conſt. Imper. mors. Iuſtin. II. ſuccedit. Decimoſeptimo demum Principatus anno Conſtantinus moritur, Imperij hærede Iuſtiniano filio relicto. reſpexiſſe tum Deus paternam in tutando filio pietatem viſus eſt. etenim Barbaros ita cōtinuit, vt Abimelecus Sarracenorum Princeps non pacem modo ſanctè omninò ſeruaturum, ſed pactum quoque tributum perſoluturum ſe, miſſis ad hoc Legatis, omniū, cum admiratione, pollicitus ſit. *Chri. Ann. 685.*

Benedicti PP. mors. Ioa. V. ſuccedit. Moritur & intra annum Benedictus, atque in Sanctorum numerum refertur; quem Ioannes ſequitur huius nominis V. natione Syrus, Romæ tamen diutius commoratus, & cum cæteris Legatus ab Agatone ad Synodum Oecumenicam Byzantium miſſus.

Indicitur hoc eodem anno Synodus (ſi tamen hoc nomine cenſendus eſt Theodorici Gallorum Regis iuſſu Epiſcoporum Conuentus tyrannicè coactus) in eo, Ebroini opera, qui ad Aulæ Præfecturam (Maiorem Domus vocabant) reſtitutus, inimicos, quorum ſe inſtinctu deiectum antea exiſtimauit, vltum ire cupiebat, Epiſcopi complures, alijque Sacerdotalis, aut Monaſtici ordinis Viri, quà exilio, quà alio animaduerſionis genere mulctati ſunt. in his S. Leodegarius Eduenſis Epiſcopus *Sigeb. Chron.* *Ebroini tyrānis.* *S. Leodegar.* *Sur. 2 Octob.*

pus Tyranni ſæuitiam præ ceteris ex-
ſatiauit, præciſis labijs, abſciſſa lingua,
inciſis plantis, effoſſiſque oculis, capi-
te demum truncatus. cæterum quem-
admodum Tyrannus poſteà diuinam
vltionem non effugerit, ſuo loco di-
Chri. cendum erit. Ioannes porrò annuus, *Ioãnis*
Ann. & ipſe, Pontifex moritur, cui Succeſ- *PP. obi*
686. ſor datur Conon Trax genere, ſed in *tus.*
Anaſt. Sicilia educatus, atque exindè in Rom. *Conon*
Clerum adſcitus; Eius electio, non *ſucce-*
ſine turbis peracta eſt, Theodoro Exar- *dit.*
cho eam ſibi vtcumque vindicante,
terroremque Rom. Clero, armato mi-
lite, incutiente.

Cononis miſſu Chilianus, ab eo
Sur. 8. Epiſcopus conſecratus quique poſtea
Iul. Martyrij palmam adeptus eſt, Franco-
niam, quam & Orientalem Franciam
vocant, Germaniæ Prouinciam, ad
Chriſti fidem traduxit.

Chri. Ceterum, velut iam preſcripta lege, *Cono-*
Ann. Conon quoque Põtificatus anno non- *nis obi*
687. dum exacto, diem obit extremum. Eius *tus.*
morte dirum inter Theodorum Archi-
presbiterum, ac Paſchalem Archidia-
conum, Schiſma conflatum eſt; & hoc
quidem malis artibus (Sacra pecunia
Exarcho oblata) Pontificatum am-
biente: his inter ſe mutuò decertanti-
bus (quod in Cononis quoque Ele-
ctione vſu venerat) tertius Sergius à *Serg.*
Populo acclamatur. *ſucce-*

Quo tempore truculẽtus Carnifex *dit.*

Ebroini cædes. Ebroinus Sanctorum Sanguine ebrius, plaudente Gallia, ab Ermenfrido trucidatur.

Eruig. mors. Egicanes ſuccedit. Obijt hoc tempore Hiſpaniæ Rex Eruigius ſucceſſorem nactus Egicanem Generum, eundéque Bainbæ Filium, ſeu, quod alij tradunt, conſobrinum, licet Filijs Eruigius non careret, quos Patris mores, ac Sæuitiæ Auaritia iuncta, exoſos omnibus reddiderat.

Synod. Toleti. Igitur Egicanes ipſo regni exordio Synodum Toleti cogi, ex more, curat. adfuere Epiſcopi amplius LX. quorum decreta ipſis ex Actis pete. Chri. Ann. 688.

Ad huc annum ſpectat Theodorici Galliæ Regis obitus, cui Clodouæus Filius eiuſdem nominis tertius ſubrogatur. Porrò ipſi iam Francorum Reges ſiuè ex immatura ętate, ſiuè ex voluptatum illecebris, ac ſocordia, imbelles redditi, Regni curā abiecerant, inque militiæ Duces, quos iam vulgato nomine Maiores Domus appellabant, per ſummam dementiam, tranſtulerant, quò factum, vt Regis quoque poſtea nomen, quod ſupererat, amitterent.

Galliæ Regū ſocordia.

Ceadualla Angl. Rex. Sæculi anno vndenonageſimo Sanctus Rex Ceadualla ex Britānia Romā ad Apoſtolorum limina pietatis cauſa proficiſcitur, vbi ętate ad huc florens, lethali correptus febri, extinguitur, atq. à Sergio, à quo paulò ante Baptiſmo ablutus fuerat, honorificè tumulatur. Chri. Ann. 689. *Bed. l. 5. c. 7. P. Dia. l. 6. c. 15.*

Chi-

Chilianus, quē ad Orientales Fran- cos miſſum à Conone diximus, Mar- tyrium hoc anno paſſus eſt, quocum Colomannus quoque Presbyter, ac Totnanus Diaconus, eandem palmam adepti ſunt. *Chiliani martyriū.* *Sur. 8. Iul.*

Chri. Ann. 690. At non idcirco diuina deſtituta eſt ope Germania, cui antea quidē Euan- gelij iubar illuxerat; cæterū belli mo- tibus continenter agitata, impietatis iterum tenebris obducta, Idolorum cultui miſerandum in modum manci- pata reperiebatur. ergò noui ad eam Apoſtoli ex Anglia proficiſcuntur, Du- ce Ecberto, qui Monaſticam, in Hiber- nia, diſciplinam, excoluerat. hi duoce- cim numero, vbi patefactam ſibi ad Euangelium ianuam ea in Prouincia, cognouerunt, Legatione ad Rom. Pontificem inſtituta, Apoſtolatum, & prædicationis obeundæ authoritatem ab eo expetunt, quibus impetratis, mirificos, ea ex cultura, fructus retu- lere. *Bed. l. 3. c. 27 Sur. 1. Mart.*

Iuſtinianus porrò, futili ex cauſa (quod tributum, non ex cuſa, Im- peratoris imagine, pecunia, recepiſ- ſet) fœdere cum Sarracenis diſſoluto, in maximum Remp. diſcrimen conie- cit, quod ſuo, ac totius Rom. Impe- perij malo poſtea ſenſit. *Iuſtiniani fatuitas.*

Chri. Ann. 691. Sequenti anno Ceſarauguſtana, apud Hiſpaniā, Synodus celebratur, in qua illud, præter cætera, pacis bono, *Synod. Cæſaraug.*

cautum (quod etiam Toletani Patres decreuerant) ne Vxores Regum, poſt illorum obitum, ſecundas inirent nuptias, ſed, Regio depoſito indumento, inter Sanctimoniales degerẽt. hoc pacto inuadendæ tyrannidis occaſionem ſublatam exiſtimarunt.

Lex in Reginas.

Bertaridus moritur. *Cunipertus.* *Alachi Tridẽti Dux.*

P. Dia. l. 5. c. 33.

Moritur ſub idem tempus Bertaridus Longobardorum Rex. Regni itaq. adminiſtratio ad Cunipertum Filium, qui iam decennium cum patre regnabat, tota defertur. Hic ſtatim Alachim Tridẽti Ducem perduellem, ac Tyrannum expertus eſt. in eum Zeno Eccleſiæ Ticinentis Diaconus, nouo exemplo, nec ſatis probato, arma ſumpſit, quæ tamen parum fœliciter adminiſtrauit, victus ipſe ab Hoſte, ac in acie interemptus. tradunt Tyrannum ex concepto in Zenonem odio, inſitaq. homini ſæuitia, nefarium tum votum nuncupaſſe; ſi bello victor extitiſſet, puteum ſe, ex Clericorum teſticulis, oppleturum. cæterum Rege ipſo in aciem prouecto, ad ſingulare ab eo certamen, ne tot milites perirent, prouocatus, cum abnuiſſet, prælio inito, occubuit.

Inſanũ eius votũ.

Chri. Ann. 692.

Morte interim Pauli Conſtantinopolitani Antiſtitis, ſufficitur Callinicus, homo rerũ nouandarũ cupidiſſimus. itaque Rom. Pontifice inconſulto, nullaque venerandæ antiquitatis ratione habita, Epiſcopis nonnullis Byzantium

euo-

euocatis, Quintæ, ac Sextæ Synodi nomine, ac ſi illæ coactæ adhuc eſſent, quarum poſtrema ſoluta ante decennium fuerat, centum amplius Canones, Impoſtor dementiſſimus, ſanxit. *qua de re Authorem fusè hic diſſerentem conſule.*

Chri. Ann. 693. Hoc tempore Sisbertus Toletanus Archiepiſcopus, Sacerdotalis muneris, omniſque adeò pietatis immemor, ac fidei, in pium, ac iuſtum Regem Egicanem conſpirauerat. perfidia igitur detecta, Rex non niſi Sacris legibus aduerſus eum agendum putauit. imo eiuſmodi modeſtiæ, ac Religionis ſpecimen dedit, vt, coacta ad hoc Toleti Synodo, duobus oblatis, Synodi Patribus, libellis, nulla aduerſus Sisbertũ querela ingeſta ab eo ſit, ſed nefaria tantum molitio detegenda ſit propoſita. Porrò maieſtatis licet reus, ex ſua ipſius confeſſione Præſul, non niſi dignitate, ac bonis exutus, exilio mulctatus eſt. *Egicanis laudes.* *Synod. Toleti.*

Miſerat ſuperiore anno Iuſtinianus Romam Zachariam Protoſpatarium, vt Sergium Pontificem, qui à Callinico ſancitos Canones ſubſcribere abnuerat, Byzantium perduceret, ſed Rom. populus, ipſique milites tutati Sergium, Zachariam, contumelijs affectum, Vrbe eiecerant. his alijſque impiè ſimul, atque inconſultè geſtis Auguſtus, Superũ, ac mortaliũ odium

Iuſti- ità incurrit, vt faſtigio deiectus Im- Chri.
niani perij, ſubire exilium coactus ſit, naſo Ann.
caſus. antea ad ludibrium, præciſo, ex quo 694.
illi *Rinotmeto* nomen eſt inditum. Eius *Theop.*
loco Leontius Præfectus, Auguſtus à *Cedrē.*
Populo, ac militibus appellatur; qui iam triennium vinctus detinebatur.

Iudæorũ motus. *Synod. Toleti.* Hæc quidē in Oriente. apud Occidentem porrò Hiſpania Iudæorũ motu in maximum diſcrimen adducta eſt, quo compreſſo, Synodus Toleti cogitur, cuius decreto Gēs quietis neſcia, bonis omnibus exuta, in ſeruitutem redacta eſt. Filij ſeptemnio maiores à Parentibus abſtracti (Baptiſmo quippè cum his abluti iam fuerant) idque vt in poſterum ſubindè fieret perpetuò cautum. hac tum quidem ratione futuris Iudæorum motibus obuiam itum eſt.

Inſanus in Hiſpanos. Ad hæc eiuſdem Synodi Patres ſacrilegum morem ſuſtulere, vetantes, ne Miſſæ, pro defunctis celebrari conſuetæ, pro viuentibus offerrentur. erat enim, ea tempeſtate, abſurdo admodum in more poſitum, vt ad accerſendum inimicis interitum, pro eis huiuſmodi defunctorum ſacra peragerentur. vſque adeò homines conceptum odium, Sacros verò Miniſtros lucri cupido dementabat.

Hoc tempore qui Germaniam, di- Chri.
uini prædicatione verbi, excolebant, Ann.
eximios indè laborum fructus referebant. 695.

Sur. 1. Mart. bant. Ex his Vuigbertus apud Friſiam Martyrij demum palmam adeptus eſt. horum res præclarè geſtas Marcellinus ſcripſit, qui ex illorum numero fuit, *ex quo multa Author huc congerit, ad ſequentes etiam annos ſpectantia.* *S. Vuigbertus mart.*

Chri. Ann. 696. Theoph. & Cedrẽ. Sarraceni interim Africam inuadũt, eaque magna, ex parte, potiuntur. tutandæ huic Prouinciæ miſſus à Leontio Ioannes Patritius, principiò proſperè cum Barbaris pugnauit, ijs poſtmodum animo, ac viribus auctis, Romano cũ exercitu ad interncionem cæſus eſt. tum qui cladi ſuperfuerant, milites Conſtantinopolim redire erubeſcentes, Leontij quoque ſeueritatem veriti, Abſimarum, infamiæ ſocium, Auguſtum appellant, ac Tiberio nomen induunt, à quo Leõtius captus, præciſis & ipſe naribus, Dalmatiæ Monaſterio mancipatur. *Sarraceni Africam capiũt.* *Tiber. Abſimarus Imp. Leontius deijcitur.*

Chri. Ann. 697.

Chri. Ann. 698. 699. 700. Anaſt. in Ser. Ad hunc ipſum ànnum nonageſimumſeptimum, ac eiuſdem ſæculi reliquos, res à nouis Germaniæ Apoſtolis geſtæ pertinent, *ex eodem Marcellino ab Authore hic relata ad quem placet Lectorem remittere.*

Chri. Ann. 701. Martyrolo. 9. Sept. Nouo appetente ſæculo Sergius Põtifex obijt, vbi annos ſediſſet paulo minus XIV huic, poſt ſexquimenſem, ſublegitur Ioannes, qui huius nominis ſextus numeratur. *Sergij PP. obitus. Ioãnes VI.*

Eodem ferè tempore, Egicane

 apud

Egicanis obitus. apud Hiſpaniam vita functo, Vuitiza Filius, qui cum Patre pariter regnauerat, regni habenas ſolus moderari, occepit: monſtrum verius, quam Rex, cuius plus quam tyrannicum imperium, ac vitæ probra deſcribi paucis haud quaquam poſſunt, ideo apud alios legenda relinquimus. *Luc. Tudē. Chron.* *Vuitiza fil.*

Beneuentanus, hoc tempore, Dux Giſulſus, infeſto milite Romanos fines populatus, captiuos ſecum multos abducit, quos, ſacris quoque vaſis, ac donarijs diſtractis, Ioannes Pontifex redimit. Chri. Ann. 702.

Quo tempore Heimerannus Ratiſbonentis Epiſcopus Martyrij palmam adeptus eſt. *Sur. 22 Sept.*

Iuſtinianus Imperiũ recipit. Poſt decennale demum exilium Iuſtinianus, Bulgarorum armis fretus, Byzantium petit, perq. aqueductum clanculum, Vrbem init: Abſimarum, indè Leontium in poteſtatem redigit: tum ambos in Circum adductos, pedibus calcat, Populo interim illud Dauidicũ vſurpante; *Super aſpidem, & Baſiliſcum ambulaſti, & conculcaſti Leonem, & Draconem* ambos indè in Cynegium miſſos, capite truncari iubet. horum porrò Aſſeclas ita, per interualla, ſupplicio afficere inſtituit, vt plus vita quam vltionis materia non ſuppeteret. ſunt qui tradant, eum, quoties naſo, abſtergendi gratia, manus admoueret, alicuius, ex inimicis, cædem Chri. Ann. 703. *Theop. Cedrē.* *Vindicta genus.*

dem imperaſſe. Ad hæc iuſto Dei iudicio factum, vt Callinicus Patriarcha oculis, Auguſti iuſſu, orbatus, Romam in exilium pelleretur, a Romano Pontifice, quem deſpexerat, emendicare ſtipem coactus.

Callinico ſublato Auguſtus Cyrum, apud Amaſtridem Inſulâ Monachum, ſubrogari curat, quod reditum ſibi ad Imperium prædixiſſet.

P. Dia.

Moritur hoc ipſo anno Cunipertus Rex Longobardorum ſuperſtite Luitperto Filio impubere, quem Anſprando, inſigni Viro, in tutelam dedit. Hunc Regebertus Taurinorum Dux, Anſprando acie victo, intra annũ deijcit: at neq. is ſcelere diutius gaudet, eodem, & ipſe anno extinctus.

Cuniperti obitus. Luitpertus ſuccedit. Regembertus.

Chri. Ann. 704

Ado. in Chron. Anaſt.

Atrox inde bellum exortum, Rotarit Bergomenſium Duce Regnum ambiente, Luitperto Caniperti Filio repetente. cæterum, his mutuo decertentibus, regnum defertur Aritperto, qui vt Paulus Diaconus tradit, Alpes Cottias Romanæ olim Eccleſiæ patrimonium à Longobardis interceptũ, eidem Eccleſiæ reddidit, eamque donationem aureis exaratam literis Ioanni tradidit.

Aritpertus. Alpes Rom. Eccl. reddit.

At verò Edilredus Merciorũ, apud Angliam, Rex, cum annum in Regno ageret alterum, ac trigeſimum, Monachus factus, Coënredo Filio illud reliquit.

Edilredus. Coënredus.

Digitized by Google

Io. VI. obitus. Ioãnes VII. ſucceſdit.

Chri. Ann. 705.

Ioannes quoque, tertio Pontificatus anno, extinctus, cognominem habuit Succeſſorem, qui huius nominis ſeptimus numeratur, ad quem Iuſtinianus Princeps honorificam inſtituit Legationem, qua duo Metropolitani Antiſtites functi ſunt. miſſa cum Legatis Callinici, quæ diximus, ad Quintam, ac Sextam Synodum Additamenta ea verò, vtpotè legitimo in conuentu haud ſancita, recipere Ioãnes abnuit, atque ad Auguſtum ipſum remiſit. qui hoc ipſo tempore, nō ſine ingrati animi nota, rupto, quod cum Bulgaris inierat, fœdere, armis eos laceſſere non eſt veritus. cæterum, vt par erat, victus, ęgrè, ex pugna, fuga elapſus eſt.

Auguſti temeritas.

Chri. Ann. 706.

Ioãnis VII. obitus. Siſinnius. Conſtãtinus.

Chri. Ann. 707. Chri. Ann. 708.

Ioannes ſubindè Pontifex Petri ſedem, triennio ferè inſeſſam, Siſinnio, morte obita, reliquit; qui tamen viginti non amplius dies ſuperſtes, Succeſſorem habuit Conſtantinum, cuius ſub Pontificatus exordium, reſiliens à Romanæ ſedis ſubiectione Fœlix Epiſcopus Rauennas, turbas maximas concitauit, quo factum, vt Auguſti quoq. indignationem prouocaret, à quo, Byzantium euocatus, oculis orbatus eſt, tum exilio damnatus. Inſuper Rauennæ Ciues perduellionis, in quam, Præſuli plus æquo ſtudentes, eruperant, abundè pœnas dedere.

Imp. obſequiũ in Ro. Pont.

Chri. Ann. 709.

Conſtantinus itidem Rom. Pont. eiuſdem Auguſti accitu Byzantiũ profectus,

Anaſt. fectus, eò antequam perueniret, ad
Bed. ſeptimum ab Vrbe lapidem Tiberium
Mari. Augusti Filium, ac Cirum Patriarchā,
Scot. Populique, ac Cleri partem maxi-
Anſel. mam obuiam habuit. ipſe quoque Iu-
Lucen. ſtinianus Nicea, vbi tum erat, profe-
ctus, Pontifici illuc properanti, tanta
cum obſeruantiæ ſignificatione, oc-
currit Nicomediam, vt illius etiam
Chri. deoſculari pedes voluerit. Quid porrò
Ann. annua fermè Byzantij mora ibidem
710. actum à Conſtantino fuerit, non ſatis
exploratum eſt. conſtat tamen ex his,
quæ Anaſtaſius de Gregorio huius ſuc-
ceſſore habet, Callinici decreta in di-
ſquiſitionem ab eo vocata, ex Synodi
Actis expuncta, atque ad Catholicæ
Fidei Regulam fuiſſe caſtigata.

Chri. Sequenti anno, quo Conſtantinus
Ann. Romam reuerſus eſt, Saxonum Eccle-
711. ſiæ fundamenta, Suiberti opera, ia- *S. Sui-*
ciuntur. *bertus.*

Boſphorani, ac Cherſoneneſes ty-
rannicè à Iuſtiniano vexati, atque in-
iuſto petiti bello, Philippicum cogno- *Philip-*
mento Bardanem, eius iuſſu nuper ab *picus*
exilio reuocatum, Auguſtum appellāt, *Imp.*
ac Byzantium deducunt; tum, qui
Iuſtiniano aderant, Aulici, ac Milites,
impunitatem pro ſe pacti, ipſum, ac
Tiberium Filium deſerentes, Philippi- *Iuſti-*
co trucidandos relinquunt. *niani*

Chri. Is porrò vixdum Imperium auſpi- *cades.*
Ann. catus Fidei profeſſionē Romano Pont.
712.

ex more exhibet, ſed qualem impium Monotelitam decebat. itaque non à Pontifice tantum, ac Romano Clero reijcitur, ſed à Populo quoque vniuerſo, vna cum Authore ipſo explodi-tur, ac diris inceſſitur.

Ad hæc nouus Auguſtus ſextam Synodum amoliri aggreſſus, Cyrum in primis Catholicum Byzantij Antiſtitem deijcit, Ioannem ſuæ Sectæ hominem ſubſtituit; quo indicente, Epiſcopi, ex Oriente, complures Regiam in Vrbem confluunt. porrò cum aduerſus Ioannis ſententiam, atque exploratam Principis voluntatem hiſcere nemo auderet, omnium ſuffragijs Sexta Synodus, ſancitique ab ea Canones abrogantur.

Aritperti obitus. *Anſprandus.* *Luitprandus.*

Eodem anno moritur Aritpertus, Anſprandus Iuſtitiæ fama inſignis Vir, quo de alibi meminimus, ſubrogatur; eo tamen adhuc ſuperſtite, nec abnuente, Luitprandus ipſius Filius paucos poſt menſes Rex eligitur, regnatque annos amplius XXX. conſtat porrò illum ipſo Regni exordio Aritperti donationem Rom. Eccleſiæ factam confirmaſſe. *P. Dia. l. 6. c. 35.*

Philippicus deijcitur. *Artemius qui Anaſtaſ. Imp.* Chri. Ann. 713.

At Philippicus altero Imperij anno ſuorum conſpiratione captus, atque oculis orbatus, in exilium pellitur. Artemius Vir Catholicus, quem Anaſtaſium vocare placuit, Auguſtus appellatur. Hic nihil prius habuit, quam

vt ſe rectæ fidei Cultorem profiteretur, eaque de re certiorem per Legatos Rom. Pontificem redderet. igitur Conſtantinus Arthemio Imperium virtute partum, & fidei cultum gratulatus, Apocriſarium ad eum mittit, qui Lapſos, Tyranni metu, nuper Epiſcopos, quod plerique omnes optarent, Catholicæ comunioni redintegraret.

Luc. Tud. Chr. Ad hũc ipſum annum, ſæculi, quod percurrimus XIII. ſpectat Sarracenorum in Hiſpaniam ingreſſus, & florentiſſimi dudum Regni miſerandæ, ac diuturnæ poſtmodum captiuitatis exordium.

Rodericus Hiſpa. Rex. Triennio fere antea Vitiza Rex impius deceſſerat, cuius ob tyrannidem Filij ſuperſtites, patreno excluſi fuerant Regno, Roderico illis ſubrogato. Furmalus ergo, atque Erpulio (hæc eorum erant nomina) priuatæ conditionis impatientes, Sarracenos ex Africa accerſunt, quorum armis Rodericus vincitur, Regnoque, ac vita ſpoliatur. victoria potiti Barbari, haud ægrè poſteà Regno vniuerſo potiuntur. quo verò id pacto geſtum ſit, ſequentibus deinceps annis erit recenſendũ.

Chri. Ann. 714. *Pipinus I.* Haud ita multo poſt Pipinus deceſſit, qui Galliæ Regnum pro Dagoberto huius nominis II. adminiſtrabat. ea Præfectura functus annis XXVII. *Carol. Martellus.* quam ad Carolum Filium, cognomento Martellum, rerum poſteà geſtarum

fama

ſama celeberrimum, tranſtulit. Carolus porrò maiores in dies opes, ac gloriam parans, poſteris ad Regni faſtigium viam aperuit.

Cōſtāti ni PP. obitus. Gregorius II. ſuccedit.

Eodem ferè tēpore obijt Conſtantinus, vbi ſediſſet annos paulo amplius, VI. cui Gregorius II. eius nominis ſublectus eſt, *a cuius inſigni Pontificatu Author Nonum Annalium tomum exorditur. nos verò hanc ipſam Epitomen, ex inſtituto, proſequentes, libellum item nonum, Deo Duce, auſpicabimur.*

Libri VIII. finis.

AN-

ANNALES ECCLESIASTICI CAESARIS BARONII S. R. E. CARD.

A LVDOVICO AVRELIO Peruſino.

In totidem libellos breuiſſimè redacti in quot magna volumina opus ab Authore digeſtum eſt.

LIBER IX.

Reſpondens Nono Authoris Tomo.

Chri. Ann. 714.

QVadraginta itaque à Conſtantini obitu, elapſis diebus, Gregorius, qui cũ eo nuper Byzantij fuerat, doctrinæque inibi, ac prudentiæ ſpecimen dederat non vulgare, Rom. Pontifex renunciatur XI. Kal. Iunias. Inter prima Pontificatus rudimenta, Ioannem Patriarcham, hæreticum hominem, deijci à Sede curat, neque id ægrè à Catholi- *Gregorius II. Papa.*

co

co Imperatore impetrat, cui Germanus, qui Cyzicenam Eccleſiam regebat, rectæ fidei propugnator acerrimus, ſubrogatur.

At Romani milites ab Anaſtaſio aduerſus Sarracenos miſſi, cum, per ſeditionem, Ioannem Ducem occidiſſent, pœnam veriti, Theodoſio, qui tributorum exactor erat, Adramiteno à Patria noncupato, Imperium inuito deferunt. hoc vbi Anaſtaſius comperit, Principatu ſponte depoſito, monaſtichum aſſumpſit indumentum.

Theod. Adramiten. Imp.

Par Adramiteni conditio fuit, intra annum quippè & ipſe, Leone Iſauro Auguſto à militibus appellato, ſacris initiatus, quietiorem, quam in Imperio, vitam quæſiuit.

Leo Iſaurus Imp.

Chri. Ann. 715.

Hoc tempore Luitprandus Longobardorum Rex, Gregorio infenſior redditus, Cottias Alpes, quas, ex iterata ſæpius Regum Donatione, ad Rom. Eccleſiam ſpectate diximus, inſtantius repetebat; cæterum, ſeu Pontificis præcibus, ſeu intentati Anathematis Religione territus, ab incepto ità deſtitit, vt, nouo & ipſe decreto, antiquam Donationem confirmauerit.

P. Dia.

Antequam Regem placatum redderet Gregorius, illius ſimul arma, atq. inſidias metuens, inſtaurandis Vrbis moenibus animum adiecit, quamquam, ſequuta poſtmodum pace, aliiſque ex cauſis, ab incepto deſtitit.

Leo

Digitized by Google

Chri. Ann. 716. Leo interim, Auguſtus, vt diximus, acclamatus, abdicante ſe Theodoſio, vnaque cum filio ſacros ordines ſuſcipiente, Imperij habenas moderandas ſuſcipit, coronatuſq. à Germano Patriarcha, eo exigente, rectæ fidei profeſſionem emittit, quod, & datis ad Gregorium literis, præſtitit.

P. Dia. Per idem fere tempus Petronax Brixienſis Ciuis, alijs ſecum Socijs aſſumptis, Caſſinenſe Coenobium ante annos plus minus centum, ac quadraginta, ex Longobardorum inuaſione, à Monachis, qui ad Vrbem confugerant, ac Lateranenſe domicilium extruxerant, deſtitutum, incolere ità occepit, vt mox frequentiſſimum inſtructiſſimumque reddiderit. *Caſſinū Cœnobium.*

Tudē. Chrō. Quo tempore Sarraceni, quos in Hiſpaniam, euocatos diximus, ea maiori iam ex parte potiti, Legionem Vrbem Sueuorum olim Regum Aulam, Toletum inde, Iudæorum proditione, capiunt. *Sarracen. victoria.*

Chri. Ann. 717. Ex ijſdem mox Barbaris, qui ad Orientem incolebant, Byzantium terra marique obſident. Dei tamen Genitricis ope, vt Græci Authores tradunt, Vrbs diuæ Virginis ſtudioſiſſima, ita ſeruatur, vt innumeræ hoſtiū copiæ, quà lue abſumptæ, quà fluctibus hauſtæ, interierint, quod tamen, non niſi poſt diuturnam obſidionem, accidit. *Theop. P. Dia. l. 6. c. 47. Bed. de ſex at.*

Anaſt. in Gre. Hoc eodem anno Tiberis exundatio *Tiberis exūdatio.*

Digitized by Google

tio extitit maxima, vt Vrbis mœnia alicubi tranſcenderit, atque ad Capitolij radices pertigerit, Via lata, quæ nunc Via Curſus appellatur, ſtaturam hominis, ac ſemis exæquans, quodque monſtro ſimile videri poſſit, ſeptem ipſos dies ſub eodem incremento perſtiterit.

Chilpericus Gallor. Rex. *Chron. Pithe.* Chilpericus, qui hoc tempore Galliæ Regnum obtinebat, Caroli, Pipini Filij Præfecturam pertæſus, Raginfridum Maiorem Domus, vt tum vocabant conſtituit, Carolo, vt licuit, in ordinem redacto. cæterum ab eo vterque victus, priuatam fermè vitam degere coactus deinceps vterque eſt.

Vincitur à Carolo Martello.

S. Suibertus. Eodemque tempore mirificus ille Saxonum, ac Friſiorum Apoſtolus Suibertus, laborum à Deo præmium, morte obita, eſt conſequutus.

Sarracenorũ porſequutio. Chri. Ann. 718. *Theop. Cedr.* Sarracenorum Princeps Haumar dira clade perculſum ſe, ſuoſque, à Byzantij obſidione, animaduertens, expiationis gratia, vini vſum Genti inhibuit: tum Chriſtianos ſibi ſubditos blanditijs pellicere, ſupplicijs terrere, vt Chriſti fidem deſererent, inſtituit: auſus & Leonem ipſum Aug. de perfidia interpellare. Martyrum hoc tempore complurium certamina, ex eadē Regis Barbari inſania ſcriptorum incuria obliuione ſepulta omninò fuiſſe, dolendum eſt.

Tudē. Chron. Hoc tempore Aſturij, Hiſpaniæ Populi,

Digitized by Google

puli, Sarracenorum iugum audentius detrectantes, Pelagium ſibi Principem deligunt, quo Duce, inſigni Barbaros clade afficiunt. *Pelagius.*

Chri. Ann. 179. *Sur. 5. Iun.* Gregorius ſubindè Pontifex Bonifacium ex Anglia Romam profectum Apoſtolatus munere inſignitum in Germaniam mittit, *de quo multa hic Author ex Actis ſumma fide conſcriptis, refert.* *S. Bonifacius Germ. Apoſt.*

Radbotus hoc tempore, quem alij Batoldum vocant, Friſionum Princeps inſigne ſtaltitiæ documentum dedit. hic ad Chriſti fidem vtcumque pellectus, à Vuilfrando Epiſcopo baptizandus cum eſſet, ſciſcitatus eum eſt, apud inferos ne, an apud Superos plures eſſent Maiorum ſuorum; vbi plures, vtpotè à recta fide alienos, apud inferos eſſe haud dubiè comperit; *ſatius eſt*, inquit, *vt plures ſequar:* itaque Baptiſmi expers, haud diu ſuperſtes, Maiorum, vt optauit, numerum, apud Inferos, auxit. *Radbotus Friſiorum Princ.*

Theop. & Cedren. Naſcitur hoc anno Leoni Aug. Filius Conſtantinus, qui, dum ſacra ablueretur aqua, lauacrum ſtercore inquinauit, ex quo Copronymus poſtea eſt dictus. ſanè Germanus Patriarcha polluturum eum olim ſacra omnia tum prædixit, quod euentus poſtea comprobauit. *Cōſtantinus Copronymus naſcitur. Prædictio de eo.*

Chri. Ann. 720. Subindè, nondum annuus infans, Auguſtus à Patre dicitur, ac ſolemni *Augu-*

ritu

ſtus dicitur. ritu ab eodem Germano inauguratur.

Carol. Martellus. Quo tempore Carolus Martellus Galliæ Regnum pro arbitrio adminiſtrabat. Homare porrò Sarracenorum Principe è viuis ſublato, indicta ab eo in Chriſtianos perſequutio finem accepit.

Synod. Romæ. Octauum agebat Pontificatus annum Gregorius cum, Synodo Romæ coacta aduerſus illicita coniugia acriter perorauit, atque Anatemate eos perculit, qui contra præſcriptas ab Eccleſia leges, matrimonio cum ſacratis Deo Mulieribus iungerentur. Chri. Ann. 721.

Syrus Impoſtor. Hoc eodem anno Impoſtor quidam Syrus Meſſiam ſe eſſe audacter mentitus, Iudæorum complures, non inſolenter, ſeduxit. *Theop.*

Apud Armeniam quoq. Manichæi hoc tempore, vt ſæpius Prouinciam perturbantes, à Leone Aug. compreſſi ſunt, qui & Iudæos Ad Baptiſmum compulit. Chri. Ann. 722.

S. Bonifacius. Quod ad res ſpectat Occidentis, cum ad Gregorium de Bonifacij, quē in Germaniam legauerat, rebus præclare in Fide inibi propaganda geſtis, perlatum fuiſſet, placuit illum, Romam accerſitum, Epiſcopum conſecrare, quod ſequenti peractum eſt anno. hoc tamen non antea præſtitum, quam Bonifacius ipſe rectæ Fidei profeſſionem emitteret, atque in Rom. Pontificis verba iuraret. dimiſſum porrò Bonifacium Chri. Ann. 723.

cium Gregorius commendatitijs literis compluribus munijt, *quarũ exemplum hic habes*.

Concil. Nicen. 2. Dum apud Occidentem ita ſe res habent, monſtrum oritur apud Orientem, cuius cornibus Eccleſia diutius exagitata eſt. hæc eſt Hęreſis *Iconoclaſtarum*, quæ hoc anno Gizidis Saracenorum Principis edicto eſt promulgata, Authore Iudæo quodam Impoſtore, qui diuturnum illi Regnum hoc præſtito, eſt pollicitus. cæterum Gizide intra ſexquiannum extincto, Vlidus eiuſdem filius, Iudæo, quaſi Parentis interfectore, ſupplico effecto, imagines quoque Templis tum reddi iuſſit. Verum eninuerò alijs poſteà, vt tradunt, Iudæis Leonem Auguſtum faſcinantibus, deiectum paulò ante, monſtrum viuacius reuixit. *Iconomach. ortus. Leo à Iudæis deceptus.*

Chri. Ann. 724. Magnæ interim, ex Bonifacij predicatione, apud Germaniam, Euangelio credentium acceſſiones fiebant; itaq. cum illius vbiq. fama increbreſceret, gratulatoriæ ad eum Epiſtolę vndique afferebantur, *quarum exempla apud Authorem, ſi libet, hic require*. *S. Bonifacij res geſta.*

Sur. 8. Sept. Eodem fere tempore S. Corbinianus Friſingenſis apud Germaniam Epiſcopus, laboribus perfunctus maximis in Chriſti fide ea in Regione propagãda, Romã profectus, miſſionẽ apud Gregorium Pontificem ab Epiſcopali munere expetijt, nec impetrauit. *S. Corbinianus.*

Sar-

Digitized by Google

S. Auguſtini reliquiæ. Sardiniam hoc tempore Sarraceni obtinebant, apud quam Inſulam ſanctiſſimi Antiſtitis Auguſtini Reliquiæ erāt ex Africa (quod alibi tradidimus) Vandalica graſſante perſecutione, illuc tranſlatæ. eas Luitprādus Rex, magno à Barbarus redemptas precio, Ticinum tranſtulit. Ijdem porrò Barbari eodem ferè tempore Galliam ex Hiſpania irrumpunt, Eudone illos Aquitaniæ Duce aduerſus Carolum Martellum euocante, à quo tamen ad internecionem cum Rege Abdirama cæſi, Caroli potentiam, ac gloriam immanè quantum auxerunt. *Chri. Ann. 725. Oldr. ep. ad Carol. Ma. ſup. ad ann. 504. P. Diac. l. 6. c. 14.*

Leonis edictū in ſac. imagines. Decimum agebat in Imperio annum Leo, cum, ſacrilego edicto promulgato, ſacras vbique Imagines deleri iuſſit, earumque plurimas nactus, ipſa in Vrbe Regia concremauit; quo cognito Gregorius, coacta Romæ *Synod. Romæ.* Synodo ſacras imagines retinēdas ſtatuit: nouam hæreſim ipſumque adeo *Leo Imper. excōmunicatus.* Authorem Auguſtū Anathemate perculit: ſubditos eidem Populos, ſacramento ſolutos, à tributorum ſolutione exemit: quod quidem ex Græcis ſcriptoribus habemus. verum continuiſſe eum potius in officio Italos ſpontè ſua Græcorum iugum detrectantes, diſcere ex eo poſſumus, quod aduerſus Luitprandum, qui Ra- *Vrſus Venet. Dux.* uennam, pulſo Exarcho, occupauerat, Vrſi Venetiarum Ducis Auxilium implo- *Chri. Ann. 726. Theoph. & Cedren. P. Di. And. Dan.*

implorauit, nec incaſſum. Luitprandus quippè Rauēna cedere coactus, Exarchus, qui aufugerat, reſtitutus eſt. acriores quidem Gregorium in Leonem dediſſe literas, omnes affirmant. *has non ita pridem gracè, ac latinè editas vtroque idiomatè apud Authorem hìc habes, quibus & alteras, non antea, vt teſtatur, editas addit.* Vbi ſe literis haudquaquā proficere Gregorius animaduertit, Legatos Byzantium miſit, quos Leo, nulla iuris Gentium ratione habita, carceri ſtatim mancipatos, exilio indè mulctauit: inſuper & ipſi Gregorio Pontifici inſidias ſtruxit, quibus detectis, & coniurati à Romanis interfecti ſunt, & Italiæ pars maxima, quæ ſub Romano erat Imperio, ab eo abrupta eſt. initum inſuper cum Carolo Martello aduerſus impium Auguſtum fœdus, illius conſilium inferendi Italiæ belli, diſiecit.

Grego. Leonē arguit

Italia à Leone deficit.

Sub eiuſdem anni exitum Bonifacius Germaniæ Apoſtolus per Danualem Presbyterum Romam legatum Gregorium Pontificem conſulit de compluribus in Apoſtolico obeundo munere ſubortis dubitationibus, ad quas omnes reſponſum extat, perperam tamen inter Gregorij III. Epiſtolas collocatum legitur.

p. 4.

Chri. Ann. 727.

Hoc tempore egregium catholicæ fidei aduerſus Leonem Aug. traditāq.

ab

ab eo hæreſim nauabat operam Germanus Patriarcha, ac Ioannes Damaſcenus, vt illius Epiſtolæ, quæ extant, Huius verò non vnius generis lucubrationes docent. Cæterum Claſſiarij Leonis milites, ac Duces arma in illum, pietate licet ſuadente, inconſultè tamen inferentes, ſuperantur: cladi porrò ſuperſtites ſupplicio afficiuntur.

Io. Damaſcenus.

Apu[d] Nice[n.] Syno[d.] 2.

Erat Ioannes Damaſcenus ſummo apud ſuos loco natus ob morum tamen probitatem magis, quam ob generis ſplendorem à Sarracenorum Rege, cuius Ditioni ſuberat, apprimè carus, interque Aulæ Proceres conſiliorum eius participes adſcitus. huius dicendi ſcribendique libertatem (nam in nouam hæreſim ſtilum, vt diximus, acuerat) Leo Aug. indignè admodum ferebat. ergo cum homini, qui Sarracenis ſubeſſet, eorumque apud Principem gratia in primis polleret, obeſſe alia ratione haud poſſet, ad dolos conuerſus, Ioannis caractere, quam ſimillime, efficto, illius quaſi ad ſe literas datas, quibus Vrbem ſe proditurum ſpondebat, ad Sarracenorum Regem mittit. Is caracteris, ſimilitudine deceptus, re haud alia ratione diſcuſſa, in furorem actus, Ioanni dexteram amputari iubet. at Vir Sanctiſſimus ita, vt erat, cruentatus, ac non tam vulneris, quam intentati criminis dolore cõfectus, ante Deiparæ Virginis Imaginem

Eius genus.

Chri. Ann. 728.

Dolo à Leone petitur

Mirũ de eius dextra

ginem prouolutus, dextræ ſimul, ac læſæ reſtitutionem ſ. mæ effuſiſſimis apud eam precibus expoſcit. mira res: ſomno, à quo fuerat correptus, excitatus, dextram ita reſtitutam cernit, vt tenuis nihilominus cicatrix abſciſſionis teſtis appareret. re à Principe cognita (quamquam non ſtatim miraculo fidem habuit) Ioannis ſimul innocentia, Leonis detecta fraus eſt. tum vir Dei tandiù precibus apud eundem Principem egit, donec, honeſta miſſione impetrata, ex Aula Hieroſolymam abijt, monaſtico tum ſuſcepto vitæ genere, Eccleſiam deinceps morum ſanctitate, ac luculentis editis commentarijs magis, magiſque illuſtrauit. eius res geſtas Ioannes Hieroſolymorũ Patriarcha poſteris tradidit.

Aulã deſerit Monachus fit.

Anaſt. in Gregor. Sutrium hoc tempore, Arx muniſſima, Longobardorum armis intercepta, poſt dies quadraginta, Gregorio precibus apud Luitprandũ agente, donationis titulo, Apoſtolorum Principi, militibus inde reuocatis, collatum ab eo eſt.

Sutriũ B. Petro donatũ.

Chri. Ann. 729. *Anaſt. in Gregor.* Leo interim per Exarchum fœdus cum Luitprando Longobardorum Rege ferijt auxilia ad debellãdos Spoletanum, ac Beneuentanum, eius ipſius Gentis Duces, pollicitus, dum tamen Rex ipſe Romanam Vrbem, quæ Græcorum iugum excuſſerat, iunctis viribus, expugnaret. Gregorij hoc fœde-

Leonis cum Luitprãdo fœdus.

Roma obſeſſa liberatur. re haud dubiè caput petebatur, qui tamen amborum armis, Vrbe obſeſſa, ita non eſt territus, vt adire in caſtris Regem non ſit veritus. itaque Pontificis maieſtate motus Luitprandus, ad eius ſeſe pedes, non placatus modo, ſed etiam horrore quodam perculſus, proſternit, Apoſtolorum Templa ſupplex adit, ac militaribus ibidem poſitis indumentis, conciliatis ſimul Gregorio, atque Exarcho, exercitum reducit innoxium.

Cometa duo. *Bed. Hiſt. l. 5. c. 24* Hoc eodem anno Cometæ duo mortales terruere, quorũ vnus orientem antecedebat ſolem, occidentem ſubſequebatur alter. diram ab his cladem prænunciatam, quam Galliæ poſtea Sarraceni intulere, eius temporis Scriptores exiſtimarunt.

Chri. Ann. 730. *Theoph. Damaſc. oratio 2.* At impius Imperator, quo minus veritate nitebatur, eò vim magis adhibendam ratus, Germanum Patriarchã blanditijs diu fruſtra tentatum, vi deijcit, plagiſque, ac contumelijs affectum, exilio mulctat. Cleri porrò ſuffragijs ne in ſpeciem quidem requiſitis, Anaſtaſium aſſentatorem egregium, ſuæ fauentem hæreſi, eius in Sede collocat: tum demum Leonem Anatemate à Gregorio perculsũ Scriptores omnes conſentiunt.

Léo Imp. excõmunicatur.

Chri. Ann. 731. *Grego. obitus.* XVII. Pontificatus anno Gregorius diem obit extremum Succeſſorem nactus eiuſdem nominis Gregorium, qui

qui tertius numeratur, Hic Gregoriũ Præsbyterũ ad Leonem legat, qui, Byzantium vbi peruenit, illius iram pertimeſcens, Pontificis, quas ferebat, literas Auguſto reddendas, quod acriores eas eſſe ſciret, Romam, Legatione vtcumque functus, retulit; ea de cauſa excommunicationis ſententiæ ſubijciendus cum eſſet, Epiſcoporum, quos Pontifex ea ſuper re coëgerat, precibus eam euitauit, ita tamen, vt non omninò meritam præuaricationis pœnam euaſerit; quippè eidem imperatum, vt Byzantium remeans, eaſdem Auguſto literas redderet; quod dum ſequenti anno ſumma cum animi coſtantia, preſtat, ex itinere, apud Siciliam comprehenſus, Leonis iuſſu exilio mulctatus eſt. *Grego III. ſuccedit. Eius ſeueritas.*

Impius porrò Auguſtus Sacerdotalis ordinis Viros, ſuæ aduerſantes hæreſi, adortus, quos leuiſſimè, exilio puniebat, ſacrorum martyrum numerum in dies augens. *Leonis perſequutio*

Sur. 5. Iun. Audierat de Gregorij obitu, à quo Apoſtolatum acceperat Bonifacius; igitur nihil prius habuit, quam vt rerum a ſe geſtarũ rationem Succeſſori redderet, tum ſuper gerendis deinceps cõſuleret. Legatos proinde Romã deſtinat, quos Gregorius benignè, vt par erat, ſuſceptos, datoq. ad Bonifacij cõſultationes reſponſo *cuius exemplum hìc habes*, benè illis precatus, dimiſit. *S. Bonifacius.*

I 2 Ad

Beda hiſtoria finis. Ad hũc vſque annum, qui Sæculi eſt alter, ac trigeſimus, Beda Hiſtoriam à sè conſcriptam deducit, ad cuius finem de ſe addit non nulla. ipſius porrò operum catalogum ad finem Epitomes habes. cæterum de illius obitu, qui, quoto acciderit anno, non ſatis conſtat, ipſius Diſcipuli extat epiſtola *hic relata; vbi & tanti Viri elogia quædam ex Veteribus afferuntur.* *Eiuſdẽ elogia.*

Hoc eodem anno, qui Galliam iterum inuaſerant Sarraceni, iterum à Carolo vincuntur, ſuga porrò elapſi naufragio pereunt. *Pithe. Chrõ.*

Conſtãtini nuptiæ. Ad ſequentem annũ ſpectant Conſtantini Leonis Filij nuptiæ cum Gaiani Filia, quæ, Chriſtianis ſacris initiata, Irene eſt appellata. diuino autẽ conſilio factum videtur, vt barbara Mulier catholicam ſimul fidẽ ita amplexa ſit, vt per ſummã animi conſtantiam Viro, ac Socero obnitentibus, tueri eam numquam deſtiterit. Chri. Ann. 732.

Subindè Leo claſſem validam in Siciliam mittit: Italiæ populos, qui iugum excuſſerant, debellaturus. eo terrore Siculos, ac Calabros graui impoſito tributo domuit, Romanæ Eccleſiæ apud eam Inſulam patrimonium Fiſco addixit. ceterum haud ita multo poſt claſſe apud Superum mare, vi tempeſtatis, diſiecta, Itali reliqui timore ſoluti ſunt. *Theop.*

Gregorius interim, Tyranni armis haud-

haudquaquam territus, Concilium Romæ cogit Epiſcoporum propè, C. quo ſacrarum Imaginum cultum decreto iterum ſancit: nouam hæreſim explodit, ac damnat: tum nouum ad Leonem Commonitorium mittit; quod tamē ita non eſt receptū, vt illius delator cuſtodiæ, ex more, traditus, poſt annū demū contumelijs, atq. iniurijs abundè affectus dimiſſus ſit. Iā verò qui ſcriptis adſtruere ſacrarū Imaginum vſum voluit Gregorius, facto quoque ſtabiliuit, ex his pluribus apud præcipua Vrbis Templa conſecratis; qua de re Anaſtaſium conſule. *Synod. Roma.*

Chri. Ann. 733. *Anaſt.* Ad legationes hactenus ad Leonem miſſas, placuit Gregorio duplicem hoc anno illius Principatus octauo, eadem ex cauſa, ad illum decernere: alteram ipſius Gregorij nomine: Italiæ totius alteram, quibus priſtinum eidem obſequium, ac tributorum ſolutio ſpondebatur, dùm quieſcere Eccleſiam fineret, ac ſancitas à maioribus leges cuſtodire. cæterum vtraque incaſſum cecidit haud diſparem à ſuperioribus exitum ſortita. *Multiplex ad Leonē Legatio.*

Hoc tempore, quemadmodum apud Galliam Carolus Sarracenos ex Hiſpania irrumpentes vicit; ita apud Germaniam, Bonifacius recens ortam in Bauaria hæreſim, diuino ſpiritu diſflauit ità, vt ne cuiuſmodi quidem fuerit, notitia ad poſteros peruenerit. *Martelli victoria.*

Quatuor qui ſequuntur anni vix aliquid memoratu dignum exhibent, prę. ter Martyrum apud Orientem certamina Leone cruenta beſtia id dies magis ſæuiēte. horum quidem poſtremo, qui ſęculi fuit ſeptimus, ac trigeſimus, Coeluulfus apud Angliam Rex, cui conſcriptam à ſe Hiſtoriam Beda nuncupauit, Regijs pompis valere iuſſis, monaſticum vitæ genus amplexus eſt. Chri. Ann. 734. 735. 736. 737.

Coeluulfus Rex Monachus fit

Exinde Bonifacius rerũ apud Germaniam geſtarum fama clarus, ad Apoſtolorum limina acceſſit; vbique, Romæ in primis, non ſecus, ac demiſſus è cælo Angelus, exceptus, audituſque. ante diſceſſum, SS. Martyrum reliquijs, alijſque vtroq. dignis muneribus donatus à Gregorio eſt, tum literis ad complures Germaniæ Populos, atque Epiſcopos, *quæ hic recitantur*, munitus. Chri. Ann. 738.

Sarraceni à Martello victi.

Per idem tempus Sarraceni Prouinciam (quæ Regio eſt Galliæ Narbonenſis) inuadentes, Caroli armis iterum fuſi, fugatique ſunt.

Alfonſus Hiſp. Rex

Quo etiam tempore Alfonſum, quẽ alij Adelfonſum vocant, Pelagij Gener, Socero, ac ſubindè illius Filio Fauila exſtinctis, ſummo illius Gentis bono; Rex à profugis Hiſpanis appellatur. Is, quod ex Recaredi ſtirpe eſſet, *Catholici* nomen, illi olim ab Epiſcorum Concilio delatum, adſciuit, rebuſque poſtea fortiter, pièque geſtis promeritus, retinuit.

Catholici nomẽ ſumit.

Digitized by Google

Chri. Ann. 739. At vero Bonifacius in Germaniam rediux, apud Boiarios moratus, eius quoque culturam agri fœliciter ſuſcepit, eumque quadripartitò diuiſum, electis à ſe Epiſcopis attribuit; Erimbertum Friſiæ Gentis Eccleſiæ, Ioannem Salisburgenſi Oppido: Vuinilum Pauienſi: Gunibaldum Ratisbonæ, quæ Prouinciæ erat Metropolis. quibus de rebus certior Rom. Pontifex à Bonifacio factus, datis ad eum literis, *quarum exemplum hic habes*, cuncta vt ritè, ac rectè geſta comprobauit. *S. Bonifacij res geſta.*

Anaſt. in Zacar. Hoc eodẽ anno Traſamundus Spoletanus Dux à Luitprando Rege infeſto agmine appetitus, Romam confugerat; cum verò dedere illum Romani abnuerent, Vrbs à Luitprando obſeſſa eſt, & Vaticanum Principis Apoſtolorum Templum ſpoliatum. cæterum Rege tum quidem recedente, Traſamundus amiſſum ſtatim Principatum recepit, atque iterum Regis in ſe arma conciuit. His igitur inter ſeſe diſſidentibus, in maximum Italia diſcrimen adducta eſt. *Roma obſeſſa.*

Chri. Ann. 740. Itaque Gregorius honorifica ad Martellum Legatione inſtituta, enixè illum ad opem Italis aduerſus Longobardos ferendam, hortatus eſt.

Bonifacius autem, ex Gregorij præſcripto, Synodum Auguſtæ Vindclicorum cogit, licet alij ad Danubium coactam tradant. *Synod. Auguſtana.*

Eodem ferè tempore Ina Saxonum Occidentalium apud Angliam Rex nuncium Regno cum Vxore Edilburgha remiſſurus Ditionem omnem Romanæ Eccleſię vectigalem fecit, quod ab alijs quoque eiuſdem Inſulæ poſteà Regibus, eius exemplo factum conſtat. huiuſmodi ſanè vectigal ad Henricum vſque huius nominis VIII. qui, cum Gente ferè vniuerſa, ab obedientia Rom. Sedis deſciuit Patrum noſtrorum memoria, perſolutum eſt.

Regnũ Rom. Eccl. tributariũ. — *infra anno 775. 847. et 869.*

Hoc item anno terremotu concuſſa eſt Thracia atque Bithynia vehementius, à quo Vrbes complures funditus exciſæ ſunt, Byzantium in primis, collapſis moenibus, atque auguſtioribus quibuſque ædificijs, mirum in modum eſt deformatum.

Terræmotus. — *Theop.*

Ea ſuccuſſione, quæ, anno ferè integro ſubindè veluti reuiuiſcens, graſſata fuerat, quieſcente; Leo Iconomachus quintum ac vigeſimum in Imperio annum agens, mortalibus æquè, ac Superis inuiſus, moritur; hoc pernicioſior, quod deteriorem Filium hæredem reliquit. Hic ſtatim promulgatum anteà à Leone Patre edictum aduerſus ſacrarum Imaginum Cultores affigi iuſſit. cæterum meditatum aduerſus Catholicos bellum gerere tum quidem nequijt, Imperij æmulum bello petere coactus. Artabaſdus Curopalata Is fuit, qui quod ſtrenuam

Leonis Imp. obitus. — *Chri. Ann. 741.* — *Theop. & Cedren.*

Conſtãtinus fil. ſuccedit.

Leo-

Leoni operam in adipiſcendo Imperio, Armeniæ tum Prætor, nauaſſet, Leonis Filiæ nuptias promeruerat. igitur cum Conſtantini inſidias detexiſſet, aperta illum vi ſtatuit adoriri. ſumptis itaque actutum armis Auguſtum fuga ſibi conſulere haud ægrè compulit: ipſe, vtpote Orthodoxus, Byzantij receptus, Imperator maximo cũ Vrbis plauſu acclamatur. cumque Conſtantinum ex fuga interceptum, cæſumque fama vulgaſſet, eius quoque infantes Filij aut cæſi pariter, aut, attonſi prius, carceri ſunt mancipati. tum Anaſtaſius Patriarcha ad Vrbem nouo Auguſto conciliandam, Conſtautini impietatem, viuificam Christi Crucem manu tenens, patefecit, iureiurando frequentiſſimũ apud Populum teſtatus, dixiſſe eum ſibi nec Chriſti ſe diuinitatem, nec Mariæ Matris Virginitatem credere; cæteraque chriſtianæ religionis dogmata aniles fabulas exiſtimare. quibus auditis, qui adſtabat Populus horrore percuſſus, probra in illum, ac blaſphemias iactare certatim occepit. *Conſtãtini impietas.*

Hoc tempore Euelid Rex Arabum captiuos apud ſe Chriſtianos magno numero interfecit, quorum pro fide certamina, Scriptorum inopia ſilentio ſunt obruta, Encomijs alioquin maximis celebranda. *Euelid Rex Arabũ*

Quo item anno Gregorius Ponti *Gregorij PP. &c.*

I 5 ſex

Caroli Mart. obitus. ſex Romæ, Carolus cognomẽto Martellus apud Galliam, pari gloria, decedunt. quod autem Vrbis obſidio metueretur, haud cunctatus Rom. Clerus *Zacharias Papa.* Zachariam Græcum hominem Gregorio ſubſtituit. *porrò quæ de Martelli obitu, deque illius ad inferos damnatione ab aliquibus traduntur commentitia eſſe, pluribus hic Author oſtendit, quem require.* *Sur. 4. Ian & 20. Febr.* *Gratiã. 16. q. 1. c. 59.*

Nicephorus Artabaſdi fil. Imper. Artabaſdus interim exercitum in Conſtantinum ducturus Nicephorum Filium coronandum prius curat. id Anaſtaſij Patriarchæ Iconomachi miniſterio peractum Deo haud quaquam fuiſſe gratum, euentus poſtea comprobauit. *Artabaſdus vincitur.* prælio quippe inito, Artabaſdus vincitur, ſuorumque cladi ſuperſtes ægrè Byzantium recipit ſeſe. exindè reſumptis vtcumque viribus, Nicetam Filium natu minorem in hoſtem iterum immittit, à quo haud diſpari exitu pugnatum eſt. *Chri. Ann. 742.* *Theop. & Cedren.*

Ad hæc aliæ Orientale Imperium clades vexarunt, frugum inopia, ac terræmotus.

Quo tempore, Euelide Sarracenorum Principe extincto, *Cyzid Rex Sarracen.* Cyzid ſublegitur, à quo (quadraginta demum poſt annos Antiochenis Ciuibus Patriarcham ſibi conſtituere permiſſum eſt.

Illud quoque inter anni huius fauſta numerandũ; ſimul etenim Coſmas Alexandrinus Patriarcha Monotelita-

rum

rum hæreſi diuino inſtinctu abiurata Catholicæ Eccleſiæ eſt redditus.

Inſuper Damaſci Epiſcopus Petrus, zelo fidei in Maometicam ſuperſtitionem acrius inuectus, lingua eſt mulctatus, quam pariter ob cauſam alij non pauci martyrij palmam adepti ſunt.

Sur. 5. Iun. Celebratur hoc eodem anno apud Germaniam Synodus à Bonifacio Zachariæ iuſſu, Carolomano Martelli Filio natu maiore permittente. *extant Synodi huius Acta ab Auctore huc allata, ex eoque, vt libet, petenda.* *Synod. apud Germ. Carolomanus*

Luitprandus hoc tempore apud Interannam cum exercitu erat. ad illum itaque profectus Zacharias, ita apud eum perorauit, vt non ablata modo reddere, ſed de ſuo iuſuper multa Rom. Eccleſiæ donare omnium cum admiratione, compulerit. *Zacharia authoritas.*

Chri. Ann. 743. *Anaſt. in Zachar.* Sequenti quoque anno, cum Rex idem Rauennam obſideret, Zachariæ illuc delati precibus ab incepto deſtitit; vt immeritò Græci de Romanis Pontificibus queri videantur, quod ipſorum opera Occidentali Imperio exuti ſint. id enim non anteà factum conſtat, quam ipſi ijdem Græci tutandæ Italiæ curam omnem abiecerint. *Græcorũ querela.*

Exindè in Vrbem redux Zacharias Conuentum inibi Epiſcoporum celebrat; in eo vetiti ſunt Epiſcopi, ac reliqui ſacrati Deo Viri, Mulieres do- *Synod. Roma.*

mi habere, inſuper Sacerdotalia indumenta niſi longioris itineris cauſa deponere. coniugia, ex veterum Canonum præſcripto illicita, iterum inhibita: inſuper & ſuperſtitioſi cultus, cantuſque, atque inanes choreæ.

Conſt. Byzantium, recipit Profugus iterim Conſtantinus valido comparato exercitu, Byzantium delatus, Vrbem rerum omnium inopia laborantem obſidet, eaque haud ità multo poſt potitur. Artabaſdum, ac Filios fuga elapſos, ex eaque retractos, excæcat: mox in Hippodromũ oſtentui Populo imbi frequentiſſimo producit: alios inſuper magno numero diuerſi generis ſupplicijs afficit. in his Anaſtaſiũ Patriarcham Aſino inuerſum impoſitum circumduci, ac verberibus cedi iubet Ad hęc cũ reſciſſet Rauẽnæ Exarchatũ Zacharię opera à Luitprandi inuaſione exemptũm, ad Pontificẽ demerendũ, atq in fide, officioq cõtinendũ prædia quædam, quę iuris erant Imperij, Romanæ Eccleſiæ attribuit. Byzantij exindè Ciues, quos ſæuitia exterruerat, delinire, ac demereri omni ope ſtudet. *Theop. Cedrẽ. & Zonar.* *Anaſt. in Zachar.* Chri. Ann. 744.

Hoc anno, qui ſæculi eſt quartus, ac quadrageſimus, data reperitur Zachariæ Epiſtola ad Pipinum, alioſque Germaniæ Priuceps, atque Epiſcopos, quæ XXVII. diſtinctis capitibus controuerſias fere omnes in ſacro miniſterio ſubortas dirimit. *hanc Lector ab*

Au-

Authore huc allatam tute conſule. ea perſcripta, Zacharias Bonifacio mandat, Concilium vti cogat, deque omnium cuſtodia inter Epiſcopos agat; quod ritè à Bonifacio peractum eſt. *Synod. Germanica.*

P. Dia. ſub fin. hiſt. Lõgob. Moritur hoc eodem anno Luitprandus cũ annos regnaſſet amplius XXX. eo extincto ſublegitur Hildebrandus ipſius Nepos, qui ſeptem vix menſes regnauit, in ordinem à ſuis redactus, quod aſperis eſſet moribus, atque in ſæuitiam abiturus videretur. huic igitur, bono omine, Rachis Foroiulienſium Dux fortis, ac ſapiens ſubrogatur, ad quem ſtatim Legatos de Pace Rom. Pontifex mittit, quorum opera firmata Pax eſt ad annos XX. *Luitprãdi obitus. Ildebrandus ſuccedit. Ildebrãdo Rachis* *Anaſt. in Zachar.*

Inter hæc Hiſpania præclaris Alfonſi Catholici Regis facinoribus illuſtrabatur; ſcriptorum tamen inopia pleraque omnia ſilentio ſunt obruta: illud conſtat, Vrbes eum plurimas de Sarracenis recepiſſe, fidem Catholicam, ab his peſſundatam, reſtituiſſe, ac propagaſſe, ne *Catholici* titulus gratis aſſumptus videretur. Regni fines ita protulit, vt Aſturiæ Galleciam adijceret. *Alfõſi facinora.*

Chri. Ann. 745. Succreſcentes porrò Germanico in agro, licet nauiter exculto, ſubindè errorum Spinę, Apoſtolica iterum falce ſuccidendæ fuere. tertium itaque Concilium à Bonifacio celebratur; quo peracto, illius Acta Romã, à ſummo *Cõcil. Germanicũ.* *apud Suriũ vbi ſupra.*

mo Antiſtite probanda, tranſmittũtur. quibus ille receptis, viciniores Vrbi Epiſcopos, ac Romanos Presbyteros, qui Cardinales dicti ſunt, apud Lateranum cogit. *quid tum ibidem actum, quæque in diſquiſitionem vocata ſint, ex Authore ea fusè hic referente diſces.*

Synod. Roma.

Sexto, ac quadrageſimo eiuſdem ſæculi anno ciuili inter ſe bello decertant Sarraceni. Quo tempore Paleſtinam, ac Syriam vniuerſam caligo inſueta, ac terræmotus terrore maximo effecerunt. tum exorta apud Calabriã vulgaris lues, Siciliam mox adortam, Byzantium vſque peruaſit, quam Vrbem triennio fere depaſta, Ciuibus exhauſit. Res tum accidit admiranda: lue tactos cæruleæ ſtatim Cruces, ac veluti ex oleo pellucentes impreſſæ veſtibus deſignabant: eo indicio mors, vt certa, ſic proqinqua, notabatur, vt immiſſam diuinitus cladem vnuſquiſque agnoſceret.

Chri. Ann. 746. *Theop.*

Terræmotus. Vulgaris lues. Prodigium.

Ad ſequentem annum plerique referunt Carolomani Francorum Principis Romam aduentum, cum, Regijs pompis remiſſo nuncio, Caſſinũ indè petijt Monaſticum eo in Cœnobio indumentum, vitæque genus, raro ad poſteros exemplo, ſuſcepturus.

Chri. Ann. 747. *Sigeb. Chr. Regin. & Leo Oſtien.*

Carolomanus Monachus.

Per idem tempus ſanctiſſimus Herbipolenſis Epiſcopus Burcardus ad Apoſtolorum limina acceſsit, ſecumq.

Chri. Ann. 748.

Boni-

Boniſacij literas ad Zachariam detulit, quæ conſultationes, ex more, continebant, quod ex redditis à Zacharia literis compertum habemus.

Chri. Ann. 749. *Theop.* Subinde Syria terræmotu iterum concutitur, quo dehiſcens alicubi tellus veluti viſcera eructauit: montanæ Vrbes aliquot ipſis, quibus inſidebant, collibus ſubſidentibus, vna cum Ciuibus in plana dilapſæ ſunt. *Terræmotus effectus miri.*

Chri. Ann. 750. *Anaſt. Leo Oſtien. c. 8.* Haud ita multo poſt Rachis Longobardorum Rex pacis alioquin ſtudioſiſsimus (qua ex cauſa non ſatis conſtat) nulla induciarum quas pepigerat, ratione habita, Peruſiam obſidet, obuia quæque ferro, ac flamma populatus. igitur Zacharias non aliunde, quam ex ſuo ipſius animi robore, opem ſibi implorandam ratus, ad Regem venit in caſtra diuinamque illi intentans iram ni recedat, horrore quodam perfudit adeo, vt, ſoluta obſidione, Rex Romam progreſſus, ſe cum Vxore, ac filia Deo ſacrauerit, Caſsinumque inde petens monaſtichum ibidem indumentum ſuſceperit: Vxor porrò, ac Filia & ipſæ in Sanctimonialium cœtu conſenuerint. Rachiſi Aiſtulfus Frater ſubrogatur, quo de alibi ſermo erit. *Peruſia obſidetur* *Rachis Monachus fit* *Aiſtulfus.*

Sur. 7. Febr. Eodē fere tēpore Ricardus Anglorū Rex qui, Regno abdicato, duobus cū Filijs Vuillebaldo, ac Vuinibaldo in Germaniā venerat, relictiſque ibidem *S. Ricardus Angl. Rex.*

ſub

ſub Bonifacij diſclipina Filijs, in Italiam perrexerat, ea ſub priuati hominis habitu latè peragrata, Lucæ apud Hetruriam deceſsit, atque in ſanctorum numerum relatus eſt. extat eius Epitaphium ea in Vrbe *ab Authore quoque inde excriptum, hic relatum.*

Hildericus. *Pipinus II.* Hoc tempore Hildericus apud Francos, Regis non niſi nomen obtinebat, poteſtas Regia apud Pipinum erat. Regni itaque Proceres Hilderici ignauiam pertæſi, Pipino authores ſunt, vt de abrogando illi Regno apud Rom. Pontificem agat, & quando Rex ipſe iam ſit, Rex quoque dici velit. miſsi itaque hac de re Legati à Pipino ad Zachariam hoc anno ſunt, qui decimus à Patris morte numerabatur. ergo Zacharias rè maturè diſcuſſa, Bonifacio, qui iam Moguntiæ erat Epiſcopus, negocium dat, vti Pipinum ſolemni ritu inungat, Regemque, Hilderico in Monaſterium detruſo, appellet. quod ſequẽti poſtmodum anno Sueſſione, peractum eſt, quo & Zacharias ipſe deceſſit, cum annos ſediſſet paulò amplius decem. Inter alia pietatis, ac munificentię illius opera illud traditur; cum Veneti Mercatores in Vrbem veniſſent, multaque apud eam Mancipia coëmiſſent, apud Africam aliaſque Barbarorum, Prouincias diſtrahenda, indignum ipſe ratus Chriſtianos homines ſeruitutem apud Infideles

Chri. Ann. 751.

Pipinus Rex. *Zacharia obitus.*

Chri. Ann. 752. *Anaſt.*

Eiusſacinus.

les

les ſeruire ære, ſuo ex Venetis redemptos, liberos fecit. Eo ad huc ſuperſtite inuentum apud Lateranũ Georgij Martyris caput, in ipſius Diaconiam ad Velum Aureum ſummo cum totius Populi plauſu tranſlatum eſt. Illud nequaquam eſt prætereundum, ab eodem Zacharia indultum Pipino fuiſſe, vt Regni Epiſcopos poſtularet, ſiuè, vt vocant, nominaret, ab Apoſtolica deindè Sede probandos; vt ſcias cum à Regibus deinceps Galliæ Eccleſijs Epiſcopos datos legis, id non proprio ipſorum Iure, ſed Summi Sacerdotis conceſſione fieri.

S.Georgij caput.

Lup. Abb. ep. 81.

Epiſcoporum nominatio.

Anaſt. in Zachar.

Duodecimo à Zachariæ obitu die, Succeſſor eidẽ legitur Stephanus quatriduo non amplius ſuperſtes, quo factum eſt, vt eum quidam inter Pontifices non recenſeant. eam ob rem non ſine horrore quodã Rom. Clerus Virginis opem imploraturus, in D. Matris Baſilicam ad Præſepe frequẽs coit, ac antequam indè abſcedat Stephanum alterum Apoſtolica in Sede collocat; qui ab effuſa in pauperes munificentia Pontificatum auſpiciatus Xenodochia ſtatim complura, ac Noſocomia, aut inſtaurauit, aut inſtituit, annuis exindè cenſibus attributis. poſt hæc Legatos de Pace ad Aiſtulſum mittit additis regijs muneribus.

Stephanus II.

Stephanus III

Pax itaq. tum quidem ſancita eſt ad annos XL. cæterum Rex fœdifragus quar-

Aiſtulſi perfidia.

quarto eam menſe abrupit, grauique idicto Romanis tributo, bellum, ni pareant, aſperrimum denunciat. igitur Stephanus venerabiles ad eum Abbates iterum legat; Hi, ne auditi quidem à Rege, ad ſua ſe Monaſteria referre iuſsi redire ad Pontificem vetiti ſunt.

Nonãtulæ Monaſterij. Hoc eodem anno Anſelmus Aiſtulfi Vxoris Frater, pietatis inſtinctu, Nonantulæ Monaſterij in agro Mutinenſi conſtruit ampliſsimis eidem latifundijs attributis, & ipſe poſtmodum Monachus, vt ferunt, effectus, eiuſdem Abbas conſtitutus, ducentis ibidem Monachis diutius præfuit. *Sigeb. Chron.*

Aiſtulfus Romã obſidet. Chri. Ann. 753. *Anaſt.* Aiſtulfus porrò, quod minatus Romanis fuerat, Romam cum exercitu petens, omnia, ex itinere, flamma, ac ferro populatus, arcta Vrbem obſidione cingit. tum Pontifex Conſtantini Aug. in primis auxilium ſibi implorandum ratus, Legatos ad eum mittit, Italiæ totius à Longobardis diſcrimẽ, eiuſque amiſsionem, ni preſtò actutum ſit, etiam, atque etiam ingerens. *Conſt. Imper. nequitia.* at ille tantum Imperij ſimul damnum, ac dedecus parui pendens, bellum, quod Longobardis inferre debuit, Catholicis infert, ſacrarum cultum Imaginum abrogare omni ope nitens; vt ſatis ſuperque conſtet, non anteà ab Italis Occidentale Imperium Gallis oblatum, quam illius tutandi curam omnẽ abiecerint Græci. illud exploratum

tum eſt, Stephanum Pontificem, ante- quam in Galliam ad Pipinum pergeret, Conſtantini Legato ſecum adducto, Aiſtulfum conueniſſe, quæque, non Eccleſiæ modo, ſed iuris quoque eſſent Imperij repetijſſe; quo incaſſum tentato ad Pipinum demum acceſſiſſe. Nunquã antea Rom. Pontificis Maieſtas enituit magis: venientem, Epiſcopi in Italiam vſque, Pipini iuſſu, delati, deducunt: Regis dein Filius Carolus, qui *Magni* poſtea nomen adeptus eſt, obuiam longius procedit: demũ Rex ipſe ad tria paſſuum millia occurrit: tum equo deſiliens venerabundus vna cum Coniuge, ac Liberis excipit, ac Pontificij equi frenum manu tenens, pedes ipſe deducit, in Regiam.

Steph. Pipinũ adit.

Pipini in eũ obſequiũ.

Hoc item anno Anaſtaſius Byzantij Patriarcha Iconomachus diro abſumptus morbo extinguitur. ferunt per os ſtercora egerentem. cum anima diu luctatum, haud dubium diuinæ vltionis documentum dediſſe.

Chri. Ann. 754

Anaſt. Theop. Hil-dui.

Subindè Stephanus Pariſios Regem antecedit, quò poſtquam Pipinus quoque peruenit, ab eodem Pontifice, cum duobus liberis, Carolo, ac Carolomano, Rex inauguratur; ſiue id poſt primam, vt diximus à Bonifacio peractam inaugurationem ſit factum, ſiue illa haudquaquam præceſſerit, ſcriptorum, ea de re, ſententia non vna eſt.

Pipinus coronatur.

At

Aiſtul ſi cõſi- lium. At verò Aiſtulſus Rom. Pontificis apud Gal iam molimina veritus, ea euertere, irritaque reddere omni ope nitens, Carolomanum Pipini Fratrem apud Caſsinum agentem impellit, vt in Galliam proficiſcens, Regem à ſuſcipiendo Italiæ, atque Pontificis patrocinio deterreat. res à Carolomano ſtrenuè apud Fratrem acta eſt, niſi ſi quis forte id in ſpeciē tantum factum contendat. ſanè Pipinum, haud cun- *Bello peti- tur à Pipino* ctatum, expenditionem in Italiam maturaſſe conſtat exercitum porrò non cōparauerat modo, ſed in ipſam iam Italiam direxerat, cum eum Pontifex per omnia, (vt Anaſtaſius ait) diuina myſteria, ac futuri examinis diem conteſtatus eſt, vt, antequam in Italiam deſcēdat, nouam ad Aiſtulſum Legationem mittat, qua illum de ablatis Rom. Imperio, Romanæque Eccleſiæ Ditionibus dimittendis interpellet. id cum incaſſum Rex religioſus præſtitiſſet, minaſque ſibi à furenti Aiſtulſo intentari, inaudiſſet, cauſæ bonitati fidens, ingenti animo bellum ſuſcipit, ſuſceptum fœliciter gerit, ac conficit. *Aiſtul ſus vi- ctus.* quippè Alpes ſtatim tranſgreſſus, Hoſtem acie victum in fugam vertit, ac Ticini obſidet, obſeſſum pacem pete- *Pacis condi- tiones.* re compellit, quæ ea conditione firmata eſt, vt Exarcatus, quæ Romandiola nunc eſt, atque Pentapolis Rom. Pontifici traderentur. His peractis,

Gal-

Galliam Pipinus, Stephanus Vrbem repetunt. Porrò Stephanus S. Martyris Dioniſij Areopagitæ ſacras Reliquias ſecum allatas, in extructo à ſe eidem Martyri Templo collocat, quo loco & Monaſterium poſteà Templo adiectum eſt à Paulo Stephani Fratre, ac Succeſſore, Græciſque attributũ Monachis *Schola Græca* eſt appellatum, quo nomine antiquũ hodieque Templum ad fluuij ripam, Tiberinam poſt Inſulam, apppellatur, quod alio etiam nomine *S. Maria in Coſmedin* nuncupatur.

Hilduin in Areop.

Schola Græca

Theop. Conc. Nic. 2

Sed iam Orientale Imperium inuiſamus. cognominem ſibi, nec diſparem moribus Patriarchã Regiæ Vrbi Conſtantinus dederat. ergò, eo indicente, Synodum hoc anno qui Principatus erat XIV. Byzantij cogit Epiſcoporũ amplius CCC. vt hinc Oriẽtalis Eccleſiæ ruinam agnoſcas. *quæ porrò huiuſmodi in Conuentu impiè geſta, decretaque ſint, noſcere ſi quis cupit, Authorem adeat, ea hic fuſius referentem.*

Chri. Ann. 755.

Anaſt. in Steph. Leo Oſtien.

Vix dum in Galliam peruenerat Pipinus, cum metu, vt videbatur, ſolutus Aiſtulfus, ira in Pontificem, ãc Romanos æſtuans, Vrbem iterum inuadit, tribuſque eam menſibus obſidet. quo factum, vt Stephanus Pipini iterum fidem implorare coactus ſit. extant ipſius ad illum literæ obſidionis tempore

Aiſtulph. perfidia.

Roma iterũ obſeſſa.

pore, atque ante illam datæ *ab Authore hìc relata omnino legenda*; ex quibus Aiſtulfi perfidia deteſtanda, ac ſæuitia plus quam barbara agnoſcatur, tum impietas aduerſus ſuburbana Tẽpla, ac Cœmeteria non ferenda. Neq. id ſatis ducens maximo in diſcrimine cum ſuo grege poſitus Sanctus Pontifex quod numquam antea factum perhibetur, ipſius Apoſtolorum Principis nomine literas, eidem religioſo Regi reddendas, ſcribit, *quarum pariter exemplum hìc habes lectu periucundum*. his acceptis Pipinus, validis iterum cum copijs in Italiam venit, obſeſſumque Ticini Aiſtulſum, pacta ſuperiori anno inita ſeruare cogit. miſſi ab vtroque Rege Legati ſunt, qui tradendas Rom. Eccleſiæ Vrbes reciperent, ſecumque claues. atque obſides, Romam abducerent; quod & preſtitum ab eis eſt, maxima in Stephanum, ac Pipinum gloria redundante. *Vrbiũ, ac Regionum Rom. tum Eccleſiæ ditioni adiectarum nomina, cognoſcere ſi quis cupit Authorem hìc eas recenſentem conſulat*

Litera Petri Apoſtoli nomine.

Pipinus iterũ Italiã petit.

Rom. Eccl. Ditio aucta.

Moritur eodem fere tempore Carolomanus Pipini Frater apud Galliam, quò ab Aiſtulfo, vt diximus, miſſus fuerat.

Par erat vt Germania nihil minus ab alijs Eccleſijs haberet quas Apoſtolici olim Viri inſtituiſſent. itaque

hoc

Digitized by Google

Invit. ap. Surium. hoc anno Vir Sanctiſſimus Bonifacius in Friſiam profectus, martyrio ibidem coronatur, cum XL. ipſos annos amplisſimæ Prouinciæ culturæ, maximo cum fidei prouenctu, operam nauaſſet. eius ſcitè dictum illud circumfertur, *aureos olim Sacerdotes, calices ad ſacrificia habuiſſe ligneos, recentiores contra Sacerdotes ligneos quodammodo ipſes, aureos calices contrectare conſueuiſſe.* *Bonifacij Martyrium.* *Eius ſcitè dictum.*

Quod ad res ſpectat Orientales, Manichæorum, hoc anno, hæreſis, ac Paulinianorũ apud Thraciam propagatam Theophanes tradit. tum à peracto ſuperiori anno Conciliabulo, perſequutio in Catholicos Maxima, ſequuta eſt, quam, qui Stephani Iunioris pro fide certamen conſcripſit, Author deplorat.

Chri. Ann. 756. Exinde Aiſtulfus, dum venatũ pergit, diuino, vt ait Anaſtaſius ictu percuſſus perijt. ſiuè id ex fulmine, ſiue alio vltionis genere acciderit, non ſatis docens. eius morte quod nulla ei proles ſuperfuerit, bellum inter Longobardos exortũ eſt atrox, cui, (quod mirum) Rachis ipſe demortui Frater Regno antea abdicato clarus, immiſcere ſeſe non eſt veritus. quamquam Pontificis poſteà monitu, magna cum conſtantiæ, ac pietatis laude, & bello abſtitit, & Deſiderio Tuſciæ Duci, cui Pontifex fauebat, ſuffragatus eſt. *Aiſtulfi obitus.* *Deſiderius Rex.*

Sanè

Sanè Deſiderius ad captandam Pontificis gratiam, multa illi eſt pollicitus, quibus, ſuo poſtea malo, non ſtetit.

Stephani PP. obitus. His ex animi ſententia peractis, Stephanus, rerum geſtarum gloria clarus, mortem obit quinto Pontificatus anno vix dum exacto; ad gloriæ cumulum, Paulum Germanum Fratrem Succeſſorem nactus: *Paulus ſuccedit.* Hic, Pontificatu ſtatim inito, de Fratris morte deque ſua ipſius electionem certiorem Pipinum reddidit, qui hoc ipſo tempore Saxones, Germaniæ Gentem, domuit, ac tributarios fecit. Chri. Ann. 757. *Anaſt.*

Alfonſi obitus. Alfonſus porrò, qui inſignes de Sarracenis victorias in Hiſpania retulerat, hoc eodem anno moritur. Froilano Filio, quem Froilam alij appellant, Regni, ac gloriæ hærede relicto; *Froila ſuccedit.* qui tamen quæſitam bello, ac pietate laudem, fraterna, vt tradunt, nece maculauit.

Sarracenorũ interim Princeps Habdala, qui apud Orientem imperitabat, ſubditos ſibi Chriſtianos Populos tributorum exactione, Templorumque expoliatione cõſueto magis vexabat.

At Paulus Rom. Pontifex benè vſus Eccleſiæ pace, animum ad Templa ac Cœmeteria à Longobardis vaſtata, inſtauranda animum adiecit, cuius pietatem æmulatus tum quidem Deſiderius, & ipſe regio ſumptu Monaſteria complura extruxit, ditauitque. Chri. Ann. 758.

Apud

Apud Angliã porrò Eadbertus Rex *Ead-*
Chriſtianæ Philoſophiæ Studio Re- *bertus*
gnum viuens Oſuulfo Filio admini- *Angl.*
niſtrandum tradidit. *Rex.*
Theop. Magorum, hoc tempore, complu- *Oſuul-*
res apud Perſas, Dæmonis pellecti *fus fil.*
fraude, cælum ſe volatu aſſequuturos *Perſa-*
cum ſperarent, præcipites vulgo ſeſe *rũ in-*
dantes, per ſummam veſaniam interi- *ſania.*
bant. in horum primores non nullos
Abdalas Princeps cum animaduertiſ-
ſet, ſectam aboleuit.

Chri. Bonifacio, vt iam diximus, Marty-
Ann. rio ſublato, ex his, qui ab illo aut ſede
759. moti, aut Eccleſiaſtica cenſura notati
Sur. 16 fuerant Epiſcopi Conciliabulum co-
Octob. gunt in quo S. Authomarum monaſte- *S. Au-*
rij S. Galli Abbatem integerrimũ dan- *thoma*
nant, falſis antea teſtibus circumuentũ, *rus.*
rem geſtam Vualfridus tradit, qui &
diuinam in Pſeudoepiſcopos vltio-
nem proſequitur.

Chri. Subindè Rex Pipinus Vaifridum
Ann. Aquitaniæ Ducem res Eccleſiæ inua-
760. dentem bello petit, ac vincit, victum
ablata reddere, datis obſidibus, cogit.

Altero, ac ſexageſimo ſæculi anno *Synod.*
Chri. Paulus Romæ Synodum indicit, ea *Roma.*
Ann. præcipuè de cauſa, vt extructum pa-
761. ternis in ædibus Monaſterium, Tem-
plumque inibi SS. Sylueſtri, ac Ste-
phani Põtificum, ſacris reliquijs dita-
tum ſingulari prærogatiua, ac priuile-
gio muniret. Extat ea de re Pauli di-

ploma *ab Authore huc allatum, apud eum legendum*.

Recruduiſſe hoc tempore Copronymi in Catholicos indictum bellum Theophanes, ac alij tradunt, quo ſanctorũ Martyrum numerus magnopere eſt auctus, in quibus Andreæ Manachi cognomento Calibitæ, ac Stephani virtus enituit, *quorum certamen fusè hìc ex Actis, quæ extant, ab Authore traditur*. Chri. Ann. 762. *Sur.* 17 *Octob.*

SS. Andreas, ac Stephan. mart.

Exciſa à Sarracenis Valentia Tarraconenſis Hiſpaniæ Vrbe, ſacræ indè Vincentij Mart. reliquiæ in extremam Luſitaniam tranſlatæ ſunt. eoque in Promontorio locatæ, quod ab eodem poſtea S. Martyre nomen accepit in ſigni ibidem Monaſterio excitato.

S. Vincentij mart. reliq.

Conſtantinus interim Aug. infeſtos Rom. Imperio Bulgaros vincit, dequè his veteri more triumphum agit. Quo tempore Turcæ, impetu in Armeniam facto, eam miſerè populantur. Chri. Ann. 763. *Theop.*

Rem mirã Theophanes tradit ipſum ſe teſtem oculatum aduocans hyemis rigore maximo concretũ Euxinũ Pelagus fuiſſe adeò, vt glacies excreuerit ad craſſitiem cubitorum XXX. tum niue ſuper glaciæ ſubindè decidente, atque obrigente, auctam ad cubitos L. ea porrò, cum Ver appeteret, fatiſcente, concretos veluti montes in Propontidem, atque Elleſpontum dilapſos ſpectaculo Byzantij Ciuibus,

Glacies admirãda.

uibus, accoliſque cæteris fuiſſe.

Chri. Ann. 764. 765. Dum apud Orientem ſacrarũ imaginum, ac reliquiarum cultus impij Principis iuſſu obſoleſcit, mirum in modum apud Occidentem augetur. itaque non Hiſpani modo, vt diximus, S. Martyris Vincentij exuuias, Barbarorum ſubductas prædæ, honorificè condidere, ſed & Galli, cum audiſſent Romæ à Pontifice Sacra cœmeteria perluſtrari Metenſem ad eum Epiſcopum legant, ſacraque per illum pignora expoſcunt, ac impetrant.

Chri. Ann. 766. *Regin. & Sigeber. Chron.* Ad hæc Synodum Pipino annuente, celebrant in qua de ſacrarum imaginum cultu quæſtio agitata eſt, ea fortaſſe de cauſa, quod per idem tempus Conſtantini Aug. Legati ad Pipinum veniſſent, regiaque ſecum munera, inter quæ muſicum Organum (recens inuentum) attuliſſent, à quibus haud dubiè hæreſim vulgatam, ac defenſam par eſt credere. *Synod. in Gallia.* *Muſicũ Organũ.*

Chri. Ann. 767. Poſt hæc Romanus Pont. Paulus, vbi ſediſſet annos paulo amplius decem, diem obit extremum. non dum animam egerat cum Toto quidã Dux, qui Nepeſi agebat, Deſiderio, vt creditum, annuente, tumultuarijs cum copijs Romam init, ac Conſtantinum Fratrem Laicum Hominem ſacris initiari, ac Pontificẽ eligi per vim curat. *Pauli PP. obitus.*

Dum hæc Romæ aguntur, apud Byzantium Tyrannus diram in Catholi-

cos, Monachos in primis, lanienam exercet, nec ſuæ ſectæ hominibus parcit. Conſtantinum quippè Patriarcham exauthoratum antea, ac relegatum, quod creditum ſibi ſecretum, vuulgata & ipſe impietate, detexiſſet, ab exilio reuocatum, Populi ludibrio expoſitum ſupplicio afficit.

Conſtantino Pſeudopontifici, quiq. poſt illum Rom. Pontificatum pariter inuaſerat, Philippo, e Petri ſede, poſt annum deiectis, Stephanus eius nominis IV. quem alij tertium recēſent, eadē in Sede ritè collocatur, quod nō ſinè maximis turbis peractum eſt, quibus de Anaſtaſius eſt conſulendus. Chri. Ann. 768.

Steph. IV.

Pipini obitus.

Pipinus interim rerum geſtarū gloria inclytus, mortale Regnum, ac vitam deſerit, Carolo, ac Carolomano Filijs ſuperſtitibus, qui Regium adepti nomen iam fuerant. *Aim. l. 4. c. 67. Mar. Scot. Chr.*

Quo tempore Copronymus Eudoxiam, cui tertijs iam nuptijs ſociatus fuerat, Auguſtam, ſuſceptos verò ex ea Filios Cæſares ſolemni ritu appellat. Subindè Leonem natu maximum, Ireni matrimonio iunctum, Imperij conſortem adſciſcit.

Porrò nè Conſtantini Pſeudopontificis facinus, qui ex laico repentè Pontifex veluti in ſcænam prodierat, in exemplum abiret, coacta Romæ Synodo, cui præter cæteros exciti è Gallia Epiſcopi XII. ſelectiſſimi interfuere. Chri. Ann. 769.

Synod. Roma.

ſuere, perenni iterum Decreto firmatum eſt, ne, qui ſacris, de more, Ordinibus iuſta per interualla initiatus non eſſet, ad Pontificatum euehi vllo pacto poſſet. ad hæc ipſius Pſeudopontificis Acta reſciſſa, peractæque ab eo ordinationes decretæ irritæ ea ratione ſunt, vt in ſuſcepto Ordine miniſtrare nemo poſſet. Iconomachia inſuper Anathemate damnata eſt.

Chri. Ann. 770. Sæculi anno LXX. Deſiderij Filia Berta Carolo Pipini Filio nubit, Stephano incaſſum obnitente, ea præcipuè de cauſa, quod alijs à Patre nuptijs fruiſſet obligatus. conciliauerat porrò has ipſas cum Deſiderij Filia nuptias Bertruda Caroli Mater, quæ eam ob cauſam in Italiam venerat, quo factum, vt Carolus Pontificis monitis minus audiens tum fuerit.

Chri. Ann. 771. Sequenti verò anno (qua nam ex iuſta cauſa non ſatis conſtat, ſed non niſi iuſtam fuiſſe par eſt credere) huius ſe coniugij vinculis ſoluens, Bertam Deſiderio Patri reddidit, Hildegardem nobilem apud Sueuiam Fœminam duxit. nec ita multo poſt Carolomani Fratris morte Regnum ampliſſimum ſolus obtinet, non tamen ſine Epiſcoporum, ac Regni Procerum ſuffragio, qui hac de cauſa apud Villam Carboniacam conuenerant. Delata ad Carolum ampliſſima hereditas eſt, licet ex Fratre Filij ſu-

Carolomani obitus.

Eius filij Regno excluſi.

pereſsēt, ſeu quod hi tāto oneriferēdo nō eſſent, ſeu quod ex Deſiderij Filia cū ortū ducernet, affinitatē huiuſmodi Galli Proceres ſuſpectam haberent.

Steph. PP. obitus. Hadrianus ſuccedit. Nouo ineunte anno Kal. Februarij moritur Stephanus Pontificatus anno IV. huic ſtatim ſublegitur Hadrianus. Chri. Ann. 771.

Sub idem tēpus Carolomani Vxor, quæ in Gallia adhuc erat, fugam indè cum filijs arripiens, Deſiderium Patrem adijt. Is igitur non tam inſita in Nepotes charitate, quam Francorum Regni diuidundi gratia, omni ope nititur, vti Hadrianus Pontifex Reges illos inungat, iunctiſque ſecum viribus paternum ad Regnum reſtituat. id vbi incaſſum tentare ſeſe animaduertit; iræ ſimul ſtimulis actus, ſimul Regni fines proferendi auidus, Pontificiam inuadit Ditionem, iurisiurandi haud memor, quod ad Sacroſanctum Principis Apoſtolorum corpus dudū præſtiterat. Hadrianus tum non niſi expertam Francorum fidem ſibi implorandam ratus, Legatos ad Carolum mittit acriter aduerſus Deſiderij perfidiam expoſtulans. ſed hæc non niſi ſequenti anno geſta ſunt. *Anaſt. in Hadr.* *Deſiderij perfidia.*

Hoc tempore Carolus bellum aduerſus Saxones gerebat, quibus iterum deuictis, obſidibus eis imperatis, in Galliam redijt. Cæterum antèquam e Germania digrederetur; Synodum apud Vuormatiam celebrari curat, *Egin. in vit.*

de

de qua quid Author ex antiquis monumentis afferat, ſi libet, require.

Theop. Per idem tempus Rex Sarracenorum Habdala Chriſtianos, ac Iudæos ſibi ſubditos cauſmate manus inſcribi iuſſit, quò à cæteris dignoſci poſſent. eam ignominiam Chriſtiani complures æquo animo haud ferentes, Patria Extorres eſſe, relictis etiam bonis, maluerunt. *Habdala tyrannis.*

Chri. Ann. 773. *Anaſt. et Egi.* Viterbium Deſiderius acceſſerat extrema Vrbi minitans, cum Pontificis denunciationibus, ac intentati Anathematis religione perculſus omnium cum admiratione Ticinum reuertitur.

Cum Hadriani, ac Deſiderij ſubindè Legatos Carolus audiſſet, quod hi Regem ſuum ablata reddidiſſe teſtati eſſent, Legatos ipſe ſuos in Italiam deſtinat exploraturos vera ne eſſent, quę dicebantur; ab his mentitos eos fuiſſe cum reſciſſet, tum demum inferendi Deſiderio belli conſilium init, conſcriptoque exercitu Alpina clauſtra Longobardis militibus inſeſſa, irrumpit, indèque iterum Deſiderium per Legatos interpellat, obteſtaturque, aliena vti dimittat, ne ſuorum iacturam facere cogatur inuitus: innoxium ſe exercitum reducturum, dum ſibi de pactis ſeruandis obſides tradantur, id quoque incaſſum cum tentaſſet, tum demum Ticinũ, quò ſe Deſiderius receperat, profectus, Vrbem obſidet. *Caroli in Deſideriũ expeditio.*

Aldegiſus Deſiderij fil. cum porrò indè Aldegiſus Deſiderij Filius vna cum Filijs, ac Coniuge Carolomani Veronam aufugiſſet, Carolus ad Ticini obſidionem copiarum parte relicta, illuc cum reliqua proficiſcitur. eò vt primum peruenit, Fratris Coniugem, ac Filios illius Clementiæ fidentes in deditionem accipit, ac Ticinum indè repetit.

Cum verò Sacroſanctum inſtaret Paſcha ſexto ferè obſidionis menſe, ea haudquaquam ſoluta, magnis itineribus, Romam petit. exceptus eſt omnium Romanorum ordinibus obuiam effuſis ipſo autem Pontifice pro foribus Baſilicæ Principis Apoſtolorũ preſtolante. dum Templi gradus religioſus Rex conſcenderet, omniũ cum admiratione, ſingulos pronus deoſculatus eſt: tum Pontificem venerabundus amplexus, eo deducente, Apoſtolorum ſacras reliquias eſt veneratus: dein Vrbé ingreſſus, Baſilicas reliquas ſupplex adijt, ac celebriora quæque Vrbis loca perluſtrauit. antequam diſcederet, Pipini Patris Donationem Romanæ Eccleſiæ factam non ratam modo habuit, ſed Vrbibus compluribus, atque adeò Prouincijs adiectis munificentiſſimè cumulauit. Ticinum indè repetens, Vrbem, vulgari diuinitus immiſſa lue, Ciuibus, ac præſidiarijs hauſtam militibus, obſidione diutius ferendæ imparem, ipſumque adeò Deſi-

Chri. Ann. 774. Anaſt.

Carolus Romæ.

Eius pietas.

Donationẽ à Patre factã confirmat.

Deſiderij deditio.

Deſiderium Regem in deditionem recipit: Filius porrò Aldegiſus, impar viribus Byzantium aufugit, vbi inter Patricios adſcitus, reciperandi Regni ſpe abiecta, conſenuit.

Sigèberti impoſtura.

Hoc loco Sigeberti Chronographi impoſtura eſt detegenda, qui trecentos amplius poſt annos in Hërici Cæſaris gratiam Carolum tum Romam reuerſum Concilio ibidem celebrato, ab Hadriano ius eligendi Romanum Pontificem, atque Eccleſiam ordinandi, tum Sacerdotia, ac Epiſcopatus in primis, conferendi obtinuiſſe cōmentus eſt. quem ſequutus Gratianus in foueam ipſe lapſus, alios deindè in eam plures ſecum traxit. ſanè is alibi quoque non inſolenter ex rerum geſtarum inſcitia, adulterinos, ac ſuppoſititios ingerit partus, atque educat.

Diſt. 65 c. 22. Hadrianus.

Gratiani error.

Leo Oſt.

Paulus Diaconus.

Inter Captiuos Ticino abductos Paulus Diaconus Aquileienſis fuit, qui Deſiderio erat ab Epiſtolis. Hic in Inſulam relegatus, indèque elapſus, ab Arichiſio Beneuentano Duce, qui Deſiderij erat Gener, exceptus Caſſinum inde petijt, quò in Cœnobio Monachus factus conſenuit. Eius eſt opus Hiſtoria, quę extat rerum à Longobardis geſtarum; aliam porrò, quæ eidem falsò adſcribitur, Miſcellæ nomine inſcriptam; Ioannis potius Diaconi quidam exiſtimant, cæterum Anaſtaſij eſſe conſtat ex Theophane Græco Autho-

Eius Opera.

Vide ad an. chri. 813.

re compactam; qua de re hìc monitum Lectorem voluimus.

Copronymi obitus. Quartum, ac trigeſimum in Imperio annum exegerat Copronymus, cum in Bulgaros iterum profectus, exitiali correptus morbo, interijt. ferunt ab ardentiori febri eiulatus maximos edidiſſe, ſeque viuum in flammas conie ctum à Deipara, quam contempturi habuiſſet, ſubindè exclamaſſe. *Chri. Ann. 775. Theop. Cedrē. & Zonar.*

Leo fil. ſuccedit. Eo extincto Leo Filius cognomento Porphirogenitus, quaſi in purpura genitus, Imperiũ capeſſit, mali corui, vt dicitur, malum ouum. illud mirum, ſuperſtitem Tyranno Filiam Anthuſam regijs virtutibus, ac morum probitate ita enituiſſe, vt in Græcorum Menologio, inter Sanctos Cæli Ciues adſcripta reperiatur. Moritur hoc eodẽ tempore Habdala Sarracenorum Rex, exitiale & ipſe Chriſtiano nomini monſtruum, cui Madi Filius ſuccedit.

Synod. Duriæ. Quo tempore Carolus poſt celebratum apud Duriam Concilium, Saxones duobus prælijs vincit. *Annal. Frãc.*

Offa Rex. Offa Orientaliũ apud Angliam Saxonum Rex, poſt alia pietatis opera Romam profectus ſubditos ſibi populos Romanæ Eccleſiæ, & ipſe, vectigales fecit. *Polid. Virg. l. 4. ſup. ad ã. 740 & inf. ad an. 847. et 869.*

Apud Hiſpaniam Aurelio (qui ante quinquennium, Froila Rege interempto, eidem ſucceſſerat) vita functo, Silo ex Sorore Nepos Regnum adipiſcitur.

ſcitur. Huius extat Diploma (*quod obiter notat hic Autor*) in quo hæc leguntur verba in eius Donationis violatores. *Anatema Marrano, & excommunicatus.* ex quibus docemur *Marrani* vocem, quæ apud Hiſpaniam in Sarracenorum poſteros contumeliæ cauſa iactari ſolet, non à Mauris, vt quidam putant, deductam, ſed à Syriaca voce *Maranatha* ab Apoſtolo vſurpata ortum habuiſſe. *Marrani vox.*

Chri. Ann. 776. Altero Imperij anno Leo Conſtantinum Filium Auguſtum appellat.

At Carolus Rotgaulum Foroiulienſem Ducem, Longobardorum Regnū affectantem, celeritate vſus maxima, vincit, cæditque; nec moratus victorem militem in rebellantes iterum Saxones ducit, ijſque perdomitis, in Galliam reducit. *Caroli victoria.*

Chri. Ann. 777. Antequam Germania excederet, Concilium Padarburnæ celebrari curat, quod Religioſo Regi ad Politicum æquè, atque Eccleſiaſticum rerum ſtatum componendum ſolemne fuit. *Synod. Paderburnæ*

Theop. Cedrē. Per idem tempus Telericus Bulgarorum, Rex, qui aduerſus Conpronymum ſæpius pugnauerat, Chriſtianæ Religionis ſtudio, relicto Regno, Byzantium venit, exceptuſque liberaliter à Leone, atque è ſacro ſuſceptus Fonte, honeſto inibi coniugio ſociatus eſt. *Telerius Rex Bulg.*

Digitized by Google

Sarracenis inter ſe, apud Hiſpaniam, diſſidētibus, Primores eius Gentis quidam ab aliorum factione pulſi, ad Carolum Pedarburnæ adhuc agētem venerant, authoreſque illi fuerant, vt, temporis opportunitate vſus, Hiſpanos ſeruitio eximeret Barbarorum. igitur Rex pius rem ſe Deo gratā, Chriſtianoq. nomini facturum ratus, exercitum iu Hiſpaniam ducit, multiſque apud eam Vrbibus potitus, ſuſceptum bellum fœliciter conficit. cæterū dum victorem exercitum per Pirenæos reducit, Vaſconum inſidijs exceptus, clade maxima affectus eſt, qua nulla apud Poetas, non Gallos modo, ſed etiam Italos, celebrior; de qua tamen (Hiſtoricis alijs ieiunè illam nimis tradentibus, Turpino autē Remenſi Epiſcopo, ſiue; eius nomine, alio, eandem fabuloſius recenſente) tuto aliquid affirmari nequit. illud conſtat exercitū ab eo quantumuis ea clade imminutum, in Saxones Francorum iugum, ex inſtituto, detrectantes, adductum, perduelles toties Populos egregiè vltum fuiſſe.

Chri. Ann. 778.

Carolus Hiſpaniā inuadit

Rōciſuallis clades

Quo tempore Hildegardes Gemellos Carolo Viro enixa eſt Filios, quorum altero ſtatim decedente, ſuperſtes, Ludouicus à Parentibus appellatur.

Ludouicus Car. fil.

Sequenti anno Synodum apud Duriam villam, ex more, Carolo item ex-

Chri. Ann. 779.

Synod. Duria

expetente celebratam conſtat.

Chri. Ann. 780. *Theop.* At Leo Auguſtus cum gemmas vndique inſano ſtudio conquiſitas impenſius adamaret, compactam ex his coronam, ex æde ſacra S. Sophiæ raptam geſtare haud eſt veritus. vltus inſaniam, ac ſacrilegium eſt Deus; quippè enatis in eius capite carbunculis, qui carbunculos perditè expetierat, ac ſacrilegè abſtulerat, ne dubia eſſet mortis cauſa, interijt. *Leonis Imp. ſtudiũ.* *Eius obitus.*

Eo ſublato, Imperium ad Conſtantinum filium delatũ eſt, qui cum Irene Matre illud, Deo auſpice, adminiſtrandum ſuſcepit. Horum etenim pietate factum eſt, vt, diu exul catholica Religio, veluti poſtliminio rediret in Orientem. *Conſtã tinus VI. ſuccedit.*

Vertente anno Carolus, cũ Vxore Hildegarde, in Italiam Religionis cauſa cum veniſſet, natalem Chriſti diem Ticini celebrauit, Romæ poſtmodum ſacrum Paſcha celebraturus, quod ad ſequentem annum ſpectat; quo ab Hadriano, ea qua par erat, lætitiæ ſignificatione, exceptus, Pipinum Filium eidem Baptizandum tradidit, Vrbiſque Templa, in primis verò Apoſtolorum Principis, magni precij donarijs cumulauit; ac tum demum in Galliam reuerſus eſt, vbi Irenes Legatos de conciliandis filiorum nuptijs audiuit, quæ & conciliatæ tum quidem ſunt, cæterum, quod ob Coniugum ætatem *Carolus Romæ.* Chri. Ann. 781. *Egi-nard. Theop.* *Irenes Legatos audit.*

per-

perfici nequiuerint; diſſolutas poſtmodum fuiſſe conſtat, ac Conſtantino Vxorem ex Armenia petitam.

Eodem ferè tempore Sarracenorũ Princeps Madi Aaron alterum ex filijs natu minorem (nam Moiſes alter vocabatur) cum claſſe aduerſus Conſtantinum, atque Irenem mittit, & accidit importunè, vt ſimul Helpidius Siciliæ Prætor rebellaret, quo factum, vt inhoneſti pactione tributi à Sarracenis redimenda Pax fuerit.

At verò Helpidius à Theodoro Duce victus, congeſtam pecuniæ vim maximam ſecum deferens, aufugit in Africam, vbi à Sarracenis, ob vitæ ſplendorem, quaſi Romanus Cæſar eſt cultus.

Synod. Coloniẽſis. Subindè rogante Carolo habita eſt Synodus Coloniẽſis, qua in Vrbe dum ea moratur ex cauſa, Gentium diuerſarum Legatos excipit; tum infeſtos iterum Saxones vincit; de quibus, ne *Belli ſaxonici diuturnitas.* lectori tædium afferatur, hoc ſemel dixiſſe ſatis ſit, bellum Carolo cum his fuiſſe annis tribus, ac triginta, ac tum demum perdomitos, ac Chriſti fide imbutos. Chri. Ann. 782.

Poſt hæc Matrem, ac ſubinde Coniugem haud magno temporis interuallo effert: tum per Filium Carolum natu maximum Vueſtfalos Germaniæ populos debellat. Chri. Ann. 783.

Silo Hiſp. Rex. Per idem fere tempus Silo, qui in Hiſpa-

Hiſpania Regnabat, decedit, Alfonſo cognométo Caſto Froilæ Filio, quem viuens Collegam adſciuerat, hærede inſtituto.

Alfonſus Caſtus.

Chri. Ann. 784.

Theop. & Cedren.

Quod ad res ſpectat Orientales, Paulus Vrbis Regiæ Patriarcha, qui Iconomachis ſub Principibus hæreſim & ipſe colere eſt viſus, morti proximus rectam fidem, quam occultè retinuerat, in Coenobium ſe recipiens, profeſſus eſt hortatuſque eſt Auguſtũ, ac Matrem ad Oecumenicam cogendam Synodum, & Chriſtianæ ſtatum Reip. componendum. Hinc Catholicæ apud Orientem Fidei reſtituendæ initium factũ; ſucceſſor etenim Paulo eſt datus Taraſius, qui rectæ fidei Zelo, & quod Principibus eſſet à ſecretis, authoritate in primis polleret.

Obierat haud ita pridem Sarracenorum Princeps Madi, qui latè apud Perſas, ac reliquum fermè Orientem imperitabat: huic Moiſes, quem diximus natu maior filius ſucceſſerat, qui hoc ipſo anno vita functus Aaroni Fratri belli artibus claro, locum in Imperio fecit.

Aarõ Sarracenor. Rex.

Eginard. in vit. Car.

Huic, ob ſimilia belli ſtudia, Caroli Francorum Regis amicitia grata fuit adeo, vt Sacroſanctum Chriſti Domini Sepulchrum eius poteſtati ſubiecerit, pro quo poſteà à Barbaris vindicando eius poſteri ſumma cum gloria inſudarunt. Legatos quoque ad eum miſit

Chri. Sepulchrũ Carolo M. cedit.

miſit regijs cum muneribus, inter quæ Magnæ molis Elephas fuit. quamquam Elephas alijs cum muneribus, poſt quā Carolus Imperium adeptus eſt, miſſus, in Francorum Annalibus, dicitur.

At non idcirco odium Rex Barbarus in Chriſtianos remiſit. itaque hoc eodem anno Bacchum (qui Iunior dicendus eſt, vt à Seniori Sergij collega dignoſcatur) apud Paleſtinam Monachum, Martyrio effecit.

Nouo ſubeunte anno Auguſtus, ac Taraſius ad Rom. Pontificem Hadrianum de Synodo celebranda, ac Pace Eccleſiarum, per Fidei concordiam, componendā, perſcribunt. extant vltrò, citròque datę literæ apud Synodi Acta, quæ poſtea eſt celebrata, *ab Authore huc allata*. quamuis ex his aliquot excidiſſe videantur. Chri. Ann. 785.

Synod. Pedarborna. Inter hæc Synodus, adnitente Carolo Pedarburnæ, ad Saxonicæ Eccleſiæ ſtatum componendum, cogitur, cum iam politicus ſatis compoſitus videretur, Albione, ac Vithichindo eius Gentis Regulis ad Chriſti fidem perductis.

Britones quoque, Galliæ Populi, iugum, hoc tempore, detrectantes ab eo domiti, ac, ne quid in poſterum moliri auderent, obſides eiſdē imperati. quo perfunctus bello Carolus, Romam iterum profiſcendi conſilium init, quò tamen non niſi ſequenti anno peruenit, Chri. Ann. 786.

nit, poſt quam Florentiæ, Hetruriæ Vrbe, Natalē Chriſti diem celebrauit. *Carolus Roma.*

Theop. & Cedren. Conuenerant Byzantiū Auguſtorum accitu Epiſcopi cōplures, quò & Legati ab Hadriano miſſi peruenerant. igitur auſpicaturi fœliciter Synodū in Apoſtolorū Templum coëunt. *Synod. Oecumenica cogitur.* id conſpicati Iconoclaſtæ, ex quorum præcipuè numero Pręτoriani erant milites ex Copronymi, qui militiæ eos adſcripſerat, diſciplina; impetu in Baſilicam facto, extrema Patribus, ni properè faceſſant, minitantur. *Seditione ſoluitur.* tumultus eò excreuit, vt dimittēdi Epiſcopi tum fuerint, Synodi porrò celebratio in tempus opportunius reijcienda. Sanè Irene, ac Filius diſſimulādam tum quidem ſeditionem rati, cum eam poſtmodum concoquere haud poſſent, accitis ex Thracia militibus, eorum opera Prætorianos exarmant, atque exilio exau-

Chri. Ann. 787. ctoratos mulctant, ac tum demum Epiſcopos, qui Byzantio receſſerant, *Theop. & Cedren.* Nicæam Bithyniæ Vrbem reuocant, quò vbi eos conueniſſe Taraſius comperit, & ipſe cum Rom. Sedis, ac Patriarcharum Orientalium Legatis adeſſe haud cunctatus eſt.

Celebrata Niceæ Synodus eſt, quæ Septima Oecumenica numeratur, Epiſcoporum CCCLXVII. *Synod. Nicena II.* *res in ea geſtas ſancitoſque Canones noſſe ſi quis cupiat, acta ipſa, quæ extāt, ſiue Authorem de his fusè hic diſſerentē conſulat.*

Re-

Carolus in Beneuent. Ducē. Receptus iam Romæ fuerat Carolus, vbi haud diu moratus, profectus eſt indè Beneuentum aduerſus Arichiſium Ducem. Is Salernum aufugiens, Romualdum filium natu maiorem, ac ſubindè Grimoaldum ad Regem cum muneribus mittit, ac imperata ſe facturum, obſidibus etiam datis, pollicetur. tum Rex animi magnitudine, ac Clementia clarus, venia eidem data, Romam; dein (ſacro ibidem Paſchate celebrato) Galliam repetit. *Regin. & Eginard.* *Galliā repetit*

Eius cū Græcis bellum. Eò vix peruenerat, cum illatum à Græcis Campaniæ bellum propulſandum ei fuit; quod, ipſo licet abſente, fœliciter haud ſecius confectum eſt. Chri. Ann. 788. *Ann. franc. Egin. Theop. Cedr.*

Sub eiuſdem belli initia, ſponſalia, quæ diximus, dirempta ſunt; cæterum Carolo, an Irene, id agente, haud ſatis exploratum eſt; diuerſa Græcis à Latinis tradentibus. illud conſtat Aldegiſum Deſiderij Filiū, qui Byzantij agebat, quod diſſidia huiuſmodi è re ſua eſſe cerneret, his ſerendis, dolos ſtruxiſſe. vtcumque malè id Græcis ceſſiſſe, euentus docuit.

Iterū cū Hūnis. Campaniæ bellum, aliud longè difficilius excepit, quod motum ab Auaris, ſiue Hunnis, non niſi octennio à Carolo confectum eſt internecione Hoſtium, quorum opimis ſpolijs, quæ Barbari frequentibus victorijs congeſſerant, Gallorum exercitus ditatus eſt.

Hoc pariter anno Carolus Taſſilo-

nem

nem Bauariæ Ducem maieſtatis reum
(quod Hunnicum conflaſſet bellum)
ac legibus damnatum, ab inſita Cle-
mentia, gladio exemptum, cum Theo-
done filio inter Monachos viuere per-
miſit.

Chri. Ann. 789. Byzantium interim terræmotu con-
cuſſum, Auguſtorum poſtmodum ma-
tris, ac filij diſſidio grauius exagitatum
eſt, Conſtantino XX. iam annum agen-
tẽ, Matris tutelam detrectãte, Matre
cõtra virilis animi fœmina, Imperium,
fauore militum, vindicante, quibus in
ſui verba adactis, principio Filium de-
iecit. cæterum Armeniæ Legionibus
Filio ſuffragantibus, earumque exem-
plo militibus etiam reliquis adniten-
tibus, Conſtantinus, Imperio matri
abrogato, reſtituitur, quod non ſine
maximis turbis peractum eſt, quibus
Vrbs ipſa Regia incendio, ac cædibus
eſt deformata.

Diſſidium inter Irenẽ ac Filium.

Chri. Ann. 790.

Seſe inuicem deijciunt.

Luc. Tud. Chrõ. Hoc eodem anno, qui ſæculi eſt
XC. Maurogato, qui Alfonſum deie-
cerat, vita functo, Galleciæ Regnum
capeſſit Veremũdus Diaconus, à quo,
magna cum moderationis laude, Al-
fonſus ipſe eſt reſtitutus.

Veremũdus

Chri. Ann. 791. Altero ſubeunte anno, Matris, atque
Optimatum precibus, Conſtantinus
illam iterum Imperij ſociam adſciſcit,
Armenis licet Militibus obnitentibus,
quorum ſeditione factum videtur, vt
malè aduerſus Bulgaros pugnatum ſit,
à qui-

Irene reuocatur.

à quibus Romanus exercitus cæſus, Auguſtus ipſe vix fuga elapſus eſt, Pancratio in primis Aſtronomo, qui certam ei victoriam ſpoponderat, interempto. Milites porrò cladi ſuperſtites exoſos ſeſe Auguſto exiſtimantes, Nicephorum eiuſdem Patruum Auguſtum appellant; ſed celeritate vſus Conſtantinus, interceptum illum, antequam reciperetur in caſtra, excæcat, qua pœna Alexium quoque Patricium, Armenis Legionibus percarum, afficit. Ad hæc Patruos reliquos Chriſtophorum, Nicetam, Antimum, atque Eudoxium, excisis quoq. per ſummam ſæuitiam linguis, punit innoxios.

Mendax Aſtronomus.

Auguſtus in Patruos ſæuit.

Quod ad res ſpectat Occidentales, Carolus aduerſus Hunnos fœliciter pugnat. Apud forum Iulij Synodus, Paulino Aquileienſi Parriarcha indicente, celebratur. Tiberis, præter morem exundans, Vrbis mœnia alicubi tranſgreſſus, ad Capitolij radices peruenit, D. Marci Baſilicam prætergreſſus; qua in Vrbis calamitate Hadriani charitas, ac effuſa in pauperes munificentia enituit.

Synod. Forouliēſis *Tiberis illuuies.*

Chri. Ann. 792.

Rex interim Carolus ex veteri inſtituto Synodum Ratisbonæ celebrari curat, in qua Fœlix Vrgelitanus, apud Hiſpaniam, Epiſcopus, ob Hæreſim damnatus, Romam ad Hadrianum eſt miſſus, à quo, hæreſi abiurata, rectæque fidei confeſſione edita, ad catho-

Synod. Ratisbonæ.

tholicã communionem admiſſus eſt.

Chri. Ann. 793. *Luc. Tud. Crhrõ.* Quinquaginta quotannis Virgines tributi nomine Hiſpani Reges ex Aurelij pactione Sarracenis tradere cogebantur. igitur Alfonſus indigno ferens animo ingenuarum Virginum pudicitiam hac ratione proſtitui, viribus licet impar, exercitũ in Barbaros conſcribit, initoque cum eis prelio, victoria ingenti potitur, cæſis ex hoſtibus ſeptuaginta fere millibus. *Tributũ Hiſpanorum. Ab Alfonſo ſublatum.*

Chri. Ann. 794. Subinde cum eadem in Prouincia Eliprandus Epiſcopus Toletanus, & quem diximus, Fœlix, qui ad vomitum redierat, præfractè hæreſim tuerentur, docerentque Chriſtum Dominũ, quà homo eſt, non niſi adoptiuum Dei Filium dicendum eſſe, rogatu Caroli Francfordiæ Synodus cogitur frequentiſſima, ad quam ex vniuerſis fere Occidentalibus Prouincijs cum Sedis Apoſtolicæ Legatis conuenere Epiſcopi circiter trecenti. datæ poſtmodum Synodales ſunt literæ ad Hiſpaniæ Epiſcopos. nec grauatus eſt, Rex religioſiſſimus ſuis & ipſe literis eoſdem, atque Eliprandum in primis fidei, atque officij admonere. extant ipſius literæ doctrinam æquè, ac pietatem redolentes omnino legendæ. Sunt qui tradant ab hoc celeberrimo Conuentu damnatam Oecumenicam poſtremam Synodum Niceæ vt diximus, coactam, *rem Author in diſquiſitionem* *Synod. Fracfordiæ.*

nem accurate vocat, ex more, noſtrique æui Iconoclaſtas, triumphum ante victoriam canentes, egregiè refellit.

Quartum, ac vigeſimum Pontificatus annum agebat Hadrianus, cum, rerum geſtarũ gloria inclitus, occubuit, Pontificum, ſi temporalem proſperitatẽ ſpectes, fœliciſſimus. huic Carolus Rex non lachrimis tantum, ac profuſiſiſmis pro ipſius Salute in pauperes eleemoſinis, alijſque pietatis officijs parẽtauit, ſed carminibus etiam, quæ adhuc extant, ipſius ſepulchrum decorauit. de Hadriani impenſis plus quam Regijs in Templorum, ac totius Vrbis ornatu, Aquæ ductuum, ac Murorum inſtaurarione, viarumque, ac veterum ædificiorum reparatione, multa Anaſtaſius tradit non ſine admiratione apud eum legenda.

Hadr. PP. obitus. Caroli in eum pietas. Hadr. impẽſæ

Chri. Ann. 795. Anaſt. Eginard.

Hadriano Succeſſor datur Leo huius nominis III. de quo plura deinceps dicenda erunt. explodenda verò hic eſt fabella, quæ de illo circumfertur. tradũt etenim, qui fabulas concinnare conſueuerunt, ſub ipſum Pontificatus exordium paſſum libidinis incendium ob mulierem manũ deoſculantem, eã ſibi præcidiſſe, ſtatuiſſequè, nè manus in poſterum, ſed pedes Pontificis, oſculo peterentur: hinc morẽ oſculandi Pontificum Romanorum pedes manaſſe, cum tamen exploratum ſit obſequium huiuſmodi longè ante hæc tem-

Leo III. Papa. Fabula de eo refellitur.

tempora vſu receptum iam fuiſſe.

Theop. Conſtantinus porrò Aug. iuuenili temeritate Mariam Coniugem in Monaſterium detrudit, Theodotem eius cubiculariam ducit, atque Auguſtam appellat. ea ex re turbæ maximæ excitatæ Byzantij ſunt, alijs turpi adulatione nefarium Principis facinus probantibus, alijs contra deteſtantibus. qua de re legẽdus eſt Theodorus Studita in rebus geſtis S. Platonis, qui hæc præ cæteris accuratè proſequitur. *Auguſti temeritas.*

Ado. Vien. Eodem fere tempore Carolus Rex Chriſtianæ religionis deſertores Saxones coercuit. Hunnos, eorumque Regem Tuduin excepit, ac Chriſtianam ſe fidem amplexuros pollicentes, in fidem ipſe recepit, regijſque donatos muneribus dimiſit. *Saxones fidẽ deſerũt. Hũni recipiunt.*

Chri. Ann. 796. 797. Theop. Admiſſo ſemel ſcelere Auguſtus, in Tyrannum erupturus videbatur, & iam Theodorum Studitam, alioſque ſacratos Deo Viros exilio mulctauerat, cum Irene Mater eius flagitia nequaquam ferens, oculis illum, mox vita priuat, atque, vt Dei vltio non obſcura eſſet, ille ipſe dies ſabbati fuit, quo Is Patruis, vt diximus, ante quinquennium oculos, ac linguã ademerat. *Auguſti tyrãnis. Oculis mox vita priuatur.*

Per idem tempus Habdalas hoc nomine II. Sarracenorum Princeps apud Africam, à Fratre pulſus ad Carolum confugit, quem ille humaniter exceptum, inſtructum copijs, in Hiſpaniam *Habdala Sarracenor. Rex.*

cum

cum Filio Ludouico proficiſci iuſſit.

Dum interim qui ad Orientem imperabant Barbari, Duce Abdimeleco, Romanos ingreſſi fines Byzantium vſque populabundi delati ſunt, predam ex agro ipſo ſuburbano haud modicam agentes. Chri. Ann. 798.

Haud quaquam pari fortuua Alfonſi arma apud Hiſpaniam prouocarunt, à quo victi Vliſsiponem vſque, extremæ Vrbem Luſitaniæ, compulſi ſunt; quam ille victoriam Carolo Regi per Legatos nunciatam voluit, ad quem regia quoque munera atque hoſtium manubias, honoris cauſa, miſit.

Immane facinus. Immane interim facinus Romæ papatratum eſt Paſchalis Primicerius, ac Campulus Sacellarius Hadriani Pontificis conſanguinei, inuidia in Leonem tabeſcentes, nefario ſtipati Satellitio, illum nec opinantem, ſacriſque operantem, corripiunt, exciſaque lingua, atque oculis effoſsis, ſeminecem ſub cuſtodia relinquunt. elapſus inde ſuorum ope ſanctus Pontifex, cum iam oculorum, linguæque vſum diuinitus recepiſſet, D. Petri Baſilicam petit, ex qua Spoletum Vuinegiſo Duce deducente, indeque in Galliam, ac Germaniam (nam Pedarbornæ tum Carolus morabatur) proficiſcitur. Exceptus ab eo eſt ea, qua par erat, reuerentia, ac religione, moratuſq. apud eum aliquandiu, Romam regijs cum Chri. Ann. 799. *Anaſt. Regin.* *Leo in Galliã*

Le-

Legatis, corporiſque cuſtodibus remittitur, quò & Rex ipſe profectionem in ſequentem annum adornabat. diſcuſſa eſt cauſa à Legatis, damnatique impij carnifices, qui calumniam quoque in Leonem ſtruxerant, quamquam pœna in Caroli aduentum dilata, mitiorque, ipſo Leone deprecante, eſt reddita.

Chri. Ann. 800. *Anaſt. Egin. ãnal. Frãc.* Octingenteſimus à Chriſto nato annus appetit, idemque ſæculi poſtremus, quo Carolus Romam delatus, ſeptimo ab acceſſu die in Conciliũ Epiſcoporum ſedit de criminibus Leoni obiectis cogniturus. Epiſcopos tum ſucclamaſſe ferunt, Romanum Pontificem à nullo mortalium iudicari. quo factum, vt ab incepto omnes deſiſterent. tum Pontifex non innocentia minus, quam ſuprema poteſtate tutus, conſcenſo ibidem ſuggeſto, ſacroſancta Euangelia manu tenens, ſacramento interpoſito, Deum, ac Superos teſtatus omnes, affinem ſe culpæ eſſe negauit. *extat ipſa purgationis ab eo concepta formula apud Authorem hinc petenda.* *Carolus Romæ.*

At Leo illuſtria Caroli Regis in Romanam Eccleſiã, ac Chriſtianã Remp. vniuerſam merita animaduertens, ipſo Chriſti natali die, maximo cum Vrbis plauſu, Auguſtum Eum appellat. hoc pacto Romanũ Imperium ob Græcorum Cæſarũ diſſidia, atq. ignauiã, deſtitu- *Carolus Auguſtus appellatur.*

Digitized by Google

ſtitutamq Italię tutelã, ad Francos delatum eſt. creditum eſt Carolo, vna cũ Imperio, Eccleſiæ patrocinium, quod ſuſcepturum ſe, ac perpetuò retenturum iureiurando ſolemni ritu eſt pollicitus. ad hæc donaria magni precij Sãctioribus Vrbis Baſilicis obtulit, quę ſingillatim ab Anaſtaſio recenſentur.

Nouo ſæculo ineunte, Carolus Imper. Roma abſcedens, Spoletum venit, vbi dum moratur, eam ipſam Vrbem, ac Italiam pænè vniuerſam terræmotus vehementior concuſſit. *Terra motus.* Chri. Ann. 801. *Regin.*

Sub idem ferè tempus nouus Auguſtus leges cõdidit, quæ Mutinæ ſeruari adhuc dicuntur; veteres quoque reſtituit; Eccleſiaſticas verò ſanctiones colligi in vnum iuſſit, ac ſub capitibus CLXVIII. comprehendi. *Sigon. de reg. Ital. l. 4.*

Hoc eodem anno Irene Aug. Ciuilis ſolutionem tributi Byzantijs remiſit; quod, quã multiplex fuerit, iucundum eſt noſſe ex Theodori Studitæ ad eamdem Auguſtam Epiſtola *ab Authore hìc recitata*. *Tributũ Ciuile.*

Caroli hoc tempore Legati Byzantium venerant de pace, deque connubio ineundo apud Irenem acturi; cæterum, ac ſi Tragœdiam ſpectatum veniſſent, quam ſuo Principi Vxorem expetebant è ſummo deiectam faſtigio conſpexere. Chri. Ann. 802. *Theop. Cedr. & Zonar.*

Sub ipſum Legatorum aduentum Nicephorus Patricius indignum clamitans *Nicephorus*

mitans, omnia ad Latinũ Auguſtũ, quęſitis nuptijs, vergere, tumultu, ea ex cauſa, concitato, Irenē comprehendit, atq. in Lesbum Inſulā arcta ſub cuſtodia mittit, Auguſtus ipſe eo in tumultu appellatus. Is igitur adeptus ſtatim Imperium, Legatos ad Carolum mittit Fœdus cum eo initurus, quod ſequenti anno tranſactum eſt, quo Irene ærumnis confecta in exilio moritur. *Irenē deijcit Auguſ dicitur. Fœdus init cũ Carolo Irenes obitus.*

Chri. Ann. 803. *Theop. Cedr.* Eodem ferè tempore Bardanes Patricius, Orientis Prætor, Auguſtus à militibus appellatur inuitus. certiorem igitur ea de re Nicephorum reddit, pactuſque ſibi, ac militibus ipſis impunitatem, clam illis aufugit, attonſumque ſeſe Monaſterio, quod extruxerat. abdit, at non idcircò placatiorem habuit Tyrannum, à quo per ſummam immanitatem, ac perfidiam, bonis omnibus exutus, oculis quoque orbatus eſt. *Bardanis infœlix conditio.*

Hoc eodē anno Nicephorus Stauratium Filium Auguſtum appellat, hominem à corporis, animique dotibus miſerè deſtitutum. Subindè Arabes bello petens, ab his acie victus, ægrè à ſuis ſeruatus eſt.

Chri. Ann. 804. *Annales Frāc.* Inuentum Mantuæ Chriſti Sanguinem ſacroſanctum fama vulgauerat; hac itaque de re Carolus Aug. qua erat pietate, ac religione, ad Leonem perſcripſit, rogauitque, vti ea ſuper re, qua par erat diligentia, perquireret; *Chri. sāguis inuentus.*

Leo in Galliã ret; Leo tum, operæ precium ſe facturum ratus, Mantuam ipſe proficiſcitur. Re comperta, ad Carolum inuiſendum pergit in Galliam, indèque, eo deducente, in Germaniam, vbi dum moratur, Sacella, ac Templa complura dicaſſe, ſacriſque Indulgentijs, vt vocamus, cumulaſſe fertur, tum Suibertum Epiſcopum miraculorum fama celebrem Sanctorum numero, ſolemni ritu, adſcripſiſſe. *Sur. 1. Mart.* *S. Suiberti Canonizatio.*

Exinde Auguſtus Saxones, qui trans Albin erant rebellandi finem nullum facientes, traduxit in Galliam, tum illorum complures Romam ire permiſit, quibus ædes datæ ſunt non longe à Principis Apoſtolorum Templo, qui locus *Vicus Saxonum* eſt dictus, corruptoque poſtmodũ vocabulo, *Saxia*, vbi nunc inſigne viſitur Noſocomiũ, quod idcirco S. Spiritus in Saxia nuncupatur. *Saxonũ migratio. Romæ degũt. Hoſpitale S. Spiritus.*

Quarto Principatus anno Nicephorus motum ab Aarone Sarracenorum Rege bellum pecunia depulit; pactus Rom. Imperij nomine tributum annuum numiſmatum trecentorum millium (triginta millia habet Cedrenus) tum pro ſuo, ac Filij capite ſexmillium.

Apud Occidentem viciſſim Carolus Sclauos Pannoniam populantes vincit, Carolo Filio in eos miſſo, qui illorum Ducem Liconem interfecit. *Chri. Ann. 805. Theop. Cedr.*

Poſt

Chri. Poſt hæc Taraſius ſanctiſſimus By- *Tara-*
Ann. zãtij Epiſcopus moritur, in cuius Suc- *ſij obi-*
806. ceſſore deligendo, regnandi arte pie- *tus.*
Theod tatem ſimulans, Nicephorus percele-
Stud. bres ſanctitate Monachos Theodorũ
ep. 16. Studitam, ac Platonẽ, prudentiæ quo-
25. 26 que fama inclytos, conſultos voluit.
& tum quidem Nicephorus homo lai-
cus, non tamen improbandus, qui
haud ita pridem Aulæ nuncium remi-
ſerat, ac ſolitudinem petierat, Taraſio
ſuffectus eſt.

ãnal. Hoc eodem anno, qui ſæculi eſt *Caro-*
Frãc. ſextus Carolus Imp. ampliſſimam Fi- *lus Re-*
lijs hæreditatem tripartito diuidit. ex- *gnũ fi-*
tat illius hac de re Decretum, ſeu Te- *lijs di-*
ſtamentum illud voces, *ab Authore* *uidit.*
hic relatum. Peracta hæc à religioſo
Auguſto ſunt non ſine Epiſcoporum
calculo, quos apud Theodonis Villam
coactos voluit.

Chri. Hæc inter ab Aarone Rege Barbaro *Rho-*
Ann. Rhodus, inſularum olim Flos, peſſun- *dus.*
807. datur; hinc Myram Lyciæ Vrbem pe- *S. Ni-*
Theop. tit, dumque Archam ibidem reliquia- *colai*
& Ce- rium S. Nicolai deijcere ſe putat, aliã, *reli-*
dr. pia fraude, ab incolis ſuppoſitam, ab- *quia.*
ripit; ſacrilegi auſus pœnas haud ſe-
cius daturus, quippè, fluctibus diſiecta
claſſe, facti pœnitens, Diuum ne-
quicquam agnouit Vltorem.

Hoc tempore Nicephorus Aug. in *Nice-*
nobilium Byzantij Ciuium capita plus *phori*
quam tyrannicè graſſabatur. *tyran-*
nis.

Caroli pietas. At Carolus pacis Studijs intentior, ſacras Patrum Lectiones, per anni feſtos Dies recitandas, in vnum cogi curauit. quo tempore eius quoque Filij, Regnum quiſque ſuum, conditis paſſim Templis, ac Monaſterijs, illuſtrabant.

Nicephorus, quem in Conſtantinopolitana Sede Taraſio ſuffectum diximus, licet inuitus, Ioſephum, eiuſdem Eccleſię Oeconomum, reſtituerat, cui pridem à Taraſio, ob inceſtas Conſtantini nuptias conſecratas, ac Theodotem Pellicem coronatam, ſacris fruerat interdictum, ea cum de cauſa malè apud omnes audiret, Sanctiſsimi Abbates Theodorus, ac Plato ſuis ipſorum cum Monachis ſeiunxere ſe, non à Ioſephi tantum, ſed ab ipſius quoque Nicephori communione. ea de cauſa turbæ maximæ ortæ cum eſſent, Auguſti iuſſu, Conciliabulo Byzantij habito, turbarum, vt videbantur, Authores Theodorus, ac Plato, ſuis cum Aſſeclis, exilio mulctantur. *hæc fuſè ex ipſius Theodori Epiſtolis, quæ extant, ab Authore hic narrata, ad ſequentem quoque annum ſpectant.* Chri. Ann. 808. *Theop. Cedr.* *Theod Stud. ep. 31.*

Eodem tempore Ardulfus apud Angliam Regno pulſus Carolum Aug. adit, ipſius opem ſuppliciter implorans. Carolus non ſatis ſibi in aliena Regna iuris eſſe ratus, Regem profugum ad Leonem Pontificem ablegat. ***Caroli Aug. moderatio.***

illum

illum iniuria deiectum cum compe- *Rom.*
riſſet, ſuis, vna cum Auguſti Legatis, *Pōtifi-*
in Angliam miſſis, Perduelles Popolos *cis au-*
eiectum vt Regem reciperent, adegit, *thori-*
haudquaquam difficiles, aut reniten- *tas.*
tes, quippè nefas ducentes Rom. Pontifici non parere, eiuſque ſeſe authoritate tutos ſatis, ſuperque exiſtimantes à iuſta Regis ira, atque vltione.

Per idem tempus, Aaron Sarracenorum Rege extincto, ciuile inter Filios Habdalam, ac Mahomat conflatum eſt bellum, ex quo non Sarracenorum tantum res, ſed Chriſtianorum quoque, qui illis parebant, peſſum iere. incenſa eo bello vbiquè Templa religioſiſſima. Paleſtinæ, ac totius Syriæ Monaſteria celeberrima euerſa.

Chri. At Nicephorus Auguſtus hiante *Nice-*
Ann. ſemper auaritia infamis, nouas ſubin- *phori*
809. dè coaceruandæ pecuniæ artes exco *ri aua*
Theop. gitabat. quicunque e tenui rè ad ma *ritia.*
Cedr. gnas opes perueniſſent, hos theſauros inueniſſe criminans, fortunis omnibus exuebat. Inſtitores, agros, quibus alios ſpoliaſſet, emere, pecuniam magnis ſub vſuris à ſe accipere cogebat: mendicos militiam ſubire, ſtipendia à Ditioribus accipere iubebat: accitum ad ſe hominem, qui ex melle, ac cera quæſtum fecerat, iurare per ipſius Auguſti caput, admota dextera, coëgit, quantum auri congeſsiſſet, cum centum libras faſſus fuiſſet, *quid*, inquit,

curam huiuſmodi alis? tolle tibi decem, reliquas ad me affer. eò Tyrannum, maieſtatis oblitum, auaritia adigebat.

Synod Aquiſgrani. Hoc eodem anno Synodus apud Aquiſgranum, vbi tum Carolus agebat, celebratur; ac de his quæ peracta in ea eſſent, certior Rom. Pontifex per Legatos redditur. *hac noſſe ſi quis cupit, Authorem conſulat; qui & multa de Manichæis, quibus addictus Nicephorus Aug fuit, ad ſequentem annum ſpectantia, ex Luca Siculo antiquo Scriptore addit* Dalmatia Carolus ante quadrienniũ ferè potitus fuerat; eam vt reciperet, claſſem Nicephorus inſtruxit, quæ tamen re fruſtra tentata, recipere ſeſe Venetias coacta eſt. eam ob cauſam bellum in Venetos translatum, Pipino Caroli Filio illud adminiſtrante, quo cum pace poſteà compoſita, claſſis Byzantium reuocatur, indequè iterum poſt biennium Dalmatiam repetens incaſſum, iterum confugit Venetias, bellumque redintegratur, quo Pipinus Victor Venetijs potitus eſt; hoc demum anno pace iterum cum Nicephoro compoſita, Venetiæ eidem redditæ. quæ per annos ſingulos digeſta apud Francorum Annales, Ludouici Pij temporibus conſcriptos, leguntur; ex quibus recentiores rerum Venetarum ſcriptores corrigas.

Chri. Ann. 810.

Egi-nard. in vit. Annal. Frãc.

Carolus bellũ Venetis infert.

Pipinus Venetijs potitur Nicephoro reddit

No-

Chri. Ann. 811. *Theop. Cedr.* Nonum iam imperabat annum Nicephorus, cum bellum aduerſus Bulgaros mouet, quod eius Gentis Rex Grunnus nullis conditionibus redimere, aut auertere potuit: primo dein impetu victus, caſtriſque exutus Barbarus, ſupplex iterum pacem orat incaſſum; adeò Nicephorũ predæ ſpes improba dementauerat. igitur Rex Grunnus, deſperatione audaciam ſtimulante, noctu Græcorum caſtra aggreditur, ingentique eorum ſtrage edita Nicephorum ipſum obtruncat: illius caput conto ſuffixum oſtentui diu victis æquè, ac victoribus pependit. Eius Filius Stauratius vulneribus pœnè confectus, vix cladem euaſit, nec duos vltra mẽſes imperauit. quippè Michaele Curopalata, Viro inſigniter probo, Auguſto appellato, Monaſterium ipſe ingredi coactus eſt; cuius exemplo Theophania quoque Coniux idem vitæ genus amplectitur. Ex his qui cladi ſuperſtites Romani Milites capti ab Hoſtibus ſunt, complures Chriſti fidem deſerere abnuentes, martyrum ſunt paſſi. *Nicephori bellũ cũ Bulgaris.* *Vincitur, ac caditur.* *Mich. Imp.* *Menolog. Græc.*

At Michael Imperium adeptus, nihil prius habuit, quam vt ſpoliatos à Nicephoro, aut exilio mulctatos, fortunæ priſtinæ reſtitueret. Subinde Theophilactum Filium Auguſtum appellauit, cui & Vxorem ex Caroli Filiabus expetijt, miſſis hac de re, deque fœ-

dere ineundo ad eum Legatis, ad hæc firmandæ, poſt Politicum rerum ſtatum compoſitum, Eccleſiarum quoque concordiæ, Nicephorus Patriarcha prolixas admodum ad Leonem Rom. Pont. literas dedit *ab Authore hic relatas*.

Quod ad res ſpectat Occidentales ad hunc refertur annum conditum à Carolo Aug. Teſtamentum de theſauris in pauperes, atque Eccleſias erogandis, *cuius pariter exemplum ex Eginardo hic habes.* Extremo hoc anno Carolus Auguſti Filius natu Maior decedit, huius ac Rotrudis Filiarum maximæ, haud ita pridem extinctæ, Mortem, pius Pater minus fortiter, ſi animi, qua pollebat, magnitudinem ſpectes, tuliſſe dicitur. territus eſt inſuper poſtremis hiſce vitæ annis crebris portentis, quibus proximè inſtare vitæ exitum cognouit.

Carol. Aug. fil moritur.

Excreuerant, Nicephoro imperante, omnis generis Hæreſes, Manichæorum in primis, tum mores improbi, ac licentia vitæ maxima inoleuerat. igitur Michael pius Imperator ad malas ſegetes ſuccidendas omnẽ operã adhibuit. initurus cum Bulgaris pacẽ pactum illud, ex inſita clementia, reiecit, vt fugitiuos eius Gentis, qui ad ſe confugerant, redderet, quos Rex Barbarus, daturus pacem, exigebat. Sanè pius Auguſtus Epiſcoporum

Chri. Añn. 812. *Theop. Ced. et Luc. Sic.*

Michael. probitus.

ea

ea ſuper re, Aulæque Procerum, aliorumque prudentia, ac ſanctimonia inſignium Virorum ſententias, Conuentu habito, expetijt, quibus diuerſa ſententibus, æquiorem at non perindè meliorem ſequutus eſt, ſuo, ac ſuorum malo; quod Theophanes Abbas Monaſterij Agri, qui hæc ipſa tradit, hiſtoriæ Author, atque aduerſæ adhærens ſententiæ, deplorat. *Theophan. hiſtoricus.*

Adhuc annum quidam referunt decantatam illam Caroli Magni cladem ad Rocidã Vallem, quam, exploratam ſequuti veritatem, antè annos amplius triginta contigiſſe indicauimus. *Clades Rõciſuallis.* *Sup. ad an. 778.*

Chri. Ann. 813. *Theop. Cedrẽ.*

Pacis ſpe omni cum Bulgaris conciliandæ abiecta, bellum recruduit, quo victus Michael proditione, vt quidam tradunt, Leonis Imperio inhiantis, fuga ſaluti conſulere coactus eſt, tum Leo, Auguſti ſegnitiem incuſans, Auguſtus ipſe à legionibus acclamatur. At Michael à ciuili abhorrens bello, Imperij haudquaquam tenax, Principatus inſignia vltrò Leoni mittit, Monachus ipſe effectus. *Leo Armenus Imp.* *Michael Monachus fit.*

Crunnus victoria elatus Byzantium vſque delatus eſt; cæterum, ſpe potiundæ Vrbis fruſtratus, Hadrianopolim recedit, eaque potitus, Manuelem Epiſcopum Martyrio afficit, quem & alij complures ad triumphum ſequuti ſunt. *Menol 20. Iã.*

Hactenus Theophanes hiſtoriam eſt pro- *Theophanis*

L 6

hiſtoria finis. proſequutus, quam ab Anaſtaſio latinè redditam conſtat, multis tamen præteritis, ac viciſſim additis, vt Interpretis nomen vix mereatur. hanc perperam Paulo Diacono, qui hoc tempore iam deceſſerat, adſcribi, alibi lectorem monuimus. *Sup. ad an. 774.*

Leonis tyrãn. Iam Leo minus ſe tutũ à Michaele, licet iam Monacho, ratus, dum Byzantij degeret, ipſum cum Procopia Vxore, ac Filijs in Protam Inſulam relegat: inſuper Theophilactum, atque Ignatium Filios (ex quibus Ignatius Byzantij poſtea Epiſcopus fuit) caſtrari iubet.

Caroli interim ad Michaelem Legati, Byzantium cum veniſſent, Leonem Imperio potitum inueniunt, à quo excepti, auditique ipſius cum Legatis, ad Carolum viciſſim miſſis, dimittuntur. *Egin. Annal. Frãc.*

Lud. Pius Imp. Quo tempore Aquiſgrani Conuentu habito, Ludouicus cognomento Pius, Carolo Patre permittente, Auguſtus appellatur: Bernardus, ex Pipino Nepos Italiæ Regno donatur. Exindè eiuſdem Caroli ſtudio, qui nõ tantum Regno, ſed Eccleſiæ quoque conſultum voluit, complura, per vniuerſam Galliam, atque Germaniam, *Concilia plura.* Concilia celebrantur, quorum decreta ſaluberrima adhuc extant. Lege *Epiſcoporum electio.* inſuper ab eodem Carolo, ac Ludouico filio edita, Epiſcoporum electio, quam *Capitular. lib. 1. c. 84.*

Diſt.63 c. 34. quam Anteceſſores Reges inuaſerāt, aut, ex merito, obtinuerant, libertati priſtinæ reſtituitur; monendus eſt, tamen Lector poſt huiuſmodi quoque Legem, in Epiſcopis per libera Cleri ſuffragia deligendis, ad tollendas rixas, atque diſſidia, Regios Legatos, qui *Viſitatores* dicebantur, adeſſe, vt plurimum conſueuiſſe.

Chri. Ann. 814. At Leo Auguſtus, Iconomachus repente factus, dirum in Catholicos bellum inſtituit; qua de re legendus eſt Michael, qui res geſtas Theodori Studitæ Præceptoris poſteris tradidit; ex quo etiam, quorum fraude hæreſim Auguſtus hauſerit, cognoſces. hæc ipſa Theoſterictus quoque, huius & ipſe temporis Author, fusè tradit in Niceta, quos conſulere fas erit. *Leo Iconomachus fit.* *Sur.3. April.*

Eo ex Leonis indicto in Catholicos bello acti in exilium ſunt Epiſcopi eidem aduerſantes complures, in quibus Nicephorus ipſe Patriarcha, cui Theodorus Meliſſenus ipſius Auguſti ſeductor ſuffectus eſt, tum Niceta Patricius, Irenes conſanguineus, Theodorus Studita, Theophanes Abbas, quem ſæpius laudauimus, Hiſtoriæ Author, ac celebriores, quique vitæ ſplendore, aut ſanctitate Viri.

Egin. in vit. Tegā. & alij Hoc ipſo anno ineunte qui ſæculi huius XIV. numeratur, Carolus, iure Magnus appellatus, Aquiſgrani moritur ætatis anno LXXII. ab initio Impe- *Caroli Mag. obitus.*

rio

rio XIV. Vir bello, ac pace ſummus, Iuſtitiæ, Religionis, literarum cultor eximius, quem, virtutum merito, Eccleſia Gallicana Sanctorum numero adſcripſit. Sanctorum quoque catalogo poſt annos CLXVI. adſcriptum à Paſchali Papa ferunt, reique geſtæ Diploma Aquiſgrani adhuc ſeruari. cæterum, quod Is haud legitimus Pontifex fuerit, adſcriptio huiuſmodi à Romana Eccleſia haud quaquã recepta eſt, cum tamen nec damnata illa ſit, nec pius Gallorum cultus improbatus.

pro Sãcto à Gallis colitur

Ludouici pietas.

Nuncio de Patris obitu accepto, Ludouicus, qui in Aquitania erat; Aquiſgranum venit; inuentoſque inibi theſauros in pauperes profudit, argentea dumtaxat tabula, paterni amoris monumento, ſibi relicta; eius nihilominus, precio, quaſi alienæ rei, perſoluto. tum, Auguſtus anteà, à Patre, vt diximus, appellatus, Imperij regimen, nemine non probante, ſuſcepit.

Romani Leoni Papæ infeſti.

At factioſi Romæ, Ciues Caroli morte præſidio deſtitutum Leonem rati, inſidijs illum vndique appetunt, Vrbem ipſam tumultu, ac cædibus miſcent; quo comperto, Pius Auguſtus, Bernardum Pipini Fratris Filium Romam deſtinat, cuius opera, ac Vinigiſi Spoletani Ducis res compoſitę, Leo Pontifex periculo exemptus eſt.

Chri. Ann. 815.

Leo interim Iconomachus relegatos ſuperiori anno Epiſcopos, ac Monachos

nachos Byzantium reuocat, reuocatos quà blanditijs, quà terrore ad perfidiã adigit: res acta eſt magno cum Fidelium ſcandalo, ac ruina.

Annal. Frãc. Per idem tempus ex Hiſpanis, qui duriſſimo Sarracenorum iugo prementur, complures, patria, ac bonis omnibus relictis, Galliam incolendam petunt. His Pius Auguſtus non agros tantum, domoſque tribuit, ſed tributorum quoque immunitatem conceſſit. tum, exercitu in Nortmannos miſſo, obſidibus ab eis receptis, incruenta victoria potitus eſt. *Hiſpani in Galliã migrant.*

Chri. Ann. 816. Ad ſequentem annũ ſpectat Theophanis, non eius, qui hiſtoriam conſcripſit, ſed alterius æquè inſignis Viri, ac Monachorũ Præfecti, poſt biennij carcerem in Inſulam deportatio.

Theodori quoque Studitæ repetita verbera, ac diutini carceris incommoda non ferenda, quo dum detineretur, totus fuit in Fidelibus per Epiſtolás ad conſtantiam hortandis; vt mirum planè ſit ducentas amplius, perſequutionis tempore, ab eo conſcriptas reperiri. *Theod l. 2. ep. 59. & 182.* Illud quoque memoratu dignum, dum Epiſcopi, alijque ſacerdotalis ordinis Viri, ac Coenobiorum Præpoſiti, Eccleſiæ veluti columnæ, corruunt, Fœminæ ſexu fragiles inconcuſſæ manent. triginta ſanè Moniales hoc tempore, eaque ex cauſa, & verbera, & carcerem pertulere.

tulere. in his Maria Auguſta, quam, ob Theodotem Pellicem, à Cnſtantino Irenes Filio pulſam, inter ſacratas Deo Virgines receptam diximus, exilium quoque perpeſſa eſt.

Leonis PP. obitus. Moritur hoc eodem anno Leo Pontifex, cum annos ſediſſet amplius XX. huius decreto factum tradunt, vt Epiſcopalis Hirienſis Sedes, in Hiſpania, Compoſtellam, Alfonſo Rege adnitẽte, trãſferretur, quod, per idem tempus, Iacobi Apoſtoli, qui Maior eſt dictus, ſacræ ibidem reliquiæ ſint repertæ.

S. Iacobi Ap. reliquiæ inuẽtæ.

Collata porrò à Leone Templis donaria penè innumera noſſe ſi quis cupit, Anaſtaſium ea ad tædium vſque recenſentem conſulat.

Steph. V. Pa Galliã petit. Ludo. in eũ obſequium

Leoni Stephanus ſubrogatur, qui huius nominis V. numeratur. quamuis alij quartum, ex his, quæ alibi tradidimus, dicendum cenſeant. Hic ſub ipſum Pontificatus exordium in Galliam ad Ludouicũ profectus, exceptus ab eo eſt honore, ex Aui, ac Patris inſtituto, maximo, quippè illum religioſius Princeps non tam maieſtatis memor, quam pietatis à Bernardo Rege deductum, vt primum adſpexit, equo deſiliens, ter humi proſtratus, veneratus eſt. Antequam Italiam repeteret Stephanus Ludouicum ritè inunctum cum Irmingarda Coniuge ſolemni pompa inaugurauit.

Anaſt. Tegã. in vit. Auth. vit. Ludou.

Sub-

Subindè cum iam Pontifex receſſiſſet, ex pio Caroli inſtituto, Concilium Aquiſgrani eſt celebratum. *Synod. Aquiſgrani*

Chri. Ann. 817. *Anaſt.* Vix Romam peruenerat Stephanus, cum, morbo correptus, obijt ſeptimum vix Pontificatus menſem egreſſus; cui ſtatim (nam biduum tantum interceſſit) miro omnium conſenſu, Paſchalis ſublegitur; à quo Legati, ex more, ad Auguſtum miſſi, implorati ſponſionem patrocinij ex eo referunt, qui hoc ipſo tempore, dum ſacris, in Templo peractis, Regiam ſublicio repetit Ponte, eo collapſo, luxatis, attritiſque membris, vitæ periculum adijt; mortalitatis proindè admonitus, imminente veluti morte, teſtamento condito, Lotharium Filium natu maximum Imperij, ac Francici Regni hæredem inſtituit: Pipino Aquitaniam, Ludouico Germaniam legat. Subindè, paternum zelum æmulatus, Conciliũ Aquiſgrani iterum cogi poſtulat, in quo tum alia memoria, ac commendatione digna preſtitit, tum Paternam, Auitamque in Rom. Eccleſiam Donationem ſanxit, ac Synodi Patrum Aulæque Procerum manu ſubſcriptum Diploma Paſchali Papæ tranſmiſit, *cuius exemplum ex Vaticanis monumentis Author huc affert à Gratiano non integrum recitatum.* *Steph. PP. obitus. Paſch. ſuccedit. Lud. Imp. vitæ periculũ adiit. Regnũ Filijs partitur. Synod. Aquiſgrani. Lud. in Rõ. Eccl. donatio. c. Ego Lud. diſt. 63*

Bernardus interim Italiæ Rex, prauorum hominũ adulatione corruptus, à Pa- *Bernard. ĩ Lud. bellũ.*

à Patruo deſciſcens, Franciæ illum Regno exuere armis parat. Sed impium bellum non meliore Fortuna, quam conſilio geſtum ab eo eſt. antè pugnam infœlix Rex, non tam hoſtiū copijs, quam ſceleris conſcientia territus, deditionem fecit: illum igitur Auguſtus capite à Iudicibus damnatum, gladio exemptum, luminibus orbari ſat habuit: huiuſmodi poſt infortunium, triduo, non amplius, ſuperfuit, ſeu doloris acerbitate extinctus, ſeu mœrore animi mortem accerſiuit. mortis nuncio ad Auguſtum perlato, pœnituiſſe illum facti tradunt, ac crimen, qualecumque, Epiſcoporum Iudicio expiaſſe. Bernardi Rrgis deſeſectione, præter alios multos, etiam ſacerdotalis ordinis Viros, ipſius quoque Auguſti Fratres illegitimi Drogo, Theodoricus, atque Vgo, veluti contagione afflati. carceri addicti vitæ deſcrimen, ſeueritate Iudicum adiuere.

Deditionē facit. *Cæcatur.* *Moritur.*

Miſſa hoc tempore Legatio eſt à Leone Aug. ad Ludouicum de vtriuſque Imperij finibus apud Dalmatiam regundis.

Tegă. in reb. geſt. Lud.

Sub idem ferè tempus clariſsimus Fidei propugnator Theodorus Studita ſuo, ac aliorum Confeſſorum nomine literas ad Paſchalem, atque ad Orientis Patriarchas dedit, *quarum exemplum apud Authorem hic require,*

qui

Chri. Ann. 818.

qui ſequenti quoque anno alteras ad Paſchalem datas, tum ad omnes vbiquè Fideles recitat.

Gliſcente apud Orientem in Catholicos bello, extores pro Fide Monachi complures Romam confugerant; his Paſchalis Pontifex, ne incertis vagari ſedibus cogerentur, extructum, ad D. Praxedis ſacram ædem, Monaſterium contulit, cum interim ad Caſsinenſe qnoque Coenobium, veluti ad Chriſtianę libertatis Aſylum, acceſſus vndique eſſet frequētiſsimus.

Chri. Ann. 819.

Sæculi anno vndeuigeſimo Ludouicus vnum, atque alterum Conuentum habuit. Extincta autem ſuperiori anno Auguſta Coniuge, Iuditā Huelfi, apud Bauariam, Comitis Filiam ducit. *Duplex Synod.*

Quo item anno eximius Atleta, Theodorus Studita immaniter iterum cæſus, carcerem mutat Smirnam tranſlatus.

Chri. Ann. 820.

Nouiſsimus Leonis annus ſubit, Catholicis idem, apud orientem, acerbiſsimus. qui veluti decumanus fluctus, rectam inibi Fidem propèmodū merſit. At dum maximè procella deſæuiret, ſerenitas inopinatò illuxit, mira quadam Dei prouidentia Tyranno ſublato.

Ignat. in vit. Taraſ Cedrē.

Aderat Chriſti Domini natalis dies, quo Is Michaelem maieſtatis reum ſupplicio erat affecturus, cum, Augu ſta deprecante, ac feſti diei religionem *Leonis Imp. interitus mirus.*

nem obijciente, pœnam diſtulit, quæ in ipſum vertit; quippè Michael, eo in diſcrimine conſtitutus, conſilium è re capit ſalutare. coniurationis participes monet ipſorum ſe nomina delaturum, ni ſibi præſto actutum ſint. Hi, nocte intempeſta Templum ingreſsi, ſicas ſub veſtibus ferentes Symphoniacis ſeſe immiſcent, Leonem ſacræ noctis peruigilium peracturum Templum ingreſſum confodiunt. tum, ita, vt erant, cruentati, Michaelem adhuc compeditum (clauis quippè compedum apud Leonem erat) Auguſtum appellant.

Michael Balbus Imp.

Dum hæc apud Orientem peraguntur, Sarraceni Claſſe in Siciliam delati, Panormum expugnant. Annonæ caritas, ac peſtilentia Galliam vexant, ac funeribus exhauriunt.

S. Marci Corpus Venetias trãſfertur.

Per idem tempus Alexandria, atque adeò Ægypto vniuerſa Sarracenis parente, D. Marci corpus iacebat ea in Vrbe ingiorium; quo factũ, vt Veneti Mercatores Venetias illud trãſferrent. *rem geſtam, ex Vaticanis erutam monumentis, fusè hìc Author recenſet.*

S. Cæciliæ Corpus inuentũ.

Nec ita multo poſt Cæciliæ quoq. Virginis Sac. Reliquiæ. à Paſchali effoſſæ, decentiori loco, Virginis Templo inſtaurato, collocantur. *id quoque ex Anaſtaſio Author accuratè refert, tum de nouiſſimè eodem Sac. corpore, dum hæc ipſa proderet, reperto* Chri. Ann. 821.

Pauli

Pauli Cardinalis Sfondrati opera oculatus ipſe teſtis ſermonem inſtituit. qua de re & nos, qui Epithomen hanc ſcribimus, dum de Virginis Martyrio ageremus, opportunè alibi meminimus.

ad an. 232.

Invit. Th. Stud.

Hæc inter nouus Auguſtus extorres Fidei cauſa Epiſcopos, ac Monachos edicto reuocat: Fidei libertatem his, alijſque omnibus, Hæreticus ipſe Iconomachus, indulget.

Fidei libertas.

Chri. Ann. 822. *Cedrē.*

Sequenti anno à Thoma Tyranno, qui Leone Imperante Armeniam inuaſerat, Byzantium obſidetur. Hic obſcuriſſimis ortus parentibus pœnæ metu, quam ſcelere fuerat promeritus, ad Sarracenos profugerat, abiurataq. Chriſtiana Religione, viginti amplius apud eos annis fuerat; exindè Conſtantinum Irenes Filium ſe eſſe mentitus, Leoni vt diximus, negotium faceſſere inſtituit; tum hoc anno Michaelem terra, marique obſidere non eſt veritus, à quo tamen, Bulgarorum viribus, adiuto, victus, captuſque, manibus pedibuſq. mutilatus, lento ſupplicio affectus eſt.

Quo tempore Sarraceni, qui in Hiſpania regnabant, Claſſe in Cretam Inſulam delati, ea nullo negocio, potiuntur, vtque tutari eam poſſint, Vrbem munito extruunt loco Candace appellato; quo Inſula deinceps Candax, corruptoque indè vocabulo, Candia eſt dicta.

Cādia unde dicta.

At

At Ludouicus, ex inflicto conſcientiæ vulnere, ob affectum ſupplicio Nepotem ſupplicem, vexatoſque inſontes, vt poſtea comperit, Fratres, acerbius in dies dolens, lenire illud alia ratione haud valens, frequentiori Conuentu habito, publicè expiationē agere ſuſtinuit; tum demum Lothariū Filium Romam ad Paſchalem miſſum, ſolemni ab eo ritu coronari expetijt. graſſante interim apud Galliam vulgari lue, ac prodigijs è cælo maximis mortales exterrentibus. *An-nal. Frāc.* *Lotha-rius Imp.* Chri. Ann. 823. *Lues et prodi-gia.*

Diſsidium inter Catholicos, atque Hæreticos cōpoſiturus Michael, committere vtroſq. publica diſputatione optauit; negantibus Catholicis id ſe abſque Patriarcharum placito Iudicij genus ſubituros, nè cauſæ diffidere viderētur, negotium Theodoro Studitarum Præſidi dedere ea de re Apologiā conſcribendi, quod egregiè præſtitum ab eo eſt.

Accidit inter hæc, vt Baſilius Leonis Filius qui, ex virilium exſectione à Michaele imperata, vocem amiſerat, ad Gregorij Nazianzeni ſtatuam, ſupplex, eam receperit; ex quo, hæreſi abiurata, Catholicam Fidem amplexus eſt, cuius exemplum ſequuta Theodora eiuſdem Mater, quod ex Viro hauſerat impietatis venenum, vomuit.

Paſch. obitus. Exindè Paſchalis Pont. cum octauū Pontificatus annum attigiſſet, vita fun- Chri. Ann. 824.

fungitur. huius in pauperes, ac Templorum ornatum largitiones, Anaſtaſius cumulat. Quatriduo poſt Paſchalis obitum elapſo, Eugenius legitur, hoc nomine II. cæterum, obnitentibus ex Rom Ciuibus factioſis quibuſdam, turbæ indè exortæ, non ante Lotharij in Vrbem aduentum, compoſitæ, ſedatique tumultus ſunt.

Anaſt. in Paſch. & Eug.

Euge-nius II.

Chri. Ann. 825.

Lotharius Roma.

Ciuili perfunctus bello Michael, vna cum Theophilo Filio Collega, haud ita pridem aſſumpto, Legatos de pace mittit in Galliam, atque inde Romam regijs com donis in Apoſtolorum Principis Baſilicam inferendis. profecti Romam cum Græcis, Galli quoque Legati ſunt à Ludouico; quibus in Galliam poſteà reuerſis, Eugenij permiſſu Collatio eſt habita Virorum, qui præſtare cæteris doctrina viderentur. actum ea in Collatione eſt de ſacrarum imaginum cultu, quod Michaelis Legati expetierant. de rebus porrò in ea geſtis nulla apud veteres mentio reperitur, erubeſcentibus fortaſſe Gallis ea prodere, quæ veterem ipſorum pietatem, ac Religionis cultum macularent. inuentus eſt tamen nuper neſcio quis, ex Nouatoribus, qui Conuentus illius Acta (vndè eruta nequaquã tradens) Francfordiæ cuſa in lucem edidit. vtcumq. ſe res habeat, quam nihil ea editione, qui libellum illum edidit, profecerit,

Annal. Frãc.

Collatio de cultu Imag.

ex

Digitized by Google

ex illius lectione vnuſquiſque facile animaduertet. *porrò quæ hac de re Author huc congerat, non erit ocioſum exquirere.*

Synod. Romæ. Tertio Pontificatus anno Eugenius Synodum Romæ cogit Epiſcoporum Italicorum LXIII. *quorum nomina, tum decretorum indicem apud Authorem habes.* Eugenij porrò Decreta aliquot à Gratiano diuerſis ſub titulis referuntur, quorum non nulla ad Eugenium III ſpectant. Chri. Ann. 826.

S. Sebaſtiani & alia reliq. Synod. Ingel. Per idem tempus ſanctorum Martyrum Sebaſtiani, Marcellini, ac Petri reliquiæ Roma in Galliam tranſlatæ ſunt: tum Synodus à Ludouico Aug. apud Ingelheim celebrata eſt, audítique tum aliorum, tum Eugenij Legati. *Annal. Fräc. Auth. vit. Ludouic. Ado Vien.*

Herial.d. Dan. Rex. Hoc item anno Rex Danorum Herialdus vna cum Coniuge, ac popularibus compluribus Moguntiæ ſacro Baptiſmate initiatur.

Studitæ obitus. Apud Orientem porrò hoc ipſo tempore moritur magnus ille Theodorus Studita, quo Regum Cenſore acerrimo ſublato impunè licuit Michaeli Auguſto ſacrilegis Nuptijs ſacratam Deo Virginem Euphroſynam Conſtantini Filiam ſibi ſociare. cuius exemplo Eugenius quidam, qui apud Siciliam ordines ducebat, & ipſe ſanctimonialis Virginis amore captus illam ex Cœnobio extraxit obnitentem. rem Virginis Fratres ad Michaelem Chri. Ann. 827.

lem deferunt. Is, eadem quamuis pice inquinatus, Siculorum turbas veritus, pœnam in Raptorem ſtatuit, ad quam dum ab Inſulæ Pręfecto poſtulatur, cum copijs, quibus præerat, Africam petit, Romaniq. Cęſaris nomine aſſumpto, Sarracenos in Siciliam intulit, qui haud ita multò poſt Calabria quoque potiti ſunt, magno Italiæ malo. Sacrilegus porrò Eugenius cum Imperio vitam ſtatim amiſit, apud Siracuſas trucidatus. *Sarraceni.*

Subindè Eugenius Pontifex quarto Pontificatus anno moritur, cui altero ſtatim die, miro omnium conſenſu, plauſuq. Valentinus ſublegitur menſtruus Pontifex, cui rurſus poſt triduũ ab eius obitu, Gregorius IV. hoc nomine ſubrogatur, à quo, ſub ipſa Pontificatus initia, Gregorij Magni corpus exhumatum, decentiori conditum eſt loco; anno quam mortem obierat amplius ducenteſimo. *Eugenij Papa obitus. Valentinus ſuccedit; huic Gregorius IV.*

Chri. Ann. 828. Sæculi anno duodetrigeſimo Pius Imperator, Regni cladibus auertendis, ac criminibus expiandis, tridui ieiunium, Conuentuſque Epiſcoporum, quatuor Pariſijs, Toloſæ, Lugduni, ac Moguntiæ indici curat. *Greg. M. corpus exhumatum.*

Chri. Ann. 829. Gregorius poſt hæc D. Marci inſtauratum à ſe Templum Romæ, illatis Hermetis Martyris ſacris reliquijs, ac magni precij donarijs attributis, mirum in modum locupletauit. Oſtia- *Gregorij opera.*

Anaſt. in Gregor.

M quo-

quoque Tiberina, aduerſus Sarracenos Pyraticam exercentes, munijt, ac *Gregoriopolim* vocari deinceps iuſſit: ſuburbium quoque ad D. Petri Baſilicam muro claudere inſtituit; quod poſteà, magnæ molis opus, Leo IV. abſoluit, à quo locus *Vrbs Leonina* eſt appellatus.

Gregoriopolis. *Vrbs Leonina.*

Sigeb. Chr. inf. ad ann. 848.

Michael interim, cum annos imperaſſet prope IX. diſſenteriæ correptus morbo interijt. Regnum Theophilus Filius capeſſit; qui liberas Imperii habenas nactus, bellum omnium aſperrimum in ſacrarum imaginum cultores indixit, ex quo rectæ, apud Orientem, Fidei clades maxima illata eſt.

Michaelis Imper. obitus. *Theoph. ſuccedit.*

Io: Curopal. Zon. Cedrē. Chri. Ann. 830.

Quo tempore coniuratio in Ludouicum multiplex à Filijs, Regniq. Proceribus, detecta, in maximas Pium Auguſtum curas coniecit. Cæterum his quantumuis implicitus, totus erat in rebus Sacris meditandis, exquirendiſq. itaque hoc ipſo tempore ſacras Antiphonas, per Amalarium Virum æquè pium, ac doctum, in vnum congeri, ſumma cū pietatis laude curauit.

Coniuratio in Ludou.

Chri. Ann. 831.

Amal. c. 58.

At Theodora Auguſta, quod ſacras Imagines occultè coleret, ad Theophilum Virum delata, illū, ea de cauſa, furore percitum, callida tergiuerſatione eluſit, placauitq. ſpeculo ſe cum Ancillis intentam dictitans, redditaſq. è ſpeculo imagines ſuſpicionem haud dubiè Delatori ingreſſiſſe.

Theodora Aug. aſtus.

Io: Curop. Cedr.

Gal-

Digitized by Google

Chri. Ann. 832. *annal. Frãc.* Gallia interim mirum in modum fluctuabat. Pipinus Auguſti Patris iuſſu in carcerem coniectus, ſuorum opera, inde eripitur; ea de cauſa ipſius Regnum Lothario, ac Carolo Fratribus adiudicatur. *Turbæ apud Galliã*

Chri. Ann. 833. At Pius Auguſtus, Regni adiectione, ità Lotharium non eſt demeritus, vt ipſum quoque expertus ſit hoſtem, qui Nouercæ Iuditæ, eiuſque Filio Carolo infenſus, à Pipini, ac Ludouici Fratrum partibus in Patrẽ ſtare maluit.

Domeſticũ vt ſedaret bellum Gregorius Pontifex, in Galliam proficiſcitur. cæterum ad Filiorum, ac Patris caſtra vltrò, citròq. comeans, ita nõ profecit, vt, ab vtriſque in ſuſpicionem adductus, re infecta Vrbem repetere coactus fuerit.

Tum vero infœlix Pater ſuorũ proditione, Epiſcopis quoque nonnullis, Rhemenſi in primis, adnitentibus, ac publicam criminum expiationem eidem iterum indicentibus, in Filiorum poteſtatem venit, ab hiſque per ſummam iniuriam, in ordinem redigitur. *Lud. Imp. exauctoratur.*

Hoc ipſo tempore Legati à Theophilo ad Ludouicum miſſi, à Lothario excepti, lugubris Tragœdię ſpectatores fuere, non diu apud illum morati.

Chri. Ann. 834. Haud tamen ità multò poſt miro Procerum, ac Populi in deiectum ſtudio, Ludouicus reſtituitur, Filijs contrà obniti non audẽtibus, qui ab opti- *Reſtituitur.*

Digitized by Google

mo Parente, præteritorum memoria abolita, in gratiam recepti, in Regnũ quiſque ſuum dimiſſi ſunt.

Martyres CC. in Hiſp. Hoc eodem anno Hiſpani Monachi CC. apud Canadignam, à Sarracenorum Rege Zafnam, martyrio affecti ſunt.

Methodius. Dum interim Theophilus Græcus Imp. dira in Catholicos ſupplicia decerneret. in his Methodius eximius doctrina, ac ſanctimonia Vir, ac multiplici corona illuſtris, qui ſub Leone, ac Michaele certamen ſubierat, quiq. poſtea Regiæ Vrbis Antiſtes fuit, Tyranni iuſſu diris quæſtionibus admotus, ſepulchro viuus conditus, ibidem ad illius vſque obitum perſtitit.

Synodus. Altero, à Ludouici reſtitutione, anno, frequentiſſimus Epiſcoporũ Conuentus, apud Theodonis Villam, celebratur, vbi Ebbo Rhemenſis Epiſcopus, qui depoſitionis illius Author fuerat, Collegis ſuadentibus, ipſe ſe Epiſcopatu abdicat. de his, qui in Italiam ſeceſſerant, quod ad Sedis Apoſtolicæ Iudicium confugiſſe dicerentur, nihil decernitur, reliquis vim, metumque, ab Auguſti Filijs, cauſantibus, venia conceditur. Chri. Ann. 835. *annal. Frãc. Auth. Vit. Lud.*

Theo. Abb. Floriacenſis. Conuentu indè ſoluto, ex itinere Auguſtus Andegauum acceſſit. erat ea in Vrbe carceri dudum mancipatus Theodulfus Abbas Floriacenſis, quod Bernardi Regis defectionis particeps *Sigeb. Chr. Crant. hiſt. Sax. l. 1. c. 87.*

ticeps fuiſſet; Is poeticæ facultatis, pro temporum conditione, ſatis gnarus, eo in ocio, præter alia, Hymnum concinnauerat ad Palmarum diem in Eccleſia occinendum accomodatum; illum itaque, è carceris feneſtra, in Auguſti prætereuntis aures recitat, quo mirificè ille delectatus, Theodulfum carcere eximit, mox non tam artis merito, quam probitatis, Aurelianenſi Eccleſiæ præfici curat. ***Extat Hymnus ab Aautore hic relatus unà cum prolixiori eiuſdem Theodulfi Epiſtola ad Aurelianenſem Clerum ſaluberrimis referta præceptionibus omnino legēda.***

Curopal. Zon. Cedrē. Mortuo interim Theodoto Caſſiteno Byzātij Patriarcha Iconomacho, Ioannes huius nominis VI. eandem Peſtilentiæ Catedram conſcendit, illam à Theophilo, cuius Pedagogus fuerat, impietatis præmium, conſequutus.

Per idem tempus Theodorus, ac Theophanes Fratres, Chriſti Athletæ, ex Inſula, apud quam biennium exulabant, Tyranni iuſſu iterum ad certamen euocātur. cum blanditijs tentati, ire in Auguſti ſententiam abniſſent, flagellis penè ad mortem cæſi, inſcriptique vultus, exilio iterum mulctātur. ***Inſuetū ſupplíciū.*** ſcripſerat Chriſtodulus neſcio quis in piorum Fratrū dedecus Iambos XII. (Auguſtum ipſum eos ſcripſiſſe quidā tradunt) hos in Martyrum vultu, in-

ſueto ſupplicij genere, candenti ferro inſcribi Tyrannus iubet. extant Iambi ab ijſdem, qui hæc tradunt, Scriptoribus relati, *ab Authore quoque hic deſcripti*.

Feſtũ omniũ Sãctorum. Hoc eodem anno Gregorij Papæ monitu, Franchi Sanctorum omnium Feſtum Diem, ex Bonifacij præſcripto celebrari Romæ ceptum, deinceps recolendum inſtituunt.

Lotharius interim, Gregorio Pont. infenſus, Romanæ Eccleſiæ ditiones, quas Italiæ Regnum à Patre adeptus, ex auito inſtituto, in tutelam ſuſceperat, diripi impunè à ſuis patiebatur. ea de cauſa Ludouicus Pater mirum in modum commotus, Legatos ad Filiũ, ac Gregorium mittit, quorum opera Lotharius ab incepto deſtitit, ac, patre ſuperſtite, vtcumque quieuit. Chri. Ann. 836. *Auth. Vit. Lud.*

Ludouici Victoria. Ludouici pietatem reſpexiſſe Deus viſus eſt, qui duplicem ei victoriam, eamq. incruentam, hoc ipſo tempore, de Britonibus, deq. Nortmannis, tribuit.

Synod. Aquiſgrani. Sub eiuſdem anni initium Concilium Aquiſgrani celebratum eſt, expoſitaque in eo eſt quærela aduerſus Pinum Regem, quod is Eccleſiarum bona inuaſiſſet. eam ob rem ab Auguſto Patre, ac Synodi Epiſcopis monitus, oblata reddere haud eſt cunctatus. Inſuper Auguſtus ipſe, tribus cum Filijs, celebratæ hoc eodem anno Lugduni Synodo, intereſſe non eſt *Synod. Lugd.*

gra-

grauatus; adeò totus erat in ſacris mi-
niſterijs obeundis.

Chri. Sed & ſequenti anno apud Cariſia- *Et Ca-*
Ann. cum Conuentum alium celebrari pla- *riſiaci*
837. cuit, vbi Auguſtus idem Carolum Fi-
lium pubertatem egreſſum ſolemni ri-
tu, enſe accinctum, Regio Diademate
inſigniuit. cæterum dirus eum Come-
ta haud mediocriter terruit, ad pieta-
tis autem opera propenſum, acrius
incitauit.

Chri. Pipino poſtmodũ vita functo Aqui-
Ann. taniæ Regnum Carolo Filiorum natu
838. minimo ex Auguſti Patris indulgentia
ceſſit, Pipino illius Filio cognomine
inofficioſè prætérito; quo factum, vt
Chri. Aquitani ſeditionem mouerint, quæ
Ann. tamen actutum compreſſa eſt. Ludo- ***Lud.***
839. uicus quoque Germaniæ Rex in aper- ***filij in***
tam perduellionem aduerſus Patrem ***Lud.***
erupit; paternis tamen armis territus, ***Aug.***
culpa agnita, veniam haud ægrè im- ***ribel-***
petrauit. ***lio.***

Nec Reges tantum, ſed etiam Epi-
ſcopos hoc tempore tranſuerſos egit
æmulatio. itaque Aldricus Coenoma-
nenſis, calumniam à comprouinciali-
bus paſſus, Gregorij opem implorare
opus habuit, qui eam ob cauſam pro-
lixiorem Epiſtolam ad omnes vbique
Epiſcopos dedit, ex qua multa in
ſuum Decretum Gratianus intulit.

Per idem tempus Synodus apud ***Synod.***
Cabillonem celebratur. ***Cabil-***

 lonẽſis.

Digitized by Google

Lud. Auguſti obitus. — Chri. Ann. 840.

Quadrageſimo ſæculi anno, iterata Ludouici Regis rebellio, Auguſtum Patrem ad mortem adegit, quam inſueta Solis defectio prænunciaſſe viſa eſt. Auguſti obitum, Filiorum de Paternis Regnis certamen excepit, Lothario in primis Monarchiã affectante.

S. Bartolomei Reliquiæ.

Hoc eodem anno Bartolomei Apoſtol. ſacras reliquias, ex Lipari Inſula, Beneuentum tranſlatas ferunt.

Chri. Ann. 841.

Sequenti verò, qui Theophili impij Iconoclaſtæ poſtremus fuit; Vir admirabilis Ioannicius de reddenda propediem, Tyranni morte, Eccleſiæ Pace reſponſum diuinitus accepit. qua de rè ſpe iam omni deſtitutos Orthodoxos ſolatus eſt. illud quoque tradunt, cum ex fatidica quadam Muliercula Tyrannus accepiſſet ſacras Imagines honorem priſtinum recepturas; tum, poſt Michaelem Filium, Martinatiorum Genus regnaturum, Theodoram Coniugem diro Sacramento adegiſſe, vt ſponderet nunquã ſe Idolorum, vt vocabat, cultum permiſſuram. exinde Martinatium percarum ſibi hominem detondendum, ac Monachum inſtituendum curaſſe. *Curopal.*

Theophilus à Sarracenis victus.

Ad hæc Theophilus, bello à Sarracenis petitus, prælio inito, victus, vix fuga elapſus eſt, Ducum præcipuis captiuis relictis, qui & Fidei tenaciſſimi, martyrij palmam adepti ſunt. Victores exindè Barbari Armeniam populati,

Ar-

Armorium excindunt. igitur Theophilus, deletæ mærore Patriæ lethalem in morbum incidit, à quo inſtantis anni initio abſumptus eſt. *Theophili Imp. obitus.*

Flagrante interim, ciuili bello, Gallia, Ludouicus, ac Carolus cum Lothario Fratre dolis agente crebris Legationibus fruſtra ad pacē inuitato, manus conſerere coguntur inuiti. collatis ſignis, Lotharius vincitur, ac turpem in fugam conijcitur. Rerū tum geſtarum hiſtoriam ſcripſit Nithardus Francorum nobiliſſimus Caroli Magni, ex Berta Flia, Nepos haud degener, quē conſulere ocioſus lector poterit. Hic Victores Fratres à pietate, in venia captiuis, mortuis hoſtibus ſepultura, impertienda, mirum in modum commendat: Concilium inſuper Epiſcoporum coegiſſe eos tradit, vt, diſquiſitione habita, peruiderent, an eo in bello aliquid peccatum fuiſſet, quò expiari crimen poſſet; edictumque, vt qui ex odio, aut inani gloria, aliaue ex non recta Iuſtitiæ cauſa, arma adminiſtraſſe conſcij ſibi eſſent, ſecreto peccati expiationem peragerent, qua de cauſa tridui ieiuniū vniuerſo exercitui indictum eſt. tantum Paterna apud pios Fratres inſtitutio, Regum, apud bene moratam gentem, exemplum, valuit. *Ciuile Francorum bellum* *Lotharius vincitur.* *Lib. 3.* *Victorū moderatio.*

Chri. Ann. 842. At Lotharius reſumptis vtcumque viribus, dum belli aleam ſubire iterum

Digitized by Google

parat, ſuorũ conſternatione militum, Hoſtium contrà alacritate cognita—, non caſtra modò, ſed Regnum ipſum turpiter deſerit, quod iure belli ad Fratres deuolutum, non ante Epiſcoporũ ſententiam, cauſæque cognitionem, ac ritè ab his factam adiudicationem, receptum eſt. Nitardus idem qui tunc adfuit, Author eſt coactos ea de cauſa Aquiſgrani Antiſtites antequam Victoribus Fratribus Deuicti Regnum traderent, illos interrogaſſe, vtrùm per veſtigia eiecti Fratris, an ex Dei præſcripto illud eſſent adminiſtraturi; reſpondentibus illis omnia ſe ex Dei voluntate, eo adiuuante, geſturos, tum demum Epiſcopos ad Victores Reges diuinum veluti Oraculũ edentes, conuerſos, in hæc ipſa verba ſententiam protuliſſe. *Authoritate diuina, vt illud ſuſcipiatis, & ſecundum Dei voluntatem illud regatis, monemus, hortamur, atque præcipimus.* His aures arrigant Politici Nouatores, qui Rom. Pontif. licuiſſe negant Franciæ Regnum ab Hilderico ſtupido Rege in Pipinum transferre, cũ videant Epiſcopos Regum Iudices ſedentes, ac hæreditario iure poſſeſſa Regna, pro imperio, transferentes. Eiuſmodi porrò ſententiam exequutioni fuiſſe traditam idem Author teſtatur; qui ſe cum alijs ad diuiſionem inter Fratres peragendam interfuiſſe ſcribit.

Synodus Aquiſgrani. Epiſcoporum Authoritas.

Quem

Curopal. Quem ſub anni huius initium Theophilum deceſſiſſe diximus, ante ob.tũ, malo doctũ, reſipuiſſe, ſacrarumq. Imaginũ cultum recepiſſe tradunt. Vtcunque, & ſi perfidiam, ſæuitiam certè nõ abiecit; quippè iam iam animam exhalaturus, Herodes alter, Theophobum affectati Imperij leui ex ſuſpicione Reum, ſupplicio affici actutum iuſſit, eiuſque caput ad ſe deferri, quo manu præhenſo extremum hoc loquutus dicitur; *nec ego Theophilus, nec tu Theophobus deinceps eris*. Eius morte Imperium ad Michaelẽ Filium defertur, quod tamen, dum his pubeſceret à Theodora Matre, virili Fœmina, adminiſtratur; Manuele quoque, ac Theoctiſto in Auguſti Pueri tutelam vocatis, quorum ope, atque opera, Synodo Byzantij coacta, Sacrarum cultus imaginum eſt reſtitutus: Ioannes Hæreticus Patriarcha, Methodio, antea extumulato, eidem ſubrogato, deturbatus eſt. Igitur vt primum Methodius Conſtantinopolitanæ Eccleſiæ clauum ex Hæreticorũ auulſum manibus ſuſcepit moderandum, ad reuocandos, ſuſcipiendoſq. lapſos animum adiecit. cæterũ ne Eccleſiaſtica vileſceret diſciplina, eoſdem pro ætatis, ac culpæ varietate, diuerſæ ſubijci cenſuræ voluit, ſanctione hac de re edita, *cuius exemplum hic habes ab Authore deſcriptum, qui & ſacros Hymnos Epinicios*

Theophili ſæuitia.

Synodus Byzãtij.

Methodius.

Hymni Epinicij.

nicios in ſacra huius Victoriæ memoriam Byzantij cani ſolitos, & quæ ſoluta etiam oratione recitari poſtmodum ad Populum conſueuere, ex veteribus eius Eccleſiæ monumentis eruta, ſubnectit, ſcitu non iniucunda. conſtat enim ex eo tempore, Fideles apud Orientem pro gratiarum actione ſolemnes Conuentus agitaſſe, deque triumphata Iconoclaſtiæ impietate memoriam quotannis, magno cum totius Populi plauſu, reuocaſſe. Que deinceps Annales prodant ſequenti libro, Deo Auſpice, referemus.

Annua lætitia.

Libri IX. finis.

AN-

ANNALES ECCLESIASTICI CAESARIS BARONII S.R.E. CARD.

A LVDOVICO AVRELIO Peruſino.

In totidem libellos breuiſſimè redacti in quot magna volumina opus ab Authore digeſtum eſt.

LIBER X.

Reſpondens Decimo Authoris Tomo.

Chri. Ann. 843. PArto de Hęreſi memorando triumpho, Byzantij in primis Eccleſia efflorebat, cũ, ſtructa in Methodium calumnia, reddi- *Calũnia in methodium.* tam haud ita pridem ſerenitatem obnubit. improba Mulier, Ioannis impij *Io. Curopal. Cedr.* Patriarchæ, quem deiectum ſede diximus, ac Fratris Arſaber auro corrupta, ſanctiſſimum Antiſtitem illati ſibi per vim, ſtupri, re ad Auguſtam delata, reum

Digitized by Google

reum conſtituit. rei infamia non ad Metodium tantum, ſed ad omnes rectæ fidei cultores ſpectares videbatur in maximam ea de cauſa ſollicitudinem coniectos. Is igitur moerore eos ſoluturus, impios verò ſpe omni, breui compendio, deiecturus, dum maximè ab exhauſti ruboris Fœmina frequentiſſimũ apud conſeſſum vrgetur; nudato corpore, pudenda profèrt morbo, vt videbatur, abſumpta. erecti animis ſunt Methodij ſtudioſi, Aduerſarijs viciſſim timore ſimul, ac pudore obmuteſcentibus. intentato dein Mulieri à Iudicibus cruciatu, non dolus tantum, ſed calumniæ quoque precium, acceptum, domique conditum ab ea aurum, detectum eſt. Ferunt Methodium rem nemini anteà indicatam, amici rogatu ita, vt erat, tum demum narraſſe. ſe dudum, Romæ cum eſſet, ætate adhuc florentem, libidinis incendium paſſum, cum manus daturus videretur, Apoſtolorum Principis opem imploraſſe, tum noctu per quieté preſto eum fuiſſe, monuiſſeque nullum deinceps ab inteſtino hoſte metum ſubeſſe. ſubindè expergefactum, genitalia eo, quo vidiſſent, modo abſũpta, ac veluti ambuſta perſenſiſſe. At non idcirco, quod Ioannis *facies ignominia tum impleta fuerit, nomen Domini*, ex Prophetæ vaticinio, *inuocauit*; quin deterior in dies

Metho dij facinus.

Pſ 82.

factus

factus, reſtitutas Chriſti, ac Deiparæ Imagines, aliquandò cum vidiſſet, illarum oculos effodiſſe dicitur; qua re cognita, Auguſta ipſius oculos effodi iuſſit, quam tamen pœnam ſacrilegus auaſit, flagris haud ſecius ſeruiliter cæſus.

Nitard. Hicmar. Lotharius interim, malo doctus, pacem à Fratribus ſupplex petit, vtque, ſi non Fraterni, Auguſti ſaltem tituli rationem habeant, etiam, atque etiam rogat. eius precibus placati Fratres, nouam Regnorũ cum Lothario partitionẽ Epiſcopis, ex more, permittunt. *Lotharius ſupplex.*

Anaſt. Leo Oſt. l. 1 c. 27. ãnal. Frãc. Quo tempore Gregorius cum annos ſediſſet ferme XVI. diem clauſit extremum.

Tum Sarraceni Campaniã, ac Samnium clade maxima afficiunt, à Siconulſo Principe ex Hiſpania euocati, quorum ſtipendijs perſoluendis Caſſinenſe Coenobium pecunia, ac donarijs magni precij ſacrilegè expoliauit. *Greg. obitus.*

Chri. Ann. 844. *Anaſt. in Ser.* Gregorio ſublato, Ioannes Diaconus factioſorum quorumdam coitione Ciuium Patriarchaliũ ædium foribus per vim effractis, Sedem inuaſerat; quo ſtatim deiecto, in ea Sergius, vir probatiſſimus, collocatur. ſunt qui putent hunc primum Pontificum nomen mutaſſe, ſed hoc non tum accidiſſe ſuo loco demonſtrabimus. *Sergius II.* *inf. ad ann. 955.*

Ado. Certior de noui Pontificis creatione factus Lotharius, Drogonem Pa-

truum,

truum, Metenſem Antiſtitem, ac Ludouicum Filium Romam mittit. hunc Italiæ Regem à ſe antea conſtitutum, Auguſtũ à Sergio inuagurari expetit. Igitur Ludouicus Rom. Imperij Diademate ſolemni ritu Romæ coronatur. vt Sigebertum, Schiſmaticum hominem, redarguas, qui ad Sergij electionem ratam habendam miſſum à Patre Ludouicum impudenter in Henrici, cui ſtudebat, gratiam comminiſcitur. ſane iuueniliter exultans Rex, militari manu Romam profectus, Italiæ loca, quà pertanſijt, hoſtili more populatus, terrore maximo Vrbẽ impleuit. At Sergij hac in re animi magnitudo enituit, qui exceptũ in D. Petri Atrio Regem, pro foribus, antea clauſis, conſiſtere iuſsit, nec eas prius aperiri, quam Is nequaquã hoſtili animo aduẽtaſſe ſe perſanctè affirmaſſet.

Lud. II Imper. *Sigeberti mẽdacium.* *Sergij facinus.* *i Chr.*

At Carolus Aquitaniæ Rex Bernardum, apud Ludouicum Patrem, olim Aulæ potentem, ex veteri in eum odio interficit. huius necem Vuillelmus Filius Sarracenorum auxilio fultus, egregiè vltus eſt, Caroli ditionibus ferro, ac flamma vaſtatis.

Car. Aquitã Rex

Exin' Ramirus Hiſpaniæ Rex religioſiſsimus, qui Alfonſo Caſto in Galleciæ Regnũ ſucceſſerat; Iacobi Apoſtoli ſpecie inſomnis oblata, inſignem de Sarracenis victoriã retulit. eo prælio Apoſtolus, ex equo candido vexil-

Ramirus Hiſp. Rex

lum

lum rubenti cruce coruſcū præferens, ciere pugnam viſus, animos, vireſque Hiſpanis militibus addidit. eam poſt victoriam, ex voto antea nuncupato, Prouinciam Rex Pius Apoſtolo vecti. galem fecit. Porrò ex conſpicuo eius vexillo ſub ipſius patrocinio inſtitutum militarem Ordinem ortum habuiſſe quidam autumant.

S. Iacobus in pugna viſus.

Ordo S. Iacobi.

Chri. Ann. 845. Quadriennio fere à ſacrarum Imaginum cultu apud Orientē reſtituto, SS. Nicephori Patriarchæ, ac Theodori Studitæ reliquiæ, ex loco exilij, vbi deceſſerant, Byzantium ſolemni pompa transferuntur, vt corpore quoque triumphum in terris agerent, qui iam animis in cælo triumpharent.

Curop. Cedr. Bulgarorū Regi Bogari Bellum indicenti virilis animi Auguſta denunciauit, ſe met obuiam prodituram, proindè quid facto opus eſſet peruideret ipſe, cui nec Fœminam vincere glorioſum, & à Fœmina vinci turpiſsimū futurum eſſet. Eius ſcitè dictum, à Barbaro Rege probatum, à belli eum conſilijs auertit. quin poſteà Rex idē domeſticis malis afflictatus, opportunè à Sorore monitus, quæ captiua Byzantij cum fuiſſet, chriſtianis fuerat ſacris initiata, chriſti Fidem cum vniuerſa Bulgarorum Gente amplexus eſt.

Theodora ſcitè dictū.

Bulgari Chriſti fidē recipiunt.

Subindè eadē Auguſta Manichæos, qui mirum in modum apud Orientem excreuerant, ad rectam fidem tradu-

cen-

Digitized by Google

cendos, aut certe delendos cum ſuſcepiſſet, perficere id non ſine turbis, atque adeò non ſine bello, potuit.

Northmãni. Eodem fere tempore Nortmanni Caroli Regnum populati, Templorum in primis, ac Cœnobiorum onuſti ſpolijs recedunt.

Synod. duplex Bellouacenſe interim Concilium, ac ſubindè Meldenſe celebratur. huius Canonum editio non niſi ſequenti anno, ex Pariſienſis Synodi decreto, facta eſt.

Diuina factum prouidentia videtur, vt, hoc ipſo tempore, quo Barbarorũ incurſionibus Monaſterijs direptis, dilapſiſque Monachis, Monaſtica ipſa diſciplina peſſum ierat, venerandi S. Mauri inuentione corporis, ac percelebri tranſlatione, reſtitueretur.

Sarracenorũ excurſiones. Chri. Ann. 846. Subit annus ſæculi huius ſextus, ac quadrageſimus, quo Sarraceni ex Africa in Latium, atq. Etruriam claſſe delati, vtraque cum Prouincia, ipſa Principum Apoſtolorum ſuburbana Templa diripiunt. id ne in Caſſinenſe quoque Cœnobium patrarent, torrentis inſperata illuuie inhibiti ſunt. onuſti dein preda, Africam repetentes, coorta maris tempeſtate, cum preda pariter obruuntur.

Sergij PP. obitus. Leo IV ſuccedit. Chri. Ann. 847. *Anaſt. in Serg & Leo.* His haud diu ſuperſtes Sergius Pontifex, tertio vix Põtificatus anno exacto, moritur. cui eadem omnino die Leo hoc nomine IV. ſubrogatur, qui

Apo-

Apoſtolorum ſtatim templa Barbarorum, vt diximus, incurſione direpta, magni precij donarijs attributis, ſplendori priſtino reſtituit,

Eius miracula. Hoc eodem iuiti Pontificatus anno primo peſtiferum in Vrbe enatum Regulum, ex quo genere à Græcis Baſiliſci appellantur, fuſis ad Deum precibus, aut confeciſſe, aut fugaſſe dicitur; tum excitatum in Vico Saxonum incendium, ex quo periculum Apoſtolorum Principis Templo imminebat, crucis ſigno diuinitus repreſsiſſe.

tom. 3. Cõcil. *Rabanus. Synod. Moguntia.* Rabanus interim Moguntiæ Antiſtes conſecratus, Synodum eadem in Vrbe cogit, non aliã, vt ex Actis conſtat, ob cauſam, quam, vt rerum Eccleſiaſticarum inuaſores coercerentur. quo pariter argumẽto Synodalis, ad Ludouicum Regem, extat Epiſtola.

Adiulfus Angl. Rex. B Petri vectigalis. Leonis Pontificis ſanctitatis fama Adiulfum apud Angliam Regem Romam exciuit; quò poſt quam peruenit, Inæ atque Offæ Regum exemplo, ſuam, & ipſe, Ditionem B. Petri vectigalem fecit.

Chri. Ann. 848. Altero Pontificatus anno Leo, quò Apoſtolorum Principis Templum tutum deinceps eſſet a Barbaris, mœnibus, quorũ Gregorius IV. antea iecerat fundamenta, circumdare inſtituit, *ſup. ad ã. 829.* opuſque maximum ſumptu à Lothario quoque, ac Fratribus ſuppeditato, quadriennio perficit: exindè, additamen-

Digitized by Google

Vrbs Leonina. mentum illud, Vrbs Leonina eſt appellatum.

Synod. Maguntia. Maguntiæ iterum Synodus à Rabano cogitur, Ludouico Rege adnitẽte, qui non interfuit modò, ſed Legatos quoque Fratrum, Northmannorum, Sclauorumque ibidem audiuit. damnatus inſuper in ea eſt Gotheſcalchus quidam Rhemenſis Præsbiter, qui, edito libello de Prædeſtinatione Dei, abſurda multa euulgauerat. cęterũ quod ad ſuum Antiſtitem Hincmarum redire ſit iuſſus, huic diu, multumque inſudandum fuit in veſano homine, non verbis modo ſed luculentis quoque ſcriptis redarguendo. *Goteſcalchus.*

Dũ operis ſuperiori anno cepti molitioni Leo Pontifex inſiſtit, de valida Sarracenorum claſſe ex Africa ſoluente accepto nuncio, noua illi impenſa opus fuit ad vetera inſtauranda moenia, ac militum præſidia comparanda. geminam, ad hæc Turrim, quà Tiberis ex Vrbe effluit, vtraque in ripa excitauit, ac valida iunxit catena. tum verò Vrbis præſidio tutiori Sanctorum corpora, è Suburbanis Cœmeterijs eruta, in eam ſolemni pompa intulit.

Subindè Sarraceni in Romanum littus delati, excẽſum dum parant, à Romanis, ac alijs, qui ſubſidio his venerant, victi, cæſique, aut fluctibus merſi, non periculo modò Vrbem exemere, ſed captiuis in eam multis, poſt victoriam, *Sarraceni victi.* *Murorũ ope-*

riam, illatis, lætitia maxima affecere, ſpectaculo id fuit Romanis ciuibus iucundiſsimo, dum Barbaros in catenis nouis moenibus cõſtruendis inſudantes cernerent, quos nuper præda indè onuſtos recedentes viderant. quod ipſum nobis ſpectantibus hiſce temporibus vſu venit, cum, parta à fœderatis Chriſtianis Principibus memorabili ad Echinadas victoria, Sarracenorum Soboles Turcæ cladi ſuperſtites Romam adducti, ijſdem Leoninæ Vrbis mœnibus remoliendis, catenati pariter operam nauarunt.

ri inſerui-unt.

Idem Turcæ præſtãt

Chri. Ann. 850. Chriſti Redemptoris anno octingenteſimo, ac quinquageſimo Martyribus Cordubenſibus Hiſpania illuſtratur, quorum certamina Eulogius Præsbyter, qui eos poſtea ſequutus eſt, luculento, quod extat, Commentario eſt proſequutus.

Eulog. lib. 1. Moral l. 13. c. 52.

Martyras Cordubẽſes.

Quo tempore eàdem in Hiſpania inclitus Galleciæ Rex Ramirus, diem obijt extremum Ordonio Filio Regni hærede relicto.

ãnal. Frãc. At Nortmanni Galliam, ex inſtituto, inuadentes, Carolum Regem eò adegerunt, vt Regni partem illam eis incolendã tradere coactus ſit, quæ Northmannia poſtea, ſeu Normandia eſt appellata. ſic degener à Maiorum pietate Carolus, à virtute quoque bellica degenerauit, & dum Eccleſiarum inuadit bona, amittit ſua.

Northmani Galliã incolẽdã accipiũt.

Ludo-

Ludouicus etiam Frater, qui apud Germaniam regnabat, bello hoc tempore à Boemis appetitus, vincitur.

Dum Ludouicus alter Lotarij Filius, Beneuentum à Sarracenorũ armis eximit, atque Italia eos pellit; eiſdem interim Barbaris inſtitutam ſuperiori anno in Chriſtianos Cordubenſes carnificinam proſequentibus.

Corſi. Romã aufugiunt. Per idem tempus, qui Corſicam incolebant Inſulam Sarracenorum incurſionibus obnoxij, Romam magno numero confugerant. his Leo Pontifex ad Romanum Portum agros, atq. ædes attribuit, qua acceſſione Portuenſis Ciuitas frequentior tũ reddita eſt, Nec ita multò poſt eadẽ ex cauſa, *Item Sardi.* profugis ex Sardinia Incolis, trigeſimo ab Vrbe lapide Ager eſt traditus, qui Sardorum Vicus appellatus eſt.

At Carolus Pipini Fratris Filios Pipinum, ac Carolum paterni Regni fines proferre molientes, inſidijs captatos, Monaſterio claudit; tum Synodum *Synod. ſueſſione.* Sueſſione cogit, cuius cũ extent Acta, ad ea remittendũ Lectorem duximus.

Synod. Romæ. A Leone quoque Synodus Romæ cogitur Epiſcoporum amplius LX. ad quã Lotharij, ac Ludouici Aug. Legati conuenere. *ex ea multa Author huc* *Fabula de Ioãna Papiſſa.* *profert; qui, & fabulam huc loco poſt alios explodit de Ioanna Pſeudopontifice, Monſtrumque, Scriptorum leuitate, efformatum, Nouatorum porrò in-*

duſtria

duſtria faleratum, egregiè conficit; vt nullus deinceps dubitandi, his vero exultandi, locus reliquus videatur.

Chri. Ann. 854. Vrbis moenibus, vt diximus, inſtauratis, nouiſq. extructis, operoſus Pontifex magnæ molis opus aliud aggreditur. quadraginta ferè ante annos Vrbs maritima Centūcellenſis diruta à Sarracenis fuerat; hanc ipſam ita remoliri ſtatuit, vt opportuniori loco procul indè paſſuū millibus fere duodecim extueretur. quod, præbente ſumptus Pontifice, confluentibus, qui in montes, ac Syluas receſſerant, accolis, celerrimè peractum eſt. *Cētū-cella.*

Eccl, l. 3. c. 12 Gliſcente apud Hiſpaniam Sarracenorum in Chriſtiannos perſequutione, martyrium hoc anno ſubit Cordubæ Abundius Præsbyter. *Abūd. Mart.*

Ciuili tum bello inter Northmannos conflato, Gens miſere ipſam ſe confecit, Regia quoque ſtirpe, puerulo tantum ſuperſtite, exciſa.

Hoc eodem anno Ignatius Patriarcha, qui Metodio ſucceſſerat Synodū Byzantij cogit, in qua Gregorium Siracuſanum Antiſtitem damnat, eiuſq. damnationem ratam à Leone haberi, per legatos petit. qua ex re, Gregorio vtrumque tribunal contemnente, dirum in Eccleſia ſchiſma cōflatum eſt, vt ſuo loco dicturi ſumus. *Synod. Byzā. tij.*

Curop. Cedr. & Zonar. Exceſſerat ex ephebis Michael Imperator Matreque, ac Tutoribus, per *Mich. Imp. nequitia.*

Bar-

Bardam Auunculum, regimine amotis, nequitiæ totum ſe dederat. ergo ob illius mores perditiſſimos politicus æquè, ac Sacer rerum ſtatus perturbari eſt ceptus.

Synod. duplex Synodus hoc tempore Valentiæ apud Galliam cogitur. nec ita multo poſt apud Ticinum Ciſalpini Epiſcopi conueniunt. *Lud. Imp. Romæ.* Ad hęc Ludouicus Lotharij Fil. qui in Italia imperitabat, Romam pergit, diſcuſſaque inibi Gratiani cauſa, qui, Vrbis Præfecturam cum gereret, defectionis ad Græcos falsò accuſatus fuerat, ſtatim indè recedit. *Leonis PP. obitus.* nec diù ſuperſtes Leo fuit; defunctus eſt autem XVI. Kal. Auguſti, qua die annua eius memoria celebratur. præclara illius opera præter ea, quæ relata à nobis ſunt, decretaque edita, ac collata Templis donaria Anaſtaſius recenſet.

Bened III. ſuccedit. Leoni non ſinè Schiſmate, ac turbis indè maximis exortis, Benedictus, tertius, hoc nomine, Succeſſor datur.

Lotharius Imp. Monachus. At Lotharius anno à Patris obitu XV. rerum humanarum pertæſus, Imperio ſeſe abdicat, comaque depoſita in Prumiacenſi Monaſterio Deo ſe dicat, depoſito clarior Imperio, quàm geſto. hæreditas porrò ita in Filios diuiſa eſt. Imperium cum Italiæ Regno Ludouico ſtirpis maximo manſit: *Lotharingia vnde.* Carolo prouincia, ac Burgundiæ pars, Lothario Burgundia reliqua, atque Au-

Digitized by Google

Auſtraſia ceſſit, quam ab eo quidam Lotaringiam deinceps dictam tradũt. nec diu ſuperſtes Lotarius Aug. fuit, hoc eodem anno, eo ipſo in Monaſte-rio vita functus. *Lotharij Imper. obitus.*

Chri. Ann. 856. Benedicti Pontificatus exordia Tiberis exundatio maxima, ac vulgaris, poſt eam, lues funeſtarunt. *Tiberis inundatio.*

Anaſt. Per idẽ tẽpus Michael Imp. veteri ex more, Legatos ad nouum Pontificem mittit vna cum magni præcij donarjs in D. Petri Baſilicam inferendis.

Lazorum inſuper Rex, Regno abdicato, Romam veniens, præcioſa & ipſe munera eidem obtulit Templo. *Lazorũ Rex*

Nic. PP. ep. 6. et 10 At verò Ignatius, qui Gregorij Siracuſani Epiſcopi depoſitionem à Leone probari expetierat, certior de Benedicti ſucceſſione factus, Synodi hac de rę Acta ad eum mittit, quibus ille excuſſis, latam aduerſus Gregorium, qui tum Romæ erat, ſententiam ratam habuit.

Lupus quoq. Ferrarienſis apud Galliam Abbas magnæ Vir exiſtimationis, tum ſuo, tum Senonenſis Epiſcopi nomine, ſub cuius erat Diœceſi, literas ad Benedictũ dedit, *quæ digna Annalibus, ab Authore hic recitantur.* Cordubẽſis porrò Ciuitas nouos Eccleſię ſubindè Martires dedit. Rabanus quoque Archiep Moguntinus deceſſit, Vir omni doctrinæ genere excultiſſimus. Rabano ſucceſſor datus eſt Carolus, *Eulog l. 3. c. 15. ãnal. Frãc.* *Martyres Cordubẽſes.*

rolus, à quo Synodus Moguntiæ ſtatim cogitur, cuius tamen acta exciderunt.

Caroli quoque Regis iuſſu conuentus cogitur apud S. Quintinum ad ſtabiliendam inter ipſum, ac Lotharij Fratris Filios, ſi fas, perpetuò manſuram concordiam.

Etelulſi legatũ Rõ. Eccl. Contigit hoc anno Eteluulfi Regis, apud Angliam, obitus, qui condito teſtamento CCC. annuas denariorum *Mancuſas* Rom. Eccleſiæ legauit. harum centum ad conſuetas Pontificis Eleemoſinas augendas: reliquas ad oleum, pro Lycnis in Principis Apoſtolorum Templo accendi ſolitis, comparandum, impendi voluit.

Bened PP. obitus. Tertio Pontificatus anno non dum exacto, moritur Benedictus, Romæ cum eſſet Ludouicus Aug. qui & Succeſſoris conſecrationi interfuit. Is fuit *Nicol. ſuccedit.* Nicolaus, qui, onus detrectans, eaque de cauſa deliteſcens, Populi concurſu, e latebris, Pontificalem in ſedem inuitus rapitur.

Regũ Gall. diſſidium. Carolo Regni curæ indormiſcente, ſubditi eidẽ Populi Ludouici Fratris Germaniæ Regis implorare opẽ coacti ſunt. porrò Is non tam ſupplicum charitate, quam propagandi Regni ſtudio arma in Fratrem, nequaquam laceſſitus, mouet. at Carolus imparem ſe viribus cernens, à ſuis ſe copijs, quas in Northmannos hoc ipſo tempore conſcripſerat, fuga ſubducit.

eius

Digitized by Google

eius tum Milites ita deſtituti, ad Ludouicum deficiunt. actum erat de Caroli Regno, ni Frater, ſuorum audita apud Germaniam defectione, eò ſe recipere coactus fuiſſet. at non idcirco ſolutus metu Carolus apud Auguſtum Nepotem, ac Nicolaum Pontificem de Ludouici Fratris iniuria expoſtulãs, vtrumque permouit, vt, datis ad eum literis, officij illum, ac fraternæ pietatis admonerent. his acceptis, alijſque à Galliæ quoque Epiſcopis liberrimè ſcriptis, Ludouicus Ottonem Fuldenſem Abbatem in Italiam legat, & apologeticas ad ambos literas, tum ad Galliæ Epiſcopos reddit.

Nicol. I P ep. 5. Dum hæc apud Occidentem peraguntur Ignatius ſanctiſſimus Byzantij, Antiſtes Bardæ, quem diximus, Auguſti Auunculi potentia ſede deijcitur, Photius Eunucus, homo laicus euehitur, ex quo funeſtæ admodum Tragædiæ initium eſt factum. *Ignat. deijcitur. Phot. aſſumitur.*

Chri. Ann. 859. Anno ab inſtituta à Sarracenis in Hiſpania aduerſus Chriſtianos perſecutione, nono, Magnus Chriſti Prçco, ac Mahometanæ impietatis debellator Martirum Promotor Eulogius, Martyrium ipſe conſequitur. *s. Eulogius M*

ãnal. Frãc. Eodem anno Ludouicus German. Rex, qui VVormatiam receſſerat, pacem cum Carolo Fratre, ac Lothario Nepote initurus, in Rheni Inſulam, ex condicto, venit, eoſque inibi in colloquium

Synod. Tullēſis. quium admittit. Regibus porrò inde recedentibus, Synodus apud Tullum cogitur, ex duodecim Galliæ Prouincijs, quæ generalis idcirco eſt appellata. *eius Acta non antea impreſſa ab Authore hìc relata, ex eo pete.* Illud memoratu dignum eodem hoc tempore, ex huius Concilij decreto, apud Galliam, Byzantij verò Bardæ, qui iam Cæſar erat, opera ſancitū fuiſſe conſtat, vt, qui ſacras, profanaſque literas docerent Magiſtri vndique conquirerentur. inter eos, qui Philoſophiã Byzantij tum docuerint, fama celebrem fuiſſe peribēt Leonem Ioannis Patriarchæ, ex Fratre Nepotem, huius Præceptor fuiſſe traditur Michael Pſellus, cuius oratio extat in Metaphraſtis laudem haud ita pridem vita functi, ex quibus, qua hi ætatæ vixerint, quod incompertum videbatur, licet agnoſcere. porro aliorum opera factum exiſtimandum eſt, vt inter Sanctorum Vitas à Metaphraſte collectas, illorum quædam legantur, quos poſt hæc tempora vixiſſe conſtat. *Curop.* *Schola aperta* *Pſell. Metaphraſtes.* *Apud Sur 27 Nou.*

Schiſma Byzãtij. Cum ex Ignatij, quam diximus, depoſitione dirū ſchiſma conflatū eſſet, Photius ſtudentium ſibi Epiſcoporum Conciliabulo indicto, ab eo ſententiã in Ignatium ferri curat, nec tantum iure pulſum, ſed Anathemate quoq. dignum pronunciari. ad hæc Legatos ad Nicolaum Romam mittit ipſe, & mit- *Nicet. in Ign. Nic. PP ep. 1. & ſeqq.*

Digitized by Google

ti quoque ab Auguſto curat, per quos Nicolai viciſſim Legatos exciret Byzantium, eorumque opera ſchiſma vtcumq. componeret, ac ſe quod vnum in votis erat, Pontificali in ſede ſtabiliret.

Chri. Ann. 860. Legati haud ægrè à Nicolao, rerum adhuc ignaro, impetrati ſunt. cæterũ nec Photius interim, cauſa non dum cognita, in communionem receptus, nec Ignatius, quantumuis à Conciliabulo damnatus, excluſus ab ea eſt, Legatique de cauſa cognoſcere, nihil tamẽ definire iuſſi. vetiti inſuper Photium quaſi legitimũ Patriarchã agnoſcere, quo factum, vt minus pro dignitate recepti ſint, atque habiti; tũ verò nec libere loqui permiſſum eis eſt, tribus amplius menſibus ſub cuſtodia habitis.

Sancita hoc demum anno pax eſt inter Ludouicum, ac Carolũ Fratres, eorumque ex Lothario Nepotes Ludouicum, Lotharium, ac Carolum. *eius concordia Acta ex ſcriptis manu codicibus Author hìc recitat*. Cæterũ Carolum Seniorem cognomẽto Caluum conuentis tum pactis haud ſteti ſſe, Ludouici Fratris, ac Lotharij querelæ ad Nicolaum Pontificem docẽt; *quas non antea impreſſas, hìc pariter apud Authorem habes*. Hoc eodem anno ſub exitum Octobris, mox Decembris, bis Tiberis illuuie Vrbs mer- *Pax inter Reg. Frãc.* *Anaſt.* *Tiber. illuuies duplex*

ſa eſt magno Ciuium incommodo.

Photius interim, rebus ſuis haud ſatis conſultum reputans, maiori, quã antea, niſu, Synodum Byzantij cogit, ſacrarum Imaginum cauſam agendam in ſpeciẽ edicens. conuenere vndiq. Auguſti iuſſu Epiſcopi frequentiſſimi, vt, quod poſtea gloriati ſunt, Nicenorum ſub Conſtantino Patrum numerum æquarent. hìc, quod primum, aut vnum petebatur, Ignatius euocatus crudeliter diu, ac contumelioſè habitus, ſolemni ritu, per ſacrorum indumentorum detractationem, gradu mouetur: Photius legitimus Patriarcha acclamatur. conſenſere in hæc, contra præſcriptam à Nicolao regulam, quà blanditijs, quà minis adacti, ipſius Legati; qua de re poſt modum, Romam reuerſi, Epiſcoporum, qui aderant, ac totius Romani Cleri Conuentu habito, publicè increpiti, & vti præuaricatores damnati ſunt, in quo Photius quoq. ac Gregorius Siracuſanus damnantur.

Chri. Ann. 861.

Anaſt. d. præf. Nicol. PP. ep. 5.

Legati Ap. præuaricantur.

Antequam hæc, quæ ad ſequentem annum ſpectant, ſtatuerentur. Synodus à Nicolao apud Lateranum cogitur, aduerſus Ioannem Antiſtitem Rauennatẽ, qui ab vniuerſa Prouincia ſæuæ tyrannidis accuſabatur. tantuſq. fuit Populorum clamor, vt Nicolaus ipſe Rauennã proficiſci coactus ſit. Ioannes tum Ludouici Aug. opem implora-

Anaſt. in Nic.

Nicol. Rauẽnam.

ratu-

Digitized by Google

raturus Ticinũ ſe cõtulit. mira res: Ti- *Ticinẽ*
cinenſis Epiſcopus Luithardus, ac ci- *ſio reli*
ues, ita hominem, quem à Rom. Pon- *gio.*
tifice excommunicatũ audierant, auer-
ſati ſunt, vt nemo illũ recipere hoſpi-
tio, aut neceſſaria ei venũdare auderet
atq. adeo Auguſtus ipſe, audire illũ de-
dignatus, per internunciũ monuit neci
ſe ſubijcere detrectaret, cui, & ipſe
Auguſtus & Chriſtianus ſeſe Orbis
vniuerſus proſterneret. coactus itaq.
Ioannes eſt Nicolaum adire, præſcri-
ptaſque ab eo leges recipere.

Roder. Tol. l. 4. c. 16 Ordonio Galleciȩ Rege vita functo, *Ordõ.*
Alfonſus Filius regnum capeſſit, qui *obitus.*
Magni nomen non pietatis minus, quã *Alfon.*
bellicæ virtutis iure adeptus eſt. *magn.*

Chri. Ann. 862. Incendio interea maximo Sophiæ *Incan-*
Templum Byzantij auguſtiſſimum cre- *diũ By*
matum eſt, quo & viciniores Tem- *zantij*
plo ædes correptæ, maximo Ciuium
luctu abſumptæ ſunt. terræmotu dein'
clades aucta eſt, quam in vltionem
ſcelerum diuinitus immiſſam nemo in-
ficiabatur. ea ſanè erat Auguſti impie- *Mi-*
tas, vt ludicris effusè deditus, rebus in *chae-*
primis ſacris, per contemptum imitan- *lis im-*
dis, nefariè oblectaretur. itaq. & Theo- *pietas.*
philũ Scurram Patriarcham agere, &
ſacris indutam veſtibus hiſtrionum fa-
miliam ducere iubebat, Vrbe vniuerſa
inſpectante, ſimulque impietatẽ Prin-
cipis, Photij ignauiam, atque aſſenta-
tionem deteſtante. Leo interim V.C.

 Lega-

Digitized by Google

Legatus ab Auguſto ad Nicolaū miſſus, Romæ cum hyemaſſet, Byzantium reuertitur, Pontificis literas, *quæ hìc recitantur*, ad Auguſtum ipſum, ac Photium Sacrorum Principe dignas, ſecum deferens.

Synod. Romæ. Theopaſchit. Ad hæc Romæ Synodus cogitur aduerſus *Theopaſchitarum* hæreſim repullulantem, eorum qui diuinitatem quoq Chriſti in Cruce paſſam impiè docerent.

Lotharij facinus. Nouæ interim apud Galliam Tragœdiæ paratur argumentum. Lotharius poſt legitimas Theutbergæ nuptias, Vualdradæ amore percitus, hanc quoquo modo nouo ſibi Matrimonio iungere omni ope ſtudens, egregios aſſentatores Regni Epiſcopos aliquot nactus, Conciliabulum ex His cogit Aquiſgrani, *cuius Acta, non antea impreſſa, apud Authorem hìc habes, de quibus, deque perplexa admodum totius veluti fabulæ actione, ipſum conſulere operæ pręcium eſt.*

Nicolai cura. At Nicolaus Pontifex, hinc Franciæ Regum diſſidijs, ac veſano amore, atque auſu, illinc Græci Auguſti improbitate permotus, ac veluti in maris æſtu inter ſymplegades deprehenſus, Petri Nauiculæ ita clauum eſt moderatus, ac ſi in ſumma ageret rerum omniū tranquillitate, quod innumeræ eius vltrò, citroque datæ Epiſtolæ, celebres hoc tempore inſtitutę Legationes,

nes, Conuentus frequenter habiti, abundè docent.

Chri. Ann. 866. *Anaſt. Nic. ep. 8.* Dum Michael Aug. in Rom. Pontificem, ab eo iam auerſus, acrius inuehitur, (nam acerbiores quoque ad eum literas dedit) Michael alter Bulgarorum Rex honorifica illum legatione ſupplex adit, &, quam Grçci deſpiciunt Rom. Sedem, longè diſſiti Barbari venerantur. exceptis Legatis Pontifex, ſuos viciſsim ipſe deſtinat, qui fidei ſimul Præcones eſſent. inſuper prolixioribus ad Regem literis, cẽtum amplius conſultationis eius capitibus reſpondet. tum conciliandi ſibi rebellis Filij Michaelis Aug. ſpe nequaquam abiecta, noua eum legatione ad meliorẽ frugem reuocare conatur, literis, non ad illum tantum, ſed ad Eudoxiam quoque Coniugem, ac Theodoram Matrem, datis: (hæc Monaſterio, vt diximus, clauſa, haud diu ſuperuixit) &, ne quid intentatum relinqueret, alijs quoque ad Ignatium legitimum Patriarcham, denique ad præcipuos Senatores additis. *Mich. Bulg. Rex.*

Regin. Leo Oſt l. 5. c. 37. Hoc eodem anno Ludouicus Imp. magno comparato exercitu, Lothario quoque ſuppetias ferente, Sarracenos, qui Apuliam iam inſederant, quique ex Africa ſubindè, veluti ſubſidio, veniebant, aggreſſus, clade maxima affecit: Capuam eorum partibus ſtudentem, Vrbem magna *Lud. Imp. in Sarracenos.*

Digitized by Google

ex parte, vi captam, delet.

dupl. Per idem tempus ſueſsionenſe
Synod. Concilium eſt habitum Nicolao Pontifice indicente. nec ità multo poſt, illius veluti Appendix, Trecenſe.

Quo tempore qui ad Bulgaros per- *Chri.*
uenerant Sedis Apoſt. Legati, à Rege, *Ann.*
ac Gente benignè excepti, atque ha- *867.*
biti, vberrimi cum ſpe prouentus, Dei *Anaſt.*
uerbum diſſeminabant. at qui Byzantium pergere iuſsi fuerant, a limitaneis militibus inhibiti, Romam indè regredi coacti ſunt.

Bardæ Michael interim Auguſtus Bardæ *Nicet.*
cædes. Cæſaris potentiam ſuſpectam habens, *in Ign.*
quod iam tyrannidem meditari vide- *Curop.*
Baſil. retur, per Baſilium Præfectum cubiculi *Cedr.*
Cæſar eum obtruncat: Baſilium ipſum Cæ- *Glic.*
ſarem appellat Virum æquè probum, ac fortem. Is Auguſtum indigna Principe in dies magis, ac magis agere cum animaduerteret (qua erat morum ſeueritate) obiurgare illum haud veri-
Mi- tus, eius offenſionem incurrit; itaque
chael. dementiſsimus Princeps collatum Ba-
demẽ- ſilio Imperium abrogaturus, Baſiliſcũ
tia. quemdam Regij Dromonis remigem, purpura indutum, Collegam aſſumit.
Cedi- Baſilius tum, facinus anticipandum ra-
tur à tus, Michaelem à cæna temulentum
Baſilio iugulat, ac liberum Imperij regimen
Baſil. vindicat. nec moratus, Ignatio ſan-
Imp. ctiſsimo Patriarcha reſtituto, Photium Monaſterio claudit, de quo & Nico-

laum

Digitized by Google

laũ Pontif. certiorẽ reddit, ipſumq. de Eccleſiæ rebus cõponendis per Legatos conſulit, à quibus Ignatij quoq. literę Romã perlatę sũt. porrò Zonaras, qui longè ab hoc tẽpore vixit, contra aliorũ ſententiam (Schiſmaticus ipſe, Photio Schiſmatico fauens) illũ à Baſilio ideo deiectum tradit, quod ipſum Auguſtũ, cæde cruentũ, ante expiationem, incruentæ victimæ participem facere noluerit, atq. adeò parricidam appellatũ, templi aditu arcendũ cenſuerit. at non erat eo zelo præditus turpis Aſſentator, vt nouo ſtatim Auguſto ita obſiſteret. Ambroſij iſta ſunt, non Photij, qui ſe à Mimo quoque traduci, vt dementi Principi morem gereret, turpiſsimè eſt paſſus. *Zonar mẽdacium.*

Non dum ad Cataſtrophen venerat Theutbergæ Lotharij Coniugis Tragædia. itaque anno cæptæ calamitatis quinto, Viri minis adacta, ſcribere ad Nicolaum Pontificem cogitur, ſponte ſe Regiæ dignitati cedere, & liberum Pellici thorum relinquere. cæterum Nicolaus, id, quod erat, ſuſpicatus, literis actutũ redditis, bono eã animo eſſe iubet, ac mortem potius ſubire, quam ſuæ ipſius, ac Viri animæ diſpendium facere. tum ad Lotharium ipſum, ac Patruos ſcribit, omnemque mouet lapidem, quo ſcandalum huiuſmodi, ac ſcelus auertat. itaq. Lotharius Pontificis denunciatione, *Theutberga infœlicitas.* *ep. 48. et ſeqq*

ac Patruorm minis teiritus, vt non omnino reſipiſcit, ita Romam ſe actutum profecturum pollicetur; quod tamen ante expulſam à ſe Pellicem ne perficeret Nicolaus Pontifex ſeuerius denunciauit.

S.Clē. PP.reliquiæ. Nicol. PP.obitus. Hadrian.II. Lāber.

Hoc eodem anno Clementis Papæ, ac Martyris ſacræ reliquiæ Cherſona Romam trāſlatæ ſunt, quibus receptis, ac honorificè conditis, Nicolaus ipſe moritur, Pontificatus anno decimo. huic ſublegitur Hadrianus hoc nomine II. cæterum dum eius conſecratio omnium ordinum ſtudio plauſuque peragitur; Lambertus Dux Spoletanus infeſto agmine Romam delatus, ditiorum domos, ac Monaſteria hoſtiliter diripit, nemine, vt in re trepida, obſiſtere audente. eam ob cauſam impius Tyrannus non excommunicatus modo ab Hadriano eſt, ſed Principatu quoque Lud. Auguſti opera, deiectus.

At Lotharius certior de Hadriani electione factus, datis ad eum literis, quod ab Anteceſſore nequiuerat, veniendi Romam facultatem ab eo impetrauit.

Cōſtātin. Baſil. fil.

Subindè Baſilius firmando magis Imperio Conſtantinum Filium Collegam aſſumit. Cl Ar 86

At verò Hadrianus alteram ad Bulgaros Legationem ab anteceſſore inſtitutam mittit, tum alia complura, ex illius deſtinatione, exequitur. verùm enim

Digitized by Google

enim verò cum Epiſcopos nō nullos, ab eo depoſitos, reſtituiſſet, Valdradā quoq. Lotarij Pellicem pœnitentiam ſimulantem Ludouico Aug. deprecante recipiendam cenſuiſſet, multorum odium incurrit; adeò, ad iuſtitiæ famam comparandam, ſeueritas lenitati præſtat.

Legati interim à Baſilio miſſi Romam perueniunt, nec ita multò poſt Lotharius adfuit, quem Pontifex benigne exceptum, ita demum ſe in gratiam, atque Eccleſiæ communionem recepturum pollicetur, ſi ipſe viciſſim ſponderet præſtiturum ſe, quæ pollicitus Nicolao fuiſſet. annuentem in Principis Apoſtolorum Templum adducit, peractoque inibi ſacro, ad diuinam illum menſam inuitat. tum chriſti corpore, ac ſanguine accepto; (libet Reginonis verba afferre) *ſi innoxium*, inquit, *te agnoſcis à prohibito tibi, atque interdicto à Nicolao adulterij ſcelere, & hoc fixa mente ſtatutum habes, vt numquam diebus vitæ tuæ Vualdradæ Pellicis, dudum à te repudiatæ, miſcearis nefario concubitu, fiducialiter accede, & ſacramentum ſalutis æternæ tibi ad remiſſionem peccatorum profuturum percipe; ſin autem tua conſcientia te accuſat, teq. lethali vulnere ſauciatum proclamat, aut iterum redire mente diſponis ad mœchiæ volutabrum, nequaquam ſumere*

Lotharius Romæ.

Hadriani adiuratio.

mere preſumas, ne forte ad iudicium, & condemnationem tibi adueniat, quod fidelibus ad remedium præparauit diuina prouidentia; qui mente captus, obduratus, & obcœcatus abſque retractatione communionem corporis, & ſanguinis Domini de manu Pontificis ſumpſit. Pergit Author. *Deinde conuerſus idem Præſul ad ſequaces, & fautores Regis, vnicuique communionem obtulit in hac verba. Si Domino, ac Regi tuo, in obiecto adulterij crimine, fauorem non præſtitiſti, neque conſenſum tribuiſti, & Vualdradæ, & alijs ab hac Sede Apoſtolica excommunicatis, non communicaſti, Corpus & Sanguis D. N. Ieſu Chriſti, proſit tibi in vitam æternam. Igitur quiſquis ſe læſum ſciens, auſu temerario communionem ſub tali conteſtatione porrectam ſumere præſumpſit, diuino Iudicio percuſſus ab hac luce ſubtractus eſt antequam ſubſequentis anni rediret principium, perpauci, qui ſe à communione ſubtraxerunt, mortis periculum euaſerunt. porrò Lotharius, Roma egreſſus, morbo corripitur, & Placentiã perueniens diem clauſit extremum.*

Lotharij obitus.

Hadrianus, audita Lotharij morte, vt Regnum Ludouico Aug. Fratri legitimo hæredi à Patruorum armis ſeruaret, omni ope, licet incaſſum, laborauit, Regni Proceribus ad Carolum deficientibus.

Ad

Digitized by Google

Chri. Ann. 869.

Anaſt. Synod. VIII. Act. 1.

Ad hæc ſanctus Pontifex animum ad res Orientales adijciens celebrandæ ibidem Synodo Oecumenicæ, Legatos Byzantium mittit, datis hac de re ad Baſilium, atque Ignatium literis, quæ ante ipſus Synodi Acta adhuc leguntur. profecti vna cum ipſius Baſilij, quos diximus, Legatis, exceptique ſunt præcipuis Aulæ Proceribus, Auguſti iuſſu obuiam prodeuntibus, Populo autem, ac Clero accenſis cæreis deducentibus. accedentes porrò ad ſe Auguſtus ipſe amplexus eſt, ipſoſq. atque Hadriani literas exoſculatus, tū ad Patriarcham Ignatium ire, collataq. cum eo opera, ac ſtudio, quæ ad futuram Synodum cogendam ſpectare viderentur, curare, pro iniuncto ſibi munere iuſſi ſunt. coacti deinceps ex vniuerſis Orientalis Imperij Eccleſijs Patres non ante Octobris menſem Byzantij fuere; quo tempore Synodus celebrari cepta eſt ſæculi anno vndeſeptuageſimo. Extāt eius Acta, *ab Authore quoq. huc ſummatim adiuncta, ad quæ lectorem reijcimus.* illud nequaquā eſt prætereundū, quod in ipſius Ignatij Vita Nicetas tradit Epiſcopos ſubſcribentes damnationi Photij in maiorem hominis deteſtationem (quod factum diximus in damnatione Pyrrhi Pſeudopatriarchæ Monotelitæ) ipſo Chriſti ſanguine calamum tinxiſſe. verum nihil hac de re in Actis, quæ integra

Legati Apoſtolici Byzātiū.

VIII. Synod. Oecumenica.

ſup. ad ā. 648

Photij dānatio Chr ſanguine ſubſcripta

tegra extare diximus.

Antequam Synodus abſolueretur, quæ in ſequentem quoq. annũ protracta eſt, Ludouici Occidentalis Imperij Auguſti Legatio Byzantium venit. functus ea eſt, cum alijs magni nominis Viris, Anaſtaſius Apoſtolicæ Sedis Bibliotecarius, qui hæc ipſa ſcriptis prodidit. inſtituta ea eſt conciliandis nuptijs inter Ludouici Filiam, ac Conſtantinum Baſil. Fil. Porrò licet inter vtrumq. Auguſtũ Fœdus intercederet, multaque eſſent alterius in alterũ promerita; inſtructa quoque claſſe à Baſilio in Hadriaticum auxilio Ludouico in Sarracenos miſſa, Græcis tamen Auguſti nomen Latino inuidentibus, eaque de cauſa, ex Hadriani Epiſtola Synodo inſerenda, verba aliquot, ad Ludouici laudes ſpectantia, eradentibus; ſub ipſam Synodi ſubſcriptionem turbæ maximæ excitatæ ſunt, atque egrè tandem compoſitæ, re ad Sedis Apoſtolicæ Iudiciũ reiecta, per ipſius Legatos, qui ea demum condicione Synodo ſubſcribere ſe dixerunt. eodẽ ex inuidiæ fonte alia complura exindè manaſſe conſtat, quæ Baſilio quoque iuſto alioquin Principi, non modo ingrati in Rom. Sedem animi, ſed tyrannidis etiam notam inuſſerunt: nam & Bulgari Rom. Eccleſiæ, quam Matrem, atque Altricem agnoſcebant, addictiſſimi, malis artibus, ab eius, veluti complexu,

Anaſt. in præf. ad VIII. Synod.

Anaſtaſius Legatus.

Græcorũ inuidia.

Turba poſt Synodũ.

Græcorũ artes.

Digitized by Google

plexu, auulſi. nec defuere qui exiſtimauerint eorumdem Græcorum proditione Legatos Apoſtolicos Romã redeuntes à Pyratis rebus omnibus, in primis verò originali Actorum Synodi Codice expoliatos, vitæ diſcrimen adijſſe. & actum planæ de legitimis Synodi actis fuiſſet, ni antea deſcripta Anaſtaſij diligentia fuiſſent.

An. l. 5 c. 24. Legati interim Sedis Apoſtolicæ à Bulgaris remeantes Romam perueniunt, Petrum à Michaele Rege ad Hadrianum miſſum ſecum ducentes.

Bulgarorum Legatus.

Hoc eodem anno, Ludouico Auguſto expetente, Legatio ab Hadriano ad Carolum decernitur, qua illum, intentato Anathemate, Regnique abrogatione denunciata, Lotharij Ditiones legitimo hæredi iniuria ablatas, vt dimitteret, etiam atque etiam hortatus eſt. Epiſcopis quoque Regni hac de re monitis, qui ante ipſum Legatorum in Galliam aduentum, nefaria, Metis coactaSynodo, occupati Regni Diademate Carolum, ritè inunctum, coronauerant; quo factum, vt Legatio, minus prò dignitate, recepta ſit. quamquam Carolus, Hadrianum vt placatum redderet, neue illum in ſe concitet, Legatos viciſſim ad eũ miſit additis magni præcij donarijs D. Petri Baſilicæ inferendis, quæ à Pontifice recepta haud fuiſſe par eſt credere.

Gratiora haud dubiè, nec ſanè viliora

liora fuere munera hoc ipſo tēpore à Salomone Britanniæ Rege Romam perlata, in quibus annuum quoq. Vectigal fuit. extant pij Regis ad Hadrianum, Hadriani verò ad illum literæ *ab Authore huc allata*, eximiam Religioſi Principis pietatem redolentes.

Angl. Rex. Rō. Eccl. Vectigalis.

Subit annus ſæculi LXX. quo Carolus Ludouici Fratris minis territus, ipſum in malè parti Regni ſocietatem adſciſcit, quibus per Hadrianum cognitis, noua vtrumq. Legatione admonendum cenſuit. ea non tam proficua Ludouico Aug. fuit qui Fraternum repetebat Regnum, quam Carolomano, qui à Carolo Patre vinctus ſub cuſtodia habebatur, Legatorum opera, Hadriano deprecante, cuſtodia exēpto.

Chri. Ann. 870.

Aī. l. 5 c. 27.

Hadr. Legatio.

Facinus interim Mulieres apud Angliam edunt haud muliebre. infeſtam Inſulam Pyratæ Dani ex vſu habebāt; ergo in Collingamenſe delati Monaſterium, Sanctimoniales ipſas, cū preda reliqua, abacturi videbantur. id nè fieret, rem auditu miram Ebba, Virginum moderatrix, excogitauit: Alūnas in concionē, vt in re trepida, vocatas, ſuum ipſius exemplum vt ſequantur omnes hortatur; ſponſione à ſingulis certatim accepta, naſum ipſa ſibi, ſuperiori cum labro, magno animo, præcidit; tum reliquæ, nihil cunctatæ, hoc ipſum preſtant. eo cruore non libidinem tantum Barbarorum extinguunt,

Sacr. Virginū facinus

Matth Vueſt.

ſed

Digitized by Google

ſed diro ſpectaculo perterrefactos in fugam vertunt. cæterũ, ne victi à Fœminis viderentur, ſub ipſum receſſum ignem Monaſterio inijciunt, quo non illud tantum, ſed ipſæ quoque ſacræ Virgines deflagrarunt, gratiſſimum Numini holocauſtum.

Eorumdem ſæuitia Barbarorũ Eadmũdus Rex eximiæ fortitudinis exemplo edito, martyrij palmam adeptus eſt. quippè vt Chriſti fidem abnegaret flagellis primò ſeruiliter cæſus, dein ſagittis confoſſus, deniq. capite truncatus eſt: quo cum Humbertus quoq. Helmamenſis Epiſcopus, pari conſtantia certamen ſubijt, victorque, eodem veluti curru triumphum egit. *S. Edmũdus Angl. Rex, ex mart.*

Hoc eodem anno, initi Imperij quarto, Baſilius Leonem alterum Filiũ Auguſtum, tertium verò Alexandrum Cæſarem appellat: Stephanum, qui reliquus illi erat, ſacris addicit miniſterijs: quatuor inſuper Filias Deo conſecrat.

ſup. ad Ann. 722. 810. Hoc item anno Petrus Siculus (*idem videtur eſſe, ac qui alibi vocatur Lucas*) vt ipſe de ſe ſcribit, ad permutandos captiuos Legatione eſt fũnctus in Tibricam Regionẽ ad Manichæos, qui apud Armeniam, ac Minoris Aſiæ partem Chriſtianam Religionem labefactarant. qua Is occaſione de eorumdem Manicheorum progreſſionibus accuratam texit hiſtoriam, *P. Siculus.* *Manichæi.*

quam

quam & Bulgarorum Archiepiſcopo inſcribit, quod audiſſet ab his illuc profectionem adornari, vt Gentem, ex nefario inſtituto, ſubuerterent.

Arnoldus Abb. Lubecenſis. Rurſum quod ad res ſpectat Orientales ſcribit Arnoldus Abbas Lubecēſis vidiſſe ſe hoc anno, dum in Paleſtinam peregrinaretur, non longè à Damaſco in Sanctimonialium Monaſterio D. Virginis imaginem in tabulā depictam, vndè oleum, ceu balſamū, flueret continenter, ex quo, non Chriſtiani tantum, ſed Iudæi quoque, ac Sarraceni ſumerent, ac præſentis vice medicaminis ad omnis generis morbos vterentur. *Oleū mirificum.*

Chri. Ann. 871. Nouo ſubeunte anno Baſilius, ac Filij Auggg. cumq his Ignatius Patriarcha, literis, *quæ hic recitantur* apud Hadrianum agunt, vt quæ in Synodo definita haud fuerant, definiat, ac veluti coronidem illi addat. inſuper permittat, vt qui promoti à Photio fuiſſent, quiq. coactæ ab eo aduerſus Nicolaū Synodo ſubſcripſiſſent (quorum maior eſſet numerus, quam vt illorum ratio nulla habenda videretur) recipi in Ecclesiam poſſent. mirum ſanè videri poteſt, Græcos his literis tā apertè Rom. Eccleſiæ Primatum agnouiſſe. extant Hadriani quoq. litteræ ad Auggg. atq. Ignatium redditæ, ad quas Lectorem reijcimus. *his alias nonnullas à Photio ſcriptas, quibus eius querelæ continentur* *in fin. oct. Synod.* *Rō. Eccl. Primatus*

nentur Author hic ſubijcit, quas require.

Quod ad res ſpectat Occidentales Ludouicum Aug. Romam hoc anno iterum acceſſiſſe conſtat, atq. ab Hadriano coronatum, haud dubiè Regni Frācici, aut Lotharingici corona hęreditario ei iure debita, Italicam namque, ac Auguſtalem iam receperat. Campaniam exinde repetens, Barium quadriennio ferè à ſuis obſeſſum capit. Sub idem tempus Baſilij Legatione, ac literis, quaſi pro imperio admonitus, vt ab Auguſti vſurpatione nominis abſtineret prolixiores ad eum litteras reddidit, *ab Authore hic relatas*, omnino legendas, in his etenim græca vanitas egregiè refellitur. *Bariū quadriennio obſeſſum*

Chri. Ann. 872. Iam vero Hadrianus annum in Pontificatu agens quintum, diem claudit extremum Succeſſorem nactus Ioannem hoc nomine VIII. *Hadriani PP obitus. Ioānes VIII.*

Aī. l. 5 c. 29. Regin. Leo Oſt Herēb

At Baſilius Ludouici literis receptis, dolo ſibi agendum ratus, Aldegiſum Beneuentanum Ducem, in eum ſollicitat. Is igitur, ad Græcos deficiens, diſſimulata nihilominus defectione, Auguſto perſuadet, vt, feſſum diuturno bello militem, dimittat, tum illum, militari præſidio deſtitutum, tumultu exitato, iniectoque ædibus ignè, inſidiarum inſcium capit, captum indigna ſtatim paciſci, ac polliceri iureiurando adigit. porro Deo vindice huiuſmodi *Baſilij artes. Lud. Imp. captus*

di famæ, vitæque periculum Ludouicum adijſſe Herembertus huius temporis Scriptor teſtatur, quod captum à ſe Seodanum Sarracenorum Ducem perditiſſimum, in fuſi ab eo Chriſtiani ſanguinis vltionem, non occidiſſet; quodque Romam, Nicolao Pontifice, delatus, illum, pro merito, non coluiſſet, à militibus verò Vrbem diripi, Clerum fuſtibus cædi permiſiſſet.

Athanaſius Neap. Epiſc. Moritur hoc eodem anno Athanaſius Sanctiſſimus Neapolitanus Epiſcopus. Baſilij porrò Legati ad Ludouicum Germaniæ Regem miſſi, Ratiſbonæ illum conueniunt, ac regijs muneribus donant, in quibus ſalutiferæ *Baſilij munera.* Crucis fragmen inſigni criſtallo contum, fuiſſe tradunt.

Ludouicus interim Augu. Sacramento, vt diximus, ab Aldegiſo adactus, liber ab eo dimiſſus eſt. cæterum cum illatam iniuriam concoquere haud *Lud. Imp. Romæ.* poſſet, Romam profectus, Conuentũ à Ioanne cogi curat, in quo multa de Aldegiſi, fraude, ac tyrannide conqueſtus, Ioannis ſententia iureiurando per vim præſtito abſoluitur. bello dein'Aldegiſo denunciato, fugere in Corſicam eum compulit.

Poſt hæc Ioannes Pontifex Legatos ad Ludouicum Germaniæ Regẽ mittit, per quos ea diſſolueret, quæ iureiurãdo firmata ab eo fuerant dum Lotharij Regnum cum Carolo Fratre

par-

partitus fuerat. Eodemque tempore Francfordiæ coacta Synodo, Carolus ipſius Ludouici Filius natu minimus, quod Patri inſidias moliretur, à malo correptus dæmone, maximum in furorem eſt actus. Tum verò Ludouicus, in Italiam deſcendens, Veronam petijt, qua illum in Vrbe Auguſtus Nepos, ac Ioannes Pontifex præſtolabantur. quæ porrò ab his tranſacta Veronæ fuerint, vbique ſilentium. illud traditur Ludouico Regi per ſomnium, viſum Ludouicum Pium Genitorem, auditumque hæc verba anxiè proferentem. *Adiuro te per Dominum noſtrum Ieſum Chriſtum, vt me eripias ab his cruciatibus, in quibus detineor, vt tandem aliquando vitam æternam habere poſſim.* his porrò auditis, literas ad omnia Regni Monaſteria dediſſe, oraſſeque illorum Monachos, vt Patrem precibus apud Deum iuuarent.

Synod. Frãcford.

Chri. Ann. 874. ...inal. Frãc.

Lud. Regis viſio.

Sarracenorum hoc tempore Claſſis ex Africa in Campaniam delata, Salernum obſidebat. ſuburbanum Martyrum Templũ Guaiferius illorum Princeps incolendum delegerat, ſtratum vero ipſo in Sacro Altari, contemptus cauſa, parauerat. ergo dum reluctanti ibidem Virgini ſtuprum ſacrilegus infert, trabe è tecto delapſa, Virgine illæſa, extinguitur. ad miraculi euidentiam probè eſt cognitum, trabem non ita fuiſſe collocatam, vt Aræ perpendiculo,

Herẽ. ...r. de ...rinc. ...tneu

Sarra. Salernũ obſident.

Diuina vltio.

diculo, vt vocant, immineret, ſed diuina planè virtute in impurum hominem fuiſſe immiſſam. Eo caſu perculſi Barbari, quamquam nouũ Ducem Abimelecum Eunucum elegerant, obſidionem ſoluunt, mox à Ludouici Augusti copijs profligantur.

Per idem tempus Danis (qui & Northmanni, hoc eſt Boreales homines, dicti ſunt) Angliam inuadentibus Boerredus Eteluulfi Filius Merciorum Rex fuga elapſus, Romam venit, ibique moritur.

Lud. Aug. obitus. Nec diu ſuperſtes Auguſtus ipſe, Mediolani ſepultus eſt vbi illius Epitaphium ad huc legitur. eius obitus, quod abſque virili prole deceſſiſſet, Patruos Ludouicum, ac Carolum ad Imperij, Regnique Italici certamen accendit. cæterum Carolus Romam delatus Auguſti nomen, atq. inſignia, Ioanne Pontifice deferente, recipit; Ludouico interim Fratre Galliam inuadente. *Carol. Caluus Imper.*

Synod. Ticini Ticini dein Synodus cogitur, ipſo Ioanne indicente, vbi delatum Carolo Imperium Patrum ſententijs confirmatur. res geſta ex Actis, quæ extant petenda eſt, ex quibus priſcus inaugurandi Auguſtos ritus ediſcitur. Poſt hæc, vt ab Epiſcopis etiam Gallicanis eadẽ omnia firmarentur, Conuentus cogitur Pontigonenſis, in quo Ludouici quoque Legati auditi ſunnt. *Synod Põtig.*

porrò

porrò cum ſuos viciſſim Carolus ad Fratrem mitteret, de illius Francfordiæ ſequuta morte certior eſt factus. ergò illius etiam Regnum ſpe improba cũ deuoraſſet, ingenti comparato exercitu, Germaniam inuadit; vindicem tamen Deum expertus eſt, à Ludouico Fratris Filio, poſt pacem impiè illi denegatam, turpiter fuſus, fugatuſque. *Lud. Germ. Reg. obitus.*

Hoc eodem anno Anaſtaſius Bibliothecarius S. Areopagitæ Dioniſij ſcriptam à Methodio Vitam, in latinum ſermonem à ſe tranſlatam, ad eundem Carolum miſit, cuius tamen non niſi nuncupatoria Epiſtola ad nos peruenit. *Sigeb. de Illuſtr. Script.* fuiſſe autem Carolum doctorum Virorum hoc tempore alterum Mecenatem, inſcripti eidem ab Erico, Milone, atque Hubaldo Monachis vincta oratione Commentarij docent; quorum Ericus S Germani res geſtas ſex libris deſcripſit: Milonis Opus, Sobrietatem, Hubaldi, Caluitiem commendat. *Ericus Milo Hubaldus. Caluities laudatur.*

Chri. Ann. 877. Hoc tempore Sarraceni magnis in Italia viribus pollebant. ergò Beneuentani, Neapolitani, atque Amalphitani, redimendæ Barbarorum vexationi, fœdus cum illis ineunt, cui diſſoluendo, literis ad eos datis, Ioãnes Pontifex omni ope, Anathemate quoq. intentato, laborauit: *Io. ep. 30. & ſeq.* inſuper Traiectum ipſe, Capuæ vicinum Oppidum, vt rem acrius vrgeret, profectus eſt; tum *Aim. l. 5. c. 25.*

O quod

quod Barbari in dies magis inſoleſcerent, & iam Sabinum Agrum inuaſiſſent, Carolum Auguſtum ad ferendam rebus afflictis opem, etiam, atq. etiam hortatus eſt; quod idem cũ Rachilde Auguſta, ac Galliæ Epiſcopis præſtitit

Carol. Imp. in Italiam. porrò cum audiſſet Carolum in Italiã deſcendere, Roma ipſe profectus, obuiam eſt illi factus Vercellis, vbi dum morantur, Carolomanum Ludouici Germaniæ Regis Filium, infeſto agmine, Alpes iam tranſgredi certiores fiũt. cæterum & ſi Carolomanus, ex Pontificis cum Patruo fœdere, iunctiſque, vt putauit, viribus, timore vano concitus, Germaniam inglorius repetijt, Sarracenici haudſecius belli conſilium

Caroli Imp. mors. diſcuſſum eſt, Caroli Auguſti morte, veneno, vt creditum, accerſita. propinatum autem per occaſionem morbi fuiſſe tradunt à Iudæo Medico Sedecia; documento Chriſtianis quam non tutò Iudæis Medicis vitæ ſalus credatur.

Lud. Balbus Imp. Paternum non modo Regnum, ſed Imperium quoque Ludouicus Filius capeſſit, cognomento Balbus, quod lingua eſſet impeditior; huic ſtatim Vgo Lotharij Regis Filius Nothus paternum repetens Regnum, negocium faceſſit. hunc Ludouicus ad Epiſcoporum Iudicium, qui apud Neuſtriam conuenerant, delatum, horum ſententijs Regno indignum pronunciari, *Frod. l. 3. c. 18.*

Ana-

Anathemate percelli curat.

At Ioannes Pontifex, Caroli ſe auxilio deſtitutum cernẽs, reliquos vero Principes, quod tantopere illi ſtuduiſ-
Io. ep. ſet, infenſos ſibi eſſe ſentiens, Sarrace-
89. nos ab Vrbis excidio auertere haud aliter ſe poſſe cenſuit, quam annui tributi pollicitatione. hoc pacto per ſummum Chriſtianorum Principum dedecus Italiæ quies fuit redimenda. *Tributũ Sarracenis pẽditur.*

Chri. Ann. 878. Hoc tempore Baſilius Imp. Byzantij Eccleſiam diro ſchiſmate laborantem (nam Photio adhuc multi ſtudentes, Ignatij communionem vitabant) componere omni ope ſtudens, iteratis
Io. ep. ad Ioannem literis Legatos ab eo mit-
80.81. ti impetrauit. functi ea Legatione ſunt Paulus Epiſcopus Anconitanus, atque Eugenius Oſtienſis, quibus & illud in mandatis datum, vt Bulgarorum Regem, atq. Eccleſiam inuiſerent, quam, Romanæ licet Alumnam, eique immediatè, vt loquimur, ſubiectam, Conſtantinopolitana vt diximus, ſubripuerat. hac ſanè de cauſa Ioannes hoc *Io. cũ Ignat. diſſidium.*
Epiſt. ipſo tempore acres ad Ignatium lite-
58. ras dedit, eique pro imperio iuſſit, vt intra mẽſem, poſt eas receptas, Sacrorum inde Miniſtros, quotquot ipſe miſiſſet, reuocaret. eodem quoque argumento ad Michaelem Regem, Græcoſque, qui apud eum erant, Epiſcopos ſcripſit.

Ioanuis in Ignatium indignatio,

Digitized by Google

Photij animum; ad amiſſam ſedem recuperandam erexit: cæterum, quæ, occaſione huiuſmodi, molitus fuerit, mox referemus. Turbæ interim maximæ Romæ ſunt ortæ. Lambertus, qui Spoleti imperitabat, Alberto Bonifacij Filio facinoris conſorte adſcito, inſtructo agmine in Vrbem delatus, Ioanne in primis cuſtodiæ tradito, Senatum Populumque Rom. in Carolomani Germ. Regis verba iurare compulit. eo autem recedente, Pontifex, cuſtodia emiſſus, conſcenſa naui, Arelatem pergit: ex itinere ad Ludouicum Balbum Aug. ac Ludouicum alterum Carolomani Fratrem Bauariæ Regem, tum ad Epiſcopos Galliæ, atque Italiæ complures ſcribit, ac Synodum Trecis habendam indicit, vbi ex condicto Epiſcopi adfuere. in ea, præter cætera, Ludouicus Balbus ſolemni ritu inauguratur.

Turbæ Romæ. *Io. PP. capitur.* *Carceri eximitur Galliã petit.* *Synod. Trecẽſis.* *Lud. Balbus coronatur.*

ãnal. Frãc. Aim. l. 5. c. 37. Io. ep. 82. & ſeqq.

Ad hanc vſque Synodum Ado Archiepiſcopus Viennenſis, quod ſcripſit, Chronicon perduxiſſe legitur: Vir ſanè inſignis, nec doctrina tantũ, ſed Sanctitate etiam clarus, Sanctorum numero virtutum merito, adſcriptus. cuius, & Martyrologium extat præclarum tanti Viri monumentum.

S Ado Viennenſis.

Photius interim aſtu miro in Baſilij gratiam receptus, ab exilio Byzantium reuocatur. nouerat Veterator Augusti vanitatem; qua priſcæ nobilitatis decus

Photij aſtus.

Nicet. in vit. Ignat. Conſt. Man.

Digitized by Google

decus affectabat confictum itaq. compactumq. ex fumoſis membranis, atq. antiquis characteribus librum, in Bibliothecam Regiam clanculum inferri curat, tum, quaſi caſu in ea repertū, multis inſpiciendum tradi. porrò cum ignoti vulgò eſſent characteres, vnum Photium idoneum futurum Interpretem, doli gnarus, teſtatur. igitur ad illum liber difertur. Is tum, veluti admirabundus, multa in libro contineri ait, quæ Auguſti gloriam, priſcamque nobilitatem reſpiciant, quæ tamen nō ſtatim vulganda ſint, ſed ipſi primum, veluti in aurem, ediſſerenda. tanta Auguſtum cupido inceſſit ea cognoſcendi, vt adduci ad ſe hominem ſtatim iuſſerit; miraque ab eo edoctus, per ſummam ei leuitatem fidem habuerit. *Photius reuocatur.*

Photio, hoc pacto, non in Vrbem modo, ſed in Principis quoq gratiam recepto, ex optato accidit, vt Ignatius haud diu ſuperſtes fuerit, ſiuè id naturæ ſponte, ſiuè accerſita Photij artibus morte, contigerit; affirmare hoc ſanè poſteà non dubitarunt coacti; Neocæſareæ Epiſcopi ſuis ad Stephanum Romanum Pontificem literis, ex eo Conuentu, datis. *Ignat. obitus.*

Io. Curop. Cedren. Nicet. in Ign. Eo vita functo Photius haud ægrè in Thronum vndè ante decennium deiectus fuerat, reſtituitur. *Photius ſedē recipit.*

Vltus eſt Baſilij leuitatem Deus, neque

neque enim ita multò poſt, Conſtantinus eius Filius natu maximus extinguitur.

Siracuſæ interim, vi à Sarracenis captæ excinduntur: Inſula reliqua ferro, ac flammæ ſubijcitur.

Alfōſi pietas. Hoc pariter anno Galleciæ Rex Alfonſus aduerſus Sarracenos, ac Northmannos Munitione Oueti excitata, eam non tam militum, quam ſacrarum Reliquiarum, quas vndique conquiſiuerat, præſidio firmauit.

Gitro Danorũ Rex Eodemque tempore Gitro Danorum Rex, poſt Angliam fere vniuerſam ſubactam, ab Aelfredo Rege, qui profugus apud adiacentem Angliæ Inſulã diutius delituerat, vincitur, obſeſſuſq. ea demum conditione deditus ſeruatur, ſi Chriſtianus fieret, quod magno ſuo, ac ſuorum bono præſtitit.

Lud. Balbi Imp. mors. Subindè Ludouicus Aug. altero Imperij anno vix exacto, moritur, Ludouico, ac Carolomano ex priore Coniuge Anſgrada Filijs ſuperſtitibus, Carolo vero Poſtumo, cognomēto Simplici, ex Adeleide deinde nato. quo cognito Ioannes Pōtifex ad noui Auguſti, atque Italiæ Regis creationem Synodum Romæ habendam indicit. cæterum ſiuè ob ancipitem Pontificis animum, ſiuè ob Competitorum regiæ ſtirpis numerum, ac merita haud inæqualia, Interregnum ad biennium perductum eſt. *Biēnij inter-regnũ.*

Hoç

Digitized by Google

Hoc eodem anno ineunte decreta eſt à Baſilio Aug. Legatio ad Ioannem Pontificem, qua Photij reſtitutionem ratam ab eo haberi expetijt, & verò etiam, maxima cum omnium indignatione, ac ſcandalo impetrauit. quæ hinc ſequuta ſint mala, quaſque, Ioannis indulgentia fretus, impoſturas Photius concinnauerit, *ex his, quæ Author huc congerit* noſcere vnuſquiſque poterit.

Chri. Ann. 880. *Curop.* Sequenti anno, qui ſæculi octuageſimus numeratur, Baſilius Sarracenos terra, marique antea fuſos, clade maxima, deleta eorum Claſſe, afficit. *Methodius Morauiæ Apoſtol.*

Sub idem tempus Methodius Vir ſanctiſſimus Morauiæ Apoſtolus Romam, Ioannis accitu, venit, fidei, quã ea in Regione promulgauerat rationẽ *ep. 24.* redditurus. extant Ioannis litteræ poſt illius acceſſum, ad Morauiæ Principẽ datæ, ex quibus coaleſcẽtis inibi Chriſtianæ Religionis initia, eiuſque Eccleſiæ veluti cunabula agnoſcere fas eſt.

Sub eiuſdem anni exitum idem Pontifex Adelbertum Tuſciæ Marchionẽ, qui vna, cũ Lamberto Spoletano Duce, tyrannicè graſſatus, Romanam in ditionem fuerat, patrati ſceleris pœnitentia ad meliorem frugem conuerſum, abſoluit, cuius rei teſtes Ioannis *epiſt.* literæ adhuc leguntur. *258.*

Chri. Ann. 881. Athanaſius Neapolitanus Epiſcopus

Digitized by Google

Senioris Athanaſij, quo de ſupra meminimus, ex Gregorio Fratre Nepos; poſt Gregorium Patrem, ac Sergium Fratrem, politicum quoque Vrbis ſtatum cum imperio adminiſtrabat. cæterum qui Fratris tyrannidem deteſtatus fuerat, eaque de cauſa plurimum commendatus, regimē poſtea ipſe nactus, Tyrannus euaſerat, quodque auditu mirum eſt, fœdere cum Sarracenis inito, vicinarum Vrbium, atque adeo Romę ipſius ſuburbana plus quam hoſtiliter diripuerat. ergo à Ioanne ſæpius monitus, impium vt fœdus diſſolueret, cum fuiſſet, eaque de cauſa ipſe Pontifex Neapolim incaſſum acceſſiſſet; coacta Romæ Synodo, hoc demum Anno Anathemati ſubiectus eſt.

ſup. ad ã. 871 *Leo Oſt. l. 1. c. 42.* *Io. ep. 66. 161. 162.*

Athanaſij Neap. Epiſc. Tyrānis.

Synod. Romæ. *Io. ep. 270. 294.*

Sub anni exitum, ipſo Chriſti natali die Carolus cognomento Craſſus, qui Ludouici Germaniæ olim Regis Filius fuit, Italiæ Regno per vim potitus, Auguſti nomen, atque inſignia, Ioanne deferente, Romæ cōſequitur. Non alius Pontifex ſecundiore vſus Fortuna videri poteſt, qui vnus tres Auguſtos initiauit. Sequenti demum anno diem obit extremum, cum annos ſediſſet omnino decem.

Aim. l. 5. c. 6 Regin.

Carol. Craſſ. Imp.

Io. PP. obitus.

Chri. Ann. 882.

Mari. ſuccedit. Poſt tres, non amplius, dies, Marinus, qui crebris functus Legationibus, rerum vſu præſtare cæteris videretur, Pontificatū adipiſcitur. nec ità multò

poſt

poſt Auguſti Frater Rex Germaniæ
Frod. Ludouicus moritur; ac poſt illum apud
l. 3. c. Galliam Hincmarus Rhemenſium An- *Hinc-*
17. tiſtes Vir omni doctrinæ genere ex- *marus*
cultiſſimus.

ãnal. Frãc. Hoc tempore Northmanni Galliam, ac ſubinde Belgium populati, Germaniam peruadunt, Treuirenſem Agrum, atque inde Vrbem incendunt: hos demum Carolus Imp. ingentis pecuniæ, ac Regiæ Virginis ſponſione auertit. Giſla ea fuit Lotharij olim Regis Filia, quæ Godefrido eorum Duci nuptui eſt tradita; quo matrimonio non ipſe tantum Godefridus, verum etiam Roricus eiuſdem Gentis Regulus, Chriſtianis initiati ſunt ſacris.

Per idem tempus inſigne admodum S. Vincentij ad Vulturni fontes Cœnobium, Sarracenorum incurſione deletum eſt, qua nongentos ab eis Monachos ſecuri percuſſos Ioannes eiuſdem monaſterij Alumnus tradit. *Monaci nongenti martyres.*

Chri. Ann. 883. At Marinus Rom. Pont. Photio ſtatim damnato, alia quoque non nulla Deceſſoris reſcindit Acta, in primis autem Formoſum Portuenſem Epiſcopum, Virum laudatiſſimum, ac rebus gerendis maximè idoneum, reſtituit. hunc Ioannes non Epiſcopatu tantum mouerat, ſed ſacramento quoque per vim adegerat, quo pollicitus eſt nunquam illum ſe repetiturum, ſed ſacrorum miniſterio expertem, laica *Formoſus Portuenſis Epiſc.*

O 5 com-

communione contentum quieturum. cæterum quemadmodũ qua de cauſa Formoſus deiectus, ità qua ratione, quoue ritu reſtitutus ſit, in compertum eſt. iure illum damnatum quidam exiſtimant, ac proinde non ſine Ioannis nota reſtitutum. contrà alij, quorum ſententia magis arridet, cum conſtet Formoſum a Nicolao Apoſtolatũ, adeptũ Bulgaros ad Chriſti Fidem magno numero, magna ſua cum laude adduxiſſe, alijſque poſtea legationibus functum, maiori gloria auctum fuiſſe, Ioannem contra Deceſſorum geſta haud quaquam laudabiliter improbaſſe.

De formoſo varia iudicia.

Hoc eodem anno Aquileienſis Patriarcha, qui à Latinis omnibus diſſentiens, græcum dogma de S. Spiritus proceſſione ſectabatur, literas ad Photium hac de re dedit veluti amicitiæ cõciliatrices id ex redditis à Photio, *quæ hic recitantur*, literis conſtat. quod verò in his quæſtio fuſius agitur; *multa quoque ad rem Author huc affert, quod & antea, ex re nata, præſtiterat.*

Io. ſcotus.

Moritur hoc eodem tempore Ioannes Scotus, qui ab Aelfredo Rege in Angliam allectus, à Pueris, quos docebat, graphijs, vt ferunt, confoſſus, inter martyres ab aliquibus recenſetur.

Marini PP. obitus.

Chri. Ann. 884.

Marinus porrò exacto vix Pontificatus

catus anno, moritur, cui Hadrianus huius nominis III. annuus & ipſe Pontifex ſuccedit: hic Pontificatu ſtatim initio, Deceſſoris veſtigijs inſiſtens, Photium ritè, ac rectè damnatum pronunciauit, eaque in ſententia ità perſtitit, vt nec Baſilij ab ea precibus, nec vero etiam minis potuerit dimoueri. *Hadrianus III.*

Hoc item anno dira à Sarracenis clades Campanis infertur, in primis autem Caſſinenſe Coenobium incenditur: Bertarius Abbas laudatiſſimus trucidatur, dilapſis fuga reliquis, ac Theani poſtea receptis. *Cãpaniæ clades.*

At verò Alfonſus Rex Galleciæ, vt ſubditos ſibi populos diuturno feſſos bello recrearet, cum Mahomede Sarracenorum Rege, qui Cordubæ Regni ſedem fixerat, inducias ad ſexennium pactus eſt.

Chri. Ann. 885. Hadriani poſtmodũ ſequuta morte, Stephanus hoc nomine VI. Pontificali potitur Sede. Is cum datas à Baſilio Aug. ad Deceſſorem literas, eo iam extincto recepiſſet, ſuas viciſſim reddidit, *quæ, ab Authore hic relatæ*, eximiam eius doctrinam, ac ſacerdotalem conſtantiam exprimunt. *Hadriani PP obitus. Steph. VI.*

Aim. l. 5. c. 45. Moritur hoc eodem tempore Caroſomanus Ludouico Filio, cognomento Ignauo, Regni hærede inſtituto. reliquus erat, ex Ludouici Balbi Filijs, Carolus, qui Simplex dictus eſt, ſexennis tum puer. Hunc Fulco Rhe-

Digitized by Google

menſis Archiepiſcopus, Hincmari Succeſſor, in tutelam accipit, dum Northmanni, qui in vniuerſam ſeſe Galliam effunderât, rapinis, ac cædibus omnia miſcerent.

Baſilij Imp. mors. Baſilius poſt hæc vigeſimo Imperij anno diem obit extremum. Imperium poſt eum Leo Filius capeſſit Auguſtus à Patre dudum appellatus, ab eodem tamen diu ſub cuſtodia habitus, nec ita pridem ea eductus. extant Baſilij ad Leonem Fil egregia monita LXVI. capitibus comprehenſa, quorum principes, ſeu capitales literæ hanc reddunt ſententiam. *Baſilius in Chriſto Romanorum Imperator Leoni charo Filio, & Imperij Collega*. Græcorum inſuper Menologium ſcribendum, augendumque curauit, quod etiam imaginibus, quibus Martyrum certamina exprimerêtur, ornauit. ſupereſt adhuc ipſum Authographum à Paulo Cardinali Sfondrato aſſeruatum nobiſque ſumma cum animi voluptate viſum. Chri. Ann. 886. *Curop.*

Leo VI Imp.

Baſilij ad fil. monita.

Menologiũ.

At Leo Princeps Imperij liberas habenas nactus, Photij facinorum haud ignarus, ſede illum iterum deijcit, Stephanum ipſius Auguſti Fratrem ſubſtitui curat, quod ſuis, quas diximus ad Baſilium literis Stephanus Rom. Pontifex faciendum monuerat.

Photius iterũ deijcitur.

Obſeſſa à Northmannis Pariſienſis Ciuitas hominum, ac Diuorum auxilio implorato, obſidione tandẽ exem- Chri. Ann. 887.

pta

pta eſt, de qua Abbo, qui Aimonis Hiſtorici Auditor fuit, duobus comprehenſum libris carmen conſcripſit. Aimon porrò ipſe adhæc vſque tempora hiſtoriam perduxit. ſeorſim verò de S. Germani Pariſienſis Epiſc. miraculis librum vnum, atque alterum edidit. *Aimõ hiſtoricus.* *apud Sur. 5. Iun.*

tom. 4. Conc. Ad hunc pariter annum ſpectat Colonienſis Synodus, quæ aduerſus inceſtas nuptias, ſacrilegas rapinas, ac pauperum oppreſſiones coacta eſt. *Synod. Colonia.*

Quo tempore Aſtingus Danorum Princeps Baptiſmo ſimulatè ſuſcepto, eo ad inferendam Angliæ cladem ſacrilegè eſt vſus; cuius Gallia quoque tyrannidem experta eſt. *Aſtingus Dan. Princ.*

Chri. Ann. 888. *Regin.* Carolus interim Auguſtus, cum animo æquè, ac corpore langueſceret, Imperij adminiſtratione motus, nouoque exemplo Patruus Nepoti Arnulfo veluti in tutelam datus, victum emendicare ex eo cogitur; qua ex re tantum mœroris infœlix hauſit, vt diutius ſuperſtes haud fuerit, Vir alioquin Germaniæ, Galliæ, atque Italiæ Regnis, tum Imperij titulis in paucis clarus. Eius morte Italiæ Regnum, cum Rom. Imperio ad Italicos Principes delatum eſt; quorum deinceps æmulatio magnis eam Prouinciam motibus concuſſit. *Caroli Imp. infelix cõdicio* *Imperiũ ad Italos delatũ*

Berengarius Foroiulienſis Dux Italiæ Regnum occupat, mox à Vuidone Lamberti Spoletani Ducis Filio vi- *Berengarius Ital. Rex.*

ctus,

ctus, viam hoſti ad Imperium muñijt, quod poſtea Romani quoque Pontificis authoritas firmauit.

Vuido Imp.

Curop.

Stephano Byzantij Patriarcha Augusti Fratre vita functo, Antonius, cognomento Cauleos, ſublegitur. Stephanus ſanè ad natalium ſplendorem, morum Sanctitatem addidiſſe conſtat. itaque in Græcorum Menologio inter Sãctos recenſetur. extant Leonis Fratris Nouellæ ad eum Conſtitutiones complures ad Eccleſiaſticum fermè rerum ſtatum pertinentes.

S. Rẽbertus. *Adã. l. 1. c. 38.*

Hoc ipſo tempore Rembertus Danorum Apoſtolus, qui Anſgario ſucceſſerat, æternum laborum præmium, morte obita, conſequitur.

Prodigia. *Glab. l. 2. c. 5*

Aurelianis Galliæ Vrbe nobili, Christi è Cruce pendentis Imago lachrimas vbertim fundere palam viſa: tum lupus Templum ibidem ingreſſus, arreptoq. dentibus fune tintinabulo conſuetum Populo ſonitum edens, ſequutum poſtea Vrbis incendium portendiſſe viſa ſunt.

Ad Italiæ motus, ex Imperij ambitu, Galliæ, ac Germaniæ clades accedunt ex Hunnorũ incurſionibus, quas Luitprandus huius temporis Scriptor deplorat. Chri. Ann. 889.

Morauiæ quoque Principis ab Arnulfo Rege defectione, Prouinciæ clades maxima illata eſt. Chri. Ann. 890.

At vero Alanus Britonum Princeps, *Regin.* dele-

deletis Northmannorũ copijs, ex voto à ſe, ac ſubditis ſibi Populis, nuncupato decimã bonorũ omniũ partẽ D. Petro, Romanæq. Eccleſiæ adiudicauit. *Decima Rõ. Eccl. pẽduntur.*

Chri. Ann. 891. *Luitpräd.* Altero ac monageſimo ſæculi anno Stephano Papa vita functo, Formoſus Portuenſis Epiſcopus ſubrogatur. cũ verò nec illius obitus, nec huius electionis dies certa habeatur illud conſtat, Formoſum, non ſinè turbis Pontificatum adeptum Sergio Diacono illum ambiente. *Steph. PP. obitus. Formoſus ſuccedit.*

Chri. Ann. 892. Sequenti anno Vuido Imperator ab eo Romæ coronatur. ex hoc ſanè tempore Imperij ipſius anni iurè numerantur; quamquam ille dudum ſeſe pro Auguſto geſſerat. id vbi præſtitit Formoſus, non Arnulfi modo, ac Berengarij Competitorum, ſed Romanorum quoque Ciuium in ſe odium conciuit. *Vuido coronatur.*

Carolus interim cognomento Simplex, vixdum pubeſcens, à Fulcone Rhemenſi Antiſtite Rex Francorum vngitur; Odone Comite, qui Regium nomen inuaſerat Synodi etiam ſententia reiecto. *Carol. Sĩplex.*

Chri. Ann. 893. Poſt hæc Lambertus Iunior à Vuidone Patre Collega adſcitus, ab eodem Formoſo inauguratur. *Labertus Imper.*

Curop. Excitatum hoc tempore inter Simeonem Bulgarorum Regẽ, ac Leonem bellum ad plures deinceps annos perductum eſt. tum verò accidit, vt

Bul-

Bulgari, qui Græcorum blanditijs à Romana Eccleſia deſciuerant, ſponte ſeſe iterum eidem ſubiecerint.

Porrò cum Odo Comes ſuper Regno negocium Carolo Adoleſcenti adhuc faceſſeret; Formoſus illum ab incepto vti deſiſteret, pro imperio monuit. pari vſus ſeueritate aduerſus Eduuardum Regem, atq. Epiſcopos, qui apud Angliam erant reliqui, quorum negligentia Eccleſiæ complures, ob illatas à Northmannis clades dudum Paſtoribus deſtitutæ, pace reddita, viduatæ adhuc perſiſterent. Concilio itaque coacto, ſalubria multa decernuntur, Pleimundus ipſe Cantuarienſis Archiepiſcopus, placando, vt Vuillelmus ait, *Apoſtolico*, deſtinatur. Chri. Ann. 894. *Regin. Vuil. malm.* *Synod. in Anglia.*

Apud Germaniam quoq. Eccleſiaſtico rerum ſtatu ob Ciuilia pariter, atq. externa bella, mirum in modum collapſo, Synodus Triburienſis cogitur, Attone Moguntino indicente, cui Arnulſus Rex interfuit, ſancitique in ea Canones ſunt duodeſexaginta, qui adhuc extant. Chri. Ann. 895. *Regin.* *Synod. Tribu-riẽſis.*

Peracta Synodo Arnulſus Formoſi accitu Romam venit: Romanorum Ciuium complures, quod Pontificem ſeditioſe antea vexaſſent, ſupplicio afficit; quæ res Formoſo odium, atq. inuidiam conflauit maximam, tum Auguſtale collatũ Regi Diadema inconſtantiæ illi notam inuſſit. hanc ſanè Chri. Ann. 896. *Luitp. l. 1. c. 8 Addã. l. 1. Regin.* *Arnulſus Romæ.* *Coronatur.*

Ar-

Arnulfi inaugurationem Romana Synodus ſub Ioanne IX. poſtea celebrata, per ſubreptionem, vt docet, peractam, reiecit: Germanorum tamen Scriptorum in ſuos ſtudio factum eſt, vt Arnulfus inter Romanos Cæſares, Vuidone, ac Lamberto præteritis, poſt Carolum numeretur.

Chri. Defuncto poſtmodum, ſub anni exi- *Formo*
Ann. tum, Formoſo; nouo inuente, pontifi- *ſi obi-*
897. catum per vim capit Bonifacius homo *tus.*
Regin. nefarius, qui ſtatim à Stephano per *Boniſ.*
Luitp. vim pariter deijcitur. Stephanus por- *Steph.*
*l.1.c.*8 rò (Sergio hæc tribuit Luitprandus) *VII.*
peſſimo ad poſteros exẽplo, Formoſi *eius fa*
veluti, vitio creati Pontificis, quod *cinus.*
Portuenſis Epiſcopus iam tum eſſet, Acta omnia reſcindit; quodque immane dictu eſt, effoſſum illius cadauer, Pontificalibus exutum veſtibus, tribuſque abſciſſis digitis, quibus Populo benedicere mos eſſet, proijci in Tiberim iubet; tum, quod deteſtandum eſt magis, per coactam poſteà Synodum, hæc ipſa probari voluit. quis hunc Stephanum inter Pontifices numerare auderet, niſi id factum à maioribus ſciret? portentum huiuſmodi execrari viſi ſunt lapides ipſi, quippè, hoc ipſo tempore, Lateranenſis Baſilica ſponte corruit; quo pacto etenim ſtarent parietes, ipſa, fundamenti, angulari concuſſa petra, cæterum quod ad Formoſi cadauer ſpectat repertum poſtea à piſcato-

Digitized by Google

ſcatoribus, Vrbiq; redditum, cum Vaticanæ Baſilicæ inſerretur, ſacræ Imagines venerabundæ excipere ſunt viſæ, eiuſq. Pontificatum comprobare.

Pace cum Oddone, quem alij Ottonem vocant cōpoſita, Carolus Rex æquo veluti iure cum eo regnabat. id cum ægrè non tam ipſe, quam qui illi à conſilijs erant, concoquerent, aduerſus Oddonem, inire cum Northmannis fœdus ſtatuunt. quod cum perſenſiſſet Fulco Remenſiū Antiſtites, cuius ſub tutela Carolus fuerat, acres ad eū literas dedit, diuinum ei iudicium denuncians ſi Ethnicos Barbaros auxilio vocaret. neq. enim diſtare admodum adiebat, vtrum quis Idola coleret, an colentibus fœdere iungeretur. his permotus Carolus impij fœderis conſilium abiecit. gratam porrò fuiſſe Deo Regis pietatem, euentus docuit; Oddone quippè haud diu ſuperſtite, quæ illi parebant Diciones ad Carolū ſponte rediere, quas Northmannorum copiæ longo vix tempore debellaſſent. documento Chriſtianis Principibus qui nam hominum conſuli ab ipſis tutius poſſint, aut debeant. Chri. Ann. 898. *Regin. Frod. l. 1. c. 5*

Vuidonis atque Arnulfij mors. Eodem fere tempore Vuido Auguſtus, dum Arnulfum bello petit ad Tarum amnem, repentina ſanguinis vomitione, Arnulſus ipſe phtiriaſi, extinguntur. Chri. Ann. 899.

Steph. ſtran- Sequitur Chriſti annus nongenteſimus, Chri. Ann. 900.

ſimus, quo Stephanus Sede, quam per *gula-*
vim inuaſerat, per vim deiectus, custo- *tur.*
diæ traditus, ſtrangulatur. id à Scri-
ptoribus nequaquā proditum ex eius
Epitaphio cum cæteris Vaticanæ Baſi-
licæ monumentis a Petro Mallio, qui
Alexandri III. tempore vixit, deſcri-
pto conſtat.

'rod. Hoc ipſo anno Fulco Rhemorum *Fulco*
7.c.9 Antiſtes laudatiſſimus a Balduini Flā- *Episc.*
driæ Comitis Satellitibus interficitur. *neca-*
hic eſt ille Balduinus, qui Caroli Calui *tur.*
Filiam Viduam Iuditam per vim du- *Bal-*
xerat, quique Eccleſiarum ſpolijs di- *duinus*
tatus, priuatis primo, dein Synodali-
bus à Fulcone literis fuerat increpitus.

'litpr Hæc dum apud Galliam peragun-
tur, bellum atox inter Berengarium,
ac Ludouicum Boſonis Comitis Fil.
Regia Francorum ſtirpe editum de
Imperio conflatur. Victorque Ludo-
uicus Auguſti inſigna Romæ conſe-
quitur.

teph. Stephano, vt diximus, interempto, Chri.
cceſ- Romanus; Huic quatuor non amplius Ann.
res. menſibus ſuperſtiti, Theodorus hoc 901.
nomine II. ſuccedit; eo verò viginti
non amplius diebus Pontificatu fun-
cto, Ioannes huius nominis IX. in Pe-
tri ſede collocatur. Quo tempore Ni-
colaus Vrbis Regiæ Patriarcha Leonis *Io. Cu-*
Aug. iuſſu depoſitus, in exilium agitur, *rop.*
non alia vt ferunt, de cauſa, quā quod *Conſt.*
Nup- quartas ipſius nuptias conſecrare ab- *Leon.*
& poſt nue- 90.

ſecundas vetita. nuerit. ſanè ab ipſo pridem Leone ſancita lex fuerat, qua nō modo quartum, ſed tertium quoque connubium vetabatur; quod ipſum & ſacris Canonibus decretum fuerat. Eo deiecto, Euthimius Vir integerrimus ſubrogatur.

Leonis vitæ diſcrimē Poſt hæc Auguſtus ipſe vitæ diſcrimen adit ineunti Templum ab inſano quodam fuſtis ceruici incuſſus, vitam vtique ademiſſet, niſi penſilis lycnus forte intercedens ruentis impetum ictus fregiſſet.

Hoc eodem tempore, poſt Encænia in Ouetenſis conſecratione Tem-*Synod. Ouetēſis.* pli ab Alfonſo Rege celebrata, Synodus eadem in Vrbe cogitur, cuius Acta adhuc extant.

Eduuardi quoq. Angliæ Regis pietatis ſtudium hoc tempore enituit, qui, aduerſus Etelualdum propinquum ſuum ſacratæ Deo Virginis raptorem, ſacrilegium vlturus, exercitu comparato, raptam ab eo Virginem victor in Cœnobium retraxit.

Per idem tempus Himerius à Leone Auguſto Legatus ad Sarracenos, qui Cretam incolebant, miſſus, in Paron Inſulam cum diuertiſſet rem ſcitu dignam ab Anachoreta ibidem edo-*Theoctiſte Lesbia* ctus eſt, quam ſcriptis prodidit. Theoctiſte, Sacrata Deo Virgo, Lesbo, cum preda reliqua à Pyratis Sarracenis abacta, cum his Paron attigit: Excenſione

facta,

facta, fuga in ſiluas pia ſeſe Virgo proripuit. Prædonibus indè recedentibus, eiſdem in ſiluis vitam agere cum decreuiſſet, ſponte enaſcentibus ibidem herbis, ac lupinis victitans, annos poſt hæc quinque, ac triginta, conſumptis veſtibus, nuda vt plurimum tranſegit. quibus denique exactis, Deo Duce, Venator quidam delatus ad eam eſt. hunc illa de ſuo ipſius nomine, ac ſtatu edoctum, vt Sacroſanctum Chriſti corpus ad ſe deferret, orauit; quo impetrato, Simeonis Canticũ occinens, ad Superos migrauit hanc Græci, Menologio adſcriptam, inter Sanctos colunt, eius memoriam Nouembris die decima recolentes.

Interim Hunni, qui iam Vngari dicebantur, Germaniam populati, Italiã inuadunt. principio à Berengario victi, vt relicta preda, abire incolumes poſſint, ſuppliciter petunt; ſuperbo à victoribus Italis reſponſo reddito, audaciam ex deſperatione ſumunt, fuſiſque Berengarij copijs ægrè tandem, pecuniæ vi maxima accepta, receſſit; documento omnibus relicto, effugium Hoſtibus vltrò aperiendum.

Chri. Subindè Ludouicus Imperij titulos *Lud.*
Ann. iam adeptus, ad auiti Italiæ Regni *Aug.*
903. ſpem ilico erectus, bellũ intulit Beren- *oculis*
904. gario, à quo tamen victus, captuſque, *orba-*
Regin. oculis orbatus eſt. eo tum metu ſolu- *tur.*
Chrō. tus Berengarius Romam cum exercitu *Berẽg.*
petit, *Imp.*

petit, atque Imperij titulos à Ioanne Pontifice per vim eripit. cæterum poſt
Synod. triplex receſſum coacta, per Ioannem Synodo, Imperium per vim partum eidem abrogatur. tum Pontifex cum multos Romæ eſſe, qui Berengario ſtuderent, animaduertiſſet, Rauennam cum Epiſcopis conceſſit; vbi Conuentu iterũ habito Epiſcoporum LXXIV. Stephani Synodum, aduerſus Formoſum celebratam, abrogat, ac flammis tradit: tumuli illius violatores Anathemate damnat. *Synodi huius Rauennatis, ac Romanæ paulo ante clebratæ Acta non antea impreſſa, ab Authore huc allata, apud eum require.* porrò tertiam adhuc à Ioanne Synodum fuiſſe celebratam, ex eius Epitaphio, cum reliquis Vaticanis monumẽtis, Mallij opera collectis, edocemur.

Ioãnis IX. obitus. Igitur tertio Pontificatus anno vix dum exacto extinctus, Succeſſorem habet Benedictum, qui à charitate in pauperes commendatur, quod ex eius tantum ſepulchrali inſcriptione conſtat, cætera obſcurus. Chri. Ann. 105.

Benedictus IV.

Leo V. Huic Biennio vix ſuperſtiti, Leo V. ſublegitur ob XL non amplius dierum Pontificatum adhuc obſcurior. pulſum verò illum atque in carcerem detruſum à Chriſtophoro tradunt. ſed nec Chriſtophori ſedes diu ſtetit immota, Sergio illam ſeptem omnino poſt menſes inuadente. Sunt hæc ſanè tem- Chri. Ann. 906. 907. 908. *Sige. Chrõ.*

Chriſtophorus PP *Serg. PP.*

Digitized by Google

tempora, non tam ſcriptorum inopia, quam ipſorum Pontificum, ac prauorum Principum Tyrannide teterrima, ac planè deploranda.

Theodora. Erat tum Romæ Theodora Senatoriæ ſtirpis Fœmina, forma, atque ingenio præſtās, ex Adelberti Tuſciæ Marchionis conſuetudine potentiam nacta; hæc Romanam Vrbem pro libidine adminiſtrabat. Filiæ porrò fuere illi duæ Matre ipſa procaciores, Marotia, ac Matri cognominis Theodora. *Marotia Theodora iunior* illam ex Alberto Marchione Albericum, qui Vrbis Principarum poſtea obtinuit, ex hoc autem, de quo eſt ſermo, Sergio Rom. ſedis inuaſore Ioannem, qui & ipſe Rom. Pontifex fuit hoc nomine XI. genuiſſe Luitprandus tradit; vt iniquam temporum conditionem deplores. cæterum quò longius viſus eſt Deus à ſua Eccleſia receſſiſſe, eò, rem propius introſpicientibus, magis intimè adhæſiſſe eſt cognitus, manumque, ne corrueret, ſubieciſſe. nam cum his, toto hoc ſæculo, malis vrgeretur, non, eſt inuentus qui priſtinum ei obſequium præſtare abnuerit, aut Schiſmate ab ea receſſerit.

Alfōſi facinus. Quo tempore Sergius Pontificatum inuadit; Garſias Alfonſi Filius, matre, ac Fratribus adnitentibus, conſpirat in Patrem. at Is, ne, domeſtico bello, Regni vires in Sarracenorum compē-

dium

Digitized by Google

dium exhauriret, ambienti Regnum Filio ſpõte cedit, vt qui hactenus Magnus dictus eſt, hinc iurè Maximus dici poſſet.

Synod. Rhemẽſis. Sequenti anno Synodus ab Herueo Rhemorum Antiſtite cogitur, *cuius Decreta ſaluberrima hic habes.* Chri. Ann. 909.

Sergij obitus. Anaſt. III. Triennio, non amplius, cum ſediſſet Sergius, diem obit extremum, cui ſublegitur Anaſtaſius. Chri. Ann. 910.

Lamberti Imp. mors. Eodem anno, qui ſæculi decimus numeratur, Lambertus Imperator moritur, dum ex venatione quietem caperet, ab Vgone Mediolanenſi Comite, cuius Patrem ſupplicio affecerat, interemptus Imperij anno VII. ætatis XXXII. *Luitprand.*

Leonis Imp. mors. Eius opera. Nec ita multò poſt Leo Græcus Imperator fato fungitur, Principatus anno ſexto, ac vigeſimo. extant Nouellæ ipſius conſtitutiones centum, ac tredecim: opera vero alia nec pauca, nec vulgaria, *quorum cathalogũ Authοr recenſet.* Chri. Ann. 911. *Curop. Cedr. Zonar.*

Leone extincto Imperiũ cum Cõſtãtino Filio Impuberi Alexander Frater capeſſit, à quo Nicolaus Patriarcha, à Leone, vt diximus, relegatus, reuocatur: Eutimius, qui ſubrogatus illi fuerat, expellitur. Alexander porrò ſequenti anno extinctus eſt.

Anaſt. PP. obitus. Moritur poſt hæc Anaſtaſius Papa vbi ſediſſet annos fermè duos. cui, Theodora, ac Filiabus ſuffragantibus, Chri. Ann. 912.

Lan-

Digitized by Google

Leo Oſt. l. 1. c. 5. Lu. tpr. l. 1. c. 12 Lando Sabinus genere, ſucceſſor datur, qui tamen haud diu ſuperſtes fuit, ſucceſſorem nactus Ioannē huius nominis decimum, qui Theodoræ Amaſius fuiſſe dicitur, ab eadem Eccleſiæ Bononienſi primùm, tum Rauennati haud ita pridem impoſitus. piget huiuſmodi portenta recenſere, quæ non niſi ad conſignanda tempora ab alijs quoque referuntur. *Lando ſuccedit, cui Ioānes.*

Alfonſus, ſub Regis Filij auſpicijs, prælio cum Sarracenis inito, inſigni victoria potitus eſt, dignuſque à Deo eſt habitus, qui, cælo iā maturus, apud ſuperos triumpharet. nec diu Garzias Filius ſuperfuit, in quem illud Sapientis quadrat. *hæreditas, ad quam in principio feſtinatur, in fine benedictione carebit.* *Prou. 20.*

Poſt Garziam, Ordonius Frater Rex creatur, qui Oueto Regni ſedem Legionem tranſtulit.

Sigeb. Chr. Ad hunc item annū ſpectat Bernonis obitus, qui Cluniacenſis Coenobij, atque Inſtituti Fundator fuit, quod quidam Odoni, qui poſt eum eidem Monaſterio præfuit, falsò tribuunt. *Berno Cluniacēſis.*

Matth. ue... ym. Moritur hoc eodem tempore Ludouicus Germanorum Regum, è Caroli Magni ſtirpe, vltimus, poſt quem Corradus e Frāconia à Germanis Proceribus Rex creatur. Eodemque tempore, qui Northmannis imperitabat, *Lud. Germ. Reg obitus. Corradus.*

Rollo. Rollo Chriſtianam fidem amplexus,

P ſacro

Digitized by Google

ſacro Baptiſmate initiatur.

Ragnerius. Ragnerius interim Dux Lotharingię, poſt Principatũ tyrannicè adminiſtratũ egregiũ chriſtianæ pietatis, atq. expiationis ſpecimen dedit, Diplomate hac de re edito, quod inter vetera Lotharingiæ monumẽta, ac clara ſtẽmata deſcriptum, *ab Authore hìc recitatur.* Chri. Ann. 913.

Simeõ Bulg. Rex. Byzantium Bulgari obſidebant, cum Patriarcha ad Simeonem eorum Regem profectus in Caſtra, ita eum demulſit, vt, pace inita, conuiuio à Conſtantino Aug. exceptus ſit. Tum Sarraceni, qui apud Garilianum, maximo rei Chriſtianæ damno, diu conſederãt, à fœderatis Italię Populis, collata quoque à Græcis opera, debellantur. *Berengarius* Berengarius Imperij iterum titulos extorquet. Chri. Ann. 914. *Curop. Cedrẽ.* Chri. Ann. 915. *Luitp. l. 2. c. 14. Leo Oſ. Chr.*

Germania clades Germaniam porrò hinc Dani, Sclauique, inde Vngari, ac Boemi populationibus infeſtam habent, à quibus & ſacra vaſa, atq. Imagines, ipſiq. adeo Sacrorũ Miniſtri ludibrio ſunt habiti.

Item Galla. Huiuſmodi dein procella Lotharingiam, ac reliquam deinceps Galliam peruaſit. Quo tẽpore Bulgaricum iterum apud Thraciam bellum exarſit. rem pluribus tradit Curopalates, ex quo alij, qui Ciuile poſteà conflatum referunt; quo factum, vt Conſtantinus vix tum puber Romanum Patricium Claſſis Præfectum Cæſarem dicere coactus ſit, Filiamque ipſius Helenam Chri. Ann. 917. 918. 919. *Romanus Patricius*

Vxo-

Vxorē ducere. tum verò Zoe Auguſti
Mater detōſa,ac monaſterio eſt clauſa.
Hoc eodem anno ſæculi vndeuige-
ſimo, obijſſe Corradus traditur, poſt
quem Henricus Ottonis Saxoniæ Du-
cis Fil. Germaniæ Regnum obtinet.
Chri. Ad Hunc,ſequenti anno,Carolus co- *Carol.*
Ann. gnomento Simplex Gallorum Rex ex- *Sim-*
920. ternis pariter bellis, ac domeſticis ſe- *plex.*
Viti- ditionibus exagitatus, Legatione in-
hind. ſtituta, ſacras Dioniſij Martyris reli-
quias miſit, haud vanè teſtatus Fran- *Eius*
corum ſe gloriā in Saxones transfere. *vatici*
Chri. Duplici hoc tempore Schiſmate, *nium.*
Ann. Byzantij Eccleſia laborabat, altero ex
921. Euthymij deiectione, ex Leonis, de
up.ad qua diximus, poligamia altero. coa-
i.901 cta itaque eadem in Vrbe Synodo, *Poliga*
ſciſſura huiuſmodi coaluit.porrò quod *mia le*
ad polygamiam ſpectat, firmatum eſt *ges.*
heod quibus ex cauſis tertias ſummum inire *Mirū*
Balſ. nuptias liceret, quibus non liceret. *de ite-*
it. 3. cæterum has apud Græcos tantum le- *rato cō*
le Lai ges viguiſſe, apud Latinos modum *iugio.*
is & nullum iteratis nuptijs fuiſſe impoſitū
n ep. conſtat. itaque D.Hieronymus nouiſ-
Baſ. ſe ſe mulierē ſcribit, quæ vigintiduos
n Iou. Viros extuliſſet, Virum contra, qui
1. & vni, ac viginti Vxoribus ſuperfuiſſet.
p. ad Angli hoc tempore complures,qui,
Ageru religioſo ex more,Romam peregrina-
hiā. bantur in ipſis Alpium anguſtijs à Sar- *Sarra*
Frod. racenis intercepti, trucidati, ac lapi- *cen.*
iſtor. dibus ſunt obruti. at non idcirò Gen- *graſſa*
hem. *tores.*

Digitized by Google

tis pietas extincta eſt; itaq. hoc ipſum ſequenti quoque anno, Barbaris ex inſidijs erumpentibus, vſu venit.

Quo Bulgari iterum, atque iterum Byzantium oppugnant. *Chri. Ann. 922.*

Galliæ vero Proceres ſeditione aduerſus Carolum Regẽ excitata, quod Is, Aganoni cuidam obnoxius, omnia ad illius nutum agere videretur, Robertum eligunt Regem. *Io. Curop. Frod.*

Robertus Galliæ Rex

Itali quoque Berengarium auerſati, Rodulfum Burgundiæ Principem euocatum, Regem conſtituunt. *Luitp.*

Berẽg. Regno exuitur.

At Carolus, vt Robertum Regni æmulum deijceret, ſalubrium Fulconis, Rehemenſis olim Antiſtitis, monitorum immemor, Northmannos auxilio vocat. igitur, prælio inito, principiò Victor, Robertum imparatum, & ex pactis inducijs ſecurum interficit; mox victus ab Vgone illius Filio capitur, ac cuſtodiæ traditur: Regnum Rodulfo è Burgundia accito traditur. *Chri. Ann. 923.*

Pelag. Eugenia mart.

Hoc tempore Pelagius Puer, atque Eugenia, non fidei tantum, ſed pudoris quoque tuendi cauſa, à Sarracenis martyrium in Hiſpania conſequuntur.

At Berengarius Italos, quorum opera deiectus Regno fuerat, vlturus, Hũnos exciuit. ab his clades maxima Galliæ Ciſalpinæ illata eſt: Ticino in primis Regiæ Vrbi procella huiuſmodi incubuit, qua Vrbs ſolo fermè æquata, ſplendorem priſtinum omninò *Chri. Ann. 924. Luitp. Frod.*

Ticini excidium.

nò amiſit. præter priuatas, ſacræ ædes quadraginta amplius incenſæ; cum his populi multitudo innumera, quæ in eas confugerat, atque adeo ipſius Vrbis Epiſcopus, vna cum Vercellenſi, ambuſti ſunt, aut fumo interempti. Exin victores Barbari Galliam petentes, Alpes ingreſſi, à Rodulfo, atque Vgone Viennenſi harum anguſtijs intercepti, maxima ex parte cum præda vitam amiſere. Igitur Berengarius his, alisſque facinoribus ſuorum quoque odio laborans, eorum conſpiratione interficitur. *Berengarij cædes.*

Frod. Rodulfus quoque lethali, hoc tempore, correptus morbo quibus pietatis artibus conualuerit, operæ preciū eſt recenſere. deſperata, vt videbatur, iam ſalute, deferri ſe ad S. Remigij ſepulchrum Rhemos curat; ibi dum menſe integro ſpe nunquam deſtitutus, decumbit, regios interim theſauros, in Burgundiæ, ac reliquæ fermè Galliæ Eccleſias, ac Monaſteria partitur. hoc ſtudio pius Princeps, ſpe haud quaquam fruſtratus, conualeſcit. *Rodulfi pietas.*

Hoc anno Vir eximius Vdalricus Burcardi Sueuiæ Ducis ex Filia Nepos, Auguſtæ Vindelicorum Epiſcopus conſecratur, cuius res geſtas, qui cum eo vixit Author, rudi ſtilo, ſed ſinceritate mira ſcripſit. verum obliuione iam ſepultum commentarium Marcus Vuelſerus Auguſtanus Ciuis *S. Vdalricus.*

Digitized by Google

Vir in primis pius, ac eruditus (quo illi nomine omnes benè precari par eſt) typis cudendo, ac notis illuſtrando, ab interitu vindicauit.

Ordoneus Rex moritur. Eodem fere tempore Ordonius, Sarracenorum terror, in Hiſpania moritur, cum annos regnaſſet paulo amplius decem. hunc Froilas Frater hoc nomine II. in Regno ſequitur ex promiſcua ſontium, atque inſontium cæde, *ſæui* cognomen adeptus. *Froilas ſuccedit.* quo, poſt annum, extincto, ab alterius anni interregno, quartus huius nominis Alfonſus Garziæ, ſiuè, vt alij tradunt, Ordonij Filius ſubrogatur, *Alſonſus IV.* cum interim Ramirus ex Alfonſi Magni liberis quartus Aſturie Regnum ſibi vindicaret. *Ramirus.* *Luc. Tud.*

Rõ. ſedis authoritas. Eduuardo Angliæ Rege vita functo, Ethelſtanus ſucceſſerat. Hic Elfredum Regni æmulum expertus, ab eoque inſidijs appetitus, re comperta, grauiſſimam Maieſtatis cauſam Romam ad Ioannem, qui Pontificatum vtcunque adminiſtrabat, defert; tanta erat Rom. Sedis, etiam nefariè infeſſæ authoritas. *Vuil. l. 2. c. 6.*

Mirũ de periuro. Elfredus itaq. iudicio poſtulatus, Romam profectus, cum ante Aram Principis Apoſtolorum coram Ioanne inſontem ſeſe intentati criminis eſſe peieraſſet, mirum dictu, ita, vt erat, ſtatim concidit, ſublatuſque à ſuis ſemianimis, die indè tertia extinctus eſt. porrò extincti cadauer non antea Eccleſiaſticæ ſepulturæ traditur, quam

Rex

Rex ipſe Etelſtanus certior de his factus propinquorum illius precibus exoratus, literis ad Ioannem datis, aſſenſum prebet.

Chri. Ann. 915. *Frod. l. 4. c. 19.* Cum ſacrum inaugurãdis Regibus; vnguen Rhemis apud Galliam ſeruaretur, eaq. ex cauſa maxima eius Vrbis Antiſtes auctoritate polleret, totiuſque Regni cardo in eo quodammodo verti videretur; Heribertus Aquitaniæ Comes, Regno inhians, pactum cum Seulfo eam tum Eccleſiã adminiſtrante init, vt ſuus poſt eum Filius, tum adhuc infans, eam obtineret. re ſic tranſacta, haud ità multò poſt Comitis Satellites, moræ impatientes, Seulſum veneno tollunt. res tum accidit nunquam antea viſa, auditaue, vt Puerulus non dum quinquẽnis Archiepiſcopus, ac totius Galliæ Primas eligeretur. vtinam eo Sæculo ortum monſtrum, cum eo pariter interijſſet; quodque à malo tum Principe vſurpatum, à peſſimo Pontifice comprobatum fuit, bonos deinde Principes vſurpare puduiſſet. *Quinquẽnis Puer Epiſcopus.*

Chri. Ann. 926. Iam vero Ciſalpini perindè, ac Berengarij, Rodulfi quoq. regimen, per ſummam inconſtantiam, pertæſi, Hugonem Comitem Arelatenſem Lotharij olim Regis, ex Filio Nepotem, Regem conſtituunt. *Hugo Ital. Rex.*

Chri Ann. 927. Porrò apud Galliam Herluinus Comes, quod Vxore adhuc ſuperſtite, aliam duxiſſet, publicam criminis ex-

Synod. Tro-ſleij. piationem egit, Synodo ea de re Troſleij coacta. Heribertus verò, quo de meminimus, Ioannis Papæ denunciationibus territus, Rodulfum quoque infeſtum habens, Carolum Regem cuſtodiæ eximit. cæterum haud ità multo poſt, pace cum Rodulfo cōpoſita, Ioanne quoque gradu deiecto, infælicem Regem in cuſtodiam reuocat.

Benno Epiſc. Eodem fere tempore Benno Epiſcopus Metenſis, ex Eremo ante biennium petitus, ab eiuſdem Vrbis Ciuibus Chriſtianæ diſciplinæ impatientibus, per ſummū ſcelus, excæcatur. qua *Synod. Duiſburgi.* de re Synodo Duisburgi habita, ſacrilegi Ciues Anathemate damnati ſunt.

Alfonſus Rex Monachus. Regnū repetit cæcatur. Apud Hiſpaniam verò Alfonſus rerum humanarum pertæſus, Monaſticū vitæ genus amplexus, Ramiro adeptū paulò antè regnum reliquit. verū propoſiti haud quaquam tenax, illud dum repetit, à Ramiro captus, luminibus orbatur, qua pœna tres quoque Froilæ Filios Regno pariter inhiantes poſteà affecit. quamquā ſæuitiæ exindè pœnitens, egregijs pietatis operibus crimen expiauit. *Ambr. Moral. l. 16. c. 5.*

Simultate inter Ioannem, qui XV. iam annum Pontificatum geſſerat, ac Marotiam eiuſq. Virum Vidonem Tuſciæ Marchionem exorta, Ioannes ipſe capitur, ac cuſtodiæ datur, vbi poſtmodum moerore confectus, ſeu, quod alij tradunt, ceruicali occluſis fau- Chri. Ann. 928.

faucibus, obijt. poſt quem Leo, hoc *Ioãnis*
nomine VI. Pontificatum adipiſcitur, *PP. obi*
& ſeptimo dein mẽſe, carceri, & ipſe *tus Leo*
mancipatus, deponitur, Succeſſorem *VI.*
nactus Stephanum Octauum, ſeu, vt *Depo-*
plerique vocant, ſeptimum. *nitur*

Curop. Simeon interim Rex Bulgarorum, *Steph.*
poſt Thraciam, ac Macedoniam dire- *VIII.*
ptas, Byzantium iterum adortus, auro *Simeõ*
demum non ferro pellitur. *Bulg.*

Romanus tum, quem Conſtantinus *Rex.*
Gener Cæſarem, vt diximus, appellauerat, potentia in dies auctus, non iam pro Auguſto tantum ſe gerebat, ſed primo etiam loco inſcribebatur. inſuper hoc eadẽ anno, Stephano, ac Conſtantino Filijs Maximo in Templo coronam impoſuit Auguſtalem, Theophilacto Filiorum minimo in Clericum attonſo.

Chri. Quod ad res ſpectat occidentaliũ;
Ann. Carolus cognomento Simplex Galliæ
929. Rex in carcere moritur, Ludouico Fi- *Lud.*
lio relicto, cui, quod apud Angliam à *Tran-*
Rege auunculo educaretur, Tranſma- *ſmari-*
rino nomen eſt inditum. *nus.*

Sigeb. Commendatur hoc tempore Hen- *Henri*
Chrõ. rici Germ Regis pietas in ſacrarum *ci pie-*
Sur. 3. cultu reliquiarum. cum enim audiſſet *tas.*
Oct. apud Rodulſum eſſe Lanceã, ex claui parte, quo Chriſtus Cruci ſuſſixus fuerat, compactam, Legatione ad eum inſtituta, enixè illam petijt. cum impetrare ratione alia nequiret, intentatis

demum minis extorſit. porrò tãti eam precij ad ſui, ac Regni tutelam eſſe duxit, vt Rodulfo, non aurum modo abunde miſerit, ſed Sueuiæ quoque partem donauerit.

Nec in eo minus Henrici pietas eluxit, cum ſequenti anno deuictos à ſe Abroditarum, ac Northmannorum Reges Chriſtianos reddidit. Chri. Ann. 930. *Sigeb. Chr. Adã. l. 1. c. 49.*

Steph. PP. obitus. Stephano poſt biennium vita functo, Vuidonis Victrici, ac Marotię Matris potentia, Ioannes huius nominis XI. adhuc Adoleſcens, Romanus Pontifex conſtituitur, nullis legitimis Comitijs, aut ſuffragijs adhibitis, huiuſmodi parere, atque alere hoc tempore coacta eſt monſtra ſacroſanta Romana Eccleſia. Chri. Ann. 931.

Arnoldus. Nouis exinde motibus Italia concutitur Arnoldo, quem alij Arnolfum nominant, Bauarię Duce aduerſus Hugonem Regem Veronam vſque progrediente; qui tamen ab Hugone indè pulſus receſſit inglorius. huic cum, ad ad Militum ſtipendia, pecunia haud ſuppeteret, eam ex ſacrarum ædium, ac cœnobiorum præda congeſſit. Chri. Ann. 932. *Sigeb. Chr. Luit. l. 3. c. 11.*

Hugonis & Marotia nuptia. Tum vero Marotia impudens Meretrix, Vuidone viro vita functo, Hugonem Regem defuncti Fratrem Romã vocatum, ad inceſtas nuptias, formæ, qua præſtabat, fidens, pellicere non dubitauit, ipſius Vrbis dotale veluti Imperium pollicita. igitur Hugo Chri. Ann. 933. *Luitp. ibid.*

Vr-

Vrbem ingreſſus, Marotiæ nuptijs potitus, pro imperio munia, in ea omnia adminiſtrabat; cum Priuignum Albericum Adoleſcentem, quod parum ſcitè aquam ſibi abluendis manibus, miniſtraſſet, alapha percuſſum, ad irã adeo extimulauit, vt Is Romanos in concionem vocatos, ad impotentis animi Regem Vrbe expellendum perpulerit. quo, ex animi ſententia peracto, Romani Ciues Regibus ſimul, ac Pontificibus contemptis, veteris Reip. formam reuocaſſe viſi ſunt. *Hugo Vrbe pellitur.*

Viti-ch.l. 1. Germaniam Vngari, iterum adorti, ferro, ac flamma vaſtabant, cum Henricus Rex obuiam illis factus, nternecione eos deleuit, cæſis ex his quadraginta fere millibus. *Hẽrici victoria.*

Stephano interim Byzantij Patriarcha, qui Nicolaum ſequutus fuerat, vita functo, Theophilactus Romani Augusti Filius vix dum puber, ſublegitur, Triphone Monacho, dum Is legitimæ eſſet ætatis, adiutore, ac ſacrarum rerum adminiſtratore addito.

Chri. Ann. 934. Huius ipſius Theophilacti precibus Ioannes, qui Romanum Pontificatum vtcumq. adminiſtrabat, Alberico Fratre adnitente à Grçcis muneribus corrupto, eidem Theophilacto, ac alijs deinceps Byzantij Patriarchis conceſſit, vt pallio in poſterum abſque Rom. Pontificis collatione, vti poſſent, quo grauiſſimum Rom Eccleſiæ vulnus in-

Digitized by Google

flictum eſt; cum idem poſtea ſibi licere Orientis Epiſcopi reliqui, ſine diſcrimine voluerint.

Rhemenſis iterum Eccleſia quinquenni Puero, quem diximus, deturbato, Arthaldo integre ætatis, ac doctrinæ Viro iam fuerat credita, qui & Pallium à Ioanne quantumuis illegitimo Pontifice, expetierat, ac impetrauerat. ab eo igitur hoc anno, qui ſæculi eſt quintus, ac trigeſimus, Conuentus Prouincialium Epiſcoporũ cogitur, in quo rerum Eccleſiaſticarum inuaſores iudicio poſtulantur. Chri. Ann. 935. *Frod.*

Artaldus.

Synod. Rhemẽſis.

Hẽrici Germ. Reg obitus.

Sequenti anno Principum decus, ac Chriſtianæ religionis columẽ Henricus Rex deceſſit, Ottone Filio Regni, ac gloriæ hærede relicto. Chri. Ann. 936.

Quo pariter anno Epiſcoporum, ac Procerum Conuẽtu Lauduni habito, Ludouicus Caroli Filius Galliæ Rex inungitur, ex Anglia euocatus.

Synod. Laudunenſis.

Io PP. obitus.

Leo VII.

Eodem fere tempore Ioannes moritur Rom. Eccleſiæ non tam Rector, quam inquinator, cui Leo huius nominis VII. haud pœnitendus Pontifex ſubrogatur.

Tum vero Hugo Rex Romam profectus arcta illã obſidione cingit. cæterum militibus fame, alijſque incommodis confectis, aut paſſim dilabentibus, componere cum Alberico Pacẽ cogitur, cui & Filiam deſpondit. firmata Pax eſt Sequeſtre Odone Clunia- *Luit. prãd. l. 4. in print.*

Odo Cluniacẽſis.

Digitized by Google

niacenſi, qui haud ità pridem, Leonis accitu, Romam venerat Monaſticam inibi diſciplinam reſtituturus.

Addit Luitprandus hoc ipſo tempore Genuæ fontem per diem totum manantem Sanguine inſtantem Vrbi cladem portendiſſe; eodem quippè anno à Mauris captam, direptamque, Pueris, ac Mulieribus abductis, Viris interemptis, Ciuibus pleriſque omnibus viduatam remanſiſſe. *Fōs sāguineus. Genuæ clades.*

Chri. Ann. 937. *Leo Oſt l. 1. c.* 58. Ad hæc delati in Campaniam Vngari, Prouinciam clade maxima affiſciunt. cæterum, dum preda onuſti recedunt, Pelignis, ac Marſis in vnum conſpirantibus, ad internecionem cæſi ſunt, tum preda maxima de predatoribus eſt capta.

Fœlicius ſanè Barbari in Galliam irrupere, opimaque inde ſpolia retulere tradit Frodoardus barbaro tum militi dextram aræ, quam prehenſauerat, ita inhæſiſſe, vt auellere eam nulla vi quiuerit; interciſo dein, ſociorum opera, hærenti lapide, fragmen illud auelli neſcium, deferre ſecum, oſtentui cæteris, Predonem coactum. alia inſuper diuinitus edita miracula Author idem recenſet, quem tu conſule. *Mirū de ſacrilego.*

Vuitich. l. 2. Interim relictus ab Henrico Patre hæres Otto, Comitijs Aquiſgrani habitis, ab Epiſcopis, Regnique Proceribus confirmatur: tum à Moguntino

Anti-

Antiſtite ſacris ritibus inungitur. id quo pacto peractum ſit, ex Vuithichindo eius temporis Authore licet cognoſcere.

Ramiri Victoria. Sequitur annus illata à Ramiro Rege Sarracenis clade memorabilis. cæſa è Barbaris dicuntur octoginta amplius millia: Abenain Rex, qui Cæſarauguſtæ imperabat, captus, atque in triunfum ductus eſt: Rex Cordubæ Abderagham, vix fuga elapſus, cum paucis cladi ſuperfuit. Chri. Ann. 938.

Per idem tempus Boemiæ Princeps Vuenceſlaus à Boleſlao Fratre interficitur, atque inter Martyres ab Eccleſia colitur. qua de cauſa bellum æque graue, ac diuturnum ab Ottone aduerſus parricidam ſuſceptum eſt, ac fœliciter demum confectum. *Vuitich. l. 2. Luitp. l. 4. c. 11*

Nec minori cum virtute, aut fœlicitate hoc eodem anno pugnatum ab eo eſt aduerſus Henricum Fratrem, qui cum Heberardo Francorum Duce, ac Giſleberto Duce Lotharingiæ fœdus inierat.

Leonis PP. obitus. Subinde Leo Pontifex vbi ſediſſet tres ferme annos cum dimidio diem claudit extremum, cui ſublegitur Stephanus homo Germanus. Nec ità multò poſt moritur Ethelſtanus, qui apud Angliam, latè regnabat, eius morte regnum ad Edmundũ Fratrem defertur. Chri. Ann. 939. Chri. Ann. 940.

Steph. IX.

Edmũdus Angl. Rex. Hoc item anno à Sarracenis Agaunanſe Monaſterium incenditur. illuc po-

poſtea cum S. Vdalricus Auguſtanus Epiſcopus acceſſiſſet, duas inibi Miſſas celebraſſe ſimul traditur qua occaſione nobilis illius Vitæ Scholiaſtes VVelſerus appoſitè docet liberũ olim fuiſſe Sacerdotibus quot vellent vna die miſſas celebrare: Concilij poſtmodum Saleguſtadiēſis decreto ſancitum fuiſſe, nē quis trium miſſarum numerum excederet. exindè Alexandrum ad vnam tantum reuocaſſe. *Pluralitas Miſſarum.* *c. ſufficit de Cōſec. d 1.*

Chri. Ann. 941. Heriberti Filius Hugo, quem adhuc infantem Rhemenſem Antiſtitem electum, eiectumque diximus, cum iam vigeſimum expleſſet annum, aduerſus Artaldum cauſam mouet, Conuentuque apud Sueſſiones habito, quod Is iureiurando ſeſe obſtrinxiſſet, numquam eius Eccleſiæ regimen recepturum, Hugoni cauſa adiudicatur. *Synod. ſueſſionis.*

Fridericus Moguntinus Archiepiſcopus, conſpirationis cum Henrico aduerſus Ottonem poſtulatus publica teſtificatione, per Corporis ac Sãguinis Chriſti perceptionē ſe purgauit. *Purgationis genus.*

Hoc anno Ruſſi Boreales Populi, quos Northmannos Luitprandus vocat, Claſſe per Euxinum delati, poſt immania ſæuitiæ exempla in Captiuos edita, à Græcis delentur. *Ruſſi* *l. 5. c. 6 Curop.*

Chri. Ann. 942. Francorum interim Proceres à Ludouico Rege rebellauerant. igitur Stephanus Rom. Pōt. paterne eos per Legatos, monet, ſuum vt Regem recipiant;

piant; ni faxint, atque ante Natalem Chriſti diem arma ponant, Anathemathe ſe illos damnaturũ denunciat tanti apud eos fuit Rom. Sedis auctoritas, vt ciuilis belli conſilia ſtatim abiecerint.

Rom. Sedis authoritas.

Cæterũ qui Gallicos haud ægrè tumultus ſedauit Stephanus, Italicos perindè, atque vrbanos componere haud valuit, Hugone iterum, atque Alberico diſſidentibus; cuius rei gratia Odo Abbas Cluniacenſis Romã iterum ex Gallia euocatur.

Luitp. l. 5. c. 1

Odo Cluniacẽſis.

Diſſidijs huiuſmodi diſtractis Italis, Græci Calabriam, Apuliam, ac Campaniæ partem maximam recipiunt. itaque hoc anno datum legitur Auguſtorum, qui apud Orientem imperabant, priuilegium inſigni ad Vulturni fontes S. Vincentij Monaſterio.

At Stephanus exacto Pontificatus anno tertio, vitæ finem ſortitur, Succeſſorem nactus Marinum, quem alij Martinum vocant. Hic componendæ inter Principes Pacis ſpe abiecta, in Cleri, ac Monachorum diſciplinã reſtituenda, ſacriſque ædibus inſtaurandis totus fuit.

Steph. PP. obitus. Marinus ſucceſsit.

Chri. Ann. 943.

Erioerto Comite è viuis ſublato Hugoni Filio, qui Rhemenſem Eccleſiam receperat, ab Artaldo indè eiecto, negocium faceſſitur. res iterum in diſquiſitionem vocata, non niſi Agapiti Papæ temporibus definita eſt.

Sed

Chri. Ann. 944. Sed & Triphon, quem Theophilacto Auguſti Filio Adoleſcenti Patriarchæ adiutorem datum memorauimus, cum, eo ſe moueri grabu, abnueret, Conuentu ea de re habito, inuitus loco cedere coactus eſt.

ſud. ad ã. 933 Curop. Luitp. l. 5. c. 5

Legatio hoc tempore à Conſtantino Aug. ad Hugonem Italiæ Regem mittitur pro conciliandis inter vtriuſque Filios nuptijs, ad nuptialia pacta illud additum, vt Græcorum Claſſis pellendis Italia Sarracenis mitteretur, quod & præſtitum ab eis eſt, & Barbarorum Naues magno numero exuſtæ ſunt.

Cæterum Hugo, qui terreſtres quoque illorum copias, eam poſt victoriam delere, haud ægrè potuiſſet à Berengario Marchione ſibi metuens, aduerſus illum, impium cum eiſdem fœdus init, in quem iure inuehitur Luitprandus.

Curop. Metaphr. 1. Aug. *Chriſti imago & epiſtola.*

Seruabatur, vt alibi meminimus Edeſſæ, Meſopotamiæ Vrbe; ſacroſancta Chriſti Seruatoris Imago Regi Abagaro ab eodem miſſa, cumque ea, Epiſtola ad eundẽ Regem à Chriſto reddita. Vrbs hoc tempore ſub Sarracenorum erat poteſtate, quam, vt reciperent, Græci magnis viribus obſidebant. igitur Sarracenorum ibidem Præfectus, ipſique Ciues Chriſtiani, Præfecti minis territi, obſidionis quoque incommodis fatigati, Chriſtia-

Edeſſa obſiditur.

Digitized by Google

ſtianorum licet compluribus obniten-
tibus, ſacram Imaginem ſacramque
Epiſtolam Græcis, vt recedant, ſpon-
dent. re ad Augg. delata, ſponſio reci-
pitur: Epiſcopi, qui ſacra pignora, ſinè
fraude accipiant, Edeſſam mittuntur,
à quibus Byzantium magno cum to-
tius Vrbis plauſu transferuntur.

Romanus cũ Filijs deijcitur. Sub ipſam tranſlationis celebritatem Romanus Aug. à Stephano Filio in ordinem redigitur, attonſuſque in Inſulam eijcitur. tum, menſe vixdum elapſo, Stephanus ipſe, ac Conſtantinus Frater, dum de Primatu inter ſe diſſident, totius Aulæ ſtudio in Conſtantinum Leonis Filium verſo (cui inane tantum Auguſti nomen ſupererat) ſuper menſa, vincti ambo, in Inſulam, & ipſi deportantur. *Curop. Luitp. l. 5. c. 9*

Vgo Rex deijcitur. Hugo interim à Subditis ſibi Populis, quorum odio laborabat, Regno deijcitur; Lotharius Filius Rex eligitur Mediolani. At ille, pecuniæ vi maxima ſecum ablata, Arelatenſes auitam Ditionem petit: tum in Burgundiam profectus, monaſterio inibi, Regio ſumptu, extructo, Monachus ipſe effectus eſt. *Monachus fit* Chri. Ann. 945. *Luitp. l. 5. c. 13. Leo Oſt l. 2. c. 64.*

Per idem tempus Ludouicus Gall. Rex, Hugonis Franciæ Ducis fraude, à Northmannis, quos ſibi fidos exiſtimauit, captus, non anteà cuſtodia exemptus eſt, quam ipſi Hugoni, quod petierat, Laudunenſe Caſtrum tradidit.

Se-

Chri. Sequenti anno Marinus Pont. de- *Mari-*
Ann. ceſſit, Agapito eidem ſubrogato. Dum *ni obi-*
946. apud Angliam, Edmundo è viuis ſu- *tus.*
blato, Edredus Frater Regnũ adeptus, *Agapi*
maximo illius Gentis bono, Dunſtano *tus.*
Cantuarienſi Archiepiſcopo illud tra-
didit adminiſtrandum.

Lothario poſtmodum, ac Berenga-
rio diſſidentibus, cum Conſtantinus
Græcus Imp. Lothario, cuius Sororē
Filio in matrimoniũ collocauerat, ſtu-
l.6.c.1 dere videretur, Berengarius Luitpran- *Luit-*
dum ipſum, qui hæc tradit, Byzantium *prand.*
legat. Is de ſua huiuſmodi Legatione *Lega-*
multa admiratione digna ſcribit apud *tio.*
ipſum legenda.

Chri. Moritur poſt hæc Edita Ottonis
Ann. Vxor vitæ ſanctitate inſignis fœmina,
947. quam miraculis quoque poſt mortem
Chrō. claruiſſe Ditmarus tradit.
l.2. Tum vero apud Hiſpaniam Aſtu-
Moral rienſis, apud Galliā Virodunenſis Con-
l.16.c. uentus celebrantur. & in eo quidem *Synod.*
18. multa, ad Chriſtianam diſciplinam ſpe- *Aſtur.*
ctantia, decernuntur; in hoc vero, Hu- *& Vir-*
gonis, atque Artaldi iterum cauſa di- *dun.*
ſquiritur. porrò Hugone Synodo adeſ-
ſe detrectante, Artaldo eadem adiu-
dicatur.

At Hugo ad dolos conuerſus Sige-
boldum Clericum ad Agapitum Rom.
Pont. legat adulterinas eidem literas
deferendas tradens, quaſi à Prouinciæ
Epiſcopis ſcriptas, quibus hi Hugo-
nem,

nem, à ſe electum, ab ipſo Agapito confirmari expeterent. annuit ille, fraude haud quaquam cognita; cæterum Marino ab eodem Agapito in Galliam legato, ad dirimenda inter Ludouicum Regem, atque Hugonem Comitem diſſidia, Rhemenſis quoque Eccleſiæ ſchiſma ſublatum eſt, ſententia pro Artaldo lata. Porrò Agapitus geſta per Marinum, atquæ Epiſcopos ab eo coactos apud Galliam, indicta Romæ Synodo confirmauit.

Chri. Ann. 948.

Chri. Ann. 948.

Synod. Roma.

Araldus Dan. Rex.

Hoc tempore Otto Rex Araldum Daniæ Regem debellauit; tum Chriſti fidem amplexantem, in gratiam receptum, precario regnare in poſterum permiſit. Sclauorum quoque Gentem ſuo ſubiecit Imperio.

Frod. Chr. Viticb l. 3.

At verò Berengarius Vngaros Italiam populantes, oblatis decem nummorum modijs, ita demum auertit. id porrò vt præſtaret, pecuniam à pauperibus æquè, ac ditioribus, atque adeò à Templis, ac Monaſterijs ita extorſit, vt populationem æquaret Hoſtium.

Lothario poſt hæc veneno extinctо, Regnum ſibi vendicat Berengarius. Hic Berengarij Aug. ex Filia Nepos fuiſſe traditur. ſunt qui feranat Lotharium, non veneno, ſed mœrore, in phreneſim lapſum, obijſſe.

Chri. Ann. 950.

Ramiri obitus. Ordo-

Hoc pariter anno Ramirus moritur Hiſp. Rex laudatiſſimus, Ordonio Filio-

lio hærede inſtituto, qui Sancium Fratrem natu minorem Regni æmulum expertus eſt. *nius III.*

Chri. Ann. 951. Lothario ſublato, illius Vxor Adelais Rodulfi Regis Filia Ottonem aduerſus Berengarium ſollicitare non prius deſtitit, quam Is, in Italiam veniens, Tyrannum primo ſtatim impetu, cum Filio Adelberto, in fugam vertit, Filias in poteſtatem recepit. tum verò ipſa ſibi Adelaide matrimonio iuncta, Victor in Germaniã remigrat, *Otto Italiã petit. Berengariũ pellit.*

Chri. Ann. 952. *Frod.* vbi, Epiſcoporum, ac Procerum Conuentu habito, Berengarium, ac Filium ſupplices redire in Regnum, beneficiario iure adminiſtrandum permiſit. illud admiratione dignum traditur, Victorem Regem antequam Italia excederet, Romam adire cum maximè cuperet, eaque de rè Albericum per Legatos enixè oraſſet, inhibitum ab eo, belli aleam ſubire noluiſſe; tanta erat hoc tempore Romani Ciuis, qui tyrannidem occupauerat, authoritas, ac potentia. *Alberici potẽtia.*

Chri. Ann. 953. Externo fœliciter perfunctus bello Rex, domeſtico excipitur, Luitulfo Filio rebellante, adſcitoque Conrado Duce, negocij plurimum Patri exhibente. Ciuili diſtractum bello Regnũ ruere ad interitũ videbatur, cum S. Epi- *s. Vdalricus.*

Chri. Ann. 54. ſcopus Vdalricus, Dei nutu, ſequeſter Pacis factus, Filium Patri obſequentem reddidit. Quo tempore Vuillel-

mus

mus Ottonis Filius alter Mōgūtiæ Ec-
cleſiam ſuſcepit adminiſtrandam. Gal- *Frod.*
Lotha. lliæ quoque Rege Ludouico vita fun- *Chrō.*
Gall. cto Lotharius Filius adhuc Puer ab
Rex. Artaldo Rex inauguratur.

Alber. Moritur hoc eodem anno Alberi-
mors. cus, quo ſublato, ad Octauianum Fi-
Octaui liū Vrbis regimen, nec ita multo poſt, Chri.
anus fi Agapito vita functo, ſummus quoque Ann.
lius. Pontificatus defertur, quem adeptus 955.
Pōtif. immutaſſe nomē primus dicitur. Ioan- *Frod.*
crea- nes quippè dici voluit, ſiuè in Patrui *Chr.*
tur. memoriam, ſiuè aliam ob cauſam, quæ
Nomē non proditur.

mu- Hæc inter Vngari tanto numero
tat. Germaniam inuadunt, ac quodammo-
Vnga- do inundant, vt niſi à terra abſorberē-
rorum tur, aut obruerentur à Cælo, vinci ſe
vecor- alia ratione poſſe negarent. ijs Otto
dia. expeditis cum copijs factus obuiam,
tanta illos affecit clade, vt cladis nun-
cius vix ſuperfuerit. parta ea victoria
fuiſſe dicitur ipſo D. Laurentij natali
Otto- die, in cuius peruigilio pius Rex, ie-
nis pie- iunio militibus indicto, ad futuram
tas. eos pugnam munijt.

Edredi Angliæ Regis obitu, Regnū *Veſtm.*
Edui- ad Eduinum, Edmundi Filium, defer- *Chrō.*
nus II. tur. Hic, quo die Regni ſuſceperat *Sur. 19*
eius ne Diadema, è Procerum, ac ſacrorum *Maij.*
quitia Antiſtitū corona, quos conuiuio adhi-
buerat, temulentus ſe proripiens, in
Scortorum amplexus irruerat, rem in-
dignam omnibus deteſtantibus, argue-

re

Digitized by Google

re tamen nemine audente, Dunſtanus, quem diximus Vir eximius, cubiculũ ingreſſus, illum, inter duas cubantem fœminas, manu prehenſum, non ſinè dedecoris exprobratione, in conuiuiũ retraxit; quæ res illi, vt ſacerdotalis libertatis laudem maximam, ita apud Regem, ac Mulierculas odium, ac deindè exilium peperit. *S. Dũ-ſtani Zelus.*

Eodem ferè tempore, Ordonij obitu, Regnum ad Veremundum Filium impuberem defertur, cuius tutelam Sancius Patruus ſuſcepit. *Vere-mund. Hiſp. Rex.*

Chri. Ann. 956. Moritur poſt hæc Byzantij Patriarcha Romani Auguſti filius Theophilactus, de cuius luxu, atque in alendis equis ſtudio, mira tradit Curopalates.

Vitic. 3. Re in. Dira interim Lues boreales Prouincias depaſta, Ottonẽ ipſum corripuit, qui ſancto Vito Martyri voto nuncupato, ſtatim conualuit.

Chri. Ann. 957. Ioannes ſubindè Pontifex, qui politicum quoque Vrbis ſtatum adminiſtrabat, iuuenili ardore, Pandulfum Capuanum Principem bello petit; eo tamen ſtrenue obſiſtente, nulla re memorabili geſta, ſancita pace, copias reducit.

Chri. Ann. 958. 959. Quo tempore Luitulfus Ottonis Filius, qui ad coercendam Berengarij tyrannidem à Patre miſſus in Italiam fuerat, fato fungitur. eo ſublato, ſolutus metu Berengarius, impunè deinceps debacchatur. Itaq. Ioannes Pontifex

tifex

tiſex Legatis ad Ottonem miſſis, eum rogat, vti, Italiam repetens, Romam accedat. id ſi præſtet, Imperij titulos ei ſe collaturum.

Romanus Aug. At Romanus Conſtantini Aug. Filius Patris regimen, quinquageſimum iam annum imperantis, pertæſus, veneno illum bis, vt ferunt, propinato, ſuſtulit; tum Imperio ipſe potitus, *Baſilius.* Baſilium Filium Auguſtum Appellauit. Chri. Ann. 960.

Otto interim, Ioannis accitu, Italiam petiturus, Comitijs Vuormatiæ *Otto II* habitis, Ottonem Filium, ex Adelaide, etiamnum Puerum Regem creat, ac Vuillelmo ex alia matre Filio Moguntiæ Antiſtiti nutriendum relinquit. Chri. Ann. 961.

Neque animum deſpondit Berengarius. itaque Adelbertum Filium valido cum exercitu (ſexaginta militum millium fuiſſe tradunt) ad Alpium fauces obſidendas mittit. hìc dum Ottonis aduentum preſtolatur, milites, ſeditione excitata, ad vnum omnes dilabuntur, tutumque Ottoni acceſſum in italiam preſtant. *Otto Romæ.* Is igitur, Romam profectus ſummo cum Ciuium plauſu exceptus, Imperij inſignibus à Ioanne ornatus eſt, Auguſtuſque à Populo acclamatus. *Donatione Rō. Eccl. firmat.* ad hæc ſuo & ipſe Diplomate, cuius Autographum adhuc extat, aureis literis exaratum, *ab Authore hìc excriptum*, Pipini, Caroli, ac Ludouici donationes ratas habuit. Ticinum inde, Regiam Vrbem, conten- Chri. Ann. 962. *Luitp. l. 6. c. 6 Regin. Chrō.*

dit;

dit; vbi dum moratur, Vuillam Berengarij Vxorem, quæ in Inſulam Lacus Maioris ſe receperat, duobus obſeſſam menſibus, in deditionem accipit, quam tamen abire liberam permittit. at illa ad Virum ſtatim properans, qui in Vmbriam receſſerat, ac prærupto in ſcopulo, qui ad S. Leonem appellatur, ſe munierat, enixè eum hortata eſt, ne ſe Ottoni dederet. *Arx S. Leonis.*

Chri Ann. 963. Igitur Otto Arcem ſibi, vt bellum conficeret, expugnandam ratus, dum, eam obſeſſurus, Ticino abſcedit, Romam petere compellitur Romanorũ precibus, qui, iure, an iniuria, Ioannem Pontificem proditionis inſimulatum, initæ cum Berengario, ac Filio ſocietatis arguebant. auxit ſuſpicionem ipſius ex Vrbe fuga ſub ipſum Auguſti ad eam aduentum, quo factum eſt, vt, tumultuariè coacta Synodo, Pontificatus eidem abrogaretur, ac nouus Pontifex Leo Protoſcriniarius eligeretur. *cæterum legitimane fuerit huiuſmodi abrogatio, atque electio, accuratè Author, ex more, quærit.* Moritur hoc eodem anno Romanus Imperator, Conſtantino Patri triennium vix ſuperſtes, natus ipſe annos quatuor ac viginti; Baſilio autem, ac Conſtantino Filijs licet ſuperſtitibus, Nicephorus Phocas ſtudio militum Imperium capeſſit; nec ita multo poſt Theophanem Romani Coniugem matrimonio *Otto iterũ Romæ.* *Ioannis depoſitio* *Leo VIII.* *Nicep. Imp.*

Digitized by Google

ſibi iungit, qua de re turbæ maximæ exortæ ſunt, Polieucto Patriarcha duplici ex cauſa nuptias huiuſmodi improbante, atque Auguſto ſacris interdicente. arguebat illum Polieuctus quod Commatrem ſibi matrimonio copulaſſet, cuius Filium ex ſacro fonte ſuſcepiſſet. tum quod ſecundas iniſſet nuptias, nulla prius, vt apud Græcos moris erat, expiatione inſtituta.

Otto interim Romanis ſeditionem molientibus malè mulctatis, obſidibus imperatis Spoletũ proficiſcitur, atque inde Camerinum; quò vix peruenerat, cum Ioannes, Romanorum ſtudio, qui Ottoni erant infenſi, reuocatus, Synodo, cuius Acta extant, ſtatim coacta Leonem, qui iam effugerat, ac illius Acta damnat. Chri. Ann. 964.

Synod. Roma.

Otto tertiò Roma. *Ioannis xij. obitus.* *Benedictus.*

Certior de his factus Otto, Romã reuertitur, cum iam mortem Ioannes obijſſet, ac Benedictus eidem ſubrogatus à Romanis fuiſſet, qui obſidionis incommoda aliquandiu paſſi, Auguſtum demum recipiunt, cuius iuſſu, Conuentu iterum habito, Leone ab eo electo præſidente, Benedicto Pontificatus abrogatur, aliaque multa decernũtur, quæ, quaſi legitimo in Concilio geſta, in ſuum Decretum perperam Gratianus intulit.

dist. 63 c. 23. Add. ad Regin. & ad Anaſt.

Gratiani error. *Berẽg. deditio*

His perfunctus Otto, obſeſſum haud diu apud S. Leonis Arcem Berengarium, Vna cum Vxore in deditionem acci-

acceipit, acceptum in Germaniam mittit; hic vbi biennio vix exacto moritur, Bambergæ Regia ferè pompa tumulatus. ferunt Vxorem Vuillam, Viro adhuc inſepulto, ſanctimonialis Velum ſuſcepiſſe. *Item mors.*

Curop. Cedrē. Zon. Hoc tempore Nicephorus Cyprum Inſulam, Syriæque, ac Ciliciæ Vrbes propè centum de Sarracenis recepit: fœlix, niſi prauis viciſſim moribus partam Victorijs laudem dehoneſtaſſet.

Chri. Ann. 965. Haud diu moratus Romæ Otto, in Saxoniam remigrat, Benedicto ſecum abducto, ne quid interim turbarum, eo inibi relicto, oriretur. porrò Amburgi eum relegatum, haud diu ſuperſtitem fuiſſe conſtat. *Benedit. PP obitus.*

Moritur hoc item anno Leo Pſeudopontifex, quo ſublato, Ottone annuente, Ioannes hoc nomine XIII. Pontificatum adipiſcitur, quo tamen, non niſi ſequuta Benedicti morte, de qua non ſatis conſtat, legitimè functum fas eſt dicere. *Item Leonis Pſeudopōt. Ioan. XIII.*

Sed nec Ioanni quietè agere diutius licuit; per Ciuium quippè ſeditionem pulſus, Capuæ exul aliquandiu fuit.

Hic ipſe notatur annus, quo veteris Sarmatiæ Accolæ, Sclauorū & ipſi propago, qui Poloni poſtea dicti ſunt, fœlici auſpicio, Chriſto nomen dedere. *Poloni Chriſtiani ſunt.* *Su. 11. Octob.* Quo pariter anno Bruno Ottonis Frater Coloniēſis Archiepiſcopus ſan-

Q 2 ctimo-

ctimonia æquè, ac ſplendore generis clarus, diem obit extremum, cuius res geſtas Rorgerius Monachus ſcriptis mandauit.

Certior interim factus Otto Imp. de Ioannis eiectione, Romã iterum profectus, grauiter in turbarum Authores animaduertit, pulſis non Vrbe modo, ſed Italia Cõſulibus, Tribunis ſuſpendio necatis. Præfectus vtre redimitus auerſuſque Aſino per Vrbem circumuectus, ac ſeruiliter cæſus, perpetuo demum carceri addictus eſt.

Otto quartò Romæ. | Chri. Ann. 966. *Regin. Chrõ.*

Huiuſmodi ſeueritatis exemplo non Vrbe modo, ſed Italia pacata vniuerſa, Auguſtus Rauennã cum Ioãne proficiſcitur, vbi, indicta ſtatim Synodo, multa ad Politicum æquè, ac Eccleſiaſticum rerum ſtatum ſpectantia decreta ſunt. conſtat inſuper ex antiquis monumentis Ottonẽ Filium hoc eodem anno Auguſtum appellatũ. quod Romæ factum traditur, vndè Auguſtos Luitprandũ Hiſtoricum, tum Epiſcopum Cremonenſem Byzantium legaſſe par eſt credere. extat ipſius Legationis relatio haud ita pridem in lucem edita, *ab Authore hìc relata*, quæ veluti fax quædam rerum hoc tempore geſtarum tenebras mire illuſtrat. porrò Legationem huiuſmodi ad conciliandas inter Ottonem Iuniorem, ac Romani Filiam, Nicephori Priuignam, nuptias inſtitutam, irritam tum qui-

Synod. Rauẽna. | Chri. Ann. 967.

Luitp. altera Legatio. | Chri. Ann. 968.

quidem fuiſſe conſtat.

Chri. Ann. 969. Cæterum ſequenti anno idem Nicephorus ſuos ipſe Legatos in Italiam mittit nuptiarũ ſpe illectos Auguſtos in inſidias perducturus. illi, fraudem haudquaquam ſuſpiciati, copiarum partem ad Sponſam deducendam in Calabriam mittunt, quæ à Nicephori militibus claſſe illuc delatis, Græca fide, trucidatur; non tamen impunè; quippe Otto expedita ſuorum manu, nulla mora interpoſita, ſubmiſſa, Græcos egregiè vltus eſt. *Nicep. fraus.*

Curop. Cedrē. Nicephorus interim, quà inertia, quà libidine, atque auaritia Byzantij Ciuibus, atque adeò ipſi Coniugi inuiſus, illius iuſſu Ioannis Ducis, cognomento Zemiſcis, opera interficitur. interfecti Auguſti prę mium ipſum Imperium fuit. Hic ſtatim expetitam ab Ottone Sponſam Theophaniam, quam latini Annam dixere, ad eum mittit. *Nicep. cædes. Io. Zemiſces*

Acclamatus porrò à Populo Auguſtus Ioannes, dum Templum init, Diadema à Patriarcha Polieucto recepturus, inhibitus ab eo eſt vtpote recenti cæde cruentatus. cum autem id ſe Auguſtę iuſſu, nec ſua manu perpetraſſe diceret, ipſa Auguſta in exilium agitur: Ioannes non prius coronatur, quã, publicè expiato parricidio, facultates omnes, quas Priuatus poſſediſſet, in pauperes largitus eſt. *Polieucti facinus.*

Reliq. in Galliã trãſlata. *Sigib. Chrõ.*

Venerat haud ita pridem in Italiam Theodoricus Metenſium Epiſc. Ottoni Aug. ſanguine, atque amicitia coniunctiſſimus. reuerſurus itaque in Galliam SS. Martirum Reliquias Io: Pontificis permiſſu multis ex Vrbibus ſecum auexit; Peruſia Aſcleprodori: Fulgineo Fœliciani: Spoleto Serenæ, ac Gregorij: Meuania Vincentij: Tuderto Fortunati: Florentia Miniatis: Corfinio Luciæ: Sabinenſi ex Agro Prothi, ac Iacynthi: Roma inſuper Petri capillum, & Catenæ partem: Stephani quoque Prothomart. Sanguinem, ac Laurentij Craticulæ fragmen. cæterum eorumdem SS corporum partem maximam relictam par eſt credere; cum pleriſque omnibus in Vrbibus, vnde ablata dicuntur, ſeruentur adhuc, colanturque

Sarracen. ſæuitia.

Hoc eodem anno Ioannes Hieroſolimorum Partiarcha à Sarracenis, qui Prouinciam obtinebant, vna cum auguſtiſſimo Dominici ſepulchri Templo, viuus incenditur. Chriſtophorus quoque Patriarcha Antiochenus, eorundem rabie trucidatur. Nec diu ſuperſtes Polieuctus, Conſtantiæ, ac ſacerdotalis libertatis laude clarus, altero, à Ioanne Aug. coronato, menſe, extinguitur.

Duorũ Patriarcharũ cædes. Chri. Ann. 970.

At Ioannes Imperio ſtatim potitus, Sarracenos Antiochia pellit: Roxolanos, ſiuè Ruſſos Boreales Populos Thra-

Digitized by Google

Thraciam magno numero inuadentes, fœliciter propulſat.

Hoc eodem anno, qui ſæculi eſt LXX. generale totius Angliæ Concilium à Dūſtano Cantuarienſi Archiepiſcopo celebratur. *Synod. Anglicana.*

Chri. Ann. 971. Sequenti verò ab eodem, ac Rege Edgaro Legatio ad Ioannem Papã inſtituitur; quo tempore ab ipſo quoque Romæ Synodus celebrata eſt. *Synod. Roma.* Poſt hæc Otto, inita cum Græcis pace, ac Filij nuptijs celebratis, Germaniam poſt quadriennium demum repetit. Parthenopolim, quæ Germanicè eſt Magdemburgum, ad Albis ripam, condit, ac Prouinciæ Metropolim conſtituit. *Magdemburgus.*

Curop. Ioannes porrò græcus Imp. parta de Bulgaris, alijſque ad ſeptentrionem Populis, inſigni victoria (trecenta amplius Barbarorum millia fuſa, magnaque ex parte cæſa ab eo dicuntur) Rege inſuper Bulgarorum cum Vxore, ac Liberis capto, Bizantium reuerſus, equo ipſe inſidens, Deiparæ Imaginem ſublimi impoſitã Curru triumphare voluit. nec belli tantum, ſed Pacis quoque artibus, ac pietate clarus Imperator, Chriſto Redemptori Templum, regio ſumptu, condidit: nouo à ſe cuſo Numiſmati, Chriſti imaginem, quod nunquam antea factum memorant, indidit, huiuſmodi cum inſcriptione. CRISTVS REX REGVM. *Ioan. Imp. Victoria. Triũphus Deipara.*

Tributũ ſumariũ. Tributũ quoque Populo remiſit, quod *capnicum* dicebatur, hoc eſt *fumarium*: idem fortaſſe, quod alicubi adhuc penditur, & *foculare* appellatur: quod verò omnium ei maximè laudem comparauit Romani Augusti Filios *Basil. ac Cõſtãtin.* Baſilium, ac Conſtantinum Imperij conſortes fecit.

Ioan. XIII. obitus. Romæ interim Ioannes Pontifex diem obijt extremum, ſepultuſque eſt apud S. Paulum, quo in templo eius Epitaphium adhuc legitur, rudi carmine, pro temporum inſcitia, marmori inſcriptum. Chri. Ann. 972.

Otton. Magni obitus. Nec diu ſuperſtes Magnus Otto, poſt celebratam apud Angeleim Synodum, cum Matildam matrem, ac Vuillelmum Filium extuliſſet, viuendi finem fecit, cum annos imperaſſet, prope XII. regnaſſet XXXVI. Chri. Ann. 973.

Bened VI. PP Ioanni Benedictus ſubſtituitur, hoc nomine ſextus numeratus. Tum patris obitu Otto Filius, qui iam ſextum cum eo imperabat annum, Imperium ſolus moderatur.

At vero Benedictus annuo vix Pontificatu functus, à Bonifacio Diacono ſceleſtiſſimo, violenta manu captus, ac cuſtodiæ traditus, ibidem, eius iuſſu iniecto laqueo, ſtrangulatur. *Strangulatur.* Bonifacius ipſe ſedem occupat, quam non vltra annum retinet. itaque nulla ipſius ratione habita, Leo Oſtienſis, ac cum eo alij, Benedictum Septimum, poſt *Bened VII.* Chri. Ann. 974.

ſex-

Chri. Ann. 975. ſextum recenſent. Hic ex Alberici conſanguineis apud Romanos authoritate in primis pollens; Bonifacium cedere Vrbe compulit, ac Byzantium aufugere, quò, ſacrilega cum preda, Apoſtolorum Principis Templo expoliato, nauigauit. tum verò, omnium ſuffragijs, ipſe Benedictus, ex Sutrino Epiſcopo, Rom. Pontifex electus eſt.

Curop. Hoc eodem anno Ioannes Aug. Bizantij obijt veneno, vt traditur, ſublatus. poſt quem Baſilius, ac Conſtantinus Cæſares Imperij regimen ſuſcipiunt; quaquam Hic, Fratre ſuperſtite, Auguſti vix nomen retinuit. *Ioan. Imp. mors.*

Per idem tempus Edgaro Angliæ Rege vita functo, diſſidium inter Regni Proceres maximum exortum eſt; horũ alijs Eduardo Maiori natu, Etelredo alijs ſtudentibus. rè denique ad Epiſcopale Iudicium deuoluta, Eduardo Regnum defertur. quo tempore eodem in Regno, contentione inter Clericos quoque, ac Monachos exorta, Dumſtano Archiepiſcopo adnitente, Monachis cauſa adiudicata eſt.

Chri. Ann. 976. 977. *Sur 19 Iul.* Tum Vir ſanctiſſimus Romualdus ſummo apud Rauennates loco natus, D. Benedicti ſacrum inſtitutum pridem ſectatus, ſanctioris diſciplinæ ſtudio, Eremum petit, ſuoque exemplo Viros nobiliſſimos Petrum Vrſeolum Venetiarum Ducem, ac Ioannem *S. Romualdus.* *P. Vrſeolus.*

Ioan. Gradenigus. Gradenignum ad idem vitæ genus ſectandum impulit.

Orta hoc tempore contentio eſt inter Ottonem Auguſtum Magni Filium, ac Lotharium Gall. Regem, ex eaque bellum atrox. Chri. Ann. 978.

Eduardus Rex Mart. Etelredus. Quo tempore Eduardus Angliæ Rex Nouercæ inſidijs necatur, ac pro Martyre ab Anglis colitur, cultum Deo, miraculis vulgò editis, comprobante. Eo ſublato, Regnum Etelredus Frater decennis puer, impia cum Matre moderandum ſuſcipit, quæ tamen miraculis, quæ diximus, territa, facti pœnitens, inſigni morum mutatione Priuigno parentauit. *Appēd ad Bed Vueſtm. Sur. 18 Mart.*

Cæterum dum Rex Puer ſequenti anno coronatur, Dunſtanus Sanctiſſimus Archiepiſcopus Regnum, fraterna cæde partum, haud quaquam in poſteros propagandū vaticinatus eſt. Chri. Ann. 979.

Subit annus ſæculi LXXX. quo Otto Aug. in Italiam veniens, Veronæ conſedit. Chri. Ann. 980.

S. Nilus. Per idem tempus Nilus ſanctiſſimus Eremi cultor, qui apud Calabriam agebat, futuram Prouinciæ cladem a Sarracenis, Dei monitu anteuertens, Caſſinum contendit, exceptuſque eſt non ſecus, ac ſi magnus Antonius ex Ægypto veniſſet, aut rediuiuus adeſſet Benedictus. *Sigib. Chrō. Leo Oſt. l. 2. c. 17.*

Haraldus Daniæ. Quinquaginta iam, apud Daniam, annos Haraldus regnabat, qui Chriſto Re- *Adā. l. 2. c. 18.*

Regnum ſubiecerat, cum, ab impio *Rex*
Idolorum cultore Suen Filio, petitus *Mart.*
bello, atque acie victus, vulnere ex- *Suẽ fil.*
cepto, moritur, interque Martyres re-
cenſetur. cæterum haud diu lætus par-
ricidio Suen fuit, à Sclauis bis victus,
captuſque, bis auro à ſuis redemptus,
ab Herico demum Suecorum Rege, *Heric.*
ſpoliatus Regno, annos ipſos quatuor- *Suec.*
decim apud Scotiam, aliaſque regio- *Rex.*
nes exul vixit, non antea in Regnum
reſtitutus, quam Chriſti Fidem Re-
gno ipſe reſtituit.

Chri. Ann. 981. Subinde Bulgari Samuelem Regem bello ſtrenuum nacti, Thraciam, ac deinde Macedoniam, Teſſaliam, ac Græciam vniuerſam impunè populati, hoſtilibus onuſti ſpolijs recedunt, inter quæ Sanctorũ quoque reliquias (nam Chriſti fidem colebant) Lariſſa in primis, Teſſaliæ Vrbe, auexere.

Chri. Ann. 982. 983. Interim Otto, qui paternum potius nomen, quam indolem referebat, magna à Græcis, quibus apud Calabriam bellum intulerat, accepta clade, in Hoſtium poteſtatem venit. fuga tamen elapſus Romæ receptus, mœrore animi abſumptus, moritur, Imperij anno X. cui Otto Filius huius nominis III. vel (ſi Ottonem Siluium Galbæ olim ſucceſſorem adnumeres) IV. ſuccedit. Ferunt morti proximum Regiam gazam quadripartitò, in Eccleſias, Pauperes, Milites, Aulicoſque, ac Ma-

Otto à Græcis capitur. *Moritur Romæ.* *Otto III.*

Sigib. Oſtien. l. 2. c. 9 Ditm. lib. 3. Mar. Scot.

thilden ſororem diuidendam legaſſe.

Synod. Roma. Celebratur hoc eodem anno. Romæ Synodus à Benedicto, in qua, inter cætera, Giſeleri Magdeburgentis Antiſtitis cauſa diſcuſſa eſt, quod malis artibus eam Eccleſiam adminiſtrandā ab Ottone recepiſſe diceretur, tum, quod Merſeburgenſis Epiſcopus iam tum eſſet. *Adā. l. 2. c. 7 Ditm. lib. 3.*

Eodem fere tempore Vir eximius Adelbertus Pragenſis Epiſcopus indociles diſciplinę Boemos deſerens, Romam venit, Hieroſolymam profecturus. cæterum cum Caſſinum acceſſiſſet, indeque Beatum Nilum apud Vallem Lucis, vt vocatur, conueniſſet, eius ſuaſu Romam reuertitur, vbi haud diu moratus, Ioannis iuſſu, qui Benedicto ſucceſſit, ſuam demum Eccleſiam repetit poſt quinquennium. *S. Adelbertus*

Bened PP. obitus. Moritur autem Benedictus exacto Pontificatus anno IX. quod ſepulcralis docet inſcriptio, quæ apud Baſilicam S. Crucis vitioſis, ineptiſque verſibus marmori inſcripta adhuc legitur. aliam porrò memoratu dignam inſcriptionem hoc ipſo anno marmori inciſam habet Romæ Diaconia SS. Coſmæ, ac Damiani, *quam ab Authore hic exſcriptam, dum hæc ipſa prodimus, Vrbanus Pontifex decentiori loco inſpiciendam collocabat, huiuſmodi cum inſcriptione.* Chri. Ann. 984. *Vetus monumētū. Vrbani VIII. opus.*

VR-

VRBANVS VIII.
PONT. MAX.

Monumentum hoc, quo Priſcorum Patrum, erga Fidelium defunctorum animas, pietas declaratur, ad retinendam rei memoriam hìc voluit collocari. An. Sal. MDCXXXII. Pontif. X.

Sed & Templum ipſum, pene collapſum, magno ſumptu inſtaurabat, quod inſcriptio alia, è ragione, docet, quæ ſic habet.

VRBANVS VIII.
PONT. MAX.

Templum geminis Vrbis Conditoribus ſuperſtitioſè dicatum, à Fœlice III. SS. Coſmæ, & Damiano Fratribus piè conſecratum, vetuſtate labefactatum, deiectis lateralibus parietibus, totius ſuperioris Baſilicæ à ſe exædificatæ, excitatis, fornice mediæ, inter inferiorem, & hanc, extructo, nouo impoſito laqueari, area denique complanata, in ſplendi-

Tres sũt ibi Baſilicæ vna ſuper alia.

didiorem formam redegit. An. Sal. M DCXXXII. Pontif. X.

Ioan. XIV. PP. Ex vetuſta autem, quam diximus, inſcriptione conſtat Ioannem hoc nomine XIV. Benedicto ſtatim ſubrogatum. hic Petrus antea vocatus eſt, ſuitque Epiſcopus Ticinenſis Ottonis verò Aug. Archicancellarius. cæterum Pontificatum ſummum vix adeptus, à Bonifacio, quem Byzantium aufugiſſe diximus, Romam reduce, captus, ac in Æliam Arcem, quæ S. Angeli eſt eadem, coniectus, fame inibi, quatuor poſt menſes necatus eſt. tum extincti cadauer pro Arcis foribus oſtentui Populo exponitur. menſibus exinde alijs quatuor elapſis, Bonifacius ipſe repentina morte extinguitur, atque vnco nudus trahitur. quo ſublato Ioannes alius hoc nomine XV. omnium ſuffragijs Rom. Pont. eligitur. *Capitur, ac fame necatur.* *Ioan. XV.*

Albericorum tyrannide dudum extincta, nouus Vrbem hoc tempore Tyrannus occupat Creſcentius Nomentanus, qui, titulo Conſulatus, Æliã ſeſe apud Arcem communierat. huius potentiam metuens Ioannes, in Tuſciam proficiſcitur. hinc ſollicitari ab eo Ottonẽ crebris Legationibus Romani Ciues cum animaduerterent, memores quæ paſſi haud ita pridem ab Auguſti Patre, atque Auo fuerant, *Chri. Ann. 985.* *Creſcẽtius tyrãnus.*

ob

ob illatas Pontificibus iniurias, honorifica eum legatione in Vrbem reuocant, ac tranquilla aliquandiu pace perfruuntur.

Chri. Per idem tempus apud Hiſpaniam
Ann. Ramirus, apud Galliam Lotharius,
986. obeunt. huic Ludouicus Filius, illi Veremundus III. Ordonio natus ſuccedunt.

Curop. Quo tempore Græciæ pars maxi-
Cedrē. ma, ac Thraciæ, in primis vero Byzantium ipſum terræmotu vehementi concutiuntur. *Terræmotus.*

Chri. At Lotharij Filio Ludouico, ab ade-
Ann. pto ſtatim Regno, vita functo, Caro-
987. lo Patruo licet ſuperſtite, Regnum ad Hugonem Comitem Pariſienſem cognomento Capetum Gallorum Procerum ſuffragijs defertur: hic ex Ottonis Magni Sorore natus, paternum genus ex eadem Caroli Magni ſtirpe duxiſſe fertur. *Hugo Capetus Gallo. Rex.*

Curop. Sub idem fere tempus Bardas co-
Cedrē. gnomento Sclerus, qui & Phocas dictus eſt, Auguſti nomen apud Orientem arripuit. quæ hinc bella pluſquam ciuilia exorta ſint, noſſe Lector ſi cupiat, Scriptores Græcos habet, quos conſulat hæc fusè referentes. *Bard. Scler. Imp.*

Chri. Dunſtanus poſt hæc ſanctiſſimus
Ann. Cantuarienſis Archiepiſcopus ad Deũ
988. migrat, vir planè apoſtolicus, cuius res
989. geſtas Osbertus Monachus ſumma fide poſteris tradidit. *S. Dunſtani obitus.*

At

At verò Adelbertus ſuæ haud ita pridem Eccleſiæ redditus, Pannoniam inde petijt, ac Geiſam Gentis Principem ad Chriſti Fidem conuertit, natumq. ei Filium Stephanum inclytum poſtea ſanctimonia Regē baptizauit. *Steph. Vng. Rex.*

Carolus Lotharij Frater, vindicare ſibi auitum Regnum dum ſatagit, atque ad militū ſtipendia Eccleſias ſpoliat, ab Hugone victus, captuſque, ſpe omni eius recuperandi excidit. Chri. Ann. 990. 991.

Rhemenſem hoc tempore Eccleſiam ipſius Hugonis beneficio obtinebat Arnulfus ipſius Lotharij Filius, ſiue, vt alij tradunt Frater, illegitimus. Is initæ cum Carolo Patruo (ſiue is Frater fuerit) conſpirationis reus conſtitutus, Synodale declinans iudicium, ad Sedem Apoſtolicam prouocauit. extant hac de re Hugonis Regis, ac Epiſcoporum Rhemēſis Diœceſis ad Ioannem Pontificem literæ, ad quem ſuos ipſe Legatos Arnulfus miſerat. rem geſtam haud integra fide Gerbertus tradit, qui Epiſcoporum ſuffragijs, Regiſque imperio Arnulfo eidem ſuffectus, Ioannis poſtea ſententia deiectus eſt, hæc tamen non vno anno geſta ſunt. *Gerb. de Cō-ci. Rhē & ep. ad Vuild.*

Contigit hoc ipſo tempore Oſualdi Sanctiſſimi Vuingoſnienſis, apud Angliam, Epiſcopi ad Deum tranſitus, cuius res geſtæ, ab eius temporis Authore traditæ, adhuc leguntur. Chri. Ann. 992. *Sur 15 Octob.*

Poſt

Chri. Ann. 993. Poſt hæc Ioannes Pontifex Vdalricum Epiſcopum Auguſtanum in ſanctorum numerum retulit, quod ex eius Diplomate Auguſtæ hactenus aſſeruato conſtat. ab eodem Vuelſero in lucem vendicato. Relationum porrò huiuſmodi in ſāctorum numerū vſum frequentem hoc tempore in Eccleſia fuiſſe, ex Petri Damiani Epiſtola ad Henricum Rauennatem Epiſcopum edocemur. — *s. Vdalrici Canonizatio.* — *Ep. 16.*

Glab. Hoc eodem anno, qui à Chriſto nato ſeptimus ante Milleſimum numeratur, flammarum vomitiones admirandas edidiſſe Veſuuiū tradunt; tum, fato veluti quodam, Vrbes vbique plures incendijs obnoxias fuiſſe, Romanam in primis, apud quam, ipſum Vaticanum Templū comburi ceptum, diuinitus ſeruatum eſt. — *Veſuuij incendiū*

Chri. Ann. 994. Contentione, quam diximus, ex Hugonis Regis in Arnulfum odio exorta, non deiectus modo hic fuerat, ſed in carcerem quoque detruſus, appellatione licet ab ipſo interpoſita. hac de re Ioannes Rom. Pontifex, cum Regi grauiter ſuccenſuiſſet, is, illum vt placatum redderet, obſequij plenas ad eum literas dedit, honorifica Legatione adiecta.

Chri. Ann. 995. Igitur Pontifex Leonem Abbatem Legat in Galliam, à quo ſemel, atque iterum coacta Synodo, re diſcuſſa, Arnulfus priſtinæ dignitati reſtituitur, maxi- — *Dupl. Synod.*

Digitized by Google

Hugonis laus. maxima cum Hugonis Regis laude, exemploque ad Principes ſingulari. conſtat enim Ioannem hoc tempore, ſub Creſcentij tyrannide, veluti captiuum Romæ fuiſſe, vt facilè contemni à tanto Rege potuerit, ſi Regni potius, quam pietatis rationem duxiſſet.

His à Leone in Gallia peractis, Ioannes ipſe moritur; quo ſublato ſucceſſor ei datur Gregorius hoc nomine V. *Gregorius V.* Germanus homo Ottonis Regis conſanguineus. eodem tempore Creſcentius, pro ea, qua pollebat Romæ potentia, Philagatum Epiſcopum Placentinum, Gregorio expulſo, pontificali in ſede locat. hic, mutato nomine, Ioannes dici voluit. *Io. Pſeudopõtifex.* Chri. Ann. 996.

Otto Romæ. His permotus Otto, Romam cum exercitu venit, obſeſſumque diu Tyrannum, qui ſeſe in Hadriani Molem receperat, ſeu vi, ſeu dolo (nam vtrũque traditur) in poteſtatem receptum, ſupplicio affecit. *Creſcẽtiũ necat.* Ioannem quoque Pſeudopontificem ignominia affectũ, Militum, ac Populi ſæuitiæ tradidit. tum rebus ex animi ſententia pacatis, Auguſtus à Gregorio appellatur. *Coronatur.* *Galb. l. 1. c. 4 Oſt. l. 2 c. 18. P. Dã.*

Gregorius porrò Germaniam, vnde ortum duxerat, pærogatiua inſigni ornaturus, ius eligendi Romanum Regem, qui poſt Diadema à Romano Pont. collatum, Imperator, atque Auguſtus diceretur, penes Germanos tantum Principes vt deinceps eſſet, *Imperij Electores.*

de-

Illyr. de trã-ſl. Imp. decreto ſanxit. rem probè teſtatam, quod Nouatorum quidam, inſito in Rom. Eccleſiam odio, impudenter inficiari ſint auſi, Robertus Card. Bellarminus, Commentario hac de re edito, ità in apertam lucem protulit, vt nullus dubitandi locus iam ſuperſit. Ottonem ſanè id expetijſſe, ac, dum Romæ fuit, apud Pontificem egiſſe par eſt credere, verũ non ſuo, ſed firmiori, hoc eſt Pontifico, Decreto, rem ſancitam voluiſſe. Cæterum quemadmodum exploratum eſt, eam facultatem Germanis Principibus à Gregorio tũ collatam, ita non ſatis compertũ, quo demum tempore, quoque Authore ad Septemuiros, qui nunc Imperij Electores vocantur, redacta primum ſit. conſtat enim poſt hæc tempora per annos amplius CC. quotquot Romani Reges electi ſunt, eos non ſeptem tantum ſed omnium fere Germanorum Principum ſuffragia tuliſſe. *Bellarminus. Septẽuiri Electores.*

Chri. Ann. 997. Sur. 13. Aril. P. Dã. in Romual. c. 88. n. 20. Aug. Germaniam repetens Otto, Adalbertum Pragenſem Epiſcopum ſecũ duxerat; Is haud ita multo poſt Martyrij palmam adeptus eſt, quem ſequutus Bonifacius ipſius Auguſti conſanguineus, ex B. Romualdi diſciplina Monachus haud abſimili victoriæ genere eſt potius. Quo tempore Geiſa Parente vita functo, Stephanus, Sanctimonia poſtmodum clarus, Vngarorum Principatum adipiſcitur. *S. Adalbertus M. S. Bonifacius Mart. S. Step. Vng. Rex.*

Hu-

Rob. Gall. Rex. — *Chri. Ann. 998.*

Hugone quoque è viuis ſublato, Robertus Filius, qui cum eo regnauerat, Galliæ Regnum adminiſtrare ſolus incipit. Is Commatrem, eandemque affinitate ſibi iunctam fœminam Vxorem duxerat, non conniuentibus modo Regni Epiſcopis, ſed etiã comprobantibus, qua de re tum ipſo, tum illis à Gregorio increpitis, atque intentati Anathematis metu perterritis, illicitum, atque adeo infauſtum cõnubiũ (nam monſtrum Mulier pepererat Anſerem, quam hominem potius referens) diſſolutum eſt.

Eius Vxor mõſtrũ parit.

Veremundus interim Hiſp. Rex, dum, Regni parte maxima amiſſa, Sarracenorũ iugum ſubiturus videretur, Illuſtri de Almanſore, victoria potitus, præter ſpem omnem, Regnum ſtabiliuit; atque Alfonſo Filio eius nominis V. haud diu ipſe ſuperſtes, reliquit.

Alfonſus V.

Otto Romã tendit. — *Crãt. l. 4. c. 26. Sigon. l. 7.*

Hoc tempore Otto Romam properans prope Mutinam cõſederat. res tum accidit memorabilis, quam præ alijs Gothefridus Viterbiẽſis carmine deſcripſit. Maria Auguſta Mutinenſem Comitem in ſui amorem pellicere nequicquam conata, amore, vt accidit, in odium verſo, Inſontem, apud Virum, intentati ſibi ſtupri inſimulauit, ac ſupplicio affici curauit. Comitis tum Vxor Auguſtũ ius dicentem adit, candentique lamina, innoxiè, manibus tractata, fidem facit Virum ſuum in-

Mirũ de eius Vxore.

inſontem morte mulctatum; tum Auguſtam ipſam ad libidinis, & calumniæ pœnam vocat. re detecta, Otto Coniugem igni tradit. Romam inde cum veniſſet, factioſorum ibidem conſpiratione Ciuium, maximum vitæ periculum adijt, quod in ipſos vertit.

Chri. Antequam Italia excederet, ſequuta *Greg.*
Ann. Gregorij morte, Romanis omnibus *obitus.*
999. infenſus, Gerbertum, quem Rhemenſi deiectum ſede diximus, quique Rauennatem poſtea Eccleſiam obtinuerat. vacuam ſubire ſedem iuſſit. Is, mutato nomine Sylueſter dici voluit. *Sylue-*
quod autem reconditarum rerũ ſcien- *ſter II.*
tia mathematicis in primis diſciplinis inſtructus eſſet, Magus ab imperita *Ma-*
multitudine eſt creditus, ex quo hor- *gus re-*
renda de eius interitu manauit fabula. *puta-*
porrò cum iam annum in Italia mora- *tur.*
tus Auguſtus fuiſſet, in Germaniam reuertitur, indeque in Poloniam non aliã profecto ob cauſam, niſi vt ſacras inde reliquias Chriſti martyris Adelberti aueheret, quas ſequenti anno, qui à Chriſto nato fuit milleſimus, Ro-
Chri. mam repetens, pius Imperator, ſecum *Otto i-*
Ann. detulit; extructaq. Tiberina in Inſu- *terum*
1000. la, ad Eſculapij olim Templum, Baſi- *Romæ.*
lica, alias quoque in eam venerandas reliquias, Apoſtoli in primis Bartolomei, ac Paulini Nolani Epiſcopi, Beneuento tranſlatas, intulit.

Exindè Auguſtus indictam à Ro-

mual-

Digitized by Google

mualdo peregrinationem ad D. Michaelis Templum ad Garganum Montem pedes inſtituit. *Sur. 20. Auguſt.*

Steph. Vng. Rex. Quartus à Patris obitu annus agebatur, cum Stephanus Vngarorum Princeps, Legatione ad Rom. Pontificem inſtituta, Regium ab eo nomen expetijt, regioque cum nomine Coronam quoque Regiam impetrauit. *Regnũ Rõ. Eccl. donat.* tum Regnum ipſum B. Petro, ac Romanæ Eccleſiæ, religioſa munificentia, donauit, precario ipſe in poſterum, fœliciter haud ſecius, regnaturus. *Greg. 7. ep. 13. 63 & 70. l. 2. & ep. 25. l. 3.*

Libri X. finis.

AN-

ANNALES ECCLESIASTICI CAESARIS BARONII S.R.E. CARD.

A LVDOVICO AVRELIO Peruſino.

In totidem libellos breuiſſimè redacti in quot magna volumina opus ab Authore digeſtum eſt.

LIBER XI.

Reſpondēs Vndecimo Authoris Tomo

Chri. Ann. 1001. ANno à partu Virginis milleſimo iā exacto, nouum ſæculum redordimur, cuius initiū, non veterum modo, ſed recentiorum quoque, qui tum ſupererāt, complures Antichriſti aduentu, atque adeò Mundi interitu funeſtum futurum, inani vaticinio, euulgauerant. *Inani vaticinium.*

P. Dā. in Rō. 34. Hoc eodem anno, ac ſęculo ineunte Otto Aug. Romam profecturus,

Ra-

Rauennam peruenerat; hìc, Romualdo ſuadente, parum abſuit, quin, abdicato Imperio, Monaſticbum vitæ genus ſuſceperit. id tamẽ præſtiturũ ſe, poſt Romanos Ciues perdomitos, cum polliceretur; *ſi Romam*, inquit Vir ſanctus, *contenderis*, *Rauennam ſcito te haudquaquam reuiſurum.* Romam itaque profectus, infidos eos maximè expertus, quos fidiſſimos ex Romanis Ciuibus exiſtimaſſet, eorum inſidias vix euaſit. ad hæc Creſcentij olim Coniugis amore captus, Vxorẽ illam, an Pellicem ſibi ſociauerit, haud ſatis conſtat. vtcumque, illius eum illecebris, atque inſidijs, veluti Sampſonem alterum interijſſe, plerique omnes tradunt. quippe Vrbe recedentem, vt exortos in Germania motus compeſceret, fruſtrata ſpe Mulier, veneno ſuſtulit chirothecis indito, quas pro amatorio illi munere obtulit; quod ſub ſequentis anni initium accidiſſe ferunt.

Sur. 19. Iũ.

Romã venit.

Veneno extinguitur.

Chri. Ann. 1002.

Eo ſublato Henricus Bauariæ Dux, Germanorum Procerũ ſuffragijs, Rex eligitur, cuius Filia Giſela Stephano Vngariæ Regi nuptui tradita prudentia, ac ſanctimonia, Viro ſanctiſſimo, magno, ad res gerendas, adiumento fuit. porrò hoc eodem anno Stephanus à Giula Auunculo, qui apud Daciam, quæ Tranſiluania iam dicebatur, imperitabat, laceſſitus, Prouinciam ei ade-

Hẽric. Rex eligitur

Steph. Vng. Rex.

Vit. S. Steph. c. 9.

ademit, ac Chriſtianam reddidit. Bulgaros quoque, Vngariam inuadentes, repulit.

Oſt. l. 2 c. 38. Quo tempore Northmanni XL. non amplius numero, Hieroſolymis, quò pietatis cauſa profecti fuerant, reuertentes, excenſione ad Salernum factā, Vrbem à Sarracenis obſeſſam cum viſiſſent, Hoſtium caſtra irrumpentes, Guaimarũ Salerni Principem adeunt, petitiſque ex eo equis, atque armis, Sarracenos in fugam vertunt, obſidione Vrbem eximunt. horum virtutem admiratus Princeps, eos nequicquam, Salerni vti ſubſiſterent, hortatus, donis maximis abeuntes proſequutus eſt. Legatis inſuper ad eorũ populares miſſis, eos ad Coloniam illuc deducendã inuitauit; quæ Siculi, Appuliqque poſteà Regni eius nationis florentiſſimi veluti ſemina fuere. *Northmãnorum in Italiã aduentus*

Chri. Ann. 1003. Silueſter interim Rom. Pont. qui ab Ottone Vrbe abductus, poſt illius obitum eam repetierat, haud diu poſt reditum ſuperſtes, moritur. Extat apud Lateranum inſcriptio ſepulcralis eius tumulo indita, ex qua conficta à Bennone primum de horrendo eius interitu fabula abundè refellitur. Extant pariter eius lucubrationes nonnullæ, cũ multò tamen plures interciderint. *Sylueſtri PP obitus.*

Eo ſublato Tuſculanorum Comitum factione Romæ cæteris præpollente, Ioannes Pontificatum adipiſci- *Ioãnes XVIII*

tur hoc nomine (illegitimos quoque ſi adnumeres) XVIII. cui, poſt menſes
Ioan. XIX. ferè quinque, decimus nonus ſubrogatur.

Exinde apud Galliam Abbo Floriacenſis Monaſterij Abbas Vir eximius Martyrio coronatur. Chri. Ann. 1004.

Glab. l.3.c.3. Sigeb. Chrō. Helgald. in Vit. Rob.

Synodis hoc tempore apud Galliã
Roberti Regis demiſſio. frequenter habitis, Roberti Regis pietas magnopere eluxit, quippè non his modo intereſſe, ſed humillimum Epiſcopis obſequiũ preſtare, ſummæ ſibi gloriæ duxit. ſanè cum aliquandò Lingonienſem Epiſcopum altiori ſubſellio inſidentem, obeſi præ mole corporis, ſuſpenſis à terra pedibus adſpexiſſet, ſuppedaneum ei afferre non erubuit.

Arduigus Tyrãnus. Sub hæc tempora Arduigus Regiũ in Italia nomen, cum Ticino Vrbe Regia, inuaſerat. hunc bello petit Henricus; eoque victo Rex ipſe Ticini coronatur. verum eodem die, contentione inter Ciues, ac Milites exorta, incendio Vrbs vaſtata iterum eſt. Chri. Ann. 1005. *Ditm. l.6.*

Duplex Synod. Henrico poſtmodum in Germaniam reuerſo, Tremonienſis Synodus celebratur, cuius excidiſſe Acta iure eſt dolendum.

Hẽrici demiſſio. Poſt hæc Francfordiæ quoque Synodus cogitur, cui cum pariter Rex pius intereſſet, Robertũ veluti æmulatus, Epiſcopos in ea alloquuturus, humi procumbens, aſſurgere non prius vo- Chri. Ann. 1006. *Ditm. ibid.*

Digitized by Google

voluit, quam, qui Synodo præerat Moguntinus Archiepiſcopus, ſuis eũ manibus attolleret. actum ea in Synodo eſt de Bambergenſi Eccleſia in Epiſcopatum erigenda; quod cum in Herbipolenſis detrimentum cedere videretur, ægrè tandem, humillimis ad Patres precibus, Rex religioſiſſimus impetrauit, opulento nouæ Sponſæ patrimonio, dotis nomine, attributo. per idem tempus fame, ac peſtilentia terræ Orbis fere vniuerſus laborabat. *Bãberga Eccleſia.*

Tum Henricus Rex diuino oſtento, ad pietatis opera licet propenſiſſimus, mirum in modum incitatus eſt. viſus eſt ſibi per ſomnium S. Volfgangi ſepulchrum, orationis cauſa, adire, ab eoque caput inde attollente, admoneri, vt characteres in muro prope tumulum legeret, reſpexit ille, atque hæc ibi inſcripta vidit; POST SEX. quæ cum futurum illi Imperium poſt ſex annos, vt res docuit, prænunciarent, ipſe expergefactus, mortem ſibi poſt ſex dies prædicere ſuſpicatus eſt. itaque multa pauperibus elargitus, anxius rei exitum præſtolatur. porrò ſex diebus elapſis, ad ſex menſes rei euentum delatum credidit, tum his quoque exactis. ad ſex annos, quibus demum euolutis, Romæ Auguſtus appellatus, vaticinium intellexit. *Chri. Ann. 1007. in vit. s. Volf. Sur. 31 Oct. Diuinũ oſtẽtum. Oſtẽti euentus.*

Hoc tempore inſignes ſanctitate Viri Bruno, ac Bonifacius Pruſſorum *Chri. Ann. 1008. Bruno, ac Bo-*

nifac. mart. Rumualdi cõſiliũ. ille. Hic, Ruſſorum Apoſtolus, Martyrij palmam conſequuntur, quorũ æmulatus laudem Romualdus, Romano Pont. annuente, cum Monachis ex ſuo ipſius contubernio quatuor, ac viginti iter in Vngariam capeſſit. cæterum eius vix Prouinciæ fines attigerat, cũ, aduerſa correptus valetudine, ſubſiſtere primò, tum repetere Italiã coactus, ſocios ſecum ſeptem, optione omnibus data, reduxit, reliquos ad deſtinatum munus obeundum, bene illis precatus, dimiſit. *Ditm. l. 6. c. 7 P. Dam. in Ro. c. 29.*

At Ioannes Rom. Pontif. ſublato orientalis Eccleſiæ ſchiſmate, eaque Romanæ, non ſinè labore maximo, conciliata, diem claudit extremum, Succeſſorẽ nactus Sergium huius nominis IV. Petrum antea vocatũ, quod ex eius epitaphio, in Lateranenſi Baſilica, compertum habemus. id ob reuerentiam Principis Apoſtolorum, nec ab eo primum factum conſtat; cum autem à Ditmaro, huius tẽporis Scriptore, Sergius Bucca porci vocatus dicatur (quod non tam nomen, quam agnomen fuiſſe par eſt credere) inhoneſti huius nominis veluti pudore quodam illud eum mutaſſe, vulgo eſt creditum. Per idem tempus Iudæi, qui Aurelianenſem incolebant Vrbem, literis ad Babilonis Principem datis, qui Paleſtinam quoque obtinebat, authores ei fuere, vt ſacroſanctum Hieroſolymis *Chri. Ann. 1009. Io. PP. obitus. Serg. IV. Nomẽ mutat lib. 6. Iudæorũ molimen. Glab. l. 3. c. 7 Curop. & Cedr.*

lymis, Templum euerteret, quaſi non alia ratione Chriſtianorum arma, aut occultas conſpirationes auerſurus. fraude apud Galliam primò, tum apud reliquas Chriſtiani Orbis Prouincias cognita, Iudæi vbique trucidati, aut extorres acti, perfidiæ pœnas abundè tum quidem dedere: Templum eodē, quo euerſum eſt, anno, eiuſdem Principis Matre, Chriſtiana fœmina, ſumptus præbente, pari magnificentia iterum excitatum eſt, maiorique in dies frequentia à Chriſtianis cultum.

Tēplū ad Chriſti ſepulcrū

Euerſū ſtatim excitatur.

Chri. Ann. 1010. Ditm. l. 7. Sergio alternm in Pontificatu annum agente, Romæ quodam in Templo (quod nam illud fuerit non traditur) per diem totum oleum è ſolo ſcaturijt, ex quo Ioannes Creſcentij Filius vaſculum ad Henricum Regem deferendum dedit.

Oleū è Tēpli ſolo manat

Hoc tempore Sarracenorum in Hiſpania Regnum in Toparchias veluti quaſdam diſtributum, pluribus ſub Regulis, ijſque diſſidentibus fuiſſe traditur: porrò Epiſcopi, qui eorum ſub ditione erant, vſu iam recepto, armati in aciem prodibant. itaque hoc anno qui, pro Zeluma aduerſus Almahadiū dimicabant Auſæ, Gerundæ, ac Barcinonis Epiſcopi ipſo in prælio (Deo rem nefariam improbante) ceciderunt.

Mari-an. l. 8

Epiſcopi bellatores

Chri. Ann. 1011. Subindè coacti Bambergæ Epiſcopi amplius XXX. rogatu Henrici Regis

gis, ad Baſilicam recens extructã conſecrandam, Sinodo, ea occaſione, habita, controuerſias complures diremere. de his meminit Ditmarus ex eorum numero Epiſcopus Merſeburgenſis, qui & illud addit memorandũ; ſacrilegum militem, extructa, ex rebus Eccleſiæ ablatis, domo, in ea mures infeſtos adeò expertum fuiſſe, vt denique ad mortem vſquè corroſus ab eis fuerit, *Ditm. l.6.* *Mirũ de ſacrilego*

Interim Dani, quod antea ſæpius factitauerant, Angliam inuadentes. Cantuariam obſidione cinctam, dolo intra menſem capiunt, ac miſerè diripiunt, Elſego Archiepiſcopo cuſtodiæ tradito. cæterum vulgari correpti morbo ex torminibus, ac diſſenteria, ex ipſo captiuo apud ſe Antiſtite modelam morbo petere coguntur, à quo, carcere educto, pane, ex benedictione, vim miram adepto, vt non humana id arte factum conſtaret, ſanitati reſtituti dicuntur. *Elſegus.* *Sur. 19 Mart.* *Eius miraculum*

Per idem tempus Meles Apuliæ Regulus, qui ſub Græcorum erat Imperio, ab eis rebellans, Northmannos aũxilio vocat, qua illi occaſione ea potiti Prouincia paulatim ſunt. *Northmãni Apuliã obtinent.*

At Sergius, Pontificatus anno tertio non dum exacto, moritur, cui ſublegitur Benedictus huius nominis VIII. non ſine ſchiſmate per Gregorium quemdam, factioſorum Ciuium poten- *Sergij PP. obitus.* *Bened VIII.* Chri. Ann. 1012. *Ditm. l. 6. in fin.*

tentia fultum, conflato; ab eo Vrbe pulſus Benedictus, ad Henricum Regem proficiſcitur; à quo ſequenti demum anno, comparato interim exercitu, Romam reducitur, ac in Sedem reſtituitur. ſunt qui tradant præmiſſum ab Henrico Benedictum, haud dubiè copiarum parte inſtructum, vt à Gregorio, eiuſque Aſſeclis vis nulla, aut inſidiæ timeri poſſent.

Chri. Ann. 1013. *Ditm. ibid. Galb. l. 1. in fin.*

Nouo ſubeunte anno, qui ſæculi eſt XIV. Henricus Rex cum Cuneſtunda Coniuge miræ ſanctitatis Fœmina, Auguſti nomine Romæ a Benedicto decoratur. nec diu poſtea ibidē moratus Germaniam repetit, cum antea ſuo, & ipſe, diplomate collata in Rom. Eccleſiam à pijs Principibus priuilegia, ac donationes ratas habuiſſet. Diplomatis authographum Ælia in Arce adhuc ſeruatur, *cuius exemplum, cum alijs quoque collatū exemplaribus, apud Authorem hic habes.*

Chri. Ann. 1014. *Henricus Roma. Auguſtus appellatur. Donationem Rom. Eccl. confirmat.*

Verum enim verò qui in Rom. Eccleſiam liberalis fuit, alias quoque ſuæ expertes munificentiæ eſſe noluit, qua de re mirum fuit ipſius, cum Auguſta Coniuge pietatis certamē. tradit hæc præter alios Ditmarus huius temporis Author à quo illud ſcitu dignum additur, de Herneſto Luitprandi Ducis Filio Principe in primis religioſo. hic in venatione caſu à quodam ſagitta confoſſus, lethali ex vulnere morti

Chri. Ann. 1015. *lib. 7.* *Herneſti pietas.*

proximus, vt is, à quo vulneratus fuiſſet, pœnæ omnis expers eſſet, etiam atque etiam mandauit; tum quod Presbyteri, cui noxas ſacra confeſſione aperiret, copiam inibi non haberet, omnibus qui adſtabant, aperire eas non erubuit huiuſmodi ſanè erubeſcentiam gratum Deo ſacrificium eſſe, exemplis compluribus edocemur, cæterum id temere ne fieret, S. Leo Pontifex decreto ſanxit.

Peccata omnibus pandit

De occulta confeſſione decretum.

Sarraceni interim, veteri ex vſu, Tyrrenum littus relegentes, Romanũ ſubindè agrum populationibus infeſtum habebant, ad vſque Vrbis mœnia excurrentes. igitur Benedictus, delectu habito, conſcriptoque exercitu non contemnendo, in Barbaros illum predones immittit, à quo, vix paucis fuga elapſis, internecione hoſtes ſunt cæſi.

Chri. Ann. 1016. *Ditm. ibid.*

Dani viciſſim apud Angliam eò potentiæ venerant, vt, vita functo Etelredo, feſſi bello Populi, Regem ſibi Cauutum Danorum Principem expoſcerent conſilio ſanè haud pœnitẽdo; quippè Rex moribus nequaquam barbaris, Chriſtianæ in primis Fidei ſtudioſiſſimus Regni ſtatũ ſacrum æquè, ac profanum reſtituit.

Canutus Angl. Rex.

Detecti hoc tẽpore apud Galliam, atque Hiſpaniam Manichæi audacter crimen falſi, ſupplicio ſeſe omni ſuperiores futuros ſtultè exiſtimantes,

Manichæi.

Chri. Ann. 1017.

igni

igni traditi, ſtultitiæ, ac pertinaciæ
pœnas dedere.

Chri. Sequitur annus huius ſæculi duode-
Ann. uigeſimus, quo Ditmarus Epiſcopus *Ditma-*
1018. Merſeburgenſis Vir ſanctiſſimus hiſto- *rus Hi-*
riæ ſimul, vitæque finem impoſuit æta- *ſtori-*
tæ adhuc florenti, quo factum, vt nec *cus.*
cultum opus, nec ad multos deductũ
annos riliquerit, longius illud haud
dubiè, ſi plures vitæ anni ſuppetijſ-
ſent, producturus. vtcumque magnæ
ipſi laudi, atque Eccleſiæ bono ceſſit,
quod præclaris argumentis, exempliſ-
que catholicam Fidem egregiè teſta-
tam reliquerit aduerſus gentiles ſuos
apoſtatas Nouatores, qui, noſtro hoc
ſæculo, emerſere.

Oſtien. Hic idem annus eſt, quo Northman- *North*
l. 2. c. ni Apuliam, vt diximus, inſidentes, *māno-*
13. & Romani Pontificis hortatu, bello ad- *rũ vi-*
38. uerſus Græcos ſuſcepto, præclaras de *ctoria.*
his victorias retulere.

Chri. Poſt hæc idem Pontifex, Henrico *Hērici*
Ann. Aug. vt morem gereret, Bambergen- *pietas.*
1019. ſem Epiſcopatũ confirmaturus, Ger- *Bam-*
maniam petit. Nec leuis ſanè cauſa *bergã*
fuit; quippè Rex pius non eam modo *Rom.*
Eccleſiam, ſed Vrbem ipſam Romanæ *Eccl.*
Eccleſiæ dono dedit annuo pro ea *donat.*
cenſu conſtituto; quam vt recipe *Bam-*
ad an. ret, Henricus Iunior Leoni IX. Bene- *berga*
1053. uentum Campaniæ Vrbem attribuit, *Bene-*
Chri. vt ſuo loco referemus. Exindè Italiam *uento*
Ann. repetens, author Auguſto fuit, vt, va- *muta-*
1020. *tur.*

lidis cum copijs in eam ipſe deſcenderet ad Græcos indè propulſandos.

Hẽricus Italiā petit. Igitur delatus in Italiam ingenti cũ exercitu Henricus, Pandulfum Capuanum Principẽ, qui ſtudere Græcis, præ cęteris videbatur, in deditionem accipit, Vrbeſque indè plures expugnat. tum Caſſinenſe Cœnobium Pontifice ſibi adiuncto, inuiſit, vbi, cum dolore calculi cruciaretur, D. Benedicti ope implorata, diuinitus ſanatus ab eo eſt. *Chri. Ann. 1021. 1022. Oſtien. l. 2. c. 40.* *Diuinitus ſanatur.*

Seditio ob Decimas. Contigit hoc eodem tempore Polonorum Eccleſiã conſpiratione Nobilium Decimas ſoluere abnuentium, mirum in modum perturbari, in quos religioſi Principis ſeueritas capitali etiam ſupplicio animaduertit.

Guido Muſicus. Poſtremis hiſce Benedicti Papæ tẽporibus Guido Monachus Aretinus eximius muſicæ artis Magiſter, eiuſdem Pontificis accitu, Romam venit, compẽdio illam Romanis Adoleſcentibus traditurus, cuius rei nouus, ac mirus artifex fuiſſe dicitur.

At Benedictus, pij Cæſaris æmulatione, opulentis Caſſinenſi Cœnobio collatis donis, ſacroſanctas quoque reliquias ex Lateranenſi Baſilica magno numero adiecit. *Chri. Ann. 1023. Oſtien. l. 3. c. 28.*

Auguſtus porrò pacatam relinquens Italiam, dum natale ſolũ repetit, cum Roberto Gall. Rege in colloquiũ venit. certatum ab eis eſt, non officijs *Glab. l. 3. c. 2* *Hẽrici & Roberti*

modo,

modo, atque muneribus, ſed, raro ad *collo-*
poſteros exemplo, chriſtiana quoque *quiũ.*
pietate, atque animi moderatione
ſingulari.

Sur. in Eodem anno generale totius Ger- *Synod.*
vit. S. maniæ Antiſtitum Concilium Mogun- *Mogũ-*
Got- tiæ celebratur. *tina.*
haod. Nec ita multo poſt Benedictus Pa- *Bened*
Chri. pa moritur, cum annos ſediſſet XII. *PP. obi*
Ann. ſucceſſorem Ioannem germanum Fra- *tus.*
1024. trem ſortitus, qui, laicus cum eſſet, *Ioan.*
Oſtien. ex Tuſculanorum Comitum ſtirpe, *XX.*
l. 2. c. potentia apud Romanos maxima pol-
27. & lens, malis artibus Pontificatum ade-
58. ptus eſt, quem tamen eum ſponte de-
Glab. poſuiſſe quidam tradunt, ac tum de-
l. 4. c. 1 mum ritè electum. Moritur eodem *Hẽric.*
anno Henricus Imp. cuius, vt innu- *Imp.*
meræ, atque eximiæ ſunt laudes, ita *mors.*
nulla admirabilior illa, qua Cunegun- *Cune-*
dem Coniugem Parentibus intactam, *gũdes*
vti acceperat, moriens reddidit, per- *eius*
petuam cum ea caſtitatem pactus. ita- *Vxor.*
que ambo poſtmodum in ſanctorum *In sã-*
numerum relati ſunt; vt famam, ac *ctorũ*
cultum propagarent, qui propagare *num.*
genus neglexiſſent. ferunt Sanctiſſimã *referũ*
Auguſtam nefariæ, cum Milite, con- *tur.*
ſuetudinis apud Virum aliquando in- *Augu-*
ſimulatam, ad ſuſpicionem abolendã *ſta fa-*
(ſecuritatem pariente innocentia) *cinus.*
ignitos vomeres innoxiè tractaſſe.

Henrico igitur ſublato, Germaniæ *Cõra-*
Regnum ad Conradum Vuormatiæ *dus II.*

Germ. Rex. Ducem, ex ipſius deſtinatione, Germanorum Procerum ſuffragijs defertur; ea tamen conditione, vt illicito ſeſe connubio explicaret.

Anniuerſaria Henrici obitus die, Chri. Ann. 1025.

Cunegunda monialis fit. Cunegunda Cōiux eademque Virgo integerrima, depoſitis Imperij ornamentis, monaſticum ſuſcepit indumentum, ac per annos deinceps XV. in extructo à ſe Sanctimonialium Virginum cœnobio vitam planè innocuam egit.

Vuillelm. Aquit. Dux. Conrado interim. Germaniæ rebus intento, Aquitaniæ Dux Vuillelmus, peregrinatione Romam, in ſpeciem, inſtituta, Italicorum animos pollicitationibus adortus, Filio, quem ſecum ducebat, Italiæ Regnum, atque adeò Auguſti nomen parare ſe haud ægrè poſſe exiſtimauit. cæterum maioris id eſſe molis opus, quam putaſſet, animaduertens, huiuſmodi deiectus ſpe, conſilio abiecto, in Patriā

S. Io. Bapt. caput inuētū remigrat; quò poſt quam reuerſus eſt, inuentum eius in ditione Diui Pręcurſoris caput fuiſſe dicitur, magnaque inibi Populi frequentia cultum. *Curop.*

Baſilij Imp. obitus. Cōſtātinus X Imp. Obijt hoc eodem anno Baſilius Imperator, cū annos imperaſſet L. cuius morte Imperium Conſtantinus Frater capeſſit, libidine, atque auaritia infamis. Quo pariter anno vitæ exitum ſortitus eſt belli, ac pacis artibus Poloniæ Rex clariſſimus Boleſlaus.

Ger-

Chri. Germaniæ motibus vtcumq. com-
Ann. poſitis, Conradus validis cum copijs *Cōra-*
1026. in Italiam deſcendit, ferro ſibi viam *dus in*
Glab. aperiens, exactoq. demum anno In- *Italiā.*
l. 4. ſubris, alijsq. aduerſantibus ſibi popu-
Fri- lis ſubigendis, Romam contendit, ip-
ſing. l. ſoque die Paſchatis ſolemni ritu à Io- *Augu-*
6. c. 29 anne Pontifice coronatus, Auguſtus *ſtus ap*
Chri. appellatur; Angliæ, ac Burgundiæ Re- *pella-*
Ann. gibus pompam cohoneſtantibus. octo *tur.*
1027. exinde elapſis vix diebus, quod maio-
res ſubindè inter Germanos milites,
ac Romanos Ciues contentiones gli-
ſcerent, Patriam repetit.

Quo tempore mortalis vitæ finem *S. Ro-*
inuenit eximius Monaſtici Ordinis in- *mual-*
ſtaurator Romualdus, cuius res geſtas *di obi-*
Petrus Damianus poſteris tradidit cō- *tus.*
ſtat autem ipſum indè ad quinquen- *Inter*
nium in Sāctorum numerum relatum. *ſanctos*
id porrò non alio tum ritu peragi con- *refer-*
ſueuiſſe traditur, quam per Altaris ere- *tur.*
ctionem, ac Chriſtiani Sacrificij obla- *Quo ri-*
tionem ſuper Sancti Viri corpus, Ro- *tu.*
mano Pontifice permittente.

Alfonſus quoque huius nominis V. *Alfon-*
Rex Legionenſis Vir bello, ac pace *ſi Hiſp.*
clarus, dum prælium cum Sarracenis *Reg.*
init, ſagitta vulneratus, apud Viſæum *obitus.*
Luſitaniæ oppidum occumbit; quod
ex ſepulcrali eius monumento edoce-
mur.

Sub idem tempus (incertus tamen *Gar-*
eſt annus) Garzias Vaſconum Rex Ro- *zia pœ-*
mam *nitētia.*

mam profectus eſt expiandi ſceleris cauſa, quod innoxiam Matrem adulterij apud Patrem inſimulaſſet.

Domeſticum in Gallia bellum. Roberto apud Galliam Rege adhuc ſuperſtite, Vgo Filius natu maximus dudum à Patre Rex creatus deceſſerat, contentione itaque inter duos reliquos, Henricum, ac Robertum, de Regno, orta; Patre illi, huic Conſtantia Matre ſuffragantibus, domeſticum indè bellum exortum eſt: eam ob rem non Populi modò, ac Regni Procerum, ſed Epiſcoporum quoque ſtudia diuiſa ſunt, magno, non politici tantum, ſed Eccleſiaſtici quoque rerum ſtatus detrimento. Chri. Ann. 1028. *Glab. l. 3. c. 9*

Olaui duo Reges. Duo hoc tempore Chriſtianæ Religionis, ac pietatis eximij cultores, ijdemq. cognomines Olaui, apud Noruegiam alter, alter verò apud Suediam regnabant, quorum Ille, quod Præſtigiatores inſectaretur, horum conſpiratione interemptus, ſacris Martyribus adſcriptus eſt. *Adam l. 2. c. 40.*

Cõſtãtini X. obitus. Romanus Argyropilus. Moritur interim Conſtantinus, qui iam tertium, à Fratris obitu, annum imperabat. huic Romanus cognomento Argyropilus, ſuccedit, qui, vt Conſtantini Filiam Zoen matrimonio ſibi iungeret, Vxorem repudiauit. *Curop.*

Synod. dupl. Sæculi anno vndetrigeſimo Robertus Rex, indicto Epiſcoporum Cœtu, conſtructum à ſe Templum Aurelianis in honorem S. Aniani eiuſdem olim Chri. Ann. 1029.

Vr-

Vrbis Epiſcopi, ſolemni ritu conſecrari expetijt.

Porrò, elapſo non dum anno, Synodus cogitur Lemouicenſis, leui, vt videri poteſt, ex cauſa, ſed, quod contentio ea de re orta eſſet non vulgaris, non niſi per Synodum dirimi poſſe ſapientiſſimi Patres exiſtimarunt. quæſitum itaq. eſt, Vir Apoſtolicus Martialis, qui primus Chriſti fidem inuexit in Galliam, inter Apoſtolos ne, an inter Confeſſores eſſet recenſendus. ſed neque dirempta ea in Synodo lis eſt. nec, rurſum coacti Patres, niſi ex Roman. Pontificis ſententia quicquam decernere auſi ſunt.

S. Martialis.

Chri. Ann. 1030. *in vit. c. 16. Sur. 20 Auguſt. Vrſper Chr.*

Conradus interim nulla re magis, quam regnandi latius cupidine incitatus, Sanctiſſimo Vngarię Regi Stephano bellum infert; huius tamen nō tam armis, quam pijs ad Deum precibus Auguſti conatus inanes fuere. Germanorum exercitus Vngariam peruaſerat, cum, nulla re geſta, Conradi nuncio, ac literis moniti illius Duces, pedem in Germaniam referunt; quo Is cognito, qui nec nuncium, nec literas miſiſſet, ſuorum defectionem, aut hoſtium fraudem ſuſpicatus, denique intellexit diuinam opem pio Regi preſtò fuiſſe.

Cōradi in Vngaros bellum.

Miraculo bellū ceſſat.

Cæterum Stephanus, qui ſui ſe pro Populi noxis deuouerat, ità publicam Regni cladem euaſit, vt domeſti-

cam

S. Eme-ricus. cam ſubiret, Emerici Filij amiſſione. Hic ita ab incunabulis morum ſancti-tate claruit, vt, vita functus, Sancto-rum numero adſcribi meruerit.

Erectum hoc anno eſt Monaſterium Sorano in Agro eo ipſo in loco, vbi Fibrenus Fluuius in Lirim influit M. Tullij olim cunabulis claro. Id Petri Raynerij impēſa, qui Regioni cũ Im-perio præerat, factum conſtat, promo-*S. Do-minicus Abbas.* tore autem Dominico magni nominis Cœnobiarcha, qui, Fulginei apud Vm-briam natus, aliorum cōplurium Cœ-nobiorum Inſtitutor fuiſſe dicitur. ea verò fuit illius Fama Sanctitatis, vt, cum ſequenti anno Octogenarius de-ceſſiſſet, ab eius ſtatim obitu Cœno-bium ipſum, ac Templum Deiparæ in-ſcriptum, à S. Dominico nomen acce-perit.

Conſpiratione interim Vxoris, ac Filiorum in Robertum Regem, ciuile apud Galliam bellum recruduit.

Porrò apud Orientem Zoe Augu-ſta, Theodoram ſororem regnandi auidàm Monaſticum indumentum ſu-ſcipere inuitam cogit.

Io. PP. obitus. Ioanne poſt decennij ferè Pontifi-catum vita functo, Albericus Frater Tuſculanus Comes pro ea, qua polle-bat Romæ potentia, impuberem ad-huc Filium in Petri Sede per vim lo-*Bened. IX.* cat, ac Benedictum appellat.

Obijt hoc eodem tempore Galliæ

Rex

Digitized by Google

Rex Robertus, cuius res præclarè geſtas Elgaldus Monachus Floriacenſis poſteris tradidit. quo extincto Henricus Filius, qui Rex iam fuerat conſecratus, Regni habenas moderandas ſuſcipit, Roberto Fratre Burgundiæ Duce conſtituto. *Rober. obitus. Hēric.*

Chri. Ann. 1034. *Herm. Cōtract. Curop.* Cæterum quod Rodulfus, haud ita pridem vita functus, Conrado Aug. eam Prouinciam legaſſet, Is eam ſibi armis vindicat Roberto indè pulſo.

Subindè Zoe Auguſta Michaelis Paphlagonis amore capta, venenū Coniugi propinat, quo ſegnius perniciem operante, eundem gladio, per Adulterum, tolli iubet, ipſo Paraſceues die. Michaeli ſceleris merces Imperium fuit. verum impotens Mulier, quæ illum, ex Argentario Auguſtum redditum, habituram ſe ſeruili veluti ſub iugo exiſtimauit, ſpe fruſtrata, Virum, ac Dominum ſeueriorem diutius experta eſt. tum, vt libidinis quoque pœnas ſolueret non incongruas, Vir idem, qui, ante adeptum Principatum forma in primis præſtans fuerat, à Dæmone correptus, ac ſubindè ab eo vexatus, deformitatem oris miram induit, contraxitque. *Romani Aug obitus. Michael Paphlago. Congrua Auguſtæ pœna.*

Lōgin. Annal. Polon. Hoc tempore Chriſtianæ Religionis cultus apud Ruſſiam mirum in modum propagatus eſt. apud Poloniam viciſſim politicum æquè, atque Eccleſiaſticum rerum ſtatum mirum in mo- *Turba in Polonia.*

dum

dum labefactari contigit, domeſtici diſſidijs ac ſeptennij interregno. proinde Caſimirus legitimus tum Regn hæres, ſalutari conſilio, Cluniacenſi inſtituti Monachus effectus eſt. qua porrò ex cauſa reuocatus poſtea a Regnum ſit, ſuo mox loco referemus

Caſimirus.

Synod. Triburienſis

Berengarij Hæreſis.

Cogitur exindè Synodus Triburienſis. quam in Chronico, Hermannus magnum vocat, cuius tamen Acta hactenus latent. eodemq tempore Berengarius Turone ortus, Archidiaconus Andegauenſis, qui veritatem Corporis Chriſti in Sacramento Euchariſtiæ, Roberto Rege adhuc ſuperſtite, negare eſt auſus, ſed palam veritus profiteri, eo ſublato, Brunonem Andegauenſis item Eccleſiæ Epiſcopum erroris ac veſaniæ ſocium nactus, promulgare hæreſim inſtituit. Henricus tamen Roberti Patris, vt Regni, ita & pietatis hæres, ocius in impios ſurrexit quo factum, vt, eo pariter viuente delirare ipſi ſibi coacti ſint.

Res interim Polonorum, diuturnio ri interregno, in dies magis peſſum ibant, Bretislao in primis Boëmiæ Duce deſtitutam Rege Prouinciam dilacerante.

Turbæ in Italia.

Sed & exortæ in Italia turbæ Conradum Aug. exciuere, ad quem Benedictus Rom. Pontifex Cremonam ſe contulit, cuius authoritate Auguſtus Mediolani, ac aliarum Vrbium Epiſco-

pos

pos quatuor Rom. Imperij perduelles exilio mulctauit. tum idem Pontifex Simeonem Anacoretam apud Treuiros haud ita pridem vita functum, eiuſdem Vrbis Epiſcopo agente, in ſanctorum numerum refert. *S. Simeon Anacoreta.* *Sur. 1. Iun.*

Per idem tempus Ciuili bello Hiſpanis decertantibus, Veremundus Legionis Rex à Ferdinando Caſtellæ Rege, qui, victorijs inclitus, Magni nomen adeptus eſt, acie victus, cum Regno vitam amiſit. *Ferdinãdus Caſtellæ Rex*

Chri. Ann. 1038. Pacatis Galliæ Ciſalpinæ rebus, Cõradus Romã profecturus, Parmæ ſubſtiterat. hìc coorta Ciuium aduerſus milites ſeditione maxima, Vrbs ipſa incendio miſerè abſumpta eſt. *Parmæ incẽdiũ.*

Oſtien. l. 2. c. 59. Pandulfus Capuæ Princeps, quem ab Henrico Auguſto abductũ in Germaniam diximus, eo extincto, reditum in Italiam impetrauerat, ea conditione, vt priuatus inibi vitam ageret. cæterum, Capuæ receptus, Græcorum ſimul, ac Northmannorum auxilijs fretus, Campaniam, ipſamque Neapolim capit, predas vndique hoſtiles agens, non Templis, non Cœnobijs parcens. *Pãdulfus.* quò factum eſt, vt, Campanorum precibus permotus Cæſar, iter illuc cum copijs inſtituerit. quò vbi peruenit, auro, atque obſidibus à Pandulfo receptis, parcẽdũ illi ſibi eſſe duxit, eius nihilominus Principatu Vaimaro, qui apud Salernum imperitabat, attributo. *Hẽricus in Cãpaniam.* *Vaimarus*

Ger-

Germaniam Auguſto repetente, Pandulfus quietis neſcius, res nouas moliri ſtatim occepit. viribus tamen ipſe deſtiturus, Byzantium nauigat. cæterum cum Vaimari ad Michaelem Legati eum præceſſiſſent, contemptui ab eo habitus, inſuper exilio mulctatus eſt. Vaimarus porrò beneficij memor, Georgio Maniaco Græcorum Duci, qui apud Siciliam bellum aduerſus Sarracenos gerebat, ſuppetias miſit, ex Northmannorum Gente delectos milites CCC. ſub Ducibus Tancredi Filijs Vuillelmo, Vuinfrido, ac Drogone. horum in primis virtute Sicilia de Sarracenis, magna ex parte, recepta eſt. quo tempore, captis Siracuſis, Diuæ Virginis Luciæ corpus, à Sene quodam proditũ, Conſtantinopolim, victoriæ indicium, ac veluti opimum ſpolium, à Maniaco Duce transmiſſum eſt.

Oſtien. l. 2. c. 68.

Northmãnorũ virtus.

S. Luciæ corpus.

Michaelis eleemoſynæ.

Chri. Ann. 1039. Curop.

At Michael cũ in dies acrius à Dæmone torqueretur, vexationem, ſi fas, eleemoſynis redempturus, Monachis per vniuerſum fermè Rom. Imperium nummum vnum, Præsbyteris alterum tantũ viritim largitus eſt, moratuſque plurimum Teſſalonicæ, Ioanni Fratri Imperij regimen permiſit.

Polonorũ, ac Boemorũ contentio.

Lõgin. Hiſt. Pol.

Hoc eodem anno ſæculi vndequadrageſimo Polonorum pariter, ac Boemorum Legati Benedictum Pontificẽ adeunt. illi Gneſnenſis Eccleſiæ dire-

ptio-

ptionem cõqueſti, ablatas inde à Boemis ſacras reliquias, ac ſacra vaſa, atque donaria repetebant: hi contrà iure belli, ac pietatis inſtinctu ea ſe abſtuliſſe, proinde nulli affines culpæ eſſe contendebãt. principiò Polonis cauſa adiudicatur; Boemorum porrò apud Iudices ambitu, ac largitionibus, ſententiæ vis omnis ablata eſt, quaſi rè maturius deliberanda.

Herm. Eodẽ pariter anno Conradus apud Traiectum, Friſiæ Vrbem, inopinatò extinguitur: Germaniæ Regnum Henricus Filius, Rex antea à Patre dictus, obtinet.

Chri. Ann. 1040. Nec ita multo poſt Henrici olim Vxor ſanctiſſima Cunegunda fœlici tranſitu ad Deum migrat. *Cunegunda obitus.*

Quo tempore Caſtellæ Rex inclytus Ferdinandus Iacobi Apoſtoli præſentem expertus opem, Conimbricam Luſitaniæ Vrbem de Mauris poſt longam demum obſidionem, recipit. *Ferdinandi victoria.*

Curop. Maniaco exindè Byzantium ex Sicilia reuocato, ac reo maieſtatis conſtituto, Inſulæ oppida, præter Meſſanam, omnia, Ducum inertia in Sarracenorum poteſtatem recidunt.

Per idem tempus Dominico Flabanico Venetiarum Duce adnitente, Vrſo autem Gradenſi Patriarcha præſidente, Prouinciæ ea in Vrbe Synodus apud D. Marci ſacram Ædem celebratur. *Synod. Venetijs.*

Alte-

Digitized by Google

Altero, ac quadrageſimo ſæculi an-
Mich. no Michael Imperaror huius nomin
Imp. IV. cum annos propemodum oct
mors. imperaſſet, diem obit extremum. ea-
demque hora Zoe Auguſta, eius Pa-
truelis Filium cognominem, ſimul ſi
Filium adoptatum, coronari Auguſtu
Mich. iubet. Is cognomento Calephate
Cale- Imperium ſtatim adeptus, non ſine
phates maxima ingrati animi nota, Matrer
Imp. ſanctimonialium cœtui addictam, in
ſuper exilio mulctat. ægrè id Populu
cum tuliſſet, nouum Auguſtum ita e
auerſatus, vt lapidibus eum appeter
non ſit veritus, ac Theodoram primo
dein Zoen ipſam ad Imperium reuo
care. coactus itaque Michael ſeſe i
Templum recipere, furentis tamen po
Deijci- puli manus non effugit, quippè vna
tur, ac cum Fratre inde extractus, ac per via
cæca- raptatus, luminibus demum orbatu
tur. eſt, vt mentis oculos Monaſterio clau
Cõſtã- ſus, aperiret. tum verò Conſtantinus
tinus cognomento Monomachus, ab exili
XI. & ipſe reuocatus, ipſique Zoe matri
Mono- monio iunctus, Imperator appellatur
macus quæ tamen non vno anno geſta, ad ſe
quentem quoque ſpectant.

Hoc quidem anno Poloni externis
ac ciuilibus vexati bellis, conſiliur
Caſi- ineunt Caſimirum, quem Cluniacenſ
mirus Inſtitutum ſequutum diximus, in Re
ex mo- gnum reuocandi. quæſitum itaque
nacho illum, atque apud Galliam repertum
Rex. Ro-

Digitized by Google

Romani Pontificis permiſſu, in Patriã reducunt, ac Regem conſtituunt. quo autem pacto diuinum illi auxilium ad hoſtes debellandos adfuerit, aliaque ab eo præclare geſta, rerum Polonarum Scriptores abundè tradunt.

Oſtien. l. 2. c. 68. — *Northmanni Apuliã occupãt.*

Eodem quoque tempore Northmanni Arduigum, qui & Arduinus dictus eſt, Longobardum ſequuti Ducem, Græcorum copijs profligatis, atque Apulia potiti vniuerſa, ſortitò eam inter ſe diuidunt, ac veluti auitum deinceps Regnum poſſident.

Chri. Ann. 1042. *Sur.* 23. *Septẽb.* — *Petrus Vng. Rex.*

Stephano Vngariæ Rege pridẽ extincto, Petrus ex Filia Giſela Nepos ſucceſſerat; Hunc Vuo, qui Tyrannidem arripuerat, deijcit, ea tamen, ex Gerardi Epiſcopi prædictione, haud diu potiturus.

Chri. Ann. 1043. *Malmesb. l. 2. c.* 13. — *S. Eduardus Angl. Rex.*

Apud Angliam porrò Canuti Liberis è Northmannorum Gente extinctis, Regnum ad S. Eduardum Ethelredi Filium defertur, opera in primis Goduini Comitis, cuius Filiam Egitam ſibi deſponſatam Rex caſtiſſimus ſeruaſſe intactam perhibetur.

Eodem fere tẽpore Henricus Germaniæ Rex Vngariæ bellum cum inferret, obſidibus, ac Regni parte ab Vuone, acceptis, Germaniam repetit.

Chri. Ann. 1044. *Herm. & Fri ing.* — *Bened PP. deijcitur Sylueſt PP.*

Romani dein prauos Benedicti mores auerſati, venalem haud ſecius Pontificatum habentes, illum Ioanni Sabinenſi Epiſcopo, cui Sylueſtro no-

men

Digitized by Google

men eſt inditum, auctionantu
Bened poſt hęc, menſibus exactis, B
reſtitu reſtituitur qui tamen tranqu
itur. tæ ſtudio ſummi Sacerdotij
Sponte redditus, quā curas deponit,
cedit. ni cuidam Archidiacono ſp
Ioān. dit. inuentus eſt Gratianus
XXI. Præsbyter, qui triceps hoc M
Rom. eadem, qua Fabuloſus olim
Eccl. ratione obſtructis veluti fau
ſtatus. ficeret, vel cicurem redderet
ſopiret. Is author Romanis f
bus Inuaſoribus Pontificatu
dem abrogarent, cæterum ill
tus eorum cuique non mod
nendos permitterent. res ex
ſcripto tranſacta: tum Gratia
Greg. in Petri ſolium euectus eſt, a
VI. rius huius nominis VI. appella
qui hunc ipſum veluti Sim
damnent, reijciantque; alij
(quorum authoritas apud n
eſt) abſque cunctatione r
Sanè quæ de illo narrantur, n
eo ſanctitatem mirū in mod
mendant.

Hoc eodem anno Conſtan
perator, quod Pellicem Angu
iugi ſuperinduxiſſet, Populo
cauſa concitato. vitæ pericul
dum in Templum Feſto die,
ctus, contendit.

Reuocatus in Regnum C
mira illud fœlicitate (Deo A

Digitized by Google

pacauerat. ergo quod ipſius Legati primò, tum pollicitus ipſe met fuerat, pactum ex pecunia viritim collectã Romanæ Eccleſiæ tributum, Romam hoc anno mittit, Gregorio in Petri ſede conſtituto. Quod vero Benedicto perſolutum Longinus tradat, ſiuè errore eũ lapſum fas eſt credere, ſeu, quod magis arridet, ex reſeruatis Benedicto, quos diximus, redditibus illud fuiſſe exiſtimandum eſt; quò magis exterorum Regum in Rom. Eccleſiam obſequium admireris. *Polonia Tributum.*

Oſtien. l. 2. c. 69. Hic idem annus eſt, quo Northmanni ad Caſſiinenſis Cœnobij, illuſque Ditionum tutelam vocati, cum tyrannicè omnia adminiſtraſſent, Monachorum conſpiratione, Regionis incolis opem ferentibus, principio in Arces, quas munierant, compulſi, denique exuti opibus, quas congeſſerant, armiſque, atque equis ademptis, per ſummum dedecus abire inermes coacti ſunt.

Chri. Ann. 1046. Herman. Chr. Henricus interim Italiam ingreſſus, ſacrarum quoque rerum curam perperam aſſumens, Rauennæ Antiſtitem deponit, tum Romam infeſto agmine petens, apud Sutrium ſubſiſtit, coactaque inibi Synodo, Gregorium quoque Rom. Pontificem ſede deijcit. Suidgerum Bambergæ Epiſcopum ſubſtituit, ac Clementem appellat. tum, Romam progreſſus, Auguſti inſignia ab *Henricus in Italiã Eius tyrannis. Clem. PP.*

eo recipit. Sunt qui tradant Sutrinæ Synodo ipſum Gregorium præfuiſſe, ac ſeſe ſpontè Pontificatu abdicaſſe, ea præſertim ex cauſa, quod Tuſculanorum Comitum potentiæ reprimendæ, ac Romanorũ factionibus tollendis, imparem ſe eſſe cerneret. quamobrem Henrico laudi ab aliquibus datum eſt, quod eas quacumque demum ratione ſuſtuliſſet; laudandus fortaſſe, niſi Filio, ac Nepoti exemplo obſuiſſet.

Synod. Romæ. — Chri. Ann. 1047.

At recens creatus Pontifex, Simoniæ, ſi fas, radicitus extirpandæ, Synodum Romæ cogit, cuius initio altercatio oborta eſt inter præcipuos Italiæ Antiſtites Mediolanẽſem, Aquileienſem, ac Rauennatem, quis eorũ Romano Pontifici propior ſederet. Rauennati autem cauſam adiudicatam Rubeus teſtatur, qui & Diploma ea ſuper re confectum à ſe viſum affirmat.

Rauẽna Antiſtitis prærogatiua. — *Hiſtor. Rau.*

Henrici res geſta. — *Oſtien. l.2.c.8 Herm Chro. Glab. l.5.c.5*

Peracta Synodo, Henricus in Campaniam, ac Sannium proficiſcitur: Capuæ Principatum, pecuniæ vi maxima accepta, Pandulfo reddit, Vaimaro haud abnuente: Drogoni, ac Canulfo Northmãnis Ducibus partas bello Ditiones, ablataque Græcis, aut Sarracenis Oppida decreto ſancit. exindè Caſſinum delatus, Germaniam repetit, non Clemente tantum, ſed Gregorio quoque, ne quid interim turba-

rum

rum Romæ oriretur, ſecum abductis. cæterũ Clemens annuo non dũ Pontificatu functus, cum Germaniam vix attigiſſet, vitam deſerit, ac Bambergam tumulandus mittitur. id Romæ vbi reſcitum eſt, Benedictus tertiò iã Petri ſedem inuadit, atque octo eam inſuper menſibus inſidet, donec miſſus ab Hêrico Brixinorum Epiſcopus legitimis ſuffragijs Clementi ſubſtituitur, ac Damaſo nomen imponitur. verum, eo quoque intra menſem morte ſublato, vacuam iterum Sedem Benedictus inuadit. *Clemẽtis obitus.* Chri. Ann. 1048. *Damaſus II.*

Sur. 1. Iun. Moritur hoc eodem tempore huius ſæculi ſplendor Odilo Cluniacenſis Abbas, cuius res geſtas, ex Hugone eius ſucceſſore Edoctus, Petrus Damianus, compendio, vt ipſe ait, poſteris tradidit. *Odilo Cluniacẽſis.*

Curop. Per idem fere tempus Turcæ, Gens Scythica, Perſarum Rege Sarraceno, à quo fuerant prouocati, acie victo, eiuſque vna cum Regno, ſecta paulatim ſuſcepta, victorijs elati, Romani apud Aſiam Imperij ditiones occupant. hinc exitiale Chriſtiano nomini Turcicum Imperium extitit. *Turcarũ Imperij initia.*

Chri. Ann. 1049. *Oſtien. l. 2. c. 82. Friſin. Chro.* Tyrannicè interim Benedicto Romanã Eccleſiam adminiſtrante, Romani Ciues, ac Clerici, in primis vero Cardinales, Legatione ad Auguſtum inſtituta, enixe illum rogant, vt, quem Pontificatu dignum exiſtimet, Romã

mittat. delectus itaque ab eo eſt Bru-
no Epiſcopus Tullenſis eximiæ Vir
prudentiæ, ac ſanctitatis. Is igitur, in
Vrbem delatus, ſummo Eccleſiæ bo-
Leo IX. no in Petri Sede collocatur, ac Leo
huius nominis IX. appellatur. nec diu
ibidem moratus D. Michaelis Templũ
ad Garganũ inuiſit, ad Caſſinenſe quo-
que Cœnobium diuertens: tum verò
in Galliam, ac Germaniam profectus,
Dupl. Rhemis, & Moguntiæ frequentes Epi- *Europ.*
Synod. ſcoporum Conuentus habet, exacto-
que non dum anno Romã reuertitur.

Quo tempore Cegenes, ac Tyrach,
qui ad Iſtrum imperitabant, Reguli,
Byzantium profecti, Chriſtianam ſu-
ſcipiunt Religionem, ſacroque inibi
fonte abluuntur.

Dupl. Exindè operoſus Pontifex Conci- Chri.
Synod. lium Romæ, nec ita multò poſt, Ver- Ann.
cellis aduerſus Berengarium cogit, in 1050.
quorum poſtremo Pallium Dominico *Herm*
Venetiarum Patriarchæ, qui hactenus *Lanfr.*
Gradenſis fuerat, decernit, ipſumque *& Gui*
Venetæ Prouinciæ, atque Iſtriæ Pri- *tm.*
matem conſtituit. Germaniam dein *Andr.*
repetit. *Dand.*

Eodem fere tẽpore Hiſpaniæ Rex *Chr.*
Synod. inclitus Ferdinandus Synodum apud
Coia- Coiacenſem Oueti Diœceſis Pagum
cenſis. celebrari curat; *cuius Acta non dum*
impreſſa, ex veteri Cordubenſi Codice
Author huc affert ſcitu non iniucũda. Chri.

Redeuntem ex Germania Pontifi- Ann.
cem 1051.

cem, hoſpitio apud Paſſinianum Hæ-
Chri. truriæ oppidũ excepit Ioannes Gual- *S. Io.*
Ann. bertus, qui decem ferè ante annos Ere- *Gual-*
1052. mum incolendam ſuſceperat. Romæ *bertus.*
Herm. poſt modũ receptus, Conciliũ ibidem *Synod.*
Cro. cogit, ac iterum, componendis inter *Romæ.*
Oſt. l. 2 Andream Vngariæ Regem, atque Au-
c. 85. guſtum diſſidijs, in Germaniam euo-
catur. ſunt qui aliam profectionis cau-
ſam tradant, vt Auguſti arma aduerſus
Northmannos, qui Campaniam, atque *Leo ca-*
Apuliam obtinebant, exciret. ſanè Ita- *pitur à*
Chri. liam repetens Germanos ſecum mili- *North-*
Ann. tes adduxit, quibus plus æquo fidens, *mãnis*
1053. acie cum Northmannis, cauſæ boni-
tate fretus, decernere non eſt veritus;
à quibus victus, captuſque, honorifice
tamen eſt habitus, nullum dignitatis,
ne dum libertatis diſpendium paſſus.
Sup. ad Antequam Germaniã excederet, Bam- *Bãber-*
ann. bergam, quæ Romanæ Eccleſiæ, vt *gã pro*
1019. diximus, iuris erat, Henrico ceſſit, à *Bene-*
quo viciſſim Beneuentũ accepit, quod *uento*
Hermanus ad hunc ipſum annum tra- *cedit.*
dit. ea porrò etiamnum Vrbe, poſt tot
rerum viciſſitudines, Rom. Pontifex
potitur.

Ad hunc ipſum annum ſpectat Petri
Patriarchæ Antiocheni ad Leonẽ Le-
gatio cum Fidei Catholicæ profeſſio-
ne. quo pariter anno data reperitur
prolixa admodum Epiſtola Michaelis *Micha-*
cognomento Cerularij Byzantij Pa- *el ceru-*
triarchæ Latinis omnibus infenſiſſimi, *larius*

Digitized by Google

quam aduerſus Rom. Eccleſiam, ac catholicos eiuſdem ritus ad Tranenſem in Apulia Epiſcopũ, ſtudio cum Leone Acridario, Bulgarorũ Epiſcopo, collato, dedit, *quam ſi libet, cũ Leonis Papæ ad eam reſponſo, apud Authorẽ hic require, apud quem Legationem quoq. ſequenti anno Leonis nomine obitã, fusè recenſitã reperies*, quã & Leo Oſtienſis breuiter cõplectitur. Legatis porrò illud quoque in mandatis datũ, vt Græcorũ arma in Northmannos excirent, pſius Põtificis literæ *hic relatæ* oſtendunt. Leo interim Pontifex moritur, quem vitæ ſanctimonia illuſtrẽ, editis poſt obitũ miraculis Deus magis, magiſq. illuſtrauit, poſteri autem, vt cæli Ciuem, coluerunt XIII. Kal. Maij natalem eius diem recolentes.

Leo ep. 1. Chri. Ann. 1054. *Oſt. l. 2. c. 89.*

Leonis Legatio Byzãtiũ.

Leonis PP. obitus.

Martyrol. 19 Apr. Curop.

Poſt hæc diem quoque ſuum obijt Conſtantinus Imp. cuius morte Imperium ad Theodoram defertur.

Cõſtãtinus Aug. obitus.

At Leone, vt diximus, ſublato, Romani Ciues Henricum Aug. per Legatos orant, vt Geberardum Epiſcopum Eiſtetenſem inſignẽ Pruẽdtia, ac Pietate Virũ ſubſtituendum Romam mittat. ægrè demum Romanis annuit Auguſtus, quod tantum Virum à ſecretis conſilijs haberet; coactaque Moguntiæ Synodo Epiſcoporum eum ſuffragijs ſummo ſacerdotio dignum appellari voluit Romæ poſtea conſecrandum, quod ſequenti anno peractum eſt,

Chri. Ann. 1055.

eſt, vocatuſque eſt Victor hoc nomi- *Victor. II.* ne II. ſunt qui tradāt ab Auguſto Romam deductum, cum alij poſt illum in Italiam veniſſe, eodem tamen anno, Henricum autument. vtcumque, Florentiæ poſtmodū fuiſſe ambos; ac Sy- *Synod. Florētia.* nodum inibi coëgiſſe conſtat, de qua Petrus Damianus meminit in Epiſtola *hic relata*, ex qua multa de Eccleſiaſtica cenſura, & pœnitentialium Canonum obſeruantia, ſcitu periucunda, habentur.

Poſt hæc Victoris miſſu Ildebran- *Ildebrandus.* dus Rom. Eccleſiæ Subdiaconus, qui poſtea Rom. Pōtifex Gregorius huius nominis VII. fuit, in Galliam proficiſcitur, quò poſtquam peruenit, Lu- *Dupl. Synod.* gduni primò, dein Turone Conuentus Epiſcoporū celebrat aduerſus Simoniacos Epiſcopos, ac Berengarium, qui abiuratam pridem hæreſim, iterum tradere non verebatur. porrò ad hanc ipſam Turonenſem Synodum Legatos *Io. Marian.* ab Henrico miſſos conſtat, qui Ferdinandi Hiſpaniæ Regis iniuriam expoſtularēt, quod nec ipſi Auguſto ſubeſſe, & Auguſti nomen vſurpare audacter vellet; qua de re Romanus quoque Pontifex interpellatus eſt. miſſi itaque ea ſuper re in Hiſpaniam Lega- *Synod. in Hiſpania* ti, Conuentu Epiſcoporum, ac Procerum indicto, auditi ſunt, cauſaque Romano Auguſto adiudicata.

Subindè Victor Romam delatus,

Digitized by Google

veneno à Subdiacono in ſacrum calicem ingeſto, vitæ diſcrimen adit, quod tamen, nefario homine à Dæmone correpto, ac fateri crimen coacto, non ſine miraculo, euaſit.

Hẽrici Aug. obitus. Heric. Filius

Chri. Ann. 1056.

Ad hæc idem Pontifex ab Henrico in Germaniam euocatus, morienti adfuit, Regiaque illum pompa extulit ætate adhuc florentem; quippè XL. vixdum attigerat, cum annos regnaſſet XVIII. decem imperaſſet. Regnũ ipſius Rom. Pontificis, aliorumque Epiſcoporum, ac Procerum authoritate ad Henricum Filium Germaniæ Regũ huius nominis IV. defertur. poſt hæc, Synodo Coloniæ habita Victore in primis adnitente, Balduinus, ac Godefridus Flandrię Comites eidem Regi conciliati ſunt, quod ad noui Regni firmamentum in primis contulit; quo magis ingrati animi notã in Henrico, qui poſtmodum Rom. Eccleſiæ infenſior eſt redditus, agnoſcas.

Synod. Toloſana.

Haud ita multo poſt, eiuſdem Rom. Pontificis authoritate, Synodus Toloſæ cogitur, *cuius Acta, ex ſcripto manu Codice Author hic refert.*

Theodora Aug. obitus. Michael Stratonic. Imp.

Curop.

Quo tempore Theodora Auguſta cum alterũ poſt Sororem annum imperaret, torminibus ex inteſtinorum morbo extinguitnr, Michaele cognomento Stratonico, paulo ante obitum, Auguſto appellato.

Chri. Ann. 1057.

Imperiũ Hic ſtatim adeptus, Theo- doſij

doſij factione, qui Monomacho natus erat, ſuperior extitit. cæterum Iſacio Comneno fauore militum euecto animo, & viribus defecit, ac purpuram exuit. *Deijcitur ab Iſacio Comneno.*

Hoc eodẽ anno Victor Rom. Pontifex, Florentiæ cum eſſet, diem clauſit extremum. cuius rei nuncio Romam perlato, Fridericus Leonis Papæ Cancellarius Legatione haud ita pridem Byzantij functus, ac Caſsinẽſis poſtea creatus Abbas, omniũ ſuffragijs Pontificatũ adipiſcitur, ac Stephanus hoc nomine X. appellatur. *Victor. PP. obitus.* *Steph. X.*

Chri. Ann. 1059. *Oſtien. l. 2. c. 102.* Hic, Pontificatu ſtatim inito, Petrũ Damianum, inuitum ab Eremo abſtractum, Epiſcopum Cardinalem Oſtienſem creauit, magno Eccleſiæ bono. Legationem quoque, Byzantium inſtituit. Legati, porrò cum Barenſi in portu adhuc cõſiſterent, de Stephani obitu, qui Florentiæ & ipſe diem obierat, certiores redditi, proficiſcendi conſilio abiecto, pedem referunt. *Petrus Damianus.* *Steph. obitus.*

Chri. Ann. 1059. Stephano Gerardus Florentiæ Epiſcopus ſubrogatur, qui Nicolaus dictus eſt, non tamen ſine Schiſmate per Ioannem Velitrenſem Epiſcopum Tuſculanorum, quæ adhuc vigebat, potentia nixum, excitato. *Nicolau: II*

Moritur hoc eodem tempore Caſimirus hærede Boleſlao Filio relicto. At vero Nicolaus apud Sutrium, tum Romæ apud Lateranum Conuentus *Caſimiri mors.*

agit, & hic quidem, C. amplius Epiſcoporum frequentiſsimus, generalis appellatus eſt, ad quem euocatus Berengarius, ter, tribus Synodis, abiuratam hæreſim, ſimulatè interũ abiecit.

Berẽg. perſidia.

Hac eadem in Synodo de Romani Pontificis electione ſanctio eſt edita, temporibus his perneceſſaria, quibus vis tyrannica vigeret, quam in ſuum Decretum Gratianus intulit, nequaquam tamen integram, ſinceramue, ſed à ſchiſmaticis, Guiberto in primis Rauennate, corruptam, ac labefactatam.

Sãctio de Ro. Põt. electione.

c. in nomine 23. diſt

Peracta Synodo, Nicolaus Pontifex Apuliam petit, ac Northmannorum ibidem Principes, Anatemate ſolutos, inque ſui, ac Succeſſorum verba adactos, Rom. Eccleſiæ conciliat. Capuanum porrò Principatũ Richardo: Apuliæ, Calabriæ, ac Siciliæ Ducatũ Roberto cognométo Guiſcardo confirmat, pactus ab eis Cenſus nomine *in iuga bouum ſingula denarios quotannis duodecim*, extat adhuc Guiſcardi iteratum Iuſiurandum in Vaticano Codice qui *Liber Cenſuum* inſcribitur, deſcriptum, *ab Authore huc illatum*. hinc Campania, ac, quas diximus, Prouinciæ reliquæ Fiduciariæ poſſeſsionis, quam *Feudum* vocant, eſſe cæperũt. hac ratione Northmanni, ex hoſtibus, Clientes Rom. Eccleſiæ redditi, eius Ditiones pacarunt

Northmanni Ro. Eccl. Tributarij.

Tributũ quale.

armis,

armis, deleta Tuſculanorum Comitum, ac aliorum, qui eas inuaſerant, tyrannide.

Papir. Maſſo. Apud Galliam interim Henricus, Conuentu Episcoporũ, ac Procerum Pariſijs habito, Philippum Filium impuberem Regem conſtituit. *Synod. Pariſienſis. Philip Gall. Rex.*

Curop. Apud Orientem porrò Iſacius graui implicitus morbo, inſuper fulmine exanimatus, diuinam vltionem agnoſcens (nam Templa, ac Monaſteria ſacrilegè expoliauerat) depoſita ſpontè purpura, ac Succeſſore Conſtantino Duca inſtituto, ipſe ſe in Cœnobium recipit, vbi, vtcumque proſpera deinceps vſus valetudine, non tranquiliorem modo, ſed fœliciorẽ quoque, quam in Imperio, vitam egit. ipſo verò in Cœnobio, ob ſingularem animi æquitatẽ, ac Modeſtiam, adeò ſub Præfectorum Imperio eſſe, ac munia illius omnia obire voluit, vt Ianitorem quoque agere non erubuerit. *Iſacius Imperiũ deponit. Cõſtãtinus Ducas Iſacij demiſſio.*

Chri. Ann. 1060. *Oſtiẽſ.* Subit annus ſæculi LX. quo Nicolaus Pontifex ſuam olim Sedem Florentiæ Eccleſiam cum repetiſſet, ab ea diſcedens, iterum Caſſinum proficiſcitur, nec ita multo poſt Eduardi Angliæ Regis Legatos annuo cum tributo, ac donarijs recipit. *Angl. tributum.*

Eodem ferè tempore Concilium Oſcæ apud Hiſpaniam celebratur, in quo ſacri in primis ritus temporum iniuria aboliti, moreſque deprauati *Synod. Oſcẽſis*

ad ſacrorum Canonum normam re-
uocati ſunt.

Nicol. PP. obitus. Subindè Nicolao Pontificatus anno tertio, vita functo, Alexander hoc nomine II. Lucenſis Epiſcopus, Anſelmus antea appellatus, legitimis Cardinaliũ ſuffragijs ſubrogatur. id cum ægrè ferrent Regis Pueri adminiſtri, Cadalum Parmenſem Epiſcopũ in Petri ſolium euehere, ac Romanis obtrudere armis nituntur; quod incaſſum moliti cum fuiſſent, Cadalus Parmam recedere inglorius cogitur. *Alex. II.* *Cadalus Pſeudopõtifex.* Chri. Ann. 1061. Chri. Ann. 1062. *Friſ. l. 6. c. 34*

P. Damian. Erem. repetit Per idem fere tempus Petrus Damianus, miſſione ab Alexandro impetrata, Eremum repetit, vndè tamen multiplicis argumenti epiſtolas, *quæ hic recitantur*, dedit, ad morum inſtitutionem ſaluberrimas.

Colonienſis interim Antiſtes Anno, magnæ inter Germanos Principes authoritatis, abſtractum ab Auguſtæ matris veluti complexu decennem tum Puerum Henricum Regem, Coloniam ſecum abducit, ac Regni regimen ſuſcipit, nemine non deferente; quò factum, vt, qui Aulæ hactenus potentes fuerant, gradu plerique omnes ſint moti. in his fuit Guibertus Auguſtæ Cancellarius homo Italus, Parmenſis patria, cuius potentiæ Cadalus Pſeudopontifex innitebatur. igitur, eo procumbente, Is quoque, vt par erat, corruit; Annonis quippè authoritate coa-
cta

ēta Synodo Cadalus, damnatur, Pontificatus Alexandro aſſeritur. *Cadalus dānatur.*

Subindè P. Damianus ab Eremo iterum abſtraitur, ac Legatus ab Alexandro in Galliam mittitur, Hugone Cluniacenſi id agente, qui Andegauenſis Comitis tyrannide premebatur. *P. Damian.*

Poſtremo hoc anno Agnes Auguſta Henrici mater Romam veniens, ſedē inibi figit, eum veluti portū, poſt naufragium nacta. extat prolixa admodum P. Damiani epiſtola, qua illam à ſalutari huiuſmodi conſilio magnopere commendat, vtque conſtanti ſit animo etiam atque etiam hortatur.

Ad huc item annum ſpectat Epiſtolæ fragmentum; quod extat, Alexandri ad Suenonem Danorum Regem, qua illum admonet, vt conſuetum Regni tributum Romam tranſmittat. *Dania tributum.*

Chri. Ann. 1063. Sequenti anno turbæ maximæ Florentiæ exortæ ſunt inter Epiſcopum, ac Monachos ex S. Io. Gualberti diſciplina, qui eundem Epiſcopum ſimoniacæ prauitatis accuſabant. res geſta ex P. Damiano, qui Legatus ea de cauſa Florentiam eſt miſſus, petenda eſt, quæ prolixius adhuc narratur ab Authore vitæ eiuſdem ſacri Inſtitutoris. *Turba Florētia.* *Sur. 18 Iul.*

res eo deducta eſt, vt ex Monachis Petrus (ex re, Igneus poſtea dictus) ex illuſtri Aldobrandinorū ſtirpe Florentiæ ortus, ignē illæſus calcauerit; quo experimento ſuis victoriam, ſibi gloriam *Petrus Igneus.* *Eius facinus.*

riam longè præclariſſimam peperit, Cardinalis poſt modum, atque Albanenſis Epiſcopus creatus.

Porrò cum à Cadalo Pſeudopontifice turbæ iterum excitarentur, frequentiſſimum Mantuæ Concilium indicitur, quo Is iterum damnatur, legitimus vero Pontifex Alexander agnoſcitur. *Chri. Ann. 1064.* *Synod. Mantua.*

Eodem fere tempore celebris inſtituta eſt peregrinatio Hieroſolymam virorum amplius ſeptẽ millium, quorum veluti Duces fuere pręcipui Germaniæ Antiſtites Sigefridus Moguntinus, Vuillelmus Traiectenſis, Gunterus Bambergenſis, Otto Ratiſponẽſis, quibus ſummæ imprudentiæ datum eſt, quod ornatum, ac ſplendorem, ne dicam luxum, præferentes, Barbaros ad predam ita illexerint, vt crebra cum ijs certamina inire, diſcrimina ſubire maxima coacti ſint. itaque, ex eo numero, bis non amplius mille, cladibus ſuperſtites in Patriam remearunt. *Celebris peregrinatio.* *Eius Duces.* *Eorũ imprudẽtia.* *Marianus Scot. Lãber.*

Hoc tempore P. Damiano, ſtrenuo Eccleſiæ Agoniſtæ, acuẽdus ſtilus fuit aduerſus impuros Clericorum mores, qui iam in hæreſim abierant; coniugia etenim nemini à Chriſto, aut ab Apoſtolis vetita affirmabant, turpiſſimum porrò vitæ genus inſtituerant. *Chri. Ann. 1065.*

Obijt hoc eodem anno non rerum geſtarum gloria magis, quam pietate Magnus Ferdinandus Hiſp. Rex. Filijs om- *Ferd. Hiſp. Reg. obitus.* *Luc. Tude. Roder. Tol.*

omninò tribus ſuperſtitibus, inter quos ſeptem deinceps annis certatum de Regno eſt. *Filiorũ diſſidium*

Curop. Zon. Hæc inter Barbari, qui trans Iſtrum degebant, eo tranſmiſſo, effudere ſe in Thraciã, ac Macedoniam tanto numero, vt ſexcenta amplius armatorum millia fuiſſe vulgatum ſit. hos religioſus Imperator Conſtantinus Ducas reprimere armis cum nequiret, ſupplicationibus, ac Ieiunio Populo indictis, debellauit. vulgaris quippè diuinitus immiſſa lues eorum partem maximam abſumpſit, reliquos timore percitos *Cõſtãtini pietas.*

Chri. Ann. 1066. diſiecit. Richardus interim Capuanus Princeps eò potentiæ, ac ſuperbiæ venerat, vt potiturum ſe Romano Imperio ſperaret. eius itaque inſignia à Romano vt Pontifice extorqueret, exercitu comparato, eius Ditiones infeſtas habebat, Romam exinde victor petiturus. cæterum Godefridi Tuſciæ Marchionis, qui Henrici Cliens erat, armis repulſus, ab incepto deſtitit. *Richardus Cap. Princ.*

Ingulf Matth Veſt. Vuill. Malm Moritur hoc eodem anno Eduardus Angliæ Rex, quem, vitæ ſanctitate, ac miraculis commendatum, Alexander poſteà Rom. Pontifex, tertius hoc nomine, ſanctorum numero adſcripſit. cum autem abſque prole deceſſiſſet (quippe Vxorem, vt diximus, virginẽ reliquerat) Vuillelmũ Comitẽ Northmannum genere hæredem ſcripſerat, Haroldo in primis ex eadem Gente, *Eduardi Angl. Reg obitus. Eius canonizat.*

Digitized by Google

te, Regiæ Domus Magiſtro ſacramento interpoſito, aſſentiente, qui tamen, ſequuta Eduardi morte, iuriſiurandi neglecta religione, Regnum inuadere non eſt veritus. Igitur Vuillelmus, licet bello ſtrenuus, bellum tamen, ex inſita pietate, auerſatus, cauſã ad Romanum Pontificem defert, à quo non cauſæ tantũ adiudicationem, ſed Vexillum quoque retulit, quo auſpicatius Inuaſori bellum inferret, quod ſanè fœliciter peractum eſt.

Belas Vng. Tyrãnus. Eiecto Andrea Vngariæ Rege, atq. excæcato, Belas Dux Regnũ inuaſerat. hunc ex infima plebe quidam, numero non contemnendi, à Chriſtiana Religione auertere conati ſunt. at ille ad tyrannidem adijcere perfidiam veritus, ſupplicio de ſeditionis Authoribus ſumpto, inconditum Populi motum compreſſit.

Quo tempore Conſtantino Byzantij Patriarcha vita functo, Ioannes Xiphilinus ſubrogatur. hic eſt ille Xiphilinus, qui Dionis Caſſij Hiſtoriam in Epitomen redegit, cuius dumtaxat Commentarium, ea deperdita, vſui relictum eſt. *Xiphilinus Dionis breuiator.*

Mediolanẽſis Diœceſis Clerici pellicibus, vna cum Antiſtite, impliciti, aliorumque comperti criminum, Petri Damiani Apoſtolicę Sedis Legati dexteritate dudum ad meliorem frugem reuocati, ad ingenium cum rediſſent, Chri. Ann. 1067.

noua,

noua, ad eos ab incepto deterrendos, Legatione ab Alexandro decreta, coerciti ſunt.

Curop. Octauum agebat Principatus annũ Conſtantinus, cum viuendi pariter, ac imperandi finem fecit, tribus Filijs ſuperſtitibus, quos ex æquo hæredes inſtituerat, eorum tutela Eudociæ Coniugi demandata, quæ iureiurando, ac Synagrapha apud Patriarcham depoſita pollicita Viro fuerat, communibus ſe liberis Imperium conſeruaturam, nec Virum alium admiſſuram. Porrò cum Romani Diogenis, inconſtans Mulier nuptias expeteret, Syngraphã, perfidiæ teſtem, vt reciperet, vaferrimi Eunuchi opera eſt vſa, qui, Xiphilinum conueniens, mentitus eſt Auguſtam Bardæ ipſius Patriarchæ germani Fratris nuptias expetere. Is igitur cæteris omnibus priuato cõmodo poſthabitis, non ſyngraphã modo Mulieri reddidit, ſed iuris etiam iurandi eam vinculo abſoluit. id vbi peractum eſt, Auguſta expetitum à ſe Diogenem, per ſummum Patriarchæ ludibrium, thori, atque Imperij conſortem adſciſcit.

Cõſtãtini obitus.

Vxoris perfid.

Chri Ann. 1068.

Xiphilini deceptio.

Rom. Diog. Imp.

Chri. Ann. 1069. Eodem fere tẽpore Henricus Rex ductam ante bienniũ Vxorem Bertam repudiare in animum cum induxiſſet, P. Damiani Apoſtolici Legati denunciationibus territus, ab incepto deſtitit.

Eiuſ-

Eiuſdem Sedis Apoſt. Authoritate Guarnerius Epiſcopus Argentoratenſis ob Simonię crimē deponitur. Cuius etiam poſteà flagitij Moguntinus, ac Bambergenſis Antiſtites poſtulati, Romam euocantur. cæterum, quod dicto audientes ſtatim fuerint, & emendationem in poſterum ſpoponderint, mitius, quam pro crimine, habiti, dimittuntur. Chri. Ann. 1070.

Exindè Alexander Lucam Ætruriæ Vrbem profectus, cuius olim Eccleſiam, vt diximus, adminiſtrauerat, Templum inibi, ante decennium extrui à ſe ceptum, ſolemni ritu conſecrauit; ac venerandis Sanctorum reliquijs, ex Vrbe ſecum allatis ditauit.

Huius ipſius anni nota inſcriptæ viſuntur æreæ valuæ Baſilicæ S. Pauli Oſtienſem extra Portam opere fuſili, Conſtantinopoli, Pantaleonis Conſulis pietate, atque impenſa conflatæ.

Godeſ. Tuſcia Dux. Moritur hoc eodem anno Godefridus Tuſciæ Dux ex Stemmate Ducum Lotharingiæ, cui Filius eiuſdem cum Patre nominis cognomento Gibbus in eiuſdem Lotharingiæ tantum Dinaſtia ſucceſſit, Tuſciæ adminiſtratione ad Beatricem Coniugem, quæ ex Bonifacio priori Viro Mathildem Filiam genuerat, delata. porrò quod ad Beatricis Stemma ſpectat, fuiſſe illam Conradi Auguſti Filiam par eſt credere, quam Henricus, qui hoc tempore re- *Herm & Sig. Chro.* *Bonif. Mathildes.*

regnabat, Amitam agnouit.

Chri. Ann. 1071. Oſtien. l. 3. c. 26. Altero ac ſeptuageſimo ſæculi anno, Deſiderio Caſſinenſi Abbate, ac Rom. Eccleſiæ Cardinali id expetente, Alexander Pontifex Caſſinum petit, recens inibi extructum Templum ſolemni ritu, ac pompa cōſecraturus: res acta eſt maiori quam vnquam antea celebritate, omnibus, qui Romæ erant, Cardinalibus illuc delatis, cumque his Archiepiſcopis X. Epiſcopis XLIII. Principibus Viris compluribus Populi autem innumera multitudine.

Curop. Cedrē. Zon. Romanus interim Diogenes, prælio cum Turcarum copijs inito, in hoſtiū poteſtatem venit. id Byzantij reſcitū cum fuiſſet, Michael huius nominis VII. Conſtantini Ducæ Filius Auguſtus appellatur, Eudocia exulare cogitur. ſunt qui tradant captiuum apud hoſtes Diogenē, eorum Principis arrogantiam (non ſecus, ac olim Valerianus apud Perſas) expertum, inſilienti in equū Barbaro ſcabelli vicem dorſo prebuiſſe. porrò ab eo demum dimiſſus, Byzantium cum repeteret, Michaelis iuſſu capitur, ac luminibus orbatur. capite dein, ex ſuffoſſione, intumeſcente, ac vermibus ſcatente, humanæ imbecillitatis ſpectaculum factus, haud diu ſuperuixit. *Diogenis captiuitas. Michael Ducas Imper. Infœlix Diogenis conditio.*

Hoc ipſo tempore vixiſſe conſtat Theophilactum Byzantium genere Actidanæ Vrbis, quæ Bulgarorum Metro- *Theophilactus.*

tropolis eſt Archiepiſcopum, cuius in quatuor Euangelia nobiles extant Commentarij.

Hēric. deprauatus.

Vigeſimum ætatis annum vixdum exceſſerat Henricus, cum, domeſticorum conſilijs deprauatus, inſuper, immenſis animi cupiditatibus explendis, pecuniæ auidior factus, in nobilium Virorum capita, atque fortunas debacchari, Sacerdotia, atque Eccleſiaſtica vulgò Munera venalia habere cum cœpiſſet, omnium in ſe odium, atque inuidiam conciuit. ergò Saxoniæ eum Populi, tum Germaniæ totius Proceres, atque Epiſcopi complures ad Alexandrum Rom. Pontificem deferunt. Is accuſatorum numero, accuſationum pondere permotus, Regem Romam ad crimina diluenda, ac iudicium ſubeundum, pro imperio, vocat. cæterum eiuſdē Pontificis obitus rem tum quidem diſiecit. Henricus eo ſolutus metu, libidini, atque auaritiæ frena laxius permiſit.

Chri. Ann. 1071. *Lambertus Vrſp. Chr. Friſig. l. 6. c.* 34.

Accuſatur apud Rom. Pont.

Chri. Ann. 1073.

Alex. PP. obitus.

Defuncto Alexandro, Ildebrandus Soanæ, Tuſciæ oppido, ortus Rom. Eccleſiæ Archidiaconus, qui Pontificatum ante Pontificatum fermè adminiſtrauerat, omnium non tam ſuffragijs, quam clamoribus in Petri ſolium euehitur, ac Gregorius huius nominis VII. appellatur. Is, diu obluctatus, cum onus illud excutere non alia ſe ratione poſſe ſperaret, Henricū ipſum

Lāber. Mar. Stot. Sigeb.

Greg. VII.

per

per Legatos rogat obteſtaturque, ne ſuæ aſſenſum electione preſtet; ſi ſecus faxit, ipſius ſe mores haudquaquã toleraturum. ad hæc Epiſcopi complures, ab illius ſeueritate ſibi ipſis timentes, eundem Regem etiam, atque etiam rogant, vt præferuidi ingenij hominem, ſuo malo, ne prouehat. his Henricus, quem Deus in reprobum ſenſum non dum dederat, haud quaquam permotus, Gregorij electionem ratam habuit. At ille Præsbyterio initiatus, mox Pontifex ritè cõſecratus, Legatos in Hiſpaniam primò, tum in Boemiam, denique in Galliam, atque Saxoniam hoc eodẽ anno mittit quà ipſorum Principum, quà Populorum mores ad Chriſtianæ diſciplinæ normam redacturus. tum Latium ipſe, atque Campaniam luſtrat: Caſſinum quoque ſub anni exitum inuiſit.

S. Io. Gualberti obitus. Moritur hoc eodem anno IV. Idus Aprilis Ioannes Gualbertus magni nominis Cœnobiarcha, cuius res geſtas, præter alios Atto Piſtorienſis Epiſcopus luculento commentario tradidit.

Legatio inſignis. Alteram exindè Legationem, eamque celebriorem, Gregorius Pontifex ad Henricum Regem inſtituit. Legationis munere functa eſt cũ Epiſcopis quatuor ipſa Agnes Auguſta Henrici Mater, quæ Romæ, ac demum Caſſini morata, diu iam à Germania, ac Filij conſortio aberat. Legationis porrò *Chri. Ann. 1074. Lãber.*

cau-

cauſam fuiſſe conſtat veterẽ in Henricum querelam, quod Eccleſiaſtica munera, ac Sacerdotia nundinaretur; quam ob rem Anathemate perculſus iam fuerat; itaque cum, Legatis obuiam profectus, obſequiũ in eos ſummum præſeferret, alloqui eos nequijt, donec, peracta criminum expiatione, Anathematis ſolutionem eſt meritus. porrò cum Legati Synodum ante reditum indicere percuperent, inhibiti à Bremenſi Antiſtite ſunt, quod diceret Legatum ſe eſſe Sedis Apoſtolicæ, nec niſi à ſe indici Synodum, aut cogi poſſe ipſo Romano Pontifice abſente. eam ob cauſam Legati, re infecta, Romam reuerſi, authores Gregorio fuere, vt Bremenſi Archiepiſcopo ſacris interdiceret.

Hẽric. excommunicatus.

Bremẽſis Antiſtetis prarogatiua

Mathildis genus.

Hoc loco Author de Mathilde Tuſcia Comitiſſa, de qua ſæpius deinceps meminiuiſſe opportebit, ſumpta ex Gregorij ad eam literis occaſione, germanam tradit hiſtoriam. eamque à mendaciorum inuolucris probè vindicat. conſtat autem & nupſiſſe illam Godefrido Gibbero Victrici ipſius Filio de quo diximus, &, diuortio cum eo poſt ſponſalia facto Virginem permanſiſſe; hoc vero tempore trigeſimum ætatis annum non dum attigiſſe, porrò ad vſque vndeſeptuageſimũ perueniſſe.

Lãber. Mar. Scot. Sigeb.

Indicitur hoc eodem anno à Gregorio Synodus Romæ celebranda, ad quam

Synod. Romæ.

Digitized by Google

quam Epiſcopi Italiæ complures cum conueniſſent, præter alia decretum, ſæpius antea ſancitum, de Clericorum caſtitate, iterum promulgatum eſt.

Oſtien. l. 3. c. 44. Eadem ipſa in Synodo Gregorius Robertum Guiſcardum, quem hoc tempore experiebatur infeſtum, Anathemate perculit; ad hæc exercitu in eum conſcripto (quinquaginta amplius militum millia religioſæ militiæ nomen dederant) eo illum terrore ad priſtinum obſequium cum reuocaſſet, copias in Orientem, ac, ſi Deus annuiſſet, Hieroſolymam tranſmittere in animũ induxerat, cæterum ob Henrici Regis inconſtantiam, Fidemque ambiguam, deſiſtere ab incepto cogitur. *Guiſcard. excommunicatur. Bello petitur Greg. Magnanimitas.*

Quo pariter anno celebrata apud Angliam Synodus reperitur, in qua S. Vulſtanus deponitur, tum, non ſine Dei miraculo reſtituitur. rem geſtam vitæ ipſius Sancti Viri Author tradit *apud Sur. 19 Ian.* ex eo petendam. *Synod. Angl.*

Eodem ferè tempore Galliæ Rex Philippus, ob illata Eccleſijs damna, à Gregorio increpitus, Legatis ad eum miſſis, pariturum ſe religioſiſſimè pollicetur.

Chri. Ann. 1075. Sequenti anno coacta Romæ Synodo ex omnibus Occidentalis Orbis Regionibns, Epiſcopi plures, Simoniaca præſertim adſperſi labe, depoſiti; Sacrorum Miniſtri reliqui coerciti, *Synod. Romæ.*

atque

atque ad ſacrorum Canonum cuſtodiam reuocati ſunt.

Lamber. At verò Henricus, Saxonibus hoc anno domitis, quos perduelles paſſus diutius fuerat, ea iam ſolutus curà, metuque, obſequium exinde omne in Gregorium abiecit. itaque eo, vt creditum, *Cincius.* ſtimulante Cincius Vrbis hoc tempore Præfectus, ipſa natali Chriſti nocte, Pontificem ſacris operantem, *Pontificē capit.* irruptione in Templum facta, capit, ac cuſtodiæ tradit. cæterum prima ſtatim luce, re vulgata, vis in violenti hominis caput vertit. obſeſſus etenim ipſe à Populo, Pontificem dimittere, & ſuarum rerum iacturam facere coactus eſt.

Chri. Ann. 1076. His Gregorius haudquaquam territus, *Hēric. iterū excommunicatur.* Henricum ſacra iam, & profana omnia miſcentem, paternè anteà monitum, piorum cætu indignum pronunciauit. *Greg. l. 3. ep. X.* At ille Vuormatiæ Conuentu Epiſcoporum habito, Gregorio *Lāber.* Pontificatum abrogat, non tamen impune; Saxonibus quippè facinus deteſtantibus, tum alijs Germaniæ Populis, Proceribuſque eadem cum illis ſentientibus, bellum atrox aduerſus contemptorem Numinis Regē conflatum eſt; *Leges à ſubditis accipit* quo, impar viribus Henricus, iniquas pacis conditiones ſubire cogitur. iuſſus itaque eſt exercitum dimittere: Schiſmaticos Epiſcopos, turbarumque Authores reliquos Aula ex-

Digitized by Google

expellere: Romam proficiſci: Anathematis abſolutionem petere:donec impetret, Regni adminiſtratione abſtinere. illud quoque additum, niſi intra annum abſolui ſe curet, nullam recipe-randi ſpem Regni ei reliquam fore. His, volens nolens, aſſenſus cum fuiſſet, amicis, ac Clientibus deſtitutus, rerumque omnium indigus, quod nemo illum non auerſaretur, iter in Italiam ſuſcipit. cæterũ ingreſſus Alpes, à Germanis eas Militibus obſeſſas inuenit, qui tranſitu ipſum prohiberent, non aliam, vt videbatur ob cauſam, quam, vt præſcriptus interim ad abſolutionem annus elaberetur. quamobrẽ malè apud omnes audire, qui aduerſus illum arma ſumpſerant, Principes cœperunt, quaſi non Zelo offenſi Numinis, ac læſæ Pontificiæ authoritatis, ſed inſana regnandi libidine religionis velamento honeſtiſſimè obuoluta, perduellionis conſilia agitaſſent. pudore itaque, metuq. veluti in crimine ipſi deprehenſi, liberum demum Regi tranſitum permiſere. *Infœlix eius cõditio.*

Chri. Ann. 1077. *Lãber.* Canuſium interim, Mathildis Oppidum munitiſſimum, eadem deducente, Gregorius venerat. eò delatus ſupplex Henricus, Pontificias extra ædes nudis pedibus, ſub dio, perfrigido anni tempore, ieiunus ad veſperam perſtitit. id cum iterum, ac tertiò incaſſum præſtitiſſet, quarto demũ die ad- *Hẽric. Supplex.*

T missus,

Abſol-uitur. miſſus, ac Gregorij pedibus adu
tus, Anatematis tandem vinculis ſ
tus eſt; conditione tamen adiecta
cogendæ apud Germaniam Syno
ſiſteret ſe, ac Iudicium, obiecta cr
na dilutu us, ſubiret. rem teſtatā L
bertus eius temporis Author Ger
nus Homo, ſuæque Gentis gloriæ
dioſiſſimus fusè tradit, quem conſ
re operæ præcium erit. vix alia vn
expiationis, ac chriſtianæ pietatis
cies illuſtrior fuit, ſi perindè vera
ſet, & non potius ad tempori in
uiendum, vt res docuit, ſimulata

Math-dilis dona-tio. Poſt Henrici in Germaniā redit
Canuſij Pontifex tribus ferè menſ
ſubſtitit vbi dum moratur, Ligur
ac Tuſciam à Mathilde recipit D
tione ad poſteros memoranda.

Interim non tam Germaniæ, q
Inſubriæ, ac totius Ciſalpinæ G
Epiſcopi Gregorij ſeueritatem, q
experti antea fuerant, pertimeſcer
permotis ad ſeditionem Populis, I
rico ad perfidiā prono Authores
re, vt Pontificis, ſeu verius C
iterum iugum excuteret. illum ig
Gregorius, qui iam Romam redi

Hēric. tertio excom-muni-catur. humana, ac diuina iura proculcan
Anathematis iterum fulmine ict
Regni titulis, ac iure exuit; quo fa
vt Germani ſtatim Proceres, ſeu
Regis perfidiam, diuino zelo inc
deteſtarentur, ſeu qui fortunæ in

ren

rent, aut, humanis rationibus rem metientes, magnitudinem ſuſpectam haberent, reſumptis in eum armis, cum ipſius Filium impuberem in Regnum euehere cogitaſſent, denique Rodulſum Sueuiæ Ducē promouent; illumque Moguntiam perductum, à Sigefrido eius Vrbis Antiſtite conſecrari curant. porrò incōſulto id Rom. Pontifice factum, ipſemet tradit, qui idcirco ratam illius electionem habere noluit, licet enixè expetentis, ac Filium obſidem, & prolixè alia pollicentis. illud tantum, cum Henrici viciſſim literis, ac legationibus vrgeretur, profeſſus, pro Apoſtolico ſeſe Imperio vtriuſque cauſam legitimè cogniturum, ſi ſuum ipſi iudicium ſubire ex æquo non detrectarent.

Marian. Scot.

lib. 7. ep. 14.

Sax. Gram. l. xi.

Sueno Dan. Rex.

Obijt hoc anno Sueno Danorum Rex, de quo illud traditur memorandum, cum cædem intra Eccleſiæ ſepta imperaſſet, eaque de cauſa à Vuillelmo Epiſcopo ſacris ei fuiſſet interdictum, Regijs inſignibus depoſitis, obſoleta in veſte, nudiſque pedibus pro Templo conſtitiſſe, tū humi procumbentem, ſolumque ſæpius deoſculatum, tamdiu moratum ibi eſſe, donec Epiſcopus, qui ſacris eodem in Templo operabatur, manu præhenſum, erectumque, piorum cœtui reſtitueret.

Agnetis Aug. obitus.

Quo tempore Agnes Aug. Henrici mater Romæ diem clauſit extremum;

cum annos ibidem complures ad Principis Apoſtolorum limina excubaſſet.

Synod. Roma. Sequenti anno, coacta Romæ Synodo, Gubertus Rauennas, Theobaldus Mediolanenſis, alijſque præcipuarum Vrbium Antiſtites complures, Simoniæ, aliorumque criminum comperti, damnantur. porrò ſi quis alia eodem in conuentu geſta decretaue noſſe cupiat, illius Acta conſulat, quæ inter ipſius Gregorij Epiſtolas leguntur; ex quibus erroris eos arguas, qui Regnum Henrico tum ademptum, Rodulfo aſſertum mentiuntur. *Chri. Ann.* 1078. *Greg. l. 5. ep.* 13. *Marian. Scotus.*

Henricus interim Rodulfum, acie victum, in fugam vertit, viciſſimque ab eo vincitur, fugaturque.

At Gregorius Pontifex his de rebus, vt par erat ſollicitus, Legatos vtriuſque Romam euocat, indictaque iterum apud Lateranum Synodo, amborum iura æqua lance expendit.

Nicep. Botoniates Imp. Eadem in Synodo Anathemati ſubijcitur Nicephorus cognomento Botoniates, qui Michaelē Ducam Orientalis Imperij Auguſtum probum, ac religioſum Principē cum Maria Coniuge, Filioque Conſtantino haud ita pridem captos, in Cœnobiū detonſos coniecerat, ac Imperium inuaſerat. porrò de Michaelis pietate, ac effuſa in Caſſinenſes Monachos munificentia, Leo Oſtienſis multa ſcribit. *Curop. l. 3. c.* 38.

Synod. Roma. Nouo ſubeunte anno Synodus alia Ro- *Chri. Ann.* 1079.

poſt. ep. Romæ cogitur, in qua Octogena-
Greg. rius iam Senex Berengarius ſæpius ad *Bereg.*
17. pænitentiam reuocatus, relapſuſque, *hæreſĩ*
iterum abiurans hæreſim, catholicam *quinto*
Fidem iureiurando profitetur. operæ *abiu-*
precium erit eius iuſiurandum apud *rat.*
Acta huius Synodi quę extant, *quaque apud Authorem hic habentur*, legere.

Sax. Gram. l. xi. Eodem anno Haraldo Daniæ Rege, qui Suenoni Patri haud ita pridē ſucceſſerat, vita functo, Canutus Frater Regnum adipiſcitur, ſtatimque, literis ad Gregorium datis, eius ſeſe Clientelæ tradit.

l. 7. ep. 5. 6. & 10. Poſt hæc Gregorius Legatos in Angliam ad Synodum ibi habendam, tum in Hiſpaniam ad Alfonſum Regē mittit, quē ad rerum humanarũ contemptum hortatur. denique ad Ladiſlaum Vngariæ Regem, non aliam ſanè ob cauſam, quam vt Sanctorũ eo in Regno Reliquiæ diligentius perquiſitæ, ac decentius reconditæ, impenſiori deinceps honore, atque frequentia colerentur. *Synod. Anglicana.*

Lõgin. hiſt. Polon. Ad huius anni veluti coronidem apponenda eſt purpurea Staniſlai Martyris palma, quem Cracouienſem Epiſcopum Sanctitate conſpicuum Boleſlaus impius Rex ipſo in Altari ſacris operantē trucidari iuſſit. immanis parricidij nuncio ad ſe perlato Gregorius Gneſnenſi, cæteriſque Regni Epiſcopis edixit, Regnum vti vniuerſum Ec- *Staniſlaus Mart.* *Regnũ interdictõ ſubijcitur.*

Noxio rũ pœna. cleſiaſtico ſubijcerent interdicto tum Boleſlaũ ipſum Regio exuit nomine, ac iure; ſubditos vero eidem populos ſacramenti religione ſoluit: Sacrilegij vtcumque participes, culpæque affines, tum eorũ, ad quartam vſque progeniem, poſteros honorum, ac dignitatum, eccleſiaſticorum in primis munerum indignos, atque exſortes pronunciauit. Gregorij literas ſequuta *Boleſlai exitus.* eſt ipſius Numinis vltio. quippè Rex impius, alter veluti Caim, emota ſtatim mente, in inſaniam lapſus, dum profugus omnium conſortium exhorreſcit, à canibus diſcerptus, voratuſq. eſt, memorandum diuinæ vltionis documentum.

Subit annus Chriſti octuageſimus ſupra milleſimum, cuius exordio Gregorius Vuratiſlaum Boemiæ Ducem initæ cum Schiſmaticis communionis coarguit; rogatuſque ab eo, vti *Chri. Ann. 1080. l. 7. ep. 11.* *Sac. lit. in vernaculam linguã verſio.* eius Prouinciæ Populis permitteret vernacula, quæ Schlauonica erat, lingua ſacras literas tradere, ſacraſque precationes recitare, haud quaquam annuit, illis allatis argumẽtis, quæ hanc ipſam in rem aduerſus huius temporis Nouatores afferri ſolent; vt appareat recens inuentum nõ eſſe, quod hi blaterant, ſacrorũ Oraculorũ lectura, inhibita illorũ in vernaculam linguã verſione, infimæ plebeculæ interdicere.

Subinde apud Lateranum Synodus *Synod. Roma.* habe-

poſt ep. 14. l. 7

habetur cuius Acta inter ipſius Gregorij Epiſtolas tute conſule. in ea iterum Anathema in Henricum Regem Chriſtianæ pietatis Hoſtem, multiplici nomine Eccleſiæ communione indignum, pronunciatur, cuius formulam, quæ apud eadem habetur Acta, non erit ocioſum perlegere. porrò non ante hoc tempus, abrogatum Henrico Regnum, Rodulfo collatum eſt, cui & regiam Pontifex coronã miſit.

Hẽric. iterũ excommunicatur. Regno priuatur.

At vero Henricus, his auditis, Moguntiam Epiſcopos euocat, quibus Authoribus Pontificatus, ſi Deo placet, Gregorio abrogetur. vndeuiginti non amplius adfuere. viſum itaque eſt, vt frequentior eorum numerus eſſet, ad Italiam propius accedere. Brixiam itaque, quam & Brixinonem vocant, Norici olim, nunc Tirolis, Vrbem, cum ipſo Henrico Epiſcopi conueniunt XXX. ab his Gregorius, multis in eum confictis criminibus, Pontificatu indignus pronunciatur: Guibertus Rauennas, qui & ipſe aderat, Clementis nomine eidem indito, Rom. Pontifex appellatur. ad hæc omnes, Rex in primis, Idolum ſuum, ter humi procumbentes, adorant. extant Henrici ad Gregorium tum datæ literæ conuiciorum refertiſſimæ. ſcripſit inſuper ad Rom. Populum, ac Chriſtianos Principes complures; ſed diuino plane conſilio factum eſt; vt

Clem. Antipapa.

Digitized by Google

Guiſcard. ſupplex. hoc ipſo tempore Guiſcardus dudum à Gregorio Eccleſiæ hoſtis, ac piorũ cœtu indignus pronunciatus, Romã, crimina expiaturus, veniens, Pontificis pedibus aduolutus, Romanæ ſeſe *Eius pollicitatio.* Eccleſiæ Clientem agnoſceret, eiuſq. defenſionem, ſacramento interpoſito, polliceretur. extat iuriſiurandi ab eo tunc preſtiti adhuc formula inter eiuſdem Gregorij Epiſtolas, ipſiuſque, vt vocant, Inueſtitura, annuique perſoluendi Cenſus ab eo facta pollicitatio. *Annuus cenſus* huiuſmodi porrò cenſus, quod & alibi innuimus, fuit denariorum XII. pro vno quoque iugo boum.

Hẽric. Victoria. At Henricus in Germaniam redux, collatis cum Rodulfo ſignis, dum victus fugam meditatur, Deo ita moderante, Rodulfo ex vulnere extincto, victoria ipſe potitus eſt. Eodem fere *Oſtien. l. 2. c.* *s. Mathei corpus.* tempore venerandum Matthei Apoſtoli corpus Salerni inuentum eſt, quò tranſlatum ante annos amplius centũ, ibique ob bellicos tumultus abditum, ex memoria Incolarum effluxerat. viſus eſt Apoſtolus tum maximè ſeſe rediuiuum quodammodo exhibere, vt Gregorium, quod mox contigit, rerum humanarum iactatũ fluctibus exciperet ea in Vrbe ſupremam diem, ipſius veluti in complexu, clauſurum.

Dum hæc apud Occidentem peraguntur, Byzantij Nicephorus, poſt Tyrannos complures fœliciter deiectos, Deo,

Deo, quæ in Michaelem ipſe antea *Alexi-*
patraſſet, vlciſcente, ab Alexio Com- *us Cō-*
neno pulſus, in Cœnobium detrudi- *nenus*
tur. hæc pluribus Ioannes Curopala- *Imp.*
ta, qui & hic finem ſuæ hiſtoriæ im- *Io. Cu-*
ponit, ex qua pleraque omnia Cedre- *rop. hi-*
num, ac Zonaram mutuatos conſtat. *ſtori-*
Chri. Nouo ſubeunte anno Synodus ite- *cus.*
Ann. rum apud Lateranum cogitur, ite- *Synod.*
1081. rumque Anathematis ſentētia in Hen- *Roma.*
ricum, ac Guibertum Pſeudopontifi- *Hēric.*
cem fertur. *iterū*
Quo tempore Robertus Guiſcar- *excom-*
dus, traiectis in Orientem copijs, col- *muni-*
latiſque cum Alexio ſignis, Victoriam *catur.*
memorabilem reportauit. *Guiſc.*
Henricus poſt hæc Rodulfi morte, *Victo-*
in tuto iam res ſuas in Germania col- *ria.*
latas cernens, profectionē in Italiam,
Gregorium deiecturus, parat. exercitu
itaque comparato, Romā infeſto ag-
mine petit; ad quam tamen non ante
ſequentem annum caſtra admouit.
Canutus interim Danorum Rex re- *Canu-*
ligioſiſſimus, dum renuentem Populū *tus Rex*
ad decimas Eccleſijs perſoluēdas adi- *mart.*
git, ſeditione excitata, in Templo, quò
confugerat, multis vulneribus confo-
ditur, *ex quibus*, vt ait Saxo, *plus glo-*
lib. xi. *ria, quam cruoris effluxit.* poſt Canu-
tum Olauus Frater Rex conſtituitur. *Olau-*
Chri. Exindè Henricus Romam delatus, ar- *us.*
Ann. cta illam obſidione cingit. cæterum *Hēric.*
1082. moræ impatiens, inſuper Saxonū mo- *Romā*

 ſibus, *obſide-*

tibus, qui Hermannum Lotharingium Regem dixerant, perculſus, haud ita multò poſt, Guiberto cum copiarum parte Tibur amandato, ipſe in Ciſalpinam Galliam regreditur, *Recedit.*

Alexius porrò Græcus Imp. qui ex Templorũ donarijs exhauſtũ ærarium repleſſet, id male ſibi, ac Reip. ceſſiſſe, ex accepta à Northmannis clade, animaduertens, in poſterum quacumque demum ex cauſa, id nè fieret, memorabili ſanctione edixit, *quam dignam Annalibus Author hic recitat omninò legendam.* *to. 3. bibl. ſanct.*

Chri. Anni. 1083. Sequenti anno Henricus Romam iterum inuadit, factoque in Vrbem Leoninam impetu, eam vi capit, iniectoque in Principis Apoſtolorũ Baſilicam igne, illius Porticum incendit. tum munitione ſummo in Vaticani Collis faſtigio, quà eidem Baſilicæ imminet, excitata, ac militum præſidio firmata, iterum recedit, pactis cum Romanis Ciuibus inducijs, donec Synodus iterum apud Lateranum haberetur, quæ Nouembri demum menſe peracta eſt, nulla re tamen memorabili in ea geſta ob Epiſcoporum infrequentiam, quibus tutus ad eam aditus ab Henrici tyrannide nequaquam fuit. *Iterũ ad eã accedit.* *Vrbẽ Leoninã capit.* *Synod. Romæ.*

Chri. Ann. 1084. Subit annus ſæculi LXXXIV. quo Roma, poſt triennalem, licet non adeò arctam, obſidionem capitur, non ferro, ſed auro. *Roma capitur.* *Oſtien. l. 3. c. 52.*

Ale-

Alexius Imperator, quò infeſtiſſimum ſibi hoſtem Guiſcardũ ex Thracia in Italiam reuocaret, ingentem pecuniæ vim Henrico tranſmiſerat, quocum fœdus in Northmannos inierat. ea Henricus non ad bellum Apuliæ, quod pollicitus Alexio fuerat, inferendum, ſed ad Romanos demerendos vſus, eorum aliquot ad Vrbis proditionem impulit, quorũ auxilio Auentinum occupat, ac Caſtra ibidem munit: tum Lateranum facili negocio recipit, ſuoque inibi Pſeudopontifice, quaſi iam in propria Regia, collocato, Auguſti nomen, atque inſignia ab eo recipit: Gregorium, qui in Hadriani ſeſe Molem receperat, adoritur, ac vi maxima oppugnat. Hæc dum maximè Rex impius molitur, Roberti aduentu cognito, qui, Boemundo Filio in Thracia relicto, Gregorio Pontifici ſubſidio properabat, deformi fuga Vrbem deſerit, Veientum in Oppidum, quod nunc Ciuitas Caſtellana dicitur, ſeſe recipit; nec diu ibidem moratus, Germaniam ingloriùs repetit. belli vis in Romanos, qui Henrico fauerant, verſa eſt, quorum domus à Roberti milite direptæ, ſubditoque dein igne incenſæ ſunt.

Hẽric. perfidia.

a Pſeudopõt. coronatur.

Fugatur à Guiſcardo.

At Robertus de reditu in Thraciam ſollicitus, recedens Vrbe, Gregorium, cui infenſos Romanorum multos cerneret, ſecum abducit Salernum. Claſ-

Rogerius. ſe inde cum Rogerio Filiorum altero in Thraciam ſoluens, obuias Græcorum naues, prælio inito, magna ex parte capit, aut mergit.

Synod. in Turigia. Sequentis anni exordio Saxones eorumque Rex Hermannus, Apoſtolici Legati authoritate Synodum apud Turingiam celebrant. huius ſtatim decreta, qui Henrico ſtudebant Schiſmatici Epiſcopi, ac Guiberti Pſeudopontificis Legati Conciliabulo Moguntiæ habito, contrarijs decretis abrogant. Chri. Ann. 1085. *Vrſp. Chron.*

Greg. & Guiſcard. obitus. Duo interim veluti Orbis lumina extinguuntur; Gregorius Pontifex Salerni, Robertus Guiſcardus extra Italiam Orientali bello nondum peracto. eius cadauer Venuſiam Apuliæ Vrbem relatum eſt. *Oſtien. l. 3. c. 56.*

Victor. III. Gregorij obitum, quem celebri memoria Eccleſia recolit, annuum ferè interregnum eſt ſubſequutum; id tum alias ob cauſas, tum ex inſueto obtrudendi, recuſandique ſummi honoris certamine accidiſſe ferunt. Deſiderius Caſſinenſis Abbas, idemque Romanæ Eccleſiæ Cardinalis adigi vix demum potuit, vt tantum onus ſubiret. Is igitur in Petri ſolium euectus, Victor haud vano auſpicio appellatur. Chri. Ann. 1086. *Oſtien. c. 65.*

Hēric. vincitur. Henricus interim apud Herbipolim à Saxonibus, qui eam tum Vrbem obſidebant, acie victus, regijs depoſitis indumentis, vix fuga elapſus eſt. *Bertol.*

Hoc

Hoc eodem anno Cartuſiæ Solitudo incoli eſt cepta ab Hugone Epiſcopo Gratianopolitano, ac Brunone ſacri illius inſtituti Authore; quæ Cartuſienſis Ordinis origo notatur. *Cartuſienſis Ordo*

Chri. Ann. 1087. *Oſtien. l. 3. c. 67. Bertol.* Subindè Victor Romæ ſolemni ritu conſecratus Caſſinum repetit, nec ita multo poſt, Mathildis precibus, quæ Romam venerat, reuocatur. cæterum, qui Henrico ſtudebant, Romanis Ciuibus turbas maximas cietibus, Beneuentum ſtatim proficiſcitur, coactaque ibidem Synodo, bellum aduerſus Sarracenos decernit; Genuenſium itaque, ac Piſanorum Claſſe copijs in Affricam deportatis, deuictos Barbaros Rom. Eccleſiæ tributarios fecit. Poſt hæc alterum in Pontificatu annum agens, extremum expleuit diem, Ottone Epiſcopo Oſtiēſi Cluniacenſis inſtituti Alumno, qui ſibi in totius Eccleſiæ regimine ſuccederet, præ cæteris, commendato. *Mathildes Roma. Sarraceni Ro. Eccl. tributarij. Victoris obitus.*

Chri. Ann. 1088. *Chron Caſſ. l. 4. c. 2* Hic igitur, ex Victoris deſtinatione, legitimè electus, Terracinæ ſolemni ritu inauguratur, atque Vrbanus hoc nomine II. appellatur. rem geſtam Petrus Caſſinēſis Diaconus tradit, cuius eſt opus Auctarium ad Leonē Oſtienſem, & Commentarium de viris illuſtribus Caſſinenſis monaſterij. *Vrbanus II. Petrus Caſſinenſis hiſtoricus.*

At vero Vrbanus Pontificatum ſtatim adeptus, Caſſinum petit, quò ſtatim, ad obſequium ei præſtandum Ro-

ge-

gerius, ac Boemundus Guiſcardo geniti conuenere.

Eccl. Tolet. primatus. Hoc eodem anno Eccleſiæ Toletanæ Hipaniæ totius Primatus conceditur, cuius rei teſtis Vrbani extat Diploma ad Bernardum Archiepiſcopum datum.

Quo pariter anno Saxones, Hermanno Rege vita functo, Eggebertum, & ipſum Henrici Hoſtem eidem ſubſtituunt. *Berengarij obitus.* Hoc tempore Berengarius carioſę iam ætatis Senex, qui falſa Eccleſiam pœnitentia toties eluſerat, diem clauſit extremum, non tamen extra Eccleſiæ communionem, quam poſtrema hæreſis abiuratione vtcumque promeritus eſt, quod ex eius Epitaphio conſtat: quamquam ex Lanfranchi Cantuarienſis Archiepiſcopi Epiſtola in contrariam ſententiam trahimur.

Vrbanus poſt hæc Romam profectus, Tiberina in Inſula conſtitit, Clemente Pſeudopontifice reliquam fermè Vrbem obtinente. cæterum coa- *Synod. Romæ.* ctis Romæ Epiſcopis amplius Centũ, Vrbano indicente, Romanorum, quoque in eum ſtudia excitantur; quò factum, vt Clemens, omni deſtitutus ope, Vrbe ſimul, & Pontificatu cedere coactus ſit, ac iureiurando illum ſe haudquaquam repetiturum polliceri.

Synod. Troia. His peractis Vrbanus in Apuliam proficiſcitur, ac Troiæ Synodum celebrat,

39. q. lebrat, cuius fragmentum Gratianus
5. recitat, quod apud Magiſtrum quoque
d. 4. c. ſententiarum inuenies. Viſum eſt autē
21. eidem Vrbano ob publicum Eccleſiæ
bonum Mathildem Comitiſſam, inui- *Mathi-*
tam licet, nuptui tradere Vuelſoni Ba- *dis ſe-*
uariæ Duci ſtrenuo Catholicæ Eccle- *cunda*
ſiæ defenſori. huic Vuelfo eiuſdem *nuptiæ*
nominis Pater, Azo Ferrarienſis Mar-
chio Auus fuit. Mathildem porrò cum
Vuelſone quoque Virginem perman- *Virgo*
ſiſſe conſtans eſt fama, & Bertoldus *perma-*
Conſtantienſis huius temporis ſcri- *net.*
ptor diſerte tradit ex vtriuſque Con-
iugis teſtimonio.

Initum hoc eodem tēpore eſt præ-
lium inter Henricum, atque Eggeber-
tum, victuſque Henricus, fuga elapſus
eſt.

Sigeb. Graſſabatur hoc tempore vulgaris *Ignis*
Chr. lues adeò noxia, ac dira, vt quos teti- *Sacer.*
Anto- giſſet, igne ſacro aut abſumeret, aut
nin. membris fœdè mutilaret. tranſlatum
Hiſt. p. Byzantio tum fuerat Antonij Magni
2. corpus in Galliam, atque ad Motam
S. Deſiderij, Prouinciæ Viennenſis,
Vrbani iuſſu, collatum fuerat. ibi om-
nes eo morbo tacti, (mirum dictu)
confeſtim ſanabantur. quodq. miran-
dum adhuc magis, ſiquis poſtea, aut
periurio, aut blaſphemia in Sanctum
peccaſſet, eodem confeſtim morbo
corripiebatur. hinc in eundē Sanctum *S. An-*
cultus mirè eſt auctus; nec in Gallia *tonij*
tan- *cultus.*

Digitized by Google

tantum, verũ apud alias quoque Chriſtiani Orbis Regiones ſuper igne eum implorandi mos inoleuit.

Eius imploratio ſuper igne.

Seculi anno XC. Vrbano id agente, Galliæ Epiſcopis Toloſæ Italicis Melphi apud Apuliã magno numero coactis, Conuentus vtrobique celebrantur. *huius Acta, ex Vaticano Codice Author hic refert* à Gratiano quoque, licet non integra, relata. Hac eadem in Synodo Rogerius Rom. ſeſe Eccleſiæ beneficiariũ agnouit, receptoque Ducis titulo in Rom. Pontificis verba, ex præſcripto, iurauit.

Synod. dupl. *Rogerij cliẽtela.*

Chri. Ann. 1090. *1. q. 2. c. 3. diſt. 32 c. 1. Romuald. Chr.*

At Romani Ciues, neſcio qua animi vertigine agitati, Clementem iterum Pſeudopontificem, haud ita pridem Vrbe pulſum, recipiunt; atque Hadriani Molem, dolo interceptam, propugnaculis ſpoliant. auctæ Schiſmaticorum vires fuerant Henrici in Italiam aduentu, qui poſt Mantuam diu obſeſſam, ac demum dolo captam, ibidem ſubſtiterat, Eggeberto Rege Regni æmulo iam extincto. ergò Vrbanus, Epiſcopis iterum euocatis, Synodum celebrat Beneuenti, in qua lata pridem in Schiſmaticos omnes Anathematis ſententia confirmatur.

Chri. Ann. 1091.

Hẽric. in Italiam. *Synod. Beneuenti.*

Cæterum dum Rex impius in Eccleſiam debacchatur, Barcinonenſis Princeps Berengarius Tarraconẽſem Vrbem de Sarracenis receptam Rom. Eccleſiæ donat, cuius rei monumen-

Berẽg. Princeps.

tum

tum ipſius Principis extat Diploma.

Chri. Ann. 1082. Roma interim ſub Clementis poteſtatem ita tranſierat, vt, non niſi Leonina Ciuitas, Vrbano pareret, quò Is hoc tempore, ex Campania delatus, apud Apoſtolorum Principis Baſilicam aliquandiu ſubſtitit.

Quo tempore Iuo Vir æquè doctus, ac Sanctus, cuius præclara extant monumenta Carnotenſium Epiſcopus conſecratur. *Iuo Carnotenſis.*

Petr. Ven. in vit. l. 2. c. 28 At vero Vrbanus accerſitum hoc anno ex Cartuſia Brunonem, eius conſilio, in rebus gerendis, vſus, triennio ferè apud ſe habuit. *S. Bruno Romæ.*

Sax. Gram l. 12. Eodem fere tempore Ericus Rex Danorum, qui Olauo Fratri, ſuperiori anno vita functo, ſucceſſerat, iudicio ab Hamburgenſi Antiſtite poſtulatus, appellatione ad Sedē Apoſtolicā, interpoſita, Romā ad Vrbanum venit; nec abſolutus modo Pontificis ſententia Rex eſt, ſed eius quoq. Regni Eccleſiæ à Primatu Hamburgenſis exemptæ; inſuper, Archiepiſcopo eidem Regno dato, Primatus in Noruegiæ Sueciæque Epiſcopos tributus eſt. *Ericus Rex Romæ.*

Hoc item anno Vrbanus Pontifex Salernum profectus, Cluniacenſe ad Cauam Metellianam Cœnobium inuiſit, Templumque inibi ſolemni ritu conſecrauit. Profectus indè in Apuliam, Synodum apud Troiam eiuſdem Prouinciæ Vrbem celebrauit. *Synod. Troian.*

Chri. Ann. 1093.

Non-

Nondum receſſerat ex Italia Henricus, cum eius Filius Conradus, Vuelſone, ac Matilde adnitentibus, iniuſſu Patris Italici coronam Regni aſſumit Mediolani. itaque omnium ſtudijs in eum verſis, Henricus Pater in ſumma rerum deſperatione Veronam recipit ſeſe, ac diu ibidem, obſeſſo ſimilis, moratur.

Conradus Italiæ Rex.

Per idem tempus maximum Chriſtianis Orbis, non Eccleſiæ modo Anglicanæ decus, Anſelmus, ex Monacho, Cantuarienſis Archiepiſcopus, ſummo totius Regni bono, legitur.

S. Anſelm. — *Sur. 21 April.*

Philippus interim Rex Galliæ amoris œſtro, an leuitate, legitima Vxore eiecta, Fulconis Comitis Andegauenſis coniugem, & ſanguine quidem ſibi iunctam fœminam ſociauerat. eam ob cauſam, Iuone in primis reclamante, Synodus Epiſcoporum cogitur Hugone Lugdunenſi Antiſtite Sedis Apoſtolicæ Legato indicente. in ea Regis facinus improbatum, Rex ipſe Anathemati ſubiectus eſt.

Philip. Gall. Rex. — *Chri. Ann. 1094.* — *Synod. apud Gall.*

Eodem fere tempore, vt Veneti ſcriptores habent, inuentum eſt D. Marci Euangeliſtæ ſacrum Corpus miraculo demonſtratum.

D. Marci corpus inuentũ.

Exinde Vrbanus Pontifex in Tuſciã Profectus, Piſas diuertit, eiuſque Vrbis Eccleſiam Archiepiſcopali dignitate ornauit. Poſt hæc Placentiæ Synodum, non Italiæ modò Antiſtitum, ſed

Piſa Archiepiſcopatus. — *Synod.* — *Chri. Ann. 1095.* — *Bertol.*

Sigeb. Friſin lib 7 Vuill. Tyr. l. 1. P. Aemil. l. 4.

ſed Germaniæ quoque, ac Galliæ celebrauit. tum verò in Galliam ipſe delatus, Conuentu alio apud Claromontem Aruernorum Vrbem habito Epiſcoporum amplius CC. Chriſtianos Principes ad ſacrum Hieroſolymitanum bellum accendit. militiæ veluti teſſera Crux purpurea fuit dextro humero aſſuta. porrò illud mirum in tanto celeberrimę expeditionis apparatu, nihil ſacerdotalis ſeueritatis remiſſum, ipſumque Regem Philippum ob ſanctiſſimas coniugij leges violatas, nec dum reſipiſcentem, Anathemati iterum ſubiectum, *eiuſdem verò Synodi Decreta alia noſſe ſiquis cupit, Authorem conſulat ea hic fusè referentem,*

Placẽtina. Item Claromõtana. Bellũ ſacrũ. Vrbani ſeueritas.

Eodem fere tempore Angliæ Rege Pſeudopontifici adhuc patrocinante, Anſelmo contra Vrbano, vt par erat, inhærente; Conuentu ea de re habito, Sanctus Præſul Epiſcoporum defectione, ac Regis minis haud quaquam fractus, tandem peruicit.

Himar. Antonin.

Dira Lue, vt diximus, ab igne ſacro Viennenſem in primis Prouinciam populante, Ordo miniſtrantium infirmis Gaſtone Viro Nobili, ac Gerino Filio Authoribus hoc anno inſtituitur.

Ordo miniſtrãtiũ infirmis.

Chri. Ann. 1096.

Vrbanus interim, qui ad ſacrum bellum promouendum apud Galliam ſubſtiterat, Germaniæ Epiſcopos complures à Schiſmate recedentes in gratiam

tiam

tiam recipit: Philippum Regem, inceſtis ſolutum nuptijs, pœnam deprecantem, piorum cœtui reſtituit.

Sacra expeditio. Vrbani claſſico excitati Galliæ Proceres, quorũ fortiſſimus Godefredus, Byzantium inter arripiunt. his iunguntur Petrus Eremita, atque Epiſcopi nonnulli, quos inter Ademarus Podienſis Antiſtes Apoſtolica Legatione functus eminuit. *Vuill. Tyr. l. 1. c. 1*

Bonfilius Epiſcop. Fulginei. Nec reticendus eſt Bonfilius Auximanus, Sanctiſſimus Fulginei apud Vmbriam Epiſcopus, qui, & alios nonnullos ſuæ ipſius Diœceſis ſacrorum Miniſtros ſecum duxit. *Lud. Iacobil. in vit.*

His Vrbanus Pontifiex, ſumma cum gloria apud Galliam peractis, Romam reuertitur.

Sequenti anno qui ſeculi fuit ſeptimus, ac nonageſimus, Græcos, vt ſacro bello adiumento eſſent, Rom. Eccleſiæ conciliaturus, Barium Apuliæ Vrbem euocat Synodum ibidem celebraturus. dum ad condictã diem Patres cõueniunt, Rogerius Siciliæ Comes bellum eiuſdem nominis ex Roberto Fratre nepoti Rogerio Apuliæ, ac Campaniæ Duci infert, Vrbemqne Capuam obſidet. Vrbani tamen authoritate inteſtinum bellum haud ægrè componitur, vtroque Principe ad eum, Salernum, conueniente. *Chri. Ann. 1097* *Synod. Barij.* *Rogerij duo*

Sicula Monarchia. *Hoc loco Author prolixam admodum diſputationem inſtituit de Sicula,*

la, quam vocant, Monarchia, quæ Diplomate Vrbani nititur, quod hoc anno Salerni ab eo datum legitur. qua de re, quod compendio à nobis tradi ex instituto vix poſſit, Authorem ipſum Lector curioſus conſulat.

Cron. Caſſ. l. 4. c. xi. Pace itaque inter Rogerios compoſita, Iunioris Frater Boemundus ardore animi miro ad ſacrum bellum accingitur. ferunt illum, ſericum pannum afferri iuſſum, innumera in fruſta, ad Sacras Cruces, militiæ teſſeras, concinnandas, conſcidiſſe. *Boemũdi ardor.*

Vuil. Tyr. l. 3. c. xi. Gallorum interim copiæ Byzantium transgreſſæ, obuijs vbique Turcis fœliciter profligatis, Nicæam, nobilem Bithyniæ Vrbem capiunt.

Vuil. Malm Idem hic annus Margharitæ Scotiæ Reginæ fœlici ad Deum tranſitu illuſtratur. *Margarita Scot. Reg.*

Chri. Ann. 1098. *Vuil. Malm Sur. 21 April.* At in Vrbem redux Vrbanus Synodum in ea cogit, cui Anſelmus Archiepiſcopus, qui Barienſi quoque adfuerat, interfuit. Anſelmi porrò res præclare geſtas tum Villelmus Malmesburienſis in hiſtoria Pontificum Anglicanorum, tum peculiari Commentario Edinerus qui ei à commentarijs erat, ſumma fide poſteris tradiderunt. *Synod. Romæ.*

Vuil. Tyr. l. 5. c. 23 Capta hoc eodem anno traditur à Christianis apud Orientem copijs, præter alias complures, Syriæ Vrbs maxima Antiochia.

Quo

Ordo Ciſterc ienſis Quo tempore Sedis Apoſtolicæ authoritate prima Ciſtercienſis Ordinis fundamenta iacta peribentur. *Sigeb. Chro.*

Vrbani obitus. *Hieroſol. capta.* Nouo ſubeunte anno Vrbanus Ælia demum potitus Arce, ac Synodo ex more habita viuendi finem fecit, dum apud Orientem Hieroſolyma, Godefredi in primis virtute, capta eſt. res omnium ore decantata, ac multorum ſcriptis tradita, notior eſt, quam vt à nobis pluribus ſit recenſenda. Captæ Vrbis Patriarcha eligitur Daibertus Piſanus Archiepiſcopus, ideinque ſedis Apoſtolicæ Legatus, à quo Godefredus omnium ſuffragijs Rex appellatus, noui Regni Inueſtituram, quam vocamus, recepit. Chri. Ann. 1099.

Libri XI. finis:

AN-

ANNALES ECCLESIASTICI CAESARIS BARONII S. R. E. CARD.

A LVDOVICO AVRELIO Peruſino.

In totidem libellos breuiſſimè redacti in quot magna volumina opus ab Authore digeſtum eſt.

LIBER XII.

Reſpondẽs Duodecimo Authoris Tomo.

Chri. Ann. 1100.

CEnteſimus ſupra milleſimũ à Chriſto nato annus incipit, quo Paſchalis Vrbano nuper ſubrogatus Chriſtianos Principes de ſua ipſius electione certiores redditos, Fidei atque officij admouit; viciſſimque ab eis literas, obſequij teſtes, recepit. extant inter alias à Godefredo Hieroſolymorum Rege ad eum hoc tempore datæ; quibus inita foe- *Paſchalis II.* *Godefredi ad eũ litera.*

Digitized by Google

fœliciter prælia, relatæque ex hoſtibus Victoriæ referuntur. porrò, his vulgatis, noui apud Galliam, atque Italiam delectus habiti, inſtructiſſima à Genuenſibus claſſis comparata eſt. At Gallorum Rex Philippus Anathemati, ex illicitis ſubiectus nuptijs, tum, facti pœnitens, abſolutus; audita Vrbani morte, perindè, ac ſi ſacræ extinctæ cum eo leges fuiſſent, Pellice in Regiam reuocata, Eccleſiaſtica iterum vincula abrumpit. ergò Paſchalem haud mitiorem expertus Iudicem, ac vindicem, Anathemate iterum percellitur. *Iuo ep. 112.* Indicta porrò ea ex cauſa, Pictauis Synodo, permulta alia ad morum normam, ſacroſque ritus pertinentia decreta ſunt.

Synod pictauiẽſis.

Vuil. Tyr. l. 9 cap. vlt.

Godefredi obitus. *Balduinus Rex.*

Sequuta interim Godefredi morte, Boëmundi Antiochiæ Principis, dum Meſopotamiam inuadit, captiuitate, Balduini, qui Regnum poſt Godefredi Fratris obitum adeptus eſt, exitialibus, cum Patriarcha contentionibus, Chriſtianorum apud Orientem res mirum in modum perturbantur.

S. Anſelm. relegatur. *Reſtituitur ac iterũ agitatur.*

Moritur hoc eodem anno Anglorum Rex Vuillelmus, cuius ſcelere Anſelmus Archiepiſcopus extorris actus, iam triennio apud Galliam exulabat. igitur Vir ſanctus Henrici, qui Vuillelmi Succeſſor fuit, iuſſu reſtitutus, haud ita multo poſt iterum exagitatur, eadem planè ex cauſa, quod no-

uo

uo etiam Regi acriter obſiſteret Sacerdotia pro libidine demandanti.

Chri. Ann. 1101. *Vuil. Malm l. 1.* Res non vno geſta eſt anno, miſſique ab vtroque ſunt ad Paſchalem Papam ex Anglia Legati, qui, contentione apud eum maxima, pro ſe quiſque, egerunt.

Edin. in vit. Conradus interim, qui Florentiam ad Mathildem venerat, quacum antea contentionem habuerat, ibidem moritur. *Cõradi Italiæ Reg obitus.*

Quo tempore Philippus, Legatione ad Paſchalem miſſa, Anathematis vinculis ſolutus eſt, Synodo hac de re antea in Gallijs ipſius iuſſu celebrata, quod tamen non niſi poſt biennium contigit. *Synod. Gall.*

Tyr. l. 10. Vrſper. Hoc eodem anno expeditio in Orientem innouatur æquè celebris futura, ſi per Alexij Græcorum Auguſti perfidiam licuiſſet, qui ſub pacis, atque amicitiæ tegmine acerbius, quã hoſtis, crudelius, quam ſi aperto egiſſet bello, debacchatus eſt. hæc porrò exactius noſſe ſi quis cupit, præter Vuillelmum Tyrium, Conradum Abbatem Vrſpergenſem conſulat, qui eiuſdem expeditionis ſocius memoriæ cuncta commendauit. *Expeditio alia ſacra. Alexij perfid.*

Eodem fere tempore Genuenſium claſſis appulſu ad Syriæ littus, Chriſtianorum ibidem res miſerandum in modum collabentes, reſtitutæ ſunt. eadem porrò Claſſis in Italiam redux, *Genuẽſium claſſis.*

Digitized by Google

non laudem modo ſummam, ſed Diui
S. Io. quoque Præcurſoris reliquias ſacro-
Bapti- ſanctas, Paleſtina auectas, Patriæ in-
ſtæ reli tulit Pompa triumphali.
quiæ. Poſtremo illuſtratur idẽ annus Bru-
S. Bru nonis exitu Cartuſienſium Patriarchæ,
nis obi cuius præconia laudati æquè Viri Ber-
tus. nardus Clareuallenſis, Petrus Clunia-
cenſis certatim hoc tẽpore cecinere.

Altero huius ſæculi anno Conciliũ Chri.
Synod. Romæ celebratur Henrico in primis Ann.
Romæ. poſtulante, qui tamen, cum Paſchalẽ, 1102.
Hẽric. Patreſque reliquos non inſolẽter fru- *Vrſp.*
iterum ſtratus fuiſſet, Anathemati iterum ſub-
excom ijcitur. ſancita vero eodem in Con-
mun. cilio ad Eccleſiaſticum rerum ſtatum
componendum, ea ſtatim apud An-
Synod. gliam, Conuentu Londini habito,
Lõdin. recepta ſunt.

Matil- Hoc eodem anno Matildes, cum
dis dõ. donationẽ B. Petro à ſe factam, ac pu-
confir- blicis monumentis conſignatam dolo
mata ſublatã, aut deperditam per incuriam
audiſſet, nouo ea ſuper re Diplomate
confecto, *cuius exemplum hic habes*,
ratam habuit.

Henrico Angliæ Rege, atque An- Chri.
ſelmo in dies magis diſſidentibus, Pa- Ann.
ſchalis demum ſententia Regi ſacra- 1103.
rum rerum adminiſtratione interdictũ *Edin.*
eſt ferunt Henrici Legatum maiori, *in vit.*
quam par erat, contentione apud Pa-
ſchalem agentem, conteſtatum fuiſſe,
Regnum potius eum amiſſurum, qaum

Ec-

Eccleſiarum, vt vocabant, inueſtituras; cui Pontificem viciſſim reſpondiſſe, vitam ſe potius profuſurum, quam vt impunè ſacra à Rege contrectari permitteret. *Paſchalis Zelus.*

Chri. Ann. 1104. Legatio ſubindè ab eodem Pontifice duplex inſtituta eſt. altera in Galliam ad Philippum Anathemati eximendum, ad Poloniæ Eccleſias inuiſendas altera.

Tyr. l. xi. c. 1. Boemundus poſtmodum Antiochiæ Princeps, quem in hoſtium poteſtatem veniſſe diximus, ab his demum, prece, an precio, dimiſſus, vna cum Daiberto Hieroſolymorum Patriarcha in Italiam nauigat, indeque in Galliam proficiſcitur, vt duas Philippi Regis Filias Conſtantiã, ac Ceciliam ſibi, ac Tancredo ex Fratre Nepoti matrimonio iungeret.

Chri. Ann. 1105. *Vrſp.* Annus agebatur, cum Henricus Germaniæ Regnum adeptus fuerat, propè L. ab inito autem vtcumque Imperio XXII. tum Henrici Filij, ac Germanorum Procerum conſpiratione Regni faſtigio deiectus eſt, eodem Filio in Regnum euecto. neque hìc ſtetit Catholici populi, ac Principum zelus. Schiſmatici Epiſcopi recedere à Schiſmate, aut ab Eccleſijs iubentur: mortuorum ea in ſeceſſione Antiſtitũ oſſa exhumantur, atque in fluenta projjciuntur; quod ab Italis quoque, Germanorum exemplo, factũ de Guiberti *Hẽric. deijcitur. Hẽric. Fil. euehitur*

Pſeudopontificis cadauere apud Rauennā ante quinquennium vita functi.

Eodem fere tēpore Balduinus Rex ſacratiſſimo Crucis Ligno in aciem producto, inſignem de Barbaris Victoriam retulit. *Tyr. l. xi. c. 23.*

Raimūdu. Toloſæ Comes Quo tempore bellica laude, ac pietate clarus Toloſę Comes Raimundus occubuit, qui ſacræ expeditionis Socius, & pars maxima fuerat.

Hērici fuga. At Henricus in ordinem redactus ex Oppido, in quo honeſta veluti ſub cuſtodia habebatur, ſuga elapſus, Coloniam primò, dein' Leodium petit; indeque mortales, ac Superos conteſtatus, literas tum ad alios complures, tum ad Galliæ Regem, atque Henricum Filium dedit, & patentes eas quidem, nec obſignatas, quò in ſuæ ipſius calamitatis commiſerationem omnes commoueret ſed nihil perfecit; ita omnium odiū ſimulatione, atque perfidia in ſe conciuerat. itaque deploratis iam rebus, mœrore animi confectus; intra annum moritur ſexagennario minor; ſepultuſque in Monaſterio apud Leodium, vbi deceſſerat; poſtridiè, quod Eccleſiaſticæ communionis expers deceſſiſſet, exhumatus eſt. *Chri. Ann. 1106. Vrſp.* *Hērici mors.*

Vrſp. His Romæ auditis, Paſchalis Pontifex Germaniam petere in animum induxit, cæterum, excitatos pridē apud eam motus reſdiſſe non dum ſatis, certior factus, Guaſtallæ ad Padi ripā ſub- *Synod. Guaſtalla.*

ſubſtitit, Conuentuque ibidem celebrato, cui Matildes quoque interfuit, Galliam petit, vndè & Germaniæ rebus proſpicere ſatis ſe poſſe exiſtimauit.

Appēd. ad Aim. Moritur hoc eodem tempore Philippus Rex Ludouico Filio hęrede inſtituto, qui Aurelijs ſtatim coronatur *Philippi obitus.*

Chri. Ann. 1107. Antequam ex Gallia recederet Pontifex, Synodum apud Trecas celebrat. Quo tempore Angliæ Rex Henricus, Anſelmo in Regnum reuocato, ac pace Eccleſijs reddita, Robertum Fratrem, qui ſacræ militiæ nomen dederat, Hieroſolymis haud ita pridem reducem, Regnum, quod natu maior eſſet, repetentem, prælio victum capit, ac cuſtodiæ tradit. *Ludo. VI. Synod. Trecēſis.*

Chri. Ann. 1108. *Vuill. Bibl.* Inſigniores interim Romani Ciues, in quibus Ptolemeus Comes Tuſculanus, ac Petrus de Columna (qui pro ea, qua pollebat Romæ potentia, hoc ipſum ante octennium quoque factitauerat) Pontificias Ditiones tyrannicè inuadentes, Romanum Agrum infeſtum habebant. hos Pontifex Petrum Leonis, ac Leonē Frangipanem Ciues æquè nobiles adiutores nactus, egregiè vultus compeſcuit. tum profectus in Campaniā, quò vrbanas vitaret turbas, Synodum Beneuenti celebrauit; ea præcipuè de cauſa, vt Clericorum luxum, bonorumque Eccleſiæ inuaſiones inhiberet; quod & Lōdini apud *P. Columna* *Leo Frāgipanis.* *Pet. Caſſ. l. 4.* *Synod. Beneuenti.* *Itē Lōdini.*

Angliam peractum eſt, Anſelmo ibidem liberius, permiſſu Regis, iam ſa- Chri. Ann. 1109.
Anſelmi obitus. cra adminiſtrante; qui tamen, haud diu ſuperſtes, ſequenti anno laborum à Deo præmium eſt conſequutus. *Marian. l. x c. 8.*

Alfōſi duo Reges. Obierat per idem tempus Alfonſus Caſtellæ Rex, eius tum Filia Vraca eiuſdem cum Patre nominis Aragoniæ Regi conſanguineo nupſit. Igitur Paſchalis, literis ad Compoſtellanum Epiſcopum datis, damnatiſque inceſtis nuptijs, vtrique Coniugi ſacris interdixit. Pontificis ſententiam ſequuta eſt diuina vltio. quippè Rex impius, qui Appoſtolicis literis ita non paruit, vt ijs parentes Epiſcopos extorres egerit, prælio cū Sarracenis inito, occubuit: Vraca repentina morte extincta eſt.

Obijt hoc eodem anno ſanctus Abbas Odo Cluniacenſis rerum geſtarū gloria inclytus, cuius vſi opera Romani Pontifices, eam vbique ſedulam, atque proficuam experti ſunt.

Hērici tyrannis. At vero Henricus Germ. Rex paternorum ſcelerum, quorū vltor fuerat, æmulator factus, Romam infeſto agmine aggreditur, ac cædibus cruētat: Paſchalem cū Cardinalibus comprehendit: nec Imperij modo titulos, ſed Eccleſias quoque, ac ſacerdotia quæcumque pro libidine demandandi ius qualecumque intentato captiuis omnibus mortis metu, extorſit. Chri. Ann. 1110. 1111. 1112.

Papā ac Cardinales capit.

cæ-

cæterum Pontifex liber factus, poſt Henrici abſceſſum Conuentu apud Lateranum habito, omnia quæ cum impio Rege tranſegiſſet, vt per vim expreſſa, irrita eſſe declarauit. rerum triennio fere geſtarum ſeriem præ cæteris accurate refert Petrus Diaconus Caſſinenſis, quem conſulere curioſus lector poterit.

Synod. Roma.

lib. 4. Vrſpe. Papir. ad Iuon. Tyr. l. xi.

Per idem fere tēpus Rogerius Apuliæ Dux, moritur, quem ſtatim ſequuntur Boemundus Frater, ac Tancredus Nepos victorijs ambo apud Orientem partis atque Antiochiæ Principatu clari. porrò Boemundo eiuſdē nominis Filius, Tancredo Rogerius, vterque degener, ſuccedunt. Quo tempore Balduinus Rex, Danorum adiutus Claſſe, Beritum, ac Sidonem capit.

Rogerij Boemundi Tācredi obitus.

Balduini victoria.

P. Caſſin. l. 4 c. 48.

Alexius interim Græcus Imperator, certior de concepto ab omnibus in Henricum odio factus, eam in ſpem venit, vt, Imperio iam eidem abrogato, ipſe Occidentis quoque Auguſtus diceretur. Legatione itaque ad Romanos, ac Paſchalem miſſa, eius Imperij titulos ſibi, aut Ioanni Filio conferri expetijt, prolixè omnia aduerſus impium Henricum, Hoſteſque reliquos Romani nominis, Romanęque Eccleſiæ pollicitus. cæterum græca fides, ſi vnquam antea, hoc maximè tempore, ob admiſſa in Occidentales Milites ſcelera ſuſpecta, hauquaquā perſuaſit.

Alexij artes.

Exindè Turcæ, copijs Hiæroſolymæ admotis, vbi expugnationem Vrbis fruſtra tentaſſent, inſigni ad Montem Tabor Cluniacenſis inſtituti Cœnobio diruto, Monachis martyrio affectis, recedunt. Chri. Ann. 1113. *Sigeb. appẽd.*

S. Bernardi conuerſio. Hic idem annus eſt Bernardi, e ſæculo ad Ciſtercienſes, tranſitu, Eccleſiæ memorabilis.

Synod. duplex *Vuill. Dux.* Seceſſerat Paſchalis Pontifex Beneuentum. igitur ea in Vrbe primò, tum Ceperani ad ripam Liris Conuentus agit. porrò in Ceperanico Vuilelmus Apuliæ Dux, qui aderat, Calabriæ quoque, ac Siciliæ Dux conſtituitur. Chri. Ann. 1114.

Turbæ Romæ. Moritur poſt hæc Petrus Vrbis Præfectus itaque factioſi Romæ Ciues illius Filium, adhuc impuberẽ. ad idem munus cum elegiſſent, turbæ indè maximæ excitantur; quo factum, vt Paſchalis, qui ad eam redierat, excedere iterum coactus ſit. profectus igitur in Apuliam, *Synod. Troiæ.* Synodum apud Troiã cogit, ac Romam haud ſecius ſequenti anno redit, vbi iterum Synodũ apud *Synod. Romæ.* Lateranum cogit, in qua Henricus Eccleſiæ Hoſtis appellatus eſt. Chri. Ann. 1115. Chri. Ann. 1116. *Vrſp.*

Porrò apud Germaniam ijs ipſis, qui ab Henrico ſteterant, eum deſerentibus, Catholici in dies magis inualeſcunt, vt iam Conuentus agere, copias in eũ ſcribere non dubitarent.

Mathildis obitus. Verũ, audita apud Germaniam Mathildis morte, exceptiſque Italorum

Le-

Legatis, eorum, qui rerum nouandarum ſtudio tenebantur, Henricus ita animos reſumpſit, vt repetendæ Italiæ, illiuſque ſubigendæ ſpem animo haud dubiam conceperit; ſimulatione
Chri. Ann. 1117. tamen agendum ratus, Romam, quaſi crimina expiaturus, contendit. ſub ipſum eius aduentum, Paſchalis Caſſinum petit, indeque in Apuliam pergens, exercitu ibi comparato, in Campaniam venit.

Hēric. Romæ.

P. Caſſin. l. 4 c. 57.

At Henricus Romam triumphantis ſpecie ingreſſus, ad Romanos Ciues vtcumq demerendos, Ptolomei Conſulis Filio (ex Octauia hic erat Gente) Filiam matrimonio iungit.

Sed quam ſuperiori anno extulimus Mathildem tumulemus. laus hæc Vrbano VIII. Pont. Max. *cui hæc ipſa inſcribimus*, reſeruabatur. Is igitur clariſſimam omni œuo Fœminam, deque Rom. Eccleſia optimè, ſiquis alius Virorum Principum, meritam, decentioris honore tumuli dignam ratus, Mantuano ex agro tranſlatum corpus in ipſo Principis Apoſtolorum Templo Auguſtiſſimo, regio ornatu à ſe extructo monumento, quinque demũ poſt ſæcula, *dum hæc prodimus*, recondebat, huiuſmodi cum inſcriptione.

Vrbanus VIII. Mathildis oſſa trãſfert.

Sepulchrum extruit.

Epitaphio et carminibus ornat.

VRBANVS VIII. P. M.
COMITISSÆ MATHILDI VIRILIS ANIMI FOEMINÆ SEDIS APOSTOLICÆ PROPVGNATRICI PIETATE INSIGNI LIBERALITATE CELEBERRIMÆ HVC EX MANTVANO S. BENEDICTI COENOBIO TRANSLATIS OSSIBVS GRATVS ÆTERNÆ LAVDIS PROMERITVM
MON. POS.

Hanc ipſam numquam ſatis laudatam Heroinam (quod Damaſo Rom. Pontifici, quod Carolo Francorũ Regi, atque Auguſto Magno , quod alijs ſacerdotalis etiam ordinis Viris Principibus laudi olim datum non ignoraret) carminibus quoque Thebano plectro decantatis, ad modulos hetruſcos deductis , ornatam voluit ; vt viuidum ingenium agnoſcas , fertilitatem admireris. Hæc verò extra hiſtoriam ſatis .

Hoc eodẽ anno Balduinus Rex lethali correptus morbo , ex voto nuncupato Pellicem, quam maximo cum Eccleſiæ contemptu, Vxore eiecta, in Regiam induxerat, in Siciliam reijcit. cæterum, & ſi ex morbo tum quidem conualuit , ſequenti tamen anno vitæ finem impoſuit quo & Paſchalis Pontifex moritur , in Vrbem paulo antè cum copijs delatus , tanto cum Hoſtium terrore , vt Ptolemeus , ac reliqui Henrici Aſſeclæ (nam Is antea receſſerat) latebras ſtatim quæſierint. ſedit.

Chriſt. Ann. 1118. — *Balduini obitus. Item Paſch.*

Digitized by Google

dit annos ferè vndeuiginti. Succeſſo- *Gelaſi*
rem poſt triduum nactus Gelaſium ex *us PP.*
Comitibus Caietanis, non tamen ſine *Cinti-*
turbis, quippe Cincius Frangipanis ne- *us Frā*
fario inſtructus ſatellitio nouum Pon- *gipa-*
tificem per vim captum, in ſuas per- *nis.*
traxit ædes catenatum. cæterum rei
indignitate motus Rom. Populus im-
petu in Tyranni ædes facto, Gelaſium
recipit. tum verò Henricus Rex Mau-
ritium quemdam, qui & Burdinus di-
ctus eſt, aduerſus Gelaſium Romanis
Pontificem obtrudit, ac Gregorium *Grego-*
appellat. itaque Gelaſius Vrbe exce- *rius*
dere tum coactus, Piſas primò, dein *Anti-*
Galliam petit. *papa.*

Tyr. l. Hoc item anno, qui ſæculi duodeui-
11. c. 7 geſimus numeratur, Templariorũ Mi-
& l. 2. litum Ordo Hieroſolymis inſtituitur *Ordo*
c. 1. ſub ipſum Balduini Regis obitum, qui *Tēpla-*
Balduinum alterum affinem ſuum ſtre- *riorũ.*
nuum bello Ducem Regni hæredem *Baldu*
inſtituerat. Is igitur Principatum ade- *inus II*
ptus, æmulũ expertus eſt defuncti Re- *Hieroſ.*
gis Fratrem Euſtachium, cui Populi, ac *Rex.*
Procerũ pars magna ſuffragabatur. ve- *Euſta-*
rum Hic ciuile bellum deteſtatus ma- *chij mo*
xima cum moderationis laude, exem *dera-*
ploque ad poſteros memorabili, Re- *tio.*
gni iuribus, ac titulis ſponte ceſſit.

Pet. Eodem fere tempore moritur Ale-
Caſſin. xius Orientis Auguſtus, cum annos *Alexij*
l. 4. c. imperaſſet ſeptem amplius, ac trigin *obitus.*
17. ta, cumque illud prodigij loco habitũ
Zonar.

Digitized by Google

præceſſiſſet, vt ænea Conſtantini Magni Statua celeberrima, vi ventorum, ruina maxima diſiecta fuiſſet. ambiguæ Princeps famæ, qui virtutibus vitia rependeret, inſueta morum viciſſitudine, ac varietate. Eo ſublato, *Io. Imper.* Ioannes Filius, qui & Caloiannes dictus eſt, Imperij habenas moderandas ſuſcepit.

Synod. Viēna. *Gelaſij obitus.* *Calliſtus II.* *Synod. Rhemis.* Chri. Ann. 1119.

Profectus, vt diximus, in Galliam Pontifex, Conuentuque apud Viennam habito, Cluniacenſe inuiſit Cœnobium, vbi, lethali correptus morbo, diem obijt extremum. Comitijs itaque ibidem actis, nouus Pontifex dicitur Guido genere Francus S. R. E. Cardinalis Archiepiſc. Viennenſis Regia ſtirpe, regijſque virtutibus clarus, qui Calliſtus hoc nomine II. appellatur. eius ſtatim electionem ratam habuere, qui Romæ ſubſtiterant, Cardinales. at ipſe Rhemos profectus CCCCC. amplius Patrum Synodum celebrauit, cui Rex ipſe Ludouicus interſuit.

Henricus verò, qui, Rhemos propius accedens, reddendæ Eccleſiæ pacis ſpem fecerat, denique, imperata facere cum renuiſſet, Anathemati iterum ſubiectus eſt.

Ordo præmõſtratẽſis. *S. Nor*

Hoc eodem tempore Præmoſtratenſium Sacer Ordo initium habuit, Northberto Inſtitutore, qui agentem Rhemis Calliſtum adijt, probarique

ab

Chri. Ann. 1120. ab eo idem Inſtitutum curauit. Calliſtus porrò altero Pontificatus anno Romam venit, nec diu ibidem moratus, Beneuentum, indeque in Apuliam proficiſcitur, delectum apud eam militum habiturus, ad Pſeudopontificē, qui munitionibus ſeſe continebat, deturbandum. obuium, atque adeò obſequentem habuit Vuillelmũ Ducem, cui ſuo, & ipſe, Diplomate paternas, auitaſque ditiones beneficiario Rom. Eccleſiæ iure poſſidendas, ſanxit. *ihbertus.* *Vuillel Apul. Dux.*

Tyr. l. 12. c. 10. Rogerius interim Tancredi Filius apud Orientē, prælio cum Fidei Hoſtibus inito, vniuerſo cũ exercitu cæſus, occubuit. cæterum victoria elatis Barbaris cladem Balduinus rependit; qui & ſacrorum curam ſuſcipiens, Concilium Neapoli (quæ Samaria olim fuit) habendum curauit. *Roger. obitus.* *Synod. Samaria.*

Chri. Ann. 1121. *P. Caſſ. l. 4. c. 70. Vrſp. Chr.* At Calliſtus Romam reuerſus, copijs, quas ſecum adduxerat, Sutrium obſidet, Pſeudopontificem, qui eò ſe receperat, Ciuium deditione, in poteſtatem accipit, auerſoque impoſitum Camelo, ac Romam aduectum, ludibrio Populi exponit, ac Monaſterio demum claudit.

Chri. Ann. 1122. Poſt hæc Synodũm apud Lateranũ cogit Epiſcoporum amplius CCC. Sancitos porrò in ea Canones Gratianus, qui hoc ſæculo claruit, magna ex parte in ſuum Decretum intulit. auditi eodem in Conuentu ſunt Germano- *Synod. Roma.* *Gratianus Decreti collector.*

manorum Legati, rogatuque ipſor
Legati viciſſim in Germaniam mi
Synod. Vuormatie. vbi, alio Vuormatiæ Conuentu ha
to, Henricus bona fide cum Calli
in gratiam rediјt, abdicatoque E
Hērici recōciliatio. ſcoporum inſtituendorum iure, A
themate ſolutus eſt.

Exindè Pontifex Caſſinum peti
atque inde Beneuentum, eodemq
anno Romam repetit.

Quod vero ad res ſpectat Orien
Ioannes Imp. parta de Barbaris,
Deipara triūphus. Iſtrum tranſmiſerant, inſigni Vict
ria, Deiparā, cuius ope vicerat, pro
voluit triumphare, eius imagine ſu
mi in Curru collocata, at illa triūp
ab Auguſto decorata, multiplicē de
ceps illi materiam tribuit triumpho

Balduinus captiuus. Portò apud Paleſtinam Baldui
Rege à Turcis capto, cum iam om
apud eam Prouinciam peſſum ire
viderentur, Venetæ appulſu Claſſi
partaque ab ea de Barbaris apud Io
pem Victoria, priſtinæ reſtituēdæ gl
riæ ſpes Chriſtianis reluxit.

Otto Pomeraniæ Apoſtolus. Otto interim Bambergenſis E
ſcopus, diuino inſtinctu, venia
Rom. Pontifice accepta, Pomeran
Idolorum adhuc cultores Chriſti fi
imbuendos ſuſcepit. porro quos
cros ritus eos edocuerit ſingillatim
fert Vrſpergēſis Abbas, eius ſub Di
ceſi Monachorum tum Præfectus.
uino planè conſilio ad huius ſæc

Nouatores arguendos, qui hos ipſos ritus auerſantes, iudaicas ſuperſtitiones appellant.

At Calliſtus cum annos in Pontificatu egiſſet propè VI. Romæ diem clauſit extremum. Comitijs itaque de more habitis; Theobaldus Cardinalis omnium, qui tum aderant, ſuffragijs in Petri ſolium euehitur, & Cæleſtinus appellatur. tum verò Leonis, ac Roberti Frangipanum tyrannide factum eſt, vt, turbarum metu, Cæleſtinus tantum ſubire onus renuerit. itaque Tyrannis ipſis adnitentibus Lambertus Epiſc. Oſtienſis, nullis legitimis tum quidē ſuffragijs, eadem in ſede, Honorij appellatione, collocatur. cæterum & ipſe Cæleſtini abdicatione cognita, idem præſtitit, quo omnium ſibi animos, ipſiuſque adeo Cæleſtini ita conciliauit, vt communibus iam ſuffragijs ſummum ei ſacerdotium delatum ſit.

Calliſti mors. *Cæleſtinus & Honorius ſimul eligūtur.* *Ambo ſeſe abdicant.* *Honorius iterū eligitur.*

Baduino, vt diximus, ab Hoſtibus capto, Turcarum copiæ XL. armatorum millia excedentes, a tribus non amplius Chriſtianorum millibus profligantur. prælium eſt in tum ab indicto cunctis ieiunio magno animo proceſſere in aciem primi; viuificum Crucis lignum, præferens Patriarcha, ſacram Lanceam Pontius Abbas Cluniacenſis; Lac Deiparæ Epiſcopus Bethleemites. his auſpicijs memorabi-

lis

S. Malachias. lis Victoria eſt parta. Ad hunc annum ſpectat Malachiæ Hiberniæ Epiſcopi conſecratio, cuius res præclare geſtas D. Bernardus luculento poſteris commentario tradidit. *Bern. in vit. c. 5.*

Hẽrici inſania. Subinde Henricus Imp. odio, vt præ ſe tulit, in Rhemenſem Vrbem, apud quam Eccleſiaſtica cenſura notatus fuerat, inopinatò illam aggredi, ac ſolo æquare conſtituerat; cæterum, re à Ludouico Rege intellecta, delectus ab eo ſtatim habitus, votumque D. Dioniſio nuncupatum eſt, cuius ope inſani Auguſti conatus irriti cecidere; qui res iterum turbaturus videbatur, niſi, ita Deo moderante, hoc eodem anno occubuiſſet. huic, quod maſcula careret prole, Lotharius Dux Saxoniæ, Moguntino in primis Præſule ſuffragante, ſubrogatur. cæterum Regni æmulos ſtatim expertus eſt Fridericum, ac Conradum Henrici Fratres conſanguineos, quorum tamen factione ſuperior extitit. *Chri. Ann. 1125.* *Hẽrici Imp. obitus.* *Lotharius Rex creatur.* *Friſ. lib. 7.*

Eodem fere tempore Legatus ab Honorio in Angliam mittitur cuius authoritate Synodus Londoniæ eſt habita, *cuius Acta ab Authore hic referuntur.* *Synod. Lõdoniensis*

Hoc tempore Oderiſio Abbate Caſſinenſi refractario Honorij ſententia gradu moto, Nicolao autem pro eo, Honorio tamen inſcio, electo, turbæ indè maximæ exortæ, quas idẽ ipſe *Chri. Ann. 1126. P. Caſſin. l. 4 c. 91.*

ipſe Pontifex, poſt Legatum nequic-
quam miſſum, illuc delatus ægrè com-
poſuit. eo ex tumultu nobiliſſimum
Cœnobiũ, idemque ditiſſimum plus
quam hoſtiliter direptum eſt, vtroque
Abbate, ad contrahendos pro ſe mi-
lites ſacram ſupellectilem diſtrahente.
Cluniacenſes quoque dirum ſchiſma
hoc eodem tempore exagitauit, cui
tollendo Honorius idem impenſam
operam, opemque exhibuit.

Vinc. Eodem ſere tempore eximiæ ſan-
Spec. ctitatis Abbas Stephanus obijt Gran-
hiſt. l. dimontẽſis Inſtituti Author apud Gal-
25. liam, qui tamen Ordo, vt non extra *Ordo*
eam Prouinciam, ità nec extra hoc *Grãdi-*
ferè ſæculum viguit. *mõtẽſis*

Chri. Sequenti anno moritur Apuliæ Dux *Vuilh.*
Ann. Vuillelmus. Eius Ditiones Rogerius *Apul.*
1127. Siciliæ Comes conſanguineus inua- *Ducis*
Romu- dit; igitur Honorius quòd ipſo incon- *obitus.*
al. Chr ſulto id auſus fuiſſet, Robertum Ca-
puanum Principem Apuliæ Ducem
appellat, ſimul copias in Rogerium
conſcribit.

Legatus interim in Galliam ad Tre-
cenſe inibi Concilium celebrandum *Synod.*
ad Honorio proficiſcitur. adfuere, *Trecẽ-*
eiuſdem Legati accitu, magni iam tum *ſis.*
Bern. nominis Viri Bernardus Clareuallen- *S. Ber-*
ep. 17. ſis, ac Stephanus Ciſtercienſis Mona- *nard-*
21. chorum Præfecti, eo in Conuentu *us.*
Templariorum nonum ante annum
inſtitutus Ordo comprobatur.

Hoc

Digitized by Google

Hoc eodem anno Vuillelmus apud Angliā ortus, Tyri Vrbis nobiliſſimæ, quam Venetorum Claſſis de Sarracenis ante quadriennium receperat, primus Archiepiſcopus cōſecratur, dum inter ſacros Dominici ſepulchri miniſtros Hieroſolymis Prioris munere fungeretur. alium autem hunc fuiſſe ab Hiſtoriæ belli ſacri Scriptore, qui & ipſe poſtea eandem Eccleſiam adminiſtrauit, ex eadem habemus hiſtoria. *Tyr. l. 13. c. 23.*

At Rogerius Legatione ad Honorium inſtituta, cum imperata ſe facturum, Romanæque Eccleſiæ Beneficiarium futurum, fuiſſet pollicitus, in gratiam ab eo receptus, Apuliā cæteraſq. Vuillelmi olim ditiones pacatus obtinet, iureiurando ex more præſtito. cæterū haud ita multo poſt, Tyranni artes non dum dedoctus, cum Siciliæ Epiſcopos, Romam ne pergerent, inhiberet, eiuſdē Honorij ſententia Anathemati ſubijcitur, à quo Aquileienſis etiam, ac Venetus Patriarchæ (qua ex cauſa non proditur.) hoc eodem tempore damnati, ac gradu moti dicuntur. Chri. Ann. 1128. *Romualdus Ghr.* *Rogerius Apuliā obtinet.*

Receſſerat Romam Honorius, nec ita multo poſt Beneuentum repetierat, cuius Vrbis Ciues, ſeditione excitata, Rectorē interemerant. ergo iterum poenas de perduellibus ſumpturus, Romam repetit, vbi, haud diu ſuper- Chri. Ann. 1129. Chri. Ann. 1130. *Honorij obitus.*

perſtes, Pontificatus anno ſexto moritur. eius obitu non dum vulgato, eadem die Gregorius Lateranenſis Cœnobij Monachus eidem ſubrogatur, ac Innocentius hoc nomine II. appellatur. *Innocẽtius II.* Re comperta Epiſcopus Oſtienſis cum factioſis alijs non nullis Petrum Petri Leonis Filium ad idem ſupremæ faſtigium dignitatis prouehit, atque Anacletum vocat, *Anacletus Antipapa.* Schiſmate æquè noxio, ac diuturno, cui tollendo D. Bernardns corporis, ingenijque vires omnes quodammodo exhauſit. porrò quæ indè in Eccleſiam mala prouenerint, quæ Principum, ac Populorum diſsidia extiterint, ex eiuſdem Bernardi, *ep. 124 et ſeqq* tum ex ipſorum Innocentij, atque Anacleti, quæ extant, Epiſtolis, ac aliorum, quæ in Caſsinenſi Codice, non dũ impreſſo, adhuc leguntur., petere curioſus Lector poterit, *quas Author hic exhibet*.

Tyr. l. 13. c. 26. Hæc inter qui in Syria erant Chriſtiani, Damaſcum obſident. cæterum, quod Occidentalibus quoque aucti copijs, ipſi ſibi plus æquo fiderent, ac diuina præſidia contemnere viderentur, innumeris confecti ærumnis, abſcedere inglorij coguntur, magna inſuper ex parte imminuti.

Chri. Ann. 1131. Receſſerat in Galliam Innocentius Ludouicum Regem, eo in ſchiſmate, æquiſsimum rerum æſtimatornm nactus. *Synod. Rhemẽſis.* igitur coacta Rhemis Synodo,

Ana-

Ludo. VII. Gall. Rex. Anacletum Anathematis Sententia ferit: Regis Filium eiuſdem cum Patre nominis, eo adhuc ſuperſtite, ac volente, Regem inungit. Leodium exindè petit, à Lothario Germaniæ Rege exceptus. ferunt Lotharium obuiam Pontifici factum ipſius Equi frenum ſiniſtra, virgam dextra præhendiſſe, ſicque illum in Vrbem deduxiſſe. cæterum haud ità multò poſt, Epiſcoporum, vt vocant, Inueſtituras, quas Romana Eccleſia per ſumma pericula haud ita pridè vindicauerat, Rege importunè repetente, turbæ indè maximæ exortæ ſunt, quas ægrè tandem D. Bernardus, qua erat apud Reges gratia, atque authoritate, compoſuit. *Friſin. l. 7. c. 18.* *Lotharij in Pōt. obſequiū*

Balduini obitus. Sub idem tempus moritur Balduinus Hieroſolymorum Rex: Regnum Fulconi Genero Turonis Comiti, omnium ſuffragijs defertur. *Fulco. Rex.*

Synod. Placētia. Subinde Pontifex Italiam repetens, ſtationem primā Placentiæ egit Conuentu ibidem Epiſcoporum habito, cuius tamen Acta non extant. tum, eo peracto, Placentia diſcedens, Piſas defertur. proſequutus eſt Pontificem Lotharius, cuius authoritate pax inter Genuēſes, ac Piſanos compoſita, Innocentius in ſedem ſuam reſtituturus. ac tum demum ipſe Romæ ſolemni ritu Auguſtus appellatus eſt. extat ipſius Auguſti iuriſiurandi con- *Chri. Ann. 1132.* *Pet. Clun. ep. 3.* *Chri. Ann. 1133.* *Lotharius Imp.*

cepta

Digitized by Google

cepta formula, quo tum Pontifici ob-
ſtrictus eſt, quemadmodum, & ipſius
Pontificis Diploma, quo eidē Lotha *Mathi*
rio Mathildis olim Ditiones, non niſi *ldis Di*
ipſo viuente, beneficiario iure attri- *tiones*
buit, ea inſuper ſub conditione, vt *ſub Fe*
qui regendis Vrbibus præficerentur, *udo ac*
in Pontificis verba adigerentur, & *cipit.*
annui cenſus nomine argenti pondo
centum ſoluerentur.

Cæterum, quod non vltra duo mi-
litum ſecum millia Lotharius duxiſſet,
quibus Anacleti Aſſeclæ Vrbe pelli,
munitiones ab his inſeſſæ expugnari
ægrè poſſent; Germaniam ipſe, Inno-
centius Piſas, repetunt; cum præſer-
tim Rogerius interim, qui Regio no-
mine ab eo decoratus, Anacleto ſtu-
deret, omnia ferro, flammaque vaſta-
ret.

Chri. Piſis receptus Innocentius, Conci- *Synod.*
Ann. lium inibi habendum indicit frequen- *Piſis.*
1134. tiſsimum, cui Bernardus Abbas, cum
cæteris, interfuit.

At Rogerius, Neapoli fruſtra tenta-
ta, Beneuentum expugnat, quò ſta-
tim Anacletus perrexit, qui Rogerij
in vit. tantum præſidio in Italia nitebatur,
S.Bern apud Galliam verò Vuillelmum Aqui-
l.2.c.6 taniæ Ducem ſuæ patrocinantem ca- *Vuill.*
Sur. 10 uſæ nactus fuerat. Hic eſt ille Vuillel- *Aquit.*
Febr. mus, qui tam latè imperitaſſe dicitur, *Dux.*
Vuil. vt Hieroſolymam præter innumeram *Eius po*
Malm peditum multitudinem ſexaginta *tentia.*
l.2.

equi-

equitum millia duxiſſe tradant.

Is igitur hoc demum anno, qui ſextus à conflato Romæ ſchiſmate numeratur, D. Bernardi in primis opera, ſuam ipſius pertinaciā deteſtatus, Innocentium Legitimum Eccleſiæ Præſidem agnouit, ac ſuæ Ditionis Epiſcopos, extorres ea contentione factos, reſtituit. ferunt Bernardum ea demum ratione eius proteruiam expugnaſſe. acceſſit ad eum, & armatum quidem, atque armatorū ſtipatum agmine, ſacroſanctum Chriſti corpus ſecum deferens. tum, propior ei factus, Dominum ipſius, ac Iudicem adeſſe, minacibus oculis verbiſque teſtatus, tanta hominē conſternatione affecit, vt humi decidens, ne ſeruorum quidē miniſterio ſtare prius potuerit, quam à Sancto Viro pede pulſatus, ſurgere, pro imperio, eſt iuſſus.

Mira eius immutatio. D. Bernardi. poteſtas.

Chri. Ann. 1135.

Lothatius interim Aug. Innocentij accitu Italiam cum exercitu petit, bellum in Rogerium moturus.

Extremo hoc anno Angliæ Rex Henricus moritur, cui Stephanus ex Fratre Nepos ſubrogatur.

Hērici Angl. Reg. obitus.

Henricū porrò ſequitur Ludouicus Senior Gallorum Rex cognomento Craſſus, cuius res geſtas Sugerius Abbas S. Dioniſij eſt proſequutus. ferunt morti proximum, cum ſacrū Dominici corporis Viaticum poſtulaſſet, accedenti ſacro Miniſtro obuiam, viribus

Itē Lud. Gal. Regis. Pius eius exitus.

Chri. Ann. 1137.

tribus licet deſtitutum, proceſſiſſe, ac Fidei profeſſionem doctam æquè, ac piam emiſiſſe: Monaſticum quoque D. Benedicti indumentum, Regio depoſito, ſuſcepiſſe.

Eo ſublato, Ludouicus Filius, Rex antea, vt iam diximus, appellatus, liberas Regni habenas moderandas ſuſcepit. quo tempore Vuillelmo Duce, quo de paulo ante meminimus, in Compoſtellana peregrinatione vita functo, eiuſque Filia Eleonora, ex Patris teſtamento eidem Ludouico matrimonio iuncta dotalem Prouinciam deferente, Galliæ Regno acceſſio maxima facta eſt.

Lud. VII.

Vuil. Aquit. obitus.

Sunt qui tradant ea in peregrinatione Vuillelmum haud quaquam mortuum, ſed, morte ſimulata, vulgataque, eremiticam vitam inſtituiſſe, profectumque Hieroſolymam, indeque in Italiam reuerſum, diutius in Heturia delituiſſe, ac demum ſanctiſſimè deceſiſſe.

P. Caſſ l. 4. S. Bernard. vit l. 2 c. 7.

Bellũ in Rogeriũ.

Viterbium Pontifex iam conceſſerat; ad eum Lotharius, qui biennio ferè Ciſalpinam apud Galliam conſiſtere coactus fuerat, profectus, de adminiſtrando in Rogerium bello ita tranſegit; ipſe vt Pontifex, vna cum Henrico ipſius Auguſti Genero, Campaniam; Auguſtus ipſe Apuliam, inuaderent. res ex condicto fœliciter cepta, fœlicius celsiſſe ambobus viſa

eſt

eſt. Prouincia vtraque deditione fermè Ciuium recepta. cæterum, Auguſto recedente, eadem facilitate amiſſæ ſunt.

Bernardi legatio. Igitur Innocentius ſentiens alia ſibi eſſe conſilia ineunda, Bernardũ, quem ex Gallia iam exciuerat, ad Rogerium Salerni agentem mittit. eius aduentu Rex vt non à ſchiſmate omnino receſsit, ita, maxima ex parte delinitus, futuræ ſpem pacis haud dubiam fecit.

Anacleti obitus. Victor ſubleguur. Moritur interim Anacletus, quo ſublato, qui ei ſtuduerãt Cardinales Rogerio haud quaquam inconſulto, Victorem (hoc eum nomine appellant) ſubſtituunt. id non tam ex Schiſmatis pertinacia, aut ſpe illud diutius alendi factum, quam, vt honeſtius tam Rogerius ipſe, quam Schiſmatici reliqui cum Innocentio (vt res docuit) tranſigerent. Omniũ primus Victor ipſe, Bernardo deducente, Innocentij pedibus prouolutus, Chriſti eum Vicarium agnouit, quem alij deinceps ſequuti ſunt maximo Eccleſiæ bono. Chri. Ann. 1138. *Bern. ep. 32*

Lotharij mors. Recedentem in Germaniam Lotharium, nec dum Italia egreſſum in ipſis Tridentinis Alpibus mors excepit. Quod verò Is maſcula careret prole, Comitijs apud Confluentiam habitis, præterito Henrico Genero, Conradus ipſius Lotharij Sororius Rex Rom. appellatur. miſſus eò fuerat ab Innocentio Legatus, qui Comitijs intereſſet; Chri. Ann. 1139. *Friſing. l. 7 c. 23.* *Conradus Imper.*

ab

ab eo igitur Cornadus Aquis, quo ſtatim à Comitijs conceſſerant, ſolemni ritu coronatur, Colonienſi Archiepiſcopo, cuius id erat muneris, eo fungi non valente, *quod* (inquit Otto Friſingenſis) *nouiter intronizatus, Pallio careret.*

Hoc item anno ſæculi vndequadrageſimo Synodus ab Innocentio Romæ cogitur longe frequentiſſima Epiſcoporum ferè Mille. eius XXX extant Canones, quorũ aliquot apud Gratianum leguntur. eadem in Synodo Anathematis ſententia in Rogerium eſt lata, cui & bellum poſteà inferre neceſſe fuit, ex quo tamen, præter ſpem omnem, pax ſtatim orta eſt. *Synod. Epiſcoporum M.*

d. 90. c. pen. 12 q. 2. c. illud. 17. q. 4. c. ſi quis ſu ad. 22 q. 4. c. ſin.

Friſ. ibid.

Deceſſerat Rainulfus, qui Apuliæ partem maximam, Põtificis conceſſu, obtinebat. eius ſtatim Ditiones Rogerius inuaſit. Innocentius tum, delectu habito, in Rogeriũ arma ipſe met infert, ſed pari euentu, atq olim in Guiſcardũ Leo. quippè ex inſidijs à Vuilelmo Filio captus, honorifice tamẽ eſt habitus, cultuſq. pro merito ab Hoſte, qui non ſecus, ac ſi victus ipſe fuiſſet, pacis conditiones dici à Captiuo eſt paſſus. igitur, contracta ſolutus noxa Rogerius, Regis nomen, malè antea partum recipit. Regnum beneficiario iure obtinet, atque in Pontificis verba per Sacramenti religionem adigitur. Extat Innocentij ea ſuper re Diplo- *Innocẽtius PP. captus.* *Roger. Rex dicitur. Regnũ ſub fe-*

udo ac cipit. ma, *ab Authore huc allatum apud eum legendum.*

His peractis, Innocentius Vrbem repetit, nec modo vti victor, ſed quaſi triumphator excipitur. quò poſtquam peruenit, pro triũphali Fornice D. Mariæ trans Tiberim Baſilicam pœnè collabentem, ſolo deiectam, in eam, qua nunc viſitur, formam à fundamentis reſtituit.

Tẽplũ S. M. trans Tiber.

P. Abailard. Arnaldus Brixiẽſis. Dãnãtur. — Chri. Ann. 1140. *Bern. vit. l. 3.*

Hoc tẽpore Petrus Abailardus apud Galliam, illiuſque diſciplinæ Alumnus Arnaldus Brixienſis apud Italiam, praua cum de fide ſentirent, docerentque, D. Bernardi in primis opera detecti, atque exagitati, Romani Pont. ſententia damnãtur, editique ab eis libri concremantur. Petrum porrò non ab hæreſi tantum receſſiſſe, ſed inter Cluniacenſes Monachos receptum, innoxiam ibidem duxiſſe vitam, ſanctoque demum fine quieuiſſe, ex Petro Sanctiſſimo eius Inſtituti Abbate exploratum habemus.

l. 5. ep. 20.

Neapolis ambitus. — *Falc. Chr. Beneu.*

Potitus haud ita pridem Neapoli, deditione Ciuium, fuerat Rogerius; igitur Vrbem triumphali pompa poſtquam iniit, eius metiri ambitum voluit. fuit autẽ paſsuũ MMCCCLXIII. quod ideo dictum voluimus, vt conſtet, quam longe eo tempore abeſſet ab ea, qua nunc viſitur, amplitudine.

Bellũ Tiburtinum — Chri. Ann. 1141.

Defecerant dudum a Pontifice Tiburtes; ea de cauſa cum Romanum quo-

Friſin. l. 7. c. 27. quoque agrum infeſtum haberent, obſeſſi à Romanis ſunt. cæterum, cum obſidio procederet negligentius, eruptione ab Hoſtibus facta, Romani turpem in fugam, exuti Caſtris, vertuntur. ex hoc prudentiores ſimul, atque audentiores redditi, obſeſſos iterum arctius Tiburtes, ad deditionem impellunt. porrò cum pacis conditionem nullam, niſi Vrbe diruta, Ciuium migratione præuia, Romani admitterét, miſeratione ductus Pontifex, veniam petentibus dedit, Romanis licet reclamantibus. quorum idcirco ira, ab hoſte, in Pontificem verſa eſt. ergo, ſeditione, in Vrbe, maxima excitata, *Seditio Roma.* Romani à Pontifice deficiunt, veterem Ciues libertatem inclamant. priſtinos reuocant magiſtratus, ſacrorum tantum procurationem Pontifici relinquunt; quæ res mortē illi, ex mœrore, peperit, & Succeſſores deinde complures exercuit. verum Innocentij mors biennio ferè poſt ſequuta eſt, vt ſuo loco referemus.

Chri. Ann. 1142. *Appēd ad Sigeb.* Orta interim inter Innocentium, ac Ludouicum Galliæ Regem contentio, quod Hic Bituricenſem Archiepiſcopum, ſe inſcio, ab eo miſſum recipi vetuiſſet; Petro Cluniacenſi Viro eximio intercedente, compoſita eſt, Bernardo quoque adnitente. *Papa et Gall Regis diſſidium.*

Eodemque tempore, Hieroſolymæ Rex Fulco, equo, ex venatione, lapſus, *Fulconis mors.*

interijt, ſuo ipſius enſe, vt quidam tradunt transfoſſus, Balduino Filio adhuc impubere Regni hærede relicto.

Subindè Innocentius dum Romanos Ciues à ſeditioſis conſilijs reuocare omni ope nititur, laborare ſeſe incaſſum animaduertens, quod antea innuimus, ex animi potius, quam corporis ægritudine oppetijt, cum annos ſediſſet paulo amplius XIII. Chri. Ann. 1143.

Innoc. obitus. Altera dein die qui Romæ erant S.R.E. Cardinales Seditioſorum metu Ciuium, nil cunctati, Cæleſtinum hoc nomine ſecundum, vel ſi alium, qui Pontificatu ſponte ceſſit, adnumeres, tertium, Pontificem appellant. *Cæleſti nus.* *ſup. ad ad. 1124.*

Io. Imper. obitus. Moritur hoc eodem anno Ioannes Græcus Imperator, cũ annos regnaſſet quatuor fere, ac viginti. porrò ex leui eum vulnuſculo perijſſe tradunt ab euerſa inter venandum faretra venenatæ cuſpidi manu impacta; cum enim Medici præcidi manum iuberent, abnuit negans, *tantum Imperium regi vna manu poſſe.* *Friſ. l. 7. c. 28 Tyr. l. 15. c. 23.*

Manuel. Imper. Ioanni Manuel natu minor Filius, ex ipſius Patris deſtinatione, ſubrogatur, Iſaacio præferocis ingenij Iuuene ſubmoto.

Cæleſtini obitus. *Lucius PP. II.* At vero Cæleſtinus, ſexto non dum Pontificatus menſe exacto, vita functus, Succeſſorem habuit Lucium huius nominis II. Bononiæ natum, atque inter Canonicos, quos vocant, Regula- Chri. Ann. 1144.

gulares, educatum. Hunc ſeditioſi Romæ Ciues indignis plane modis exagitarunt. verum enimuerò dum reſiliunt domeſtici, Deo moderante, externi accurrunt; quippè hoc ipſo tempore Luſitaniæ Dux Alfonſus Prouinciam Rom. Eccleſiæ vectigalem fecit annuo eidem cenſu conſtituto. *Alfonſus luſit. dux*

Tyr. l. 16. c. 8. Balduini Adoleſcentis auſpicijs biennium iam regnantis Chriſtianorum copię in Arabes profectæ, maximaque in diſcrimina coniectæ, diuinâ demum ope, incolumes Hieroſolymam reducuntur.

Chri. Ann. 1145. Exacto non dum anno Lucius quoque ſedandis Romanorum turbis impar, ex mærore animi, ſeu, quod alij tradunt, ictu lapidis, ex concitata in eum Plebe, diem clauſit extremũ. huic ſtatim ſublegitur Eugenius ex D. Bernardi diſciplina Monachus, ac tum quidē Monaſterij ſuburbani ad Aquas Saluias, ſiue ad tres Fontes, Præfectus. Is concitatæ furorem multitudinis vitare ſatius ducens, Viterbium conceſſit; qua in Vrbe non ex Anglia modo, ſed ex Armenia quoque, ac Syria honorificas excepit Legationes. cum autē ex Syriæ Legatis audiſſet Edeſſam nobilem eius Prouinciæ Vrbem in hoſtium poteſtatem recidiſſe, remque inibi Chriſtianam in maximum diſcrimen adductam, Galliæ Regem Ludouicum, alioſque Chriſtianos Prin- *Lucij obitus.* *Eugenius III.*

cipes ad ſacrum Bellum ſuſcipienc
ſollicitare inſtituit, cuius rei gratia
Synod. Carnoti. nodus apud Galliam indicitur C
noti celebrandum; quod non ante
quentem annum coactum eſt. qui
culi fuit ſextus, ac quadrageſimus.
tant hac de re D. Bernardi Epiſt
complures quibus totius Europæ
pulos, ac Principes ad ſacram ex
ditionem adornandam hortatus eſt

Sacra expeditio. Poſt hæc Eugenius ipſe duos ea
per re Legatos S R.E. Cardinales
git. tum Conradus Rom Rex eod
& ipſe excitatus Claſſico innum
ſtipatus copijs, ac Principibus G
maniæ Viris, iter Byzātium capet
quod & Ludouicus Rex præſtitit p
exceptum Pariſijs Eugenium.

Porrò Eugenio apud Galliam n
rante, Gilbertus Pictauienſis Epiſc
pus, atque Henricus Petrobuſianu
nouas hæreſes diſſeminantes, Ecc
ſiaſtica cenſura notati ſunt, quod
Synod. Rhem. men non niſi ſequenti anno geſt
eſt, Synodo apud Rhemos celebrat
qua & Eudo quidam Hæreticus
ſaniſſimus damnatus eſt, aliaque
morum normam decreta, *quæ, ab A*
thore huc allata, ex eo peti poſſunt.

Galli & Germani Hieroſolymæ Gallorum interim copiæ, Ludou
Rege deducente, mox Germanæ
Lothario, Vere ineunte, Hieroſoly
perueniunt. cæterum tanta belli m
les, qua terrarum Orbis ſubigi t
poſ-

poſſe videbatur, Regum, ac Militum diſcordia, ſiuè incuria, in nihilum ſtatim recidit. itaque vertēte anno Conradus Byzantium profectus, initoque cum Manuele Aug. in Rogerium fœdere, Græca inſtructus claſſe, in Italiam venit. *Cōradus recedit.*

Chri. Ann. 1149. Exindè Ludouicus, dum & ipſe in Galliam nauigat, à Græcis captus, à Siculis mox ereptus, in Regnum ſoſpes reuertitur. *Itē Ludouicus.*

Hoc tempore Rogerij Claſſis Byzantium vſque delata, Regias ipſas in ædes tela intorſiſſe regijſque ex Hortis poma decerpſiſſe, ſummæ ſibi gloriæ duxit.

Belli ſacri infœlix, non inanis modo expeditio D. Bernardi illius promotoris famæ haud parum detraxit. extat hac de re ipſius S. Viri Apologia omnino legenda, qua ex ſacris literis exēplis appoſitè admodum petitis, & rationum pondere non tam ſe ipſum, quam inſcrutabilia Dei conſilia à prauis mortalium iudicijs, atque obtrectationibus vindicat. *In D. Bernardū calūnia.* *de cōſ. ad Eug. l. 2.*

Vit. S. Bern. l. 4 c. 3 Per idem ferè tempus Henricus Galliæ Regis Frater eiuſdē Bernardi opera, regijs pompis valere iuſſis, Ciſtercienſis Monachus efficitur: quamquā poſtea Bellouacenſis Epiſcopus electus, ratam eam electionem habere ipſo Bernardo, ac Romano Pontifice iubentibus, coactus eſt. *S. Gall. Regis Frater Monachus.*

Chri. Ann. 1150.

P. Cluniacẽſis. — *P. Clu. ep. 46. 47. l. 6 Appẽd ad Sigeb.* — *Mirũ de Hugone.*

Italiam Eugenius repetierat, cum eum Petrus Cluniacenſis Abbas conuenit ex Gallia, iniuriam ab Vgone quodam illatam expoſtulans, qui in edito prope ſuum Monaſterium colle munitum à natura, atque arte Caſtrum extruebat. Is, Pontificis etiam monita cum neglexiſſet, Anathemati ſubiectus, diuinam ſtatim vltionem, omnium cum admiratione expertus eſt; quippè, terræ motu excitato, ædificium ita corruit, vt, tellure inibi, hiatu maximo, fatiſcente, abſorptum ſit. confluente dein aqua, hiatus ipſe in Lacum ebulliјt.

ep. 18. l. 6.

Hoc eodem tempore Siciliæ Rex Rogerius Vxorem, ac Filios ſubindè quatuor, iteratis funeribus, extulit. ſupereſt Petri Cluniacenſis epiſtola, qua illum ea de re ſolatus eſt, hortatuſque ad bellum aduerſus Manuelem proſequendum, qui Gallorum copias ipſumque adeo Regem Ludouicum malè, vt diximus, haud ita pridem, acceperat.

Chri. Ann. 1151.

Io. Ola l. 19. c. 3.

Altero, ac quinquageſimo ſæculi anno Ludouicus Galliæ Rex, tum Fridericus Sueuiæ Dux, poſtea Auguſtus, cum Vxore quiſque ſua, ob ſanguinis coniunctionẽ, coniugium ſoluere coguntur. eodemq. anno Henricus Finlãdiæ Epiſcopus, vbi eam Gentem ad Chriſti Fidẽ traduxiſſet, impiorũ graſſatione, Martyrij palmam adipiſcitur.

Hoc

Hoc item anno Gratianus ex D. Benedicti diſciplina Monachus Bononienſis Monaſterij Alumnus, Cluſij tamen apud Tuſciam natus, compactum a ſe Decretorum opus edidit. porrò quæ eodẽ in Codice dicuntur Paleæ, cuius nam Authoris opus ſint, alijs diſquirendum relinquimus. *Gratiani Decretũ.*

Chri. Ann. 1152. Moritur interim Conradus Rom. Rex ab inito Principatu anno XIII. qui tamen Auguſti nomen, atque inſignia à Rom. Pontifice nunquam adeptus, inter Imperatores cenſeri nequaquam ſolet. extinctus eſt non ſine veneni, ſuſpicione à medicis, quos ex Italia acceperat, Rogerij ſuaſu, propinati. tradit Otto Frinſigenſis, qui tum aderat, ſepultũ eum iuxta Henrici tumulũ Bambergæ, additque obiter Henricum ipſum haud ita pridem inter Sanctos ab Eugenio relatum. extat Apotheoſis, cuius Diploma ex Bambergẽſi Chronico *ab Authore hic deſcriptum*, conſule. *Conradi obitus.* *Friſ. in Frid. l. 1. c. 63.* *Hẽrici Imp. canonizatio.*

Hoc ipſo tempore Bernardus aureos illos quinque libros quos *de conſideratione* inſcripſit, ad Eugenium tranſmiſit, quibus non ipſum modo Eugenium, ſed Pontifices, cum ipſo, omnes informat. *S. Ber. libri de cõſid.*

Friſ. l. 2. c. 1. Conradi obitu Germaniæ Regnum Friderico, quem diximus, Sueuiæ Duci ex Fratre Nepoti, Comitijs ea de re habitis, defertur; eiuſdem nominis *Fridericus Germ. Rex.*

Conradi Filio immaturæ adhuc ætatis Adoleſcente prætermiſſo.

Ab eo ſtatim miſſi ſunt ad Eugenium Epiſcopi Treuirenſis, ac Bambergenſis, per quos concordia inter vtrumque eſt inita, *cuius Inſtrumentum ex Vaticanis ſcriptis ab Authore huc affertur*.

Roger. obitus. Sunt qui tradant hoc eodem anno Rogerium quoque deceſſiſſe, cum alij poſt biennium contigiſſe id affirment. vtcumque, eo ſublato, Regni iura ad Vuillelmum Filium deferuntur.

Vuillelmus Sicil. Rex. Sequenti anno datum reperitur Eugenij Diploma, quo quartam oblationum partem, quæ ſuper Confeſſione S. Petri, ex more, fierent, eius Baſilicæ Canonicis attribuit. Eodemque anno Cardinales duo ab eodem Eugenio in Germaniam miſſi, Moguntinum Antiſtitem Henricum, cauſa cognita, deponunt, atque Arnoldum eiuſdem Eccleſiæ Cancellarium ſubſtituunt.

Eugenij obitus. Poſt hæc Eugenius ipſe moritur Tiburi, cum annos ſediſſet paulo amplius VIII. pluribus eum poſt mortem illuſtratum miraculis tradit Goſridus huius temporis Author.

Altero ab Eugenij obitu die, mira omnium concordia, Anaſtaſius eligitur, qui hoc nomine IV. numeratur.

Anaſtaſius IV.

S. Ber. obitus. Obijt hoc eodem anno maximum Eccleſiæ decus, ac fulcimentum Bernardus Abbas Clareuallenſis ſexagenario

nario maior, quem omnium ore, ac ſcriptis commendatum ſilentio venerari, quam minus pro dignitate laudibus exornare ſatius duximus.

Chri. Ann. 1154.

Anaſtaſij mors.

Anaſtaſius porrò, nulla re memorabili geſta, mortem obit, ſexquiannum, plus minus, cum ſediſſet.

Hadrianus IV.

Huic ſublegitur Hadrianus huius nominis IV. apud Angliam natus, quem Eugenius Romæ detinuerat, atque Epiſcopum Albanenſem conſecrauerat.

Friſ. l. 2. c. 11

Fridericus in Italiam.

Hoc ipſo tempore Fridericus in Italiam deſcendit, vtque Tyranni nomen effugeret, ex itinere iuſtitiæ ſpecimen edidit, pecunia Eccleſijs reddita, quæ prædæ à militibus ſubiecta fuerat.

Tyr. l. 16. c. 1. & 16.

Antiochiæ Princ. ſæuitia.

Orta interim inter Almaricum Antiochiæ Patriarcham, ac Rainaldum Principem contentione ab hoc ille in carcerem coniectus pluſquam tyrannicè eſt habitus; quippè, vt alia ſæuitiæ documẽta ſileantur, melle delibutus, ardentiſſimo ſub ſole muſcis, alijſque infeſtis animalculis expoſitus eſt. vltus eſt tamen Tyrannum Deus, quẽ in hoſtium poteſtatem venire, ac miſerrimam apud eos ſeruitutem ſeruire permiſit.

Chri. Ann. 1155.

Vuillelmus excommunicatur.

Vuillelmus interim Rogerij Filius Beneuentum, aliaque Pontificiæ ditionis oppida cum inuaſiſſet, atque hoſtiliter diripuiſſet, ſolemni ritu ab Ha-

driano excommunicatur.

Fridericus Romæ. Eiusin Pont. obſequium. At Fridericus aliquandiu apud ſubriam moratus, Romam conte obuium habuit ad Nepetam Ha num, quo loco Pontificiæ maie ſpecies renouata eſt, Rege illún ducente, ac deſcendentis ex equ pedam manu tenente; exin eo cum Pontifice Romam progre Romanorum Legatis contemptu bitis, Auguſtales titulos inani ia tia deferentibus, Auguſtus à Pont in ipſo Principis Apoſtolorũ Ter inauguratur. id vbi primum Ro milites, qui Æliam Arcem præſidi nebant, perſenſere; in Vrbem Le nam infeſto agmine irrumpunt, manos milites in fugam vertunt, v ſimque ab illis, vires, atque ani reſumentibus, intra munitionen pelluntur.

Auguſtus appellatur.

Germaniã repetit Redeunti quoque in Germar Auguſto expedienda non ſemel a fuere, Spoletanis in primis eum ag di haud verentibus; tum Latronil magno numero, Alpium fauces o dentibus.

Pontifex Beneuẽti Diris, vt diximus, à Pontifice d tus Siciliæ Rex Vuillelmus, rebella ſtatim Populos, ac Regni Proc expertus eſt. his, vt animos, vireſ Pontifex propius ſubminiſtraret, uentum pertexit; hic à Rege, qui a Apuliam paulo ante aduerſus Græ

ſœ

foeliciter pugnauerat, obſeſſus, iniquas Pacis conditiones ſubire cogitur, eam in primis, qua, qui in Regē arma ſum pſerant Proceres, ab ea excluſi, in maximum vitæ, ac fortunarum diſcrimen adducti ſunt. horum non nulli ad Fridericum profecti, Capuanus tamen Princeps, dum fugam, & ipſe, meditatur, captus, ac luminibus orbatus, diro carceri eſt mancipatus. extant ipſius Pontificis, ac Regis Diplomata, firmatique fœderis pacta, *ab Authore huc allata*, quibus Rom. Eccleſiæ dignitati, ac commodo vtcumque conſultum eſt. *Obſidetur. Iniquas cōditiones ſubit.*

Beneuento Pontifex Vrbemueterem profectus eſt, atque inde Viterbium, eodemque anno Romanis Ciuibus illius deſiderium non ferentibus, Romam repetijt.

Tyr. l. 18. c. xi. Quo tempore Balduinus Hieroſolymorum Rex, pactā cum infidelibus pacem frangere haud veritus, inſigni ab eis clade affectus eſt. *Baldu inus vincitur.*

Chri. Ann. 1157. Initum ſuperiore anno cum Vuillelmo ab Hadriano fœdus, tum acriores hoc anno datæ ab eodem Hadriano ad Fridericum literæ, ac Legatio inſtituta, diſcordiam inter eos maximam conflarūt. rem geſtam fusè tradit Radeuicus eius temporis ſcriptor, *& ex eo Author, quos require, remque ipſam æqua lance tute Lector perpēde.* *Diſſidium inter Pōtif. & Imp.* *l. 1. c. 8 e ſeqq.*

Chri. Ann. 1158. Infeſto in Pontificem animo Italiam repe-

repetebat Fridericus, cum, noua al
Legatione audita, pacatior tum
dem eſt redditus, caſtriſque inter
centiam, ac Cremonã promotis, C
uentum Italiæ Procerum Ronc
habuit, cui, cum cæteris interfuer
quatuor inſignes ea tempeſtate L
Doctores, qui Bononienſem Aca
miam illuſtrabant. hi fuere Bulgar
Martinus, Hugo, ac Iacobus; de
bus huiuſmodi extat Guarnerij æ
celebris, ac paulo antiquioris I.C.
ſtimonium, quos ſuæ fortaſſe di
plinæ Alumnos habere ſe gloriari
pacto voluit.

Inſignes Iuriſperiti.

Guarnerij de ijs teſtimoniũ

Bulgarus os aureum: Martinus
pia Legum:
Hugo mens Legum: Iacobus
quod ego.

Quorum poſtremum (à Petro
Bleſenſi egregiè laudatum) qui rec
tiorum Iuriſconſultorum Vitas c
ſcripſit, mirum cur prætererit.

Vix conciliata inter Pontificem,
Auguſtum pax fuerat, cum, nouis
ſidij cauſis ſubortis, iterum diſcuſ
eſt. Sedatæ nihilominus ſunt tu
Hadriani morte, qui haud ita m
poſt Anagniæ, ex Angina, repent
ac violento in primis morbo, dece
quo factum, vt Auguſti partium Sc
maticus Author eam ſit fabulam c
mentus, Hadrianum ex attracta in
ces muſca fuiſſe ſtrangulatum. H
ſub

Hadriani obitus.

Fabula de eo.

ſubſegitur Alexander Senis apud Tuſciam natus, non tamen ſinè ſchiſmate per Octauianum Tit. S. Ceciliæ Cardinalem conflato; qui Pontificatum ſpe improba cum deuoraſſet, vbi ea ſe deiectum ſenſit, Pontificale, vt vocant, *Mantum* Alexandro per vim detraxit; ex quo illum poſteà per ludibrium pueri vulgari, qui iam tum vſurpari conſueuerat, ſermone *Smantacompagnum* vocitarunt. Pontificatum porrò adeptus Alexander, nihil prius habuit, quam vt Fridericum in Inſubria adhuc agentem Legatione ad eũ miſſa; ſibi conciliaret. at ille nec Pontificis literas legere, nec recipere Legatos voluit; quos inſuper per ſummam amentiam, ac furorem, ſuſpendio necare, ni, qui apud eũ erant Proceres, vetuiſſent, in animum induxerat. cæterum eorundem poſteà Principum Virorum ſuaſu & Legatos admiſit, atque audijt, & Alexandri recitari ſibi literas permiſit.

Alex. ĩ der III Schiſma.

Rad e. l. 2. c. 51.

Friderici arrogantia.

Moritur hoc eodem tempore Otto Epiſcopus Friſingenſis, cuius luculentam hiſtoriam, quem diximus, Radeuicus proſequutus eſt. Roberti quoque Ciſterciensis apud Angliam obitus huic anno adſcribitur.

Otto ep Friſĩgẽſis.

Sur. 7. Iun.

Chri. Ann. 1160

Nouo ſubeunte anno indictum ab Auguſto Ticini Conciliabulum celebratur. interfuere Epiſcopi, licet, ex vniuerſo Occidentali Orbe acciti, nõ am-

Conciliabulum.

Rade. l. 2. c. 61.

amplius L. adſuit Octauianus i

Victor Anti-papa. qui Victoris nomen aſſumpſerat Friderici gratiam abunde iam nac quantumuis Romæ contemptui h tus, ac plebeculæ vocibus, traduc pro Põtifice ſe gerebat. Auguſtus præfatus penes ſe eſſe ius Cõcilij, cendi, habendique, liberaliter ſe acturũ teſtatus eſt, omniaq. Epiſco rũ iudicio reſeruaturũ. hæc loquu Couenticulo abſceſſit, agitata eſt tur Alexandri, ac Victoris cauſa, tũ le, quaſi contumax damnatur, Põti tus Victori adſtruitur. Acta ipſa a Radeuicum licet non integræ Au rem fidei, extant, quæ aliqua ex p

Vuill. Neubrigenſis. à Villelmo quoq. Neubrigenſi ei temporis Scriptore, ſincerius hauc biè, traduntur. Sanè Radeuicus

Radeuicus hiſtoricus. ditamentum illud ſuum ad Ottoni ſtoriam ipſi Friderico inſcripſit, q ſummis, vt par erat, laudibus exto quamquam ſubit cogitatio idcirco ſum hiſtoriæ ſuæ finem hoc ipſo t pore impoſuiſſe, quod, Schiſmat rum fraudibus detectis, conſcie ſtimulis veluti repercuſſus, cum non auderet, falſa ſcribere reform uerit. quod ipſum, niſi fallor, in G

Gunterus Ligurin. Poeta. tero quoque Ligurino vſu venit, hactenus Friderici res geſtas vinc Oratione, decem libris compreh ſas, proſequutus, argumenti ino aut turpitudine, conticuit; teſt

nihilominus Alexandrũ Legitimũ Petri Succeſſorem, Victorem, qui per oſtium non intrauerit, furem fuiſſe, ac latronem ſed hæc extra hiſtoriã ſatis.

Sequuta Concilium ſunt atrocia Auguſti edicta, quibus ſacri æquè, ac profani Populorũ Rectores ipſius Idolum adorare, ni faxint, exulare ſunt iuſſi. ea de cauſa Epiſcopi complures extorres acti, ſuas ipſorum Eccleſias Schiſmaticorum Antiſtitum prædæ expoſuerunt. præcipuus ſacrilegi Conuẽtus Promotor fuerat Arnoldus Moguntinus. Is igitur, eo ſoluto, Moguntiam reuerſus, quod Ciuibus ob Tyrannidem exoſus eſſet, concurſu Populi, vltore Deo, interemptus eſt. *Sigeb. appẽd.*

Chri. Ann. 1161. Sur. to. 3. Altero pontificatus anno non dum expleto, Alexander Eduardum ſanctiſſimum Angliæ olim Regem, ante annos fere centum vita functum, ſanctorum numero adſcribit. cuius rei extat memoria Diplomate, quod poſt eiuſdem Regis vitam legitur. *S. Eduardus Canonizat.*

appẽd. Sigeb. Pax interim firmata eſt inter Ludouicum Galliæ, atquæ Henricum Angliæ Reges; tum in ſuo, eorum quiſque Regno. Concilijs ea de re habitis, Alexandrum legitimũ Chriſti Vicarium agnoſcunt, æmulum, vt ſacrilegum, execrantur. Quo tempore idem Pſeudopontifex, ac Fridericus Imp. Conuentum iterum Epiſcoporum Laude celebrant. *Synod. duplex* *Ott. moren.*

Per

Vualdema. Dan. Rex. Per idem tempus Daniæ Rex V dem rus per Abſalonem Roſchil lem Epiſcopum apud Rugianos, a que fini imos Popu os, ſublato adhuc ſupererat Idolorũ cultu, C ſtianam Religionem longè, latèqu propagauit. operam quoque, ac dium eam in rem contulit Saxo gnomento Grammaticus, qui eiuſ Roſchildẽſis Eccleſię Prępoſitus quique Hiſtoriæ Danicæ libros X conſcriptos rel quit. *Saxo Grammaticus.*

Alex. in Galliam. At vero Alexander minus ſe in lia tutum à Friderici armis, atque ſidijs ſentiens, Galliam petit. eò peruenifſet, non Ludouicus m Rex Galliæ, ſed Henricus quoqu Angliæ preſtò illi ad Ligerim fuer non alia auguſtior Pontificiæ Maie tis ſpecies viſa eſt. ambo Reges, h ita pridem inter ſe conciliati dex leuaque incedentes pedites ipſi e tantis Pontificis equi frenum tene manu ad deſtinatum Hoſpitium duxére. *Reges duo illi occurrũt* *Vtriuſque obſequiũ*

Thom. Cãtuarienſis. Hoc eodem anno Theobaldi o Thomas ex Regni Cancellario, C tuarienſis Archiepiſcopus inuitu gitur.

Lud. Regis in Põt. obſequiũ. Receſſerat Pariſios Ludouicus, Pontifex, Turonenſe Concilium lebraturus, iterum ſibi adeundum ſuit. obuium igitur illum ex mor buit ad ſextum ferè ab Vrbe lapi

V

Neub. l. 2. c. 15. vbi Rex, Pontificem conſpicatus, equo ſtatim deſilijt, accedenſque equitantis ſtapedam manu præhendit, pedemque oſculatus eſt.

Exindè ad IV. Kal. Iun. indictum ab Alexandro Concilium celebratur, cui interfuiſſe dicuntur Cardinales XVII. Epiſcopi CXXIV. Abbates CCCC-XIV. inferioris ordinis Clericorum, ac Laicorum innumera multitudo. ſanciti in eo Canones in ipſius Alexandri rebus geſtis leguntur, quos conſulere ſtudioſus lector poterit. *Synod. Turonenſis.*

Eo ex Concilio in Angliam redux Thomas Cantuarienſis non vnam ob cauſam Regis offenſionem ſubijt. erat ſanè Henricus non iræ tantum obnoxius, ſed furori, de quo, qui eius mores exploratos habuit Petrus Bleſẽſis; ep. 75. *Agnus eſt*, inquit, *dum placati eſt animi, leo vero, aut Leone truculentior, dum vehementius exardeſcit.* de quo, & inter alia illud traditur; cũ aliquando Ricchardum quendam alloqueretur; qui Regis Scotiæ, quo cum ipſe inimicitias exercebat, patrocinium quodammodo ſuſcipere videbatur, ira percitus, proditorem illum appellans, pileum proiecit, baltheũ diſcinxit, pallium, ac veſtem, quibus erat indutus, abiecit longius; inſuper lecti ſtragulum deiecit, tum ſtramen ipſum mandere occepit; vt dignoſcas Lector quanto periculo Sanctus ei Epi- *Hĕric. Angl. Regis mores.*

ſco-

ſcopus aduerſaretur, obſiſteretue; nec mireris cum funeſtam mox Tragœdiam ſpectabis.

Balduini obitus. Hoc pariter anno Balduino Hieroſolymorum Rege vita functo, Almaricus Frater ſuccedit. *Tyr. l. 19. c. 1*

Almaricus ſuccedit Subit annus huius ſæculi quartus, ac Sexageſimus nō Anglicanæ modo, ſed vniuerſæ Catholicę Eccleſiæ ærūnoſus; quippè Rex furens non in ſanctum Archiepiſcopum tantum inuehi, atque adeò inſanire, ſed in ipſum quoque Alexandrum Pontificem inſtituit. res hoc anno, ac ſex fermè ſequentibus inter ipſum Regem, ac Sanctum Præſulem, ſiuè eius cauſa tranſactæ tot veluti ambagibus inuoluti ſunt, vt paucis referri vix poſſint. *eas Author non ex vno tantum Scriptore petitas fusè admodum eo, quo geſta ſunt ordine ad annos ſingulos recenſet. ex his nos ſubinde aliqua ex multis, pro inſtituti noſtri ratione attingemus.* *Thom. Cãtuariẽſis.* Chri. Ann. 1164.

P. Lombardus Mag. ſententiarũ. Moritur hoc anno Petrus Lombardus Pariſienſis Epiſcopus, cuius opus ſunt Sententiarũ libri quatuor tot doctorum Virorum Commentarijs illuſtrati. fuit Is Nouarienſis, vt hinc eos refellas, qui ipſius Fratres fuiſſe contendunt Gratianum genere Tuſcum, ac Petrum Comeſtorem Patria Trecenſem. quod D. etiam Antoninus animaduertit. *par. 3 tit. 15 c. 6.*

Alex. Vrbem repetit Obierat Lucæ Hetturię Vrbe Octauia-

Chri. Ann. 1165. uianus Pſeudopontifex, itaque Alexander Romanorum ciuium precibus fatigatus, Romam reuerſurus, inter aggreditur ipſo Paſchali tēpore; Vrbem tamen, non ante Autumnum, omnibus ordinibus obuiam effuſis, ouans inijt. id cum perlatum ad Fridericū fuiſſet, qui, ex perenni in Alexandrum odio, Idolum alterum iam erexerat, quem Paſchalem appellauerat, amaras admodum literas ad Cardinales, qui Alexandro ſtudebant, ac reliquum Romanum Clerum dedit; *Paſchalis Antipapa* Chri. Ann. 1166. Herbipoli tum Conuentu habito, Idolum ipſum Orbi vniuerſo, ſi Deo placet, adorandum propoſuit: renuentibus, ſiue Clericis, ſiue Laicis; indicta pœna. His peractis tertiò iam Italiam repetit, vt, quem promouiſſet, Paſchalem, in Petri ſolio, Alexandro, ſi fas, deiecto, collocaret. *Fridericus Itali ã repetit* Verum quod Anchonam haud ita pridem Græcus Auguſtus occupaſſet, ei obſidendæ moram nectere coactus eſt.

Eodem fere tempore Vuillelmus Rex Siculus diem clauſit extremum, cui eiuſdem nominis duodennis Filius ſucceſſit egregiæ tum quidem indolis adoleſcentulus, à qua *Bonus* poſtea cognomento eſt dictus, quamquam non eodem ſemper tenore bonitatis regnauit. *Vuillelmi obitus. Vuillelmus alter.*

Diſſidia, quæ diximus, inter Angliæ Regem, ac ſanctum Archiepiſcopum *Alex. cõſtantia.*

Tho-

Thomam eò venerant, vt Hic
vertere coactus fuerit. porrò
Alexander Pontifex Regis grat
Regis Angli impotentia. quid tribuere, Succeſſorem T
dare conſtantiſſimè abnueret, il
ipſe odium acerbiſſimū, hac de
ſubijt, quo factum, vt iræ imp
Rex Friderici Auguſti, quem inf
mum Alexandro ſciret, amici
conciliatis etiam inter ambor
lios nuptijs, expeteret.

Tuſculani poſt hæc Romano
ma, ex veteri odio, inferentes n
pulerunt modo, ſed, Germani
lio vocatis, clade maxima affec
tum conſternatam ea de re
Frid. Romæ. Auguſtus ipſe aggreſſus haud ſe
nihilominus Ælia ab Arce rep
Vaticano potitus eſt Templo: A
Alex. fugit. der, fuga elapſus, Beneuentun
ditionis Vrbem, peruenit.

At Paſchalis, Viterbio Roma
latus, eodem in Templo ſacris
tus, Auguſtum ipſum, ac Bea
Coniugem aureo iterum Diad
redimiuit.

Fœda exindè lues maximam
manorum militum partem abſu
itaque Fridericus, ac Paſchali
recedentes, Hic Viterbij ſubſti
le in Inſubriam perrexit.

Ad hunc annum ſpectant ſan
Archiepiſcopi Thomæ è Galia
gliam, atque Italiam datæ lite

Authore hic relata, quæ ſummum eius Zelum, ac ſanctitatem redolent. *S. Tho. indigna patitur.*

Biennio amplius Ponteniaco in Monaſterio fuerat; igitur hoc anno eiuſdẽ Cœnobij Abbas Ciſtercienſis inſtituti, Henrico Rege adnitente, per ſummam eum iniuriam indè expellit. Ludouici tamen Galliæ Regis iuſſu Senonis domicilium eidem attributum eſt.

Chri. Ann. 1168. Orta iterum inter Galliæ, atque Angliæ Reges contenrione, ex eaque bello vtrique Genti exitiali, Alexander Pontifex, Legatos ad eam componendam, conciliandumque Henrico Thomam Cantuarienſem mittit. Legatorum igitur opera Reges in colloquium veniunt. erat tũ Henricus Angliæ Rex apud Northmanniam Galliæ Prouinciam, quam illius Maiores beneficiario à Gallis Regibus iure acceperant, quo etiam nomine Aquitaniã, aliaſque non nullas apud Galliam Ditiones Angli obtinebant. tranſactum itaq inter Reges eſt, vt Anglus Nortmanniam præcario, vt antea, poſſideret; eodemque iure eius Filij Henricus Andegauenſibus, ac Cenomanenſibus, Ricchardus Aquitanis imperarent. Regum diſſidijs vtcumque compoſitis, inter Henricum, ac Thomam componenda pax erat. cæterum Legatis Regi plus æquo fauentibus, eaque de re Thoma apud Pontificem expo-

Bellũ inter Gallos atque Angl. Regũ colloquium

...o. Se... ...eſ. ep. ...51.

Pax cõpoſita.

expoſtulante, res tum quidem di
eſt, Legatis ipſis Romam reuoc

Erant hoc tempore Romæ Pa
lis apud Vaticanum, apud Later
Concil. Later. Frid. excommunicatur. Profligatur. Alexander. Hic igitur Conuent
dem habito, excommunicationi
tentiam in Auguſtum tulit, atque
perij eidem titulos ademit. fe
eſt ſententiam pœna. Tyrann
Mediolanum cum exercitu pro
tus, Ticinum recipit ſeſe, ibiden
obſidetur; properè tamen, fuga
elapſus, triginta non amplius ſe
milites fugæ ſocios habuit. tum
eius contumeliam à fœderatis G
Alexādria cōdita. Ciſalpinæ Ciuitatibus Vrbs co
eſt, cui, ab Alexandro Pontifice
xandriæ nomen inditum, eiuſde
ſub Ditione eſt conſtituta, miſ
eum qui Beneuentum iam abſ
rat, ea ſuper rè Legatis.

Thomas interim Ludouici G
Regis precibus fatigatus, ſpon
Henrico obſequij genus omne
biturum; illiuſque ſeſe arbitrio
Henrici, & Thom colloquiū. commiſſurum. igitur Ludouic
mutuū eos colloquium præſen
adigit; eo in congreſſu Thom
Henrici pedes prouolutus, *totan*
quit, *cauſam, vndè inter nos or*
diſſenſio. tuo committo arbitrio, h
re ſaluo Dei. Henricus tum, ea
ctione, mirum in modum perturb
ad Ludouicum ſtatim conuerſu

ten

Digitized by Google

tende, inqit, *Domine mi; quicquid huic diſplicuerit, dicet honori Dei eſſe contrarium, & ſic ſua, & mea omnia ſibi vendicabit*. mox ſanctum Virum conuicijs onerans, furore percitus, abſceſſit, illud tantum teſtatus, nihil ſe, præ ſuis maioribus, cupere, aut requirere.

Chri. Ann. 1169. Cæterum qui prudentiſſimã, æquiſſimamque Thomæ ſententiam ita eſt interpetratus, ac per ſummam animi impotentiam auerſatus, ſequenti anno Legatis eum Apoſtolicis pro ſancti Præſulis reſtitutione iterum interpellantibus imperata ſe facturum dixit, ac Pontifici morem geſturum, *ſalua tamen dignitate Regni ſui*. ita illum, conceptum ſemel in Thomam odium, ac tyrannicæ furor arrogantiæ, dementauerant porrò ijdẽ ipſi Legati quantoperè, vt inſanientem Regem ad meliorem frugem perducerẽt hoc anno, licet incaſſum, laborauerint, ex Actis, *ab Authore hic relatis*, cognoſces. *Regis fatuitas.*

Dum hac ratione Henricus, alter Pharao, nulla vi reuocari à ſacrorum inuaſione poteſt; Stephanus hoc nomine tertius Rex Vngariæ, ſua ipſe pietate adigente, quæ Maiores aduerſus Eccleſiaſticam libertatem, eo in Regno vſu paſſent, ſanctione hac de re edita (quæ Vaticana inter Monumenta adſeruatur) reſtituit. Obierat haud ita pridem Soldani Mater, qui *Steph. Vng. Regis pietas.* *Appẽd ſigib.* *Soldani mater.*

Iconij apud Ciliciam Sarracenis imperitabat. Hæc morti proxima, Chriſtianã ſe eſſe Filio detexit, hortataque illum eſt, eandem vt Religionem amplecteretur: tum enixè eum rogauit, vt, altiori extructo monumento, Crucem ſuper mponeret. morem geſſit Filius, ſed Crucem clam noctu locari iuſſit veritus Populi, in ſe motum, ex patriæ ſtudio religionis. id cum mane Sarraceni cognouiſſent, Crucem deturbaturi, certatim monumentũ conſcendunt, cæterum ad vnum omnes, aut ruina, aut igne de cælo tacti, intereunt. his prodigijs, tum Matris monitis permotus Rex, Legationẽ ad Alexandrũ Pontificem inſtituit, rogatque, vti ad ſe idoneos mittat Catechiſtas. extant Alexandri ad eum literę *ab Authore hic relatæ*. qui nam porrò miſſi, quidue perfectum ab his ſit, incompertum nobis eſt

Math. Paris.

Crucis vis.

Soldanus Chriſto credit. Eius legatio ad Papam.

Aetna incendium. Clades ex eo.

Per idem tẽpus Ætna Siciliæ Monte conſueto magis deflagrante, concuſſa eſt Inſula vehementius, Vrbes complures proſtratæ, Catania in primis, quæ Monti adiacet, ità eſt euerſa, vt ne vna quidem domus, ſuperfuerit: vineta, atque omnis generis arbores, ac ſegetes ambuſtæ: ager vndique cineribus, ac pumiceo oppletus lapide, culturæ ferme expers eſt redditus. periere ex Catanenſibus quindecim ferè millia, ex reliqua Inſula alij magno numero. Subin-

Digitized by Google

Chri. Ann. 1170. Subindè tertiam Alexander Pontifex ad Henricum Regem Legationem decernit. functi ea ſunt Epiſcopi Galli tres, Rothomagenſis, Senonenſis, ac Niuernenſis. per eos Pontifex Regem etiam atque etiã hortatus eſt, vti plenam Thomæ pacem concederet, id ſi præſtare ſe poſſe abnueret, quod iureiurando ſe nunquam facturũ affirmaſſet, ſi quidẽ religionem obtenderet, abſolutum ſe fore ſciret, ſi honorem Regium, per Filium hoc preſtaret. *Alex. legatio in Angliam.*

Hæc dum per Legatos peraguntur, nouæ diſſenſionũ cauſæ obortæ ſunt, quod Rex Filium coronaturus, id per Eboracenſem Antiſtitem fieri iuſſerit, cum muneris hoc eſſet primæ Sedis Cantuarienſis. itaque eodem Eboracenſi ipſius Thomæ, atque Alexandri literis, ne hoc faceret, inhibito, Rex exarſit adeò, vt, temerario iterum auſu iureiurando, ſe non pariturum, affirmauerit, ſubditoſque ſibi Populos, (vt elati animi impotentiã agnoſcas) ad idem iuſiurandum, ſacrilegè impulerit, cum quibus Epiſcopos quoque, ac Clericos, quorum aliquot, morem gerere abnuentes, nefariè vltus eſt. Porrò D. Præcurſoris feſta dies vbi illuxit, deſtinata coronatio, atque inunctio, ex præſcripto, ab Eboracenſi peracta eſt, cui non huiuſmodi tantum functione, vt diximus, ſed ſacris etiam fuerat interdictum. Poſt hæc conuiulo pu- *Noua diſſidia in Anglia.* *Hẽrici impotentia.* *Filij coronatio.*

Henrici dementia. publice inſtituto, Rex dementiſſimus Filio cum ſeruis reliquis miniſtrare voluit, & ſe iam Regem amplius non eſſe omnibus teſtari. Territus haud ſecius acrioribus Alexandri literis, quibus, ni properè Sanctum Archiepiſcopum reciperet, ablataque ei redderet, eandem, quam in Fridericum Aug. ſententiam tuliſſet, in ipſum promulgaturum ſe denunciabat, ſerio ea de re cum Legatis Apoſtolicis agere inſtituit denique, haud cũctatus, illum Senonẽſi Epiſcopo Legato deducente, in colloquium admittit: venientem prior, aperto capite, ſalutat, admirantibus, qui aderant, & præ gaudio lacrimas vbertim fundentibus. acta ſunt hæc in Ditionibus tranſmarinis, hoc eſt Gallicis, vbi ille hoc tempore morabatur. receſſit verò indè Thomas, atque in Angliam nauigauit. eò vbi peruenit, nouæ excitatæ ſunt turbæ. qui Regis Filij inaugurationem peregerant Præſules Eboracenſis, Londinenſis, ac Sereſberienſis, quod id non ſolum contra antiquũ eius Regni morem, ac ritum; ſed contra Apoſtolicũ quoque interdictũ præſtitiſſent, Anathemate ab Alexandro perculſi fuerãt; inſtant itaque apud Thomã vehementius, vt Apoſtolicas, ea de re, literas nequaquã edat, quin abſolutionis ſententiam ferat. negat ille id ſui eſſe muneris, eamque à Rom. Pontifice impe-

Terretur à Pontifice.

S. Thomã recipit.

Noua diſſidia.

tran-

trandam docet. ſpondet nihilominus, ſi quidem ipſi in eiuſdem Pontificis verba iurare velint, abſolutionem impetraturos. id ſtatim ab aduerſantibus Epiſcopis pro læſæ Regiæ Maieſtatis crimine receptum eſt, miſſique ad Regem ſunt qui Thomã apud eum, quaſi publicæ quietis perturbatorem, conclamarent. egerat ſanè Vir Sanctus cum ipſo Rege, antequam ab eo digrederetur, de Epiſcoporum excommunicatione, Rexque, iure vt ſuo vteretur, permiſerat; ne quis eum imprudentiæ, aut indomiti ingenij arguat, dũ hæc audit; at Rex immemor, & in iram, ac furorem pronior, auditis Nuncijs, rem in maius augentibus, exclamaſſe dicitur, diras his omnibus precatus, quos aleret, nec Regias vlciſci iniurias curarent. ea vox quatuor, ex eius Satellitio, perpulit, vt in ſancti Viri caput conſpirarent. profecti itaque in Angliã, illum intra ipſum Templum veſpertinis precationibus operam dantem confodiunt, extremo hoc anno huius ſæculi LXX. quæ poſteà ſequuta ſint, ſuo quæque loco referemus.

Regis impotentia.

Cõſpiratio in S. Thom. Martyrio afficitur.

Antonin. p. 3. t. 23 §. 4. Hoc eodem anno, quo ex hac vita ſubducitur Clariſſimus Eccleſiæ Martyr Thomas, magno Dei beneficio in lucem prodit Dominicus Calagoræ Hiſpaniæ Vrbe, à quo poſtea Prædicatorum Sacer Ordo exordium duxit.

S. Dominicus naſcitur.

Digitized by Google

Paſch. obitus. Eodemque tempore vitæ finem inuenit Paſchalis Pſeudopontifex, cui, nullo ex Schiſmaticis Cardinalibus ſuperſtite, Ioannes Strumēſis Abbas perſonatus Pontifex à factioſis quibuſdā ſubrogatus, veluti in ſcenam datus eſt. infœlicem quoque hunc partum, ac tamquam abortiuum Fridericus, in Alexandri odium, ſibi nutriendum duxit.

Motus ob cadē S. Thom. Immane apud Angliam parricidium patratum vt primum in Galliam perlatum eſt, lamentabiles vbique voces auditæ ſunt, tum Rex ipſe Ludouicus mœroris, ac iuſtiſſimæ indignationis plenas ad Alexandrum literas dedit. perculſus præ cæteris eo eſt nuncio Chri. Ann. 1171.

Hērici ipſius luctus. Henricus ipſe, qui veluti furijs agitatus, tres ipſos dies non hominum congreſſu tantum, ſed cibo quoque, potuque abſtinuit. teſtati ſunt Regis luctum Angliæ Epiſcopi Legatione ad Alexandrum inſtituta, ac literis, quæ extant, ad eum datis. ipſius etiam Regis ad eundem Nuncij, qui tamen non antea in Pontificis conſpectū admiſſi ſunt, quam Regis nomine, iureiurando ſe, obſtinxerint, pariturum illum Romanæ Eccleſiæ iudicio, ac ſententiæ, præſcriptamque ab ea criminis expiationem peracturum. lata interim Anathematis ſententia eſt in Martyris interfectores, quique illis auxilium, aut conſilium vtcumque cōtuliſſent, quod

ipſa

Digitized by Google

ipſa die quinta ſacræ hebdomadæ peractum eſt, qua etiam tum ſolemni, vt nunc, ritu excommunicationes ferri à Rom. Pontifice conſueuere. *Vſus excom municandi in die Cænæ Domini.*

Poſt hæc Pontifex Legatos ipſe ſuos vnum, atque alterum S.R.E. Cardinales ad Henricum miſit, qui ipſum in primis, tum alios quoſcumque ſuper S. Viri nece interrogarent, & iudicium, pro criminis atrocitate, ſeueriſsimè inſtituerent.

Acceſsit hoc eodem anno ad Angliæ Regnum Hibernia voluntaria Populorum eius Inſulæ deditione. Epiſcoporum quoque, qui in ea erant XXVIII. Archiepiſcoporum IV. conſenſu habito, ac demum Rom. Pontificis approbatione. Profectus illuc fuerat Henricus, vt partam recens Ditionem ſtabiliret, indeque in Angliam, denique in Northmanniam redierat, vbi Pontificios Legatos reperit. His ex eo iuſiurandum ante omnia requirentibus, quo & Sancti Viri necē haud quaquam imperaſſe doceret, & præſcribendam haud ſecius ab ipſis expiationem, quod imperaſſe viſus fuerit, peracturum ſe polliceretur, æquo animo aſſenſus eſt; tum Regi Filio, ac Aulæ Proceribus in conſeſſu publico adſtantibus, dextera ad ſacroſanctum Euangeliorum Codicem admota, ſanctè deierauit, nec mandaſſe ſe Archiepiſcopi necem, nec voluiſſe, tum ſu- *Hibernia Angliæ adiecta.* *Chri. Ann. 1172.* *Regis iuſiurandū.*

Digitized by Google

per ea plus quam in Parentum morte indoluiſſe. cæterum, quod per imprudentiam, eiuſdem necis cauſa vtcumque fuiſſet, affinem ſe noxæ, pœnæque obnoxium agnoſcere, eamque, ad Legatorum præſcriptum, ſubiturum. adductus dein à Legatis eſt in Templum, prò cuius foribus aliquādiu perſtitit in genua prouolutus. tum imperatum illi eſt, ducentos vti Milites per annum aleret Hieroſolymis, trecentis cuique aureis, in ſtipendia, perſolutis: leges, aduerſus Eccleſiaſticā libertatem, conditas, abrogaret: ademptas Cantuariēſi Eccleſiæ poſſeſsiones redderet: in Hiſpaniam ipſe cum exercitu, aut in Paleſtinam (ſi Pontifex iuſſerit) aduerſus Sarracenos pergeret: tum ſecretò ieiunia, eleemoſynæ, & alia quædam pietatis ei opera demandata. pro his porrò, bona fide, præſtandis, non Rex modo Pater, ſed Filius quoque, Patre, ante ea impleta, decedente, iureiurando cautum eſſe voluerunt. hæc, aliaque poſtmodū hac ipſa de cauſa piè, ac religiosè ab Henrico præſtita, clariorem viſa ſunt eum feciſſe pœnitentia, quam innocentia fuiſſet præſtitura.

Pœna Regi iniuncta.

Hēric. pœnitē tia laus.

His cum Rege, ex animi ſententia, tranſactis, Legati Synodum Northmanniæ Epiſcoporum celebrant, *cuius decreta apud Authorem hic require.*

Synod. apud Nort. mānīam.

Mo-

Moratus diu Tuſculi Alexander, tutum ſibi acceſſum Romam futurum, Paſchale extincto exiſtimauit. ſed Romanorum Ciuium pleriſque, qui Magiſtratus tum gerebant, Friderico pertinacius inhærentibus, inire Vrbem eſt vetitus, coactuſque in Campaniam, vbi plurimum morabatur, iterum proficiſci.

Alexã der Vrbe excluditur.

Hæc inter ſacrilegi, Martyris, percuſſores, qui extrema in Anglia delitescebant, cum execrabiles non tantum hominibus, ſed ipſis quoque brutis animantibus eſſe ſe agnoſcerent (tradunt quippè canes licet famelicos edulia ab his porrecta auerſatos fuiſſe.) conſcientiæ ſtimulis acti, ipſius Martyris miſericordiam implorare inſtituunt, in quem ipſi immites adeò fuiſſent, quibus poſt animi mœrorem grauem æquè, ac diuturnum, ita demum ſpem veniæ affulſiſſe ferunt, ſi ad Rom. Pontificem pergere, ex eoque criminis expiationem petere in animum induxiſſent. profecti itaque ex Anglia, eiuſque pedibus prouoluti, ac crimen faſsi, iuſsi ſunt Hieroſolymam, expiationis cauſa, proficiſci. ibidemque ſtipendia aduerſus Infideles facere. id dum perficere, iter aggreſsi, meditantur, ipſorum qui nocentior dicebatur Vuillelmus Traci Coſentiæ Calabriæ Vrbe cõſiſtere, morbo correptus, cogitur; cuius demum vi, quæ

Sicariorũ pœnitẽtia.

naturam viſa eſt excedere, eò miſer redactus eſt, vt putreſcentes, diffluẽteſque ſponte carnes conuellere ipſe doloris, ac moræ impatiens ſit coactus; donec oſtentum eius Vrbis Ciuibus, atque orbi adeo vniuerſo factus, deceſſit, reliquis etiam, qui Hieroſolymam perrexerant, licet pœnitentiæ laude commendandis, triennio, non amplius, ſuperſtitibus.

S. Thomæ canonizatio. Reuoluto a Martyris cæde vix biennio, miraculorum, quæ per eius implorationem edebantur, fama magis magiſq. increbreſcente, diſquiſitione ſuper his habita, Alexander ſanctorum illum numero adſcripſit, ſuaſque, hac de re, literas, quæ extant, dedit Signiæ IV. Idus Martias. Chri. Ann. 1173.

Bellũ domeſticũ in Anglia. Quo tempore inter Anglos Reges Patrem, ac Filium orta diſſenſio, in Ciuile ſtatim bellum erupit, illorum, ac Regni, expiata quamtumuis, ſcelera Deo inulta eſſe haud quaquam ſinente. coactus itaque eſt Rex pater Alexandrum aduerſus Filium interpellare, teſtarique eius ſe opem tamquam ſupremi, ac directi, vt vocant, Angliæ Domini implorare ad tutelam Regni, quod beneficiario à Rom. Eccleſia iure obtineret. ſequuti ſunt ea in diſceſſione Regem Filium non Fratres modo, ſed etiam Mater. Igitur ad domeſticum bellum huiuſmodi componendũ Alexander Pontifex, tũ North-

Anglia eccleſiæ feudũ.

man-

manniæ Epiſcopi, Rothomagenſis in primis, ac Vuillelmus poſtea Henrici Gener Rex Siciliæ laborarunt, vt horum omnium Epiſtolæ, *ab Authore huc allata*, docent. quod autem rebellium Filiorum vires à Gallorum Regis patrocinio penderent, cum eo quoque ab eiuſdem Pacis conciliatoribus actum eſt.

Chri. Ann. 1174. *Dodechin.* Sed nouum in Italia conflatum bellum ex Anglia nos reuocat. Vigeſimũ agebat in Imperio annum Fridericus, cum quintùm iam in Galliam Ciſalpinam, metuendis cum copijs deſcendit, obuia quæque flamma, ac ferro populatus; obſiſtenſes primo ſtatim impetu ſubactos in poteſtatem recipit. Sed Alexandriam recens extructam à Fœderatis Vrbem, & mœnibus quidem non dum ſeptam, fruſtra tentauit; abſumptiſque inibi diuturna obſidione viribus, turpiter ab ea recedere coactus eſt. *Fridericus Italiã repetit.* *Alexãdriã obſidet*

Hereb. Roger. Neub. l. 2. c. 34. Porrò Henricus Filiorum armis agitatus, ex Northmannia in Angliam ſoluit: Cantuariam tum delatus, ſepulcrum Martyris ſupplex inuiſurus, ante Vrbis ingreſſum regijs depoſitis indumentis, nudus pedibus Vrbem, dein' Templum inijt, nudatoque ibidẽ ante Martyrem tergo, ab Epiſcopis, qui aderant, quinas, ternas à Monachis, qui numero erant LXXX. excepit plagas. viſus itaque eſt Sanctus implo- *Henrici inſignis pœnitentia.*

ranti ipſius opem Regi, ſuam ſtatim operam impendiſſe; eadem quippè die *Scotiæ Rex captus* (mirum dictu) Scotorum Rex Hoſtis infeſtiſſimus, Ciuilis belli fax, ac Filiorum in Patrem inflammator, ab exercitu, quem ductabat, per imprudentiā digreſſus, à paucis, qui Henricum ſectabantur, captus, in ipſius poteſtatem venit.

Eccleſia mōtis Regalis. Sub huius anni finem Alexander Vuillelmo Rege poſtulante extructū ab eo, Regio ſumptu, Templum, ac Cœnobium ad Montem Regalem nō longe à Panormo, inſigni priuilegio munijt, ac Romanæ tantum Eccleſiæ ſubeſſe voluit, cui quotannis cenſus nomine, ex eiuſdem Regis pia munificentia monetæ Siculæ Tareni centū perſoluerentur. *Ludou. Lel. hiſt. mont. Reg. Cenc. Camerar.* *Eam vero Eccleſiam Archiepiſcopali dignitate inſignem, hanc ipſam Epitomen nobis elaborantibus, Coſmus de Torres S.R.E. Cardinalis, dum Epiſcopus Peruſinus eſſet, noſque, ac Patriam demereret, adminiſtrandam ſuſcepit, quam & antea Ludouicus Patruus, & ipſe Cardinalis, ac Ludouicus item Magnus Patruus maxima cum prudentia, ac probitatis laude, adminiſtrauerant, iterque, ad ſumma generoſis deinceps eiuſdem familiæ Poſteris ſtrauerant.* *Coſmus de Torres Card.*

Friderici perfidia. At Fridericus, nouæ Vrbis non dum ſoluta obſidione, cum nihil proficere ſe aperta vi cerneret, ad fraudem adie- Chri. Ann. 1175.

cit

cit animum, quæ in ipſum vertit. inſtabat ſacer dies Veneris ſanctæ hebdomadæ, tum Is, miſſo ad obſeſſos nuncio, in eius ſe diei honorem, ac Crucifixi, vt aiebat, reuerentiam, tum ad Paſchalis feſti celebritatem piè, ac religioſe recolendam, ad ſextam exinde diem inducias ſe illis ex Imperiali benignitate indulgere pollicetur. ergò ea pollicitatione ſecuri Ciues in maximo veluti Vrbis ocio quieſcebant, cum, intẽpeſta nocte, qui vigilias haud ſecius agitabant, immiſſos à Friderico Milites per cuniculos occulte, actos, adeſſe ſentiunt; excitati opportunè Ciues, tum qui clanculum ſubibant hoſtes, tum qui extra Vrbem præſtò erant, fuſos, ac fugatos, internecione cædunt. conatu irrito eluſus, inſuper & clade territus impius Auguſtus, Ticinum receſſit. actum nihilominus eſt de pace inter ipſum, ac Pontificẽ firmanda, coëuntibus vtrimque Legatis. cæterum quod ille & multa Eccleſiaſticæ libertati aduerſantia, & nouæ Vrbis demolitionem ſuperbè peteret, re infecta, diſceſſum eſt. tum Alexandriæ Epiſcopus à Pontifice datus, Ticinenſi Eccleſiæ, atque Antiſtiti, quod ſchiſmaticorum partibus ſtuderet, deferendæ Crucis, ac pallij dignitas adempta eſt.

Induciæ ſimulatæ. Dolus non ſuccedit.

Pacis conditiones reiectæ

Chri. Ann. 1179. Conſilium inierat Fridericus Filiæ nuptijs Vuillelmum ſibi deuincire, quo

Friderici cõ filiũ.

quo promptius Pontificem, tanti Regis patrocinio veluti interclusũm, deijceret. ſed valuit apud religioſũ Principem, Romanæ Eccleſiæ, quam veluti matrem agnoſcebat, reuerentia. itaque in illius dedecus, ac detrimentum coniugium huiuſmodi cedere cũ animaduerteret, cum ſchiſmatici Auguſti amicitia illud reſpuit, ipſoque Pontifice ſuadente, Angliæ Regis Filiam Vxorem ducit. Tum Fridericus nouis ex Germania copijs recens auctus, Mediolanenſes iterum adortus, à Fœderatis, qui ſubſidio his venerãt, iterum vincitur, ac profligatur. itaque non tam cum hominibus, quam cum Deo bellum ſibi eſſe ſentiens, Legatos de Pace ad Alexandrum mittit, qui Anagniæ tum erat. tranſacta ibidem pax eſt, firmius tamen ſequenti anno per Pontificis, atque Auguſti colloquium ſtabilienda.

Vuilelmi pietas. *Vuillelmi nuptiæ.* *Fridericus pacem petit.* *Vrſper. Rober. Dodechin.*

Peractum hoc anno eſt Toloſatium, ſiuè Albienſium Hæreticorum apud Galliam iudiciũ. Hi, Manichæorum affines ſectæ, Epiſcoporum tum quidẽm ſententia damnati ſunt, authoritate dein Sedis Apoſt. in iudicium iterum vocati, ac conuicti, eandem damnationis ſententiam retulere.

Albienſes Hæretici. *Roger. Annal. Angl.*

Subit annus huius ſæculi ſeptimus, ac ſeptuageſimus, ex Iſaiæ ſententia, *Placabilis* appellandus, quo diuturno ſublato Schiſmate, Pax demum Eccle- Chri. Ann. 1177.

ſiæ,

ſiæ, duodeuiginti exul annis, reſtituta
eſt. Conceſſerat Venetias Alexander *Ponti-*
Siculis tiremibus ad Garganum con- *fex Ve*
ſcenſis; eò mox Fridericus quoque *netijs.*
delatus eſt, manſitque inbi cum Pon- *Itē Fri*
tifice menſes propemodum tres, illum *deric.*
interim ſæpius publicè, ac priuatim
alloquutus, ſæpius ad eius veſtigia
prouolutus, dum perarduū pacis ne-
gocium (nam Vuillelmi quoque Re-
gis, ac fœderatarum Vrbium ratio ha-
benda erat) tranſigeretur. Pontifex
ſanè, vt ante Auguſtum Venetias ac-
ceſſit, ita & poſt illum (moratus ibi-
dem ſex fere menſibus) receſſit. *Rem* *Fabu-*
geſtam fuſe Author tradit, tum vul- *la ex-*
gatas, de huiuſmodi congreſſu, fabulas *plodi-*
explodit. eam inprimis de Alexandri *tur.*
faſtu, & calcato ab eo Auguſti collo.
Inuentus eſt tamen, poſt Baronij obi-
tū, Fortunatus Vlmus Monachus Caſ- *Fortu-*
ſinenſis, qui has ipſas male cōcinnatas *natus*
fabulas iterum, quaſi exploratæ veri- *Vlmus.*
tatis hiſtoriam, obtrudere non dubi-
tauit. hunc Fœlix Contelorus, egre- *Fœlix*
gio ad poſteros commentario, ita re- *Cōtelo-*
fellit, vt nullus deinceps dubitandi lo- *rus.*
cus ſuperſit.

Innoc. IV. Clem. IV. & V. Bonif. VIII. Hoc eodem anno Pons; qui Rodani, *Mirū*
apud Auenionem, ripas iungit, diuino *de pōte*
miraculo extrui eſt ceptum. rem non *Aueni*
vno Pontificio Diplomate teſtatam, *onenſi.*
fide alioquin carituram, tradimus. Erat
apud Burgundiam, quam antiquam

vo-

vocant, duodecim annorum Puer Maternum gregem paſcens; hic Chriſti monitu, Angeli exinde ductu, Aueniorem delatus, in Epiſcopi, ac Populi concionem prodijt, atquè à Deo ſe miſſum dixit, vt Pontem Vrbi pernecessarium extrueret. exceptus eſt riſu à Populo inibi frequentiſſimo; Is tum Epiſcopum rogat aliquid in eam ſtructuram vti conferat; cui Epiſcopus, en tibi, inquit, lapis meo in Atrio eſt, tolle eum humeris, & Pontem, vt libet, extrue; acceſſit ille, humeroque impoſitum lapidem, quē XXX. homines vix ſuſtuliſſent, (erat enim pedum in longitudinem XIII. in latitudinem VII.) ad flumen detulit. eo prodigio attoniti Ciues in opus ſerio intendũt, collataque viritim pecunia, Pontem ea, qua nunc viſitur, forma extructum, moliuntur præconijs Pontificum Romanorum dignum. *Ioan. XXII.*

Almarici obitus. Moritur hoc eodem tempore Almaricus Hieroſolymorum Rex, cuius obitu Balduinus Fil. huius nominis IV. à morbo, quo laborabat, Leproſus appellatus, ſub ipſam pubertatem Regnum capeſſit. *Balduinus IV.*

Pontifex Romã reuocatur. Auguſti aduerſus Pontificem obſeruantia, Romanorum animi elationem fregit; Legatione itaque ad eum inſtituta, qui Anagniæ tum erat, eius ſe in poſterum ſub poteſtate futuros ſpondens; proindè ſuam in Vrbem exoptatus *Chri. Ann. 1178.*

tus

tus redeat. his Pontifex auditis, tres è Cardinalium numero cum Romanorum Legatis dimiſit qui de Pacis conditionibus, quæ illius ſecuritatem, ſi fas, parerent, pertractarent. tranſactum igitur ab ijs eſt, vti Romani Senatores, ac Magiſtratus in Pontificis verba iurarent, interceptos Eccleſiæ redditus, bona fide, eidem redderent, Regalia, vt vocant, præſtarent. tum verò ſatis ſibi, atque Eccleſiæ dignitati cautum Alexander ratus, ipſis vrbanis Magiſtratibus deducentibus, Cleri porrò, ac Populi multitudine innumera obuiam effuſa, Romam reuertitur. tum vero cum reliquis ad eius pedes Ioannes, quem, qui eum extulerant, Calliſtum dixerant, acceſſit. hunc Pontifex, non ad veniã modò, ſed ad contuberniũ quoque, ac menſam admiſit.

Chri. Ann. 1179. Indictũ interim ab Alexandro apud Lateranum Concilium, altero, ab eius reditu in Vrbem, anno, celebratur; cui Epiſcopi CCC. ex vniuerſo fere Chriſtiano Orbe exciti, interfuere. eius Acta à Vuillelmo Tyri Archiepiſcopo, qui & ipſe adfuit, collecta ſunt, quod in ſua Belli Sacri Hiſtoria teſtatur. *Synod. Rom.* *lib. 21. c. 26.*

Sub idem tempus Ludouicus Galliæ Rex, ex voto, ob exemptum lethali morbo Philippum Filium, nuncupato, Cantuariam, Henrico Seniore Angliæ Rege deducente, venit, votumque inibi, ad ſacrum Martyris ſepulchrum *Lud. Gall. Regis peregrinatio.*

ſol-

ſoluit, donarijs magni precij annuiſque, ad alendos Monachos, redditibus collatis.

Philippus Filiū coronat. Ea poſtmodum ex peregrinatione redux, eundem Filium quintumdecimum agentem annum Rhemis coronari, atque inungi ſolemni ritu imperauit.

Alfonſus Luſitanus Rex creatur. Regnū tributariū Ro. Eccleſiæ. Hoc eodem anno Alfonſus Luſitaniæ Dux ob res præclarè aduerſus Sarracenos geſtas, Regis titulo ab Alexandro ornatus eſt. porrò Is viciſſim Regnum Romanæ iterum Eccleſiæ ſubiecit duabus quotannis auri Marchis perſoluendis. *ſup. ad ann. 1144.*

Manuelis vanitas. At Manuel Imperator græca vanitate literis ad Fridericum datis, & aureis quidē characteribus exaratis, inanes de Sultano victorias, ac triumphos extulit. cæterum, quod pura puta ea eſſe mendacia ex ipſis Sultani Legatis conſtaret, tum quod Manuel ſuum nomen, ipſius Friderici nomini eiſdem in literis prætuliſſet, Hic ſuum & ipſe nomen, literis ad eum redditis præferens, iniuriam acrius expoſtulauit.

Saladini expeditio Auditum ex Oriente fuerat de metuenda Saladini aduerſus Hieroſolimā expeditione. igitur Alexāder ſacerdotali tuba Chriſtianos omnes Occidētalis Orbis Principes ad Hoſtē à ſacris mœnibus propulſandū inuitat literis, *quæ ab Authore hìc recitantur*, quibus, & alias ad Eccleſiarū, ac Cœno- Chri. Ann. 1180.

bio-

biorũ Antiſtites addidit. permoti ea, denũciatione præ ceteris ſunt Galliæ, atque Angliȩ Reges. verũ Ludouici mox ſequutus obitus, excitatum in Gallis ardorem extinxit; neque Angli, qui horum æmulatione ad gloriam ferebantur aliquid tum quidem laude dignum geſſere. *Lud. Gall. Reg. obitus.*

Nicet. Vuill. Tyr. Obijt hoc ipſo tempore Manuel Imp. qui haud mediocriter ex vulgato Gallorum, atque Anglorum apparatu fuerat perturbatus; qua de re ad Alexandrum ſcripſerat etiam atque etiam rogans, vt Apoſtolicum, venturis ex Occidente copijs, ad eas in officio continendas, Legatum præficeret. Eo imperante vixiſſe conſtat *Nicet.* Euſtathium Theſſalonicenſem Epiſcopum Homeri interpretem, ſeu Gloſſatorem laudatiſſimũ. Ludouico Philippus Manueli Alexius Filij ſuccedũt. *Itẽ Manuelis Imp. Euſtathius Homeri Interpres Philippus & Alexius.*

Chri. Ann. 1181. Sed nec diu ſuperſtes fuit Alexander, qui iam ſecundum poſt vigeſimum Pontificatus annum pænè expleuerat. *Alexãdri obitus.*

Chri. Ann. 1182. Huic Lucius ſublegitur Patria Lucenſis, adquem Vuillelmus Rex ſcotorum Legatos miſit, per quos eximi ſe ab excommunicatione, Regnum verò ab Interdicto, quibus ſuberant, ex Apoſtolici Legati ſententia haud ita pridem lata, ſuppliciter petijt, ac impetrauit. *Lucius III.*

Tyr. l. 22. c. 8 Maronitarum hoc tempore, qui ad *Maronita.*

Liba-

Libanum degunt, quique annos propè quingentos ſchiſmate ab Eccleſia abſciſſi fuerant; ad eam reditus contigit.

S. Frãciſcus naſcitur. Quo item anno Aſſiſij apud Vmbriam naſcitur maximum Chriſtianæ Religionis columen Franciſcus annis XII. Dominico minor. *Alber. Stad. Chr.*

Pax interim ab Alexandro cum Romanis firmata, nouis cum Suceſſore diſſidiorum cauſis ſubortis, turbata eſt, coactuſque eſt Lucius Vrbe cedere. illum aduerſus ſeditioſos Ciues tutaturus Fridericus Imp. Chriſtianum Moguntinum Archiepiſcopum cum copijs in Italiam mittit. Is cum decimo ab Vrbe lapide Caſtra poſuiſſet, Hoſtium fraude, veneno Fonti indito, cum ſuorum parte maxima extinctus eſt. Tum Pontifex aliorum Principum, Henrici in primis Angliæ Regis pecunia adiutus, conſcripto exercitu, Romanos ad pacem compulit. Chri. Ann. 1183. *Lucius Vrbe cedit.* *Roger. Ann. Angl.*

Hẽrici Iun. obitus. Sub idem tempus apud Angliam Henricus iunior Rex à Patre, vt diximus, inuaguratus, dum impum in eundem Patrem bellum gerit, lethali correptus morbo, interijt, tanto nihilominus cum pietatis ſenſu, ac præteritorum ſcelerum deteſtatione, vt maximum Patri, ac Regno ſui deſiderium reliquerit.

Bald. leproſi obitus. Moritur & Balduinus cognomento Leproſus, eognomine Sororis Filio hæ-

hærede inſtituto; Regia nihilominus poteſtas penes Guidonem Luſignanũ Vitricum manſit, qui, & Leproſo adhuc ſuperſtite, Regnum adminiſtrauerat. *Bald. V. Guido Luſignanus.*

Nicet. l. 2. in fin. Tyr. l. 22. c. 13. App. ad Sig. Alexij immatura Regno ætas Tyrannidis ſpem multis fecit. Hi, Andronici deiecti opera, Andronicum ipſum extulere. tum Ille Æmulorum veluti obice ſummoto, nihil iam ſibi ſupereſſe animaduertens, ad Imperium inuadendum, Alexium Puerum, quem ſub poteſtate habebat, clam noctu arcus neruo interimit. exin, Tyrannide occupata, Latinos Byzantij Accolas, quos ſibi infenſos noſſet, confeſtim adortus, ad vnum mactat. tanta Græcorum in eos rabies fuiſſe dicitur, vt, ſæuiendi impunitatẽ nacti, ne ijs quidem, qui in Noſocomijs erant pepercerint. ſuper hæc defunctorũ cadauera, ſepulchris eruta per vias traxerint: execrandum quoque facinus in Pontificis Legatum S.R.E. Cardinalem eſt editum; cuius abſciſſum caput canis caudæ alligatum per Vrbem raptari, ſæuitia pluſquam barbara, efferati Ciues ſuſtinuerunt. porrò qui ex Latinis in portu erant, aut, tumultu ſtatim excitato, eò confugerant, Triremibus ex littore ſubductis, ſuorũ vlturi cladem, ſuburbanas Villas, ac littoralem Elleſponti oram, atque Inſulas ferro, ac flamma, maxima cũ Hoſtium iactura, *Andronicus Alexium necat. Tyrãnidem occupat. Latin. mactat Græcorũ rabies. Latinorũ vltio.*

po-

populati ſunt; nec impunè ſcelus Tyranno ceſſit, quod ſuo mox loco referemus.

Subindè Lucius Pontifex multis, quos Robertus, qui tum aderat, recenſet, in Cardinalium Collegium adſcriptis, Veronam petijt, vbi congreſſum cum Friderico Aug. indixerat, quod ſequenti à Lucij profectione, anno contigit. Chri. Ann. 1174. *App. ad Sig.*

Pōt. & Imp. cōgreſ. ſus.

Igitur Fridericus Veronam & ipſe delatus, de Filij inauguratione, deque Schiſmaticorum reſtitutione, ac alijs non nullis apud Pontificem cum egiſſet, auſteriorem illum, quam putaſſet, expertus eſt. Chri. Ann. 1185. *Arnol. l. 3. c. 10.*

Bald. Legationes.

Venere interim ab Hieroſolymis Heraclius eiuſdem Vrbis Patriarcha, in Angliam ad Henricum, Vuillelmus Tyrius Author hiſtoriæ belli ſacri in Galliam ad Philippum à Balduino Rege Legationis munus obeuntes, qui Sarracenorum vexatus armis, Regni cladem iurè pertimeſcebat. *Roger. ānal. Angl.*

Promouendæ expeditioni Lucius in primis Pontifex laborabat, cuius tamen, alieniſſimo ſanè tempore, ſequuta mors, rem, ex omnium voto, penè confectam diſiecit. obijt Lucius Veronæ VII. Kal. Decembris, cuius tumulo huiuſmodi inſcriptio inciſa eſt.

Lucij Papæ obitus.

Epitaphium

Luca dedit lucem tibi Luci; Pontificatum
Oſtia; Papatū Roma: Verona mori.

Tum

Digitized by Google

Tum Veluti reciproca Antiteſis aliud diſticon legitur.

*Imo Verona dedit verum tibi viue-
re: Roma*
Exilium: curas Oſtia: Luca mori.

Huic tertius Vrbanus, ex Mediolanenſi Antiſtite, ſuccedit. *Vrbanus III.*

Nicet. Hoc eodem anno Siculorum Claſſus Latinorum iniurias vltura, Græcorum fines populata eſt.

Tum per maximum fortunæ ludum Andronicus, ex Populi coorta ſeditione, Regni faſtigio deturbatus miſerando interitu vitam finijt Comnenorum poſtremus: principiò duabus catenis ad Iſaacium Angelum, quem Auguſtum dixerant, perducitur: dein, eo permittente, pugnis, etiam à mulieribus, cæditur: barbæ, ac capitis capillus vellitur, dentes excutiũtur dextra præciditur, oculus effoditur: adhæc, Camelo impoſitus, per Vrbem circumducitur, furenti interim Populo luto, ac lapidibus eum impetente, ac verubus latera ſuffodiẽte: in Theatrum mox perductus, inter duas inibi columnas, capite in terrã inuerſo, ſuſpenditur: hic, poſt veſtis direptionẽ, ac totius corporis, virilium in primis vexationem, ab efferatis Ciuibus ferro transfoditur; in his Quidam cæteris procacior, libratum, atque adactum per os gladium, per inteſtina ad nates iniecit. infœlicis Auguſti inter *Andronici cædes.* *Iſaac. Imp.*

tot

tot corporis animique cruciatus vna vox audita eſt; *quid calamum contritum infringitis? Domine miſerere.*

Pont. et Imp. diſſidium.

Antequam Pontifex, atque Auguſtus Verona abſcederent, maximum inter eos diſſidium exortum eſt; Auguſto Henrici Filij inaugurationem poſtulante; Pontifice, niſi prius Mathildis Ditiones dimitteret, à defunctorum Epiſcoporum ſpolijs in poſterum abſtineret, Cœnobiorum, quos interceperat, redditus relinqueret, abnuente. itaque, diſſidio haud quaquã compoſito, parum æquo vterque animo receſſit. Chri. Ann. 1186.

Hẽrici cũ Cõſtãtia nuptiæ.

Celebratæ hoc anno ſunt apud Mediolanum Henrici nuptiæ cum Conſtantia Rogerij olim Filia poſthuma, Vuillelmi Siciliæ Regis Amita, quæ, quod Vuillelmus ipſe prole eſſet deſtitutus, in ſpem Regni educabatur apud Sanctimonialium Virginũ Cœnobium; quo factum, vt recentiores quidam nullo veterum Scriptorũ teſtimonio fulti; Sanctimonialem & ipſam fuiſſe & prouectæ quidem ætatis, cõmenti ſint; cum ex Godefrido Viterbienſi, qui ipſius Hẽrici Sponſi Notarius fuit, trigeſimum, cum nupſit, annum egiſſe eam conſtet: ex inito autẽ, à Rogerij Patris obitu, annorum calculo, alterum, ac trigeſimum. Sane Fazellus recentior rerum Sicularum ſcriptor & illud, neſcio vndè, commini-

Fabulæ de ea.

Digitized by Google

miniſcitur, idcircò illam à Rogerio Patre in Monaſterium detruſam, quod Is ex Ioachini Abbatis vaticinio, didiciſſet, funeſtam, ſi nuberet Siciliæ facem futuram; quod, quam ſit fabuloſum, vnuſquiſque ſentiet, qui poſthumam eam fuiſſe ex eius temporis Scriptoribus didicerit: nec eſt cur quiſpiam Epitaphijs quibuſdam, quaſi ad Henrici, ac Conſtantiæ tumulos tunc inſculptis, *ab Authore huc allatis, ac exploſis*, permoueatur, conſtat enim recens inuentum, ex recepta ſemel fabula, ea fuiſſe.

Chri. Ann. 1187. *Roger. Ann. Angl. Neub. l. 3. c. 20.* Subit annus, multiplici Chriſtianorum apud Syriam clade, ac Hieroſolimæ amiſſione, funeſtiſſimus. capta eſt poſt Regem ipſum, ac ſacroſanctam Chriſti Crucem, quæ ab exercitu circumferebatur, Vrbs ipſa Regia à Saladino Babiloniæ Rege Octobris menſe ineunte. tum Rex Barbarus, quod chriſtianæ aures exhorreſcant, Crucē biduo per Vrbem circumductam, quaſi vile mancipium, fuſtibus cædi aut mandauit, aut permiſit. *Hieroſolyma capta. Crux ludibrio habita.*

Vrbani PP. obitus. Cladis accepto nuncio Vrbanus, licet captam Vrbem non dum reſciſſet, ægritudine ex mærore correptus, Ferrariæ, vbi tū erat, deceſſit: ſequenti die, quo maturius periclinātibus apud Syriam Chriſtianis opem ferre nouus Pontifex poſſet, Gregorius hoc nomine VIII. ſubrogatur. cæterum & ipſæ *Greg. VIII.*

Digitized by Google

Vrbis ſanctæ, Crucisque ludibrio habitæ nuncio conſternatus, altero Pontificatus menſe nondum exacto vita ceſſit. extāt, pietatis illius eximiæ monumenta, literæ ad vniuerſos Chriſti Fideles, tum peculiares ad Eccleſiarū Præſules hac de re datæ. indictū quoque ab eo eſt quinquennale ieiunium ſtatis cuiuſq. hebdomadæ diebus peragendum. pactæ inter Chriſtianos ad Occidentem Principes (nam Iſaacius fœdus cum Saladino inierat) induciæ ad ſeptennium, Diriſque addicti qui interim arma, niſi aduerſus Infideles, ſumerent. *Moritur.*

Hoc loco Author occaſione ſumpta ex breuiore Gregorij Pontificatu, ad Leonem XI. diuertit, qui, dum hæc ipſa ab eo ſcriptis mandarentur, Romanus Pontifex renunciatus, non integro ſuperfuit menſe, omnibus ſui deſiderium relinquens, Elogio appoſitè hic addito planè dignus. *Leonis XI. Elogiū.*

Ciuile Byzantij bellum. Ciuili hoc tempore agitatum eſt bello Orientale Imperium Branæ Tyranni opera excitato; quod tamen per inſignia pietatis opera, *ex Niceta hic relata*, fœliciter ab Iſaacio confectum eſt tyranno debellato.

Clem. III. Poſt XX. dierum interregnum creatur Pontifex Clemens, qui ſtatim indictam à Deceſſore in Paleſtinam expeditionem promouere omni ope ſtuduit: ſtatas ad Deum præces, ac ſaluber- Chri. Ann. 1188. *Roger.*

Digitized by Google

luberrima pietatis opera omnis generis indixit. conuenere ad ipſius denunciationem Galliæ, atque Angliæ Reges, quorum colloquio Villelmus Tyrius, qui Legatione ex Oriente fungebatur, interfuit. indictæ, exactæque, vtroque Rege adnitente, Decimæ, quas vocāt, haud grauatè ab omnibus perſoluendæ. porrò vt Gens quæque dignoſceretur Cruces Galli rubras, albas Angli, Flandri virides ſumpſere. Nec ſegniter rem egit Fridericus, qui & minaces ad Saladinum literas dedit. *harum exemplum cum ipſius Saladini reſponſo reddito hìc habes lectu non iniucundum.*

Belli Sacri Apparatus.

Regum exemplo, qui hoc tempore poſitis inter ſe odijs, ac mutuis diſſenſionibus concordibus, in Infideles, animis, ardore maximo ferebantur, inter Romanos quoque, ac Pontificem compoſita Pax eſt, cuius rei monumentum S. P. Q. R. literæ adhuc extant.

Agitata hoc tempore apud Galliam eſt quæſtio aſſerentibus alijs aquam vino mixtam in ſacroſancto miniſterio mutari in Chriſti ſanguinem, negantibus alijs. quod verò timor eſſet, ne ſtudia partium, vt fit, hæreſim parerent, Gaufredus Monachus Apoſtolicam Sedem hac de re conſulendam ſibi eſſe duxit. literis, quæ extant, ad Papæ Vicarium Epiſcopum Albanenſem

Quæſtio de aqua calicis

ſem datis. quid porrò Epiſcopus ad propoſitam conſultationem reſcripſerit, non inuenimus.

Galliæ & Angl. Reges diſſident.

Chri. Ann. 1189.

Roger. ãnal. Angl.

Pax interim, quæ inter Galliæ, atque Angliæ Reges ſæpius ſoluta, ſæpius coaluerat, iterum diſſoluitur. miſſus itaque eſt à Clemente Ioannes Anagninus Cardinalis, qui diu incaſſum laboraſſe ea de cauſa viſus eſt, poſt quam etenim ægrè tandem Reges inter ſeſe conciliaſſet, ſequuta Henrici morte, Richardus Filius, ac Regni hæres, belli ſtatim conſilia reuocauit. quamquam non idcirco abhorrere ſe a ſacro bello proſequendo palam teſtatus eſt. Fridericus verò Aug. qui ab Apoſtolico Legato Crucem ſacræ expeditionis teſſeram, ſuſceperat, profectionem in Syriam inſtituit, exercitus parte altera terreſtri itinere, altera Nauibus LV. impoſita. fuere autem ſub Auguſti ſignis, vt Arnoldus tradit, qui itinerarium illius conſcripſit, armatorũ CL. millia, quæ porrò à Græcis, quæque ab alijs caſibus perpeſſi fuerint, ex eodem Arnoldo pete, tum ex Niceta, qui militaribus Græcorum copijs præerat.

Hẽrici Angl. Regis mors.

Richardus ſuccedit.

Friderici ſacra expeditio

Militũ numerus.

Schla. Chro. Nicet.

Daniæ ac Sicil. Regum obitus.

Sub idẽ tẽpus Canutus Daniæ, Vuillelmus Siciliæ Rex decedũt, alioquin ſacræ expeditionis comites futuri.

Bellũ in Sicilia.

Vuillelmi obitu, ciuile eo in Regno bellum conflatum eſt, Conſtantia Amita ex eius teſtamento cũ Henrico

rico Viro illud vindicante, Tancredo autem defuncti Regis conſanguineo, Rom. Pontificis conceſſione, occupante.

Chri. Ann. 1190. Annus adeſt ſæculi XC. quo Richardus Angliæ Rex in Orientem profecturus, ne quid interim Gaufredus, ac Ioannes Regij Fratres, quorum alter Eboracenſis erat Archiepiſcopus, molirentur, & ſacramento eos, ne quid nouarent, adegit, & Elienſem Epiſcopum addictum ſibi hominem, quò ſummæ eſſet apud Anglos authoritatis, Legatione Apoſtolica inſigniri à Clemente operam dedit. tum copiarum partem Maſſiliam terreſtri itinere perductã, nauibus impoſuit, ac Auguſto inde menſe ineunte ſoluit. iter, ac in dies ferme ſingulos ſtationes relegit Rogerius in Annalibus, quem conſulere curioſus Lector poterit. Meſſanam igitur cum perueniſſet, Galliæ inibi Regem Philippum reperit, qui ſeptẽ illuc ante dies peruenerat, quocum inducias pactus ante diſceſſum fuerat. hìc, non inter Gallos modo, atque Anglos, ſed & inter vtriuſque Gentis milites, ac Siculos turbæ maximæ exortæ ſunt. Tum Richardus excitatas inter Ioannam Sororem, quæ Vuillelmi Vxor fuerat, ac Tancredum Regem diſſenſiones compoſuit, deque pactis inter eos initis ſtabiliendis ad Rom. Pontificem perſcripſit. Rem

Richardi cõſilia.

Iter in Orientem capit.

Reges Angl. et Gal. Meſſanæ.

Mirũ ae Richard. Rogerius, qui tum aderat, tradit admirandam, Richardum tanto diuinæ gratiæ veluti lumine perfuſum, atque ardore incenſum, vt anteactæ vitæ flagitia pertæſus, Epiſcopis compluribus in Sacellum coactis, humi nudus procumbens ea fuerit publicè confeſſus, ac deteſtatus, perſcriptamque ab eis expiationem ardore animi miro exequutus.

Ioachinus Abbas Addit idem Author adfuiſſe tũ Ioachinum Abbatem Ciſtercienſis Inſtituti, qui inane apud imperitam multitudinem Prophetæ nomen adeptus, multa, aut illuſus ipſe à Dæmone, aut per dolum alijs illudens, falsò vaticinabatur; quod tum maximè accidit, *Falſa eius vaticinia.* cum, Richardum Regem alloquutus, augendam in immenſum eius gloriam, ac potentiam, victorias aſſequuturum maximas, Hieroſolymam, ac Paleſtinam vniuerſam recepturum, per ſummam vanitatem, ac iactantiam prædixit. addidit Antichriſtum Romæ iam natum, Romanam Sedem propediem inuaſurum; quæ ab Epiſcopis non ſine ſtomacho audita, ab alijs vtcumque *Damnatur ab Innocẽtio III.* cum admiratione excepta, vaniſſima poſtea euentus docuit. leuiſſima porrò eius ſcripta, atque adeò Author ipſe ab Innocentio III. damnationis, meritò, ſententiam retulere.

Friderici Imper. obitus. Hoc eodem tempore Fridericus Imp. poſt innumera rerum diſcrimina,

ac

ac immenſos ea in expeditione labores exantlatos, cum iam prælio Iconij Sultanum ſuperaſſet; fluuij, in quem refrigerandi corporis gratia deſcenderat, vorticibus hauſtus, maximo cum exercitus, ac totius Chriſtiani orbis luctu interijt.

Eo ſublato, Conradus Filius Dux Sueuiæ, collectis vtcumque copijs, in Syriam perrexit. cæterum, & ipſe, haud ita multò poſt in Acconitana obſidione occubuit. *Cōradus eius Filius.*

Chri. Ann. 1191. Sequentis anni Vere ineunte moritur Clemens, Pontificatus anno tertio, cum Henricum Friderici Filium, qui Romam, cum exercitu, properabat, ſolemni mox ritu, eſſet inaugurandus. *Clem. Papæ obitus.*

Datus eſt Clementi Succeſſor Cæleſtinus, *de cuius conſecratione, antiquum morem, ex Cencij Camerarij Vaticano Codice deſcriptum hic habes ſcitu periucundum; vbi & in Henrici, quæ mox ſequuta eſt, inauguratione tunc ſeruatus ritus traditur.* *Cæleſtinus IV.*

Poſt Imperij titulos receptos Henricus Tuſculum, quæ Vrbs XII. ferè ab Vrbe lapide diſtans, Romanis ſemper infeſta, ipſius ſeſe Auguſti poteſtati ſubdiderat, Cæleſtino reddidit. Cæleſtinus porro, vt perennem diſſidiorum cauſam tandem aliquandò remoueret, Romanorum arbitrio ſubruendum tradidit; quod ſtatim, non *Hēric. V Imp.*

Tuſculũ euerſum. ſine immanitatis nota, peractum eſt. Hoc pacto Vrbs vetuſta, ac potens, quę infeſta Romanis Ciuibus, ac Pontificibus perpetuò fuerat, quemadmodum Vrbs olim infeſta Iudæis Hierico, ſacerdotalibus veluti tubis perſtrepentibus, cecidit. nec niſi in ædificia ſæuitum eſt, permiſſumque eſt ciuibus ſua indè aliò exportare, ac rura colere, qui in proximis exindè Pagis, ipſoque Tuſculi ſuburbio, quod *Fraſcatum*, nunc dicitur, quo & Epiſcopalis tranſlata eſt ſedes, ſubſtitere.

Tum Henricus Tancredum Regem, Pontifice licet dehortãte, deiecturus, in Campaniam delatus, Salerno expugnato, Neapolim obſidet.

Quo tempore Meſſana, vbi hyemare coacti fuerant, ſoluentes Philippus, ac Richardus, in Syriam delati ſunt, vbi, Accone, in cuius obſidione Conradus obierat, expugnata, grauiſſimis inter vtrumque Regem, ex veteri æmulatione, ac nouis ſubindè cauſis, diſſidijs ſubortis, Philippus in Galliam reuertitur. ex itinere Romam diuertens, abſolui ſe per Cæleſtinum Pontificem petijt à voto, quo ſe, laborantibus apud Syriam Chriſtianis adfuturum, fuerat pollicitus, multa interim quà iurè, quà iniuria aduerſus Angliæ Regem conqueſtus.

Philippus ex Paleſtina diſcedit.

At Richardus, qui, antequam Paleſtinam

Richardi vi

leſtinam attingeret, in Cyprum Inſulam vi tempeſtatis delatus, eam vi cæperat, poſt Gallorum quoque diſceſſum egregias de Saladino Victorias retulit verum, eo abſente, Angliæ ſtatus à Regijs Fratribus, quamquam ſacramento, vt diximus, adactis, magnopere, eſt perturbatus. Rex igitur ſiue de his certior factus, ſiue ſuſpicione, aut moræ tædio ductus pactus cum Saladino inducias ad triennium, extremo hoc anno ſæculi altero, ac nonageſimo in Angliam remigrat. cæterum, naufragio, ad mare ſuperum, facto, compendioſum per Germaniam inter cum paucis aggreſſus, licet priuati hominis habitu, ac more, à Leopoldo Auſtriæ Duce agnitus, captuſque, ad Henricum Cæſarem mittitur.

Adeptus hoc eodem anno eſt Conſtantinopolitanam Sedem Gregorius Xiphilinus, alius à Dionis Hiſtorici abbreuiatore, quo de alibi meminimus. huic Theodorus Balſamon Cōmentarios ſuper Canones nuncupauit. Hic eſt ille Theodorus, qui & alia multa in Latinorum, ac Rom. Eccleſiæ odium, atque adeo contumeliam græca fide ſcripſit, quæ in vulgato Iuris Orientalis Codice leguntur.

Hoc loco Authorem Lector conſule, ſumpta ex eiuſdem Theodori Cōmentarijs occaſione, de Cōſtantini Donatione, deque vulgato Ottonis III. nomine

ctoria. *In Angliã remigrat.* *Capiuus ducitur.* *Greg. Xiphilinus.* *Theodorus Balſamon.* *Conſtãtini donatio.*

ſup. ad ann. 1066. *tom.* 1. *pag.* 322. *et* 442.

Diplomate, alijſque ſcitu dignis diſſerentem, quæ præterire, quam paucis ex præſcripto recenſere, ſatius duximus.

Vbaldus Epiſ. Eugub. Sequenti anno Cæleſtinus Vbaldum Chriſti Epiſcopum Eugubinum in Sãctorum numerum retulit, qua de re extat Diploma, *ab Authore hic deſcriptum*, ex quo Surium, ac alios corrigas, qui ſanctum hunc Virum ſuperfuiſſe tradunt ad annum vſque ſalutis decimum ſupra Milleſimum, ac ducenteſimum. *Ann. 1192.*

Ad hæc idem Pontifex Chriſtianorum apud Syriam res Cæſaris, ac duorum Regum auxilio deſtitutas ſummo in diſcrimine conſtitutas cernens, hortatorias iterum Epiſtolas, vbique gentium vulgandas, dedit.

Richardus liberatur. Henricus porrò Aug. pudore, ac ſceleris conſcientia extimulante, naufragum Regem, atque ex ſacra Expeditione reducem miſertus, Anathemate quoque Pontificio territus, priſtinæ illum reſtituit libertati. non tamen, vt ſæuitiæ, ita & auaritiæ notam effugere laborauit; pactus impiè pro ſceleris mercede Marcharum argenti centum, ac triginta millia, tum Leopoldo millia viginti. ad eam pecuniæ vim cogendam, non Populi modo exactionibus vexati ſunt, ſed Templa quoq. ſacris vaſis, ac donarijs ſpoliata, quæ tamen mutui nomine ſunt recepta. *Roger. Ann.* *Hẽrici Aug. auaritia.* *Redẽptionis preciũ.*

cepta. & hæc quidem hoc anno tranſacta ſunt, Richardi tamen in Angliã reditus ad multos exindè menſes dilatus eſt, Eleonora interim Matre, literis ad Cæleſtinum alioſque complures datis, Superum, ac mortalium opem implorante.

Cēcius Camerarius.

Hoc eodem anno Cencius R. E. Camerarius proficuum eidem Eccleſiæ opus aggreſſus eſt, quo eius redditus, ac Cenſus deſcripſit. compactus ab eo liber inter Vaticana Monumenta adhuc extat.

Roger. ãnal. Chro. Foſſ. nou.

Cōſtātia Aug. capta liberatur.

Subindè Cæleſtinus captam à Salernitanis Conſtantiam Auguſtam, à Tancredo recipit, Legato ad eam deducendam in Siciliã miſſo; receptamque, ac honorificè Romæ habitam, ad Henricum Virum in Germaniam remittit, qui Salernitanorum iniuriæ vlciſcendæ cupidus, audita inſuper Tancredi morte, ac Rogerij eius Filij natu maioris, quem hoc ipſo tempore Regem dixerat, ſucceſſione, expeditionem in Siciliam maturauit.

Tācredi obitus.

Hērici expeditio.

Chri. Ann. 1193.

Eo igitur poſt quam peruenit, Siculos dolo illectos, in deditionem recipit: tum pari perfidia Tancredi Filio adhuc impubere, ac regijs Puellis cum Regina Matre in poteſtatem habitis, Puero oculos per ſummum ſcelus, ac ſæuitiam plus quam tyrannicam, effodit, fœminas cuſtodiæ traditas diris vinculis mancipauit.

Siciliã recipit

Eius ſæuitia, ac perfidia.

diuina in Leopoldũ vltio. Dimiſſus iam fuerat captiuus Angliæ Rex, cum Leopoldum Auſtriæ Ducem, qui, ad proditionem, Anathematis quoque contemptum addiderat, diuina corripuit vltio. tradit Rogerius pleraſque omnes Auſtriæ Vrbes incendio deformatas, nec reſciri vnquam Authorem, aut cauſam potuiſſe: Danubij repentina exundatione decem amplius mortalium millia hauſta vorticibus fuiſſe: vulgarem exinde luem, ac frugum omnis generis ſterilitatem ſubijſſe: denique Ducẽ ipſum confracto, ex equi caſu, exſectoque crure deceſſiſſe. cum tamen ante obitum ad cor redire, Deo miſerante, meruiſſet; itaque Anathematis abſolutionem impetraſſe, cum ad alia expiationis genera pecuniam quoque iniquitatis præcium, Regi Anglo reddi, poſtremis tabulis, imperaſſet. *Eius pœnitentia.*

Chri. Ann. 1194. *Roger. ãnal.*

Chri. Ann. 1195.

Ad hæc Cæleſtinus Pontifex, cum iam pactæ cum Sultano induciæ effluxiſſe dicerentur, excidium vltimum Syriæ Chriſtianis metuens, Occidentalis Orbis Principes, ac Populos ad ſacrũ bellum redintegrandũ, aut quoquomodo promouendum iterũ hortatur. noxarum quoque veniam non militibus tantum, ſed his omnibus pollicitus, qui pecunia, commeatu, aut alio quouis pacto bellum ipſum iuuiſſent.

Arnold. l. 5. cap. 1. Neubr l. 15. c. 20.

Saladini mors. Audita eſt interim Saladini mors,

Filiorumque illius de Regno certamen, quo magis Cæleſtini, ac aliorum Antiſtitum Studia incenſa ſunt.

Pontificis literis, ac Legationibus cómota eſt in primis Germania, ac Cęſar ipſe Henricus, qui tamen aſſentationibus, corruptus, quaſi nefas futurũ, ſi Imperium ipſum relinqueret Imperator, cum præſertim commeatibus, ex Occidente, Orientales copias iuuare ſatius videretur, profectionis ipſe conſilium abiecit, pollicitus haud ſecius pecuniã ex Richardo acceptam in belli ſumptus ſe daturum.

Nicet.

Alexius Angelus Imp.

At vero Iſaacius, qui regias virtutes vitijs æquaret, ab Alexio Angelo Fratre, quem Regni ipſe adminiſtrationi admouerat, deijcitur, ac cæcatur, cum annos imperaſſet propè X.

Chri. Ann. 1169. *Roger. ãnal.*

Iſaaciũ deijcit.

Vigente inter Galliæ, atque Angliæ Reges bello, Philippus Epiſcopus Belloùacenſis, in aciem ipſe progreſſus, in Anglorum poteſtatem venit. igitur, dum captiuus apud Hoſtes eſſet, Cæleſtini ope implorata, eius apud Richardum opera, acriter antea increpitus, vinculis eximitur.

Tẽplũ S. Laurẽt. in Lucina inſtauratur.

Quo tempore idem Cæleſtinus reſtitutum D. Laurentij in Lucina Romæ Templum dedicauit, quod inſcriptio docet, quæ eodem in Templo adhuc legitur.

Arnol. l.5.c.2

Hẽric. Ialiũ

Henricus interim Aug. ſimulata in Orientem profectione delectu, quaſi

in

repetit in Sac. bellum, habito, cum copijs in *Chr.* Italiam venit, dotale Apuliæ, ac Sici- *foſſ. no-* liæ Regnum tyrannicè firmaturus, *ua.* quod non niſi Northmannis, qui ſupererant, ſublatis, præſtari à ſe poſſe arbitrabatur; ſexaginta armatorum millia habuiſſe in caſtris tradunt. igi- *Hĕrici* tur Capuam delatus, Richardum Co- *Tyrā-* mitem de Cerra ibidem nactus, ad *nis.* equi caudam ſubligatum, per Vrbem raptari, tum exanimatum, capite in terram inuerſo, ſuſpendi iuſſit, ſuſpéſumque tamdiu manere, donec tabe confectus difflueret.

Siciliā Siciliam exindè petijt, vbi dirriſſi- Chri. *petit.* mam in Northmannos, alioſque quot- Ann. quot ſtuduiſſe Tancredo comperiſſet, 1197. exercuit carnificinam. Barbari ſanè Principis ſæuitia eò progreſſa eſt, vt *Vxor* Conſtantia Vxor Gentis ſuæ cladem *in eum* miſerta, ab eo ſeceſſerit; conſcripto- *inſur-* quæ aduerſus Virum exercitu, ad ini- *git.* quas pacis conditiones ſubeundas, eum adegerit.

Græcos Sub ipſum in Siciliam aduentum *Roger.* *terret.* Henricus copijs, quas diximus, ac *ānal.* Northmannorum Regum, quas inua- *Nicet.* ſerat, theſauris pollens, minaces ad Alexium literas dederat, Legatione inſuper adiecta, qua petebat reddi ſibi quicquid terrarum Rogerius olim Græcis, aut Vuillelmus abſtuliſſent, ab Epidauro, ad Theſſalonicam, ea Legatione Alexius adeò eſt territus,

vt

vt duriſſimam tributi conditionem nõ abnuerit, cui cogendo, ſoluendoque, non ſubditos modo Populos vexauit, ſed Templa etiam, ac Cœnobia ſpoliauit. cæterum,ſequuta Henrici morte, ea ſtatim cura ſolutus eſt.

Obijt Henricus Meſſanæ Imperij anno VII. dum in Germaniam cogitaret, exercitus parte nauibus haud ita pridem in Syriam tranſmiſſa. *Hẽrici Aug. obitus.*

Henrici obitu Regnum ad Fridericum eius ex Conſtantia Filium, tum quadrimum, Aſſiſij nuper ſolemni ritu baptizatum, defertur, non tamen anteà Regno inauguratum, quam Rom. Pontificis aſſenſus eſt habitus, cui impetrando Epiſcopus Meſſanenſis Romam profectus, illud quoque ſuppliciter ex eo petijt, vt Henrici cadauer Eccleſiaſticæ ſepulturæ tradere liceret, Anathematis abſolutione, quam viuens petere Is neglexiſſet, defuncto vtcumque collata. Nec mireris Lector dum Fridericum Aſſiſij baptizatum audis; vbi Franciſci (qui tum viuens ex ephebis vixdum exceſſerat) nondum cultus vigebat; id etenim ex eo factum ſcias, quod Infans in Italia natus parentibus in Germaniam reuertentibus; Conrado Sueuo, (quem Henricus, ſiue antea Fridericus, Spoleti Ducem, creauerat) nutriendus, fuerat relictus, ac demum poſtremo hoc Henrici in Italiam acceſ- *Fridericus II. Aſſiſij baptizatur. Cõradus ſpoleti Dux.*

ceſſu, ex Conrado receptus, atque in Siciliam perductus porrò hunc Conradum ipſius Henrici Fratrem minorem natu fuiſſe; quidam tradunt.

Poſt Henrici obitum oppida Rom. Eccleſiæ complura, quod ſupremis ipſe tabulis mandauerat, ſunt reddita. *ſiquis autem eorum numerum, ac nomina, ipſumque adeo Auguſti teſtamentum noſſe cupiat, Authorem conſulat.*

Henrici interim copiæ, quæ in Syriam peruenerant, audita eius morte, Hoſtiumque ſub Saladini Filio, magno numero, aduentu, Ducibus huc illuc dilapſis, turpem in fugam conijciuntur. accidit id quidem perincommodùm, cũ rei bene gerendæ ſpes maximè affulſiſſet, Armeniæ tum Rege in belli ſocietatem allecto.

Cæleſtini Legationes. Hoc eodem anno Legatio à Cæleſtino in Boemiam, ac Poloniam decreta eſt Clericorum ibidem moribus ad Sacrorum Canonum normam reformandis, quorum plerique Mulieribus, non ſecus, ac legitimis Vxoribus, vtebantur. res, vt apud Poloniam fœliciter, ità apud Boemiam non ſine turbis peracta eſt, Legato ipſo Apoſtolico in diſcrimen adducto.

Epiſc. cũ Rege diſſidium unde. Compoſita quoque Cæleſtini opera eſt controuerſia, quæ inter Rothomagenſem Antiſtitem, atque Angliæ Regem vigebat, quod Hic locum ad *Neub. l. 5. c. 21.*

eam.

eam Eccleſiam ſpectantem aduerſus Gallorum in Northmanniam incurſus munijſſet, qua ex cauſa idem Antiſtes Regios Miniſtros cenſuris Eccleſiaſticis totamque adeò Prouinciam Interdicto ſubiecerat.

Sur. 13 Nuēb. Obijt hoc item anno Vir eximius Homobonus Cremonenſis, quem poſteà, ob egregia virtutum merita, Cæleſtini Succeſſor Innocentius ſanctorum numero adſcripſit. *S. Homobonus.*

Chri. Ann 1198. *Roger. ānal.* Subit annus ſæculi IIC. cuius exordio Cæleſtinus deceſſit, cum annos non dum VII. in Pontificatu egiſſet, cuius obitu XII. hunc Annalium Tomum claudere decreuimus; illud tantum addentes, quod certo alicui eius Sedis anno adſcribere nequiuimus; eius nempè authoritate, inſtitutum nuper Teuthonicorum Militum ordinem, fuiſſe confirmatum, eiuſdemque opus eſſe ad D. Mariæ in Porticu Romæ ſacram Ædem, Romanoque in Foro additum Noſocomium. *Teuthonicorū Ordo.*

Libri XII. Finis.

Huc vſque Annales Eccleſiaſticos ſumma cum eruditionis, ac doctrinæ laude, labore autem vix credibili, duodecim magnæ molis Tomis comprehenſos, deduxit Baronius. proſequutus eſt immenſum adhuc opus Abraam Bzouius

uius

nius Polonus genere etiam num ſuperſtes, ac Romæ degens, Vir laborioſiſſimus, ingeniiq́ue, ac facundiæ laude præſtans, totidem voluminibus, quorum ſeptem iam lucem aſpiciunt, quinque reliquis, (quibus integrum Pauli V. Pontificatum abſoluit) nondum impreſſis; cuius locupletiſſimum ad Baronium Auctarium, ſi vita, ac vires ſuppetant, pari ratione, in Epitomen redigere, Deo Auſpice, conſilium eſt.

Digitized by Google

INDEX.

Cuius numeri reſpondent Annis Chriſti margini adſcriptis.

A

AAron Sarracenorum Rex. 784. Chriſti ſepulchrum Carolo Magno cedit. ibid. Rhodum delet. 807
Abagarus Edeſſæ Rex Chriſti tempore. 31. 34
Abagarus alter Traiani tempore. 107
Abagarus III. Seueri tempore. 202. Capitur à Caracalla. 218
Abimelecus Sarracenorum Rex. 685
Albauius ſub Conſtantino Aulæ potens. 337
Abundius Cordubenſis Martyr. 854
Acacius Euſebij Cæſarienſis Alumnus, & Succeſſor. 340
Acacius Byzantij Antiſtites. 471. Primatum ambit. 472. Moritur. 488
Acephalorum Hæreſis, ac propago. 535
Adadus Auximitarum Rex. 541
Adalbertus Berengarij Fil. 931
Adalbertus Pragenſis Epiſc. 983. Martyrio afficitur. 997. Eius reliquias Otto Imperator transfert. 1000
Adalunaldus Longob. Rex. 616. Mentis impos deponitur. 626
Adeodatus Papa. 660. Moritur. 678
Adilulfus Angl. Rex. 847. Regnum B. Petro
ſub-

Digitized by Google

ſubijcit. ibid.
Ado Viennenſis, eiuſque elogium. 878
Adrianus. Vide Hadrianus.
Adulteris Parricidarum pœna impoſita. 339
Adulterij falſo accuſata mulier ſepties à Carnifice incaſſum icta. 367
Ædes Lauretana. 9
Ægyptus terremotibus non ſubiacet. 553
Ælfredus Angl. Rex. 878
Æmilianus Imp. 257
Æthiopes Idola non colunt. 35
Ætius Hæreſiarcha. 356
Ætius Rom. Dux. 428. Eius Victoriæ. 435. 451. à Valentiniano occiditur. 454
Ætnæ incendium, & ab eo clades. 1169
Agapetus Papa. 535. Byzantium à Theodorico mittitur. 536. Moritur. ibid.
Agato Papa 678. Moritur & pro S. colitur. 681
Agilulfus Longob. Rex. 591. Moritur. 616
Agnes Virgo & Mart. 304
Agnes Henrici IV. Imp. Mater. 1062. Legatione ad Fil. fungitur. 1074. Moritur. 1077
Agnoitæ Hæretici. 535
Agrippa Herodes. 38. Herodem Antipam Patruum accuſat. 40. Moritur. 45
Agrippa eius Filius. ibid. Paulum audit. 56
Agrippæ Templum Pāteon. vide Templum.
Agrippinus Cartag. Epiſc. 217
Aimon Hiſtoricus. 887
Aiſtulfus Long. Rex. 750. Vrbem obſidet. 753. 755. Moritur. 756
Alachin Tridenti Dux eiuſque inſanū votū. 691
Alamundarus Sarrac. Rex. 509. Chriſtianus fit ibid.

Ala-

Alani, ac Vandali Hiſpaniam ocupant. 409
Alanus Britonum Princeps. 890. Decimas Romanæ Eccl. pendit. ibid.
Alaricus à Stilicone vincitur. 403. Vrbem, ac Italiam vaſtat. 406. Vrbem capit, ac diripit. 410. Moritur. 411
Alaricus Gall. Rex. 484. Theodoſij Codicem edit. 506. à Clodoueo vincitur. 507
Albercius Epiſcopus M. Aurel. Filiam à Dæmone liberat. 163
Albericus Romæ Tyrãnus. 908. Hugonem Regem Vrbe pellit. 933. Ottonem ab acceſſu ad eam deterret. 952. Moritur. 954
Albericus alius Romæ Tyrannus Comes Tuſc. 1033. Filium impuberem Rom. Pontificem eligit. ibid.
Albienſes Hæretici. 1176
Alboinus Longob. Rex. 568. Italiam populatur. 569. 570. Occiditur ab Vxore. 571
Aldegiſus Deſid. Longob. Reg. Fil. 773. Byzantium aufugit. 774
Alexander Imp. 223. Iuris Peritos in honore habet. 225. Perſas vincit. 236. Occiditur. 237
Alexander Baſilij Fil. 870. Imperium cum Fratris Filio regit. 911
Alexander Papa. 121. Martirio afficitur. 131
Alexander II. 1061. Moritur. 1073
Aexander III. 1159. Galliam petit. 1162. Venetias petit, & cum Federico tranſigit. 1177. Reges ad ſac. bellum accendit. 1180. Moritur. 1181
Alexandriæ tumultus maximus. 441. Terræmotu præter ſolitum concutitur. 553
Alexandria apud Inſubriam conditur. 1168
Ale-

Alexius Comnenus Imper. 1080. Vincitur à Guiſcardo. 1081. Eius perfidia in Latinos milites. 1101. Imperium occidentale ambit. 1112. Moritur. 1118
Alexius Manuelis Filius Imp. 1180. Occiditur ab Andronico. 1183
Alexius Angelus Iſaacium Patrem deijcit. 1195
Alfonſus Hiſp. Rex Catholici nomē obtinet. 738
Alfonſus Caſtus Hiſp. Rex. 783. Deijcitur, ac reſtituitur. 790. Tributum indignum Sarracenis negat. 793
Alfonſus Magnus. 861. Bello petitur à Filio Garzia. 908. Eidem Regnum ſponte cedit. ibid. Pro eo dimicat. 912. Moritur. ibid.
Alfonſus IV. Hiſp. Rex. 924. Regno relicto Monachus fit. 927. Regnum repetit, captus cæcatur. ibid.
Alfonſus V. 998. In prælio vulneratus Moritur. 1027
Alfonſus Luſitaniæ Dux Rom. Eccleſiæ vectigalis. 1144. Regis titulum à Rom. Pont. obtinet. 1179. Regnum iterum Rom. Eccleſiæ ſubijcit. ibid.
Alipius S. Auguſtini ſocius. 393
Almanſor Sarrac. in Hiſp. Rex. 998
Almaricus Hieroſol. Rex. 1113. Moritur. 1117
Almaricus Antiochiæ Patriarcha dira patitur à Rainaldo Principe. 1154
Amalaricus Goth. Rex. 507. Vincitur. 526
Amalaſunta Regina Goth. 526. Theodatum ad Regnum euehit. 534. Ab eo deijcitur. ibid.
Ambroſius Inſubriæ præficitur. 369. Epiſcopus fit. 375. Eius cum Baſilio neceſſitudo. ibid. Legatus ad Maximum mittitur. 383.
à Per-

Digitized by Google

à Perſarum ſatrapis colitur. 387. Moritur. 397. Vita à Paulino, & Baronio deſcribitur. 375. 397
Ambroſius Aurelianus Dux. 477
Ammonius Phil. Chriſtianus alius à Peripat. 234
Anacletus Papa. 103. Martyrio afficitur. 112
Anacletus Antipapa. 1130. Moritur. 1138
Ananias, & Zaffira. 34
Anaſtaſius Imp. 491. Catholicis, & Hæreticis ſilentiũ indicit. 492. Fulmine extinguitur. 518
Anaſtaſius II. qui & Artemius Imp. 713. Imperium deponit. 714
Anaſtaſius Sinaita. 563. Relegatur. 572. Reuocatur. 594. Moritur. 599
Anaſtaſius Perſa Mart. 621
Anaſtaſius Bibliothecarius. 869. Legatione ad Baſilium fungitur. ibid. Vitam Areopagitæ in lat. ſerm. vertit. 876
Anaſtaſius Papa. 398. Moritur. 402
Anaſtaſius II. 496. Moritur. 497
Anaſtaſius III. 910. Moritur. 912
Anaſtaſius IV. 1153. Moritur. 1154
Anathematis notio, & origo. 57
Anathema à Theodoro Pontif. Chriſti Sanguine in atramentum infuſo ſubſcribitur. 648. Idem fit ab Epiſcopis Byzantij. 869
Andreas Apoſt. 30 44. Corpus tranſlatum. 358
Andreas Calibita Mart. 762
Andronicus Imp. 1183. Alexium Imp. necat. ibid. Latinos Byzantij mactat. ibid. Eius exitus miſerandus. 1185
Angelitæ Hæretici. 535
Angelorum cultus. 60
Angli Brittaniam occupant. 429. 446

An-

Angli Reges vectigales Romanæ Eccleſiæ. 740. 775. 847. 869.

Anicetus Papa. 167. Martyrio afficitur. 175. Decreuit de coma à Clericis non nutrienda. ibid.

Animas cum corpore interire, & in die Iudicij reſurgere à quibus traditum. 249

Anſelmus Nonantulæ Fundator. 752

Anſelmus Cantuar. Archiep. 1093. Relegatur. 1100. reſtituitur. 1100. Iterũ exagitatur. ibid.

Anſgarius Danorum Apoſtolus. 888

Anſprandus Luitperti Tutor. 703. Rex Longobard. eligitur. 712. Regnum Luitprando cedit. ibid.

Antarit Long. Rex. 585. Moritur. 591

Anthemius Imp. 467. Occiditur. 472

Anterus Papa. 237. Martyrio afficitur. 238

Anthuſa Copronimi Filia ſancta. 775

Antichriſtus Nero creditus. 70. De Anticriſto inane vaticinium. 1001

Antinous Hadriani Imp. Amaſius. 132

Antiochia Terræmotu concuſſa. 117. 458. 525. 528. Theopolis appellatur. 528. Capitur à Perſis. 614. Item à Sarracenis. 637. Recipitur à Chriſtianis. 1098

Antiochus Hieroſol. excidium deplorat. 614

Antoninus. 123. Vnde illi Pij nomen. 139. Hadriano ſuccedit. 140. Pro Chriſtianis reſcribit. 154. Legem Iul. de Adult. etiam in Viros armat. 161. Moritur. 163

Antoninus Philoſopus. Vide M. Aurelius.

Antoninus Caracalla Imp. 212. Imperator à Patre dicitur. 213. Eidem cum Fratre Geta ſuccedit. ibid. Eius mite ingenium in pueritia.

ſtla. ibid. Fratrem necat. 214. Parthos dolo aggreditur. 210. Monumentum Thianeo exciꝛat. ibid occiditur. 219
Antoninus Heliogabalus, vide Heliogabalus.
Antonius Monach. Parens Eremum petit. 310. Eremum deſerit vt martyribus adſit. ibid. Monaſteria inſtituit. 328. moritur. 358 Eius corporis tranſlatio. 531. Noua in Galliam tranſlatio. 1089. Eius cultus augetur ex depulſione luis. ibid. Eius imploratio ſuper igne vnde. ibid.
Antropomorphitæ hæretici. 341
Aphtardocitæ hæretici. 363
Apis Ægypti Deus. 123
Apollinares Pater, & Filius. 349. Eorum Hæreſis damnatur. 373
Apollonius Thianeus. 68
Apollonia virg. & mart. 252
Apoſtoli Symbolum edunt. 44
Aqua benedicta. 57. 131
Aqua in Miſſa offerri ſolita, poſtea vetita. 174. 557 An in ſanguinē vertatur dubitatū. 1188
Aquileienſis, & Gradenſis Patriarchæ. 605
Araricus Gothorum Rex. 542
Archadius Imperator à Patre dicitur. 383. Patri cum Honorio Fratre ſuccedit 395. Chryſoſtomum perſequitur. 403. Excommunicatur. 407. moritur. 408
Archelaus Herodis Filius. 8. Accuſatur, ac relegatur. 16
Ardaburius Theodoſij Dux. 423
Arduigus, ſeu Arduinus. 1005. 1041
Aredius Lemouicenſis. 595
Ariadna Zenonis Imp. Vxor. 464. Virum viuū

ſepelit.491. Anaſtaſium ad Imperium euehit. ibid. Eidem nubit. ibid. moritur. 515
Ariamirus Galleciæ Rex. 570
Ariobaldus Longob Rex. 626
Aritpertus Longob. Rex 704. Alpes Cottias Rom. Eccleſiæ reddit. ibid. moritur. 712
Arma Templis inferri vetita. 431
Arnaldus de Brixia hæreticus. 1140
Arnulfus Carolo Patruo Tutor datur. 888. Imp. coronatur. 896. ex Phtiriaſi moritur. 899
Arnulfus Rhemenſis Archiep. 991
Arriana hæreſis incipit. 315. deficit. 585
Arrius. 315. Relegatur. 318. reuocatur. 335. moritur. 336
Ars ſtatuaria deficere incipit cũ Idololatria. 303
Artaldi, & Hugonis Rhem. Archiep. diſſidium. 925. 941. 943 947
Artabaſdus Imp. contra Copronymum. 741
Arthemius Conſtantini Dux. 312. 358. à Iuliano Apoſtata martyrio afficitur. 362
Arthemius Archadij Præceptor. 383
Arthemius, qui & Anaſtaſius Imp. 713
Aſclepiadori mart. reliquiæ Peruſia in Galliam auectæ. 969
Aſinum à Iudæis, & Chriſtianis adorari Gentiles calumniantur. 201
Aſpar Theodoſij Dux. 425. vnà cum Filijs cæditur. 470
Aſtingus Dan. Princ. ſimulatè baptizatur. 886
Aſturij Sarracenorum iugum excutiunt. 718
Athalaricus Ital. Rex. 526. moritur. 534
Athanagildus Hiſp. Rex. 567
Athanaſius Alexandr. Epiſc. 326. Solitudines Ægypti petit. 328. Antonij vitam ſcribit. ibid.

ibid. calumniam patitur. 332.334. 339.350. 355. à Conſtantino M. in Galliam relegatur. 336 à Conſtantino Filio reuocatur. 338 à Iuliano Apoſtata pellitur. 362. Sagaciam exitum vitat. ibid. moritur. 372
Athanaſius Neap. Epiſc. 872
Athanaſius II. Neap. Epiſc. & Tyrannus. 881
Attalus Tyrannus ſub Honorio. 410
Attila Hunnorum Rex 442 Belam Fratrem occidit. 444 à Romanis, ac Gothis vincitur. 451. Aquileiam delet. 452. Romam properat. ibid. à Leone Pont. reuocatur. ibid. moritur. 454
Audæus Hæreſiarcha. 341. Humanam formam Deo tribuit. ibid.
Audoenus Nouiomenſis Epiſc. 665
Auenionenſis Pons, deque eo mirum. 1177
Auguſtinus Rhetoricam docet. 383. Baptizatur. 388. Præsbyter ordinatur. 391. Eius cũ Hieron. contentio. 394. Epiſcopus creatur. 395. Coadiutorem eligit 426 moritur. 430. Eius reliquiæ ex Africa in Sardiniam transferuntur. 504. ex Sardinia Ticinum. 725
Auguſtinus Angliæ Apoſtol 596 moritur. 604
Auguſtus Octauianus moritur. 16
Auguſtulus Imp. 474. Imperio deijcitur. 476
Auidius Caſſius Imp. contra Seuerum. 177
Auitus Imp. 455. Imperium deponit. ibid.
Aurelianus Imp 271. Zenobiam in Triumphum ducit. 274. Occiditur. 278
Aurelius Hiſp. Rex. 775. 793
Auſónius. 379
Auſtregildis Franc. Regina. 583. In mortis ſolatium medicos occidi iubet. ibid.

I N D E X.

B

BAbilas Epiſc. Antiochiæ. 240. Martyrio afficitur. 253. Oraculum ſilere facit. 362
Bacchus Monachus mart. 784
Balduinus Flandriæ Comes. 900
Balduinus Rex Hieruſalē. 1100. moritur. 1118
Balduinus II. Rex Hieruſalem. 1118. Capitur à Turcis 1123 moritur. 1131
Balduinus III. 1142. moritur. 1163
Balduinus IV. Leproſus. 1177. moritur. 1183
Balduinus V. ibid.
Bamba Hiſp. Rex. 672. Monachus fit. 680
Bamberga donatur Rom. Eccleſiæ. 1019. Eadem mutatur Beneuento. ibid. & 1053
Baptiſmi iterandi Author. 217. Epiſcoporum decretum ſuper hoc. 258. à Cypriano, & alijs probatur. ibid. Abrogatur. 348
Baptiſmus arena pro aqua peractus. 181.
Baptiſmus non adminiſtrandus extra tempus Paſchale abſque neceſſitate. 459
Barahanes Perſarum Rex. 628
Barba cum primum deponitur dedicatur. 58.
Barbæ laudes ſcribit Iul. Apoſtata. 362
Barda Cæſar 859. Nepotis iuſſu occiditur. 867
Barda Schlerus Tyrannus. 907
Bardanis Patritij infælix conditio. 803
Bardanes Perſarum Rex. 628
Barnabas Apoſt. 36. 44. 47. 51. Eius reliquiæ inuentæ. 485
Barſianitæ hæretici. 535
Barſimeus Edeſſæ Epiſc. 107
Bartolomeus Apoſt. 44. Eius Reliquiæ Beneuentum.

Digitized by Google

tum tranſlatæ. 840. Beneuento Romam 999
Baſiliſcus Imp. Zenonē pellit. 476. Concilium Chalcedonenſe abrogat. ibid. à Zenone capitur, & occiditur. 477
Baſilius M. 362. Epiſcopus creatur. 369. moritur. 378
Baſilius Leonis Armeni Filius. 813
Baſilius Michaelis Dux Cæſar dicitur. 867. Michaelem occidit, Imperium aſſumit. ibid. Filias quatuor Deo conſecrat. 870. Ludouico Imp. Auguſti nomine interdicit. 871. Photium, decreptus, reſtituit. 878. moritur. 886. Eius ad Filium monita. ibid.
Baſilius Romani Filius. 971. cum Conſtantino Fratre imperat. 975. moritur. 1025
Batoldus, qui & Radbotus Friſ. Princ. eiuſque ſtultilia. 719
Beda Hiſtoriam finit. 735
Beliſarius in Perſas. 527. Procopio Hiſtorico vtitur. ibid. Vandalos vincit Africam recipit. 533. Gilimerem Regem in Triumphum ducit. ibid. Italiam inuadit. 535. Romam recipit. 537. Eius mænia inſtaurat. ibid Siluerium Pontificem deponit. 538. Templum Romæ condit. ibid. Vitigem Gothorum Regem deditione capit. 540. In ſuſpicionem adductus reuocatur. 541. Italiam repetit. 545. eius ad Tolilam literæ. 547. Italia cedit inglorius. 549. Arma iterum capit. 558. In ordinem redigitur. 561
Bellum Sac. Hieroſol. 1095
Benedictus Monachorum Parens. 494. Maurum, ac Placidum recipit. 523. Caſſinum migrat. 529

Benedictus Papa, qui & Bonoſus. 573. moritur. 577
Benedictus II. 684. Pontificiorum Comitiorum libertatem recuperat. ibid. moritur. 685
Bened. III. 855. moritur. 858
Bened. IV. 905. moritur. 907
Bened. V. 964. abducitur in Germaniam. 965. moritur. ibid.
Bened. VI. 973. capitur, ac ſtrangulatur. 974
Bened. VII. ibid. moritur 984
Bened. VIII. 1012. Germaniam petit. ibid. Bambergam dono recipit. ibid & 1053. Caſſinum petit. 1021. moritur. 1024
Bened. IX. adhuc impuber creatur Pont. 1033. deijcitur, ac reſtituitur. 1044. Pontificatu ſe abdicat. ibid. Iterum inuadit, ac iterum deijcitur. 1047. Tertio Pontificatũ recipit. 1048
Beneuentum à Rom. Eccleſiæ pro Bamberga recipitur. 1019. 1053
Berengarius Foroiul. Dux. 888. Italiæ Regnum occupat. ibid. Vincitur à Vidone. ibid. Iterum à Ludouico. 900. Ludouicum capit, ac cæcat 903. Imperium per vim occupat. ibid. Eius titulos à Ioanne extorquet. 915. à ſuis interficitur. 924
Berengarius huius ex Filia Nepos. 944. Luitprandum Byzantiũ Legat. 946. Vincitur ab Ottone. 951. Regnum ex eo recipit. 952. Obſidetur deditur, relegatur, moritur. 964
Berengarius Hæreſiarcha. 1035. Abiuratam hæreſim iterum docet. 1055. Quartò eam ſimulatè abiurat. 1059. Item quinto. 1079. moritur. 1088
Berengarius Barcinonenſis Princeps. 1090.

Tar-

Tarraconem Romanæ Eccleſiæ donat. ibid.
Berillus hæreticus. 242
Bernardus Italiæ Rex. 813. Ludouicum Patruum bello petit. 817. Captus cæcatur. ibid.
Bernardus ad Ciſtercienſes tranſit. 1113. Concilijs intereſt. 1127. 1134. Aquitaniæ Ducem mirè ad pietatem reuocat. 1135. Legatus ad Rogerium mittitur. 1137. Ad ſac. bellum excitat. 1146. Calumniam ex eo male geſto patitur 1149. moritur. 1153
Berno Cluniacenſium Fundator. 912
Berta Caroli Magni Vxor. 770. Repudiatur. 771
Bertaridus Longob. Rex. 673. moritur. 691
Bibliorum editiones variæ. 184. 203. 219. 231
Bibliotheca Byzantij, quæ que in ea mira. 476
Bizantium. vide Byzantium.
Blaſius Epiſc. & mart. 316
Boëmundus Guiſcardi Fil. 1084. Eius ardor in ſac. bellum. 1097. Eius captiuitas. 1100. Liberatur, & in Occidentem redit. 1104. moritur. 1112
Boërredus Angl. Rex 874. Romæ moritur. ibid.
Boëtius. 510. 522. occiditur à Theodorico. 526
Boleſlaus Poloniæ Rex inclitus. 1025
Boleſlaus alter, eiuſque crimen, ac pœna. 1079
Bonfilius Fulginei Epiſcop. 1096
Bonifacius apud Africam Dux. 422. Vandalos vocat. 427. moritur. 432
Bonifacius Papa. 418. moritur. 423
Bonifacius II. 530. Succeſſorem nominat. ibid. Decretum hac de re factum abrogat. 531. Templum in Hadriani mole extruit. ibid. moritur. ibid.
Bonifacius III. 606. moritur. ibid.

Digitized by Google

Bonifacius IV. 907. Pantheon Deiparæ dicat.
ibid. moritur. 614
Bonifacius V. 617. moritur. 625
Bonifacius Pſeudopontifex. 897
Bonifacius alius Pſeudopont. 974. 984
Bonif. Germ. Apoſt. 719. martyrio afficitur. 755
Bonifacius alius mart. 997
Bonifacius Ruſſorum Apoſt. mart. 1008
Bonifacius Tuſciæ Dux Mathildæ Pater. 1070
Brigida Virgo apud Hiberniam. 521
Britanni ab Anglis pulſi Galliam petunt, ac
incolunt. 446
Britius Turon. Epiſc. 43
Brunichildis Francorum Regina. 567. 583. Eius
exitus horrendus. 614
Bruno Pruſſorum Apoſt. mart. 1008
Bruno Cartuſienſium Fundator. 1086. Roman
à Pont. vocatur. 1091. moritur. 110
Bulgari Thraciam inuadunt. 498. 502. 504
Prouincias alias vaſtant. 981
Bulgarus inſignis Iuris conſultus. 1158
Byzantium à Seuero euerſum. 198. à Conſtantino incoli ceptum. 324. Deo ſolemni ritu dicatur. 330. Ad Romanæ Vrbis ſimilitudinem extructum. ibid. Aaademia, & Bibliotheca ornatur. 330. Eius amplitudo. 342. Incenditur. 433. 465. Eius ædes ſeorſim ſingulæ ædificantur. ibid. Iterum, atque iterum incenditur. 476. 491. Populi illius furor. 378. 580. 1183

C

Cabodes Perſ. Rex. 527
Cadalus Epiſc. Parm. Antipapa. 1062

Cæ-

Cæcilia Virgo, & mart. 233
Cæleſtinus Papa. 423. cum Auguſtino diſſidet. 424. Epheſ. Synod cogit. 431. moritur. 432
Cæleſtinus II. 1124. Pontificatu cedit. ibid.
Cæleſtinus III. qui & II. dicitur. 1143. moritur ſexto menſe. 1144
Cæleſtinus IV. ſeu III. 1191. Populos ad ſac. bell. hortatur. 1192. Templum S. Laur. in Lucina inſtaurat 1196. Item S. Mariæ in Porticu. 1198. moritur. ibid.
Cæleſtis Cartaginenſium Dea. 399
Cælibatus Epiſcop. & Cler. 57. 58. 325. 398
Cæſarius Nazianzeni Frater. 362
Cæſarius Epiſc. Arelat. 453. moritur. 490
Caganus Auarum Rex. vide Gaianus.
Caius Caligula Imp. 39. Occiditur. 43
Caius Rom. Pont. 283. martyrio afficitur. 296
Callinici Byzantij Epiſc. temeritas. 692. eius ſupplicium. 703
Calliſtus Papa. 221. martyrio afficitur. 226. Ieiunium quatuor Temporum lege ſancit. ibid.
Calliſtus II. 1119. moritur. 1124
Caluities laudata libro inſcripto Carolo Caluo Imperatori. 876
Campanæ vſus. 615 Item Tintinnabulorum. 58
Canonizationis Sanctorum vſus. 993. ritus. 1027
Canutus Danus Angl. Rex. 1016
Canutus alter Dan Rex Rom. Eccl. Clienſ. 1079
In Capillo, & Barba ponendis mos priſcus. 58. 684
Captiua Iberos ad Chriſtum conuertit. 327
Caracalla. vide Antoninus Caracalla.
Carolomanus Pipini Frat. 742. Monacus fit. 745
Carolomanus Pipini Filius. 754. cum Carolo

Digitized by Google

Magno Fratre regnat. 768. moritur. 771
Carolomanus Germ. Rex. 877
Carolomanus Lud. Balbi Fil. 879
Carolus Martellus. 714. Chilpericum Regem deponit. 717. Sarracenos vincit. 725. moritur. 741. Fabula de eius anima. ibid.
Carolus Magnus cum Patre Rex vngitur. 754. Patri ſuccedit. 768. Poſtea Fratri. 771. Bellum Deſiderio infert. 773. Romam petit. 774. Patris donationem Rom. Eccl. confirmat. ibid. Deſiderium in deditionem accipit. ibid. Hiſpaniæ Sarracenos inuadit. 777. Vincitur ad Ronciſuallem. ibid. Romam iterum petit. 785. Bellum in Saxones 33. annis gerit. 782. Romam tertiò petit. 787. Octennale bellum cum Hunnis gerit. 788. Hadriani Papæ funus ornat. 795. Romam quartò petit. 800. Auguſtus à Leone appellatur. ibid. Nuptias Irenes ambit. 802. Regna Filijs diuidit 806. Bellum Venetis per Pipinum Filium infert. 810. moritur. 814
Carolus eius Fil. natu Maximus 783. moritur. 811
Carolus Caluus eius ex Lud. Filio Nepos. 833. Imperator creatur. 875. moritur. 877
Carolus Craſſus Imp. 881. Nepoti ob inertiam in tutelam datur. 888. Victum mendicare cogitur. ibid. moritur. ibid.
Carolus Simplex Gall. Rex. 886. in carcere moritur. ibid.
Carthaginenſium Dea quæ. 399
Cartago à Genſer. capta. 439. Item à Perſis. 615
Cartuſienſis ordinis Origo. 1086
Carus Imp. cum Filijs. 283
Caſſimirus Monachus fit. 1034. in Poloniæ Regnum

gnum reuocatur. 1041
Caſſinenſe Monaſterium deſtitutum iterum incolitur. 716
Caſſiodori Auus Rom. Claſſis Præfectus. 440
Caſſiodorus Conſulatum init. 514 Item Prætorij Pręfecturã. 534. eius ſcripta, & laudes. 562
Caſſius Epiſc. Narnienſis. 558
Catarina virg & mart. 307
Cedrenus Hiſtoricus vide Georgius.
Cencius vide Cincius.
Centauri, & alia Monſtra. 343
Centumcellæ Vrbs diruta, & refecta. 854
Cerinthus Hæreſiarcha. 60
Childebertus Franc. Rex 561. Pecunia accepta Mauritium deludit. 588. moritur. 596
Childericus Clodouei Pater. 456
Childericus alter. 664
Chilianus Epiſc. & mart. 586. 589
Chilpericus Francorum Rex. 565. à Sicario confoditur. 587
Chintilanus Hiſp. Rex. 636
Crãnus Clotharij Fil. 556. Eius exitus. 564
Chriſmatis ſacramentum. 34
Chriſtiani Antiochiæ primum dicti. 43. à Sarracenis cauſmate notati. 772. Chriſtianorum militum iuſiurandum. 351
Chriſtus naſcitur, & circumciditur. 1. Ex Ægypto redit. 9. In tẽplo diſputat. 12. Baptizatur: Ieiunat: tentatur. 30. Apoſtolos vocat. ibid. Eius Paſſio, Reſurrectio, Aſcenſio 34. Veſtigia in loco Aſcenſionis. ibid. Chriſti Imago, & Epiſtola. 31. 621. 944. Iterum cernitur in monte oliueti. 419. Chriſti faſciæ. 439. Chriſti ſanguine in atramentum infuſo excom-

municatio ſubſcribitur. 648.869. Chriſti ſanguis Mantuæ. 804
Chriſtophorus Papa. 907
Chryſoſtomus Sacerdos conſecratur. 386. Item Epiſcop. 397. Cum Epiphanio diſſidet. 402. Item cum Eudoxia Auguſta. 403. Relegatur & reſtituitur. ibid. Iterum pellitur. 404. moritur exul. 407 Eius Reliq. mirè tranſlatę. 438
Cincius Vrbis Præfectus. 185
Cincius Frangipanis. 1118
Cincius Camerarius. 1192
Ciprianus. vidè Cyprianus.
Ciuile tributum multiplex Byzantij. 801
Claudius Imp. 43. ſacrificia abrogat. 45. Eius ad Iudæos literæ. 48 Eoſdem Vrbe pollit. 50. Agrippinam Vxorem ducit. 52. Neronem adoptat. ibid. moritur. 56
Claudius II. Imp. 269. Moritur. 271
Claui Crucis Chriſti. 326. Ex his vnus Iuſtino medetur. 575
Clemens Papa. 93. Relegatur. 100. Martyrio afficitur. 102. Eius Reliq. Romā tranſlatæ. 867
Clemens II. dubium an legitimus. 1046 moritur. 1047
Clemens Pſeudopont. aduerſus Gregoriū VII. 1080. Pontificatu, atque Vrbe cedit. 1089. Reuocatur. 1090. exhumatur. 1105
Clemens III. 1188. moritur. 1191
Clemens Alexandrinus. 185. 196
Cleſus Longob. Rex. 571. occiditur. 573
Clericorum Tonſura. 58. Continentia. 58. 325. 398. 1074. Comam nutrire vetantur. 175. Tutælæ ijs deferri vetitæ 257 Eorum, & Monachorum indumenta. 393. Agriculturæ alij ve
operi

operi vacare poſſunt. 398. Eorum, ac Monachorum licentia. ibid. Eorum numerus limitatur. 618. Vetantur mulieribus cohabitare. 325. 743. Item fœnus exercere. 325. Item clericalia indumenta niſi longioris itineris cauſa deponere. ibid.
Clodius Albinus Imp. 238
Clodomirus Franc. Rex. 414
Clodoueus Franc. Rex. 404. Regnum auget. 489. Chriſtianus fit 499 moritur. 514
Clodoueus alter. 560. ex eo Merouingorum ſtirps degenerat. ibid.
Clodoueus III. 687
Clotharius Franc. Rex. 562. moritur. 565
Clotharius alter. 612. 614
Clotharius III. 664
Cœleſtinus vide Cæleſtinus.
Coëluulfus Angl. Rex Monachus. 757
Cœmeteria. 130. 226
Collectæ. 44
Collegium curandis defunctis. 336
Coloſſæ Vrbs Phrigiæ. 60
Columbanus Monachorum Parens. 565. 611. Eius prædictiones. 612. 613. Calumniæ in euis Monachos. 617
Columnæ coclides Traiani, & Antonini. 105
Commodus, Cæſar à Patre dicitur. 178. eidem ſuccedit. 182. Herculem in Theatro agit. 192. Athletam prouocat, & ab eo in lucta occiditur. 194
Communio ieiunis tantum miniſtranda. 403. poſt communionem ablutio dari ſolita. ibid.
Concilium. vide Synodus.
Concubinatus lege vetitus à Conſtantino. 329
Con-

Digitized by Google

Confeſſio ſacramentalis. 56. ſecreto peragenda. 459
Conon Papa. 686. moritur. 687
Conradus Germ. Rex. 912. moritur. 919
Conradus II. 1024. Auguſtus appellatur. 1027. Bello petit Vngaros 1030. moritur. 1039
Conradus Henrici IV. Fil. Italiæ Rex. 1093. moritur Florentiæ. 1101
Conradus Germ. Rex in ſac. bell. proficiſcitur. 1146. Redit inglorius. ibid. moritur. 1152
Conſtans Conſtantini M. Fil. 336. Laudatur. 342. moritur. 350
Conſtans Imp. Heraclij ex Fil. Nepos. 641. Martinum Papam relegat. 650. Theodoſium Fratrem necat. 659. Siracuſis ſedem locat. 663. Romam petit, ac diripit. ibid. moritur. 668
Conſtantia Siciliæ Regina. 1186. Fabula de ea exploditur. ibid. Capitur, ac liberatur. 1192. Arma in Henricum Virum ſumit. 1197
Conſtantinopolis. vide Byzantium.
Conſtantinus Magnus. 306. Maxentium vincit. 312. Lateranenſes ædes Pontifici donat. ibid. Licinio bellum infert. 318. Regiam Byzantium transfert. 324. Eius ſtatuæ lapidantur. ibid. Academiam, ac Bibliothecam inſtituit. 330. Iſtrum lapideo ponte iungit. ibid. Filijs regna diuidit. 336. Collegium curandis Mortuis inſtituit. ibid. moritur. 337. eius donatio. 1191
Conſtantinus eius Fil. Imp. 336. moritur. 340
Conſtantinus Tyrannus apud Britanniam. 411
Conſtantinus Hæraclij Fil. 611. Collega à Patre aſſumitur. 612. Patri ſuccedit à Nouerca necatur. 641
Con-

Conſtantinus Pogonatus Imp. 668. Pontificiorum comitiorum libertatem reddit. 684. moritur. 685
Conſtantinus Copronymus Imp. 719. Patri ſuccedit. 741. Pellitur ab Artabaſdo. ibid. Eundem capit, & excæcat. 743. Perſequitur catholicos. 753. 762. 767. moritur. 775
Conſtantinus VI. eius ex Fil. Nepos. 780. cum Irene Matre imperat. ibid. Deijcitur à Matre, & viciſſim eam deijcit. 790. eam reuocat. 791. Patruum, ac alios excæcat. 791. Quatuor alijs Patruis linguas excindit. ibid. Coniugem repudiat, Famulam ducit. 795. Oculis, ac vita à Matre priuatur. 796
Conſtantinus VII. Baſilij Fil. 868. moritur. 878
Conſtantinus VIII. Leonis. Fil. 911. Veneno à Filio necatur. 960
Conſtantinus IX. Romani Fil. 944
Conſtantinus X. alterius Romani Fil. 963. Collega aſſumitur à Ioanne. 971. Fratri ſuccedit. 1025. moritur. 1028
Conſtant. XI. Monomachus. 1041. moritur. 1054
Conſtātinus XII. Ducas. 1059. eius Pietas. 1065. moritur. 1067
Conſtantinus Papa. 707. Byzantij ſummo cum honore excipitur. 709. moritur. 714
Conſtantius Peruſiæ Epiſc. & mart. 175
Conſtantius Clorus Conſtantini M. Pater. 292. moritur. 306
Conſtantius Conſtantini M. Fil. 336. Patruos necat. 337. Diuturnum cum Perſis bellum gerit. 345. Vetranionem Tyrannum exarmat. 352. Magnentium, ac Fratrē vincit. 353. Obeliſcum Romam transfert. 357. Catholicos

licos perſequitur. 359. moritur. 361
Conſtantius III. ab Honorio Collega aſſumitur. 420 moritur. 421
Conſules deficiunt. 541. iterum creantur. 566
Corippus Poeta Iuſtini II. tempore. 565. 567
Cornelius Papa. 254. Martyrio afficitur. 255
Cornelius Tacitus. vide Tacitus.
Corradus. vide Conradus.
Corrupticolæ Hæretici. 519
Corſi, ac Sardi Romam migrant. 852
Coſmas, ac Damianus martt. 285
Coſmus de Torres Card. 1174
Coſroes Perſarum Rex. 540. 543. 557. 575. 579
Coſroes alter. 591. Regno pellitur, & à Mauritio reſtituitur. ibid. votum Chriſto nuncupat. ibid. Hieroſolymam expugnat. 614. eius cum Heraclio bellum. 620. vincitur ab eo. 627. necatur a Filio. ibid.
Creſcentius Tyrannus Romæ. 985. Supplicio afficitur. 996
Creſconius Epiſc. Tudertinus Byzantium Legatus. 497
Creta à Sarracenis capitur. 822. Candia exindè dicitur. ibid. Cretenſium mos turpiſſimus 37
Chriſpus Conſtantini Fil. 307. Cæſar dicitur. 313. Nouercæ calumnia à Patre necatur. 320. 324
Crotildes Clodouei Vxor. 49?. 553
Crucis ſignum quando vſurpari ceptum. 60. Conſtantino diuinitus oſtenſum. 312. Crucis ſupplicium vetitum. 325. Crux inuenta ab Helena 326. Crucis ſignum in cælo viſum. 353. Item in veſtibus baptizatorũ. 4?9. Crucis claui. 326. 575. Crux abducitur in Per-

Perſidem 614. reducitur Hieroſolimam 627. Byzantium transfertur. 633. Cruces à Sarracenis deiectæ. 643. Crucis vis, qua Iconij Soldanus Chriſti fidem ſuſcepit. 1169
Crumnus Bulg. Rex. 811. 813
Cunegundes Aug. Caſtitatem cum Viro ſeruat. 1024. moritur. 1040. In ſanctorum numerum refertur. ibid.
Cunipertus Long. Rex. 681. 691. moritur. 703
Cyprianus Cartag. Epiſc. 250. Relegatur. 260. Martyrio afficitur. 261
Cyrillus Alexandrinus. 412. 415. 429
Cyrus ex Poeta Conſul, ex Conſule Epiſc. 441
Cyzid Rex Sarracenorum. 742

D

Dagobertus Galliæ Rex. 631. Mira de eius anima reuelatio. 648
Dagobertus alter. 714
Dalmatius Conſtantini Frater, ſeu Nepos. 331. 336.
Dalmatius ſolitarins. 431
Damaſus Papa. 367. moritur. 374
Damaſus II moritur intra menſem. 1048
Dania Rom. Eccleſiæ tributaria. 1062
Dani vide Northmanni.
Daniel Stilita. 460. Byzantium venit. 476. moritur. 489
Daphne. Delubrum Antiochiæ. 362
Debitores olim non ſolum cuſtodia, ſed plumbi verberibus mulctari ſoliti; ab vtroque mulctæ genere exempti. 353
Decebalus Daciæ Rex à Traiano victus. 103

De-

Decimæ. 57. harum cauſa turbæ in Polonia. 1021. Item apud Daniam. 1081
Decius Imp. 253. moritur. 254
Defunctorum curandorum Collegium. 336
Demetrias Virgo Romana. 413
Deſiderius Tuſciæ Dux Regnum Longob. obtinet. 756. Bello petitur à Carolo Magno. 773. Eidem deditur. 774
Deuſdedit Papa. 614. Elephantiacum oſculo ſanat. 615. moritur, & pro ſancto colitur. 617
Dexteræ, aut læuæ prærogatiua. 113
Diaconi. 112
Dianæ Templum Epheſi. 57. pluries euerſum, ac incenſum. ibid. & 263
Didius Iulianus Imp. 195
Diebus Dominicis, & Pentecoſtes non genuflectitur. 325
Dio Chriſoſtomus. 85
Diocletianus Imp. 284. Termas extruit. 298 de Perſis triumphat. 301. Imperiū deponit. 304. moritur. 316. inter Deos à Licinio refertur. ibidem.
Dionyſius Areopagita. 52. 109. eius reliquiæ Romam tranſlatæ. 754. 920
Dionyſius Corinthius. 175
Dionyſius Alexandrinus. 248
Dionyſius Papa. 261. moritur. 272
Dionyſius Exiguus Cycli Paſchalis compactor. 527. primus à Chriſtonato annos numerare cœpit. ibid.
Dioſcorus Alexandrinus. 449
Ditmarus Epiſcopus Hiſtoricus. 1018
Docitæ Hæretici. 190
S. Dominicus naſcitur. 1170

S. Do-

Digitized by Google

S. Dominicus Abbas Fulginas. 1030
Domitianus Imp. 83. Occiditur. 98. Octobrem menſem à ſuo nomine vocari mandat. ibid.
Domnus, ſeu Domnio Papa. 676. moritur. 678
Donatus Epiſc. Cartag. ante Cyprianum. 250
Donatus Schiſmaticus eiuſque Schiſma. 306. Secta, & Sectatores. 331. arrogantia. 338. obitus. 368
Donatiſtæ à Conſtante, & ab Honorio mulctati. 348. 414. Mulctam morte voluntaria anticipant. ibid.
Dumſtanus Archiep. Cantuar. 946. eius Zelus in Regem. 955. moritur. 988

E

Ebbæ Abbatiſſæ, eiuſque Monialium facinus. 870
Ebroinus Maior Domus apud Franc. 685. 687
Eccleſia Romana. vide Romana.
Eccleſia Montis Regalis apud Siciliam. 1174
Ecfridus Angl. Rex. 670
Edilbertus Angl. Rex. 597. 613
Edilredus Angl. Rex Monachus. 704
Edredus Angl. Rex. 946. moritur. 955
Eduardus Angl. Rex. 901. 924
Eduardus alter. 975. 978
Eduardus III. 1043. 1066. 1161
Eduinus Angl. Rex. 625. 627
Eduinus alter eiuſque nequitia. 955
Egeſippus. 167
Egicanes Hiſp. Rex. 687. 693. moritur. 701
Electio Romani Pont. 1059. Item Imperatoris 996. Vtriuſque conſecrationis ritus. 1191

Eleſ-

Elesbaam Anthiopum Rex. 52
Eleuterius Papa. 174. moritur incertum an
gladio. 19
Eligius Flandriæ Apoſtolus. 66
Eliſei oſſa combuſta à Iul. Apoſtata. 362. C
neres tranſlati. 46
Elxai Pſeudopropheta. 10
S. Emericus S. Steph. Vng. Regis Fil. 103
Ephrem Syrus. 338. moritur. 378. dementia
ſimulat ne Epiſcopus fiat. ibi
Ephrem Epiſc. Antioch. eiuſq.miraculum. 52
Epictetus Philoſophus. 8
Epiphanius. 372 cũ Chriſoſtomo diſſidet. ibi
Epiſcopi à tribus ſaltē Epiſcopis conſecrātur
325. ante conſecrationem fidei profeſſ.emi
tunt. 398. 450. Eorum iuriſdictio ibid. Præ
ſidum ſententias abrogare poſſunt. ibid. C
uilia quoque in Synodis tractant. 683. Mu
lieres domi habere vetiti. 325 743. eoru
nominatio Gall. Regibus conceſſa. 752 A
eiſdem regibus reſtituta. 813. Quid po
ſeruatũ.ibid. Armati in aciem prodeunt. 10
Ericus Sueciæ Rex. 9
Ericus Daniæ Rex. 10
Eruigius Hiſp. Rex. 680. moritur. 6
Eſdra ſac. literas reſtituit. 1
Eſſei, ſiuè Eſſeni.
Etelredus Angl. Rex. 9
Etelſtanus Angl. Rex. 9
Eteluulfus Angl. Rex. 857. eius in Rom. E
cleſiam legatum. ib
Euaricus Goth. Rex. 464. Catholicos per
quitur 475. moritur. 4
Euariſtus Papa. 112. moritur. 1

Eu-

Euchariſtiæ vſus. 57. Miraculum. 480. eius ſumendæ mos. 590
Eucherius Lugd. Epiſc. 441
Eudocia Theodoſij Iun. Vxor. 421. Templum prope Hieruſ. condit. 34 Poema ſcribit. 421. Hieroſol. pergit. 438. moritur. 460
Eudocia huius ex Filia Neptis. 455. 471
Eudocia Conſtantini Ducæ Coniux. 1067. eius aſtus, & perfidia. 1068. relegatur. 1071
Eudoxia Arcadij Vxor. 401. cum Chryſoſtomo deſſidet. 403. Eius vanitas. 404. moritur. ibid.
Eudoxia eius ex Filio neptis. 437. Valentiniano nubit. ibid. Iterum maximo Tyranno. 455. Genſericum vocat. ibid.
Euelid Rex Arabum. 741. moritur. 742
Eugenius Tyran 392. Vincitur à Theodoſio. 393
Eugenius Papa. 652. moritur. 655
Eugenius II. 824. moritur. 827
Eugenius III. 1145. ſacrum bellũ indicit. 1146. Canonicis S. Petri partem oblationum concedit. 1153. moritur. ibid.
Euirare ſe ipſum vetitũ 325 Item Pueros 529. Euirare ſe omnes debere hæretici quidam docuere. 249
Eunomij hæreſis, ac ſaſtus. 360
Euphraſiæ Virg. facinus. 309
Euſebia Conſtantij Imp. Vxor. 336
Euſebius Papa 311
Euſebius Cæſarienſis 326. 335. 336. mors 340
Euſebius Emiſſenus inter SS. Patres perperam numeratur. 341
Euſebius Vercellenſis. 356. 362 371
Euſtachius mart. 103. 120
Euſtachius Regno Hieroſol. cedit. 1118

Euſta-

Euſtachius Antiochiæ Epiſc. 324. 325
Euſtachius Homeri Gloſſator. 1180
Euſtochium Romana Virgo. 417. moritur. 419
Eutropius Archadij Eunuchus. 398. occiditur. 399
Eutyches Hæreſiarcha. 448. 449
Eutychianus Papa. 275
Euxinum Pelagus glaciæ mirè concretum. 763
Excommunicandi vſus apud Hebræos, & Gentiles, in Eccleſiam receptus. 57
Excommunicatio Chriſti Sanguine ſubſcripta. 648. 869. eius ferendæ vſus in die Cœnæ Domini. 1171
Exorciſmi. 56
Extremæ Vnctionis Sacramentum. 63

F

Fabianus Papa. 238. martyrio afficitur. 253
Fauila Hiſp. Rex. 738
Fauſta Conſtantini Vxor. 306. 320. 324
Fauſtina Antonini Pij Vxor. 142
Fauſtina M Aurelij. 178
Federicus. vide Fridericus.
Felicianus, Felicitas. vide Fœlicianus.
Ferdinandus Caſtellæ Rex. 1037. Auguſti nomē vſurpat, & inhibetur. 1055. moritur. 1065
Feriandum die Dominico. 321
Ficus Ruminalis Romæ areſcit. 60
Filios venundare, & occidere olim licitum, à Conſtantino M. vetitum. 315
Firmus Tyrannus. 373
Flauia Domitilla relegatur. 98. martyrio afficitur. 100

Fla-

Digitized by Google

Flauianus Byzantij Antiſtites. 448. Virgis cæditur ab Eutychianis. 449
Flauianus alter, ſeu Flauitta, eiuſque aſtus in adipiſcenda Sede. 488
Flauius Clemens cum Filijs occiditur. 98
Florentius Monacus. 548
Florianus Imper. 279
Fœlicianus Fulginei Epiſc. 203. 548. eius reliquiæ in Galliam auectæ. 969
Fœlicitas cum ſeptem Filijs mart. 175
Fœlicitas altera, ac Perpetua martt. 205
Fœlix Papa. 272 martyrio afficitur. 275
Fœlix II. viuente Liberio. 355
Fœlix III. 483. moritur. 492
Fœlix IV. 526. moritur. 530
Fœlix Contelorus Baronij ſentētiā tuetur. 1177
Fons Genuæ ſanguine manat. 456
Formoſus Portuenſis Epiſc. 883. Rom Pont. creatur. 891. moritur. 897 cadauer in Tiberim proijcitur. ibid. Romam ex oſtijs Tiberinis refertur. ibid.
Franciſcus Aſſiſij naſcitur. 1182
Franciſcus Card. Barberinus. 228
Francorum Regni origo. 456
Fredegundes Franc. Regina. 567. 579. 583
Fridericus Rugorum Rex. 488
Fridericus Sueuiæ Dux. 1151. Germaniæ Rex creatur. 1152. in Italiam venit. 1154. Auguſtus dicitur ab Hadriano. 1155. cum eodem diſſidet. 1157. eius arrogantia. 1159. Conciliabulum cogit. 1160. Romam petit Vaticanum, occupat. 1167. à Paſchali Antipapa iterum coronatur. ibid. excommunicatur ab Alexandro. 1168. Profligatur à fœderatis.

ratis. ibid Quinto Italiam petit. 1174 eius in Alexandrinos perfidia. 1175. Pacem cum Pont. componit 1176 Venetijs cum eo tranſigit 1177 Lucium in Romanos iuuat. 1183. cum eodem diffidet. 1185. Item cum Vrbano. ibid copias in Orientem ducit. 1189. moritur à flumine abſorptus. 1190

Fridericus II. eius ex Fil. Nepos. 1197 Aſſiſij baptizatur. ibid.

Fridiburga Gall. Regis Sponſa in ipſis nuptijs Monialis fit. 6:4

Friola Hiſp. Rex. 757. interimitur. 775

Froila II. 924

Frumentarius Indos ad fidem conuertit. 327

Frumenti vis magna Byzantijs à Conſtantino tribuitur. 342. à Conſtantio aufertur. ibid.

Fulco Hieroſol. Rex. 1131 equo lapſus moritur. 1142

Fulgentius Ruſp. Epiſc. relegatur. 504. reuocatur. 529

Fulgentius Monachus Fulginas. 548

Fuluius Vrſinus. 211

G

GAbinius Senator martyr. 296

Gaianitæ hæretici. 535

Gaianus ſeu Gaganus Auarum Rex. 593. Facinus edit memorandum 600 Captiuos omnes interficit. ibid Byzantij agrum populatur. 618. eius perfidia. 625

Gainas Archadij Dux, eiuſque tyrannis. 399. occiditur. 400

Galba Imp. 70. occiditur. 71

Gale-

Digitized by Google

Galenus Medicus. 171
Galerius. vide Maximinus III.
Gallicanus Conſtantini Gener. 330. martyrio afficitur. 362
Gallienus Imp. 256. eius ſocordia. 263. 265. occiditur. 269
Gallecia Rom. Eccl. tributaria. 844
Gallus, & Voluſianus Impp. 254 occidũtur 257
Gallus Conſtantini ex Fratre Nepos. 337 Clericus cum Iuliano Fratre fit. 345. Cæſar dicitur. 351. Capite plectitur. 354
Gallus Aruernorum Epiſc. 573
Garibaldus Longob. Rex. 673
Garzias Hiſp. Rex. 908
Gazari ad Caſpium hodiè Turcæ. 625
Gelaſius Papa. 492. moritur. 496
Gelaſius II. 1118. capitur, & liberatur. ibid. moritur. 1119
Geleſuintha Franc. Regina s 567
Geneſius Mimus mart. 303. Mimus alter. 362
Gennadius Byzant. Epiſc 458. moritur. 471
Genſericus Vand. Rex 428. Africam capit. 431. Catholicos perſequitur. 437. Cartaginem capit. 439. Perſequutionem inſtaurat. 442. 456 Romam capit. 455. moritur. 476
Genuæ fons ſanguine manat. 936
S. Georgij caput inuentum. 752
Georgius Cedrenus Hiſtoricus. 1080
Germanus Epiſc. Pariſ. 579. moritur, & à Rege ornatur Epitaphio. ibid. eius vita ab Erico ſcribitur. 876
Gertrudes Virgo. 664
Geruaſius, & Protaſius martt. 171. eorum corpora inuenta. 387

I N D E X.

Geſelicus Goth. apud Gall. Rex. 507
Gether Herulorum Rex. 527
Gildardus, & Medardus Fratres, deque his mirum. 564
Gildo Tyrannus. 398
Gilimer Vand. Rex. 527. 530. vincitur, ac in Triumphum ducitur à Beliſario. 533
Giſulfus Dux Beneuenti. 702
Gitro Daniæ Rex. 878
Gizid Sarracenorum Rex 678. Gizid.alter. 742
Glacies admirandæ craſſitiei. 763
Gladiatorum ſpectacula vetita. 325. Iterum ab Honorio edita. 404
Glicerius Imp. 473. Deijcitur, 474. Epiſcopus creatur. ibid.
Gnoſtici Hæretici. 205
Godefredus Tuſciæ Dux. 1070
Godefredus Gibbus Mathildis Vir. ibid.
Godefredus Bulionus Rex Hieroſol. 1099. moritur. 1100
Gordiani Pater, ac Filius. 238
Gordianus Nepos Imp. ibid. Perſas vincit. 243. à Philippo deijcitur, ac occiditur. 246
Gothi ſub Alarico vide Alaricus.
Gothi ſeu Scithæ ſub Radaiagſo vide Radagaiſus.
Gothi ſub Theodorico. vide Theodoricus.
Gothi ſub Mundone Duce. vide Mundo.
Gothi ſub Totila, & alijs Regibus. vide Regum nomina.
Gradenſis Patriarcha. 605. Venetias transfertur. 1050
Græcorum in Latinos Byzantij rabies. 1183
Gratianus Imp. 367. Patri ſuccedit 375. Theodo-

do-

doſium Collegã aſſumit 379. occiditur. 383
Gratianus Decreti Author. 964. eius errata. 341. 347 361 Decretorum opus edit. 1151
Gregoriopolis Vrbs. 829
Gregorius Papa XIII. laudatur. 175
Gregorius Thaumaturgus. 233 253
Gregorius Nazianzenus. 362. ſolitudinem petit. ibid lapidibus à Byzantijs petitur. 378. Byzantij Epiſc. creatur. 380. Epiſcopatu cedit. 381. moritur. 389. miraculum ad eius Statuam. 823
Greg. Nyſſenus. 368. Peregrinationes damnat. 386
Greg. Magnus, eiuſque genus. 581. Byzantium mittitur. 583. reuocatur. 586. Rom. Pontifex eligitur. 590. Litanias inſtituit. ibid Fabula de permiſſo ab eo ſacerdotibus coniugio exploditur. 591. Dialogos ſcribit 593. Reliquias Roma extrahere abnuit. 594. eius Zelus circa Primatum. 595. Morales libros edit. ibid. Angliæ conuerſionem curat. 596. moritur. 604. Fabula de Traiani anima ab eo liberata. ibid.
Gregor. II 714. Luitprandum Regem adit 720. Leonẽ Imp. excõmunicat. 730. moritur. 731
Gregor. *III*. 731. moritur. 741
Greg. *I*V. 827. D Marci Templum inſtaurat. 829. Oſtia Tiberina munit, & Gregoriopolim appellat. ibid. D. Petri ſuburbium muro claudere inſtituit. ibid. Galliam petit. 833. moritur. 844
Greg. V. 996. Ottonem *III*. Auguſtum dicit. ibid. *I*us eligendi Cæſares Germanis tribuit ibid.

Greg. VI. 1044. deijcitur ab Henrico.
Greg. VII 1073. Guiſcardum excomm
& bello petit. 1074. Capitur à Cincio
Henricum excommunicat. 1076. ſup
abſoluit. 1077. eius in Boleſlaum ſen
1079. Obſidetur ab Henrico. 1082.
tur.
Greg. VIII. 1107. moritur.
Greg. Turonenſis. 574. Iudicio poſtulat
Greg. Antipap. 1118 capitur, ac traducit
Gregorins Xiphilinus Byzantij Patriarcha
Grimoaldus Long. Rex.
Guaiferius ſacrilegij pœnas dat.
Guarnerius inſignis I. C.
Guelſo Bauar. Dux Mathildis Vir.
Guido Lamberti Spolet. Docis Fil. 888.
garium vincit. ibid. Imperium conſeq
ibid. Coronatur 892. moritur.
Guido Muſicæ artis Magiſter.
Gulielmus. vide Vuillelmus.
Gundabundus Vandal Rex.
Gundemarus Hiſp Rex.
Gunterannus Gall. Rex. 565. 59
Guntericus Genſerici Frater.
Gunterus Ligurinus Poeta.

H

HAbdala Sarracen. Rex. 557. Chri
ſubditos cauſmate notat. 772. m
775. Abdala II. 797. Habdala. III.
Hadrianus Imp. 119. Orbem luſtrat. 12
tinoum Amaſium in Deos refert. 13
peio ſepulchrum excitat. ibid. moritur

H

Digitized by Google

Hadrianus Papa. 772. Carolum Magnum Romæ recipit. 774. moritur. 795. Carminibus ab eodem Carolo ornatur. ibid.
Hadrianus II. 867. Lotharium Gall. Regem recipit. 868. Synodum Oecumenicam VIII. Byzantij cogit. 869.
Hadrianus III. 884. moritur. 885.
Hadrianus IV 1154. Vuillelmum Siciliæ Reg. excommunicat. 1155. bello petit. 1156. cum Frid. Imp diffidet: 1157. moritur. 1159. fabula de eius mortis genere. ibid.
Haraldus Dan Rex. 949 bello petitur à Filio, & ex vulnere moritur. 980
Haraldus alter. 1079
Hegeſippus. 167
Helena Hadiabenorum Regina. 44
Helena Conſtantini Mater. 306. Crucem Chriſti inuenit. 326. moritur. ibid.
Heliogabalus Imp. 220. Alexandrum Conſobrinum Cæſarem dicit. 223. occiditur. 224
Henricus Germ. Rex 919. Aurum, & Ditiones pro ſac. reliquijs dat. 929. moritur. 936
Henricis Bauariæ Dux, Germaniæ Rex creatur. 1002. Item Italiæ. 1005. eius animi demiſſio. 1006. Oſtentum eidem diuinitus factum. 1007. Auguſtus appellatur. 1014. Donationem Rom. Eccl. Confirmat. ibid. Bambergam eidem donat. 1019. pro qua recipienda Beneuentum poſtea datum fuit ibid & 1053. Italiam petit. 1020 moritur 1024. Caſtitatem cum Vxore ſeruat. ibid. in ſanctorum numerum cum ea refertur. ibid. & 1152
Henricus II. Imper. tertius Germ. Rex. 1039. Italiam petit. 1046. Gregorium Pont. deijcit.

Digitized by Google

cit. ibid. Clementem Antipapam eligit. ibid. ab eodem coronatur. ibid. moritur. 1056
Henricus IV. eius Filius. ibid. Accuſatur apud Pont. & Romã vocatur. 1072. excõmunicatur 1074. 1076. Leges à ſubditis accipit. ibid. Pontificem ſupplex adit. 1077. abſoluitur. tertiò, & quartò excommunicatur. ibid. & 1080. quintò excommunicatur. 1081. Romam obſidet. 1082. eandem capit. 1084. coronatur à Pſeudopontifice. ibid. Pellitur à Guiſcardo. ibid. ſexto excõmunicatur. 1102. deijcitur, ac Filius Henricus euehitur. 1105. Infœlix eius conditio. 1106. moritur, & vti excommunicatus exhumatur. ibid.
Henricus V. 1105. Romam capit. 1110. Pontificem, ac Cardinales cuſtodiæ tradit. ibid. Eccleſiæ Hoſtis declaratur. 1116. Iterum excommunicatur. 1119. in gratiam cum Calliſto redit. 1120. moritur. 1125
Henricus VI. Imp. Federici Fil. 1180. à Cæleſtino coronatur. 1191. Siciliam dotalem recipit. 1193. eius ſæuitia, & Tyrannis. ibid. & 1096. Conſtantia Vxor in eum arma ſumit. 1197. moritur 1197 eius teſtamentum. ibid.
Henricus Rob. Gall. Reg. Fil. 1033
Henricus Angl. Rex. 1100. cum Anſelmo diſſidet. ibid. & 1103. Robertum Fratrem vincit, ac capit. 1107. moritur. 1135
Henricus alius Angl. Rex. 1162. cum Thoma Cantuarienſi diſſidet. 1163. eius in iram procliuitas. ibid. & 1169. 1170. eundem Thomam recipit. 1170. iterum in eum inuehitur. ibid. eius luctus, & pœnitentia poſt Thomæ necem. 1171. 1172. Filios rebelles experitur.

tur. 1173. Noua eius, ac inſignis pœnitentia. 1174. moritur. 1189
Henricus huius Fil. Rex à Patre dicitur. 1170. moritur ante Patrem. 1183
Henricus Gall. Reg. Frater Monachus fit. 1149
Henricus Finlandiæ Epiſc. mart. 1151
Henricus Card. Caietanus Titulum Paſtoris inſtaurat. 162. Ciſtercientibus attribuit. ibid.
Heraclianus Tyrannus. 413
Heraclius Imp. 609. Phocam vincit, & occidit. 610. inceſtas nuptias cum Nepte init 613. Iudæos vexat, & cur. 614. bellum in Perſas gerit. 620. & ſeqq. Coſroen vincit, ac fugat. 624. Captiuos, ac Crucem recipit. 627. Hieroſolimam eam refert. 628. Monotelita euadit. ibid. Hieroſolimam iterum amittit. 635. Hæreſim promulgat 639. moritur. 641
Heraclius eius Fil. qui, & Conſtantinus. 611. à Nouerca occiditur. 641
Herculanus Epiſc. Peruſ. mart. 546
Hericus. vide Ericus.
Hermenegildus Hiſp. Reg. Fil. 583. bello à Patre petitur. ibid. à Græcis auxiliaribus proditur. 584. à Patre Arriano captus Martyrio afficitur. ibid. Miraculis poſt mortem claret. ibid.
Herodes Innocentes necat. 1. eius mors. 2
Herodes Antipas eius Filius. 8. relegatur. 40
Herodes Agrippa. vide Agrippa.
Herodes Rex Chalcidis Agrippæ Frater. 45. 48
Hæruli Italiam occupant. 475
Hieracitarum hæreſis. 288
Hieronymus Hieroſolymis. 378. Grogorium Nazianzenum audit. 379. à Damaſo euocatur.

tur. 382. Hieroſolymam repetit. 385. Didimum audit.386.cum Auguſtino diſſidet 351. 394.moritur.420 eius opera deperdita. ibid.
Hieroſolyma à Tito exciſa. 71. à Coſroe Perſarum Rege capta. 614. recipitur ab Heraclio. 627. iterum amittitur. 635. recipitur.à Godefredo, & alijs 1099. capitur à Saladino. 1187
Higinus Papa. 154 martyrio afficitur. 158
Hilarion Anachoreta. 361 365. moritur. 372
Hilarius Epiſc. Pictauienſis 355. relegatur.356. reſtituitur. 360. eius ſtilus, & opera. 369
Hilarius Papa. 461. moritur. 467
Hildebrandus Longob. Rex. 744
Hildebrãdus poſtea Greg VII.Papa vide Greg.
Hildegardes Carol. Magni Vxor. 772
Hildericus Vandal. Rex.522. Epiſcopos Africæ ab exilio reuocat. ibid. Pellitur à Gilimere. 527. 530
Hildericus Gall. Rex. 751. Regno exuitur monaſterio clauditur Pipino ſuffecto. 752
Himeranni Populi ſub Perſis. 515
Hincmarus Rhemenſis Antiſtes. 882
Hiſpaniæ captiuitas à Sarracenis. 713
Hiſpani in Galliam migrant. 815
Hiſpanorum mos nefarius. 694
Homeritæ Populi. 522
Homines grandæui. 76
S. Homobonus. 1197
Honorius Imp. naſcitur. 384. Auguſtus à Patre dicitur. 393. Patri ſuccedit. 395. Gildonem vincit 398. Attalum Tyrannum deijcit. 410. Item Heraclianum. 413. moritur. 423
Honorius Papa. 626. moritur. 638

Digitized by Google

Honorius II. per vim creatur. 1124. Pontificatu cedit. ibid. iterum. eligitur. ibid. moritur. 1138
Horæ Canonicæ. 34
Hormiſda Romanus Pontifex. 514. moritur. 523
Hormiſda Perſarum Rex. 591
Hormiſda II. 628. Regno à Sarracenis pellitur. ibid.
Hoſpitalis Domus S. Spiritus in Saxia. 804
Hubaldus. vide Vbaldus.
Hugo Italiæ Rex. 926 fœdus cum Sarracenis init. 944. Deijcitur, ac Monachus fit. 945
Hugo ad huc Infans creatur Epiſc. Rhemenſis. 925. deijcitur, reſtituitur, ac iterom deijcitur. 941
Hugo Capetus Gall. Rex. 987 eius in Rom. Sedem obſeruantia. 995. moritur. 997
Hugo eius ex Fil Nepos. 1028
Hugo inſignis I. C. 1158
Hunericus Genſerici Fil. 471. 476. Catholicos perſequitur. 483. 484. à vermibus abſumitur. ibid.
Hunni poſtea Vngari, Gothos pellunt. 376. eorum origo 444. Tributum Theodoſio Iun. imponunt. 446. Italiam vaſtant. 902. Ticicinũ incendunt. 914 Ab Henrico vincuntur. 933. Receptis X. nũmorum modijs Italia recedunt. 949. eorum iactantia. 955. ab Ottone victi. ibid.
Hypatia celebris Virgo Alexandrina. 440. Philoſophiam docet. ibid. eius exitus miſerandus. ibid.

I

IAcobus Apoſt. *Ioannis* Frater. 31. martyrio afficitur. 44. eius reliquiæ inuentæ Compoſtellæ. 816. Pugnare viſus pro *Ramiro Rege*. 844

Iacobus Apoſt. Frater Domini. 44. martyrio afficitur. 63. eius cædi *Hieroſolymæ* excidium tribuitur. ibid.

Iacobus Niſibis Epiſc. 338. Vrbem obſidione liberat. ibid.

Iacobus inſignis. *I. C.* 1158

Ianiculus, & Vaticanus Colles. 69

Ianuarius Epiſc. Beneuent. mart. 305. mirum de eius ſanguine. ibid.

Iconomachiæ ortus. 723. interitus. 842

Ieiunium Chriſti. 30. quadrageſimale. 136. quatuor temporum. 226. non niſi ieiunis communio adminiſtranda. 403

Ieracitarum hæreſis. 288

IESVS. vide Chriſtus.

Ieſus quidam excidium *Hieroſolimæ* prænunciat. 65

Iginus Papa. vide *Higinus*.

Ignatius Antiochiæ Epiſc. 45. martyrio afficitur. 110. eius reliqoiæ tranſlatæ. 438. 637

Ignatius Michaelis Imp. Fil. 813. Byzantij Antiſtes creatur. 854. Deijcitur. 858. reſtituitur. 867 moritur. 878

Ignis ſacer eiuſque effectus miri. 1089. S. Antonij inuocatione depellitur. ibid.

Ilarius. vide Hilarius.

Ildebrandus. vide *Hildebrandus*.

Ilde-

Digitized by Google

Ildefonſus Toleti Epiſc. 657 moritur. 667
*I*maginum ſacrarum vſus antiquus. 57. abrogatio earumdem. vide *I*conomachia.
*I*mmunitas publ. Profeſſoribus conceſſa poſt XXII. annos. 425
Imperij *R*om. clades Chriſtianis tributæ. 410
*I*mperij Electores. 996
*I*na Angl. *R*ex *R*egnum *R*om. Eccl. ſubijcit. 740
*I*ndictionum origo. 312
*I*nfantes baptizandi. 398. Non euirandi. 529
*I*nguinaria lues. 565
*I*nnocentius Papa. 402. Archadium *I*mper. ac Coniugem excommunicat. 407. moritur. 417
*I*nnocentius *II*. 1130. Lotharium coronat. 1133. Mathildis ditiones eidem in Feudum concecedit. ibid. Bellum *R*ogerio mouet 1137. ab eo capitur. 1139. *R*egis nomen ei tribuit, & *R*egnum in feudum concedit. ibid. Conciliũ Epiſcoporum mille cogit. ibid. *R*omanos rebelles experitur. 1141. cum Gall. *R*ege diſſidet. 1142. moritur. 1143
*I*oachinus Abbas eiuſque vanitas. 1190. eius ſcripta damnantur. ibid.
*I*o. Baptiſta. 30. eius Caput Byzantij à Theodoſio Iun. reconditur 391. idem caput apud Aquitaniam inuentum 1025. eius *R*eliquiæ è Paleſtina Genuam tranſlatæ. 1101
*I*o. Euangeliſta. 31. 44. *R*omam mittitur 92. feruenti oleo mergitur. ibid. Apocalypſim ſcribit. 97. moritur. 101
*I*oannes, & Paulus mart. 362
*I*o. Chryſoſtomus. vide Chryſoſtomus.
Io. Tyrannus poſt *H*onorij mortem. 423
*I*o. Caſſianus. 430. 433

Io. Zemiſces Imp. 969. eius Triumphus. 971
obitus. 975
Io. Papa. 523. Legatus à Theodorico mittitur. 524. quo honore Byzantij exceptus. 525. carceri addicitur ibique moritur. 426
Io. II cognométo Mercurius. 531. moritur. 535
Io. III. 559 moritur. 572
Io. IV 639 moritur. 641
Io. V. 685. moritur. 686
Io. VI 701. moritur. 705
Io. VII. 705. moritur. 707
Ioannæ Papiſſæ fabula exploditur. 853
Io. VIII 872. tributum Sarracenis pendit. 875. Carceri addicitur. 878. Galliam petit. ibid. vnus tres Imperatores coronat. 881. moritur. 882
Io. IX. 901. Berengarium inuitus coronat. 903. imperium eidem abrogat. ibid. moritur. 905
Io. X 912. Carceri addictus moritur. 928
Io. XI. 931. moritur. 936
Io. XII. Octauianus anteà vocatus primus Pontificium Romanorũ nomen mutat. 955. Ottonem in Italiam vocat. 960 fœderis cum Berengario ſuſpectus Vrbe fugit. 963 deponitur. ibid. reuocatur. 964. moritur. ibid.
Io. XIII. 965. Vrbe pellitur. ibid. Rauennam pergit 967. moritur. 972
Io. XIV. 984 capitur, ac fame necatur. ibid.
Io. XV. ibid moritur. 996
Io. Pſeudopontifex. ibid.
Io. XVIII. 1003. moritur. ibid.
Io. XIX ibid. moritur. 1009
Io. XX. 1024. Conradum Coronat. 1027. moritur. 1033

Io.

Io. XXI. 1042. Pontificatu cedit. ibid.
Io. Peruſiæ Epiſc. 554
Io. Eleemoſinarius 610. eius charitas. 614. mel in aurum ad eius eleemoſinas conuertitur. 620. moritur. ibid.
Io. Grammaticus, qui & Philoponus. 535 eius errores de Deo. ibid.
Io. Silentiarius. 498. moritur plus quam centenarius. 558
Io. Damaſcenus. 727
Io. Scotus à Pueris, quos docebat necatur. 883
Io. Gualbertus. 1051. moritur. 1073
Io. Curopalata Hiſtoricus. 1080
Io. Alexij Fil. qui & Caloiannes Imp 1118. Victor Deiparæ imaginē triumphare voluit. 1123. moritur ex leui vulnere. 1143
Io. Xiphilinus. vide Xiphilinus.
Iordanes fluuius ſaluberrimus. 30
Iordanus, ſeu Iornandes Hiſtoricus. 550
Ioſephus Hæbreus finem hiſtoriæ imponit. 96
Iouianus Imp. 363. moritur. 364
Ireneus Lugd. Epiſc. 179. 180. martyrio afficitur. 205
Irenæus Comes Neſtorij fautor. 431. 448
Irene Copronymi Vxor. 732
Irene eiuſdem Nurus. 768. cum Conſtantino Filio imperat. 780. Filium deijcit, ac viciſſim deijcitur. 790 reuocatur, ac rurſum imperat. 991. Filium iterum deijcit, ac cæcatum necat 796. Deijcitur à Nicephoro. 802. moritur exul. 803
Iſaacius Comnenus Imp. 1057. Monachus fit. 1059. Ianitorem in cœnobio agit. ibid.
Iſaacius II. Andronicum necat. 1185. Deijci-

tur

tur ab Alexio Fratre. 1195
Iſidorus Hiſpalenſis Epiſc. 636
Iudæorum clades Alexandriæ. 40. Item Seleuciæ. 42. ſeditio erum maxima. 50. à Romanis deficiunt. 68. Delentur à Tito. 72. eorum immanitas. 116. ab Hadriano iterum delentur. 135. Hieroſolymam aſpicere vetantur. 137. à Conſtantino auriculis amputatis, aut alio ſigno veluti fugitiua mancipa notantur. 315. à Gallo Cæſare iterum vincuntur. 353. Vetantur Chriſtianas Vxores ducere. 339. Eorum Antiochiæ ſeditio. 609. Vetantur in ſacra Hebdomada Vrbes circumire. 540. eorum in Hiſpania motus. 694. eorum ad Principem Babilonis literæ. 1009. Tẽpli ad Chriſti ſepulcrum euerſionem curant. ibid.
Iudæus veterator apud Cretam. 431
Iudæus Chriſti imaginem confodit. 446
Iudæi Pueri ingens miraculum. 552
Iulia Manichæa. 403
Iulianus Didius Imp. vide Didius.
Iulianus poſtea Apoſtata. 337. Vitæ periculum adit à Conſtantio. ibid. & 354. Clericus initiatur. 345. Cæſar dicitur. 355. Auguſtus à Militibus appellatur 357. Imperium inuadit. 361. Baptiſmũ ſolemniter abſtergit. ibid. Pont. Maximus creatur. ibid. ab Antiochenis deridetur 362. Orationem ſcribit de barba. ibid. Chriſti ſtatuam deijcit. ibid. Commentaria in expeditione ſcribit. 363. infanda peragit ſacra. ibid. moritur. ibid.
Iulius Africanus. 222
Iulius Firmicus Maternus. 337
Iulius Nepos Imperator. 474. Dejicitur ab Auguſtu-

guſtulo. 475
Iulius Papa. 337 moritur. 352
Iuo Carnotenſis Epiſc. 1092
Iuſtinianus Comes poſtea Aug. 518. Imp. à Iuſtino Auunculo dicitur. 527. Patrimonium in pauperes diuidit. ibid. Pia illius opera alia. ibid. Bellum Perſis infert. ibid. Analphabetus dicitur quod literas neſciret. 528. Legũ Codicem euulgat. 529. Bellum Vandalis apud Africam infert. 533. Item Gothis in Italia. 535. Meretricibus conuerſis Monaſteriũ extruit. ibid. Ob Francici cognomen aſſumptũ à Francis bello petitur. 548 Perſis antea à ſe victis tributũ pendit. ibid. Conſules creandi morem abrogat. 541. Tria Chalcedonenſis Concilij Capitula abrogat. 546. Aduerſam fortunam experitur. 549. in Hæreſim labitur. 562. moritur. 565
Iuſtinianus Iuſtini II. ex Fratre Nepos. 582
Iuſtinianus Rhinotmetus Imp. 685. Deijcitur, & naſo mutilatur. 694. Poſt decenniũ Imperium recipit. 703. Inimicos quomodo vltus ſit. ibid. Romani Pontificis pedes oſculatur. 709. occiditur. 711
Iuſtinus Philoſopus martyr. 130. Apologiam Augg. exhibet. 150. Item Senatui. 165. martyrio afficitur. ibid.
Iuſtinus Imp. eiuſque laudes. 518. eius in Ioannem Papam obſequium. 525. moritur. 527
Iuſtinus Iunior. 565. eius laudes, ac viciſſim notæ. 566 iniquæ eius leges. ibid. eiuſdem tyrannis. 567. in phreneſim incidit. 575. Tiberium Collegam aſſumit. 578. moritur. 582

La-

L.

LAbarus Militare ſignum Conſtantini. 312
Ladiſlaus Vng. Rex. 1097
Lambertus Spoletanus Dux Romam diripit. 867. *I*oannem Papam capit. 878
Lambertus *I*mp. 893. occiditur dum ſomnum capit. 910
Lando Papa. 912
Laodicææ Vrbes tres. 60
Lateranenſes ædes. 67. Melciadi Papæ donatæ. 312
Lateranenſis Baſilica ſponte corruit. 897
Lateranenſis Synodus. vide Synodus.
Laurentius martyr. 261
Lazorum Rex Romæ. 856
Leander Epiſc. Hiſpalen. 583
Legio Thebea. 297
Leo ferum animal miraculo miteſcit. 525
Leo Magnus Papa. 440. S. Proſperum Romam vocat. ibid. Calcedonenſe Concilium regit. 451. Attillam ab Vrbis excidio reuocat. 452. *I*tem Genſericum à ciuium cæde. 455. moritur. 461
Leo *II*. 603. moritur & pro ſancto colitur. 684
Leo *III*, 795. fabula de eo refellitur. ibid. oculis, ac lingua priuatur, diuinitus reſtituitur. 799. Carolum Magnum *I*mperatorem appellat. 800 Angliæ Regem pulſum reſtituit. 808. Romanos iterum infeſtos experitur. 815. moritur. 816
Leo *IV*. 847. Baſiliſchum ſerpentem necat ibid. incendium Crucis ſigno reprimit. ibid. D. Petri,

tri Templum, ac ſuburbium muro cingit. 848. Victoriam de Sarracenis refert. 849. Corſis, ac Sardis agros, ac domos attribuit. 852. moritur. 855
Leo V. pellitur intra XL. dies. 907
Leo VI. 928. Deponitur. ibid.
Leo VII. 936. moritur. 939
Leo VIII. Pſeudopontifex. 963. Damnatur à Synodo. 964 moritur. 965
Leò IX. 1049. Germaniam petit. ibid. & 1052. Pugnat cum Northmannis, ab eiſque vincitur, ac capitur. 1053. Beneuentum pro Bamberga recipit. 1053. moritur. 1054
Leo Imp. 457. eius fidei zelus. 458 Danielem Stilitem adit. 464. moritur. 474
Leo II. eius ex Filia Nepos. 473. Auguſtus abauo dicitur. ibid. moritur. 474
Leo III Iſaurus. 715. Iconomachiam inſtituit. 723. edictum in ſacras Imagines promulgat. 726 Itali ab eo rebellant. ibid dolo in Ioannem Damaſcenum agit. 727. à Gregorio Papa excommunicatur. 730. moritur. 741
Leo IV. Prophirogenitus. 775. Gemmas inſano ſtudio conquirit. 780. moritur. ibid.
Leo V. Armenus. 813. Iconomachus euadit. 814. Catholicos perſequitur. 814. 815. 820. Mirus eius interitus. ibid.
Leo VI. Baſilij Fil. 886. Vitæ diſcrimen adit ab inſano. 901. moritur. 911
Leonis Papæ XI elogium. 1087
Leo Frangipanis. 1108. 1120
Leodegarius Epiſc. & mart. 685
Leonidas Origenis Pater Mart. 204
Leontius Imp. 694. Capitur, ac Monaſterio clau-

clauditur. 669 occiditur. 703
Leontius Epiſc. eiuſque zelus. 566
Leopoldus Auſtriæ Dux. 1191. Diuina in eum vltio. 1194
Leuuigildus Hiſp. Rex Arriannus. 570. Catholicos perſequitur. 583. Hermenegildum Filium occidit. 584. Hæreſim abiurans moritur. 585
Libanius Sophiſta. 362
Liberius Papa. 352. Roma abducitur. 356. iterum relegatur. 359 moritur. 367
Libri ſacri. vide Biblia.
Libri improbatæ lectionis comburi ſoliti. 56
Libri Sibillini vetiti. 143
Libri edendi Romani Pontificis cenſuræ ſubijciuntur. 490
Libri ſacri in vernaculam linguam non vertendi. 1080
Licinius Cæſar dicitur. 307. Conſtantini Sororem ducit. 313 Diocletianum inter Deos refert. 316. perſequutionem inſtaurat. ibid. tèr à Conſtantino vincitur. 317. 318. occitur. 323
Licinius eius Fil. 319. occiditur à Conſtantino. 322. 324
Lingua abſciſſa martyres loquuntur. 484
Lingua vernacula ſac. literæ nō tradendæ. 1080
Linus Papa. 69. moritur. 80
Litaniæ à S. Gregorio inſtitutæ. 590
Literæ Dimiſſoriæ, Decretales, Formatæ, Confeſſoriæ, Apoſtolicæ. 142
Liuba Hiſp. Rex. 567. moritur. 570
Liuba. II. 610
Longinus Philoſophus. 234
Lon-

Digitized by Google

Longinus Zenonis Imp. Frater. 486. 491. vincitus, ac capitur ab Anaſtaſio. 498
Longinus Italiæ primus Exarchus. 567
Longobardi. 567. Italiam inuadunt. 568. Religione ſunt Ethnici, & Arriani. 573. Catholici fiunt. 591
Lotharingia, quæ olim Auſtraſia. 855
Lotharius Imp. Lud. Pij Fil. 817. Romæ à Paſchali coronatur. 822. Romam iterum petit. 824. à Fratribus vincitur. 841. Monachus fit. 855. moritur. ibid.
Lotharius eius Fil. Auſtraſiæ Rex. 855. Coniugem repudiat. 862. 867. Romam ea de cauſa venit. 868. moritur. ibid.
Lotharius Hugonis Fil. Ital. Rex. 945. veneno extinguitur. 950
Lotharius Ludouici Tranſmarini Fil. Gall. Rex. 954
Lotharius Germ. Rex. 1125. eius in Pontificem obſequium 1131. cum eodem diſſidet. ibid. Imperator appellatur. 1133. Mathildis Ditioues à Pontifice in Feudum accipit. ibid. bellum in Rogerium vna cum Pontifice gerit. 1137. moritur. 1138
Lucas Euangeliſta. 58. eius corpus tranſlatum. 358
Lucas ſiculus Hiſtoricus. 810
Luciæ virg. & mart. corporis trauſlatio. 1038
Lucianus à canibus diſcerptus. 171
Lucianus mart. 311
Lucifer Calaritanus Epiſc. 355. 362. moritur. 371
Lucius Papa. 256. martyrio afficitur. 257
Lucius II. 1144. moritur. 1145

Lu-

Lucius III. 1181. Vrbe cedere cogitur. 1183. Veronæ cum Friderico congreditur. 1184. ibidem moritur. 1185
Lucius Verus Imp. 163. moritur. 171
Lucius Rex Britanniæ Chriſtianus fit. 183
Ludi Gladiatorij à Conſtantino vetiti. 325. ab Honorio iterum exhibiti. 404
Ludi quinquennales, & Agonales. 88
Ludouicus Pius Imp. naſcitur. 777. Imperator à Carolo Magno Patre dicitur. 813. Patris Theſauros in pauperes diuidit. 814. vitæ periculum adit ex pontis caſu. 817. Regna Filijs diuidit. ibid. donationem Romanæ Eccleſiæ firmat. ibid. publicè pœnitentiam agit. 822. à Filijs deijcitur. 833. reſtituitur. 834. moritur 840. Filio in ſomnis apparet. 874
Lud. eius Fil. Germ. Rex. 817. à Patre ſæpius rebellat. 830. 839. 840. moritur. 876
Lud. Lotharij Imp. Fil. Imp. 844. cum Baſilio Imp. diſſidet. 871. capitur à Duce Beneuenti. 872. moritur. 875
Lud. Balbus Imp. 877. moritur. 879
Lud. II. Germ. Rex. 876. moritur. 912
Lud. Balbi Fil. 879
Lud. Ignauus. 885
Lud. Boſonis Fil. Imp. 900. Berengarium vincit. ibid. ab eodem vincitur, ac cæcatur. 903
Lud. Tranſmarinus Gall. Rex. 929. 939. cuſtodiæ traditur. 945. moritur. 954
Lud. huius ex Lothario Fil. Nepos. 986. moritur. 987
Lud. Gall. Rex cognomento Craſſus. 1106. Innocentio contra Anacletum Pſeudopontificem fauet. 1131. moritur. 1136. Pius ipſius

vitæ

Digitized by Google

vitæ exitus. ibid.

Lud. VII. ſuperioris Ludouici Fil. 1131. Patri ſuccedit 1136. Aquitaniam dotalem Regno addit. ibid. cum Innocentio Pontifice diſſidet. 1142. in ſacrum Bellum proficiſcitur. 1146. Recedit, & ex itinere capitur. 1147. coniugium ſoluere cogitur. 1151. moritur. 1180

Luitpertus Long. Rex. 703. Deijcitur. ibid. Regnum fruſtra repetit. 704

Luitprandus Long. Rex. 712. Donationem Romanæ Eccleſiæ confirmat. ibid. Romam obſidet. 729. moritur. 744

Luitulfus Ottonis Fil. Rebellis. 953. in Berengarium à Patre mittitur. 958

Lupicinus Rom. Dux. 376

Lupus Abbas. 856

Lupus animal Templum init, campanam pulſat. 888

M

MAcedonius. 342. Hæreſim promulgat. 360

Macedonius alter Byzantij Antiſtites. 495. Calumniam diluit 511. moritur. 515

Macrinus Imp. 219. occiditur. 220

Madi Sarracenorum Princeps. 781. moritur. 784

Magnentius Conſtantem occidit. 350. a Conſtantio vincitur. 353

Magi Chriſtum adorant. 1

Magorum apud Perſas inſania. 758

Mahometes Pſeudopropheta. 630

Mahometes Sarrac. Rex. 808

Mahuuias Sarrac. Princeps. 658. moritur. 678

Maio-

Maioranus Imp. 457. moritur. 461
Maiuma fœdum ſpectaculum. 399
Malachias Hiberniæ Epiſc. 1124
Mamercus Epiſc. Rogationum inſtitutor. 475
Mammea Alex. Imp. Mater. 220. Chriſtianam Fidem ab Origene docetur. ibid. occiditur cum Filio. 237
Manes Manichæorum Parens. 277
Manichæi. 287. 410. 443. 470. 523. 810. 845. 870. 1017
Manuel Imp. 1143. eius vanitas, & iactantia. 1179. moritur. 1180
Maometes. vide Mahometes.
Marcella Romana. 397
Marcellina ex Gnoſticorum ſchola. 167
Marcellinus Papa. 296. eius lapſus. 302. eius martyrium. 304
Marcellinus, ac Petrus martt. 302. eorum Reliquiæ in Galliam tranſlatæ. 826
Marcellus Papa. 304. à Maxentio vexatur. 308
Marcianus Imp. 450. Concilium Chalcedonenſe cogit. 451. moritur. 457
Marcion Hæreſiarcha. 145. Romā venit. 167
Marcus Euangeliſta. 44. Alexandriæ Epiſcop. creatur. ibid. martyrio afficitur. 64. eius corpus Venetias translatum. 820. iterum inuentum. 1034. eius Templum Romæ inſtauratur. 829
Marcus Papa. 336. moritur. ibid.
Marcus Baſiliſci Fil. Imp. 476
M. Aurelius Imper. 163. victoriam Chriſtianorum precibus obtinet. 176. moritur. 180
MARIÆ Virginis Purificatio. 1. eius in Cælum Aſſumptio. 48. Iudæum Puerum mirè tue-

tuetur. 552. Byzantiū obſidione liberat. 625. à Ioanne Zemiſce, & Caloianne Impp. Triumpho honoratur. 971. 1123
Maria Ægyptiaca, &) ex Meretricibus pœ-
Maria Tarſienſis) nitentes. 525
Marinus Papa, 882. acta Anteceſſoris reſcindit. 883. moritur. 884
Marinus II. qui & Martinus. 943. moritur. 946
Maritus XXII. Vxores extulit Vxor XXII. Viros. 921
Marocia Romæ potens Fœmina. 906
Maronitæ Populi apud Libanum. 1182. poſt diuturnum ſchiſma Eccleſiæ conciliantur. ibid.
Marrani vox vnde. 775
Martialis Galliæ Apoſt. 45. 74. inter Apoſtolos, an inter Confeſſores recenſendus diſceptatum. 1029
Martina Virgo, & mart. 228. iterata eius corporis inuentio. ibid.
Martina Heraclij Vxor, & Neptis. 613. Priuignum necat. 641. exilio, ac lingua mulctatur. ibid.
Martinus poſtea Turon. Epiſc. baptizatur. 351. miſſionē poſt XXIV. ſtipendia impetrat. 356. S. Hilarium ſectatur. 360. Epiſc. creatur. 374. eius cum Valentiniano congreſſus. 375. Item cum Maximo. 386 moritur. 402 eius vita proſa, & carmine ſcribitur. ibid. vndè mos eum inuocandi ſuper vino. 580
Martinus Papa Tudertinus. 649. capitur, ac Byzantium abducitur. 650. relegatur. ibid. Succeſſor ei viuenti datur. 652. moritur. 654
Martinus alter qui, & Marinus. vide Marinus.
Martinus inſignis. I. C. 1158

Mar-

Martius Ginnettus Card. 228
Martyres Africani abſciſſa lingua loquuntur. 484
Mathematici Italia pulſi. 54
Mathildes Ottonis Imp. Mater. 973
Mathildes eiuſdem Ottonis Fil. 983
Mathildes Comitiſſa, eiuſque ſtemma. 1070. Pontificem Canuſium deducit. 1077. Liguriam, ac Tuſciam eidem donat. ibid. ſecundo nubit, & Virgo permanet. 1089. moritur. 1116. eius corpus ab Vrbano VIII. Romam transfertur 1117. Sepulcro Epitaphio, ac carminibus ab eodem ornatur. ibid.
Matrimonium ſacramentum contra Nouatores. 339
Matrimonium quatenus cum ſanguine, aut affinitate iunctis vetitum. 604. ſemel tantum apud Græcos iterari fas erat. 901. bis, ac vicies à viro, ac muliere iteratum. 921
Matthæus Apoſt. Euangelium ſcribit. 41 Æthiopibus Fidem prædicat. 44. eius Euangelium cum Barnabæ reliquijs inuentum. 485. eius reliquiæ Salerni. 1080
Matthiæ Apoſtoli electio. 34
Mauritius Imperator. 586. Coſroem profugum recipit, ac Regno reddit. 593. contra Eccleſiæ immunitatem reſcribit. ibid. eius inſignis auaritia. 600. à Phoca cum Filijs trucidatur. 602
Maurus D. Benedicti Alumnus. 523. eius reliquiæ translatæ. 845
Mauſoleum Hadriani. 140
Maxellendis virg. & mart. 670
Maxentius Imperator. 306. à Conſtantino vincitur. 312

Maxi-

Maximianus Herculeus Diocletiani Collega. 286 Legionem Thebæorũ militũ delet 297. Imperiũ deponit. 304. Laqueo vitã finit. 307
Maximianus Armentarius, qui & Maximinus. vide Maximinus Galerius.
Maximinus Imp. Alexandri Succeſſor. 237. occiditur. 238
Maximinus Fil. 237. occidiiur cum Patre. 238
Maximinus III. Galerius, qui & Maximianus Armentarius. Cæſar dicitur. 292. Auguſtus à Diocletiano dicitur. 304. Chriſtianos perſequitur. 307. 309. Diro morbo moritur. 311
Maximinus IV. Iouius Cæſar dicitur à Galerio. 306. libros in Chriſtum edit. 312. vincitur à Licinio. 314. moritur. ibid.
Maximus Pupienus, & Clodius Balbinus Impp. 238
Maximus tyrannus poſt Gratianum. 383. 388
Maximus tyrannus poſt Valentinianum III. 455
Maximus Taurinenſis Epiſc. 439
Maximus mart. & Doctor. 645. 650. 657
Medardus, ac Gildardus Epiſcopi Fratres. 564. mirum de eorum per omnia ſimilitudine. ibid.
Mediolanum à Gothis exciſum. 539
Melaniæ Romanæ. 372. 408
Melciades Papa. 311. Lateranenſes ædes accipit. 312. moritur. 313
Melito Sardenſis Epiſc. 172
Mellitus, ac Socij in Angl à Greg. miſſi. 601. 624
Mendicare vetantur validi. 382
Menſa duplex in primitiua Eccleſia. 57
Metaphraſtes. 859
Methodius Byzantij Antiſtes. 834. 842 843
Methodius Morauiæ Apoſt. 880

Michaelis Archang. in Gargano Templum. 493
Michael Curopalata Imp. 811. Deijcitur à Leone Armeno. 813
Michael Balb. Imp. 820. Fid. libert. concedit 821
Michael III. Balbi ex Fil. Nepos. 842. ſacrarum Imaginum cultum reſtituit. ibid. Nequitiæ ſe totum dat. 854. 862
Michael IV. 1043. 1039. moritur. 1041
Michael V. Calephates. 1041. Deijcitur, ac cœcatur. ibid.
Michael VI. Stratonicus. 1056. Deijcitur ab Iſaacio Comneno. 1057
Michael VII. Ducas. 1071. Deijcitur à Nicephoro Botoniate. 1078. eius laudes. ibid.
Michael Pſellus Philoſopus. 859
Militũ Chriſtianorũ iuſiurandũ ex Vegetio. 351
Minutius Fœlix, eiuſq. Dialogus Octauius. 211
Miſſas olim plures vna die vnus Sacerdos celebrare poterat. 681. 940. ad trium numerum dein ad vnam redactæ. ibid.
Mœnia Vrbis inſtaurantur ab Honorio. 410. Item à Beliſario. 537
Monachorum, & Clericorum indumentũ. 393
Monachi CC. martyres. 834. Item C M. 882
Monachos inter, ac Clericos lis Monachis adiudicatur. 975
Monaſterium pœnitentium Mulierum à Iuſtiniano extructum. 525
Monialium apud Angliam facinus. 875
Monomachiæ ad iurgia componẽda origo. 659
Monotelitarum Hæreſis. 628. publicatur. 633
Montani Hæreſis. 173
Mos Cretenſium turpiſſimus. 37. Mos in ponenda barba, & tondendo crine. 58. 684

Mos

Mos inuocandi S. Martinum ſuper vino. 580
Mos ſalutandi ſternutantes. 590
Mos Hiſpanorum nefarius. 694
Mos inuocandi S. Antonium ſuper igne. 1089
Mulier adulterij falſo damnata ab vno, atque altero Carnifice ſepties icta cōfici nequijt. 367
Mulier XXII. viros extulit. vir XXII. Vxores 921
Mundo Gothorum Rex. 505
Muſicæ ars reuiuiſcit. 1022
Muſicum Organum recens inuentum. 766
Muſonius Philoſophus. 85

N

NArſes Eunuchus Iuſtiniani Dux. 552. Totilam vincit, ac cædit. 553. Francos vincit. 555. Reuocatur à Iuſtino. 567. Longobardos in Italiam vocat. ibid. Vulgata de eo in dubium reuocantur. ibid.
Neapolis. 536. 543. eius ambitus. 1140
Nepotianus Cōſtant. M exS or. Nep Imp. 350
Nereus, & Achilleus martt. 100
Nero adoptatur à Claudio. 52. eidem ſuccedit. 56. Matrem occidit 61 Item Coniugem 64. Vrbem incendit. 66. Coniuratos punit. 67. Poppeam Pellicem necat. ibid. ſe ipſum occidit. 70. Antichriſtus creditur. ibid.
Nerua Imp. 98 Traianū adoptat. 99 moritur. 100
Neſtorius eiuſque hæreſis. 428. 431. 435 436
Nicephorus Patritius Imp. 802. 803. 810 811
Nicephorus Phocas Imp. 963. 964. 969
Nicephorus Botoniates Imp. 1078. Deijcitur ab Alexio Comneno. 1080
Nicolaus Epiſc. Mirenſis. 326. eius reliquiæ. 807

Nicolaus Papa 858. moritur. 867
Nicolaus *II.* 1059. Apuliam Northmannis confirmat ſub cenſu. 1059. moritur. 1061
Nilammon Anacoreta, deque eo mirum. 403
Nilus ex conſueto non exundat. 615
Nilus Abbas. 980. 983
Noëtus Sabellij Præceptor. 260
Nomen mutare quando Pontif. Rom. cæperint. 844. 955. 1009
Nonantulæ *M*onaſterium fundatur. 752
Nortbertus Præmonſtratenſium Fundator. 1119
Northmanni Aquitaniam populantur 845. Galliæ partem incolendam accipiunt. 850. Ciuili bello ſe conficiunt. 854. Galliam, & Germaniam vaſtant. 882. Primus eorum in *I*taliam aduentus. 1002. Apuliam paulatim ſubigunt. 1011. *I*nter ſe diuidunt. 1041
Notarij ad ſcribenda martyrum Acta. 238
Nouatus, & Nouatianus, eorũque ſchiſma. 254
Numerus aureus. 325
Nuptiæ vltra ſecundas apud Græcos vetitæ. 901. Bis, ac vicies à Muliere, ac Viro repetitæ. 921

O

OBeliſcus à Conſtantio ex Ægypto Romam tranſlatus. 357
Octobri Menſi ſuũ nomen Domitianus indit. 98
Odenatus Palmirenorum Rex. 265
Odilo, & Odo Cluniacẽſes Abb. 1048. 936. 942
Odoacer Herulorum Rex *I*taliam inuadit. 475. Oreſtem *I*mp. vincit. 476. Auguſtulum *I*mperio exuit. ibid. Quater vincitur à Theodorico. 489. 491. Æquo iure cum eodem regnat.

gnat.

gnat. 495. Ab eodem perimitur. ibid.
Offa Angl. Rex Rom. Eccleſiæ vectigalis. 775
Olauus Noruegiæ Rex Martyr 1028. Olauus Suediæ Rex. ibid Olauus Daniæ Rex. 1081.
Oleum ex B. V. Imagine fluens. 870. & ſolo Templi Romæ. 1010
Olibrius Imp. 472. occiditur. 473
Oneſimus Pauli Diſcipulus. 60. Lapidatur. 111
Ordines Eccleſiaſtici. 44. 418
Ordo S. Iacobi in Hiſp. 845. Cartuſienſium. 1086. Miniſtrantium infirmis 1095. Ciſtercienſis. 1098. Templariorum. 1118 Præmonſtratenſis. 1119. Grandimōtenſis. 1125. Theutonicorum. 1298
Ordonius Gallæciæ Rex. 850. moritur 861. Ordonius II. 912. moritur. 924. Ordonius III. 950. moritur. 955
Oreſtes Auguſtuli Imp. Pater. 475
Orfanorum Collegium Byzantij. 471
Organum muſicum recens inuentum. 766
Origenes Patrem ad martyrium hortatur. 204. Ludum literarium aperit. 20 . ſe ipſum euirat. 208. eius Diſcipuli 233. eius carcer, & calumnia. 253. eius mors, errores & laudes. 256. eius exiſtimatio. 344. Damnantur errores. 397. 399. 538
Oroſius. 414. 416
Oſculi vſus ad ſalutationes. 45
Oſius Epiſc. Cordubēſis. 318. 325. 346 355. 356
Oſualdus Angl. Rex. 634. 642
Oſuui Angl. Rex 665. moritur. 670
Otto Imp. 71. vincitur à Vitellio. ibid.
Otto Germ. Rex poſtea Imper. Patri ſuccedit. 936. Confirmatur Rex à Synodo. 937. Ita-

liam petit, Berengarium pellit. 952. Romam Alberico inuito inire metuit. ibid. Imperator appellatur. 962. Donationem Rom. Eccleſiæ confirmat. ibid. Romam iterum, ac tertiò petit. 963. 964. Quartò eam petit, & quadriennio in Italia moratur. 971. moritur. 973

Otto II. ſeu III. eiuſdem Fil. Rex à Patre dicitur. 961. Auguſtus appellatur. 967. Patri ſuccedit. 973. Italiam petit. 980. vincitur, ac capitur à Græcis. 981. ſuga elabitur, ac Romæ moritur. 984

Otto III. ſeu IV. huius Fil. Patri ſuccedit. ibid. Romam venit, Creſcentium necat. 996. Auguſtus appellatur. ibid. Romam iterum venit. 998. Vxorem ignis ſupplicio afficit. ibid. Tertiò Romam venit. 1000. Peregrinationem ad Garganum obit. ibid. Româ repetit, à Creſcẽtij Vxore veneno extinguitur. ibid.

Otto Bamberg. Epiſc. Pomeraniæ Apoſt. 1124

P

Pagani pro Ethnicis vnde dicti. 351

Palladius Angliæ Apoſtolus. 429

Palladij eodem tempore tres. ibid.

Pallium eiuſque vſus, & forma. 197

Pallium à Rom. Pont. dari ſolitũ Epiſcopis. 934

Panthenus Alexandriæ docet. 185

Pantheon Agrippæ Templum. 34. Incenditur. 112. Inſtauratur. 205

Papias eiuſque error de Millenario. 118. 264. idem error euentu refellitur. 1000

Papinianus. I. C. 214

Parmæ Vrbis incendium. 1038

Par-

Digitized by Google

Parmenas vnus ex ſeptem Diaconis. 109
Paſchæ celebratio. 159. 198. 325
Paſchalis cycli Compactor. 527
Paſchalis Papa. 817. Lotharium coronat. 823. moritur. 824
Paſchalis II. 1100. eius Zelus. 1103. Capitur ab Henrico V. 1110. Tranſacta per vim cum eo abrogat. ibid. Eccleſiæ hoſtem eum declarat. 1116. moritur. 1118
Paſchalis Antipapa. 1165. morirur. 1170
Paſtoris imago ouem humeris geſtãtis in ſacris calicibus, ac veſtibus pigni ſolita. 116
Paſtoris Titulus, ſeu Templum. 162
Patricius Hiberniæ Apoſt. 429. moritur. 491
Patripaſſiani hæretici. 260
Paula Romana. 404
Paulinus Antioch. Epiſc. 324
Paulinus alter Antioch. Epiſc. 362. 408
Paulinus S. Ephrem Diſcipulus. 378
Paulinus Epiſc. Nolanus. 395. moritur. 431. eius reliquiæ tranſlatæ. 1000
Paulus Apoſt. conuertitur. 36. cuius tum ætatis. ibid. Nomen mutat, & qua ex cauſa. 37. Diſſidet à Petro. 51. Athenas, & Corinthum petit. 52. Item Romam. 57. eius ærumnæ. 58. Melitam appellit. ibid. martyrio afficitur. 69
Paulus Samoſatenus. 265
Paulus primus Eremita. 253. 343
Paulus Papa. 757. Monaſterium ſuis in ædibus conſtruit. 761. moritur. 767
Paulus Diaconus hiſtor. eiuſq. opera. 774. 813
Pelagia, & Sophronia pro tuenda pudicitia ſe ipſas necant. 309
Pelagius Hæreſiarcha. 411. hæreſim abiurat. 415

Pelagius Papa. 555. moritur. 559. Pelagius II. 577. moritur ex vulgari lue 590. Pelagius Aſturiæ princeps 718 Pelag. Puer mart. 923
Peregrinationes à quibuſdam damnatæ. 386
Peregrinatio Hieroſolymam Virorum ſeptem milium. 1064
Pertinax Imp. 195
Peruſia à Totila capta. 546. Item à Longobardis 595. Iterum obſidetur. 750
Peſtis origo mira. 170
Peſtis Romæ à S. Sebaſtiano depulſa. 680
Petronius Syriæ Præſes. 41
Petronius Bononiæ Epiſc. 430
Petrus Apoſt. à Chriſto vocatur. 30. Primatum accipit. ibid. Sedem Antiochiæ figit. 39. Cuſtodiæ traditur. 44. eius catenæ ibid. & 439. Romam pergit. 44. Catedram ibi firmat. 45. Epiſcopos multos inſtituit. 46. martyrio afficitur. 69
Petrus & Marcellinus martt. 302
Petrus Epiſc. Alexandrinus. 310
Petrus Cryſologus. 439
Petrus Viſeolus Venet. Dux. 976
Petrus Damianus Vitam S. Romualdi ſcribit. 1027 Item Odilonis Cluniacenſis. 1048. Cardinalis creatur. 1058
Petrus Vngariæ Rex S. Stephani Nepos. 1042
Petrus Igneus eiuſque facinus. 1063
Petrus Caſſinenſis Hiſtoricus. 1088
Petrus de Columna. 1108
Petrus Abailardus Hæreſiarcha. 1140
Petrus Lombardus Magiſter Sentẽtiarum. 1164
Phantaſiaſtæ hæretici. 519
Philippicus Bardanes Imp. 711. oculis priuatur. 713

Digitized by Google

Philippus Apoſtolus. 30. 44
Philippus Diaconus. 35
Philippus Tetrarcha. 37
Philippus Ægypti Præfectus mart. 188. 204
Philippus Imp. 246. Milleſimũ Vrbis annum celebrat. 249. vna cum Filio occiditur. 253
Philippus Gall. Rex. 1059 Legitimam Vxorem repudiat. 1094 ea de cauſa duplici in Synodo excommunicatur. ibid & 1095 Abſoluitur dimiſſa Pellice. 1096. Relapſus iterum excommunicatur. 1100. moritur. 1106
Philippus alter Gall. Rex. 1179. 1180. Copias in Orientem ducit. 1190
Philo Iudæus. 42
Philoponus Philoſophus. 535
Philoſophiæ Studium commendatur. 234
Phocas Imperium inuadit 602 ſæuit in Mauritium, àc Filios. ibid. primatum Romano Pontifici aſſerit. 606. Victus ab Heraclio membratim cæditur. 610. Milites in acie cadentes inter martyres cenſeri curat. ibid.
Phocas Nicephorus vide Nicephorus Phocas.
Photinus Hæreſiarcha. 342
Photius Byzantij Patriarcha. 858. Deijcitur. 867. reſtituitur. 878. Iterum deijcitur 886
Pilatus Iudææ Procurator. 28. Chriſtum morti addicit. 34. in ordinem à Vitellio redigitur exilio mulctatur. 38. ſe ipſum occidit. 41. falſa eius acta à Maximino eduntur. 311
Pipinus I. Galliæ Regni adminiſtrator. 714
Pipinus huius ex Fil. Nepos. 751. Galliæ Rex creatur. 752. Nominationem Epiſcoporum obtinet. ibid. vna cum Filijs coronatur 754. Bellum Aiſtulfo infert. ibid. Iterum in Italiam

deſcendit. 755. moritur. 768
Pipinus huius Nepos Caroli M Fil. 781. Venetos vincit, ac Venetijs potitur. 810
Piſarum Epiſc. creatur Archiepiſcopus. 1095
Pius Papa. 158. martyrio afficitur. 167
Placidia, ſeu Placilla Theodoſij Coniux. 388
Placidia Iunior. 390. Placidia III. 455
Placidus cum Mauro à S. Benedicto recipitur. 523. martyrium cum ſocijs ſubit. 541. falſa de his hiſtoria refellitur. ibid.
Plautianus Caracallæ Socer, eiuſq. diuitiæ 206
Plothinus Philoſophus. 234. Vrbem pro Philoſophis condere cupit. 264
Poloni Chriſtiani fiunt. 965. Tributum Rom. Eccl. pendunt. 1045
Polycarpus Epiſc. & mart. 167. 169
Polygamia quatenus vetita. 58. 901. 911
Pons Auenionenſis deque eo mirum. 1177
Pontianus Papa. 233. Deportatur. 237. martyrio afficitur. ibid.
Porcius Feſtus Iudææ Procurator. 58
Porphyrius Philoſophus. 234
Porphyrius Gazenſis Epiſc. 401. 403
Praxeas Hæreſiarcha. 196
Praxedes virg. & mart. 165
Priſcillianus. 381. ſupplicio afficitur. 385
Probus Imp. 279. occiditur. 283
Proceſſionum vſus. 50
Proceſſus, & Martinianus mart. 68
Procli cum Caio diſputatio. 215
Proclus Vitaliani claſſem ſpeculis incendit. 518
Procopius Hiſtoricus. 527
Prodigium de Cruce in baptizatorum veſtibus. 419. Itē de Puero in ſublime rapto. 446.
Item

Item de Imagine Chriſti à Iudæo vulnerata. ibid. Item de Crucis imagine in tactis à peſte. 680
Proſper Aquitanus. 433. 444. moritur. 466
Pſalmorum vſus. 60
Pſellus Philoſophus. 859
Puer miraculo in aerem raptus. 440. 446
Pueros euirari vetitum. 529
Puer Hebreus miraculo ſeruatus. 552
Pueruli balbutientes martyres. 311
Pulcheria Theodoſ. Iun. Soror Auguſta à Fratre dicitur. 415. cum Eudocia Fratris Vxore diffidet. 446. Amouetur. ibid. & 450. Marciano Imperatori nubit, & virginitatem cum Viro ſeruat. ibid. moritur. 453
Purgationis genus per corpus, & ſanguinem Chriſti. 941
Pyrrus Byzantij Patriarcha. 639. damnatur. 642. hæreſim abiurat. 645. in eam recidit. 648. moritur. 653

Q

QVadrageſimæ ieiunium. 136
Quadratus Syriæ Præſes. 50
Quadratus Athenarum Epiſc. 128
Quinquennales Ludi, & Agonales. 88
Quintillus Claudij II. Frater Imp. 271

R

RAbanus Moguntiæ Epiſc. 847. moritur. 856
Rachis Longob. Rex 744. Peruſiam obſidet. 750. Monacus fit. ibid. Bello iterum ſe miſcet, & ſtatim abſiſtit. 756

Digitized by Google

Radagaiſus Italiam inuadit. 406. vincitur. à Stilicone. ibid.
Radbotus, qui & Batoldus eiuſque ſatuitas. 719
Radegundes Franc. Regina. 527. eius ſtudium ſac. Reliquiarum. 566. moritur. 590
Radeuicus Hiſtoricus. 1160
Ragnerij Lotharingiæ Ducis pœnitentia. 913
Raimundus Toloſæ Comes. 1105
Ramirus Hiſp. Rex. 844. S. Iacobum adiutorem habet in prælio. ibid. Regnum eidem Apoſtolo ſubijcit. ibid. moritur. 850
Ramirus II. 924. Victoria inſigni potitur. 938. moritur. 950
Ramirus III. 986
Rauennæ Epiſcopi prærogatiua. 1047
Recaredus Hiſp. Rex 585. Francos vincit. 588. Catholici nomen obtinet. 738
Recaredus II. moritur infans. 619
Reccesuintus Hiſp. Rex. 653. 672
Regembertus Longob. Rex. 703
Reginæ ſecundò nubere in Hiſp. vetantur. 691
Regna, & Prouinciæ Rom. Eccleſiæ vectigales. 740. 775. 844. 847. 869. 890. 1000. 045. 1062. 1079. 1087. 1144. 1173. 1179
Reliquiæ SS. Martyrum apud Simplicium Proconſulem venales. 305. Igne probandæ. 591. ab Vrbe non amouendæ. 594. Pro illis Henricus Germ. Rex aurum, & Ditiones dat. 929. earum permultæ ex Ital. in Gall. auectæ. 969.
Rembertus Danorum Apoſtolus. 888
Remigius Gall. Apoſt. 471. Clodouæum baptizat. 499
Rhodus capitur à Sarracenis. 653. eius Coloſſus comminuitur. ibid. Iterū peſſundatur. 807

Ri-

Richardus Angl. Rex in Italiam peregrinatur. 750. Lucæ decedit, inter Sanctos numeratur. ibid.
Richardus alter Angl. Rex. 1189. Copias in Orientem ducit. 1090. eius mira pœnitentia. ibid. Redit in Angliam. 1191. Naufragus captiuus ducitur, ibid. Redimitur. 1192
Ricimer Gothus Rom. Militię Magiſter 459. Maioranum Imp. necat 461. Seuerum ad Imperium euehit. ibid. Item Anthemium. 467. inſidias eidem tendit. 471
Ritus conſecrandi Rom. Pont. 1191. Item Imp. electum ibid. Item Imp. defunctum. 213
Robertus Gall. Rex. 922. vincitur, ac cæditur. 927
Robertus II. Vgonis Capeti Fil. 998. eius Vxor illegitima monſtrum parit, ibid. eius in Epiſcopos obſequium. 1004. Filiorum in eum conſpiratio. 1031. moritur. 1033. eius vitam Elgaldus ſcribit. ibid.
Robertus Guiſcardus. 1059. Apuliam, Calabriam, ac Siciliam à Rom. Pont. ſub cenſu accipit. ibid. excommunicatur, & bello petitur à Greg VII. 1074. ſupplex abſoluitur. 1080. iterum inueſtitur ibid. Alexium Imp. vincit. 1081. Henricum Roma expellit. 1084. moritur. 1085
Robertus Frangipanis. 1124
Robertus Bellarminius. 996
Rodericus Hiſp. Rex. 713
Rodoaldus Longob. Rex. 654. eius Vxor. ſingulari certamine ab adulterij ſuſpicione eximitur. ibid.
Rodulfus ad Italiæ Regnum vocatur. 922. Item

ad

ad Galliæ. 923. ex morbo qua ratione conualuerit. 924
Rodulſus Germ. Rex contra Henricũ IV. 1077. mutuæ ipſorum victoriæ. 1078. à Pontifice Rex confirmatur. 1080. in acie cadit. ibid.
Rogationum inſtitutio. 475
Rogerius Guiſcardi Fil. Apuliæ Dux. 1084. Feudum à Rom. Eccleſia agnoſcit. 1090. Bello petitur à Rogerio Patruo. 1097
Rogerius Guiſcardi Frater Siciliæ Comes. ibid.
Rogerius Tancredi Fil. apud Orientem. 1120
Rogerius alter Sicil. Comes. 1137. Apuliam inuadit. ibid. in Feudum eam ab Honorio accipit. 1128. Epiſcopos Siciliæ ab acceſſu ad Vrbem inhibet. ibid. Anacleto Pſeudopontifici fauet. 1133. Rex ab eo appellatur. ibid. Bello petitur à Põtifice, & Imperatore. 1137. iterum à Pontifice, quem capit. 1139. Regis nomen ab eo recipit. ibid. moritur. 1152
Rogerius Tancredi Fil Rex Siciliæ. 1192
Roma inceditur ſub Nerone. 66. Iterum ſub Tito. 82. Item ſub Commodo. 193. Deſeritur à Conſtantino. 324. capitur ab Alarico. 410. Eius direptores ſæpius naufraghi. 415. capitur à Genſerico. 455. Deditur Beliſario. 537. Obſidatur à Vitige. 538. Capitur à Totila. 547. Capitur ab Henrico. 1084
Romanæ Sedis Primatus. 44. 216. 325. 422. 606. 871
Romanæ Eccl. Regna tributaria. vide Regna.
Romanus Papa. 901
Romanus Patricius Imp. 919. 928. à Filio in ordinem redigitur. 944
Romanus II. Imp. 960. Patrem veneno tollit. ibid.
Digitized by Google

ibidem. moritur. 963
Romanus Argyropilus Imp. 1028
Romanus Diogenes Imp. 1068. capitur à Turcis. 1071. liberatur. ibid. capitur à Michaele Duca, & luminibus orbatur. ibid. moritur. ibidem.
Romualdus Eremum petit. 976. cum Ottone congreditur. 1000. Vngariam petit. 1008. Regredi cogitur. ibid. moritur. 1027. Canonizatur; & quo ritu. ibid.
Romulus Maxentij Fil. Cæſar. 309
Roſimunda Alboini Vxor. 568. virum necat. 571. eius effrenis libido, & mors. ibid.
Rotharit Longob Rex. 638. moritur. 654
Rotharit alius Regnum ambit. 704
Roxolani, ſiuè Ruſſi. 941. 970
Ruffinus Theodoſij Dux. 394. occiditur. 395
Ruffinus Presbyter. 397. Damnatur vt Origeniſta. 398. 401

S

Saba Abbas. 517. 531
Sabaretus Angl. Rex. 613
Sabellius, eiuſque hæreſis. 260
Sabinianus Papa. 604. moritur. ibid.
Sacerdotes ſorte eligi olim vetitum. 34
Sacerdotum poteſtas. 57. vide in verbo Epiſcopi. & in verbo Clerici.
Saladinus Rex. 1180. Hieroſolymam, capit. 1187. Crucem Sacroſanctam fuſtibus cædit. ibid. inducias cum Richardo Angl. Rege paciſcitur. 1191. moritur. 1195
Salomon Angl. Rex. Rom. Eccl. vectigalis 869.

Sal-

Saluianus Epiſc. Maſſilienſis. 406. 436
Samuelis oſſa tranſlata. 406
Sanctorum omnium Feſtum celebrari cœptum. 835
Sapores Perſarum Rex Valerianum capit. 263
Sapores alter Chriſtianæ Fidei Hoſtis. 343. 344
Sardi, ac Corſi Romam migrant. 852
Sarraceni Paleſtinam inuadunt. 410. Chriſti Fidem recipiunt. 420. Perſarum Regnum delent. 628. Hieroſolymam capiunt. 636. Tributum pendunt Cōſtanti. 658. Item Conſtantino eius Flio. 676. Toto ſeptennio Byzantium obſident. 672. Africam ſubigunt. 696 Item Hiſpaniam. 714. Chriſtianos martyrio afficiunt. 718. vincuntur à Carolo Martello. 725. Tributum à Coſtantino Irenes Fil. recipiunt. 781. Item à Nicephoro. 815. Item à Rom. Pont. 877. Cretam occupant, quæ exinde Candia. 822. Siciliam, ac Calabriam capiunt. 827. S. Petri Templum Romæ diripiunt. 846. à Romanis victi murorum operi addicuntur. 848 à Ludou. Imp. vincuntur. 866. Guaiferij eorum Ducis ſacrilegium, ac pœna. 874. Monachos 900. vno in Monaſterio mactant. 882. Caſſinenſe Cœnobium incendunt. 884. Alpes latrocinijs infeſtas habent. 921. Tributum Rom. Eccleſiæ pendunt. 1187
Saxo Grammaticus Hiſtoriæ Author. 1161
Saxones tricennali bello à Carolo Magno domiti. 782. Romam migrant. 804. Eorum Vicus Romæ vulgò Saxia, vbi nunc Hoſpitalis domus S. Spiritus. ibid.
Schiſma primum in Eccleſia. 254

Scho-

Schola Græca Templum Romæ. 754
Scotia ad Chriſtum conuerſa. 429
Sebaſtianus Martyr. 286. Peſtis ab eo Vrbe pellitur. 680. eius reliquiæ in Galliam tranſlatæ. 826
Sebbi Angl. Rex. 672
Seiani cædes. 33
Septimius Seuerus. vide Seuerus.
Sepulcrorum violatores coërciti. 340. 349
Serapidis Templum incenſum. 181. Theodoſij iuſſu cum alijs multis euertitur. 389
Sergij Martyris miraculum cum Iudæo. 471. eius Templum celeberrimum. 593
Sergius Author Monotelitarum. 608. Heraclium hæreſi imbuit. 628. moritur. 639
Sergius Papa. 687 moritur. 701
Sergius II. 844. eius in Lud. Aug. animi robur. ibid. moritur. 847
Sergius III. inuaſor. 907. moritur. 910
Sergius IV. Petrus antea vocatos nomen ob reuerentiam Principis Apoſt. mutat. 1009. Non quod Buccaporci cognominaretur. ibid. moritur. 1012
Seuerinus Norici Apoſt. 473. moritur. 482. eius reliquiæ Neapolim tranſlatæ. 488
Seuerinus Papa. 638. moritur. 639
Seuerus Hæreſiarcha 174. item alius. 513
Seuerus Imp. 195. eius obitus, & funus. 213
Seuerus Cæſar. 306 occiditur à Maxentio. 307
Seuerus Sulpicius Epiſc. & Hiſtoricus. 394
Seuerus Imp. Maiorani Succeſſor. 461. veneno tollitur. 465
Sicilia capitur à Sarrac. 827. 878. eius Regni Monarchia in diſquiſitionem ab Authore vocatur.

Digitized by Google

tur. 1097. eius clades ab Ætna. 1169
Sidonius Apollinaris Orator, ac Poeta. 458. 468. Epiſcopus creatur. 472
Sigebertus Gall. Rex. 614. eius facinus. ibid.
Sigebertus allter pro ſancto colitur. 657
Sigebertus Chroniſta Schiſmaticus. 844
Sigiſmundus Burgund. Rex ex Arriano Catholicus. 509. martyrio afficitur. 526
Silo Hiſp. Rex. 775. moritur. 783
Siluerius Papa. 537. relegatur à Beliſario. 538. moritur exul. 539. martyrij titulo honoratur. ibidem.
Silueſter Papa 314. in Soractem ſecedit. 323. moritur. 335
Silueſter II. 999. Magus ob ſcientias mathematicas creditur. ibid. moritur. 1003
Simeon Propheta. 1
Simeon Frater Domini. 76
Simeon Epiſc. & mart. 343
Simeon Stilites. 432. moritur. 406
Simeon Bulg. Rex. 894. Byzantium obſidet. 914 028
Simeon Anacoreta. 1037
Simmachus vide Symmachus.
Simon Magus. 35. 44. eius deliria. 60. volat coram Nerone. 68. Simonia. 35
Simplicianus Epiſc. Mediolani. 397
Simplicius Papa. 467. moritur. 483
Singularis certaminis ad componenda iurgia origo. 659
Sinodus. vide Synodus.
Siricius Papa. 385. moritur. 398
Siſebutus Hiſp. Rex. 614. moritur. 619
Siſinnius Papa moritur intra menſem. 707

Six-

Sixtus Papa. 132. martyrio afficitur. 142
Sixtus II. 260. martyrio afficitur, 261
Sixtus III. 432 calumniam patitur. 433. moritur. 440
Sodomitæ lege coërciti. 342. eorum pœna, & ſupplicia. 558
Soldanus Iconij, eiuſque Mater Chriſtiani. 1169
Sophiæ Templum Byzantij. 557. incenditur. 862
Sophia Iuſtini Vxor. 565. Narſetem ex Italia reuocat. 567. Æs alienum Ciuium diſſoluit. 568. in ordinem a Tiberio redigitur. 582
Sophronia, & Pelagia pro tuenda pudicitia ſe ipſas necant. 309
Soter Papa. 175. martyrio afficitur. 179. ſacras pallas contrectare, thus adolere fœminas vetat. ibid.
Staniſlaus Epiſc. Cracou. mart. 1079
Statuaria ars deficit vna cum Idololatria. 303
Stephanus Protomartyr. 34. eius reliquiæ tranſlatæ. 416
Stephanus Papa. 257. martyrio afficitur. 260
Stephanus II. quatriduo tantum ſuperſtes. 752
Stephanus III. ibid. ad Pipinum pergit. 753. excipitur miro cum obſequio. ibid. ipſum cum Filijs Regem creat. 754 Pipini opem iterum implorat. 755. literas Petri Apoſtoli. nomine ad eum ſcribit. ibid. Ditiones multas ab eo obtinet. ibid. moritur. 757
Stephanus IV. 768. moritur. 772
Stephanus V. 816. Galliā petit. ibid. moritur. 817
Stephanus VI. 885. moritur. 891
Stephanus VII. 897. ſtrangulatur. 900
Stephanus VIII. 928. moritur. 931

Ste-

Digitized by Google

Stephanus IX. 939. eius apud Gallos authoritas. 942. moritur. 943
Stephanus X. 1057. moritur. 1058
Stephanus Vng. Rex naſcitur. 988. Patri ſuccedit. 997. Regium nomen à Rom. Pont. obtinet. 1000. Regnum Rom. Eccl. tributarium facit. ibid. Tranſiluaniam ſubigit, & Chriſtianam reddit. 1002. Bello petitur à Corrado Imp. & diuinitus liberatur. 1030
Stephanus Ord. Grādimontenſis Fundator. 1126
Stephanus Angl. Rex. 1035
Stilico Honorij Socer. 394. Alaricum vincit. 403. Vrbis Mænia inſtaurat. ibid. proditionem meditatur. ibid. Radagaiſum vincit. 406. occiditur. 408
Subdiaconorum continentia. 591
Suen Daniæ Rex Parricida. 980
Suenon Daniæ Rex. 1062. moritur. 1077. eius facinus. ibid.
Suibertus Saxonum Apoſtolus. 711. moritur. 718. Canonizatur. 804
Suintilla Hiſp. Rex. 619. Hiſpania tota potitur. ibidem.
Sulpicius Seuerus. vide Seuerus Sulp.
Suſanna virg. & mart. 294. eius Templum inſtauratur. ibid.
Sutrium Romanæ Eccleſiæ donatur. 728
Syluerius vide Siluerius.
Syluester. vide Silueſter.
Symmachus Senator Ethnicus. 377. 389
Symmachus Senator Chriſtianus. 522. 526
Symmachus Papa. 497. Anaſtaſium Imp. excommunicat. 503. moritur. 514
Syneſius ex Philoſopho Epiſcopus. 410
SY-

SYNODVS.

Adrumetana. 394. Ægyptiaca. 351. Africana. 242. 255. 523. 535. 646. Agatenſis. 516. Alexandrina. 318. 319. 339 362. 363. 430. Ancirana. 314. Andegauenſis. 453. Anglicana. 672. 894. 970. 1074. 1079. 1161. Antiochena. 255. 266 271. 363. 378. 431. Antiſiodorenſis. 590. Aquileienſis. 381. Aquiſgranenſis, ſeu Aquenſis. 809. 816. 817. 836 842. Arabica. 242. Arauſicana. 441. 463. Arelatenſis. 314. 315. 353. Ariminenſis. 359. Aruernenſis. 541. Aſturienſis. 947 Auguſtana. 740. Aurelianenſis. 340. 540. 552. 1020.

Bambergenſis. 1000. Barcinonenſis. 599. Bellouacenſis. 845. Beneuentana. 1090. 1108. 1114. Bracarenſis. 560. 572. 675. Brennacenſis. 583. Burdegalenſis. 385. Byzantina. vide Conſtantinopolitana.

Cabilonenſis. 582. 662. 839. Cæſarauguſtana. 381. 592. 691. Cæſarienſis. 198. Calcedonenſis. vide Chalcedonenſis. Capuana. 389. Cariſiacenſis. 837. Carnotenſis. 1146. Carpentoratenſis. 463. Cartaginenſis. 254. 257. 348. 401. 404. 405. 407. 408. 410. 411. 416. 418. Ceperanica. 1114. Chalcedonēſis. 451. Claromontana. 1695. Clipiacenſis. 662. Coiacenſis. 1050. Colonienſis. 782. 886. 1056. Conſtantinopolitana. 381. 382. 383. 394. 440. 448. 450. 459. 494. 518. 520. 536. 553. 587. 680. 842. 854. 869.

Dioſpolitana. 415. Duisburgenſis. 927. Durienſis. 775. 778.

Eliberina. 305. Emeritenſis. 666. Epaunenſis. 509. Epheſina. 431.

Flo-

Florentina. 1055. Foroiulienſis. 791. Franc-
fordienſis. 794. 813. 873. 1006.
Gallicana. 766. 819. 995. 1004. 1094. 1101. 1061. Gangrenſis. 361. Germanica. 742. 744. 745. 813. 952. Guaſtallenſis. 1106.
Hieroſolymitana. 51. 350. 518. 536. Hiſpalenſis, quæ & Spalenſis. 590. 619. Hiſpana. 447. 1055.
Ingeleimenſis. 826. Italica. 255.
Laudunenſis. 936. Lemouicenſis. 1029. Londinenſis. 1102. 1108. 1125. Lucenſis apud Galleciam. 569. Lugdunenſis. 570. 587. 828. 836. 1055.
Mantuana. 1064. Matiſconenſis. 582. 588. 617. Mediolanenſis. 390. Meldenſis. 845. Melfitana. 1098. Metenſis. 594. Mileuitana. 828. 847. 848. 857. 1023. 1049. Mopſueſtenſis. 550.
Neoceſarienſis. 314. 878. Neuſtriana. 877. Nicena. 325. 787. Northmannenſis. 1172.
Oſcenſis. 598. 1060. Ouetenſis. 901.
Paderbornenſis. 777. 785. Pariſienſis. 559. 576. 580. 828. 845. 1059. Pictauienſis. 1100. Piſana. 1134. Placentina. 1095. 1132. Pontigonenſis. 876.
Ratisbonenſis. 792. Rauennas. 904. 967. Regienſis apud Galliam. 440. Rhemenſis. 514. 892. 903. 935. 1049. 1119. 1131. 1149.
Romana. 254. 255. 263. 324. 325. 337. 340. 342. 369. 373. 382. 386. 405. 431. 433. 444. 449. 483. 487. 491. 494. 499. 500. 502. 503. 504. 518. 531. 601. 606. 610. 640. 648. 680. 721. 726. 732. 743. 745. 761. 769. 826. 853. 861. 862. 873. 879. 881. 893. 949. 964. 971. 1047. 1050.

Digitized by Google

1050. 1051. 1059. 1074. 1075. 1078. 1079. 1080. 1081. 1083. 1089. 1098. 1099. 1102. 1110. 1116. 1122. 1139. 1168. 1179. Rotomagenſis. 682.

Salegustadienſis. 940. Samaritana. 1120. Santonenſis. 566. Seleucienſis. 359. Spalenſis. vide Hiſpalenſis Sueſſionenſis 853. 866. 941. Sutrina. 1046. 159. Sydenſis. 383.

Taurinenſis. 397. Theodonis Villæ apud Galliæ. 835. Thianenſis 365. Ticinenſis. 855. 876. Toletana. 405. 531. 589. 597. 610. 633. 636. 638. 646. 653. 675. 681. 683. 684. 688. 693. 694. Toloſana. 828. 1056. 1090. Trecenſis. 866. 878. 1107. 1127. Tremoriẽſis. 1005 Triburienſis. 894. 1035. Troiana apud Apuliam. 1089. 1093. 1115. Troſleienſis. 927. Tullenſis. 859. Tungrenſis. 482. Turingica. 1085. Turonenſis. 570. 1055. 1163. Tyria. 518.

Valentina apud Galliam. 375. 589. 855. Vaſatenſis. 443. 463. Veneta. 1040. Veremunduenſis, ſeu S. Quintini. 857. Vercellenſis. 1050. Viennenſis. 1119. Virdunenſis. 947. Vuormatienſis. 947. 1122.

T

TAcitus Hiſtoricus. 100
Tacitus Imp. 279. moritur. ibid.
Talmud Iudæorum quando ſcriptum. 476
Tancredus Northmannus. 1038
Tancredus alter Antiochiæ Princeps. 1112
Tancredus Siciliæ Rex. 1189. moritur. 1192
Tarraco Hiſp. Vrbs Rom. Eccleſię donata. 1001
Tarſenſis Vrbs laudatur. 58

Tatia-

Digitized by Google

Tatianus Enchratitarum Author. 165. 174
Thecla virg. eiuſque Acta. 47
Teleſphorus Papa. 142. martyrio afficitur. 154.
Templi notio. 211
Templum Veneris Corinthi. 57
Templum Dianæ Epheſi eiuſque deſcriptio. 57. ſæpius dirutum, aut incenſum. ibid. iterum incenſum. 263
Templum Pacis conditur. 77. Inceuditur. 193
Templum Agrippæ Pantheon inſtauratur. 205. Virgini Deiparæ, ac SS. martt. dicatur. 607
Templum Daphnes Antiochiæ. 351. 362
Templum Salomonis Iulianus Apoſtata remolitur. 363. Item Haumar. Sarrac. Rex. 643
Templum ad Chriſti Sepulchrũ extruitur. 326. Incenditur vna cum Patriarcha. 969. Euertitur, ac reſtituitur. 1009
Templum S. Mariæ Maioris extruitur. 367
Templis immunitas conceditur, quæ antea Altaribus tantum conceſſa erat. 431
Templum Sophiæ à Iuſtiniano extruitur. 557. incenditur. 793. 862
Templum S. Marci, & S. Mariæ trans Tiberim reſtituitur. 819. 1139. Item S. Laurentij in Lucina. & S. Mariæ in Porticu. 1169. 1198
Tertullianus. 173. 197. 201. 203. 209. 216
Thadæus Apoſtolus. 44
Theias Gothorum Rex. 553
Theobaldus Goth. Rex. 542
Theoctiſte Virgo Lesbia. 902
Theodatus Ital. Rex. 534. 335. 337
Theodebertus Franc. Rex. 552. 590
Theodomirus Galleciæ Rex. 560. moritur. 570
Theodora Theophili Imp. Vxor. 831. Imperium

cum

Digitized by Google

cum Conſtantino Fil. regit. 842. Sacrarum Imaginum cultum reſtituit. ibid. Bellum Bulgaricum prudenter auertit. 845
Theodoræ Mater, & Filia Romæ potentes. 906
Theodora Baſil. Filia Aug. 1024. 1041. 1054. moritur. 1056
Theodoretus. 424. 439. 443. 449
Theodorici, ac Toriſmundi pugna cum Attila. 451
Theoricus alius ab Euarico Fratre necatur. 464
Theodoricus Triarijj Fil. 481
Theodoricus Amalus poſtea Rex Italiæ. 481. à Zenone adoptatur. ibid. ab eodem deficit. 487. Odoacrem Regem quater vincit. 489. 490. 491. Pacem cum eo componit. 493. eundem opprimit, & Italiæ Regnum pacatè obtinet. ibid. Bulgaros vincit. 504. eius ſæuitia, & mors. 526
Theodoricus Clodouei Fil. Franc. Rex. 514
Theodoricus Childeb. Fil. 596. veneno ab Auia tollitur. 614
Theodoricus alius Franc. Rex. 664. moritur. 688
Theodorus Siceota. 590. 598
Theodorus Papa. 641. Anathema Chriſti ſanne in atramentum indito ſubſcribit. 648. moritur. 649
Theodorus Studita Abb. 806. 808. 816. 819. 826
Theodorus Balſamon. 1191
Theodoſius Theodoſij Magni Pater. 373
Theodoſius Magnus Imper. Collega à Gratiano aſſumitur. 379. Maximum Tyrannum vincit. 388. eius poſt victoriam clementia. ibid. cum Valentiniano triumphat. 389. Mira eius

pœnitentia. 390. Bellum in Eugenium parat. 393. Tributum in ipſa expeditione remittit. ibid. Militum licentiam lege frænat. ibid. Legem inſuetam de famoſis libellis fert. ibid. Eugenium vincit, ac capit. 394. Eius clementia, & pietas ibid. moritur. 395
Theodoſius II. huius ex Fil. Nepos naſcitur. 401. Arcadio Patri ſuccedit. 408. Pulcheriam Sororem Auguſtam dicit. 415. Athenaidem, quæ & Eudocia, Vxorem ducit. 421. eius pietas. 425 Academiam Byzantij curat. ibid. Immunitatem his qui XXII. annis docuiſſent concedit. ibid. Theodoſianum Codicem edit. 435. Idem Codex editur ab Alarico. 506. Tributum Barbaris pendit. 446. moritur equo lapſus. 450
Theodoſius Cœnobiarcha. 511. 602
Theodoſius Adramitenus Imp. 714. Deijcitur à Leone. 715
Theodotio Sacræ Scripturæ Interpres. 184
Theopaſchitæ hæretici. 862
Theophanes Hiſtoricus Abbas. 812. 813
Theophilactus Michaelis Imp. Fil. 811. 813
Theophilactus Romani Fil. 928. Byzantij Antiſtes creatur impuber. 933. moritur. 956. eius luxus. ibid.
Theophilactus Bulgarorum Epiſ. Autor Commenctar. in Euang. 1071
Theophilus Alexandrinus. 402. Chryſoſtomum inſetatur. 403. mirum de eius obitu. 412
Theophilus Imp. Iconomachus. 829. Catholicæ eius Coniugis pia calliditas. 831. moritur. 842. eius ſæuitia. ibid.
Thomas Apoſt. 44. eius corporis translatio. 236

Tho-

Thomas Cantuarienſis Archiep. eligitur. 1161. Regis offenſionem ſubit. 1163. ſolum vertit. 1165. eijcitur è Monaſterio Galliæ. 1167. cum Rege congreditur, & reijcitur. 1168. Recipitur. 1170. Iterum cum eo diſſidet. ibid. martyrio afficitur. ibid. Motus poſt eius necem. 1171. Regis, ac interfectorum pœnitentia. 1172. Canonizatur. 1173
Tiberis exundationes. 599. 717. 791. 856. 860. catena, ac duabus turribus, qua ex Vrbe effluit munitur. 849
Tiberius Imp. 16. Iudæos exigit. 21. moritur. 39
Tiberius II. Collega à Iuſtino aſſumitur. 578. ſolus imperat. 582. Inſidias eius pietas auertit. ibid. eius munificentia. ibid. Theſauros inuenit. ibid. moritur. 586
Tiberius III. Abſimarus. 696. necatur. 703
Tiburtinorum cum Romanis bellum. 1141
Tintinnabulorum vſus 58. Item Campanæ. 615
Tituli olim qui. 112
Titus Hieroſolymam excindit. 72. Patri ſuccedit. 81. moritur. 83
Toriſmundus Goth. Rex. 451
Toletanæ Eccleſiæ Primatus in Hiſp. 1088
Totilas Goth. Rex creatur. 542. Romanos vincit. ibid. Neapolim capit. 543. Item Peruſiam, Spoletum, ac Tibur. 546. Item Romam. 547. Victus à Narſete cæditur. 553
Traianus Imp. 100. eius vitia ibid. Chriſtianos perſequitur. ibid. 108. & ſeqq. eius victoriæ. 107. 108. eius infortunia. 114. Immane eius facinus. 118. moritur. 119 Primus intra Vrbem ſepelitur. ibid. fabula de eius anima refellitur. 604

Digitized by Google

Tranſamundus Vandal. Rex. 495. moritur. 522. diro ſacramento Succeſſorem adigit. ibid.
Traſamundus Spoleti Dux. 739
Tribonianus Legum peritus. 529. 531. Conſules abrogari curat. 541
Tributum ciuile multiplex Byzantij. 801
Tributum capnicum, hoc eſt fumarium. 971
Tridentini Ducis inſanum votum. 691
Triſagium. 446
Turcarum ad Iuſtinum Legatio. 566. Heraclij ſtipendia merent. 625. eorum Regni initia. 1048 Hieroſolymam oppugnant. 1113
Tuſculani Comites Romæ potentes. 1003
Tuſculum à Romanis euerſum. 1191
Tutores nominare Clericos nefas. 257
Tzani Armeniæ Populi Chriſtiani. 529

V

VAcatio, ſeu immunitas publicè docentium. 425
Vaimarus Salerni Princeps. 1038
Valdemarus Daniæ Rex. 1161
Valens Imp. 364. Arrianus fit. 366. & 370. Catholicos inſectatur. ibid. in Philoſophos ſæuit. 366. vincitur, & cum agreſti caſa inceditur. 377
Valentinianus Iuliani Dux poſtea Imperator ab eodem Iuliano exauctoratur. 362. ad Imperium euehitur. 364. eius cum S. Martino congreſſus. 375. moritur. ibid.
Valentinianus II. eius Filius naſcitur. ibid. pro Arrianis reſcribit. 386. occiditur. 392
Valentinianus III. naſcitur. 418. à Theodoſio Iu-

Iuniore Collega aſſumitur. 425. eiuſdem Filiam Vxorem ducit. 437. Inhoneſtam pacem cum Genſerico facit 441. Ætium inſignem Ducem interficit. 454. occiditur. 455
Valentinus Hæreſiarcha. 145. 155
Valerianus Cenſor creatur. 253. Imperator appellatur 257. Perſequutionem inſtaurat. 259. Capitur, ac ludibrio habetur à Perſis. 263
Valerianus II. huius ex Fil Nepos Imp. 267
Valerianus Cæciliæ ſponſus mart. 232
Vandali, ac Alani Hiſpaniam, atque Africam occupant. 409. 427
Variana clades apud Germaniam. 12
Vbaldus Monachus caluitiem laudat, & librum Carolo Caluo Imp. dicat. 876
Vbaldus Epiſc. Eugubinus. 1192
Vdalricus Epiſc. Auguſtanus 924 Pacem inter Ottonem Imp. ac Filium componit. 954. Canonizatur. 993
Vegetius Author Comment. de re militari. 351
Velum muliebre. 57
Velum, quod italicè *Portiera*. 331
Velum ſacrum non ante XL. annum ſumendum. 458 neque ad illud Virgines cogendæ. ibid.
Veneris Fanum Corinthi. 57
Venerius Epiſc. Mediol. 401
Venetiarum origo. 452. à Pipino Croli Magni Fil. captæ. 810. Venetiarum Patriarcha primus. 1050
Veremundus Diaconus Galleciæ Rex. 790. Alfonſum Caſtum in Regnum reſtituit. ibid.
Veremundus II. 955
Veremundus III. 986. Almanſorem vincit. 998
Varemundus IV. vincitur à Ferdinando. 1037

Ve-

Veſpaſianus à Nerone in Iudæos mittitur. 69. Galileam ſubigit. 70. Imperator acclamatur. 71 Templum Pacis extruit. 77. moritur. 81
Veſuuij incendium ſub Tito. 81 Item aliud nouiſſimum. ibid. Item aliud. 471. Item. aliud. 993. Item Ætnæ. 1169
Vetranio Tyrannus. 350. à Conſtantio deijcitur. 352
Vgo. vide Hugo.
Victor Papa. 94. martyrio afficitur. 203
Victor II. 1055 veneno in ſac. calicem ingeſto petitur. ibid moritur. 1057
Victor III. 1086. Sarracenos vincit, ac tributarios facit. 1087. moritur. ibid.
Victor Antipapa. 1159 moritur. 1165
Vido. vide Guido.
Viduæ Reginæ apud Hiſpaniam ſecundò nubere vetitæ. 691
Vigilantius Hæreſiarcha. 406
Vigilius Succeſſor à Bonifacio viuente deſtinatur. 531. Pontificatum inuadit. 538. excommunicatur à Siluerio. 539. Pontificatum deponit, ac recipit. 540. Byzantium petit. 547. Auguſtam excommunicat. ibid.
Vincentius Lirinenſis. 434
Vincentij mart. reliquiæ translatæ. 542. 762
Vincentius Abbas mart. 630
Vinum ad D. Martini ſepulcrum auctum, vnde mos eum inuocandi ſuper vino. 580
Virgines inuitæ ad ſacrum velum non adigendæ. 458. Neque ante XL. annum. ibid.
Virginum ob pudicitiam ſeruandam aſtus mirus. 309. 600
Virginum ſacratum apud Angliam facinus. 870

Digitized by Google

Vitalianus Byzantium obſidet. 514. exauctoratur. 516. eius claſſis à Proclo ſpeculis incenſa. 518. occiditur. 519
Vitalianus Papa. 655. moritur. 669
Vitellius Syriæ Prẹſes. 37. Imperator creatur. 71. Ottonē vincit. ibid. vincitur à Veſpaſiano. 72
Vitichindus Saxonum Princeps. 785
Vitiges Goth. Rex. 537. Romā deſerit, & amittit. ibid. eandē obſidet. 538. Beliſario deditur. 540
Vitiza Hiſp. Rex. 701. moritur. 713
Vittericus Hiſp. Rex. 610
Vlpianus celebris I. C. 214
Vngari Italiam vaſtant. 902. 924. 937. Germaniam inundant. 955. eorum ſuperbia, ac vecordia. ibid.
Vrbanus Papa. 226 martirio affiuitur. 233
Vrbanus II. 1088 ſacrum Bellum indicit. 1095 eius ſeueritas. ibid. moritur. 1099
Vrbanus III. 1185. moritur. 1187
Vrbanus VIII. 228. Templum SS. Coſmæ & Damiani Romæ inſtaurat. 984. Matildis oſſa Romam transfert. 1117. Tumulum eidem extruit. ibid. Epitaphio, ac carminibus eā ornat. ibid.
Vrſulæ, ac Sociarum martyrium. 383
Vrſus Venetiarum Dux. 726
Vuallia Goth. in Hiſp. Rex. 415
Vuelfo Bau. Dux Mathildis Vir. 1087
Vuillelmus Aquitaniæ Dux. 1025
Vuillelmus alter Aquit. Dux eiuſq. potētia. 1135. à D. Bernardo ad pietatem mirè traducitur. ibid. eius peregrinatio, & obitus. 1136
Vuillelmus Apul. Calabr. & Sicil. Dux 1114 Diţiones in Feudum à Pont. iterū accipit. 1120. moritur. 1127

Vuil-

Vuillelmus Sicil Rex. 1152. excommunicatur. 1155. Bello petitur à Pontifice. 1156. Pontificem obſidet. ibid. iniquas pacis conditiones ſcribit. ibid. moritur. 1166
Vuillelmus eius Fil. cognomento Bonus. ibid. moritur abſque prole. 1189
Vuillelmus Neubrigenſis Hiſtoricus. 1160
Villel. Tyri Archiep. Hiſt. belli ſac. Author. 1185
Vuinegiſus Spoleti Dux. 799
Vxor XXII. Maritis ſuperſtes. Vir XXII. Vxoribus. 921

X

XEnaias Iconomachiæ Author. 485
Xiphilinus Byzantij Patriarcha Dionis Breuiator. 1066
Xiphilinus alter eiuſdem Vrbis Patriarcha. 1191
Xiſtus. vide Sixtus.

Z

ZAchariæ Prophetæ oſſa inuenta. 411
Zacharias Hieroſol. Patriar. 614. Captiuus abducitur à Perſis, ac reſtituitur. ibid. & 625
Zacharias Papa 741 Pipinum ad Gall. Regnum euehit. 752. moritur. ibid. Epiſcoporum nominationem Pipino concedit. ibid.
Zatus Lazorum Rex Chriſtianus. 522
Zeno, & Socij martt. 69
Zeno Imp. 464. 470. 474. à Baſiliſco pellitur. 476. Danielem Stilitem adit. 476. 477. Imperium recipit. 477. Tyrannidem exercet. 484. Sepulchro viuus infertur. 491
Zephirinus Papa. 203. 215. moritur. 221
Zonaras Hiſtoricus Græcus. 1080

FINIS.

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google